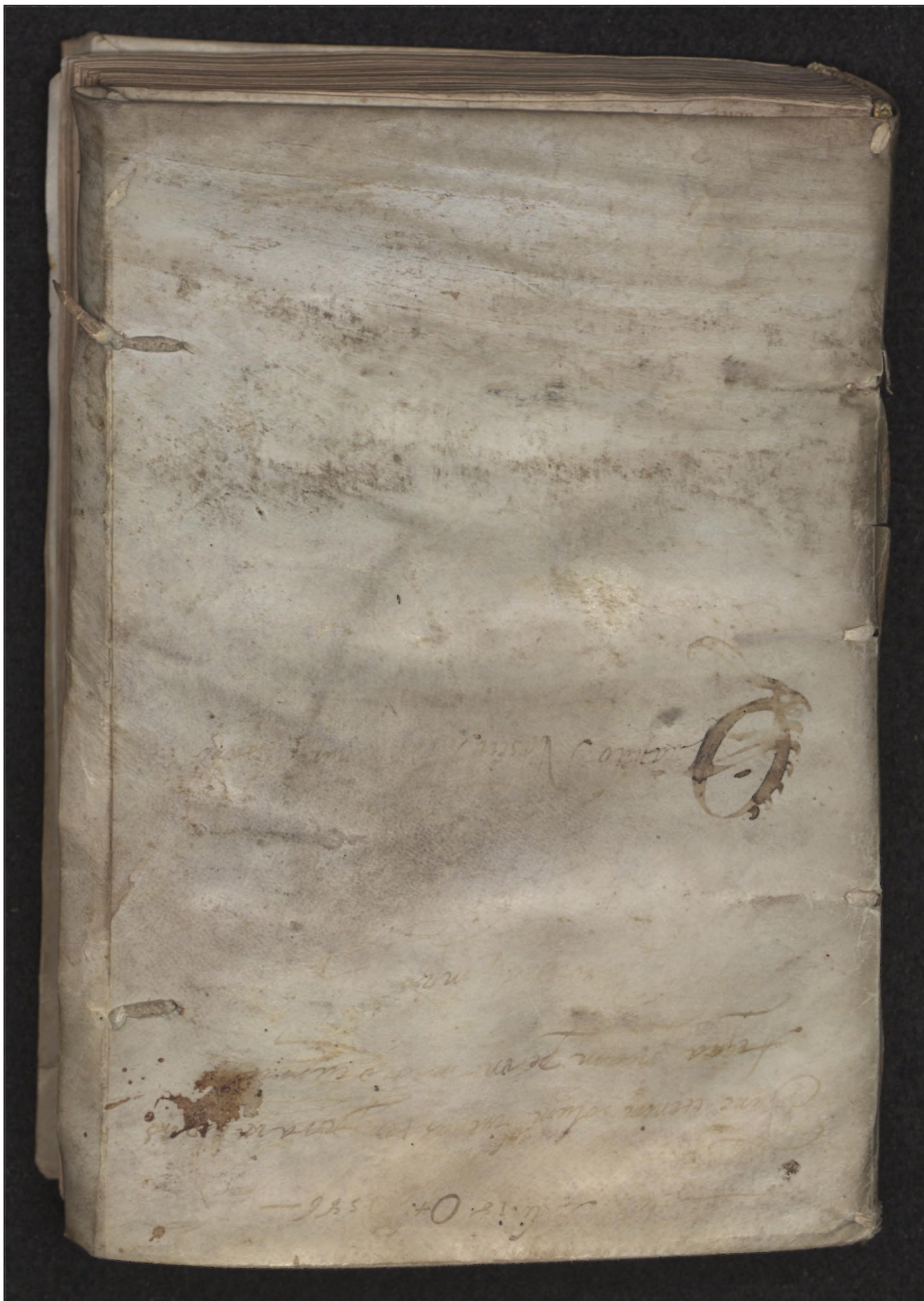

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL 1.6.357

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.357

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.357

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
CFMAGL. 1.6.357

mesa pascua

XI

VAR. de Sphera

ap. Valdev.

1536

SPHAERAE

ATQVE ASTRO-
RVM
cœlestium ratio, natura, & mo-
tus: ad totius mundi fabri-
cationis cognitionē
fundamenta.

M. D.

XXXVI.

VALDE RVS.

Quantum uideo me erga bonarum literarum studia adiuuanda sustinere officij, tantum laboro, ne quādo ulla in me negligentiae suspicio cadere possit. Declararunt id cum multa cetera, tum in primis Plato & Athenaeus, superioribus diebus per nos excusi: in quibus & si forte plus pro facultatibus contendiſſe alijs uideri possum, minus tamen ipse mihi pro debito feci. Quod si cuius obscuriora adhuc mea officia uidebuntur, expressiora ei spero ac illustriora breui reddent quātaſ illa Ptolemaei *μυζάνη*, & in eandem commentatio Theonis, quorum utrunque opus iam in manibus habemus: ut interea dissimulem quā praeclare operam suam officina nostra, cum me magistro, tum Valentino Curione, libris ijs nauarit, quos in fide iam olim ipsa recepit: lexicon illud Graecū dico, commentariaque Latina P. Perotti, & A. Calepini, cum Theodoro & Urbano grammaticis: quibus ut semper adhuc quā fieri potest commodissimè studiosis licuit uti, ita deinceps si non maiore, certe non minore cum fructu atque commoditate quā antea licebit. id quod praesertim de lexico Graeco affirmare non dubito, ad quod excudendum nunc ita me confirmaui, ut eo edito facile sperem nihil amplius te, quantum ad hanc rationem attinet, desideraturum. Sed uale, & nunc quid in hoc opere tibi proponatur, cognosce.

Iacobus Zieglerus Landauus de solidæ sphaeræ constructione.

Proclus Diadochus Lycius de sphaera, siue globo coelesti, scholijs eiusdem Ziegleri explicatus.

De canonica per sphaeram operatione.

Hemicyclium Berosi.

Aratus Solensis de siderum natura & motu, simul in eundem cum commentarijs Theonis Alexandrini philosophi.

Planisphaerium C. Ptolemaei, & Iordani.

Ἐλεγχθῶν τῶν τῶν Ἀρετῶν Χολιῶν.

Α γήνωρ	126. C. 2. 11	ἀκρώσειαι ὁρῶν βολῶ ποιῆσαι	
ἀετός διὸς ἄγγελος	129. 27	καθαρά 209. 6.	
	158. C. 2. 31	α 26	
ἀγής	129. C. 2. 7	ἀκυλῶ	215. C. 2. 32
ἀκτός	138. C. 2. 8. 139. C. 2. 9	ἀλδ' αἰνεῖν	147. 2
ἀκτὸς ἀναβλή	139. 12	ἀλήσιος.	139. C. 2. 19
ἀθλωα	159. 26	ἀλία	133. 3
ἀθλωαῖοι	120. 24	ἀλυσίς	108. 1
ἀδύρ κλύ	137. 6. 8. 17	ἀλυσίς	III. C. 2. 33
ἀγαῖον ὅρος κρήτης	III. C.	ἀλωαί	187. 21. C. 2. 20
2. 36		ἀλῶνες	195. 9
αἰθέρ	201. C. 2. 14	ἀλώπηξ ἄσῆρ	134. 11
αἰθῆρα	137. C. 2. 14. 200. C. 2.	ἀλως 188. 12. C. 2. 12.	μέλαινα
19		203. C. 2. 23	
αἰξ ἄσῆρ	123. C. 2. 26. 29. 124. 8.	ἀμαλθεία διὸς τροφός	124. C.
173. C. 2. 27		2. 1	
αἰγες	217. 27. 219. C. 2. 4. 223.	ἀμνοὶ ἐν τριόδοις διεραιό-	
15		μνοι 221. 19. ἀκοντες ἐπὶ σὰθ	
αἰγιαλοί	199. C. 2. 1.	μόν' ἐπείγοντες	222. 5
αἰγόνερος	136. C. 2. 18. α 26	ἀμυδίας	108. 5
αἰγόνερος ἀνατολή καὶ δύ-		ἀμφιτρίτη	139. 26
σις	145. 1	ἀναθυμιάσεις γῆς, ἀμαυρῶσιμ	
αἰγύπτιοι	144. 25. 150. C. 2. 18	ἄσερας	144. C. 2. 20
ἀκ κριῶ ἔτος ἀρχῶν ποιῶν-		ἀναξαγόρας	219. C. 2. 22
ται	161. 20	ἀναξιμένης	203. 29
αἰγυπῶν καὶ ὁς θέρους		ἀνατολή	121. 32
135. 4		ἀναβλή καὶ δύσις κίρασίμ ἐ-	
αἰγυπῶν κληρίδες	123. 22	σι παραπλήσια	164. 11
αἰγυπῶν χῆμα ἔχει τριγῶ		ἀνδρομέδην	126. 29. 128. 21.
νδ.	131. 6	144. 3	
αἰνυδαί	157. C. 2. 4	ἀνδρομέδης ἀρετῆς ὅμω	
αἰολῆς	132. 15	λαμπρός	132. 6
ἀπόλῶ	221. C. 2. 1	αἰνέω	185. 18
ἀκανθα	201. 9	αἰνέοι ἑσπερίοι	185. C. 2. 7
ἀκάνθη σεληνειοδής	144. 20	αἰνέλια	196. 27
		α 2	αἰνέταξ

Ἑλιχθολιῶν

αὐθραξ διαπυρός 213. C. 2. 26.	ἄρκτοι 110. 1. 9. ἡμαῖχισιν ἁμά
214. 27. 215. 6. 209. 2	ξης 111. 2. 8. διαύχσι 113. C. 2. 17.
αὐθρωποι προσυμασίας ὅκ	ἄρκτωρος 111. 7. C. 2. 21
αὐθάνονται 200. 3. μηδὲν	ἄρκτου αὐθλή 148. 2
βέβαιον ἔχουσι 220. 29. σῶλ	ἄρκτοφύλαξ 117. C. 2. 9
σιν ἐαυτὸς, οἱ ἀνατολὰς κὶ	ἄρκτοφύλακθ διύσις 177. 41
δύσεις παρατηρεῖσι 182. C.	ἄρνες καταπέγοντες ἐπὶ νο-
2. 3. 8. πάντα σημεῖα ἐπι-	μύ 221. 16. 222. 16
σανται 183. 9	ἄρσις κρέττων 216. 21
ἄξων 108. C. 2. 40. 159. 3. 89.	ἄροτὶν σφάξαι ἄσεβες 120. 23
ἄσάλωτος 108. C. 2. 35. ασώ	ἄροβίαν καιρός 135. 8
ματος 109. 4	ἄρπαγὴ κόρης 123. 18
ἄπκλιώτης 185. 27	ἄρτεμις 110. 21. 8. 34. 170. 21
ἄπλανῶν τινες κομῆται 219.	φθαρεῖσα ὑπὸ διός 110. 36
C. 2. 32	ἄχαιοι βῶς καθιερύνει 120. 8
ἄπολινάειθ 216. 19	ἄρχιλοχθ 211. C. 2. 19
ἄπόλων 129. 26	ἄσκληπιάδης 106. 8
ἄπολλώνιος 209. C. 2. 10	ἄσῆρ 106. C. 2. 16
ἄπόρροισι γν̄ αποδιᾶ 208. C.	ἄσῆρες ἄερος ἐπιλείμματα
2. 33	185. 11. ὁμοιοταχῆς 107. 37. ἴσθ
ἄράχνη 214. 19. κινυμύη 24	ταχῆς 39. κατεσκευασμένοι,
ἄράχνια 213. 27. γν̄ ἄρει πλαζό	συμπειφένοντ' ἄρανῶ 108.
μύνα 214. 11	C. 2. 33. 8. κινῶσι. 201. C. 2. 20.
ἄργυρεον γένθ 119. 37	διακόντες 202. 5. 8. 11. ἁμ-
ἄργω 142. 25. πρῶτον δὲ ἔχει	βλυνόμηναι 212. C. 2. 6
C. 2. 20. 8. 25. ἡμέτομός ἐστ	ἄσῆρων ἁκτίνες 220. C. 2. 17
145. 4	ἄσραϊος 118. C. 2. 5
ἄρης 152. 4	ἄσραπὴ 201. C. 2. 7. 202. 8. ἐξ εὖ
ἄρεάδην 115. 16. 171. 6	ρε καὶ νότῃ 202. 10. ἐκλεφέν
ἄρεῖαρχθ 116. 26. 133. C. 2. 25	καὶ βορέ
ἄριστοτέλης 196. 9. 203. C. 2. 7.	ἄσρον 106. C. 2. 19
204. 33. 219. C. 2. 34. 220. C. 224	ἄσρθ μαθηματικός 118. 19
ἄρίων κυβαρωδός 139. 29	ἄσρων μέγεθος 160. C. 2. 30
ἄρκας 110. 40	ἄσρωνθ 129. 25
ἄρκαδεις 110. C. 2. 18	ἄτλας 133. 6. 8. 28
	ἄφροδίτη

ως Ἀρατόρ.

ἄφροδίτη	152.9	γανυμήδης	136. C. 2. 14
ἄχαιός	125. 15	γῆσσαι	207. 32
Β		γεράνους σώμα δ' υαπαθές	213. C.
Βασίλισσος	122. C. 2. 15	2. 30	
Βάτραχοι ὕδασις ὄνειαρ	204.	γέρανους 211. 25. & 31. μὴ εὐδυ-	
4. φιλάσι ὀμβριον ὕδασις		πορὶ μύλοι C. 2. 26. ὀμβριον	
204. 16		μυλόντων καταφέρονται	
Βατράχων κραυγή 204. 7.		213. C. 2. 27. & 30. μὴ διαερύ-	
& 12		μυλοι εἰς ὕψος 214. 6. ὅψα	
Βελεροφόντης	124. 4	φαίνοντες	218. 20
Βέλθ	138. C. 2. 2	γεράνων τάξεις 214. 2. ἀγέλας	
Βερενίκης πλόκαμος	122. 13	217. C. 2. 29. πῆσις βραδεία	
Βῆλθ	126. C. 2. 10	218. C. 2. 4	
Βόες 205. 10. & 14. χήλας γλώ-		γῆ ἄστρον 194. 4. κέντρον κόσ-	
σση περιλείχοντες 222. C. 2. 1.		μυ 160. 26. σφαιροειδής	
& 12. μετὰ μυκηθμὸν ἐπέγον		109. 21. σώμα διαστατόν 205.	
τες ἐπὶ σαθρόν 223. 2. τρο-		C. 2. 18. ταλαντεύεται ὑπ'	
φῆς πορυστικοί 120. 29		ἄβωνος	109. 17
ποσσὶν ὀρύττοντες	218. 24	γῆ ὑπὸ ζώων ὀρυσομελὴν	219.
Βορέας 149. C. 2. 11. 157. C. 2. 19		4. & 8	
185. 29		γῆς πάσης μέγεθος 160. C. 2. 26	
Βοκόλοι	220. 23	γερᾶματα	201. 18. 24. 27
Βόχερος	144. 25	γῆραμθ	201. 11
Βοώτης 117. C. 2. 15. 165. 32. ὅψε		γλαῦκες νυκτεριναί	201. 25
διώει	167. 1	γλήνη	139. 22
Βοώτης χεῖρ ἄδυτος	177. 22	γνώμονος σκία ὅταν ἀνασπᾷ	
βροντή	201. C. 2. 6. 202. 8	ται	165. C. 2. 30
Βρύλη	140. C. 2. 12	γόργονος κεφαλὴ	132. 17
Βῶλος	106. 7	γυγῖνοι	204. 20
Γ		γυγῶσαι	106. 9. & 15
Γαλαξίας 142. 14. νιφιλώ-		Δ	
δης 153. 17. 154. C. 2. 1. δι-		Δάδρας ἄπροντες, προσσπρί-	
χοτομεῖται δ' ἄνθ' 17. ὅδ' εἰς		βασί γν' τέφρα	214. C. 2. 12
ἄλλος τὴν χροῖαν ὁμοῖθ' 155.		δαμάλας	22. 33
C. 2. 6		δαρδανθ	134. C. 2. 14
		α 9 δ' ἄλτω	

Ἑλεγχ^Θ χολιῶν

δελτωτόν	130.23	ἐλίκη	111.8.112.7.C.2.12
δελφίς 139.18. ῥομβοειδὲς χη-		ἐλικῶν	128.C.2.13
μα ² χει	22.	ἐλίσσω	108.C.2.27
δ'εξιοὶ οἶωνοί	106.2	ἐλλης	129.C.2.3
δ'ερκη ἀφροδίτης θυγάτηρ		ἐναλλαγὴ γενῶν	112.19
131.16		ἐνγύνασις	115.16
δ'εσμοὶ ὀζῶσι	144.17	ἐνιαυτὸς μέγας	152.C.2.17
δλημόκριτ ^Θ	219.C.2.22	ἐννεακακτηρίδος ἀειθμός ἐν-	
διατὶ γὰρ τρίτη ἡμέρα σελή-		χηςος ἀνθρώποις	182.8
νης, ἀνεμ ^Θ	185.C.2.33	ἐπαφ ^Θ	126.C.2.10
διατὶ ἡλίου σημεῖα βεβαιότε-		ἐπιγυνίδες	133.C.2.20. & 24
ρα τῆς σελήνης	188.31	ἐπιθυμία πόθεν γίνεται	217.
διατὶ μία πλειάδων ἀφαίνη-		C.2.12. & 22	
ται	133.C.2.33	ἐπικάρπιοι μεταβολαί	162.C.
διέχοντες	202.5. & 11	ἐπιμηθεύς	133.8 (2.5
δικελλα	106.9	ἐπιφίμω	123.17.142.1
δικη κόρη	118.5	ἐπιτολή	121.34
δικλῆς	128.2	ἐρακοδίνης	129.C.2.147.C.2.8.
δικταμνος πρὸς εὐθρίαμ συμ-		154.C.2.24	
βάλλεται	112.8. & 10	ἐριθεύς	215.21
δίκτυον	111.C.2.29	ἐριφοί	123.C.2.27.173.C.2.26
διόδωρ ^Θ	133.C.2.19.129.21	εἰφωρ ἀναβλή χειμῶνα φέρει	
διόνυσος	115.12	174.9. δύσις	124.7
διόσκουροι	136.26	ἐρμῆς	135.22. & C.2.26.152.11
διὸς ἀσέρες πρὸς γεωργίαν		ἐρμῶ ἐπ' ἀχορ ^Θ λύρη	135.25
εὐχρηστοί	182.14	ἐρμιππ ^Θ	139.26.150.26
δοκίδες	187.C.2.19	ἐρωδιδίος	199.32. & 35.207.C.2.6
δοκῶν	113.12.115.C.2.2	ἐσπερα	178.13
δοκίοντ ^Θ κεφαλὴ	114.C.2.	ἐτήσιοι ἄνεμοι ὧ καὶ ῥῶ πνέω	
7. & 25		σιμ	123.C.2.6
δύσις, πέρα γῆς	150.C.2.11	ἐτὸς ἀρχὴ παρ' αἰγυπτίοις	123.
δωδεκατημόρια	162.C.2.24	ἐνδοξος	116.C.2.27.181. (28
E		C.2.22.183.32	
Εἰλέθια	112.11	εὐφανος πόντ ^Θ	196.C.2.7
ἐκλειψίς παλαιῶν	194.11	εὐριπίδης	125.14.207.C.2.2
		εὐρ ^Θ	

εἰς Ἀργεῶν.

εὐρεῖ 150.16
εὐρώπη 124. C. 2. 21
εὐφορέω 112. 12. 127. 18. 158.
C. 2. 14

Ζ

Ζεύς 14. C. 2. 11. 105. 20. & 25.
152. 4. ἀλύσι 111. C. 2. 31.
φύξις 129. C. 2. 4
Ζεφυρῶν 185. 22. C. 2. 8
Ζηνοδότος 112. 7
Ζώδιον 147. 24
Ζώδια τὰ μετ' ὑπὲρ γῆν, τὰ
δὲ ὑπὸ γῆν 162. C. 2. 16
Ζωδιακὸς κύκλῳ ζωδ' ἐκα
τομαῖς διαιρεῖται 140. C. 2. 6.
ἀνώτερος πάντων 151. C. 2.
26. λελοξωμλῶς 159. 17
Ζωδίων ἀναβλή 148. 2
Ζωγράφων πέρι 189. 18. & 31
ζώνη ὠρίων 167. 24
ζώνης ἡ χειρ' ἀνός 151. C. 2. 20
ζώων προσημασία 199. C.
2. 36

Η

ἡδῶ 108. 11
ἡλέκτρα 134. 9
ἡλιακὰ ἐκλείψας ὅταν γίνων
τοῦ 194. 20. 21. 34. C. 2. 8
ἡλιακὸς κύκλῳ 162. C. 2. 25
ἡλιθα 133. 2
ἡλιος 152. 7. ἀγόμενος ὑπ' ὄρα-
νῶ περιφορᾶς, εἰς τὸ πῶς
ὑπονοεῖ 139. C. 2. 27. ἀνατέλ-
λων ἢ δύνων σημεῖα παρ' ἑ-

χει 183. 28. ἀχλυνώδης 190.
18. ἐρευνῆς 19. δ' ὠασεῖ
ἡμέρας 188. C. 2. 20. γν' ἀ-
γοιέρωτι, πόσω ὠρῶν ἡμέ-
ραν ποιῇ 158. 9. γν' κειρ' ἰση-
μερίαν ποιῆται 161. 26. κε-
χρωσμένῳ 191. 29. λιτὸς
καὶ ἀπαλός 189. 12. μέσῳ
χραμμῶν ζωδιακῶν πορεύε-
ται 161. C. 2. 28. μεταβαίνει
ζωδιακὸν κύκλον γν' περιό-
δῳ ἐνιαυσιαίᾳ 180. C. 2. 1
ἡλὶς ὁρόμοι 181. C. 2. 11. αὐγαὶ
εἰς ἑκασι ὀφθαλμοῖς 191. 5
ἡλὶς σημεῖα 188. 25. 189. 2. C. 2.
33. κέλευθος 139. C. 2. 22. κίνη-
σις ἀνίστος 139. C. 2. 28. ἐναν-
τία 161. C. 2. 18. 162. 2
ἡλὶς κοιλότητες 189. 33. 109. 7.
ἀπ' ἴνους ἐχισμῶν 190. 1. 14.
σωκέντες εἰς τὸν αὐτὸν τό-
πον 191. C. 2. 12. & 22. 192. 4
ἡλὶς μέγεθ' 160. C. 2. 26
ἡλὶς φῶς καθαρόν καὶ ἀνέφε-
λον 191. 1
ἡμαρ 108. 12
ἡμέρα θερινή 156. C. 2. 10. & 24
ἡμέραι θερμοτάται γν' οἷς ζω-
δίοις γίνωνται 122. C. 2.
27
ἡνίοχος 124. 11. βραδ' ὥς δύνει
126. 15
ἡρακλῆς 116. C. 2. 5. 150. C. 2. 17
ἡριδανός 144. 23
ἡριδανὸς λίφανορ 144. 9. 15
ἡρώ

Ἑλεγχῶ χολιῶν

ἑρωδιανός	144. C. 2. 22	ἱ	
ἡσίοδος 107.	C. 2. 11. 110. 32. 113.	ἱασονίς	143. C. 2. 2
7. 118. 2. 8 C. 2. 4. 8 41. 119. 16.		ἱδαῖοι δακτύλοι	112. 17
123. C. 2. 15. 125. 26. 128. C. 2. 22.		ἱδῆ	111. C. 2. 30
133. 25. 137. C. 2. 28. 140. C. 2. 11.		ἱναχῶ	126. C. 2. 9
148. 15. 159. 15. 8 C. 2. 10. 167.		ἱσλός	206. 23
4. 212. 10		ἱξίωνος τρόχῳ	147. 15
Θ		ἱός	178. C. 2. 14
Θάλασσα μακρὴς ἀπ' αἰγια-		ἱππαρχος 116. C. 2. 27. 131. C. 2.	
λῶν ἤχως ποιῶσα 199. 20. 8		17. 133. C. 2. 15. 135. C. 2. 5. 181. C.	
C. 2. 11		ἱππίας	125. 16 (2. 22
θαλασσης ἀκτῆς ἤχῃσαι 199.		ἱπποκράτης	220. C. 2. 3
C. 2. 11		ἱεῖς 187. C. 2. 18. διδύμη 203. 13.	
θαλῆς	110. 18. 112. 36. 125. 13	ἱμονόχορος	203. 22
θεός	106. C. 2. 28	ἱερὸς σύσκασις	203. 22. 8 29
θεοὶ τεκμήρια δι' ἅσρα παρ-		ἱσημερία δύο	158. 27
χῶσι 177. C. 2. 22. 178. 19		ἱσημερυνός κύκλος μέγιστος	
θεόπομπῳ	134. C. 2. 1.	122. 33. 129. C. 2. 22	
θεόφραστος	215. C. 2. 36	ἱστοταχεῖς ἀστῆρες	107. 39
θεινὰ τροπαῖ	156. C. 2. 22	ἱσός	168. 11
θεινὴ ἡμέρα 156. C. 2. 4. 8 14		ἱχθὺς βορείοτερος 131. C. 2. 10. νό	
νύξ	C. 2. 6	τιος 165. 9. μέγας 146. 6. χε-	
θερῶ	201. 32	λιδονίας	132. 2
θερὸν ἔκκασις 201. C. 2. 10.		ἱχθὺς μεγάλῃ ἐκγονοί	146. 6
θερὸς καιρὸς παρ' αἰγυπῆσις		ἱχθῦς	131. 10. 8 C. 2. 24
135. 4		ἱχθῦς πρὸς ἀνεμὸν νήχοντα	
θεσπεία	128. C. 2. 15. 129. 24	ἰώ 126. C. 2. 9. πρόγο	(200. 13
θερία προσημασίας ἀεθλόνον		νος κυφίως	C. 2. 14
τοα	200. 6	Κ	
θισεύς	125. 2	Κάσμι	125. 25
θρήνων	133. 21	καλάβροψ	117. C. 2. 8
θυτήριον 147. C. 2. 8 5. 150. 28		καλλιθεα ἱερεῖα	124. C. 2. 5
θυτηεὶς ἀνατολή 148. 6. δύ-		καλίμαχῳ 122. 15. 137. C. 2. 29	
σις	147. C. 2. 27	208. 8	
θάβμω	158. 29. 150. C. 2. 25	καλίσω	110. 20. 8 C. 2. 36
		καρκίνῳ	

εἰς Ἀραβίαν.

καρκίνος 122. C. 2. 7. 156. 8. 60-	κόνων 122. 19
ρεσιότερος πάντων ζωδίων 161. 19	κόραξ 150. C. 2. 32. 151. 1
καρκίνος ὀφθαλμοί 197. C. 2. 14	κόρακες 210. C. 2. 11. 25. 211. 20.
κασιόπειρα 126. 26. 127. C. 2. 18.	206. 35. 207. 4
ἀντολικώτερα κηφέως 127.	κόρη δίκη 118. 5
πέγχοι ἐπὶ λυχνός (C. 2. 128. 5	κόρης ἀρεταγῆ 123. 18
φωτός 214. C. 2. 23	κορυβάντες 111. C. 2. 27. 112. 16
κίλδουθ ἡλίας 139. C. 2. 22	κορώνη 143. 7. θερμὴ 204. C. 2. 7.
κινταύρος διύσις 175. C. 2. 4.	πολύγγρα 213. 4. & 6. χερ-
κινταύρος ὤμος 150. 9	σαία 204. C. 2. 7
κέντρον κόσμου 109. 7	κορώναι 210. 27. C. 2. 11. & 17
κέντρον σκορπίου ὅταν θεωρῇ	κορώνης ῥεῖος 138. 23
ταί 138. 22	κόσμος ἀκίνητος 159. C. 2.
κίπφος 200. 9	21. σφαιρικός 160. 25
κηφίος ἀπόγονος διός 126. C. 2.	κόσμος ἀπόλυσις 152. C. 2. 20
14. 170. C. 2. 2	κουρῆτες 112. 16
κίλλας 124. C. 2. 7	κράσις μία πρίν, χίνος σκύ-
κινάρα 201. 10	λης, πυρός 216. C. 2. 11
κλήιδες αἰγυπίων 123. 22	κρατής 158. C. 2. 22
κλίμα ἑλλησπόντος 156. 18. λα-	κράτης 115. C. 2. 30. 133. C. 2. 26
κισλαίμονος 18	κρήνη ἐλικωνος ὄρεος 128. C. 2. 16
κλίμα μέγιστον 156. 25	κρήνη 111. C. 2. 25
κλυμένη ὠκεανὸς θυγάτηρ	κρίος 110. 1. 158. C. 2. 3. κεφαλῆς
133. 9	ἡγεμονικός 161. 23. προβά-
κολοιοί 206. 35. 207. 4. 213. 9.	των ἡγεμῶν ἐκ πρόσδος 24.
221. 3	κροίον ἐν τριόδοις διεξεσόμε-
κολοῖον σύστημα 213. C. 2. 2	νοι 221. 19
κόλουροι 155. 13. & C. 2. 3	κρόνος 151. C. 2. 33. ἐν πόσοις ἔτε
κομῆται 187. C. 2. 19. πόθεν λε-	σι ἀνὴρ ζωδιακὸν κύκλον
γόμενοι 219. C. 2. 20. ὅπου φαί-	κυδάλιον 140. C. 2. 10 (152. 3
νωσι 219. C. 2. 27. ὃ δὲ ὕψος	κύκλοι περὶ σελήνην 187. C.
219. C. 2. 36. τί σημαίνωσι	κύκλωτες 147. C. 2. 11 (2. 8
219. 1. & 13. 26	κύκνος 135. C. 2. 18. 136. 21. & 29
κομήτων ἀρχὴ γενέσεως 220. 3	κυώσθρα 112. C. 2. 5. & 14. 34
	κυωσθίδος κεφαλῆ 139. 5
	β κύων

Ἐλεγχ^Θ-χολιῶν

κύνων ἰσίδος ἱερός 123.29. κα- μεσημβρινός κύκλος μεσάτα
ταφερόμενος εἰς λαγαῶν τὸς ὅσι σφαίρας 114.34
ὅσι 142. C. 2. 18. πεποικιλμέ- μεσόδ^{μη} 168.14
νος 141. C. 2. 10. φύσει ψυχρός μετὰ φρενον 157. C. 2. 10
224. 12. ὠρίωνος φύλαξ 141. μετῶν 181.2
κυῶς ἐπιτολή 123. 27. (17 μῆλα 218. 24. κερατίζοντες
σφῦρα αὐτῷ ἀφανής 141. 20 γῆν 210. C. 2. 5
κυῶς ποσίμ ὀρύλλοντες 224. 2 μῶ κυέως τι σημαίνει 178. 15.

Λ

λαγαῶς 142. C. 2. 5. τὰ μὲν πικ μῶς τετράδες παρατηρη-
ται, τὰ δὲ γὰρ κοιλία ἔχει 10. τέον 224. 13. 8. 25
λέων 122. C. 2. 14. 156. 7 μητροδωρος 203. 18
λήδ^α ἐλίνω ἐγέννησε 136. 25 μονόφανος 133. C. 2. 21
λεβὴν 126. C. 2. 10 μονώνυχες 107. C. 2. 20
λίονον 135. C. 2. 20 μῶσαι^Θ 135. C. 2. 2
λογογράφον περὶ 107. C. 2. 33 μῶσαι μελίχαι 107. 13
λυκαῖον ἄβατον 110. C. 2. 16 μυῖαι 207. C. 2. 12. 8. 21
λυκαῖον 117. C. 2. 11 μῦες σκιρτῶντες 223. C. 2. 20
λυκάων 110. 33 μύκητες 208. 12. 8. 33
λύκ^Θ ὀξυδεκής 180. 24 μύξαι λύνων 213. 29. 215. 3
λύκοι 223. 24. μὴ κατὰ πλησὶ μύρμηκες 206. 1
μύλοι ἀνθρώπων C. 2. 2 μωρίλος 124. C. 2. 7. 135. 14
λυκόφως 180. 26

Μ

μάκελλα 106. 7 μάλακη 137. 30
μέγας ἐνιαυτός 152. C. 2. 17 μέλιοςαι 160. 23. δύσριγῶτα
ὅσι 213. C. 2. 23. ξυθαί C. 2. 11
μέρπη 140. C. 2. 15 μεσημβρία 156. C. 2. 19

Ν

ναύπλιος 110. 17 νείλος 150. C. 2. 19. ὅταν ἀφανής
γένηται C. 2. 34
νείλος ἀνάβασις 122. C. 2. 17.
123. 26. μεσάτατα 150. C. 2
23. τελευταία 24
νείλος πᾶσις 150. C. 2. 30. πλημ
μύριον 136. C. 2. 18
νέομαι 108. 38
νεφέλη νεαὶ ὑχθαμαλή 202. 5
νεφέλαι ὀρῶν 200. C. 2. 27. 201.
3. φοινίσσοντες 196. C. 2. 29
νεφ^Θ

εἰς Ἀρατοῦ.

νέφος παρ' ἀγριαλοῖς	209.28	13. 132. C. 2. 22. 133. C. 2. 24. 147.
νῆσαι 208. C. 2. 21. & 24. & 71		14. 147. 9. 170. C. 2. 10. 178. 18.
ἀδὲς 200. C. 2. 16. οἰκτροί		180. C. 2. 7. 199. C. 2. 2. 201. 22.
207. 27		212. 9. 215. C. 2. 33
νῆσοι ξηρότεροι ἢ πείρων 221. 8		ὁμοιοταχῆς ἀσέρες 107. 37
νικανδρῶ 171. 21. 124. C. 2. 9.		ὄνοι 107. 15. C. 2. 15. 122. C. 2. 13
133. C. 2. 12. 200. 14		ὀργυά 115. 20
νίσομαι 108. 37		ὀρίζω 110. 4
νότος 187. 7. καρηβαρής 8. αὐτί.		ὀρεα πείλαγος ἐκφύγοντα
πνέει τῷ βορρᾷ 186. 6		213. 12.
νύξ θεινὴ 156. C. 2. 6. & 10. χα.		ὀρενις 118. C. 2. 8
μερινή 13		ὀρνιθες ἐρέχουσαι ἑαυτὰς 204.
νυκτὸς ἐκάστης μῆκρῳ καὶ δια		C. 2. 30. λιμναῖαι 205. 2. ἐν ἁ-
σημα 162. 31. & C. 2. 21. 31		λαι. 3
νύκτες γνῶσεις σελλωιακῶ φω		ὀρνίθων ἀγέλαι 220. 19
τὸς, ἐπισφαλεῖς 224. 33		ὀρφεὺς λύρης ἐνναχόρδου ἐν-
νύκτες μακράς 118. 9		ρετής 115. 28
Ξ		ὀρχίλος 213. 21
Ξιφιδόροι 219. C. 2. 21		ὄραϊ 132. 7. 144. 17
Ο		ὄρανισκῶ 147. 13
Ὀγμῶ 180. 28		ὄρανός ἀφ' ἑαυτῶ σρέφεται
ὀδυσσεὺς ἑταῖροι 120. 25		109. 21. ζῶνας ἔχει 151.
ὀετῆς 107. C. 2. 20		C. 2. 20. κινεῖται ἀλκήτω κι-
οἰκμὴν ὑπ' ὀρίζοντι 194. C. 2. 21		νήσει 108. C. 2. 38. πάντα ἁ-
οἰνωπίων 140. C. 2. 16. 171. 6		στρα ἀγινεῖ καὶ περιφέρει
οἰσός 138. C. 2. 9		109. 19. σφαίροισι 109. 22
ὀλκοὶ λαμπροί 201. C. 2. 23		ὄρανῶ κίνουσι πῶς γίνονται
ὀλολυγῶν 204. 24. 205. 5		108. C. 2. 13. & 28
ὀλυμπῶ 108. 9		ὀφιῶσα 171. 9
ὀμβριον ὕδωρ, γλυκύτερον		ὀφιῶχθ 116. 9. & C. 2. 22
πηγαῖς 204. 17		ὀφιῶχα δύσις 164. C. 2. 26.
ὀμηρος 105. 8. & 14. C. 2. 1. 107. 3.		165. 25
109. 34. 111. C. 2. 7. 112. 22 113.		
16. 115. C. 2. 32. 120. C. 2. 7. 121. C.		
2. 17. 127. C. 2. 19. 127. 20. 129		
		Π
		Παλαιὰ δῖονυσον δημήτρου
		συγκαθίστην 217. 20
		Β 2 πάππος

Ἐλεγχοὶ ὁμοίων

πάππ	201.11	πῶ δ' ὅσ' αὖ, ὅτε εἰ δ' ἰσχυροῦ
παρῆλια 195. 25. C. 2. 8. & 15.		γος, ὅτε ἢ ἐνέεισκει 180. C.
196. 10. & 18. 30		πρῖνος κατάφκρος 215. (2. 23)
παρῆλιος 187. C. 2. 18. 196. C.		C. 2. 19. & 24. 16
2. 20		πρῖνοι ἐν πορῶντες 215. 22. 26.
παρδέν	117. C. 2. 24. 121. 2	27. C. 2. 12
παρθένα ἀναδελφὴ δ' ὅσ' 151.		πρῖν καρπός 215. 18. C. 2. 16
πασιφάη 125. 1 (29)		πρόβατα 217. 27. 218. 24
περσέης 126. C. 2. 2. 132. 27		προκύων 142. 22. 151. 14. & 19
πήγασ	128. C. 2. 5	προμηθεύς 133. 8. 147. 14
πίνδιχος 105. 6. 106. 25. 119. 33.		προτέρα γενεά 107. 7
136. C. 2. 16		προτῶν πατινὰ διασωόμε
πλαταμῶν 209. C. 2. 8		να, ὡν παραγώμνα φιλῶν
πλανῆται ἄτακτοι 151. 32. &		ται 108. 7
C. 2. 1		προβυγνήρ 121. 2
πλάτων 105. 15. 106. 27. 204.		πρῶρα ὅθεν λεγομένη 142. C. 2.
C. 2. 6. 207. 15. δοκιμώτε		πόλεις 107. C. 2. 25 (22)
ρος φιλοσόφω 152. C. 2. 15		πόλοι 109. 12. & 32
πλειάδες 121. C. 2. 2. ἐπὶ πό		πομφόλυξ 208. 24
σαις ἡμέραις ἑῶν ἐπιτο		ποσειδῶν 195. C. 2. 13. 220. 3
λίω ποιῶνται. 113. C. 2. 30		ποσειδῶν 139. 25. 145. C. 2. 13
πότερ λεγόμενα 133. C. 2. 6.		ποσειδῶνος ἀσέρες χειμῶνας
καιρὸς σημερινῶν 134. C. 2.		καὶ ἐν δίας δηλῶσι 18. 12
10. σημαντικὰ θέρεος καὶ		ποταμός ἀσερῶν 144. 7
αὐρῶν 133. 36. χῆμα τρίγω		πυγῶν 197. C. 2. 27
νον ἐχουσι 131. C. 2. 10. χῆσι		πυθαγορικοί 187. 13. 219. 26
μοι πλεῖστον 133. C. 2. 2		πυθίω 113. 15
πλειάδων ἐπείριος ἀνατολή		πυθμένες 209. 16. 212. 19
217. 6. 133. 33. C. 2. 4. ἑῶν ἀνα		πῦρ βραδείας καὶ μόρας ἐπ.
δελφί. C. 2. 3. 217. 9		πρόμνηον 214. 28. & C. 2. 5. ἐν
πλειόνων κενανδ' θυγάτηρ 131. 6		γνωμοσύνης μαρτυρίον 147.
πλειῶν, ἐνιαυτός 133. 8		20. 208. 6. & 27. ὑπὸ ἀποδ' ἰα
πλῆταρχ 188. C. 2. 24. 214.		ἀφανιζόμενον 214. 16
C. 2. 9. 215. C. 2. 3. 216. C. 2. 2		πυρρίχη 111. C. 2. 25
& 13. 221. 9		πύρρυνται 211. C. 2. 23
		πυγασίαι

εἰς Ἄρατον.

πωγωνία 187. C. 2. 19. 219. C. 2. 21
 P
 θαλάμους 196. 33
 ῥόδια 148. C. 2. 5
 Σ
 Σείριος 141. 13. 168. 4. πυρετόν 142. 2
 φέρει 141. 29
 σείριον ἀναδολή 141. 29
 σελωιακόν φῶς ἀπαδὲς καὶ λαμπρόν 184. 10
 σελήνη 152. C. 2. 1. ἄερος ἐπί-
 λαιμα 185. 11. ἄερος πυκνός
 σείως αἴτιον 185. C. 2. 29. ἄ-
 μαυροῖ ἀσέρας 212. C. 2. 14.
 ἀμφίκυρτος 178. 37. & C. 2.
 26. ἀφανής C. 2. 3. διχόμυλος
 186. 15. 19. & 21
 σελήνη διαυγής 185. 13. 16. δι-
 χόμο 31. ἐρυθρὰ ἀνέμους
 σημαίνῃ 186. C. 2. 26. ἐπισκιά
 ζει ἡλίου 194. C. 2. 11. ἡλὶς θυ-
 γάτης 152. 11. καθ' ἑαυτὴν
 ἀφαντος 152. C. 2. 5. λεπτὴ
 καὶ ἐρυθρὴ 186. 22. μαρμα-
 ροσα 187. 26. μνησείδης 178.
 26. & C. 2. 22. ὅταν εὐδίας
 σημαντικὴ 183. C. 2. 23. παν-
 σέλιον 178. 33. & C. 2. 30.
 σιωδένουσα ἡλὶω φαίνε-
 ται 183. C. 2. 12. τριταῖα 170.
 10. 184. 6. 185. 18. & C. 2. 18.
 186. C. 2. 3. τεταρταῖα 179. 8.
 185. C. 2. 26. & 36 (& C. 2. 12
 σελήνης κεραιαὶ ὀρθαί 185. 35.
 σελήνης κίρας βόρειον ὕψη-
 λόν 186. 2. & 2. ὕψιον 4. δι-
 χότομον 14. ἐρυθρόμυλον
 16. διασπάματα ἔχον 17
 σελήνης κύκλος ἐρυθρός 186.
 26. μέρ 2. μέλαινον 26. 187.
 C. 2. 8. πάντων βραχύτερος
 152. C. 2. 21
 σελήνης σιώνσοι 224. 21. πό-
 κος 178. 14. φῶς πυρρὸν καὶ
 ξανθόν 184. 7
 σημεῖον ἐν τῷ πεισυντόν 224.
 σημεῖον σελήνης ἀπα (22
 ρατηρεῖν διὰ 187. 2
 σίτος 215. 41. & C. 2. 7
 σίφωνες 184. C. 2. 4. & 8
 σκαρδμός 136. C. 2. 1
 σκία γνώμονος ὅταν ἀνασπᾷ
 τὰ 156. C. 2. 30
 σκολοπένδα 206. C. 2. 2
 σκορπίον 138. 15. & 17. 171. 17.
 ἐκκοντόμοιρον C. 2. 29
 σκορπίον ἀνατολή 138. 17. κιν-
 τρον αὐτὸ ὅταν διεωρῇται
 138. 22
 σκύλλης αἶθος 216. C. 2. 17
 σπινθὴρ ὄρνις 213. 17
 σπινθῆρες 201. C. 2. 19. & 24
 σποδία 209. C. 2. 2
 σπονδία πρώτη 107. 1
 σπόρος ἄριστος 216. 16. 220.
 C. 2. 9
 σπόροι τρεῖς 216. 13
 σπόρων πρώτων δέγματα
 215. C. 2. 1

β 3 σαλα

Ἑλεγχῶ ῥολιῶν

σαλαγκοὶ μεγάλοι 107. C. 2. 12
196. 37
σεφανος νότιος 147. 13
σῶϊκοί 105. 25
σύες θέλειαι 217. 27. 218. 24.
223. 19

σύνδεσμος ἰχθύων 131. 19
συνεχες 180. 27
σὺν πρόθεσις 108. 32
σύνον 108. 28
σύριοι ἰχθύων ἀπέχουσι 131. 18
σφῆκες πόδες γεννῶντες 217. 13
συνθηροισμῶνοι 2
χίνος αὐχμηρός καὶ ξηρός 215.
C. 2. 13. & 36
χίνος καρπὸς σημεῖον ἀπόρων
216. 12. καρποφορία τριῶν
215. 30

Τ

Τάυρῶ 125. C. 2. 19. 158. C. 2. 9
βραδύτερος κρεῖττον δυνάμει 162.
ταύρος ἀναβολή 122. C. 2. 3 (5
τέκμων 107. 27
τετραπόδιον πᾶν αἰσθητι-
κώτερον ἀνθρώπου 205. 13
τέφρα πηγνυμένη 214. C. 2. 18
& 21. 213. 28
τιμοχάρις 235. C. 2. 6
τιτᾶνες 107. 27
τιτάνων μάχη 147. C. 2. 17
τιτθαί 206. C. 2. 13
ῥότος κορωνίς 138. 23
τρεμερ 107. C. 2. 21
τροπαὶ θειναί 156. C. 2. 22. χεῖ
μερναί 157. 10. 158. 13

τροπικός θεινός 153. 25. θει-
νός ὁ χαιμερινός ἴσσι 158. 6
τροχίλος 124. C. 2. 4
τροχκήτης 117. C. 2. 17
τυβί μύ 137. 9

Υ

Υἱός 133. 19
υἱάδες 125. 2. & C. 27. 133. 18. 133.
23. & 25
υἱότης, απεσματικῆς δυνά-
μειως γόνιμον 217. 15
υἱόρα 122. C. 2. 10. 150. C. 2. 14
υἱόρας κεφαλῆς δύσις 167. 35
υἱόρος 204. 4
υἱόροχος 136. C. 2. 11
υἱόροχος υἱόροτον 146. C. 2. 14
υἱόροχον γλυκύτερον πη-
γαίῳ 204. 17
υἱός 125. 18

Φ

Φαίδων ὑπὸ δυνάμει καταφλεχ-
θείς 144. 11
φαιδωνὸν μύ 153. 29
φάτνη 107. 12. C. 2. 15. ἀφανής
ἥσα τί σημαίνει 198. 7. & 10
φωφί μύ 150. C. 2. 30
φίγος ἀμαυρόν περὶ λύχνης
φίρεκνῶν 125. 16 (214. 13
φιλοσόφων πέρι 206. 9
φλόξ μὴ καθαρά 213. 28
φοίνικες 112. 33
φρύξος 129. C. 2. 3

Χ

Χάλαζα 213. C. 2. 26. 214. 17

χαλδαῖος

εις Ἀρατὸν

χαλιδ᾽ αἰός	122. C. 2. 15	χρυσουῶ γέν	119. 10
χάρης	133. C. 2. 26	χύντρας	308. C. 2. 28
χέμετλα	137. C. 2. 2	Ω	
χέμερινή νύξ	156. C. 2. 15	ὀκεανός	110. 7. 160. 4
χέμερινῶ διασσημα	158. 9	ὠλενίν	124. C. 2. 12
χέμων 201. 30. μέγας 219. C. 2. 5		ὠλενος	124. C. 2. 14
χέρων ἐπαίει δυνε ἀσκληπιε		ᾠρα βελύσιος	189. 27
οἱ καὶ ἀχιλλεῖα ἱατρικῶ 150.		ὠρίων 117. C. 2. 15. 133. 12. 138. C. 2.	
28. 8. 31. πάντων κενταύ-		21. 140. 25. 178. C. 2. 19. ἄρτε-	
ρων λογιώτατος καὶ δια-		μιδὲ σιώθης 140. C. 2.	
ότατος	C. 2. 5	26. κυνηγός ἄριστος 171. 11. ἐν	
χελιδόνες	203. C. 2. 34	νεόργυρος 171. 16. σκορπίου	
χρυσᾶοι κυνέες λυπῶνται ἐς		ἄειφένγει γν᾽ ὄρανῶ 18	
π' ἐπιτολῇ κυνός 110. C. 2. 34		ὠρίωνος ἀνατολῇ 167. 22. 8. 24.	
χηλαί	167. C. 2. 33	δύσις 172. 10	
χῆνες	212. C. 2. 19	ὠρίωνος ζώνη διδηλοτάτη	
χίθ' νῆσος	171. 8	167. 24. ζώνης ἐπιτολῇ, ἄρ-	
χιῶν πολλὴ ὅταν 218. C. 2. 15		χὴν ἑναιαυτῶ ἐσι. 182. 2. ἄστρον	
τροχίμος ἀπαρμύνοις 219.		λαμπρότερον ἄλλων 141.	
C. 2. 13		12. χῆμα ἔχει κυνηγετικόν	
χοιᾶχ μύ	138. 3	141. 6. ῥόπαλον φέρει ἐπὶ δὲ	
χρόν' τρία μέτρα ἢ παλαι-		ξίφ	
ός	179. C. 2. 8		

Errores quos inter relegendum offendimus, quosq; in opere tam deprava
tē antea excuso, penitus vitare non licuit, sic castigato.

P Ag. 1. lin. 9. circini incurui pede. & lin. 16. Circulus A E B F. & lin. 20.
A L. pag. 6. in circulo pro R sit H, & K iunctum post B. pag. 7. lin. 22. ex
tensior paulo. & lin. 24. & sit inscriptio ex M & S. pag. 8. lin. 5. & inte
rioris ex V. pag. 10. lin. 18. C D & E F. & lin. 20. quæ exeat in K. pag. 11. lin. 8.
& D F in lineam unam. pag. 12. lin. 1. ducantur ipsi C E. pag. 13. lin. 17. oportet
bat. pag. 20. figuræ in arcu spheræ, iungito ad lineam M E lieræ A. & lin.
25. terræ summa, distantiam. pag. 21. lin. 4. expunge &. pag. 25. lin. 20. cir
cumactū mundi. pag. 26. lin. 18. pes circini. pag. 29. lin. 15. οὐ τοι. pag. 31. lin. 29.
per æquabiles. pag. 35. lin. 9. maiori sui. pag. 38. lin. 5. arcticus B S. pag. 41.
lin. 30

lin. 30. per quatuor æquas. pag. 44. lin. 15. A pro legendum. pag. 47. lin. 15.
 ecl. M. & lin. 33. partibus xij. & paulo post, una respondeant. pag. 48. lin. 31. u
 triusq; est nota. pag. 51. lin. 10. per polos ducuntur. pag. 53. lin. 7. millia quin
 quaginta. pag. 61. lin. 14. stet sub superficie. & lin. 24. hac ratione. pag. 62.
 lin. 7. suntq; hij circuli. & lin. 18. & faciunt officium reliquorum ex me
 ridiano uerticalem. pag. 71. lin. 20. & centro E ducatur. & lin. 24. quamli
 bet dimetientem. pagina 72. lin. 1. exempli causa xij. pag. 95. lin. 28. τὰς ἀρὰς
 pag. 96. lin. 14. διηρημένω. pag. 101. lin. 15. τὰν αὐτίων & 14. καθ' ἑκάστην. pag. 105. lin.
 15. αὐτὸς. pag. 106. carmine 2. βῶλος. & c. 2. 7. ἐτήρησε. & 12. ἐτησίω. pag. 107.
 car. 4. ἀοιδίω. & c. 2. lin. ult. πονδὺς. pag. 110. lin. 19. ἀποθανόντος. & c. 2. 8. ποιητῆ
 κόν. & 21. post διὰ τὸ, adde κωός. pag. 112. lin. 7. δίκην. & c. 2. 26. δωδονός. pag.
 113. lin. 19. μῦθον. pag. 114. car. 11. αὐτὸς. pag. 115. car. 2. χῆρς. pag. 116. car. 13. ἰσώ
 ποι. pag. 117. car. 11. δωδονός. & c. 2. 4. φέρων. & 14. κατ' ἐξέρισ. pag. 118. car. 8. ἀγαρο
 μένη. pag. 119. lin. 12. ἔλκω. pag. 120. car. 7. πᾶν κῆνοι. pag. 121. lin. 1. οἶδ'. pag. 126. c.
 2. 3. κατ' ἐξέρισ. pag. 127. lin. 19. οἶδ'. et 20. κλέοντα. pag. 128. car. 2. ξυλός. et 19.
 τὴν θρημμένον. & c. 2. 25. νειάριον τῆς ἡμιτόμου. pag. 129. car. 9. θισπία. pag. 130. c. 2.
 lin. ult. σημέων. pag. 131. lin. 21. πέρφρες. & c. 2. 132. lin. 4. ὄρεων. & car. 1.
 αὐτὰρ. & c. 2. 28. διχοδμήματος. pag. 135. c. 2. 13. κῆται. pag. 136. lin. 8. ἀπλώσας.
 pag. 137. car. 7. δ' ἐπὶ. pag. 138. car. 8. ἡδὲ. pag. 139. car. 3. παρθοδάδων. & 4. βορέω.
 pag. 141. c. 2. 6. ὄρω. pag. 146. c. 2. 1. προσηλωμένων. pag. 148. c. 2. lin. 1. οἰκίερα. & c.
 12. 8. pag. 150. c. 2. lin. 1. προσηλωμένη. pag. 151. car. 6. ὁμοιοι. & lin. 3. σπονδῶν.
 pag. 151. lin. 5. ἰωθινοί. & c. 2. 22. εἰδέναι. pag. 154. car. 4. ἰνδελύνται. & c. 2. 12.
 πυνόλες. pag. 155. c. 2. 8. αὐτὸς δ'. pag. 157. lin. 8. ὅς τ' ἐμνη. pag. 159. car. 2. χαρῶν δι
 διδασκίαν. & c. 3. car. κοτύσαι. pag. 165. c. 2. 5. τῶν ποδῶν. pag. 166. lin. 1. κορυ
 δῆ. pag. 168. lin. 1. ἄγνωστοι. & car. 6. ἄρραστοι. pag. 173. car. 10. ἀμ' ἔκ. & lin. 10.
 πονδῶν. pag. 177. lin. 4. ἀνέγνω. pag. 188. lin. 12. ἄλως. pag. 189. lin. 9. ἀπαγορευτικῶ.
 & 23. ἐκλήθη. & 26. κέκληκε. pag. 197. lin. 4. περὶ. & 9. καρύνω. pag. 198. lin. 1. ἰπτα
 κειμένων. pag. 200. lin. 12. φιληδῶν. pag. 205. lin. 30. πυνυμένους. pag. 208. c. 2.
 12. ἰσχορπισμένους. pag. 217. c. 2. 5. ὀχύν. pag. 223. c. 2. 21. ὁμοιοι τῶν γινόμενοι. pag. 224.
 c. 2. 15. ἀρχομένους. pag. 232. lin. ult. ut D H in lineam. pag. 233. lin. 2. C notabitur.
 eadem pag. figuræ N literam ad G latus sinistrum, quo linea ex D finitur iun
 gito. pag. 240. lin. 2. unde angulos B D T. pag. 242. lin. 4. grad. cx. puncta xxx. se
 cunda. ix. pag. 245. lin. 13. B D in circulo. pag. 247. lin. 21. comparemus. & lin.
 27. E F. & lin. 28 post partes xij. adde, puncta xij. secunda xij. pag. 251. figuræ
 in centro zodiaci T literam assignato. pag. 261. lin. 2. ad lineam T K.

HORARVM ÆQUALI

VMAB OCCASV LATITVDINIS

xlv. ad initia signorum,
altitudines &
umbræ.

HORAE.	Canc.		Leo. Gem.		Vir. Taur.	
	AL.	VM.	AL.	VM.	AL.	VM.
IX	4 $\frac{1}{2}$					
X	15	49 $\frac{1}{2}$	10	78 $\frac{1}{2}$		
XI	25	28 $\frac{1}{2}$	20	36 $\frac{1}{2}$	6	
XII	34 $\frac{1}{2}$	19	31	22	16	47
XIII	46	12 $\frac{2}{3}$	41	15	27	25 $\frac{1}{2}$
XIII	55 $\frac{1}{2}$	9	52	10 $\frac{1}{2}$	36	18
XV	63 $\frac{1}{2}$	6 $\frac{1}{2}$	59	7 $\frac{2}{3}$	46	12 $\frac{1}{2}$
XVI	69	5	64 $\frac{1}{2}$	6	53 $\frac{1}{2}$	10
XVII	66 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	64 $\frac{1}{2}$	6	53 $\frac{1}{2}$	9 $\frac{1}{2}$
XVIII	59 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	57 $\frac{1}{2}$	8 $\frac{1}{2}$	53	10
XIX	49 $\frac{1}{2}$	11	49 $\frac{1}{2}$	11	49	11 $\frac{1}{2}$
XX	39	16 $\frac{1}{2}$	39	16 $\frac{1}{2}$	40 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$
XXI	28 $\frac{1}{2}$	24	28 $\frac{1}{2}$	24	30 $\frac{1}{2}$	22
XXII	18	41	18	41	20 $\frac{1}{2}$	35
XXIII	7 $\frac{1}{2}$	104	7 $\frac{1}{2}$	104	10	78
XXIII						

Residuum tabulæ sequitur.

Scor.		Pisc.		Sag.		Aqua.		Cap.			
	AL.		VM.		AL.		VM.		AL.		VM.
XXIII		8	28 1/2			9	87			8	28
XXII		15	14			16 1/2	45			15	10
XXI		25	28 1/3			22	33			12 1/2	37
XX		30	23			25 1/2	28			23 1/2	30 1/2
XIX		33	20 1/3			26	27 1/2			22	33
XVIII		33	20 1/3			24	30			12 1/2	37
XVII		28 1/2	24			18	41			15 1/2	48
XVI		25	28 1/2			12	64			2	87
XV		16 1/2	45			3 1/2				Aries.	
XIII		7 1/2	104							Libra.	
HORAE.											
XXIII	XIII								AL.	VM.	
XXII	XIII								2 1/2	82 1/3	
XXI	XV								20	36 1/2	
XX	XVI								22	23 1/2	
XIX	XVII								37	17 1/2	
	XVIII								42	14 1/2	
									45	13	

HORARVM AEQVINO

CTIALIVM LATITVDINIS XLII.

ad initia signorum, altitu

dines & um-

brae.

HORAE.		Canc.		Leo. Gem.		Vir. Taur.	
XII.		AL.	VM.	AL.	VM.	AL.	VM.
I	XI	71 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	68	5	59	7 $\frac{1}{2}$
II	X	67 $\frac{1}{2}$	5 $\frac{1}{2}$	65	6	58	8 $\frac{1}{2}$
III	IX	58 $\frac{1}{2}$	8	57	8 $\frac{1}{2}$	51	10 $\frac{1}{2}$
IIII	VIII	48	12	46 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	40 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$
V	VII	37 $\frac{1}{2}$	17	36	18	30	23
VI	VI	26	27 $\frac{1}{2}$	24 $\frac{1}{2}$	29	18	41
VII	V	15	50	13	59 $\frac{1}{2}$	7 $\frac{1}{2}$	104
VIII	IV	4 $\frac{1}{2}$					
XII		Li.	Ari.	Scor.	Pisc.	Sag.	Aqua.
I	XI	48	12	36	18	27 $\frac{1}{2}$	25 $\frac{1}{2}$
II	X	86 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	35	19	26	27 $\frac{1}{2}$
III	IX	40	15 $\frac{1}{2}$	33	20 $\frac{1}{2}$	21	35
IIII	VIII	31 $\frac{1}{2}$	21 $\frac{1}{2}$	22 $\frac{1}{2}$	32	15	50
V	VII	21	35	15	50	7 $\frac{1}{2}$	104
VI	VI	10 $\frac{1}{2}$	73	4		Capri.	
XII				XII		24 $\frac{1}{2}$	29
I	XI			I	XI	23 $\frac{1}{2}$	30 $\frac{1}{2}$
II	X			II	X	19 $\frac{1}{2}$	37
III	IX			III	IX	13 $\frac{1}{2}$	57

Tabula haec pertinet ad canonem octauum, fol. 71.

HORARVM TEMPORA

LIVM LATITVDINIS XLII.

ad media signorum, alti
tudines & um-
bra.

		Can. Gem.		Leo. Tau.		Vir. Ar.	
		AL.	VM.	AL.	VM.	AL.	VM.
VI		71 $\frac{1}{2}$	4 $\frac{1}{2}$	68	5	54	9 $\frac{1}{2}$
V	VII	65	6	63	6 $\frac{1}{2}$	48	12
III	VIII	54	9 $\frac{1}{2}$	52	10 $\frac{1}{2}$	42	15
III	IX	39	16 $\frac{1}{2}$	39	16 $\frac{1}{2}$	40 $\frac{1}{2}$	15 $\frac{1}{2}$
II	X	25 $\frac{1}{2}$	27 $\frac{1}{2}$	25 $\frac{1}{2}$	28	24	30
I	XI	12	65	12	64 $\frac{1}{2}$	10 $\frac{1}{2}$	73
XII		Iul.	Iun.	Aug.	Mai.	Se.	Apr.

Residuum tabulae.

		Li. Pis.		Scor. Aqua.		Sag. Cap.	
		AL.	VM.	AL.	VM.	AL.	VM.
VI		48	12	33	20 $\frac{1}{2}$	26	27 $\frac{1}{2}$
V	VII	46 $\frac{1}{2}$	12 $\frac{1}{2}$	32	21	25 $\frac{1}{2}$	28
III	VIII	40	15 $\frac{1}{2}$	28	25	22 $\frac{1}{2}$	32
III	IX	31 $\frac{1}{2}$	21 $\frac{1}{2}$	22	33	18	41
II	X	21	35	16 $\frac{1}{2}$	42 $\frac{1}{2}$	13 $\frac{1}{2}$	56 $\frac{1}{2}$
I	XI	10 $\frac{1}{2}$	73	9	88	6	
XII		Oct.	Mar.	Nov.	Fe.	Dec.	Ian.

IACOBVS ZIEGLERVS LAN:

DAVVS BAVARVS, PAVLO BOM:
BASIO BONONIENSI S. D.

Vom in Saphcam cōmentarer,
pollicitus sum me etiam scriptu-
rum in Sphæram Archimedis,
quam ego ei auctori tribuo, quo-
niā habeo persuasum mihi, Ar-
chimedem primum uel cōstituisse hanc, quam
solidam dicimus, uel collocasse in eam stellas se-
cundum canonicas radices. Eius ergo constru-
ctionem daturus præsenti opera, fueram addi-
turus etiam isagogas coelitus apparentium re-
rum circum terrenā habitationem. uerum quia
ueteres cum alijs, tum Proclus, quorum studijs
conferre me nō audeo, uersati in eodem propo-
sito sunt, ad ueteres eam ego partem remisi, de-
sumpsiq; Proclū qui hanc absoluat. Addidi ta-
mē locis opportunis scholia, adduxiq; sensa au-
toris ad designatorū in sphaera circulatorū exem-
plum manifestum. Qua demū indicatione ab-
soluta, subiunxi quasi coronidē paucis capitib.
quemadmodum canonica ratio coelestiū mo-
tuum representetur in proposita sphaera, in qua
etiam ipsi operemur eosdem effectus concordī
symbolo, & quo eos operatur in coelo potestas
nature. Hanc lucubrationē tibi nūcupauī Pau-
le Bombasi amico bene merētī. Neque ueritus
sum, q̄ abiecturus fores opellam hanc, quāuis

a bre

breuē, & tua in me beneuolentia longe inferiorē, immò ea uel autore ipso placebit, uel exemplo, uel potius utroq̃. Autore, quia hanc tractauit Proclus, atq̃ is Platonicus, quia Aratus, in quem commentari non est dedignatus mathematicus summus Theon Alexādrinus. Exemplo, quia Cicero & Germanicus, is imperator & familiae Augustae, ille orator consularis Phænomena latinitate donarunt: quia Linacrus translationē hanc uiro principi dedicauit Arcturo, adeo nulla magna ingenia existimarunt ista studijs suis indigna. Sed praestat omnibus candor tuus. Is in gradu retinebit opellam hanc, & in numero aliquo habebit, perficietq̃ ut agentē hoc tuo nomine suscipias & ames, quem amare haecenus, uel nihil agentem potuisti.

DE SPHAERAE SOLIDAE
constructione.

APtetur sphaera absoluta ad semicirculi circumducti castigationem, super diametro non minori palma & semis, siue ut libitū cuiq̃ fuerit, & uisum opportunū. Ea sphaera si ex metallo est, inargentetur. Sic enim profunda circumferentiarum & designationū fient conspectiora. Vel si ex materia fiet, parentur tres armillae ex una aequilibratione, quae sint profundae interius, à circumferentia digitos duos latos, per harum medias superficies scribantur circuli utroq̃ earum latere

latere, ex una equilatatiōe per singulas super no-
tis diametralib. $A C B D$, & $A E B F$, et $C E D F$. Inti-
ma materia à cētro ad circumferentiā inferiorē,
& finientem profunditatem armillarum excin-
datur. Duæ postea priores armillæ inferantur
mordicus inuicem in communib. punctis $A B$.
His tertia inducatur secundū similia signa prio-
rum $C E D F$, cōuenientq; tres super circulo me-
dio profunditatis, sic ut unam & æqualem red-
dant superficiem supremam. Relinquuntur sic
quartæ viij. uacuae, quas oportebit solida ma-
teria expleri: uidelicet parantur cunei de subere,
quoniā hæc materia est arida, nec inflatur udis
austis, nec dehiscit siccis aquilonib. flantib. un-
de uiciū globo fieret. Cuneorum pars sit eli-
mata, sic ut interiori circumferentia pares sint in-
teriorib. armillarum, exteriori autem pares cir-
culo medio ducto. Pars altera cuneorum elime-
tur, ut interior circumferentia respondeat eidem
circulo medio, id est, conueniat ad ambitū ex-
teriolem priorū. Verum exteriori, similiter ex-
teriori armillarum, superpositiq; sibi reddant si-
mul profunditatem assumptarum armillarum.
His cōstipentur uacua spatia quartarū, interior
constipatio ordiatur ex utroq; lateræ armillæ C
 $E D F$ ubi statuantur latera, descendatq; utrinq;
cōtra A & B angulos, cōpingant & constipent
probē, & iniecto glutino cōfirmēt. Huic cōsti-
pationi altera, & quæ expleat globū inducatur,

a ij trans

transuersis cuneis, sic ut eorū frōtes ab armilla
CEDF descendāt tota illorū proceritate. exple-
tis his quoque & constipatis spacijs, compagi-
nētur glutino subimmixto. Hac ratione cunei
in diuersa nitentes, efficiunt globū perpetuum,
& nulla uetustate fatiscentem. Hoc perfectō, no-
tentur puncta ab utrinque signata per supremā
spinam armillarū, perq̃ sectionem ex omni late-
re mediā. ex his punctis scribātur duo circuli
super diametris, quasi digitalib. postea in ipsis
punctis **A B** figātur axes crassi instar calami ari-
stae, aut eo etiam crassiores, et exeant à superficie
secundum angulos rectos. Cuius rei examē est:
statuatur pes circini super media crassitudine a-
xium quasi centro, alter extendatur super circu-
lū iuxta descriptū. Is circinus circūductus, ubi
manserit undiquaq̃ in circumferentia, axis est
correctus. ergo confirmētur. In eos axes suspen-
datur armilla, cuius diameter **A B** exeat per me-
diam crassitudinem axiū. Interior aut circumfe-
rentia sit eliminata secundū æquilatationem sphe-
ræ. Ea ergo armilla transferatur per integrum
globum, isq̃ elimetur secundū illius canonem
ad absolutam sphaerā. Ei castigato inducantur
nerui tusi, & his glutinum, & cæra, leuigeturq̃
rursus superficies sphaeræ ad canonem, & de-
mum inducatur candor cerussæ, & apparata
est sphaera.

CONSTRUCTIONE.

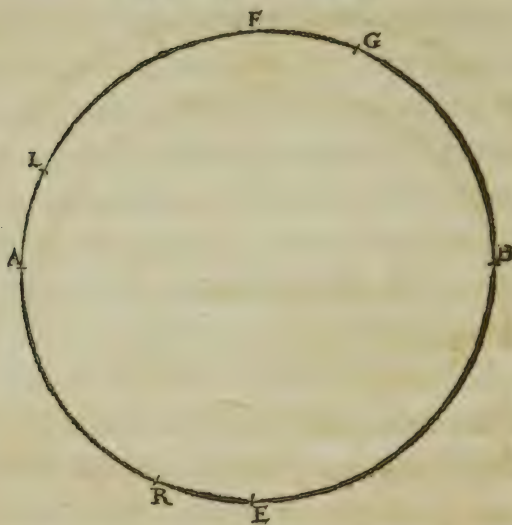
DESIGNATIONES.

S Vspendatur rursus canon in axes A B. con-
 tactus diametri c leuiter signetur sup sphæ-
 ra. Extrahantur axes, & loca cōpleantur ut circi-
 nus figi in ijs possit. Poli signentur maiusculis li-
 teris, & colore insigni A B. Pōst exploretur pun-
 ctum factum ex C diametro canonis, ut sit me-
 dium inter polos, & ex alterutro polorū exten-
 so circino incurui crure in notam mediā sphæ-
 ræ scribatur insigni colore, qui diuidat circulus
 in partes quatuor æquas C E D F. Rursus su-
 per alterutro signo E uel F scribat circulus insi-
 gnis ex priori æquilatatione, super signis A C B
 D. Rursus ex altero puncto C uel D scribatur cir-
 culus insignis ex eadem æquilatatione super si-
 gnis A E B F. Circulus A C B D super quartis di-
 uidat in quater xc. partes. Inscriptio sit ex E &
 F per notas denarias uersus A B polos. Item su-
 mantur arcus quatuor in distātijs tropicis gra-
 duum XXIII. & semis fere FG, EH, AF, & BK.
 Fixoq; circino in L uel K scribat ex priori æqui-
 latatione

a ,

latatione

latatione circulus insignis **C G D H**. Post hæc
 duo circuli **C E D F**, & **C G D H** diuidantur secun-
 dum quadrantes in quater xc. partes. Porro in
 circulo **C G D H** signentur trigessimæ sectiones,
 ordientes ex quatuor memoratis signis, per hæc
 segmenta xij. & notas **L K** scribantur circuli ex
 prioræquilatatione omnes insignes, hi partien-
 tur zodiacum, & simul totam spherā in partes
 equas xij. Scribat apud **C** Aries, siue huius nota
 ♈. sequenti spatio uersus **G** Taurus ♉. Hinc ge-
 mini ♊. Extra **G** Cancer ♋. post Leo ♌. post ♍.
 ultra **D** Libra ♎. Hinc Scorpius ♏. Hinc Sa-
 gittarius ♐. ultra **H** capricornus ♑. post Aqua-
 rius ♒. postremo pisces ♓. Diuisiones per duos
 circulos numero denario signentur, & quidē in
 circulo **C E D F**, ex **C** per **E D F** cōtinua numeri
 successione usq; in cclx. Vltimo ex polis **A B**
 scribantur

scribantur atramēto quatuor circuli per media signa H G & L K. Itē ex altero signo G uel H, sumatur latitudo zodiaci utrinq; gradus vi. & K polo: extensione autem per singulos vi. gradus borealiores ecliptica ducātur circuli atramēto. Item L centro, extensione aut per singulos gradus vi. australiores ducantur singuli circuli. Hæc est designatio sphæræ. Ergo reponantur axes in priores sedes A B, & corrigantur secundum descriptos ex L & K circulos, firmeturq; neq; post hac usquam moueantur, sint autem proceri minus medio articulo digiti.

DE ARMILLIS CLIMATVM.

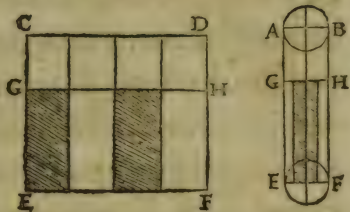
Parentur armillæ tres ex metallo. Latitudo sit ut superet quaquā uersum ambitū sphæræ tribus latis digitis: uidelicet pro mēsurā sphæræ, quāta assumpta per nos est. Trium laminarum una sit quadrata. Duæ superent tertiā paritate latitudinē. In ea quæ paribus lateribus, assumpto umbilico super eo educantur diametri M E S & R E C, describaturq; circulus super E signo, extēsiō R paulò mēsurā sphæræ: nempe quantum occupet granum canabī interiectū, & sit inscriptio ex M E R contra R & C in gradibus xc. super etiam extremo margine fiat spatium circulo rum. Id diuidatur in partes æquas xij. & super lineis eductis ex centro scribantur uentorū nomina, super M auster, super R curus, super S septentrio,

ptentrio, super c fauonius, & reliquorum nomina ordine suo, sicut hæc nemo nō nouit. Reliquæ laminæ quadrent diametris. Sed duæ quæ transversæ sunt longitudini, distent à frontibus per mensuram semidiametri E M tabulæ prioris. Vna ergo quadretur, & quidem transversa sit M E S, quæ autem per longitudinē, V E D. Altera quoque lamina quadrifariā diuidatur, & diameter eius transversa R E C, quæ per longū V E D. sup R D C V scribat circulus ex prima assumpta æquilatatione uicina sphæræ, atque semicirculus R V C diuidatur super utroque margine, interiori & exteriori in partes utrinque xc. Fiatque inscriptio exterioris marginis ex R & C contra V. & inferioris ex V contra R & C. Super autē M D S V lamina scribatur ex interiori priorum æquilatatione circulus A F B A E. diuidatque in partes quater xc. & fiat inscriptio ex A E contra A & B. Ab hoc extendat circinus ad spatiū propè lati digiti, & scribat circulus alius distans à proximo non amplius grano sinapis interiecto. Is quoque diuidatur in partes bis xc. & fiat inscriptio ex S contra V, item ex V contra M. Factis dimensionibus circuncidantur extrema tabularū ad absolutam rotunditatē secundū signa R S C M, & R V C, & M V S. Interiora quoque super intima circulorū designatione. Item armilla A F B A E tota liberetur ab armilla sua ipsius superiori super spatio interiecti milij, sicut puncta superioris non

non uiolentur. Post id componantur omnia in corpus unum. Sphæra suis axib. A B suspēdatur in armillam AFBAE in similia signa, sitq; in ope reprobato diameter apud AE signum, recte insistentens super medio circulo C E D F sphærae. Superficies autem armillæ, quæ præfert designatiōes, ibit per mediū axem A B sphærae. Post hæc aptetur axis ipsi meridiano in v puncto uerticis, ex quo tanquam cardine polari moueantur quatuor uerticalium V R, & V C. uidelicet accipiat duplex crassitudo armille meridiani. Secundum huius mensuram ducatur in planicie diameter A B. Sit quoq; proposita lamina, ex qua axis perficietur. In ea ducatur linea C D continēs diametrum A B ter cum vii. & ex C D ducantur perpendiculares C E & D F. Iungantur quoque E F recta. Eius quadranguli duo latera C E & D F sint longa, ut partes vii. qualium est v tota latitudo, siue profunditas meridiani. Harum assumantur duæ & semis ex C D & iungantur recta G H. Eius quadranguli G H E F duo latera diuidantur in partes iiii. æquas, & puncta iungantur rectis. Sic delineata lamina, complice lateribus C G E & D H F. & castigetur ad teretem figurā, red detq; modulum assumptū A B. elimetur secundum oppositas ex diametro partes pridē assum

b ptas

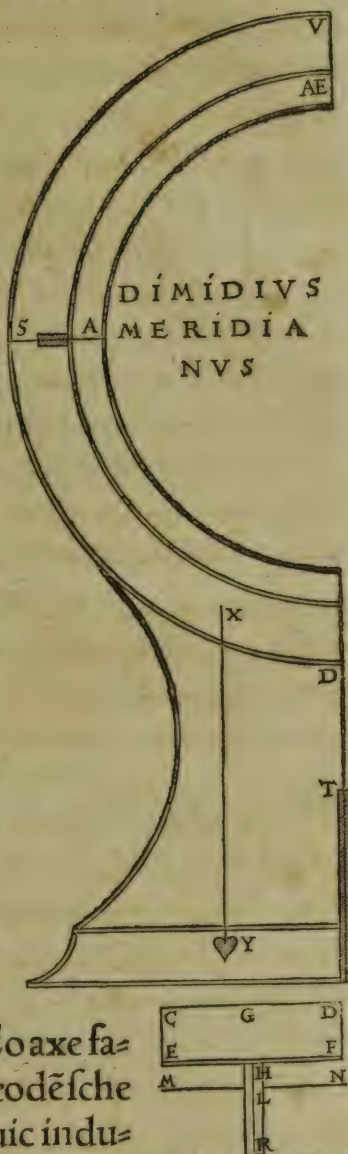

ptas per quartas ab imo pede EF ad finem GH ,
 sicut fissura arcuè complectatur crassitudinē me-
 ridiani, ipsorumq; brachiorum $GEHF$ rotun-
 ditas complanabitur malleolo ad æquale super-
 ficiem sui & meridiani, sicq; axis $AGBH$ exten-
 berabit decenter ultra utrinq; superficiem meri-
 diani, præstabuntq; sequenti operi commodita-
 tem. Inde parentur axes duo, quibus duæ quar-
 tæ VR & VC suspendantur in priorem axem, in
 eoq; uoluātur. Accipiat cum circino summa
 crassitudo super diametro axis prioris, secundū
 eius mensuram ducatur in planicie dimetiens AB .
 Sit quoq; proposita lamina ex qua axis perfici-
 ciatur, in ea ducatur linea CD trib. partib. & vii.
 longior ipsa AB , ducantur ex CD perpendicula-
 res CE & DF . Hæc latera sint longa ad mensurā
 priorum $AGBH$. iungantur recta EF . Eius qua-
 dranguli latera CD & DF diuidant in partes iiii.
 æquas, & iungantur lineis parallelis: media sit G
 H , quæ exeat MK , sitq; HK quanta GH . Eius HK
 accipiat mediū signū L , unde exeat perpendi-
 cularis MN par profunditati quartæ uerticali, si-
 ue ea deniq; paulò contractior. Ipsi quoq; HLK
 ducantur utrinq; æquidistantes pro crassitudine
 quartæ. Extra has æquidistantes, & lineam MLN
 quicquid laminæ est rescindatur. Quadrangu-
 lum quoq; $CEDF$ super linea EF , liberet ab EF
 MN ab extremis finibus usq; ad æquidistantes,
 utrinque ipsi HLK , tanta parte solum cohereant
 duo

CONSTRUCTIONE.

duo quadrangula. Postea $CEDF$ leuabitur, sic
ut GH stet super plano
 HLK ad angulum re-
ctum in H . Torquebit
autem $CEDF$ in figu-
ram teretē, instar axis
prioris, coibuntq̃ late-
ra CE & DF lineam u-
nam, reddetq̃ ea figu-
ra teres interiori sua cir-
cunferētia modulum
circuli descripti, super
 AB sic castigatū, ut a-
xis inductus priori cir-
cum eū uoluatur con-
tiguē, neq̃ parcius, ne-
que laxius. Latera de-
inde ML & NL supli-
neis æquidistātib. ipsi
 HLK inclinabūtur de-
orsum ad angulos in-
teriores rectos super æ-
quidistantib. deniq̃ fi-
nes MN distēt mutuo
secundum parallelas. Eo axe fa-
brefacto, paretur alius eodē sche-
mate proposito, qui huic indu-
ctus, circum eum uoluatur cōtiguē. In hac istud
tantū mutabit̃, diuisa lamina in partes quatuor,
b 2 ducātur

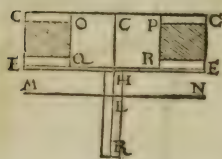

ducantur ipsis C & utrinque æquidistantes $O P$, & $Q R$ paulum distantes à marginib. Postea lamina reducta in axem, is elimetur toto corpore medio inter latera $O P$ & $Q R$. In reliquis paretur sicut prior.

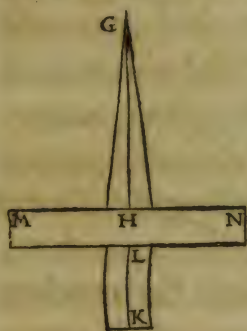
Quoniã uerò hi axes in angulis H insistant infirmius, quàm ut quartis $V R$ & $V C$ ferendis sufficiant, fuerit necesse addere his à tergo cathetos, ut $K H$ G . Ergo axis posterior inducatur priori. Sic mutuo inductis, addantur ipsis à tergo catheti, quorum latera $G H$ sint paulo breuiora ipsis axib. præsertim in axe priore secundum spatium $O P$ posterioris. Fit hoc opere, ut duo axes sibi perpetuo cohæreant, sic ritè coherētib. omnes simul commissuræ confirmentur illo glutino metallico fusorio. Demum ipsis brachijs $M H N$ inserantur quartæ duæ $V R$ & $V C$ in modum hunc. Axes $G H$ statuantur medijs super diametrum $V D$ in mediam lineam V uerticis, & communem duabus quartis $V R$ & $V C$. Latera autem $L M$ & $L N$ descendant utrinque per latera quartarum, easque arcu comprehendant. Dirigantur autem finibus M & N rectè in centrum circuli, sicque correctæ configantur utrinque binis clauiculis, ne quartæ diu moueri ab habitudine centri possint. Spatium quoque quartarum, quod est à diametro ad brachia, utrinque rescindatur. Intra hanc enim inanitatem

nitatem

ritatem suscipietur crassitudo armillæ meridiana. Ambæ postea quartæ resecabuntur super media diametro $RE C$ dereliqua medietate $R D C$. Restat dispositio indicis. In assumpta lamina ducatur linea $G K$ longa ut in opere superiori, ex ea resecetur $K H$. Ei ducantur æquidistantes quæ satisfaciant crassicie armillarum. Porro ex H ducatur perpendicularis, atq; huic alia

æquidistans ex L . Finisq; utriusque terminetur super M & N . Porro ex æquidistantibus apud H ducantur duæ lineæ, quæ concurrant in G . Quicquid laminæ præterea est extra descriptionem hanc resecetur. Tunc $H L K$ (quod fieri

etiam in superioribus oportebit) reuocabitur à recta superficie ad portionem circuli secundum conformationem circumferentiæ unius armillarum. Conus autem G in H basi erigitur ad angulum rectum super $K H$, ut apex G respondeat in lineam diametrieductâ ex centro per sectionem qualem cunq; armillarum, utq; angulus maneat correctus addetur illi quoque cathetus $K H G$. Brachia autem $H L M$, & $H L N$ demittentur instar priorum ad angulos rectos, rectisq; finibus suis spectantibus in centrum: sic ut comprehendant latera non quidē arcu ut in prioribus, sed neq; laxè: uerum instent contiguae, & moueri

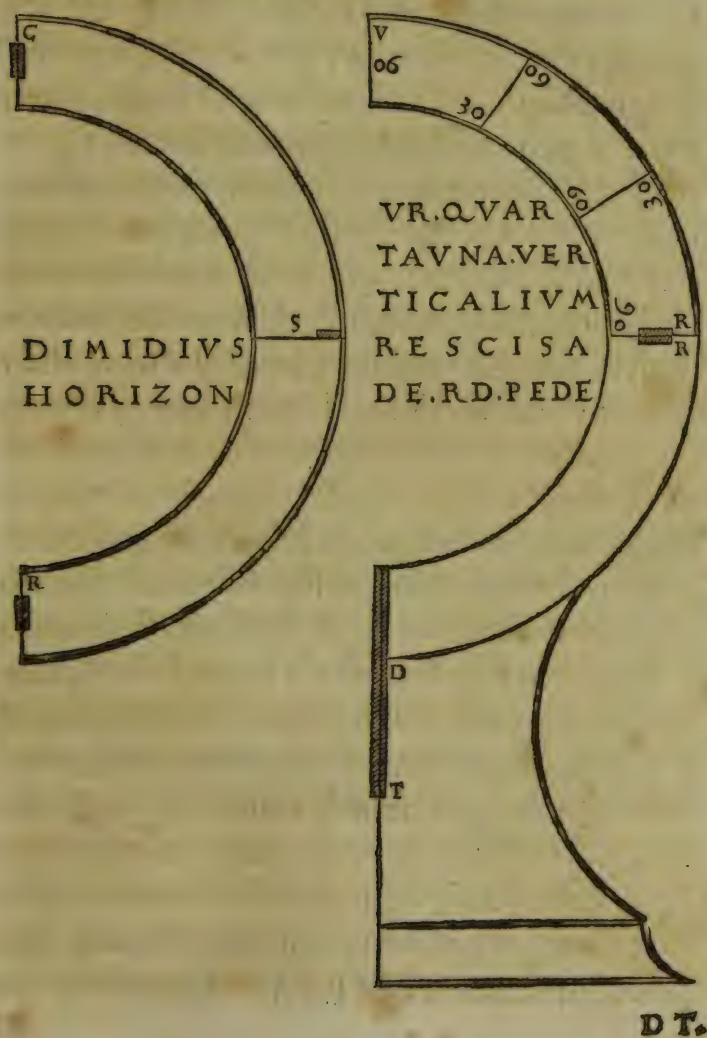
b ; possint

possint per crepidinē quartę, cui index pro tempore & obseruatione insidebit. Hanc fabricam axiculorum & indicis sum prolixius & diligentius executus, quoniam nō aliud est ingenium, quo hę quartę pręcipue aptari possint secundum canonicā organorū operationē, & fuerat meo iudicio difficilior, q̄ ut artifex eam ex semet conciperet. Et sic deniq; difficilis ubi leuiter inchoata relinqueretur. Ad multa autē organa & ea prestantissima: utpote ad spherā hanc solidā superficiei coelestis: ad alterā superficiei terre: ad armillas, si libet Ptolemęi meteoroscopiū, organū spherę mundanę, ad organa q̄ singularū spherarum planetarum, tam est necessaria pars hęc, ut pręter hanc ista perfici nequeāt. Sed tandem post longam quasi digressionem, ad cōformationem organı redeamus. In armillę $MRSC$ medietate MR , ducatur æquidistans ipsi MS secundum crassitudinē armillę alterius MVS . Post ex interiori circumferentia utrinq; apud M & S uersus exteriorē sumatur distantia quanta est latitudo armillę AFB , AE : hę partes eliminantur. Post accipiatur medium residue armillę integre uersus exteriorē circumferentiam utrinque, & medietates exteriores eliminantur. Super autem diametro RC , diuidatur tota latitudo in partes tres æquas, & medię pertundantur super media diametro RC . In armillę $MDSV$ medietate MD , ducatur æquidistans ipsi MS , secundū crassitus

crassitudinem eius M R S C. Eteius latitudo media diuidatur, & medietas elimetur à circumferentia interiori utrinque apud M & S. Super altera diametro quæ apud D descendit in pedē media diuidat ut super T, & medietas à basi ad T elimet pro crassicie armillæ R D C, sup media linea

D T. Sed & reliqua eius medietas findat̃, ut hac parte diduci diuaticariq̃ possit. In tertiæ armillæ medietate R D C ducatur equidistans ipsi R C pro crassicie armillæ M R S C. atq̃ huius latitudo diuidatur in partes tres æquas, & extremæ duæ rescindantur, extante media utrinq̃, super altera diametro quæ apud D descendit in pedē, accipiat̃ ex pede distantia T par priori. Eius armillæ quod supra T est elimetur super media diametro T D pro crassitudine armillæ similiū signorum. His omnibus incisionibus coaptatis, armilla A F B AE, simul cum sphæra confixa imponatur in incisuras apud M & S armillæ M R S C. Sic ut ambarum interiores circumferentiæ unam faciant æquilatationem ad globum, obseruetur ne mutetur facies. Verum quæ designata est armillæ A F B AE, respiciat R signum alterius. Post, armilla M D S V inferatur in illam M R S C secundum similia signa M & S, & cōueniant sibi secundum exteriorem superficiem. si quid in altera intortū est corrigat̃, stabit rursus armilla A F B AE in superficie M V S D, unde excisa fuit. Fissura reliqua basis ab intima circūferentia ad T cōfirmetur rursus, per inductam transuersam laminam longam latamq̃ minus digito & confixam. Armillæ autem dimidiatæ R D C basis inferatur alteri basi, sic ut duæ stent in una superficie. Interior uero eius ambitus cōueniat cum prioribus M R S C, & A F B AE in æquilatatione
ad

ad spheram. Capitib. aut R & C inseratur in per-
 tusas partes alterius in parib. signis. His rite in-
 fertis, & seseuicissim mordicus complectentib.
 axis A B G H imponatur armille M V S in V signo,
 sic q̄ sine suo E F tendat recte in centrum, & con-
 figatur. Frontes quoq̄ quartarum V R & V C a-
 pud V circūcidantur in rotundum, deinde suis
 axibus suspendantur ad axem nunc confixum,
 unde tanquam ex polo descendāt super superfi-
 ciem M R S C, experiaturq̄ ut sine uicio quaqua-
 uersum moueantur. Quod ut cautū fuerit, im-
 mittatur strictim & coacte in cauum axis primi
 cū lato & plano capite, ut contegat & contineat
 axes quartarum. Post hæc diuidātur quartæ ar-
 millarum M V S & R V & C V, super summa atq̄
 media spina in partes quæque pro se xc. affines
 his quæ per earū superficiē antea digestæ sunt.
 Canonium quoq̄ fiat, quod dirigat lineam me-
 ridianam, uidelicet in superficie armillæ M R pro-
 xime M, fiat cauum rotundum instar sciotherici
 compassi: per huius tympani centrum ducatur
 parallela ipsi M E S, & in centro figatur aculeus,
 cui superincumbat lingula magnetis nutans ad
 omnem positionem, & os tympani claudatur
 crystallo. Sed & per superficiem basis subtus M
 descēdat perpendicularum parallelum diametro
 V E D, secundum rationem lineæ X Y. Hoc per-
 pendiculum corriget situm organi ad planiciē
 horizōtis. Hæc est totius constructionis ratio.

c Proderit

Proderit autē proponere effigiem operis in densa charta, & in ea experiri totā concinnationem extra iacturam. Neque enim omnis commoditas satis describi, neque omnis error semel satis caueri potest.

INDUCTIO.

Primi qui coelitus res ad disciplinam adduxerunt, non potuerunt inuenta sua explicare satis, nisi organum cōstruxissent exemplum coelestis corporis, quod referret circulos cognatos, & repraesentaret ortus, occasus siderum, accessiones ad climata, & recessiones, deniq; omnes euentus, quales plurimi ex coeli conuersione contingunt circum ambitum terrenum. Ergo proposuerunt effictum organum: quod duplici effigie posteritati commendarunt, una in armillis corporalib. quam uocarunt pertusam, altera in cōtinua superficie absolutæ pilæ. Et habet utraque dispositio eandem potestatem. Sed placuit Proclo sphaera cōtinua, qualem pridem cōstruximus, & qua usos fuisse ueteres probos autores satis cōstat. Ob perpetuam enim suam faciem, & lineares tenuissimos circulorum ductus, & coelestiū imaginum comprehēSIONem, multò cognatiùs euidentiusq; subindicat coelestis corporis habitudinem. Prior autem forma armillaris ut necessarijs quidem negotio circulis constat, sic reliqua ipsius, quia inania sunt, auferunt

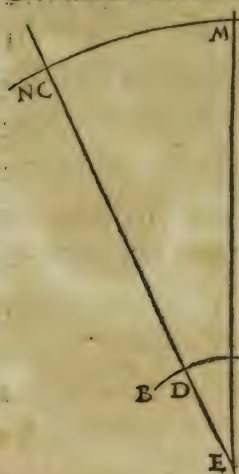
CONSTRUCTIONE.

ferunt oculis cum crassiciem materie, tum ipsa inanitate superiorum phantasiam. Fitq; dum circulos sphaerales tantū uidemus, requiramus subinde corpus quale circumscribūt. Sed habet hęc etiam immensam utilitatem aliam, quantā sphaera solida præstare nō potest: de qua alio loco rursus dicemus. adeò altera alteram præstat, & neutra alteri usu concedit. Vtra tamen utamur, conuenit concipere animo rationem, qua propositum organū sub faciem cœli cōponatur. Quo enim modo umbra à luce sua nō recedit, sed huic illa secundum lineā respondet: eo modo sphaera constructa non recedit ab ætherea sphaera, sed huius circuli circulis illius, & partes partibus, & tota toti superincumbit. Ergo si qua potestas sit facta nobis, siue quia ea facta nō fuit, referamus saltem imaginatione centrum sphaeræ in positionem centri terræ, sic quòd duo hęc centra unū illic esse intelligatur, quomodo duæ gemmulae roris in unam confluant. Hac imaginatione superficies sphaeræ nostræ ambibit centrum uniuersi, non secus atq; superficies summa terræ, & cœlum illud ambiunt. Deniq; statuatur illic organū, sic ut ipsius linea *ms* extendatur inter austrum et boream ad canonem magnetis. Superficies autem armillæ *MRSC* in planiciem horizontis mundani secundū directionem perpendiculari *xv*. Hoc situ organi intellecto circū centrum mundi, quæcunque puncta, & quicunq;

c   circuli

circuli ex cœlesti superficie in centrū perueniūt,

quoniam peruenire nisi fabre factæ sphæræ interuentu non possunt. Sequitur ut faciāt in ea designationes iisdem nominib. & rationib. quibus in cœlo censentur. Esto enim ambo bus cœlo & sphæræ commune centrum E, & portio cardinis inter id & meridiē pertinense EM, portio cœlestis ambitus MN. Sphæræ autem no-

stræ AB, signetur in cœlo quodlibet punctum, ut C, unde perueniat rectā in centrum. Secat linea in AB, sphæra D punctum similis rationis ei in cœlo. utq̃ arcus MC, ita arcus AD, quia uterq̃ uni angulo E subtenditur, ita puncta pūctis, & circumferentia circumferentiæ, & tota sphæra toti cœlo respondet. Sed putabit quispiam obstare huic assumptioni, quia statuere sphærā in centro uniuersi non possumus, proptereaq̃ relatione designationes à se mutuò dissidebunt, quantum distant centra amborum sphæræ & uniuersi. Respōdemus, hoc nō posse infirmare assumptionē. Habent quidem terræ summā distantiam memorabilem à centro. Sed ubi terrā totā ad cœli spatia cōferimus, id quod nostro fieri negotio oportet, tota quarta à centro assurgit, uicem nisi pūcti tenet, qđ manifestis experimētis alio loco ostensa

ostendit, & nūc ut receptū uolumus. Ergo redi-
mus ad assumptionē nostrā, siq̃ deinceps tracta-
mus spherā hanc in terrę superficie pro cœlestis
et superficie experimēto captando, omnes lineę
circuli intellecti egredi ex cētro organi per quas-
cunq̃ ipsius sectiones, perueniūt recta in super-
ficie cœlesti in eiusdem notæ circulos & sectio-
nes. Postea, si quæ Proclus cœlestium segmen-
torum definierit, nos in sphæra exemplari
designabimus, id quamuis in altero
fiat, tamen in utroq̃ designa-
tum accipi debet.

ΠΡΟΚΛΟΥ

Περὶ ἁξωνος καὶ πόλων.

Ξωρ καλεῖται τὸ κόσμος ἢ διάμετρος αὐτῆς, πε-
ρὶ ἧς σφίρεται. τὰ δὲ πέρατα τοῦ ἁξωνος, πό-
λοι λέγονται τοῦ κόσμου. τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέ-
γεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ δὲ ἄρα παν-
τὸς φαινόμενος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκισιν. νότιος δὲ ὁ ἄρα
παντὸς ἀόρατος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὀρίζοντα. εἰσὶ μὲν τοι τό-
ποι τινὲς ὑπὲρ τῆς γῆς, ὅπου συμβαίνει τὸ παρ' ἡμῶν πόλον τὸν
καὶ φανερόν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ παρ' ἡμῶν πόλον
ἀόρατον, ἐκείνοις φανερόν εἶναι. καὶ πάλιν, εἰς τις τόπος ὑπὲρ
τῆς γῆς, ὅπου δύο πόλοι ὁμοίως ὑπὲρ τοῦ ὀρίζοντος κέννται.

PROCLI DIADOCHI SPHAERA,
THOMA LINACRO BRITAN
NO INTERPRETE.

De axi & polis.

Xis mundi uocatur dimetiens ipsius,
circa quā uoluitur. Axis extrema, poli
mūdi seu uertices sunt nominati. Ho-
rum alter septētrionalis, alter austrinus dicitur.
Septentrionalis, qui semper in nostra habitatio-
ne apparet. Austrinus contra, qui semper, ut ad
nostrum horizonta, conditur. Sunt autē in ter-
ra loca quædā, in quibus polus, qui semper no-
bis cōspicius est, ἢς qui ibi degunt haud quæ-
cerniūt. Qui uero nobis perpetuo occultus est,
ἢςdem cōspicius euadit. Rursus quoque locum
quēpiā in terris inuenias, ubi ambo poli æqua-
bilem in horizonte situm habent.

SHOLIA,

S C H O L I A.

Axis.) Axis mundi est ut linea A B transmissa imaginarie per sphaeram. Huius axis summa signa sunt A B, & quidem B polus borealis, A australis.

In nostra.) Nostra habitatio est ab Aethiopum climate pertinens in boream, atque is est primus situs sphaerae ex tribus quos Proclus explicat. Ita autem representatur, A E signum sub æquinoctiale mouetur ex uertice V uersus M, secundum quam libuerit distantiam. Hoc situ B polus continue leuatur supra horizontem & huius signum S, unde semper apparet. Sunt tamen.) Is est alter situs sphaerae, quem habent loca ultra clima Aethiopum uersus austrum, qualia reperiuntur hac ætate Hispani. Ita autem designatur, A E signum mouetur ex V uertice uersus S horizontis per quam libuerit distantiam. Hoc situ B polus descendit sub horizontem apud signum S. A uero australis conspicuus fiet, leuatus supra horizontem apud M signum. Rursus.) Is est tertius situs sphaerae, quem habent loca media Aethiopum, summiq; sub perpendiculari æquinoctialis. Ita autem designatur, A E signum reponitur sub V uerticem. Hoc situ mundi, polus uterq; A & B, conspicitur in plano horizontis apud S & M. Is situs sphaerae dicitur rectus, priores obliqui. Hæc forsan manifestiora cuiuspiam uidentur, quam ut extra autorem debuerint singulariter enarrari. Sed cōuenit, ut sicut Proclus ex his initijs, quæ nulli ignorata sunt, alia ducit grauiora, sic nos ad sequentium sphaeralium rerum ostensionē, ab hoc ordine legitime ueniremus.

Περὶ σφαίρας κύκλων.

Τῶν δ' ὧν τῇ σφαίρᾳ κύκλων, οἱ μὲν εἰσι πρῶταλλοι, οἱ δὲ λοφοί, οἱ ἃ δὲ τὸ πῶλον. πρῶταλλοι μὲν, οἱ τὸς αὐτὸς πόλους ἔχοντες τῷ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ πρῶταλλοι κύκλοι πρῶτε, ἀρκτικός, θερινὸς τροπικός, ἰσημερινός, χειμερινὸς τροπικός, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικός μὲν οὖν ὅστις κύκλος ὁ μέγιστος τῶν ἀπὸ θεωρουμένων κύκλων, ὁ ἐφαπτόμενος τοῦ ὀρίζοντος καθ' ἐμσημείον, καὶ ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνομενος. ὧν ὡς τὰ κείμενα τῶν ἄστρον, οὐτε δύσις, οὐτ' ἀνατολήν ποιεῖται, ἀλλὰ δι' ὅλης τῇ νυκτὸς πᾶσι τὸν πῶλον σφαιρόμενα θεωρεῖται. ὅτος ὁ κύκλος ὧν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένη ὑπὸ τοῦ ἐμπροδίου ποδὸς τῇ μεγάλῃ ἀρκτῷ περιγράφεται. Θερινὸς δὲ τροπικός κύκλος ὅστις ὁ βορείοτατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' ὃ γηγόμηνος ὁ ἥλιος, τῇ θερινῇ τροπῇ ποιεῖται. ὧν ἡ μέγιστη μὲν πασσῶν τῇ τῷ γῆαντῷ ἡμέρᾳ, ἐλαχίστη δὲ ἡ νύξ γίνεται. μετὰ μὲν τοῖς θερινῶν τροπῶν, ἐκείνῃ πρὸς τὰς ἀρκτῆς παρὰ δὲ δύω

παροδένωρ ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὸ θάτερα μέρη τρέπεται ἢ κόσμῳ, διὸ κέκληται τροπικός. Ἰσημερινὸς ὁ κύκλος δὲ ὅστις ὁ μέγιστος ἢ πέντε παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομῶν μὲν ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ἐφ' ὃ γενόμενος ὁ ἥλιος τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τήντ' ἑαρινὴν καὶ τὴν φθινοπωρινήν. Χειμερινὸς δὲ τροπικός κύκλος ὅστις ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ ἡλίου γραφομένων κύκλων, κατὰ τὴν ὑπὸ ἡλίου γινομένην περιστροφὴν, ἐφ' ὃ γιγνώμενος τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται. γν' ἢ ἡ μέγιστη μὲν πασῶν τῶν γν' τῶν ἐν αὐτῇ νῦν ἐπιτελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν τοι τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς μεσημβρίαν παροδένωρ ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὸ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου, διὸ κέκληται καὶ ὁτος τροπικός. Ανταρκτικός δὲ ὅστις κύκλος ἴσος καὶ πρὸς ἄλλῳ τῷ ἀρκτικῷ, καὶ ἐφαπτόμενος ἢ ὀρίζοντος καθ' ἑμ σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀπολαμβάνομενος. γν' ὡς τὰ κείμενα ἢ ἄστρων εἰς παντὸς ἡμῶν ὅστις ἀόρατος. Τῶν ὅμως προσηγμένων κύκλων, μέγιστος ἢ ὅστις ὁ ἰσημερινός, ἐξ ὧν δὲ οἱ τροπικοί. ἐλαχίστοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκισιν, οἱ ἀρκτικοί. τῶν δὲ τῶν κύκλων εἰς νοεῖν ἀπλατῆς, λόγῳ θεωρητῶν ἐκ τῶν ἄστρων θέσεως, καὶ τῶν αὐτῆς διόπτρας θεωρίας, καὶ ἡμετέρας ἐπινοίας διατυπωμένων. μόνος γὰρ γν' τῶν κόσμων κύκλος ὅστις ἀόρατος ὁ τοῦ γαλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγῳ εἰσι θεωρητοί.

DE CIRCVLIS SPHAERAE.

Circulorum sphaerae alij paralleli sunt, siue equidistantes, alij obliqui, alij per polos ducti. Aequidistantes sunt, quibus idē cum mundo poli sunt. Sunt autē hi numero quinque: Septentrionalis, Solstitialis, Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus est is, qui omnium, quos perpetuo cernimus plane maximus est, quiq; horizontē solo puncto contingit,

contingit, totus supra terram interceptus. Inter hunc quaecunque clauduntur astra, nec ortum nec occasum norunt, sed circa polum uerti tota nocte cernuntur. Porro is circulus in nostro tractu, à priori maioris ursæ pede describitur. Solstitialis autem circulus is est, qui omnium qui à sole describuntur maximè septentrionalis habetur. In quem cum se sol receperit, æstiuam reciprocationem peragit, longissimusque totius anni dies, breuissimaque nox erit. Post autem reciprocationem nequaquam ultra uersus septentriones solem progredi, qui potius ad diuersa mundi regredi cernas: unde & tropico græcè nomen. Æquator circulus est is, qui maximus æquidistantium circulorum statuitur, ita nimirum ab horizonte dissectus, ut eius semicirculus supra terram, alter sub terra condatur. In hoc sol duplex æquinoctium, uernum, autumnaleque facit. Brumalis circulus is est, qui omnium circulorum qui à sole circumactu nudè describuntur, maximè ad austrum pertinet: in quo sol brumalem reciprocationem facit, maximaque totius anni nox, minimusque dies efficitur. Post hanc metam nequaquam ultra progreditur sol, sed ad alteras mundi partes reuertitur: unde tropicus hic quoque quasi uersilis appellatur. Antarcticus uero circulus, æqualis & æquidistans septentrionali circulo est, & horizonta uno puncto contingens. Totus præterea sub terris merfus, intra quem sita astra

d

stra

stra semper nobis occulta manēt. Maximus autem ex quinque memoratis circulis est æquator, deinde tropici. Minimi uerò (quod ad nostram habitationem dixerim) arctici. Porro hos circulos, citra omnem latitudinem intelligi cōuenit, ratione cognobiles ex astrorū situ, & eodē dioptræ obtutu, & nostro intellectu delineatos. Sensu enim unus lacteus discerni in cœlo potest, reliqui omnes ratione.

S C H O L I A.

Obliqui.) Vt est circulus CGDH, de quo posterius dicitur. Aequidistantes.) Sumpto circino pes eius alter statuatur in A uel B polum, alter extendatur ad aliquam distantiam ab æquatore CEDF: quem sic describi circum spheram continget, dicimus æquidistantem. Eius generis tantum quinque assumpsit Proclus, quales describi contingit per signa M & H ex A polo, & per G & S ex B polo, & per E F ex polo alterutro. Septentrionalis.) Statuatur AE signum ad quamlibet distantiam ex V uertice uersus M horizontis, & per circini statuatur in B polum, alter extendatur in S contactum horizontis & spheræ, cum ea extensione describi intelligatur circulus per spherā: is est septentrionalis secundū omnem conditionem Procli descriptionis. Intra hunc.) Sic magis proprie dixerimus quàm in hoc, ut uulgata exemplaria legunt. Intra hunc, nēpe septentrionalē. Igitur signetur quodlibet punctum super spherā propius ad B, quàm sit S signum, & uoluatur spherā instar motus diurni. Idem punctum apparet semper leuatum tota conuersione supra horizontem. Eius circuli recentiores nullam faciunt mentionem: ueteres uerò præcipuam rationem habuerunt. Meminit huius Strabo proximè initium operis de situ orbis: uerba eius sunt ex Cælij Calpurnii translatione. Quod autem ad ursæ extremitas attigua sit oceano, sic innuit de ursæ loquens: Solāq; ad oceani declinat balnea nunquam. Per ursam enim & plausrum, arcticum significat. Neq; enim quom tot stellæ eo loco circumferantur, semper perspicuo solam dixit balnearum expertem oceanū, neq; adeo eius imperiti redarguunt, quasi unam ursam pro duabus agnouerit: neq; enim consentaneum erat, nondum alteram in astra ascitam. Sed ex quo Phœnices notarūt, & usi sunt ad nauigationem, hunc quoq; ordinem ad Græcos peruenisse: sicut & Berenices crinem & canopū heri & nudiusterius denominatū: multasq; ad hanc usq; ætatem sine nomine manere; ut etiā ait Aratus. Non igitur rectè scribit Crates: Sola autem expers est balnearū.
Non fugien

Non fugienda fugiens. cōmodior Heraclitus, & Homero aptior, similiter pro arctico ursam appellās. Auroræ enim & uesperæ termini arctos, id est, urfa. Et contra, urfa terminus sereni louis. Arcticus enim occasus & ortus terminus est, non urfa. Per ursam quidem, quam & plaustrū uocat, & Orionē obseruare dicit, arcticū intelligit. Per oceanū autem horizontem, in quem, & ex quo occasus & ortus fiunt. Dicens aut ipsū uerti & expertem esse oceanū, nouisse cognoscitur quōd ad signū maximè arcticū horizōtis est arcticus. Consequēter itaq; huic poëticū illud accōmodantes, horizontem quidem debemus accipere, quōd terræ uicinū est oceano: arcticum autem, quōd terræ attiguum, quasi signū habitatae partis maxime arcticum secundum sensum: quare & hanc terræ partem oceanus alluit. Hactenus Strabo, & uerborū illius ferè hæc est sententia. Cum enim in hoc sit sermone, ut asserat oceanum circumfundi ubiq; terris, ne cui quōd ad septentrionē quoq; circumfundatur, in dubium ueniat, confirmat sententiam carmine Homeri: Solāq; ad oceanū declinat balnea nunquam. Cuius subinde sensum enarrās, inquit, Poëtam loqui de urfa maiori. Per eam autem significare circuli arcticum, per oceanū autem horizontem, infra quem arcticus non descendit: sicq; uerbis accommodatis suo argumento, supremā sententiam infert ad modum hunc. Poëta non fuerit usurus nomine oceanī pro horizonte hic, ubi non occidere ursam dēxit, nisi illic esse oceanum intellexisset. Igitur est oceanus cum alijs mundi partib. tum hoc etiam cardine septentrionali circumfluus terris. Hæc summa sententia est, nunc uerba eius loci particulatim expendamus. Neque enim cum tot.) Strabo exponens ursam pro arctico, ne facere coactius uideatur causam sui sensus, reddit in modum hunc Poëta, dicens: Solā ad oceanū declinat balnea nunquam. non potuit intelligere solam, nempe ursam expertem oceanī: tot præterea stellis in eodem tractu cœli expertibus oceanī.

Neq; adeo.) Duæ sunt ursæ: maior, quæ Cynosura: minor, quæ Elice: hæc Græci, illa Phœnices sunt usi in nauigationib. quod Ouidius testatur in Fastis: Esse duas arctos, quarum Cynosura petatur Sidonijs, Elicen Graia carina notat. Elice est proxima uertici mundi: immò qui polus uocatur existit in illius corpore, estq; reliquis asterismis borealib. longè elatior supra horizontem, deinde Græcis notissima, solāq; obseruata in mari. Ob quas res possit quispiam (quod & Crates facit) suspicari, Homerū eam præcipuè notasse illo carmine: alteram uerò sicuti peregrinā neq; nouisse. Hoc refellit Strabo inquiens: Nemo redarguit Homerū eius imperitiæ, ut unā tantū ursam nouerit, cum duæ sint, neq; quispiam arbitrat ur Cynosuram nondū peruenisse ætate Homeri ad Græcos: immò ex quo tempore Phœnices eam obseruarunt, ipsa à Græcis etiā celeriter cognita fuit, quomodo ætate nostra Berenicis crinīs, & canopus stellæ annotatæ heri & nudius tertius ab Aegyptijs: ad Græcos quoq; ferè perendie peruenerūt. sic Strabo satisfacit pro assumpta expositione. Multasq;.) Ne alienū istud uideatur, nouas deniq; stellās annotari, in-

d 2 quit, au-

quit, autore etiam Arato citato in testem, haud quaquam omnes annumeratas haecenus esse, immò restare ad hanc usque aetatem multas sine nomine & obseruatione. Aurora & uespera. Denotat hominibus ipsos ortus & occasus siderum per uices, qui cessant esse in circulo arctico, ut Proclus memorat, & nos in organo sphaera ostendimus: Is uidelicet, & non ursa est propriè terminus sereni Iouis, siue aurora & uespera. Quod ursa autè esse eius terminus dicitur, hoc aded est, quod huius nomine Homerus utitur pro arctico. Orionem obseruare dicit. Quis hodie asterismus uocetur Orion, uulgius est quàm ut conueniat admonere: uerum is distat ab ursa maiore per superficiem caeli partibus non minus lx. circuli maximi, quæ distantia facit, ut de hoc asterismo loqui Homerus non potuerit, quasi hunc ursa obseruet. Sed Bootes dicitur custos ursæ, unde est illi Arctophylaci nomē. Et hunc esse dictum à plerisque Orionem, autor est Hesychius in dictione: Ὠρίων οὐρανίου καὶ ἀρκτοφύλακος ὀνόματι βοώτης: id est, Orion, constitutio ex xxiii. stelis, quem nonnulli appellant Bootem. Ex huius autoritate sentio Homerum sub Orionis mentione dixisse Bootem. Ad signum. Maxime arcticum, id est, dicens ursam uerti & esse expertem Oceani: intellexit signum non quodamlibet horizontis, sed quod ipsius est maxime boreale, utpote quod nos in sphaera ostendimus esse in communi contactu eius, & arctici apud s signum.

Consequenter. Id est, haecenus de ursa siue arctico, deq; Oceano siue horizonte diximus secundum caelestem superficiem. Sed hæc ut ad terrenam accommodemus, dicimus horizontem debere accipi in terra signum, oceanus non attiguum. Arcticum uero signum istud eius habitatae, quod maxime ad boream accedit. Per obscurè autem innuit subuerticalia puncta, & subuerticales circulos, qui in terra designantur ex perpendiculari similibus in caelo: id quod in geographicis traditionibus opportuniùs declaratur. Post longam dissertationem Strabo redit ad coeptum initio sermonem concludens: quare & hanc terræ partem oceanus alluit. Verum nos propter unius arctici circuli mentionem ad hanc uenimus longam digressionem. Porro is circulus. Stella quæ à priori pede maioris ursæ describitur, radicem habet ad aetatem Hipparchi gradus xi. Minutias primas v. cancri. Latitudinem ab ecliptica borealè gradus xvij. M. primas xv. secundum quam radicem si inscribitur in sphaeram: ita ut eius ratio posterius tradetur, reperitur declinatio ab aequatore graduum circiter xxxix. Leuetur ergo B polus secundum totidem gradus supra s horizontis, circulusq; arcticus per hanc distantiam B S duci intelligatur circum superficiem sphaera: qui sic ductus fuerit, ibit per mediam annotatam stellam, atque idem arcticus censetur secundum assumptum Procli clima. Hæc causa fuit Homero, ut uteretur promiscuè ursa pro arctico. Siquidem sub suo illius climate cum arcticus circulus per partem ursæ transit: tum ursa parte sui arcticū designat in climate, quo is eam obseruatione sphaera scribebat, quod ferè accidit terræ Atticæ, et urbi Athenarū.

Solstitialis.

Solstitialis.) Id est qui ex B polo, & extensione B G per sphaeram descriptus est. Longissimus.) Statuatur sphaera ad assumptum prius clima Athenarum, Solstitialis partem suae circumferentiae maiorem habet supra horizon-tem. Per quantam ergo portionem cum sol defertur, prolixius cursum conficit, quam aliquo alio ecliptica loco uicinior aquatori: rursus nocte celerius perficit, quam sub aliquo alio parallelo, quoniam partem sui omnium reliquorum breuissimam habet sub horizonte. Aequator.) Is est, qui ex alterutro polo A B scribitur medius sphaerae, ut est circulus C E D F. Brumalis.) Is est qui ex A polo, & extensione A H descriptus est. Antarcticus.) Statuatur circulus in A polum, pes eius alter extendatur in contactum sphaerae & horizon-tem apud M signum, circulus qui inde describi intelligitur per sphaeram dicitur antarcticus, & quidistans reliquis memoratis. Tamen septentrionali & quidistans dicitur a Proclo, quoniam duo hi ex pari constant aequilata-tione. Porro hos.) Satis liquet ex praesentium designatione & quidistantes memoratos, & omnes circulos caelestes carere latitudine, esseque peritenuis li-neas. Porro in superficie caelesti, neque istud habent quod foret ad eum modum manifesti, sed quomodo semitam monstramus in aere uolueris praeteruolanti-s, imo quomodo paulo ante arcticos imaginarios delineauimus per sphaeram: eo modo quoslibet circulos in superficie caeli definimus phantasia, ex stato tran-situ astrorum sub conuersione diurna. Ex astrorum.) Astrorum situs est locus cuiusque suus in distantia certa ex aliquo assumpto puncto. Sicut quod orion est australis a uertice, ursa autem borealis, qualis situs certe oculis de-prehenditur. Dioptra.) Dioptra est regula uisoria, plurima pars in obser-uationibus astronomicis. In hoc uero organo aculeus erectus in summa spi-na, quadrantis habet locum & usum dioptrae, ut de ipsius ratione posteriori loco rursus dicemus.

Διὰ τί πρὶν τε μόνον πρῶτοι ἀλλοιοὶ γὰρ τῆ σφαίρας κύκλοι.

Πρὶν τε δὲ πρῶτοι ἀλλοιοὶ μόνον καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν, ὅτι δὲ τὸ μόνον τούτους γὰρ τῷ κόσμῳ πρῶτοι ἀλλοιοὶ εἶναι. ὁ γὰρ ἥλιος καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς πρὸς ἀστρονομίαν κύκλον περι-εργάζεσθαι, τοῖς ἡμέρῃς ἡμεῖς τῶν κόσμου γινόμε-νῳ ποιεῖσθαι, ὡς μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων εἰς τὸν κύ-κλον πρῶτον ἀλλοιοὺς γράφειν ὑπὸ τῷ ἡλίῳ. ὅσαυτα γὰρ ἡμέραι εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀσ-τρονομίᾳ κύκλοι καὶ ἑκάστην ἡμέραν. ὅτι συγ-καταγράφονται δὲ οὕτως πάντες εἰς τὴν σφαῖραν, ὅτι τὸ πρὸς ἀλλοιοὺς πραγματείας τῶν γὰρ τῆ ἀστρολογίας πολλὰ συμ-βάλλονται. ὅτι γὰρ κατασκευάζειν δύνατον καλῶς τῆ σφαί-
 ραν

σαν αὐτοὶ πάντων τῶν πάλαιων κύκλων, ὅς τ' ἐκείνη καὶ
 τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὐρεθῶναι, ἀνδρῶν τῶν προφρη-
 μίων κύκλων. πρὸς μὲντοι τῶν πρώτων εισαγωγῶν τῶν ἀστρολο-
 γίας ὁ δὲ ἀποτελεσματικὸς φερόμενος, οὐ καταγράφονται ἐν τῇ
 σφαίρᾳ, οἱ δὲ πέντε πάλαιων κύκλοι, οἱ δὲ ἀποτελεσματικοί
 τινὰ προσφύρεσθαι διωρισμένα εἰς τῶν πρώτων εισαγωγῶν τῶν
 ἀστρολογίας, κατεγράφησαν εἰς τῶν σφαίραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικός
 κύκλος ἀφορίζεται τὰ ἀπὸ θεωρούμενα τῶν ἀστέρων. ὁ δὲ θερινὸς τροπι-
 κὸς κύκλος τῶν τροπῶν περιέχει, ὁ πέρους δὲ τῶν ἡλίου πρὸς ἀρ-
 κτον μεταβάσεως. ὁ δὲ ἱσημερινὸς κύκλος τὰς ἱσημερινὰς περιέ-
 χει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος, τίμα δὲ τῶν πρὸς μεσημ-
 ερίαν προσόδ' αὐτοῦ ἡλίου, ἐν τῶν χειμερινῶν τροπῶν περιέχει. ὁ
 δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἀστέρων ἀφορί-
 ζει. ἔχοντες οὖν κεφάλαια ὠρισμένα ἐν ἀποτεσματικαῖς πρὸς
 τῶν εισαγωγῶν τῆς ἀστρολογίας, διόλογως κατεγράφησαν εἰς
 τὴν σφαίραν.

CVR QVINQVE TANTVM AEQVL

distantes in sphaera.

QVinq; uero dūtaxata æquidistantes circuli describi in sphaera solent, quod tamē nō eo ualet, quasi hī soli in mūdo æquidistātes sint: quippe cum sol quotidie æquidistantem equatori circulū, quod sensu animaduerti licet, mundi rotatu peragat, quo fit ut intra circulos tropicos centum lxxx. bis circuli paralleli à sole describantur. Totidem enim dies intra reciprocationes numerantur. Quin & stellæ uniuersæ in æquidistantibus circulis quotidie feruntur, non tamen hī omnes in sphaeram adhibētur. Quod tametsi multis alijs rebus in astrologia conducant, siquidem fieri nequit, ut uel astra probè in sphaera

sphæra locetur sine omnibus æquidistantibus circulis, uel ex amissim dierum noctiumq; magnitudines sine iisdem inueniantur: tamē quod ad prima astrologiæ rudimenta non adeo utiles existimati sunt, parū uisum est eos in sphæram ascribi. Quinq; uero æquidistātes circuli ob certa compendia, quæ astrologiæ tyronibus afferunt, optimo iure in sphæram sunt adhibiti. Septentrionalis enim, astra quæ nobis perpetuo cernuntur definit, solstitialis tropicus solis reciprocationem continet, finisq; est eiusdem in boreā transitus, æquator circulus æquinoctia complectitur. Brumalis tropicus solis ad austrū progressi meta est, et brumalē eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus, astra quæ nostrum cōspectum fugiūt determinat. Itaq; cum his qui primis astrologiæ rudimentis imbuendi sunt, certa emolumenta suggerant, merito in sphæram coniectas quis dubitet.

S C H O L I A.

Quod tamen.) Locato enim sole sub quocunq; puncto ecliptice C G D H, cum eo loco existens, circūferatur per superficiem celi conuersione diurna, intelligitur ex illo puncto designare æquidistantem eo exemplo, quo existens in alterutro signo G uel H, designat æquidistantem qui tropicus dicitur. Quo fit.) Menda est in numero. Bis enim c xcij. facit cclxxxiiij. quot dies in anno, & integra in ecliptica puncta non sunt: legendum fuerit cclxxxij. Secundum enim dies anni ueteres adnotarunt, æquidistantes æquatori satis probabili ratione, quod totidem dies intra reciprocationes numerantur. Medietatem autem assumpserunt, quoniam quanto numero dierum transit à tropico in brumam, tanto redit à brumam ad solstitium. Intellectus est autem sol designare, diebus singulis singulos parallelos æquatori instar summorum duorum, qui sunt ad solstitium & brumam, ex G & H signis ducti per ambitum.

Quin & stelle.) Signetur enim quocunq; loco sphære punctum tanquam stella

stella foret, illud sphaera reuoluta intelligitur describere aequidistantem, seu eundem rationem qualem de sole nunc diximus. Siquidem.) Quomodo stellas inscribantur in sphaeram, atque magnitudines dierum et noctium ex aequidistantibus deprehendatur, posterius dicemus.

Περὶ ἐπιφανείας καὶ κρύψεως τῶν πρὸς τὴν
παραλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προσημνίων πρὸς τὴν παραλλήλων κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικός κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἀνίστα τέμνεται ὑπὸ τῷ ὀρίζοντος. καὶ τὸ μὲν μᾶλλον τμήμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἑλάσσον ὑπὸ τῇ γῇ. καὶ ἡ πᾶσα ἡ χώρα καὶ ὁ πόλις ὁμοίως ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν κλιμάτων παραλλαγὰς, διαφορὰν τῶν τῶν κλιμάτων ὑπεροχὴν συμβαίνει γίνεσθαι. καὶ ὅτι μὲν πρὸς ἀρκτὸν μᾶλλον ἡμῶν οἰκῶσιν εἰς ἀνισώτερα μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θερινόν ὑπὸ τῷ ὀρίζοντος. ὁ πῶς δὲ χώρα τις, καὶ ὁ πόλις ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεται. τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκῶσιν, εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται. καὶ πῶς δὲ χώρα τις πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν κειμένη, καὶ ὁ διχοθετῆς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος. καὶ δὲ τῶν ἡμετέρων οἰκιστῶν ὁ θερινὸς τροπικὸς ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται ὅπως, ὥστε τὸ ὅλον κύκλον διαιρεθῆναι εἰς ἡμέρας. εἰ δὲ τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνει, γ. δὲ ὑπὸ γῆν. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ κλίμα δοκεῖ καὶ ὁ ἄρατος συντεταχέναι τῶν τῶν φαινομένων πραγματείαν. πόθεν γὰρ τοῦ θερινὸς τροπικοῦ κύκλου διαλεγόμενος φησὶν οὕτως, τὸ μὲν ὅσον τε μάλιστα δι' ὀκτώ μετρηθέντες, πρὸς τὴν γῆν ὅσον εἰσέρχεται καθ' ὑπερτάτα γαίης. τὰ βία δ' ὅσον περὶ αὐτὴν, ὅσον οἱ ἡμέτεροι αἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης τῆς διαιρέσεως ἀκολουθεῖ τῶν μεγίστην ἡμέραν ὥρων ἰσημερινῶν γίνεσθαι. τῇ δὲ νύκτα ὥρων ἰσημερινῶν θ. καὶ δὲ τῶν ἡμετέρων ὀρίζοντι, ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται ὅπως, ὥστε τὸ ὅλον κύκλον διαιρεθῆναι εἰς μέρη μ. καὶ θ. τμήματα καὶ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα ἀπολαμβάνει, τὰ δὲ εἰς θ. ὑπὸ γῆν.

ὅκ δὲ

ἐκ δὲ τῆς διαμερίσεως ταύτης ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν γὰρ
 ῥόδιον γίνεσθαι ὥρων ἱσημερινῶν ἰδ. καὶ ἡμισιν, τὴν δὲ νύκτα
 ὥρων ἱσημερινῶν θ. καὶ ἡμισιν. ὁ δὲ ἱσημερινὸς κύκλος καὶ
 ὅλῳ τὴν οἰκουμένην διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος, ὥστε ἡμι-
 κύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνειν. ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ
 γῆν, δι' ἣν αἰπίαρ ὑπὲρ τοῦ κύκλου τούτου αἱ ἱσημερίαι γίνονται.

Ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος τέμνεται
 οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἑλασσον τμήμα ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ
 μέζον ὑπὸ γῆν. ἡ δ' ἀνισότης τῶν τμημάτων τὴν αὐτὴν πα-
 ραλλαγὴν ἔχει ὑπὸ πάντων τῶν κλιμάτων, ἥτις ἐγένετο καὶ
 ὑπὲρ τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ κύκλου. ὅτι πάντες γὰρ τὰς ἑναλλὰξ
 τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ὄντι, δι' ἣν αἰπίαρ
 ἡ μεγίστη ἡμερινή, ἴση ὄντι τῇ μεγίστῃ νυκτορινῇ, καὶ ἡ ἐλαχίστη
 ἡμερινή, ἴση τῇ ἐλαχίστῃ νυκτορινῇ. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς κύκλος
 ὅλος ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος κρύπτεται.

DE OCCULTATIONE ET EMERG.

su æquidistantium.

VErum ex memoratis quinque æquidistantib.
 circulis, arcticus sanè supra terrā totus exi-
 stit. Solstitialis aut tropicus, bipartito ab horizō-
 te scindit: maiore eius parte supra terram conspi-
 cua, minore subter occulta. Neque tamē in omni
 tractu, urbē ue similiter circulus hic ab horizon-
 te secatur, sed pro climatum uarietate, uariā sc-
 ctionū exuperantiā fortitur: ἡς quoque, qui pro-
 pius septentriones agunt, inequabilius ab hori-
 zonte scinditur. Nec finis, donec eo loci uentū
 sit, ubi totus supra terram emineat. Qui uerò ad
 austrū magis uergunt, ἡς profectò per inæqua-
 biliores partes ab horizōte diuiditur, donec ad
 plagam quandam uentū sit (nobis certè austrā-
 e lem) in

lem) in qua tropicus ab horizonte per æquas partes secatur. At in nostra habitatione, ita solstitialis ab horizonte scinditur, ut uniuerso circulo per octo partes dissecto, quinque supra terram appareant, tres sub terra lateant. Sanè ad hoc clima direxisse stilum Aratus uidetur, cum Phænomena cōscriberet, in quibus cum de solstitiali tropico differit, ita ait:

Huius in octonis dissecti partibus, alta
Terrarū inuisunt quinque, tres ima frequentant.
Alterni & Phœbi reditus celebrantur eodem.

Ex hac diuisione sequitur maximū diem horarum æquinoctialium quindecim esse, noctem uerò nouem. In Rhodio autem horizōte ita tropicus ab horizonte dirimitur, ut cum circulus uniuersus in octo & quadraginta parteis secet, undetriginta sectiones supra horizontem appareant, unde uiginti sub terra lateant. Ex qua diuisione fit, ut apud Rhodios longissimus dies, horas æquinoctiales quatuordecim habeat, nox nouem, additis hinc inde semissibus unius horæ singulis. Æquator uerò circulus, per uniuersum terrarum orbem ita ab horizōte diuiditur, ut semicirculus eius supra terrā extet, semicirculus sub terra linquat. Quo fit, ut in hoc circulo æquinoctia fiant. Brumalis aut tropicus ea ratione ab horizōte intersectus est, ut minor è sectionib. supra terrā habeatur, maior sub terra. In æquabilitas uerò sectionū eandem in omnib. climatibus

matibus uarietate habet, quam etiā in solstitiali tropico diximus. Semp enim respondentes ex aduerso tropicorū sectiōes, equales inter se sunt. Eoq̄ fit, ut maximus dies maximæ nocti, & minimus dies minimæ nocti æqualis euadat. Antarcticus aut circulus totus sub horizontelatet.

S C H O L I A.

Neq̄ tamen.) Leuetur enim B polus supra S horizontis per puncta, ut: pote xxx. Solstitialis maioris sui parte erit supra horizontem, leuetur B polus altius, solstitialis item ampliori adhuc sui portione quā fuerat, primū erit supra horizontem, hocq̄ illi continuē accidit magis, quo magis leuatur B polus. Sic tandem eueniet, ubi B polus ita leuabitur, ut circulus ductus ex L uenerit sub V uerticem, quod solstitialis continget horizontem apud S, totus ergo apparebit. Qui uerō.) Videlicet populi qui magis ad austrum concedunt, quā hi quorum nunc situm sphaera exhibuimus his, &c. Ergo cōuertamus superiora exempla, & B polum dimoueamus continuē magis à uertice: erit quoq̄ solstitialis parte sui apparente æquabilior, continuē ei non apparenti. Donec ad.) Ea plaga est sub æquinoctialis, siue situs sphaera recta. Demittatur itaq̄ B polus usq̄ in S horizontis, uidebitur solstitialis partib. suis æquis esse supra subtusq̄ horizontem. Ex hac diuisione.) Solstitialis intelligitur diuidi instar æquinoctialis in puncta cccx. quæ si multiplicentur in v. partes: uidelicet solstitialis apparentis, & summa diuidatur per viij. totam eius circūferentiam, proueniunt puncta ccxxv. Hæc diuidantur per xv. unam uidelicet horam æqualem, proueniunt horæ diei maximi xv. Noctem.) Secundum priorem rationem partes tres non apparentis solstitialis respondent punctis cccxv. Hæc reddunt horas æquales ix. Hæc quantitas diei maximi & noctis minimæ accidit in climate Athenarū: quem situm representamus à sphaera, ut AE signum dimoueamus ex V uertice uersus M, per partes circiter xl. & semis. In Rhodio autem horizonte.) Suffecerit prius explicatum exemplum, pro hoc quoque loco exponendo. Posterius tamen canon dabitur in uniuersum, quomodo maximus dies ex dato climate, uicissim clima ex dato maximo die deprehendatur. Brumalis.) Hæc habitudo manifesta est ex superius enarratis, exq̄ inspectiōe sphaera: quare nulla causa est, ut circa eam quoq̄ occupemus.

περὶ μεγέθους τῶν πρὸς τὴν πᾶσιν ἀλλήλων κύκλων.

Τῶν δὲ προσεγγιζόντων πρὸς τὴν παραλλήλων κύκλων, τινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ διαμελὲς τὰ αὐτὰ.

ε 2 ΤΙΝΩΝ

τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει παρὰ τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μέζονον, οἷς δὲ ἐλάττωον οἱ κύκλοι γίνονται. οἱ γὰρ τροπικοὶ κύκλοι, καὶ ὁ ἰσημερινὸς καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἰσοῖσι τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοί, μεταπίπτουσι καὶ τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μέζονον, οἷς δὲ ἐλάττωον γίνονται. τοῖς γὰρ πρὸς ἀρκτὸν οἰκοῦσι μέζονον οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τὸ γὰρ πᾶν μετεωροτόρον φαινομένης, ἀνάγκη τὸν ἀρκτικὸν κύκλον τὸν ἐφαπτόμενον τοῦ ὀρίζοντος μέζονα εἶναι μάλιστα γίνεσθαι. τοῖς δ' ἐτι πρὸς ἀρκτὸν οἰκοῦσι γίνεται ποτὲ ὁ θεινὸς τροπικὸς κύκλος ἀρκτικὸς, ὥστε αὐτὸς οὗτος κύκλος ἐφαρμόσασθαι ἀλλήλοις τὸν θεινὸν τροπικὸν κύκλον, καὶ τὸν ἀρκτικόν, καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τάξιν. πρὸς δὲ αὐτὸν ἀρκτικοτόρους τόπους, καὶ τὸν θεινὸν τροπικὸν κύκλον μέζονον οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πέρας δὲ αὐτῆς χώρας τις πρὸς ἀρκτὸν καμμένη, ἐν ᾗ ὁ μὲν πόλος κατὰ κορυφὴν γίνεται. ὁ δὲ ἀρκτικὸς κύκλος πᾶν τὸ ὀρίζοντος ἐπέχει τάξιν, καὶ ἐφαρμόζει αὐτῷ μετὰ πᾶν σφοδρῶς τὸ κόσμον, καὶ τὸ αὐτὸ μέγεθος λαμβάνει τὸν ἰσημερινόν, ὥστε αὐτὸς τοῖς κύκλοις, τὸν ἀρκτικόν καὶ τὸν ἰσημερινόν, καὶ τὸν ὀρίζοντα τὴν αὐτὴν τάξιν καὶ θέσιν λαμβάνειν. πάλιν δὲ τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν, οἱ μὲν πόλοι ταπινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονον. καὶ πέρας ὅστις χώρα πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν καμμένη. αὐτὴ δὲ ὅστις ἡ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πόλοι ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα γίνονται. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καθ' ὅλην ἀναερωῦνται, ὥστε αὐτὴ τὴν πρὸς παραλλήλων κύκλων τοῖς παραλλήλως γίνεσθαι, τὰς τε τροπικὰς καὶ τὸν ἰσημερινόν.

DE MAGNITVDINE AEQVIDISTANTIVM.

Sed ex quinque iam memoratis circulis, quorundam magnitudinem, per uniuersum terrarum orbem eadem sibi constant, nonnullorum pro climatibus mutantur, alijque maiores, alijque minores circuli euadunt. Tropici enim & equator pares per totum orbem magnitudines seruant. Arctici

ctici magnitudine euariant, cum alibi maiores, alibi minores cernantur. Quippe his qui septentriones uersus degunt, maiores septentrionales fiunt, cum polo magis in altum sublato arcticū circulum, qui horizonta cōtingit, necesse sit assidue maiorem fieri. His uero qui magis etiam ad septentriones uergunt, interdum solstitialis tropicus in arcticum planē abit, fitq; ut duo circuli septentrionalis, tropicusq; coeant, pro unoq; habeantur. adeo cū magis ad septentriones etiā acceditur, maiores solstitiali tropico septentrionales redduntur. Nec finis donec eo uentū sit: ubi quoniam polus supra uerticem conspicitur, septentrionalis in horizontis locum cedit, eiq; in mundi rotatu cōiungitur, æquatoris planē magnitudine, fitq; ut tres circuli, septentrionalis, æquator et horizon, eundem sitū positumq; obtineant. Rursus autem his qui ad austrum habitant poli humiliores fiunt, septentrionales uero circuli minores. Finis aut decrementi, est locus ad austrū nobis sub æquatore, in quo poli sub horizonte habentur. Septentrionales autem circuli prorsus euauere: ita ex quinque æquidistantibus tres deniq; superant, nempe cum æquatore, tropici duo.

S C H O L I A.

Cum polo.) Diximus toties circulum arcticum describi ex B polo, & distantia ad S signum horizontis. Sequitur, ut quo eleuatio est polus, eo sit maior distantia B S, & maior circulus, qui ex maiori describitur extensione.

c s His

His uero.) Admoueatursphæra in L puncto sub V uerticem, circulus ex B S distantia designatus pro arctico, idem incidit in ipsum solstitialem, estq; is pro arctico. Adeo cum.) Admoueaturs B polus uersus V uerticē pro prius siu priori arcus B S, euadit amplior adhuc proximo priore. Igitur etiā arcticus B S euadet nūc maior priori solstitiali. Nec finis.) Admoueaturs B sub V uerticem, & ipso exemplo euenient, quæ hic memorat Proclus: nisi quod nō tres modo, sed omnino quatuor (nam tribus additur antarcticus) eundem situm habent. Rursus autem.) His qui ad austrum habitant, intellige non qui ultra æquatorem, sed qui habitant australiora his, de quibus modo dictum fuit. In quo poli.) Sub horizonte habentur, uidelicet incidunt pariter in superficiem horizontis apud illius signa M & S.

Περὶ ἀριθμῶ τῶν πᾶσιν ἀλλήλων.

Διὰ γὰρ τὰ προσηρημένα οὐχ ὑποληψίαν καθολικῶς γίνεσθαι τοὺς πέντε πᾶσιν ἀλλήλους, ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἰκισίαν τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐκκεῖθεν. εἰσὶ γὰρ τινες ὀρίζοντες, ὧν οἱς ὅσοι μόνον παρ' ἀλλήλους γίνονται κύκλοι. εἰσὶ δὲ οἱ κῆφες ὑπὸ τῆς γῆς, ὧν πρώτη μὲν οἰκισίς, παρ' οἷς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφαπτεται τοῦ ὀρίζοντος, καὶ τὴν τοῦ ἀρκτικῆς κύκλου τάξιν λαμβάνει. δεύτερα δὲ οἰκισίς, ἢ λεγομένη ὑπὸ τῶν πόλων. τρίτη δὲ ὁ δὴν οἰκισίς, ὑπὲρ ἧς μικρὸν ὑστερον εἰρήκαμεν, ἢ προσαναγορευομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

DE NUMERO AEQVIDISTANTIVM.

NEquē enim ob ea quæ dicta sunt, quinque perpetuos æquidistantes existimandum, sed pro nostra habitatione numerum eorū existere: quippe quibusdam in horizontibus, tres duntaxat æquidistantes inuenias. Sunt sanè & supra terrā habitatiōes, quarū prima est in qua solstitialis circulus horizonta cōtingit, et pro arctico planè habetur secūda, quam sub polo appellāt. Tertia, de qua paulo antè retulimus, quā sub æquatore nominant,

Περὶ

Περὶ τάξεως τῶν πέντε πᾶλλων
κυκλῶν.

ὅθεν ἔδ' ἡ τάξις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἢ αὐτὴ
παρὰ πᾶσιν ὄσιν, ἀλλ' ὅτι μὲν τῇ καδ' ἡμᾶς οἰκισμένη. πρῶ-
τος μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικός, δεύτερος δὲ, ὁ θειρινὸς τροπι-
κός, εἴτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός, πέμπτος δὲ ἀνταρκτικός.
τοῖς ἡ πρὸς ἀρκτον μάλλον ἡμῶν οἰκῶσιν, γίνεται ὡστὲ πρῶ-
τος, ὁ θειρινὸς τροπικός, δεύτερος δὲ, ὁ ἀρκτικός, τρίτος δὲ, ὁ
ισημερινός, τέταρτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικός, πέμπτος δὲ, ὁ χειμε-
ρινός τροπικός. παρ' οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικός κύκλος μέζων γίνε-
ται τοῦ θειρινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τὴν προσημειῶσαι τάξιν
ὑπαρχειν.

DE ORDINE AEQVIDISTANTIVM.

QVo circa, nec ordo quincpæquidistantiū
circularum idem apud omnes est, sed in
nostro tractu primū sanē septētrionalem dixe-
ris, secundum solstitialem, tertium æquatorem,
quartum brumalem, quintum antarcticum. At
his qui propius quān nos septentriones inco-
lunt, primus interdū solstitialis tropicus nume-
ratur, secundus septentrionalis, tertius æqua-
tor, quartus antarcticus, quintus brumalis cir-
culus. Cum nancp septentrionalis solstitiali ca-
patior euadit, necesse est memoratum ordinem
seruari.

S H O L I A.

Summa sententia est, inter circulos arcticum & solstitialem facta colla-
tione, alter altero censetur prior, qui amplitudine superat. Euenit autē quod
arctici sint minores solstitiali, donec uersus septentriones perueniatur ad suū
sphaerae eum, quo solstitialis totus emergit, & sit idē qui arcticus. Et si B polus
propius

propius hoc situ ad uerticem admoueat. Ipse quoque arcticus sit maior solstitiali, et numeratur proximus ab aequatore. Exempla horum prius exhibita sunt.

Περὶ διωμέως τῶν πέντε πρᾶλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ ὅδ' αἱ διωμέεις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων αἱ αὐταὶ εἰσι. ὁ γὰρ παρ' ἡμῶν θερινὸς τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀντίποσιν χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος γίνεται. ὁ ὅ παρ' ἐκείνοις θερινὸς τροπικὸς κύκλος, παρ' ἡμῶν γίνεται χειμερινὸς τροπικὸς. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκῶσι, τῇ μὲν διωμέει οἱ βῆς κύκλοι θερινοὶ εἰσὶ τροπικοί. ὑπὸ αὐτῶν γὰρ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου κέντρου. τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλους πρᾶλλαγι γίνονται ἢ θερινὸς μὲν τροπικὸς, ὁ παρ' ἡμῶν ἰσημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί. φύσφι γὰρ λέγεται ἢ καὶ καθολικῶς πρὸς ἅπαν τὴν οἰκὸν τῆν θερινὸν τροπικὸν κύκλον ὑπερχεῖν, ὁ ἔχονσα τὴν οἰκίσσεως ὑπερχεῖν, δι' ἣν αὐτίαν τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι θερινὸς τροπικὸς γίνεται ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς καὶ ἡμερῶν γίνεται ὁ ἡλίου. ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται παρ' αὐτοῖς πάντες οἱ πρᾶλλοι. ἰσημερία γὰρ ὅσα πάντος ὅτι παρ' αὐτοῖς. πάντες γὰρ οἱ παραλλήλοι κύκλοι διχοτομῶνται ὑπὸ τοῦ ὀρίζοντος.

DE POTESTATE AEQVIDISTANTIVM.

IAm uero nec potestates, eorundem æquidistantium eadem. Nam qui nobis solstitialis circulus habet, Antipodibus certe brumalis efficitur, contra qui illis solstitialis est, nobis brumalis reddit. Sed qui sub æquatore degunt, his uniuersi tres circuli uiribus planè solstitiales sunt, utpote sub ipsam solis orbitā incolētibz, quam si ad se inuicē conferantur, qui nobis pro æquatore statuitur, solstitialis uicē obtinet. Ambo uero tropici pro brumalibus censent. Namque is demum natura solstitialis circulus perpetuaqz

petuāq̄ ratione in toto terrarū orbe dici potest, qui proximē habitationem habetur. Quo fit, ut ijs, qui sub æquatore agūt, æquator ipse pro solstitiali statuatur, utpote in quo sol supra uerticē agitur. Pro æquatoribus autem omnes æquidistantes circuli, uelut per æquas partes ab horizon te dissecti.

S C H O L I A.

Solstitialem circulum, uocat Proclus omnem æquidistantem æquatori medium inter duos tropicos: in quo sol ad diem existens, incedit per uerticem subiectæ regionis, ut qui per initium tauri parallelus ducitur, est solstitialis habitantibus. Meroē in insulam. Sic uocem solstitialis ueteres acceperūt: quem illorum usum qui non aduertunt, non facile explicabunt locum Lucani: Rapidū leonis solstitiale caput. Antipodibus.) Antipodes dixit liberius eos habitantes e regione, & ad austrum tantum absunt, quantum nos ad septentrionem ab æquatore, qui Antæci propriè dicuntur: quibus tandem qui Periaci sunt, ijdem nobis uerè Antipodes existunt. Namq̄ demum.) Hac ratione qui per cancri initium parallelus ducitur, idem censetur solstitialis duplici ratione: Superiori, quia imminet his qui Syenem, atq̄ alijs periacis qui idem clima circū habitant. Deinde hac peculiari, quia regionib. borealiorib. Syene his est uicinior in reliquis æquidistantib.

Περὶ Διαστάσεως τῶν πρὸς ἀλλήλων κύκλων.

Οὐ δὲ αἱ Διαστάσεις αἱ ἀπ' ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἱ αὐταὶ Διαμετρήσεις καθ' ὅλῳ τῷ οἰκουμενίῳ, ἀλλὰ πρὸς τῇ καταγραφῇ τῶν σφαιρῶν διαμετρήσας ἔσται. τῷ παντὸς μεσημερινῶς κύκλου διαμετρήσας εἰς μέρος ξ'. ὁ ἀρκτικός ἀπὸ τοῦ πόλου κατὰ γραφεται ἀπὸ χωρῶν ξξς. ὁ δ' αὐτὸς ἀπὸ τῶν πόλων μέρος ἀπὸ τῶν μεσημερινῶν κατὰ γραφεται ἀπὸ χωρῶν ξξς. ὁ δὲ ἰσημερινὸς ἀπὸ τῶν πόλων τῶν τροπικῶν ξξδ'. ὁ δὲ ἰσημερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τῶν ἀνταρκτικῶν κατὰ γραφεται ἀπὸ χωρῶν ξξς. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου ξξς. ἢ τῶν πόλων ἢ χωρῶν, καὶ πόλοις ὅτι αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσιν ἀπ' ἀλλήλων οἱ κύκλοι, ἀλλ' οἱ μὲν τροπικοὶ ἀπὸ τῶν ἰσημερινῶν, ἢ τῶν πόλων ἢ αὐτῶν ἀπόστασιν ἔχουσιν. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν ὁ δὲ αὐτῶν ἔχουσι διαστάσιν, ἢ τῶν πόλων ὅτι αὐτὰς

f

ζοντας

ζοντας, ἀλλ' οἱ μὲν ἑλαστον, οἱ δὲ πλείον διίστασιν. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκ-
 τικοί ἀπὸ τῶν πόλων, οἱ δὲ τῶν ἰσλῶν ἀπόστασιν ἔχουσι καὶ πάλιν ἑγ-
 κλιμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττω, οἱ δὲ πλείω. καταγράφοντες μὲν τοι-
 σάσθαι αὖ σφαιρα πῶς τὴν τῆς ἑλλάδος οὐρανόντα.

DE INTERVALLO AEQVIDISTANTIVM.

Sed nec interualla circularū in toto orbe à se
 inuicē stata sunt : uerū pro sphaerarū descri-
 ptione, ad hunc modū dispensari solēt. Diuiso
 in sexaginta partes meridiano quouis circulo, se-
 ptentrionalis circulus à polo sexagesimarū par-
 tium sex, interuallo describitur. Idem in alteram
 partem à solstitiali circulo sexagesimarū partiū
 quinque interuallo notat. Aequator ab utroque tro-
 picorū sexagesimis quaternis distat. Brumalis
 circulus ab antarctico sexagesimis quinque. An-
 tarcticus à polo sexagesimis sex. Nec tamen in
 omni plaga urbē uē eandē intercapedine inter se
 seruant : sed tropici ab æquatore parem in omni
 inclinatione distantia uendicāt. Idem autē ab ar-
 cticis nō parē per omnes horizōtas, sed alibi mi-
 norem, alibi maiore. Ita demū & arctici à polis
 nō parē in quauis inclinatione distantia seruāt,
 sed alibi maiore, alibi minore habēt. Sphaera ta-
 men omnes ad Græciæ horizonta describuntur.

S C H O L I A.

Proclus facit partionem æquidistantium, secundum clima ductū per Rho-
 dum. Partes enim vi. qualium est sphaera lx. super maxima circumferentia
 constituunt gradus xxxvi. qualium est circumferentia graduum cccxx. Eius
 dispositio est AB signū, mouetur ab V uertice contra M horizontis per pun-
 ctū xxxvi. Idem in alteram partem.) Secundum sexagesimā partitionem
 sphaera facit quadrans inter æquatorem & B polū partes xy. At distan-
 tia inter

Etia inter æquatore[m] & tropicum, ut arcus E G partes iij. & quantitas sua per arcum meridiani B S partes vi. Si ergo arcticus designetur ex B S, accedit ad tropicum in G ad partes v. Hæc ab inspectione sphaeræ multò manifestiora habetur. Neq[ue] tamen.) Habeat ergo arcticus exempli causa sub alio situ sphaeræ arcum B S, minorem parte una qualium fuit hætenus partium vi. Distantia ab eo ad tropicum, est partium vi. Rursus alio situ habeat B S maiorem parte una, ut vij. Distantia ab eo ad tropicum, reperietur partium iij. Sic in reliquo quocunq[ue] situ sphaeræ reperitur alia & alia distantia, una sexagesima facit gradus vi. qualium est circumferentia cccclx.

Περὶ κολούρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δὲ εἰσι κύκλοι ὑπὸ τινῶν κολούροι προσαγορευόμενοι, οἷς συμβέβηκεν ὑπὸ τῶν ἰδίων περιφερειῶν τὰς τοῦ κόσμου πόλους ἔχειν. κολούροι δὲ κέκληται, ὅτι τὸ μὲν τι νὰ ἀθεώρηται αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι ἢ τῇ περιτροφίᾳ τοῦ κόσμου ὅλοι θεωροῦνται, τῶν δὲ κολούρων κύκλων μέρη τινὰ ὅτι ἀθεώρηται, τὰ ἅ τῃ ἀνταρκτικῇ ὑπὸ τῇ ὀρίζοντι ἀπολαμβανόμενα. γράφοντα ἢ οὗτοι οἱ κύκλοι ὅτι τῶν τροπικῶν σημείων, καὶ εἰς μέρη λ. ἔχον διαμεροῦσι τὸν ὅλον μέρων τῶν ζωδίων κύκλων.

DE COLVRIS.

Sunt & per polos ducti circuli, quos nōnulli coluiros uocant. Iis accidit, ut in ambitus suos mundi polos recipiant. Coluri autem dicti sunt, quod partes aliquas in se minimè conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circumactu integri cernuntur. Sed colurorum partes quæpiam, quæ uidelicet ab arctico sub horizonte latent, cerni non possunt. Signantur autem hi circuli per tropica puncta, diuiduntq[ue] per duas æquas partes circuli, qui per media signifi feri ducitur.

f 2 Scholia.

Signantur.) Alter amborum A E B F, uadii per signa tropica G H. Alter A C B D per æquinoctiorum signa C D. Reliqui circuli qui hactenus sunt designati, emergentes conuersione cæli cernuntur per partes: sed colorum partes quæpiâ, inquit Proclus, quæ ad antarcticum sunt, cerni non possunt. Atqui aliquo situ mundi cerni etiâ hi integri possunt. Reuocetur enim sphaera in situm sub æquinoctialem, ut eum alias designauimus. Vterque colorus bis conspicitur, cum incidit diurna conuersione in superficiem horizontis, semel matutino tempore, rursus uespertino. Quare Ptolemæus eos castigatius uocat: hunc euntem per polos et signa tropica: illum euntem per polos et signa æquinoctiorum. Sed Proclus considerationem habuit sphaeræ non in uniuersum, sed eius quæ ad clima græcum (quod dixit superius) descripta foret. Diuidunt.) Singuli quidem diuidunt signiferum C G D H in partes binas, sed ambo simul eundem diuidunt in partes quatuor, estque in Græca lectione A pro α legendum.

Περὶ ζωδιακῶν κύκλων.

Λοξὸς δὲ ἔστι κύκλος, ὁ τ' ἰβ. ζωδίωρ. αὐτὸς ὃ ἐκ τριῶν κύκλων πρᾶλλήλων συνέστηκεν, ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζεται λέγεσθαι τὸ ζωδιακὸν κύκλον. ὁ δ' ὅστις μέσσω τ' ζωδίωρ καλεῖται, ὅς ἐστι δὲ ἐφαπτομένη δύο κύκλων ἴσων καὶ πρᾶλλήλων, τοῖς μὲν θεινῶν τροπικῶν καὶ τῶν τοῦ καρκίνου πρώτων μοίρων, τοῖς δὲ χθινῶν τροπικῶν καὶ τῶν τοῦ αἰγώνεως πρώτων μοίρων. τὸ δὲ πλάτος τ' ζωδιακῶν κύκλων ὅστις μοῖραι ἰβ. Λοξὸς δὲ κελκισται ὁ ζωδιακὸς κύκλος, ὅστις τὸ τέμνηται τοῖς πρᾶλλήλοις κύκλοις.

DE SIGNIFERO.

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex tribus equidistantibus circulis constans: quorum duo latitudinem signiferi determinant, unus per media signa ductus uocatur. hic adeo duos pares & equidistantes circulos attingit, solstitialem in prima cæcri parte, brumalem in capricorni principio. Latitudo signiferi continet partes xij. Dicitur est autem hic circulus obliquus, quod equidistantes ad inæquales angulos interfecet.

Περὶ

Περὶ ὀρίζοντος.

ὀρίζων δὲ ὅστις κύκλος ὁ διορίζων ἡμῶν τό τε φανερόν ἐν τῷ
 ἁφανές μέρος τῷ κόσμῳ, καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλυν σφαῖραν τῷ
 κόσμῳ, ὥστε ἡμισφαῖριον ἢ ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνειν, ἡμι-
 σφαῖριον δὲ ὑπὸ γῆν. εἰσὶ δὲ ὀρίζοντες δύο, εἰς μὲν ὁ αἰδοη-
 τος, ἕτερος δὲ ὁ λόγῳ θεωρητός. αἰδοητός μὲν ἐν ὅστις ὀρίζων ὁ
 ὑπὸ τῇ ἡμετέρας ὀφείας περιγραφόμενος ἢ τὸν ἀποτερεμα-
 τισμόν τῃ ὁράσειως, ὡς ὁ μέγιστος τῇ διάμετρον ἔχων σαδίων
 διαμέλιον. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητός ὀρίζων ὅστις, ὁ μέγιστος τῶν ἀπὸ
 νῶν ὁράσειως ἀστέρων σφαίρας διηκῶν, καὶ διχοτομῶν τὸ ὅλον
 κόσμον. ὁ ἢ τῷ πᾶσι δὲ χώρῳ τῷ ὅλῳ ὁ αὐτός ὅστις ὀρίζων,
 ἀλλὰ πῶς μὲν τὴν αἰδοησίμην σχεδὸν ὑπὸ σαδίων τετρακοσίων
 ὁ αὐτὸς ὀρίζων διαμέλις, ὥστε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ
 τὸ κλίμα, τὰ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμελίσκει. πληθόν
 των δὲ σαδίων γινομένων ἢ τὴν πρᾶλλαγιὴν τῇ οἰκίσειως,
 ἕτερος ὀρίζων γίνεται κατὰ τὸ κλίμα διαφέρων, καὶ πάντα
 τὰ φαινόμενα μεταπίπτει. δὲ μάλιστα γὰρ τὴν πρᾶλλαγιὴν τῇ
 οἰκίσειως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίων σαδίων, διαλαμβάνειν ἢ
 τὴν πῶς ἀρκτοῦ μεσημβριαντὴ πᾶροδον. τοῖς ἢ γὰρ ὑπὸ τῷ
 αὐτῷ πρᾶλλῆλου οἰκοῦσιν ἀπὸ μυρίων σαδίων ὑπάρχουσιν.
 ὁ μὲν ὀρίζων ὅστις διάφορος, τὸ δὲ κλίμα τὸ αὐτὸ, καὶ πάντα τὰ
 φαινόμενα πρᾶπλήσια. αἱ μὲν τοὶ ἀρχαὶ καὶ τελευταὶ αἱ τῇ
 ἡμερῶν ἔχῃ ἀμα πᾶσιν ἴσονται τοῖς ὑπὸ τῷ αὐτῷ πρᾶλλῆλου οἰ-
 κοῦσι. κατὰ δὲ τῇ πῶς τὸ λόγον ἀκρίβειαν, ἀμα τῷ σιγμαῖαν
 πᾶροδον γίνεσθαι καὶ ὁποῖον μέρος τοῦ κόσμου, μεταπίπτει
 καὶ ὁ ὀρίζων, καὶ τὸ ἔγκλημα καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφο-
 ρα. ὁ καταγράφεται ὁ ὀρίζων ἐν ταῖς σφαίραις διὰ αἰτίαν τοῖ-
 αὐτῶν, ὅτι οἱ ἢ λοιποὶ κύκλοι πάντες, φερομένης τῇ κύκλου
 ἀπὸ ἀνατολῶν ὑπὸ τὴν δύσιν, συμπεριστρέφονται καὶ αὐτὴν
 πῇ τοῦ κόσμου κινήσει. ὁ δὲ ὀρίζων ὅστις φύσει ἀκίνητος, τὴν αὐτὴν
 τάξιν διαφυλάττειν ὅλην παντός. εἰ δὲ καταγράφοντο οἱ ὀρί-
 ζοντες ἐν ταῖς σφαίραις, σφαιρομένων αὐτῶν σιγῇ βαίνον ἄν
 τῇ ὀρίζοντα κινήσει, καὶ ἢ κορυφῶν πῶς γίνεσθαι, ὅπερ ὅστις ἀδύ-
 νατον καὶ ἀλλότριον τῇ σφαιρικῷ λόγῳ. ὑπὸ μάλιστα γὰρ σφαι-
 ρικῆς θήκης ἢ τῇ ὀρίζοντος θέσις κατανοεῖται.

DE HORIZONTE.

Horizon uero circulus est, qui conspectam mundi partē ab inconspēcta dirimit. Itaq; in duas partes uniuersam sphaeram secat, ut alterum hemisphaerium supra terram, alterum sub terra relinquat. Est uero horizon duplex, alter qui sensu usurpat, alter qui sola ratione percipitur. Ergo sensibilis horizon est, qui à nostro uisu in termino uisionis circūscribit. Hic adeo nō amplius duum milium stadiorum dimetiētem habet. Qui autem ratione percipitur, ad fixarū stellarum sphaeram pertinet, mundumq; totum in duo secat. Nec uero per omnem tractum urbemue idē horizon est, sed sensu idem quadringentis ferē stadiis manet. Quo fit, ut dierum longitudo & clima, & apparentiē omnes eadē sibi constent. Aucto uero stadiorum numero, pro habitationis diuersitate, horizon, clima, omnes deniq; apparentiē mutantur. Cōuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationem ad austrū boreāmue accipiamus. Si quidem qui eundem æquidistantem incolunt, in quamlibet magno stadiorum numero, horizonta quidē diuersum habēt: clima uero idem, & apparentias omes similes. Dierum tamen exitus initiaq; haudquaquā ijs qui eundem æquidistantem habitant, eodem temporis momento euenient. Verum si exactæ rationis examini stare uelimus, pro quolibet pūcto, in quauis orbis

bis

bis parte mutati situs, horizon, clima, & appa-
rentiæ omnes euariant. Horizon uero ea ratio-
ne in sphærarū descriptionem non adhibetur,
quòd reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum
circūactō mundo unā rapiūtur, horizon sua-
pte natura quietem amat, eodem semper serua-
to situ. Si itaq; horizon in sphæras adderet, cir-
cumactis ijs, etiam moueri, & non nūquam su-
pra uerticem esse accideret: id quod certe tum
captum omnem superat, tum à sphære ratio-
ne abhorret. Verum nō incommode eius ab al-
ueo, in quo sphæra reuoluitur, intelligi solet.

S C H O L I A.

Horizon.) In concepto organo est armilla signis notata M R S C. Hic
adeò.) Duo milia stadiorum reddunt cclx. M. passuum in terra, eius nume-
ri medietas est milia passuum cxxv. per quantum spatium qui stat in planicie
terræ marisue, prorsus uidet terram marēue contingere cælum. De hoc hori-
zonte sensibili dixit Strabo his uerbis: Consequenter itaq; hi in poetico illud
accommodātes, horizontem quidem debemus accipere, quod terræ uicinum
est oceano. Arcticum autem quod terræ attiguum, quasi signum habitatae
partis, maximè arcticum secundum sensum, cum prior eius tractatio fuisset
de horizonte, qui sola percipitur ratione. Qui autem.) Diximus alio ca-
pite quòd circuli circumscribunt cælestem sphæram sola imaginatione. Ad
hunc modum horizon mundanus cælum medium circuncingit, non autem
uinculo materiali. Nec uero.) Tractum uocat clima: clima uero est dif-
ferēs situs regionum, qualem habet una uiciniorē remotiorē uē altera ab
æquatore uersus alterutrum mundi polum. Stadia uero cccc. reddunt xlvij.
M. passuū, per quantū spatium ubi locus borealior distat ab australiori, siue
is ab illo sphæra recipit aliū sitū, cuius sit exemplū: Romæ polus B leuatur su-
pra S horizonis punctis xlvj. Qui ergo locum mutet distantem Roma uersus
boream stadijs cccc. leuabit B polum amplius uno ferè puncto. Sed qui locum
mutet tātō spatio australiorē Roma, idē deponet sphæram in B polo pūcto uno
ferè minus partibus xlvj. propterea ut cælitus apparentiū rerum effectus, uno
respondeant pariter in terra atq; cælo ad mutuū canonem. Cōuenit.) Sta-
dij

dijs enim D. secundū rationem Ptolemæi, siue D C C. secundum ueterū sup-
 putationem conueniat mutare situm sphaeræ per gradum unum. Siquidē.)
 Loca quæ situm habent differentem inter septentrionem & meridiem: ut ferè
 Carthago & Roma, hæc habent horizontem uariatū secundum signa M S.
 Sphaera enim in B signo, fit hoc loco quā altero alior. Romæ quidem parti-
 bus xliij. Carthagini xxxij. Loca autem quæ situm habent æqualiter distantem
 ab æquatore uerum differentem, quia alter altero est orientior: ut Constā-
 tinopolis ipsaq; Roma, hæc habent horizontem mutatum secundum signa R C,
 uidelicet esto Roma sita sub V uertice, eius horizon est per signa M R S C.
 Porro Cōstantinopolis est orientior Roma partibus æquatoris ferè xx. Toti-
 dem itaq; partibus quartæ V R, reuocata super R signum horizonis, est uer-
 tex Constantinopolis orientior V uertice Romano. Et quia per constructio-
 nem organi horizon & suus ipsius uertex distant toto quadrāte: igitur & ho-
 rizon Cōstantinopolis, distabit a suo uertice per quadrātem, numeretur qua-
 drans ex loco uerticis, Constantinopolis designato super quarta V R, distabit
 horizon Constantinopolis ex R & C utrinq; quantum ipsi uertices, finieturq;
 apud R sub horizonte. Apud C autem supra horizontem, per hos fines & M
 & S signa, intelligatur duci perpetuus circulus. Is erit horizon Constantino-
 polis representatus manentibus Romæ, sub hoc situ sphaeræ eueniunt utroq;
 loco similiter apparentiæ cælestes, quales nunc plurimas de æquidistantibus
 & coluris, & dierum prolixitate diximus. Sed hoc differunt, quia Constanti-
 nopoli initia dierum præueniunt Romana, & illic uesper præuenit hunc Ro-
 manum secundum rationem distantia horizonis huius ab illo quæ est horæ
 unius æquinoctialis & tertiæ partis. Quod tale est ubi Roma numerat horam
 unam & partem tertiam, ab ortu Constantinopolis numerat horas duas cum
 tertia parte ab ortu: & Romæ quando meridies, Constantinopoli est hora su-
 pra meridiem prima cum tertia unius: & Romæ quando occasus Constanti-
 nopoli hora una cum tertia noctis. Sed esto obseruatio Constantinopoli, fue-
 rit tunc commutato loco situs eius sub V uertice, & horizon M R S C. Ex illo
 loco concipimus habitudinem horizonis Romani hoc modo. Differentia lon-
 gitudinis utriusq; est nostra, gradus xx quibus est Roma occidentior: ergo su-
 per quarta V C, totidem gradus assumuntur ex V, illic situs intelligitur uer-
 tex Romanus. Ab hoc loco accipiat utrinq; quarta circuli, finiet una ab ho-
 rizonte apud C, altera totidem gradibus supra horizontem apud R, per eos
 fines & puncta M S intelligatur duci circulus. Is est horizon Romanus col-
 latione eius Constantinopolis. Suntq; hic rursus sub duobus locis unius latitu-
 dinis omnia cælitus apparentia similia, præter præuentiones & consequutio-
 nes ortus & occasus sic, ut exemplo priore exposuimus. Ita Proclus tacito no-
 mine longitudinum, earum tractat rationem, quam nos prolixius enarraui-
 mus, ut nunc earum cognitio pararetur, & postea in geographicis longe fie-
 rent manifestiora, quæ tanto ante meditata fuissent. Verū si.) Dixit Pro-
 clus

clus antea mutari situm sphaera in distantia stadiorum cccc. hoc ad exactio-
rem rationem adducit, quae potest sic colligi. Gradus unus meridiani, diuidi
intelligitur in minutias primas lx. Porro lx M. passuum in terra, respōdent gra-
dui uni caelesti. secundum hanc assumptionem, esto locus borealior primo
mille passib. leuabimus sphaeram sub hoc loco in B polo minuto uno amplius
meridiani à situ priori. Esto rursus locus secundus orientalis primo mille pas-
sibus, statuemus uerticem loci orientalis procul uno minuto, ab V uertice
loci primi uersus R signum, hocq; sequatur suus illius horizon secundum
expositam paulò ante rationem. Eodem exemplo maiorib. interuallis assump-
tis, aptabimus sphaeram hanc ad caelestis habitudinem.

περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύκλων.

Μεσημβρινός δ' ἐστὶ κύκλος, ὁ δὲ τῶν τοῦ κόσμου πόλων,
καὶ τοῦ ἡλίου κορυφῶν σημεῖα γραφομένων κύκλος. ἐφ' οὗ γινώ-
σκοντες ὁ ἥλιος τὰ μέτρα τῶν ἡμερῶν, καὶ τὰ μέτρα τῶν νυκτῶν ποιῶ-
ται. καὶ οὗτος δ' ἐστὶν ὁ κύκλος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τῇ
αὐτῷ τάξει διαφυλάσσων ἐν ὅλῃ τῇ τοῦ κόσμου περιστροφῇ. ὁ
καταγράφεται δὲ οὗτος ὁ κύκλος ἐν ταῖς κατασκευαζομέναις
σφαίραις, ὅτε τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μηδεμίαν ἐπιστρέφειν
μετὰ τῶν σφαιρῶν, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αὐθιᾶν χειρὶν ὑπὸ σαδείους
τριακοσίους ὁ αὐτὸς μεσημβρινός διαμένει. πρὸς δὲ τὴν ἐν τῷ
λόγῳ ἀκίνητον, ἅμα τῷ πᾶσι γίνεσθαι πέρασμον, ἢ
πρὸς δύσιν, ἑτέρως γίνεται μεσημβρινός. ἡ γὰρ πρὸς ἀφ' ἑ-
κτὸν καὶ μεσημβρίαν πέρασμον, καὶ μεταξὺ μυρίοι σάδριοι ὑ-
πάρχουσιν, αὐτὸς μὲν μεσημβρινός. ἡ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς
πρὸς δύσιν πέρασμον, διαφορὰ μεσημβρινῶν.

DE MERIDIANIS CIRCVLIS.

Meridianus circulus est, qui per mundi po-
los & punctum, quod nobis supra uerti-
cem eminet, ducitur. In quē cum sol incidit, me-
dios dies, mediasq; noctes efficit. Hic etiā circu-
lus, immotus in mundo est, uno eodemq; in to-
ta mundi uertigine seruato posito. Nec in sphæ-
ris, qui astris insigniuntur ascribitur, quod & im-
g motus

motus sit, & nullam mutationem recipiat. Sed (quod sensu usurpari possit) trecētis ferē stadijs idem meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine ad quemuis gressum, qui ortum uersus occasumue dirigūt, nouus meridianus notatur. Ad austrū enim boreamue quantumuis progrediare, etiam si decem millium stadiorum interuallū intersit, idem meridianus seruatur, cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

S C H O L I A.

Semicirculus meridiani est notatus signis M V S, nec in sphaeris ascribitur inter reliquos circulos, æquatorem, parallelos, eclipticam, coluros, sed extrinsecus adijcitur instar horiζōtis. Sed quòd.) Ex superiori hypothēsi stadia ccc. dant xxxvi. M. passū, qualium stadia D. dant gradum unū: siue stadia ccc. dant xxv. M. passū, qualium dcc. dant gradum circunferentiæ maximæ, per quantū spatium in terra, ubi distāt duo loca inter orientem & occidentē, intelligitur mutari meridianus memorabili diuersitate. Reliqua eius loci scrupulosioris indaginis, reijcimus ad superiorē explicationē de horiζōte

περὶ γαλακτικῷ κύκλῳ.

Λοξός δ' ἐστὶ κύκλος, καὶ ὁ τοῦ γαλακτῖδος. ὅπερ μὲν ἐν μέ-
ζονι πλάτει λεγόμεναι τῷ τροπικῷ κύκλῳ. συνέστηκε δὲ ἐκ
βραχυμελείας νεφελοφθόου, καὶ ἐστὶν ἡν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρεῖ-
ται. ὅς τις αἰσθάνεται τὸ πλάτος, ἀλλὰ ἤδη μὲν τινὰ μέγεθος πλά-
τύτης ὅστις, κατὰ δὲ τινὰ στενότητος. οἱ μὲν αὖτις ἡν ταῖς
πλείσταις σφαῖραις οὐδὲ καταγράφει. ὁ τοῦ γαλακτος κύκλος,
ἐστὶ δὲ τῷ οὐρανῷ τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γὰρ ἡν σφαῖραις
λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ. ἐστὶ δὲ
μέγιστοι κύκλοι ἐπὶ τῇ ἰσημερινῷ, ζωδιακῷ, καὶ ὁ δὲ ἡμισφαίριον
ζωδίου. ὁ δὲ τῶν πόλων, ὁ κατὰ ἐκείνῳ οἰκισμῷ οὐρανῷ, ὁ με-
σημβρινός, ὁ τοῦ γαλακτῖδος.

DE LACTEO CIRCVLO.

Obliquus etiam est & lacteus circulus. Hic
itaq; supratropicos obliquatus cernit. Cō-
stat

stat autem ex tenui nebulosa substantia, unus certe
coelestium circularum conspicuus, nec certa latitu-
dine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua
angustiore. Quo minus equidem in plerasque
sphaeras ascribi solet. Est autem unus e numero ma-
ximorum circularum: quippe cum maximus circu-
li in sphaeris dicantur, quibus idem centrum cum
sphaera est. Sunt porro maximus circuli septem,
Æquator, Signifer, qui per media signa ducitur,
qui per polos ducitur, cuiusque habitationis ho-
rizon, Meridianus, Lacteus.

S C H O L I A.

Via lactea per quas cœli partes ducatur, traditur libro viij. magnæ com-
positionis Ptolemæi: quem locum neque totum describimus, neque relinquimus omni-
no. Delineabimus autem per eius summa uestigia. Initium esto apud Centaurum,
unde peruenit uno margine ad dorsum lupi, altero ad ignem aræ, hinc pro-
cedit ad spondiles postremas scorpionis margine boreali, sed australi ad pe-
dem priorem dextrum sagittarii, inde æquis lateribus peruenit ad uulturem
uolantem, inde ad gallinam: hinc margo septentrionalis tendit ad caput Ce-
phæi, unde spargitur in ramos, uno inter orientem et septentrionem, altero
ad meridiem et orientem. Hæc zona comprehendit Cassiopeam, latus septen-
trionale genu Herculis: Meridionale, stellam illius lucidam. Hinc latus bo-
reale tendit ad brachium agitatoris: Australe ad talum sinistrum eiusdem, un-
de procedit ad pedes geminorum. Margo uero occidentalis, comprehendit ma-
num Orionis, præterit duos canes, procedit ad nauim prope clypeum, inde
ad initium redit. Eum qui uolet designare, is per superficiem sphaeræ qua stel-
la locatur, per quas ducitur inducet colorem candidiorem, reliquos sic ut in
cælo uia lactea est luce perfusior cælo reliquo.

περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπίσεως ἐπιφανὴς σφαῖρα δὲ τῆς ὑπερχούσης, δια-
ρεῖται εἰς ζώνας πέντε. ὧν δ' ὁ μὲν αἰ πορὶ αὐτῶν πόλεις, πορὶ ὧ-
ν τατα ἡ κείμνηται τῇ τῇ ἡλίου πρὸς δὲ, κατεψυγμένη λέγουσι,
καὶ αὐτὴν δὲ τὸ ψυχρὸν εἰσὶν. ἀφορρίζοντες ἡ ὑπὸ τῇ ἀρκτικῇ

8 2 πῶς

πρὸς αὐτὸ πόλιν. αἱ δὲ τῶν ἐξῆς, συμμετρως μὲν κείμεναι
 πρὸς τὴν τῆς ἡλίου πᾶρος, ἀντικατακαλῶνται. ἀφορίζονται
 δ' αὐτοὶ ὑπὸ τῆς γῆς τῶ κόσμου ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων,
 μεταξὺ κείμεναι αὐτῶν. ἡ δὲ λοιπὴ, μέση τῆ προειρημμένη καὶ
 μέση δ'. ἐπ' αὐτὴν τῆς τῆς ἡλίου πᾶρος, διακεκαυμένη κα-
 λῆται. διχοτομεῖται δ' αὐτὴ ὑπὸ τῆς γῆς ἰσημερινῶς κύ-
 κλου, ὅς κ' αὐτὴ ὑπὸ τῆς γῆς κόσμου ἰσημερινῶς κύκλου. τῶν ἑ-
 νερῶν δ' ὅσον τῶν ὕδατων, ἡ ὑπὸ τῆς γῆς καὶ ἡμεῖς οἰκομένη κα-
 τοικεῖται, συμβέβηκεν, ὥστε μὲν τὸ μήκος οὐχ ὡς ἑγγιστα πρὸς δ'
 καμυριᾶδας σαδείων, ὥστε δὲ τὸ πλάτος ὡς ἑγγιστα τὸ ἡμισυ.

DE QVINQVE ZONIS.

Totius terræ superficies sphaerica est, & diui-
 ditur in zonas quinque. Ex quib. duæ sunt,
 quæ circa polos describuntur, frigida dictæ, quæ
 maximè absunt à solis orbita: eadem ob frigo-
 ris iniuriam parùm habitata. Determinantur au-
 tē polos uersus arcticis circulis. Quæ uerò post
 has deinceps habent, quòd mediocriter ad præ-
 tereuntem solem sunt sitæ, temperatae appellantur,
 habent quæ in cœlo limites arcticos, tropicos quæ cir-
 culos, quibus interiacet. Reliqua, quæ inter me-
 moratas quatuor medium locum tenet, quòd sub
 ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, à
 terrestri equatore in duas partes diuisa: is porro
 sub mundi æquatore porrigitur. Sed ex tempe-
 ratis altera à nostri orbis hominibus incolitur,
 ipsa longa propè centum milibus stadiorum, la-
 ta ferè dimidio.

S C H O L I A.

Totius terræ, cælum non minus quàm terra diuiditur in quinque zonas
 relatiuas. Ex his duæ sunt, uidelicet quæ ex polis A B, & his uiciniæ
 signis

signis KL describuntur utrinque. Ipsa longa.) Secundum hypothesim, quod stadia D. in terra dant gradum unum maximæ circumferentiæ cælestis, reddunt centum M. stadiorum gradus ducentos super æquatore. At Ptolemaeus extendit orbem habitatum inter occidentem & orientem gradibus clxxx. siue stadijs in terra xc. M. differentia est inter utrunq; finem gradus xx. stadia autem x. M. Lata autem.) Dimidium numeri prioris sunt stadia mille quinquaginta, id est, gradus super meridiano centū. At Ptolemaeus finit orbem habitatum uersus septentrionem sub parallelo, c. stante gradibus lxiij. uersus autem austrum ultra æquatorem parallelo distante gradibus amplius xvi. facit latitudo super arcu meridiani gradus lxxix. stadia autē in terra xxxix. M. quingenta. Porro Proclus loqui de tēperata uersus septentrionem solum uidetur: hæc autem ut latissima accipiat, comprehenditur inter parallelos duos, hunc per Meroën, illum per Tylen gradibus super meridiano xlvij. stadijs uero in terra xxvij. M. quingētis. Ad hanc rationem uel corrigantur numeri Procliani uel excusetur: quoniam in tantis terrarū spatijs, dein de commentarijs, & tabulis terreni situs differentibus donandum authoribus est, si quippiam calculo indulserunt, siq; sequuti diuersa fuerunt. Etiam sic ut ueteres omnes cōsentiant: tamen noua historia cogniti, hac atate quaquauersum orbis eos omnes emendat.

Περὶ τῶν κατεστηρικῶν ζωδίων.

Τὰ κατεστηρικὰ ζωδία διαίρεται εἰς μέρη βία. ἃ μὴ γὰρ αὐτῶν ὡς τῶν ζωδιακῶν κύκλου κῆται, ἃ δὲ λέγεται βορέα, ἃ δὲ προσαγορεύεται νότια. τὰ μὲν ἐν ἐπὶ τῶν ζωδιακῶν κύκλου κείμενα, ὅτι τὰ β. ζωδία, ὧν τὰς ὀνομασίας προσήκαμεν ἐν ἄλλοις. καὶ γὰρ τοῖς β. ζωδίοις, τινες ἀστέρες εἰσὶν τὰς ἐπὶ αὐτοῖς γνομώνας ἐπισημασίας, ἰδίως προσηγορίας ἡφαιμῶν εἰσὶν. οἳ μὴ γὰρ ὡς τὰς τῶν νώτων, αὐτὰ κείμενοι ἀστέρες, τὰ ἀριθμὸν ἔχοντες, καλεῖνται πλεῖστές. οἳ δὲ ὡς τὰς β. ζωδίας τὰς τῶν κείμηνων ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν καὶ αὐτοῖς. καλεῖνται ἑσπέραι. ὅς τινες γὰρ τῶν ποσειδῶν τῶν διδύμων ἀστέρες, προσαγορεύεται πρόπτες. οἳ δὲ γὰρ τὰς καρκίνων νεφελῶν εἰς συζοφῶν εὐκοτόν, καλοῦνται φάτιν. οἳ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρες κείμενοι, ὅνομα προσαγορεύονται. ὅς τινες τῆς καρδίας τῶν λεόντων κείμενος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμονύμως τῶν τῶν ἐφ' ὃ κῆται, καρδία λεόντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δὲ τινῶν βασιλίσκων καλεῖται, ὅτι δοκᾷ οἱ πόδες τὸν τόπον τῶν γνόμενων, βασιλεὺς ἀπὸ ἑκείνου γινώσκον. ὅς τινες ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς τῆς β. ζωδίας κείμενος

g

κείμενος

κείμενος λαμπρὸς ἄσῃρ σάχης προσαγορεύετ· ὃ ἢ πρὸς τῇ δε
 ξιά τ' πρὸς γῆν πῆρυγα κείμενος ἄσερίσκος, προσβυγῆτις ὀνο-
 μάζεται. οἱ ἢ γὰρ ἄκρα τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τ' ὑδροχόος τέσσαρες ἄσε-
 ρες, καὶ λπη καλῶντ· οἱ ἢ ἄκρ' ἔραϊων μερῶν τ' ἰχθύων κτλ τὸ
 ἐξῆς κείμενοι ἄσερες, λῖνοι προσαγορεύοντ· εἰς ἢ γὰρ ἂν τῶ νο-
 τίῳ λίνῳ ἄσερες θ. γὰρ δὲ τῶ βορείῳ λίνῳ ε. ὃ ἢ γὰρ ἄκρῳ τῶ λίνῳ
 κείμενος λαμπρὸς ἄσῃρ, σιῶδισμος προσαγορεύετ· Βόρεια
 δὲ ὅστιν, ὅσα τ' τ' ζωδίων κύκλῳ πρὸς ἄρκτους κῆτ· εἰς δὲ τὰ
 δε ἢ μεγάλη ἄρκτος. ἢ μικρά, δρεάνωρ ὃ δ' ἄκρ' ἴσων. ἄρκτο
 φύλαξ, σέφανος, γνύνασιμ, ὀπιόχος, ὄπλις, λύρα, ὄρνις, οἰσός,
 αἰτός, δ' ἐλπις, προτόμῃ ἵππου, καθ' ἵππαρχον ἵππος, κυφεύς,
 λαοσιπέδα, ἀνδρομέδα, περσεύς, ἡνίοχος, δελτοδὸν, κὺ ὕσε-
 ρον κατεσπριγμένος ὑπὸ καλλιμάχου βερενίκης πλόκαμος.
 πάλιν ἢ εἰ γὰρ τούτοις ἄσερὸν, τινὲς ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας,
 δ' ἄ τὰς ὀλοχερεῖς ὑπὸ αὐτοῖς γινομένης ἐπισημασίας. ὃ μὲν
 γὰρ ἀνὰ μέσον τῶν σκελῶν τῇ ἄρκτοφύλακος κείμενος ἐπί-
 σῃμος ἄσῃρ, ἀρκτοῦρος ὀνομάζετ· ὃ ἢ πρὸς τὴν λύραν κείμενος
 λαμπρὸς ἄσῃρ, ὁμονύμως ὅλῳ τῶ ζωδίου λύρα προσαγορεύετ·
 οἱ δὲ γὰρ ἀριστερᾷ ἄκρᾳ χεὶρὶ τῇ πόρσεως κείμενοι ἄσερες, γοργό-
 νιοι καλοῦνται. οἱ δὲ γὰρ ἄκρα τῇ δεξιᾷ χεὶρὶ τῇ πόρσεως κεί-
 μνοι ἄσερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροί, εἰς τὴν ἀρπύην κατασπρίζον-
 ται. ὃ ἢ γὰρ τῶ δυνάμει ὥμῳ τ' ἡνίοχος κείμενος λαμπρὸς ἄσῃρ,
 αἰξ προσαγορεύετ· οἱ ἢ γὰρ ἄκρα τῇ αὐτῇ χεὶρὶ ἄσερίσκοι δύο,
 εἰφοὶ καλῶντ· νότια δὲ ὅστιν ὅσα τῇ τ' ζωδίων κύκλῳ πρὸς
 μεσημβρίαν λαῖται· εἰς δὲ τὰ δε, ὠρίων, προκύων, λαγώδης, ἀρ-
 γῶ, ὕδρος, κρατῆρ, κόραξ, κύνταυρος, θηρίον ὃ κρατεῖ ὃ κύνταυ-
 ρος, θυρσολόχ· ὃν κρατεῖ ὃ κύνταυρος, θυμιατήριον, νότι·
 ἰχθύς, κῆτος, ὕδωρ τὸ ἄκρ' τῇ ὑδροχόος, ποταμός ὃ τ' ὠρίωνος,
 νότιος σέφανος, ὑπὸ τινῶν δὲ ἑρμίσκος προσαγορεύόμενος,
 ἡνέκυριον καθ' ἵππαρχον. πάλιν ἢ καὶ γὰρ τούτοις τινὲς ἄσερες
 ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας. ὃ μὲν γὰρ γὰρ τῶ προκύωνι ὥν λαμ-
 πρὸς ἄσῃρ, προκύων λαλῆτ· ὃ δὲ γὰρ τῶ σόματι τ' κυνὸς λαμ-
 πρὸς ἄσῃρ, ὃς δ' οὐκ εἶ ἐπίτασιμ τ' καυμάτωρ ποιεῖμ, ὃ μωνύ-
 μως ὅλῳ τῶ ζωδίου, κύων προσαγορεύετ· ὃ ἢ γὰρ ἄκρῳ τῶ π
 δ' αἰλῷ τ' ἀργῶς κείμενος λαμπρὸς ἄσῃρ, κένωδος ὀνομάζετ·

ἔπος

ὅτος μὲν γὰρ ῥόδιον μόλις θεωρητός ὄσιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψη-
λῶν τόπων ὁρατός. γὰρ ἀλεξανδρεία δ' ἐστὶ παντελῶς ἀφανής.
χεδὸν γὰρ τέτατον μέρος ζωδίου ἀπὸ τῶν ὁρίωντος μεταωρισμέ-
νος φαίνεται.

Τέλος τῶν Περὶ κλῆσφαιρας.

DE SIGNIS COELESTIBVS.

Signa stellis insignita diuidunt in partes tres.
Quædam in signifero locata sunt, quædam
septentrionalia uocantur, quædã austrina. Que
itaq; in signifero sita sunt, duodecim animalia
sunt, quorum nomenclaturas alibi diximus. In
ijs duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quas-
dam quas referunt notas, proprias appellatio-
nes meruerunt. Siquidem sex numero, quæ in
tauri dorso uisunt, Pleiadas nominantur. Quin-
que uero, quæ in capite tauri cernuntur, Hyæ-
des dicuntur. Stella uero, quæ pedes gemino-
rum præcedit, Propus quasi præpes uocatur.
Quæ uero in Cancro nubeculam referunt, Præse-
pe uocant. At duæ quæ iuxta Præsepe collocate
sunt, Aselli dicuntur. Prænitens autem sidus,
quod in corde leonis notatur, simili cum loco
nomine leonis cor dicitur: à nonnullis regia stel-
la, quod qui sub ea nascuntur, regiam natiuita-
tem sint nacti. Sed quæ in uirginis summa, sinis-
tra manu hæret, fulgida sanè stella, spicã nomi-
nant. Stellula uero quæ iuxta uirginis dextram
alã figitur, Protrygetes dicitur. At quatuor stelle,
quæ in summa aquarij dextra uisunt, Vrnæ no-
men habent. Quæ uero à pisciũ caudæ partibus
sitæ

sitæ deinceps sunt, græcelini, latine lineæ: uel ut
 quibusdam placet, lineolæ nuncupantur. Sunt
 itaq; in austrina linea stellæ nouem, in septētrio-
 nali quinque. Sed præfulgēs sydus, quod in sum-
 ma linea cōspicitur, græcē syndesmos, latine no-
 dus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quæcun-
 que ad septentrionē signiferi situm habent. Sūt
 autem hæc: Ursa maior, ura minor, draco qui
 inter uras locat̃. Arctophylax, Corona, Engo-
 nasin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagit-
 ta, Aquila, Delphinus, Protome hippi, hoc est,
 prior equi portio, iuxta Hipparchū equus, Ce-
 pheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus, Auri-
 ga, Deltoton. Et qui postea à Callimacho in æ-
 stra relatus est, Berenices crinis. In ijs rursus stel-
 læ quædam, ob notas quasdam integras, quas in
 se continent proprias appellationes sunt sortitæ.
 Nam in signe sydus, quod supra media Ar-
 ctophylacis crura iacet, Arcturus appellat̃. Cla-
 ra autem stella, quæ iuxta Lyræ posita est, to-
 tius signi nomine Lyra dicit̃. Quæ uero in Per-
 sei summa sinistra spectatur, Gorgonee nomen
 habent. Sed quæ in summa eius dextra notan-
 tur, stellulæ certe crebræ paruaq; falcem confici-
 unt. At illustre sydus, quod in aurigæ sinistro
 humero cernimus, Caprā nominamus. Duas
 uero exiguas stellas, quæ in summa eiusdem au-
 rigæ manu figuntur, Hoedos dicimus. Austrina
 signa sunt, quæcūq; ad meridionalem signi-
 feri

feri partem sunt posita. Eorū nomina hæc sunt: Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus. Fera quam Cētaurus tenet, Thyrsolochus quē Centaurus præfert, Thyrribulum, Austrinus piscis, Cetus. Aqua quæ ab aquario funditur. Flumen quod ab Orione defluit. Australis corona, quam nonnulli uraniscum uocauere, ac si à cœlo diminutiuum declinēs: & iuxta Hipparchū caduceus. In ijs quoque stellæ quædam propria sibi nomina uendicare: quippelucida stella, quæ in Procyone cernitur, Procyon appellatur. Quæ uero in ore canis conspicuo splendore aspicitur, quodque gestus incrementa secū afferre putatur, canis eodem quo totum signū, nomine censetur. At sidus quod in summo Argus gubernaculo fulget, Canopus nominatur. Hic in Rhodo ægrè conspicitur, aut certè ab æditis locis. In Alexandria uerò prorsus non cernitur, utpote uix quarta signi portione, supra horizontem extante.

S C H O L I A.

Sunt alia peculiaria nomina stellarum à Proclo non commemorata, quæ Pleiades Græcè, Latine succulæ dicuntur, siue sidus parilicium, qui Græcè Protrygetes, Latine Prouindemia, uel Anteuindeminator: alter geminorum appellatur Tripus. Duæ claræ in anterioribus cornibus cancri, & tres obscuræ uocantur nubilum. Iuxta caudam leonis obscuræ vii. dictæ Berenices crines. Quæ in pectore leonis cor dicitur, eadem & Tyberone. Quæ in capite canis, Isis uocatur: quæ uerò in ore, Syrius, quæ & Canicula, Canopus etiam uocatur, Ptolemeon. Signa porro cælestia, & eorum singulæ stellæ

h

sic

sic in sphaeram inscribuntur, tabula est uocata radicum stellarum: & quam nos alio opere in hunc usum reduximus ex radicibus Ptolemaei, ad aetatem nostram anni Christi nati M. D. XXIIII. In illa in linea uocabuli stellae assumptae, scribitur numerus sub titulo, Ascensio recta: Item alius numerus est regio sub titulo declinatio. Ascensio recta est circulus maximus designatus per polos mundi A B, & quaslibet sectiones aequatoris, cuius generis sunt hi quos coluros uocat Proclus: initium earum ascensionum incipit in sectione uerna, & succedit super aequatorem, ita ut numerus indicat. Ergo ascensio recta, est distantia centri stellae in superficie caeli a medietate tota coluri A C B. Declinatio, est distantia stellae ab aequatore uersus austrum uel boream super quaslibet ascensione. Ea accipitur in circulis, quos uocat Proclus aequidistantes sub capite, cur quinq; duntaxat aequidistantes, illic inquires: Quin & stellae uniuersae in aequidistantibus circulis quotidie feruntur. Rursus siquidem fieri nequit, ut uel astra probe in sphaera locentur sine omnibus aequidistantibus circulis. Designantur autem, ut illic quoque annotatum est, ex utroque polo A B, & extensione per quaslibet sectiones coluri A B E F. Eius generis sunt qui per signa K & H, & G & L ducti sunt, sectio communis duorum circularium (nempe ascensionis rectae & declinationis) dicitur radix centri stellae. Igitur assumatur stella quae piam, ut pote spica uirginis. Ascensio eius recta praefert numerum gradus cxciiij. & semis, assumatur super sphaera punctum aequatoris totidem partibus distans ex coluro A C B. Is punctus statuatur sub armillam A A E B. Declinatio porro illic in tabula scribitur A, X, id est, australis ab aequatore gradus x. Ergo numerentur ex A E signo uersus M totidem partes, in communi sectione sphaerae & armillae A A E B, signetur punctus super sphaera. Ea est positio spicae uirginis respondens cognato loco in superficie caeli. Loca quoque in terra inscribuntur eadem ratione qua stellae. Sed supputatio super aequatore uadit contrario modo, & statuitur initium apud D sectionem, superque toto semicirculo A D B, qui per insulas fortunas ducitur: indeque crescunt numeri uersus semicirculum A C B, qui per sinus in gradibus cxxx. indeque ad initium redit. Deinde quae illic ascensiones rectae, hic longitudes: & quae illic declinationes, hic latitudes censentur. Eius esto exemplum urbs Roma. Longitudo ex A D B gradus xxxvi. cum duabus tertijs, latitudo xliij. fere. Radices etiam stellarum praeterea figurantur secundum positionem ad eclipticam, quae radices prope solem obseruantur. In tabula stellarum in linea uocabuli stellae, scribitur numerus sub titulo, longitudo: Item alius sub titulo, Latitudo. Estque longitudo circulus maximus designatus per polos K L eclipticae, & huius quaslibet sectiones, cuius generis sunt vi. descripti in sphaera designantes xij. initia signorum zodiaci. Initium longitudinum incipit a sectione uerna apud C, & succedit numerus

merus

merus secundum signorum zodiaci ordinem, Aries, Taurus, & reliqua. Ergo longitudo stellæ est eius distantia in superficie tota cæli ex tota medietate K C L. Latitudo stellæ est eius distantia ab ecliptica uersus austrum uel boream. Sunt autem hi quoque æquidistantes sibi & eclipticæ designati ex polis K & L tanquam centris, & qualibet sectione circuli longitudinis K C L. Eius generis sunt æquidistantes xij. ipsi eclipticæ, qui utrinque finiunt latitudinem zodiaci. Horum circulorum, nempe longitudinis & latitudinis, communis sectio est radix stellæ. Igitur suspendatur sphaera in polis K & L: siue (ubi id est minus commodum) polus L eclipticæ statuatur sub V signum uerticis, ita ut tota ecliptica incedat per totum situm horizontis, cancerq; apud M, Capricornus apud S sectiones horizontis & meridiani, Libraq; apud R, & Aries apud C communes sectiones horizontis & æquatoris, & eclipticæ statuatur. Sic conformata & confirmata sphaera, inscribantur quotlibet stellæ, quarum latitudo est borealis. Esto exempli causa Arcturus, longitudo est Libræ gradus xvij. minutia primæ v. Hæc pars signi assumatur super sphaera, illuc admoveatur quarta V R cum eius latere eunte per centrum V uerticis. Latitudo porro illic in tabula scribitur B xxxi. & semis, id est borealis, totidem partium. Ergo numerentur supra quarta R V, ex R totidem partes, & in communi sectione quartæ & sphaeræ figatur punctum illustre. Hæc est radix centri Arcturi. Pro stellis, quarum est latitudo australis, commutandus est situs sphaeræ, sic ut polus K sistatur sub V uerticem, fuerit tunc Capricornus apud M, Cancer apud S sectiones, Libra apud R, Aries apud C ut pridem, reliquæq; ut superius. Eius esto exemplum spica uirginis: quam rursus assumimus, ut demus clarum experimentum, quemadmodum utraq; radix eandem positionem in sphaera facit stellæ. Longitudo est Libræ xvij. cum una quinta partis. Latitudo A, id est, australis duo, hi numerentur super quarta R V ex R. Quarta uero admoveatur super partem longitudinis in Libra, tunc in communi sectione quartæ & sphaeræ figatur punctum, radix centri spica uirginis. Hic in Rhodio.) Rhodus latitudinem habet gradus triginta & sex. Radix Canopi, quæ propior sit ætati Procli, Ascensio recta lxx. semis. Declinatio xlix. semis: secundum hanc radicem ponatur stella in sphaeram, conformetur ea secundum suum Alexandria, uersus uidebitur polus A sub signum M horizontis, quot partibus B polus leuatur supra S, nempe xxxi. Designetur igitur secundum has partes Antarticus A M, maximus limes illic Alexandria siderum semis: per occultorum: sed is est breuior punctis nouendecim, eo æquidistante ducto per radicem Canopi. Ergo stella longe eminet supra horizontem Alexandria gradibus nouem, statuatur sphaera ad rationem climatis Rhodensis, Antarticus A M comperitur breuior, æquidistante ducto per Rhodum gradibus

h

a

dum gradibus

60 Π Ρ Ο Κ Λ Ο Υ Σ Φ Α Ι Ρ Α.

Rhodum gradibus quinque meridiani ferè. At is est breuior punctis quatuor
 & semis, eo æquidistante ducto per radicem Canopi: ergo leuatur stella illic
 Rhodi gradib. quatuor & semis. Ex hac ostensione cōuincitur error loci præ
 sentis: non enim prorsus non cerni poterit Alexandria, qui Rhodi cernitur,
 quin illic magis cernetur, quanto & maior est stellæ altitudo. Quarta autem
 pars signi, sunt gradus septem & semis. Hæc lectio sicut est aliena à potestade
 sphaeræ, sic istud fuerit alienissimum, ut lapsum tam manifestum tribuere
 vius auctori. Nos adiectum dicimus à lectore quopiam parum cau
 to. Siquidē & in reliquis partibus eius capitis, nihil stel
 larum attigit amplius supra nomenclaturam.

Potuit ergo eodem exemplo hic etiā
 finire sermonem ita. At sydus
 quod in summo Argus
 gubernaculo ful
 get, Canopus nominatur.

FINIS SPHAERAE PROCLI.

P A R S

PARS ALTERA DE CANONICA

PER SPHAERAM OPERATIONE.

Hactenus sequuti Proclū, fecimus nu-
dam indicaturā circulatorum sphaere,
quibus coelitus apparētes res transi-
guntur. Secundum id, aperiemus se-
quēti sermone canonicam operationem, motus
coelestis imitabilem nobis hoc exemplari orga-
no. Totam autem operationem, ad pauca atq;
hæc necessaria capita adducemus. Ad hoc uerò
negotium præcipue postulantur, quæ in indu-
ctione diximus, ut machina statuatur in plani-
ciem correctā quaqua uersum ad æquilibrij exa-
men, utq; meridianus *M V S* stet superficie me-
ridiani coelestis: siue quod tantundem est, in li-
nea cardinis secūdum magnetis regulam. Vt ue-
ro arcus *S B*, ad certum ut illic numerū assuma-
tur, interim nō requirimus, sed alterum hoc, ut
gradus solis certus sit ad diem, sub quo fit ope-
ratio. Is autem sic propè ad uerum concipitur,
sol ingreditur initia signorum circiter idus men-
sium, ut arietem circiter idus Martias, taurum
circiter idus Apriles, solstitiū circiter idus Iulias.
Sicq; signa reliqua circiter reliquas idus, has ra-
tione gradus, singuli eclipticæ ab initijs sequen-
tes, tribuuntur singulis diebus sequentibus idus,
& obueniet gradus solis, quo cum erit ad diem
operandum. Quod si idem exactè queritur, tra-
ditus est canon in opere Saphæg, unde petatur.

h

,

CANON

Circulus altitudinis designatur circino ex *V* polo horizontis ut cētro, & extensione quolibet per quempiam uerticalium *V M*, uel *V R*, uel *V C*, uel *V S*: sunt q̄ in circuli ex genere æquidistantium horizonti numero xc. instar æquidistantium æquatori, per eos captatur deuatio siderum supra horizontem. Verticales sunt portiones circulorum in sphæra maximorum, uenientes ex uertice & eodem polo horizontis, super eius quaslibet partes, sunt q̄ in suo genere ad horizontem quod ascensiones rectæ ad æquatorem, & longitudes ad eclipticam, per eos captatur distātia sideris ex meridiano *V M*, siue *V S*, quartæ *V R* & *V C* tenent uicē, & faciunt officium. Pro uerticali concipiēdo, index statuatur super quartam uerticalem, respiciētem ad regionem sideris in parte coeli. Quarta autē moueatur contra sidus, ita ut umbra ex apice indicis ingrediatur per mediam spinam quartæ. Arcus horizontis inter quartam & latus meridiani uiciniū notat numerum uerticalis, id est, quantitātē distantiae sideris à meridiano. Esto exempli causa quarta *V R* per quā fit operatio, arcus *R S* notat distantiam ex imo coeli, arcus *R M* distantia ex medio coeli. Pro altitudine concipienda, manēte quarta in situ presentī, moueatur index

OPERATIO.

dex propius lōgiusue ab alterutro pūcto v, uel
R ad aliquā partē, ubi index consistens, eius um
bra in pedē cōtrahatur & tota absumatur. Tūc
pes indicis inter diuisiones quartæ super supre
ma spina, indicat altitudinē ex horizōte. Arcus
uero quartæ à pede ad v signū, indicat distantia
sideris à uertice. Latera quinetiā indicis descen
dentia per superficiem quartæ, indicant inter di
mensiones laterum easdem, cum altitudinem su
pra horizōtem, tum distantiam à uertice.

CANON II.

DE LATITVDINE LOCI CONCIPIENDA
ex altitudine sideris & uerticali datis.

LEuabitur signū B sphæræ ex s horizontis,
hactenus quòd gradus solis in ecliptica no
tatus, ad diem admotus sub uerticalē, incidat pa
riter in deprehensam altitudinē. Hoc situ arcus
v E est quesita latitudo loci, id est, distantia eius
uersus boream ex perpēdiculo æquatoris, & ar
cus s B altitudo poli, par ubiq; latitudinē con
ceptæ. Ergo alterutro arcu explorato, alter est
exploratus.

CANON III.

DE GRADV SOLIS CONCIPIENDO AD
ad diem ex altitudine & uerticali, ex que loci latitudine datis.

GRadum solis pridem concepimus ex ratio
ne extrinsecus petita, uerū hic eūdem con
cipimus ex ipsa potestate sphæræ. Altitudine &
uerticali conceptis, & arcu s B assumpto secun
dum

dum loci latitudinem, moueatur sphaera ab ortu in occasum, donec gradus quicunque eclipticae ueniat sub datam sectionem altitudinis & uerticalem, qui inciderit, est illic quesitus gradus solis ad diem. In eodem gradu uoluatur sphaera sub meridianum A A E B. Arcus meridiani inter conceptum gradum & A E signum medius, est declinatio praesens solis ab aequatore. Denique arcus meridiani inter M signum horizontis & gradum praesentem, est altitudo solis meridiana sub diem conceptum.

CANON IIII.

DE LINEA CARDINIS M S, CONSTITUENDA in planicie, ex altitudine solis meridiana.

TRansponatur index super armillam M V in altitudinem meridianam exploratam, & tempore uicino medij diei continue obseruetur, & dirigatur instrumentum haecenus quod tempus ueniat, quo umbra assumatur in pede indicis, nusquam declinans a media spina. Hoc situ organi pedes eius qui descendunt in planiciem ex M & S signis, stant in linea cardinis, siue superficie meridiani mundi, notetur is situs signis, & per haec ducatur linea per planiciem, ad perpetuum usum. Pedes quoque organi qui descendunt in planiciem, ex R & C signis horizontis, stant eodem opera in linea decumana, quanta ea longissime inter ortum & occasum extenditur, signetur ipsa

ipsa quoque Gradus quoque æquatoris, qui simul cum gradu solis stat sub meridiano, uocat ascensio recta, gradus presentis de ecliptica, & insigniter notetur: namque eius usus erit ad sequentes plurimas observationes. Denique linea cardinis *M S*, potest constitui quolibet alio extra meridiem tempore. Esto exempli causa tempus istud matutinum, gradus æquatoris: illa dico ascensio recta gradus eclipticæ, dimoueatur ex meridiano uersus *R* horizonis, per gradus æquatoris quotlibuerit. Tunc per locum solis in ecliptica educatur quarta *V R*, & notetur altitudo solis ex horizonte in hoc situ, illuc statuatur index. Post dirigatur quarta *V R* continue, motu totius instrumenti contra solem, donec occasio incidat, ut umbra absumatur ad pedem indicis, suaque ipsius latitudo complectatur utroque sine latitudinem quartæ, neutro latere ex ea declinans. Vbi hoc deprehensum fuerit, armilla *M V S*, qua respicit, inde incedit superficies meridiani mundani, & linea *M S* stat in linea cardinis, notetur ea per summos pedes organi, ut dictum est.

C A N O N   V .

DE ARCV DIVRNO ET NOCTVRNO
sub assumpto gradu solis.

Conceptus gradus solis, ad diem statuatur in alterutram sectionem horizonis, orientalem siue occidentalem. Esto uero exempli cau
 i   fain

sa in orientalem, super autem æquatore fiat nota sub AE signo cōmuni ipsi & meridiano. Ab hoc signo æquatoris numeretur super ipso gradus usque ad ascensionem rectam pridem computam, is est arcus semidiurnus, is geminetur, & prouenit integer arcus diurnæ reuolutionis solis sub assumpto gradu. Is arcus distribuatur per xv. & proueniunt horæ & partes prolixitatis diei præsentis. Item arcus diurnus subtrahatur de gradib. ccclx. siue numerus horarum diurnarum subtrahatur ab horis xxiiij. residuum est quantitas nocturna. Quot graduum super æquatore est arcus, uel is nocturnus, uel ille diurnus, totidem etiam est idem arcus super parallelo solis præsentis. Igitur arcus æquatoris diurnus, numerat portionem paralleli diurnā, & nocturnus diurnā. Hæc q̄ est uniuersalis ratio, qua cognoscitur omnis paralleli portio supra horizon tem leuata, & portio reliqua sub eodē depressa. Et qua planè enarratur, & ponitur in exemplū caput Procli, de occultationib. & emerſu ſiderū.

C A N O N VI.

DE HORÆ DIURNA AD TEMPVS.

HOra est interuallum temporis conceptum secundum aliquot partes, uel æquatoris uel unius illi æquidistantiū. Ea interualla assumuntur, uel per æquales arcus secundū omnes parallelos

lelos, ut puncta quindena, & hæ dicuntur horæ æquales, siue per puncta inæqualia nunc plura xv. ut in signis borealib. nunc pauciora xv. ut in signis australib. & hæ dicuntur inæquales, siue temporales, & assumuntur secundum hanc rationē, ut omnes paralleli seorsim portionem diurnam partiamur in partes æquas xij. & seorsim nocturnam in xij. postea horæ æquales uariè numerantur. Aliquæ incipiunt ex medio die, & desinunt ad imum coeli ad xij. Hinc rursus ab uno incipiunt, & desinunt ad medium coeli in xij. hæ ferè dicuntur æquinoctiales. Aliæ ab occasu solis ordiuntur, & continuo incremento succedentes, finiunt sub occasu solis diei sequētis in numero xxiiij. Siue ordiuntur ab ortu, & finiunt sub occasum eius diei in numero quantitatis diurnæ. Rursus sub occasu ordientes, finiunt sub sequētis diei ortu, in numero quantitatis nocturnæ. Hæ horæ æquales tantum dicuntur, non æquinoctiales. Hora æquinoctialis sic concipitur: Concipiatur altitudo & uestigialis solis ad tempus obseruationis, sub hunc locum admoveatur gradus solis, tunc portio æquatoris deprehensa inter meridianum & notam ascensionis rectæ, ipsius gradus notat horam. Esto hæc portio ab ortu ad meridiem, gradus quindeni ex meridie notant horam xi. triceni decimam, quadrageni quini nonam. Ad eum modum distribuemus horas reliquas, occurret sup

i   nota

nota ascensionis rectae, gradus solis denominatio horae & partis. Verū esto observatio tempore à meridie, gradus æquatoris xv. à meridie dicunt horam primā, gradus xxx. horam secundam: atq; adhuc modum distribuentes arcum æquatoris, cadet super nota ascensionis rectae, gradus solis denominatio horae praesentis. His horis tota propè Germania utitur. Hora ab ortu solis sic exploratur. Gradus solis statuatur in horizonte orientalem, & notetur ascensio recta solis. Ab ea gradus xv. dant horam primā ab ortu, gradus xxx. secundam, gradus xlv. tertiam. sic continua successione per incrementa horarum, usq; sub occasum. Præterea notetur arcus æquatoris inter R signum, & ascensionem rectā solis interceptus: Is arcus dicetur à nobis differentia ascensionalis, habeatur memoria quot is graduum sit. His ita compositis, statuatur ut antea gradus solis sub sectionem altitudinis & uerticalem, deprehensam ad constitutum tempus, tunc à loco æquatoris, qui distat ex R signo secundum numerum differentiae ascensionalis, memoratae numerentur horae, usque ad praesentem situm ascensionis rectae, provenitq; denominatio horae temporis exacti ab ortu. His horis duo Germaniae populi utuntur, Norinburgensis, & Ratispontanus. Hora ab occasu solis numerata, sic concipitur. Statuatur gradus in superficiem horizontis occidentalis, & notetur

tur ascensio recta solis, ab ea incipiunt numerari
horæ per gradus quindecim æquatoris, ordien-
tes ab una, ita ut in his ab ortu diximus. Note-
tur arcus æquatoris inter ascensionem rectam
solis, & c signum horizontis interceptus. Is ar-
cus ita ut prior, dicitur differentia ascensionalis,
teneatur memoriter quot graduum sit, postea
locato gradu solis in sectione altitudinis & uer-
ticalis, numerentur super æquatore ex arcu pari
differentiæ ascensionali horæ ordine cōtinuo,
usque ad ascensionem gradus solis, super ea pro-
uenit denominatio horæ temporis exacti ab oc-
casu. Hora diurna inæqualis sic accipitur. Semi-
diurnus arcus solis repertus, per canonē quin-
tum diuiditur per vi. & proueniunt gradus de-
biti interuallo horæ unius. Tunc facta ad tem-
pus obseruatione per altitudinē & uerticalem,
arcus æquatoris inter differentiam ascensiona-
lem ortiuam, & præsentem locū ascensionis re-
ctæ deprehensus, digeratur per facta interualla,
& prouenit denominatio horæ inæqualis. His
olim Romani, Syri, ferèq; antiquitas usa fuit. Il-
lis uero ab occasu utuntur hodie Itali, Boëmi,
& Poloni. Hæc sic exequi per partes oportuit:
propterea ut Proclus intelligatur apud omnes
communiter, qualicuncq; tandem illi partitione
temporis & ad numeratione utantur.

CANON VII.

DE ALTITVDINE SOLIS SVPRÀ HO-

rizontem concipienda ex dato loco solis in horis.

Ascensio recta, gradus solis statuatur sub meridiano V M, inde dimoueaturs uersus R signum horizonis, secundum partes respondentes interuallo horae unius æquinoctialis, siue illius temporalis: harum nanque meridianus est æque medius, secundum denominationem & initium horae integræ. Hoc situ sphere firmato, quarta V R adducat super gradum solis, arcus quartæ inter R signum eius, siue superficiem horizonis & gradum solis, deprehensus est altitudo sideris ad horam unam citro ultroue meridiem quesita. Eodem exemplo in reliquis fiat. In horis ab occasu & ortu numeratis, Gradus solis statuatur in superficiem horizonis orientalis, & obseruetur gradus æquatoris existens in medio coeli, is gradus dimoueaturs ex meridiano uersus C secundum partes xv. Sub hoc situ transferatur per gradum solis quarta V R, et arcus huius inter superficiem horizonis & gradum solis deprehensus, est quesita altitudo. Cum uero ad tempus fuerit uentum meridianum, & gradus solis steterit in medio coeli, gradus æquatoris qui est ascensio recta, stabit in C signo horizonis. Ergo pro horis reliquis à meridie, dimoueaturs eadem ascensio recta ex C, uersus imum coeli secundum gradus xv. per gradum uero solis extendatur quarta V C

ta v c, & arcus huius inter horizontem & locum solis est altitudo. Verū in his horis ab occasu numeratis, eueniet quod ortus solis non incidet in articulos horę integrę, ergo quod reliquū est, ad sequentis initium captetur super æquatore, tantundemq; accipiatur ex ascensione recta uersus R horizontis. Et pars æquinoctialis quę attingitur, est ea destinata ad operationē, secundum initia horarum numeratarum ab occasu.

C A N O N   V I I I .

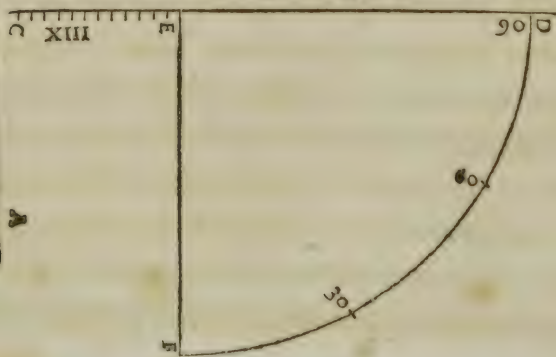
D E V M B R A E X A L T I T V D I N E .

ad horam constituendam.

DVcatur extrinsecus in abaco per mediam planiciem tanquam horizontem linea A B, ex qua assumatur portio A C, est c signum locus Sciotheri erecti in planicie. Ex c educatur perpendicularis C D, uidelicet axis horizontis, ex eo assumatur portio C E proceritas Sciotheris, ex qua ducatur perpendicularis ad C D. equi distans aut ipsi C A quę sit E F, & centro educat quadrans cōtingens signa F D. Is in sphaera, representat quartam quālibet descendente ex uertice super planiciē, & A C B refert quamlibet metientē ex assumptis super horizontē signis, ductā per mediū centrū. Quarta diuidat in partes æquas xc. inscriptio sit ex F in D. porrò Sciotherus C E diuidat in quotlibet partes æquas. Est
uero

uero exempli causa xiiij. secundum rationem assumptam, quod pedes vi. & semis, reddant suam cuiusque mensuram, & Sciothereus referat staturam hominis obseruantis. Sciothereus C E transferatur cum circini æquilatatione per totam planiciem E B, & hæc interualla subdividantur per tredecimas partes C E, inscriptio sit ex C uersus B: atque hæc est nostræ descriptionis formula. Nunc tandem ueniamus ad umbram colligendam ex altitudine quacunque data. Assumatur altitudo ad horam datam. Esto hæc exempli causa meridiana, capitis arietis graduum xlvij. in latitudine loci graduū xliij. hæc altitudo numeretur in quadrante ex F in D. Hinc statuatur regula, & transmittatur per E medium umbilicum, noteturque sectio in E B, sit hæc G. Est umbra E G meridiana concepta ex data altitudine. sic in reliquis operandum est. Post hæc

dige

digerantur tabellę certis areolis: à quarum fronte signentur partes zodiaci, ex latere autem descendente signentur horę: & in horum cõmuni angulo notentur conceptę altitudines, & umbrę secundum formulam subiectam. Qui uero ista paraturus est, ut ex his obseruet, debet assumere gradus denos signorum, quorũ annotabit altitudines & umbras per horas singulas, quo exactius obseruatio respondeat ad cœlestium habitudinẽ. nam ita ut nos per summa signorum capita tabulas digessimus, non potest altitudo hæc, & umbra exacte satis per totum reliquũ signum indicare. Sed nos exemplũ pposuimus, quod esset unde opus absolutũ deformatetur. Qui uelit per memoratas umbras obseruare, constituat locum solis in signis, per ea quę initio canonicę operationis præfati sumus: etiam constituat genus horę. Esto exempli causa eius ab occasu. Secundũ ista, obseruator stet rectus in uestigio: et notet finem umbrę ex uertice peruenientem ad planitiem: et metiatur à planta uestigij pedes medios, qui sunt ad notam finis umbrę: cum hoc numero ingrediatur tabulam sub signo concepto. Numerus horę ẽ regione, est ea quę sita. Sed eueniet, quod idem numerus non reperietur sub signo concepto. Hic ita erit ad ppinquam rationem operandũ. Esto exempli causa obseruatio sub signo capricorni. Umbra deprehensa, est pedum mediorum xxxv.

K

Isnu

Is numerus non reperitur sub limite, sed proximè maioreo xxxvij, & minor xxxij. Itaque ut v est mediu[m] ad ij & vij, ita momentum obseruationis, est media hora ex xvij ad xix.

CANON IX.

DE ALTITVDINE SYDERIS, AD HORAM, deq[ue] linea cardinis, & latitudine loci constituenda.

HAc uia ueteres usi fuerunt climatibus indicandis, sub mentione habitudinis mutuae gnomonis ad umbram. Ergo hunc canonem tractamus, unde eius origo habeatur. Deinde lectori, suo ipsius iudicio stet censura quatenus probet umbras, quæ in opere de rustica apud Palladium extant. Umbra deprehensa, transferatur pari numero in puncta planicie ex C in B. Per hanc notam et E centrum, eijciat recta in quadrantē F D. Arcus eius ex F ad lineam, est altitudo respondens datæ umbræ. Esto exempli causa obseruatio hæc tempore matutino. Igitur reliquum operis, agemus per quartam VR sphaeræ nostræ. In ea statuatur index super parem altitudinem ex R, & continue obseruet tempus, & quarta VR contra sydus admoueat[ur]: quod tandem index eius absumat umbram in semet, deniq[ue] lateribus umbræ, comprehendat armilla crassitudinē, ex ea nusq[ue] declinans. Hoc opere stat armilla SVM, in superficie meridiani mundani. Porro continenti opere signum B moueat[ur]

tur ex s haftenus, quod gradus solis conceptus
ad diem succedens quartæ V R, attingat punctū
altitudinis compertæ. Hoc situ arcus meridiæ
ni V A E, notat latitudinem loci. Nunc ad nume
ros umbrarū Palladij accedamus. Opus hic erit
ut sciotes C E diuidat in partes V I æquas, eaq̃
æquilatio transferat in planiciem C B. Ita uete
res usi fuerunt, tanq̃ pedes V I reddant suam cu
iusq̃ mensuram. Ergo assumatur ex Palladio
umbra. Esto hæc meridiana ad mensē decem
brem pedum I X. hæc reddit per superiorē ope
rationem altitudinem in quarta F D graduum
x x x i i j. Assumat ei in sphaera nostra par ar
cus meridiani ex M uersus V, sub hoc uero die sol
decurrit gradum sagittarij circiter x i x. Is gra
dus eclipticæ C G D H, statuat sub meridianum
in notatam altitudinem, & arcus A E V meridia
ni, notat latitudinem loci graduum x x x i i j. Ad
hunc modū si operemur per umbras reliquas,
debebit ex omnibus similiter prouenire arcus
A E V, par huic latitudini. Sed experiēti in reli
quis, ea haudquaq̃ prouenit, quin ut secundū
quancunq̃ umbram aliam, tanquam superio
rem experimentum fiat, reliquæ uicissim ad ean
dem normā non respondebunt: & licet depre
hendere quod promiscue arguant latitudines
locorum à Carthagine per Siciliam, perq̃ Itali
am, et huius usq̃ regionem Venetiam, ad quan
tam diuersitatem unde potuerint assumi um
bræ

K

s

bræ

bræ, tauquam uni climati respondes, nescio, nisi inde forsan, quod umbræ authoris cum non æqualiter responderent locis distantibus, emendauit in eo unusquisque numerum, qualem umbræ præsentī pro loco conuenire sentiebat.

CANON X.

DE FIGVRA COELI, DE QVE

emergit & occultatione syderum.

Figura coeli est dispositio ipsius, ut æquator & zodiacus, utque imagines et stellæ singulæ puerctæ sint conuersione coeli sub consideratione horæ præsentis. Ergo sole uel nocte stella aliqua collocata sub horam ex uerticali & altitudine, reliqua omnia, quæ designari in coelo possunt, sunt coordinata sub partē coeli, ad quam peruenerunt: uidelicet alia ad ortum, alia ad occasum, aliaque ad medium coeli, aut ad alias positiones particulares. Sic captatur ratio ortus & occasus syderum, de quibus sunt tam multa apud authores. quorum gratia hæc etiam adiungemus. Heliacus ortus, syderis est emergitio ex radijs solis, sic ut longe præueniat solem matutino, uel subsequatur uespertino. Heliacus occasus, est successio syderis sub solis radios, sic ut in coelo non compareat. Cosmicus ortus, est qui diurnus: et signum cosmice oriri dicitur, quod occidere heliace prius diximus. quia enim in parte coeli cum sole fertur, oritur pariter cum eo, quo cum fertur: ut, Candidus auratis aperit
cum

cum cornibus annum Taurus. Cosmicus occasus, syderis est quo ipsum simul cum sole occidit. Sed & cosmicus occasus est, quo sydus occidit (utpote apud C horizonis) sole ex diuersissima parte coeli (utpote apud R) oriente: ut, Antè tibi eoæ Atlantides abscondant, Debita quàm sulcis committas semina terre. Satis enim fit autumno cum sol est in scorpione. Atlandidum autem radix constituitur in tauro, distante ex diametro à scorpione. Non possunt igitur abscondi alia ratione, quàm quod descendant sub horizontē: descendant autem tunc, cum sol ex aduerso oriū. Acronyctus ortus est, qui nocturnus, quando sydus emergit apud R horizonis, sole ex aduerso occidente: ut, Quatuor autumni pleias orta facit. Autumno enim existente sole in scorpione, pleiade in tauro, ea non prius oriri potest, quàm sol occidat. Et illud, Tunc nox Thessalicas urgebat parua sagittas. Paruæ noctes, non nisi estate sunt. Deinde neq; nox urget sydera ad ortum prius, quàm sol occidat. Sagittario autem, opponuntur gemini. Ergo sole occidente in geminis, sagittarius oriri sub hoc tempore alia ratione, quàm acronyctē non potest. Hanc uocem corruptam in chronicum libello nostro de Sappea admonuimus. Idem ortus et occasus apud authores sæpe miscentur: sicut superiori exemplo pleiadem uno tempore autumni Ouidius oriri, uerum abscondi dixit Vergili

K 3   us. Sed

us. Sed hæc uarietas lectorem non moret, quin aduertat tempus, quod poëta uterq; designat: postea concipiat locum solis super ecliptica sub idem tempus, deprehendetq; ex inspectione & motu sphæræ, quam sol distantia, siue aliquã, siue nullã habeat ad conceptũ sydus. Secundum ista quisq; apud semet statuet, pro superioribus definitionibus sensum, ad quem illi fuerint loquuti. Locum uero imaginis uel stellæ singularis, qualem in sphæra habet, si libuerit in cœlo quoq; designare. Correcto situ sphæræ, ad lineã cardinis admovebit quarta alterutra super stellam in sphæra. Index quoq; super quartam statuet in altitudinẽ contactus stellæ. Secundũ hoc dirigat uisus, quã potest fieri correctissime pro indicatione indicis: ita ut per eius pceritatẽ continuus radius perueniat ad cœlum. is perducet ad imaginẽ & stellam cognatam: quæ quo certior assumat, obseruet uicina cohors stellarum, quemadmodũ huius asterismus, configuratio nem similem ei cohorti in sphæræ assumptæ.

CANON XI.

DE SIGNORVM ASCENSIONIBVS.

DVo circuli maximi in sphæra æquator & ecliptica, iugate ascendunt descenduntq; ad horizontem, sed non paribus mutuo partibus. Statuat enim exempli causa signũ G, eclipticæ in horizontẽ apud R, & motu sphæræ cancer totus ascendat in suis partibus xxx. Ascenderunt

runt simul gradus æquatoris am, plus xxxv.
Statuat alterius exempli causa h signum brumę
in horizontem, & ascendat totus capricornus.
Ascenderunt interim gradus equatoris non in
tęgri xxxij. Ad hæc exempla etiam in parti-
bus reliquis, circulus unus celerius tardius uel al-
tero ascendit. Hęc uero inęqualitas accidit eclip-
ticę, non equatori. Aequator enim super suis,
& ijsdem polis mundi æqualiter mouet, id est
paribus temporibus pares ipsius arcus semp̃ a-
scendunt, sicut id ostensum est capite de horis
diurnis. Sed ecliptica, quia diurna conuersione
fert, non super pprijs sed mundi polis: ergo illi
euenit inęqualitas ascensionum. Est ergo ascen-
sio signi aut portionis eclipticę, pars æquatoris
quę simul ascendit. Nunc eius ascensionis alia-
quas dicemus pprietates, & priore loco ut eue-
niunt sub sphaera recta. Ergo sistamus eius utrũ
que polum A & B, in superficiem horizontis a-
pud signa M & S. Quartę eclipticę ordientes à
quatuor signis C G D H, habent ascensiones suas
pares quartis affinibus C E D F æquatoris. ori-
untur enim utrinq; pariter in gradibus xc. Bi-
ni arcus eclipticę, & pares sibi, & in distantia pa-
ri assumpti, ex aliquo quatuor signorum C G D
H habent ascensiones pares: ut arcus duo gradu-
um hinc L, & illinc totidem ex G signo, habent
ascensiones uterq; pro se graduũ L i i & semis.
Nunc reuocemus sphæram sub clima Roma-
nũ

nū, quoniam tibi Paule Bombasi destinamus
 commentarium hoc, qui Romæ, in hac luce or
 bis terrarum manes beatus. Medietates duæ
 eclipticæ, hæc C G D, illa D H C, habent ascensio
 nes suas pares affinibus medietatibus æquato
 ris. finiunt enim pariter in gradibus clxxx. Ar
 cus eclipticæ quicunque assumptus in medietate
 C G D, habet ascensiones suas maiores arcu af
 fini equatoris: ut arcus eclipticæ ex C graduum
 xl v. habet partes æquatoris coorientes xxv ij.
 Idem arcus habet ascensiones suas in sphæra
 obliqua, minores illis suis in sphæra recta, ut
 cum eodem arcu xl v. cooriuntur in sphæra re
 cta gradus æquatoris xliij. Arcus eclipticæ qui
 cunque assumptus in medietate D H C, habet as
 censiones suas minores his affinibus æquato
 ris, ut arcus ex D graduum lxxv. habet ascensi
 onem equatoris affinis graduū xcvi. Idem ar
 cus habet ascensiones suas maiores illis in sphæ
 ra recta, ut cum eodem arcu lxxv. graduum
 cooriuntur in sphæra recta gradus æquatoris
 lxxij. Secundum hæc dicamus proprietates,
 quæ communiter eueniunt utrique sphæra. Ar
 cus eclipticæ assumptus à quocunque initio &
 fine, ascensio eius est portio æquatoris, quæ si
 mul ascendit supra horizontem: ut signi tauri
 ascensio in sphæra recta, est gradus æquatoris
 xxx. et semis: in climate Romano gradus equa
 toris xxi. Ascensio cuiuslibet arcus diuidatur
 per

per xv. exhibit hora & pars per quantū tempus
arcus de ecliptica assumptus ascendit, ut taurus
ad p̄ximum exemplū ascendit hora una & mi-
nus semis. Arcus duo eclipticæ oppositi ex dia-
metro habent in alterutra sphaera ascensiones su-
as iunctas, pares ascensionibus iunctis, quas in
altera habent, ut cancer & capricornus in sphæ-
ra recta habet uterque pro se gradus xxxij. qui
iuncti faciunt gradus lxiiij. Cancer in clima-
te Romano habet ascensionem gradus xxxv.
et semis. Capricornus gradus equatoris xxvij
& semis, qui iuncti reddunt gradus lxiiij.
Omnia puncta cum gradus in ecliptica, tum
stellæ singulæ habent ascensionem singularia
puncta æquatoris, quæ simul in horizontem
ueniunt: & horum denominatio est quanta,
& est ipsorum distantia super æquatore ex cō-
fessione uerna. Inde concipiuntur ascensiones
rectæ singularium punctorum in cœlo, qua-
rum in prioribus sub stellis inscribendis & con-
cipiendis horis fecimus tam frequentem menti-
onem. Signum oriri recte dicitur, quo cum ma-
ior pars equatoris cooritur, ita que sex signa me-
diætatis G D H recte oriuntur in sphaera declinui.

Signum oriri oblique dicitur, quo cum

minor pars quatoris peroritur,

ut signa sex mediætatis

tis H C G.

I

C A N O N

CANON XII.

DESIGNORVM DESCENSIONIBVS.

Compertum haecenus in alijs exemplū est,
 ut dierum et noctium magnitudine, inq̃
 æquidistantium emerſu & occultatione, quòd
 quaecunq̃ ex diametro ſphærae opponuntur,
 habeant apparentias cōmutatas: eadem ratio-
 ne nunc quoq̃, quæ recte aſcendunt ſigna, ea-
 dem deſcendunt ſecundū rationem, qua aſcen-
 dunt ſigna oppoſita, ex diametro uidelicet obli-
 que. ut cancer deſcendit quomodo aſcendit ca-
 pricornus, nempe oblique: uiciſſim capricor-
 nus deſcendit, quomodo aſcendit cancer, nem-
 pe recte. Hoc ſit exemplum unum pro omni-
 bus, unde intelligat̃ quæ ſuperius de aſcenſioni-
 bus dicta ſunt, eadem dici de deſcenſionibus,
 rationibus cōmutatis. quare expoſitionē hanc
 ad ſuperiorem reiſcimus. Tota autem tractatio
 aſcenſionum deſcenſionumq̃ue, ſuſcipitur red-
 dendæ rationis cauſa diei diuerſæ, ſiue apparen-
 tis, ſiue artificialis, dieiq̃ue mediocris, ſiue æqua-
 lis: quæ conſideratio eſt perneceſſaria computa-
 tionibus aſtronomiſis. Deinde ut compertum
 fieret, quomodo ſex ſigna eclipticæ æque emer-
 gant ſupra horizontem, die longiſſimo & bre-
 uiſſimo: ſexq̃ deſcendant nocte æque longiſſi-
 ma atque breuiſſima. Quæ uiciſſitudo & ſupe-
 riora omnia colligens, ſic expreſſa eſt carmine
 Vergiliano: Recta meant, obliqua cadunt, à ſy-
 dere

dere cancri: Donec finit chiron, sed cætera signa Nascuntur prono, descendunt tramite recto.

CANON XIII.

DE HORA NOCTURNA, ET FIGURA COELI.

ELigatur stella aliqua insignis ex acronyctæ orientibus. huius notetur ascensio recta. tunc obseruata altitudine & uerticali, sub horum communem sectionem statuatur stella. Sphæra sic correctæ, assumatur super æquatore in hemisphærio non apparenti ascensio recta gradus solis. Hic ipse est in horis nocturnis ad præsens momentum. Est eodem opere constituta figura cœli secundum orientia & occidentia signa, sicut alio capite commemoratum est. Altitudinem conueniat concipere extrinsecus per quadrantem: quoniam oculus obseruantis non potest subire inter sphæram & quartam uerticalem, unde ueniret uisus per gradus pares quartæ, ad superficiem cœli & stelle. uerticalem autem percommode accipitur uidelicet index transferatur ad quartam oppositam, per summitatem eius indicis et medium axem uerticis transmittitur uisus, & apprehenditur centrum stellæ, & notantur gradus horizontis, quibus distat quarta ex altero puncto M uel s meridiani, quod sit amborum proprius. Esto uero exempli causa ex s. ergo quarta altera, quæ est e regione stellæ, statuatur in totidem gradus ex M. Hoc opere ea quarta stat in uerticali stellæ. hæc ergo sub eam admoueatur, et præfixa est

1 2

xa est

xa est figura coeli ad momentum hoc obseruationis. ergo ascensio recta solis notat eius positionem in horis. Hac ratione, ut sphaera tamen sit collata ad habitudinem climatis, fieri potest obseruatio per uerticalem solum, ut non opus sit altitudine concipienda.

CANON XIII.

DE DISTANTIA RECTA BINARVM

stellarum in caelo, & binorum locorum in terra.

Sint stellæ in coelo, siue loca duo inscripta in sphaera secundum proprias radices. Tunc alterum siue locum, siue stellam reuocemus sub uerticem, per alterum punctum extendamus quartam uerticalem. Gradus huius comprehensi inter uerticem & notam secundam sunt quæ sita distantia recta. Esto exemplum per loca duo assumpta. Romæ radix longitudo xxv n̄ ferè, latitudo xli n̄ ferè. Constantinopolis radix longitudo lvi, latitudo propè xli n̄. Distantia comperitur super circumferentia quartæ graduum xx. reddunt in superficie terræ secundum distantias notas nobis m c c m passuum, qualium l x m. passuum respondent gradui uni.

Tota operatio coelitus apparentium rerum, quanta puenit ex motu æquali coeli, transferri huc potuit: sed quoniã ad cõmentationem Plinianam festinamus, quæ nos in reliqua plura uocabit, illuc reuocamus, quæ hic plura dici potuerunt.

HEMI.

HEMICYCLI:

V M B E R O S I, E X I A C O B I

Ziegleri Landaui traditione.

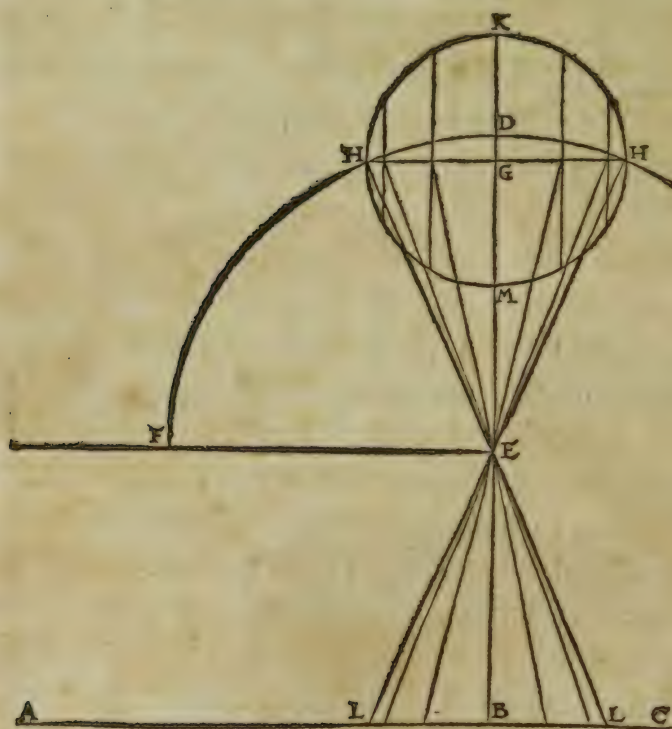
Hemicyclij meminit Vitruuius libro ix. Hemicyclium (inquit) excavatū ex quadrato, ad enclimaq; succisum. Berossus Chaldaeus dicitur inuenisse. Istud ego cum propter Berossi nobilitatem, tum hunc Vitruuij locum illustrandum tradere institui. Describatur in abaco linea $A B C$. eius medium punctum B . unde educatur perpendicularis tanquam aequatoris semidiameter, $B D$. ex hac resecetur $B E$ proceritas indicis. inde eiiciat recta $E F$, æquidistans ipsi $B A$, et centro E . describatur quarta coluri solstitorum, contingens signa $F D$. ex D sumatur arcus $D H$ in distantia tropica. item ex H ueniat perpendicularis $H G$, super $D E$, & centro G . distantia autem H scribatur semicirculus $K M$. is diuidatur in partes æquas sex, & posita regula super binas similes partes æquidistantes ipsi $K G M$, notentur sectiones in arcu $D H$. per eas & E centrū exeant rectæ super $B C$ extrema, quæ per $H E$ notetur signo L . est $B L$ totalitudo concepti hemicyclij. Definienda etiam est longitudo ex assumpta mensura sciotheris $B E$. is diuidat in partes æquas tres. deinde extrinsecus in abaco du-

l 3

catur

tur linea. super ea assumantur partes sex equalitatis B E. quibus adijciat ipsius una trium, & fines notentur signis A B: hæc est rata longitudo. diuidat in partes æquas x x iij. Demum aptetur lamina ærea crassa, & perpolita, sicq; inargentetur, fient designationes in ea, & umbræ

multo illustriores. Per huius totam longitudinem ducatur media linea A B C. secetur media in B, indeq; educatur perpendicularis D B E. Post accipiat distantia B L in superiori schemate, et transferatur in laminam ex B uersus D & E. sic transferantur reliqua puncta: hoc, proximum ipsi

ipsi L, alterum p̄ximū B. Ex his sectionibus ducant̄ equidistantes v i ipsi A B C. earum denominatio interim differatur. Post id, ex sectionibus x x iij. super linea altera A B accipiat̄ extensio unus talium, et cum ea equilatatione diuidant̄ secundū totam longitudinē equidistantes duę ex B L distantia ductæ, facto utrinq; initio ex D B E. secundū id concipiat̄ per canonicā operationē siue sapheg, siue spheræ apud Proclum quātitas diurna diei solstitialis, in horis & partibus æquinoctialibus in climate suscepto. Sit hæc exempli causa horarū x v. ergo super una diuisarum, sumant̄ utrinq; ex linea D B E sectiones v ij et semis, & notent̄ fines. similiter assumat̄ quantitas diurna diei brumę horę ix. pro exemplo superiori: & ex eadem linea D B E sumant̄ utrinq; super reliqua diuisa partes iij et semis. Bini fines hinc & hinc ex D B E assumpti, iungant̄ recta ueniente obliq; super equidistantes ipsi A B C. Hæ habent rationem portionum horizontis, quantum ipsius comprehenditur à tota declinatione eclipticæ apud signa orientis & occidentis. Tandem puncta similia super æquidistantibus iungantur rectis parallelis ipsi medię D B E. Super etiā portionibus horizontis refecetur tota exterior longitudo metalli. super supremo margine portionū horizontis scribant̄ indicia signorum zodiaci, super A B C hic ♈, illic ♎, super p̄lixiore & super breuiore ♊, & super reliquis

reliquis, signa reliqua ad priorum ordinem. Ca-
 stigetur quoque latitudo laminæ uidelicet, lineæ
 is cancri & capricorni, ducant extrinsecus æqui-
 distantes, super his refecentur exteriora laminæ.
 Basis dicetur, ubi cancer statuatur lamina in ba-
 sim, linea media D B E inscribitur x ij, quæ ad dex-
 tram contratuentis i, quæ ad sinistram x i. Sic se-
 quentes reliquæ ex ordine harum describentur,
 Factis his necessarijs designationibus, reducat
 lamina ad absolutam rotunditatem, hoc est he-
 micyclium Berosi. addatur gnomon. is assuma-
 tur par ipsi B E, unde uenerunt ex quarta F D pa-
 rallelæ inter B L, figatur ad angulos rectos su-
 perficiæ hemicycli in cõmuni sectione B. Huius ex-
 amen est; super duas sectiones lineæ γ & π, cum
 horizonte utrinque extendat regula ad huius
 lineam, quæ per medias sectiones ptingat sum-
 mus apex indicis: deinde super harum commu-
 ni sectione, assumat distantia æqua inter utrun-
 que fines super horizonte. sic index correctus
 firmetur. tandem sistatur hemicyclium super
 quadrato ad enclima succiso. Eius rei causa sta-
 tuatur clima ad quod huius usum paratum uo-
 lumus. Esto istud secundum rationem prolixita-
 tem dierum prius assumptâ graduum x liij.
 Ei accipiat in quadrante superiori E F D, par ar-
 cus D L, & iungantur rectis F L, & E L, recto an-
 gulo existente F, est cuneus E F L norma, secun-
 dum quam quadratū ad enclima succisum cor-
 rigatur

rigatur

rigatur. Ei cuneo paretur extrinsecus in materia solida triangulus, par secundum latera $E F$, quæ basis $F L$, qui cathetus, & $L E$, quæ subtenſa recto dicitur: demum ſtatuat quadratū dictum ſuperius, qui ſit perfectus cubus, magnitudinis eius, ut largè capiat ambitum hemicyclij. huius basis ſit A planum, huic equidistant B . At frons notetur C , poſtica D , latera unum E , alterum F , omnia ſigna in medijs umbilicis ſuperficiarum per eas medias ſuper medijs ſignis $A B C D$. ducantur quatuor rectę ſe ſe mutuo per ſumma capita excipientibus. hæc uno nomine dicetur linea cardinis. Baſi eius quadrati ſtanti in planicie equali, aptet ſecundum latera E & F , triangulum $E L F$, ſic ut baſis $E F$, baſi cubi in una planicie reſpondeat. Angulus autem E , in angulum ſummum conueniat, hic ubi tres ſupficies concurrunt lateris, poſticę & baſis. ſic aptato triangulo, ducatur per plana E & F cubi linea $E L$. Secundum has utrinque lineas, reſecetur quadratum ſuper reſiduo ad baſim: ducatur per median planiciem decliuem linea cardinis ex finibus quæ ex A & D ad margines perueniunt, ſuper eam median eijciatur ppendicularis ſuper latera $E F$. ei decliui ſuperfici ei ſuccisæ quæ ad enclima imponatur hemicyclium, ſic ut ſectiones heę horę xij , recte inſtent ſup linea cardinis, illæ uero ex $v i$ utrinq; ſuper orthogonali: index uero exeat rectus ſuper reliqua parte cardinis. Sic

m

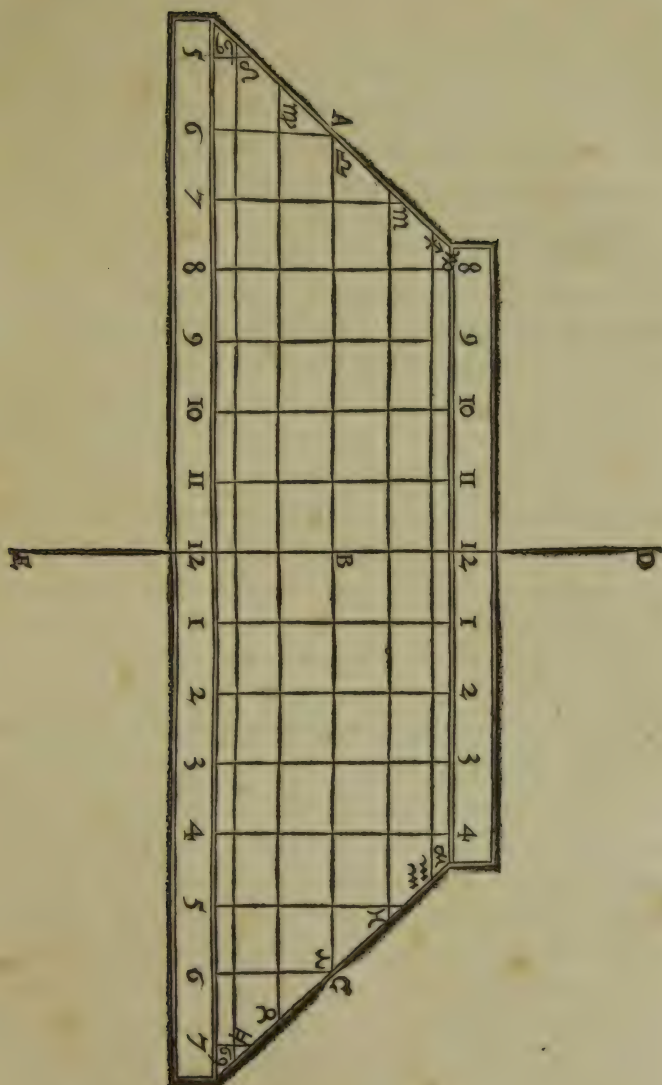
cor=

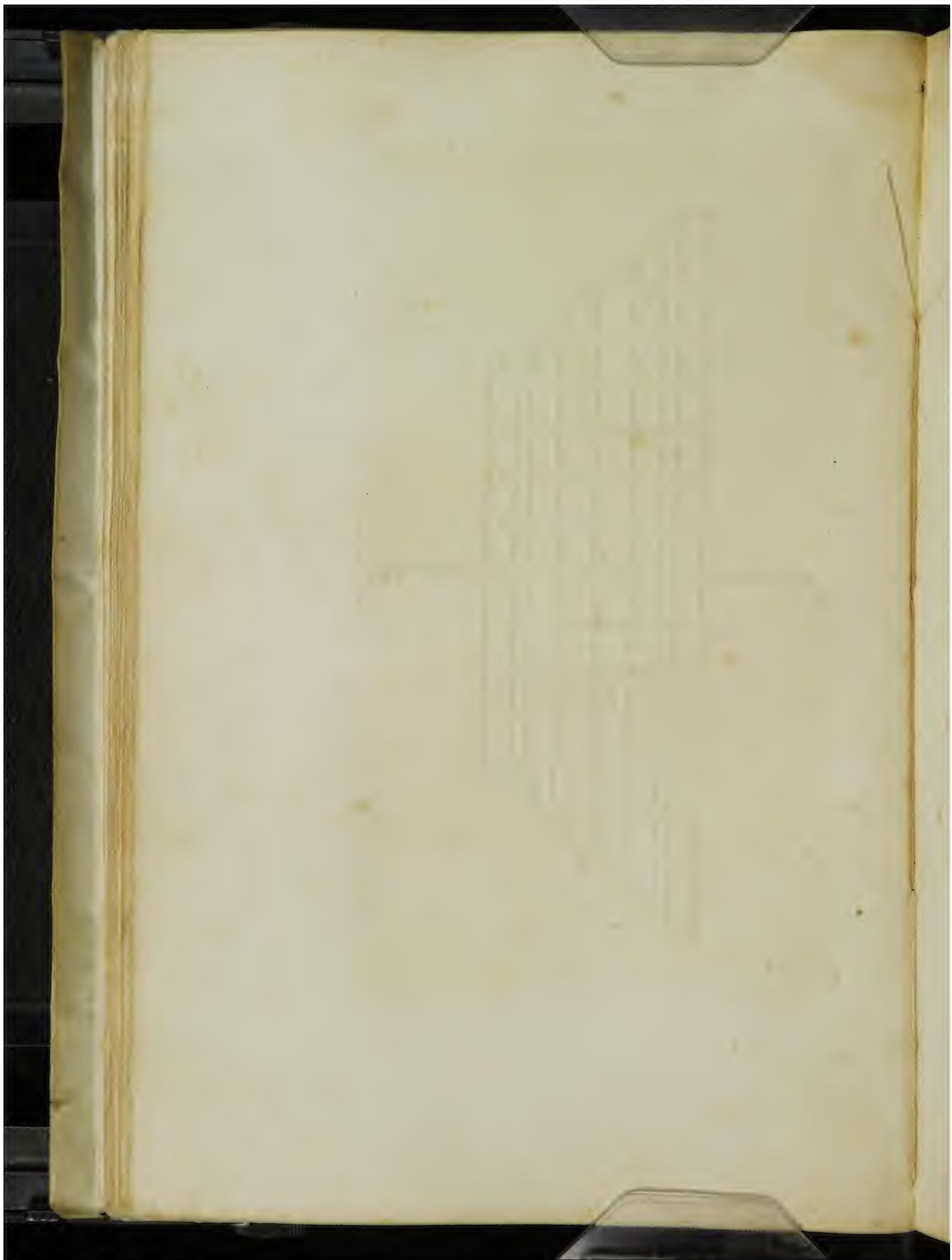
correctum hemicyclium confirmetur. Vſus eius ſciotherici eſt, ut linea ipſius cardinis ſtatuatur in planicie, in lineam eius nominis ductam, in planicie ad artificium, quod deſcribit Vitruuius libro primo. Frons autem C, reſpiciat auiſtrum. Hæc ita perſtringere breuiter uoluimus, & ne multa deſiderentur, adiunximus ſchema, quo reliqua exemplo repræſentemus.

F I N I S.

ΛΕΟΝΤΙΟΥ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ ΠΕΡΙ ΚΑΤΑ
ΣΚΕΥΗΣ ΑΡΑΤΕΙΑΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

Πρώτω ὡ καλὲ θεόδωρε, ἐτυγχάνομεν γνῶ-
σθαι μηχανικῶ ἐργαστηρίῳ ἐργαζόμενοι,
καὶ ἐπυνδάνειν εἰς τὴν μέθοδον, δι' ἧς δι-
νατὸν ἀρατέαν σφαῖραν κατασκευάσαι
οὕτως, ὥστε τὰ γινόμενα αὐτῇ ζώδια πρὸς ἄλλη-
λά τε, καὶ πρὸς τοὺς γινόμενα τῆ σφαίρας γραφο-
μένους κύκλους, εἴ τι πρὸς ἀνατέλλοντα μέρη τῶ ζωδιακοῦ,
θεσίμῃ ἔχειν σύμφωνον τοῖς ὑπὸ τῷ Ἀράτου λεγομένοις. ἐτύγ-
χανον γάρ, καὶ τοιαῦτα τινὰ σφαῖραν ἐργαζόμενος, ἐλπίδιῳ
θεῷ χολασικῶ ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ, ὁμοῦ καὶ φιλομαθεῖ. ἐγὼ δὲ τό-
τε χολῆς τινος ἐγγενομένης, οὐδὲν ἔφην. νῦν δ' ἐπεὶ καὶ σὺ
εἰς ἄλλοι τινὲς τῶν ἐταίρων παρακαλᾷς, καὶ λόγον τινὰ πρὸς
τούτου γράψαι, ἐρχομαι τὴν σὴν προθυμίαν ἐκτελῶν. ἔσω
δὲ δῆλον, ὅτι τοῖς πρώτοις μάλιστ' ἀναγινώσκουσι τὰ ἀρά-
τεα, χρήσιμος ὁ λόγος, εἴτε μέλλοιεν καὶ τὰ λεγόμενα κατα-
λαμβαίνειν. πᾶσαι γάρ, ὥς οἶδα, αἱ νῦν φερόμεναι σφαῖραι,
Πτολεμαίῳ μὲν (ὡς εἶκος) ἐν τισιν, Ἀράτῳ δὲ ἡ τὸ πλεῖστον ἔ-
συμφωνοῦσι, ὥστε τῇ πρώτῃ μάλιστ' ἀναγινωσκόντων τὰ
ἀράτεα, εὖ μὲν δυχερῶς ἐφικνεῖσθαι τῶν λεγομένων. τινὰς ἤ
μὲν δ' ὅλως παρακολοῦσθαι διώκοντες, καὶ τοὶ ἐπενοήθησαν
μὲν αἱ τοιαῦται σφαῖραι, πρὸς τὰ νοεῖν σαφῶς τὸν Ἀράτου.
διὸ δὴ καὶ παρωνύμως ἀπ' αὐτοῦ λέγονται, καθὼς καὶ ἔφα-
μεν γινόμενα τοῖς πλείοσι, αὐτῶ οὐ συμφωνοῦσι. διὸ δὴ καὶ ἡμεῖς πρὸς
ἐκδόμεθα ὡς μάλιστ' ἀνατέλλον, καὶ ὑπὸ πλείστον τῶν ἄλλων
σύμφωνον τὴν ὑποκείμενῃ σφαῖραν κατασκευάσαι. ἔσομεν
δὲ ὅτι τὰ πρὸς τῷ Ἀράτῳ εἰρημνία, οὐ πάντως καλῶς
εἴρηται, ὥς ἐστὶ ἐντε τῶν ἱππάρχων εἰς Πτολεμαίῳ σωτεταγ-
μένων, πρὸς τούτων μαθεῖν. ἀτιμὸν ἢ πρῶτον ἢ, ἐπεὶ καὶ τὰ
εὐδόξου, οἷς μάλιστ' ἠκολούθησεν ὁ Ἀράτος, οὐ λίαν ὀρθῶς εἰ-
ληπταί. ἐπεὶ δὲ ὅτι καὶ οὐ πρὸς τὸ ἀκριβές, ὥς φησι Σπόρος ὁ
ὑπομνηματιστής, ἀλλὰ πρὸς τὸ χρήσιμον τοῖς ναυτιλομένοις,

m 3 ταῦτα

ταῦτα οὕτως διατέγραπται, ἐκότες τε ὁλοχερεῖς ποδὶ τῶν διαλαμβάνει. καὶ γὰρ καὶ οἱ πλωτὶζόμενοι, οὐ διὰ μηχανικῶν ὀργάνων καὶ ἀκριβῶς, ἀλλὰ διὰ φιλικῆς ἀναβλέψεως, καὶ παχυμερῶς τῶν τῶν ἀστέρων θέσιν ἐμμελλοῦ ἐπισκοπεῖν, ὥστε καὶ ἡ κατασκευασθὲν ὁμοίᾳ σφαῖρα, πῶς ἢ ἀκρὰν ἀλήθειαν ὁμοιωῖ, πῶς δὲ κατὰ ληψίαν τῶν ἀρετῶν, καὶ πάντων χρησίμος. ἡ δὲ διου ἡ γινόντες ἀπαξ τὰ ἀρετὰ, τὰ τε μὴ καλῶς καὶ αὐτοῖς ἔχοντα, καὶ ὡς ἔχει ἀληθείας λέγοντός τινος καταμαθεῖν, ὥστε ὅτι πῶς τὴν ἀλήθειαν, ὅτι μὲν τινὸς συμβάλλεται ὁ λόγος. ἀλλὰ μὴ οὔτε ἐκείνο λαθεῖν χρεὶ, οὔτε τὸν ποδὶ τῶν ἀστέρων λόγου, εἰς τρία μέρη διακεῖται ὁ ἄρατος. καὶ γὰρ ἢ τῶν πρώτων διδασκῶν, ποδὶ τῶν πῶς ἀλλήλα αὐτῶν θέσεως, ὥστε ὅταν λέγῃ, ὅτι αἱ ἀρκτοὶ κέντρῃ, τὰς κεφαλὰς ἔχουσαι, ὑπὸ τὰς ἀλλήλων ἰξύναντες νοδούσας. καὶ δὲ τῶν δευτέρων, ποδὶ τῶν νοσημερῶν αὐτῶν ὑπὸ τῶν τῶν ἐν κλάω τομῆς, ἢ ὁποιασοῦν αὐτῶν πῶς εἰς ἐν κλάω θέσεως, οἷον ὑπὸ ὑποδείγματος. τομῆς μὲν, ὅτι οἱ διδυμοὶ τέμνονται ὑπὸ τῶν δευτέρων τροπικοῦ καὶ τὰς κεφαλὰς. θέσεως δὲ, ὅτι αὐτὸς ἐγγὺς ὕψι τοῖς ἰσημερινοῦ. καὶ δὲ τῶν λοιπῶν ποδὶ τῶν γενομένων αὐτῶν, πῶς τὰ ἀνατέλλοντα μέρη τῶν ζωδίων καὶ σέσεως. οἷον ὅτι καρκίνος ἢ ἀνατέλλοντος, διὰ τὸ ἡμῖν τῶν σεφάνος. καὶ τῶν δὲ ἀνατελλουσῶν, ἀνατέλλει τὸ ἡμῖν αὐτῶν. καὶ ὅτι ἡμερῶν ἀνατέλλοντος, τὸ θυμιατήριον ὁρατὸν ὑπὸ δύνει. καὶ τὰ παρὰ πλῆσι, ὥστε ἀνδελφῶν ἐκαστον τῶν ζωδίων καὶ πάντα συμφώνως γινάσκει, δέησι τοῖς τρισὶ τόποις γινώσκοντες, ἐπισκέψασθαι εἴ τι λέγονται ποδὶ τῶν τουμῶν ζωδίου, ὅτι καὶ μέρος καὶ τῶν ἐνὶ, ἡτοι καὶ καὶ τοῖς δύνει, ἢ καὶ γὰρ τρισὶ τμήμασιν, εἰ μὴ οὕτω τύχη ποδὶ αὐτῶν τὰ λεγόμενα εἰς γὰρ συναγαγόντας, γὰρ τινὶ πῶς ἡτοι χεδάριον, πῶς τὸ ἔτοιμον χεδιάσαδι, οἷον σαφυνείας ἐνεκεν τῶν λεγομένων ἡμῖν, ὑπὸ τῶν ὀφιοῦχου ὁ λόγος.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ὈΦΙΟΥΧΟΥ.

Τούτου καὶ γὰρ καὶ τοῖς τρισὶ τόποις μέμνηται, ἐπειδὴ τοῖς νυν καὶ τῶν πρώτων μέρει λέγει ποδὶ αὐτῶν, ὅτι ὁ ὀφιοῦχος καίτοι

καὶ τοῦ ὁδοῦ. τὴν μὲν κεφαλὴν ἔχον πρὸς τὴν κεφαλὴν τῆς
 γυνάμασι. τοὺς δὲ πόδας ὑπὸ τοῦ σώματος τοῦ σκορπίου, καὶ
 τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ ὅτι πᾶσι τοῖς μέσοις εἰσὶν αἱ πόδες καὶ γὰρ
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦ στέφεται. ὀλίγος μὲν τῇ δεξιᾷ, πολλὸς δὲ
 εἰς τὸ ὑψὺς τῇ ἀριστερᾷ. καὶ ὅτι τὰ γένεια τῆς κατ' αὐτὴν ὀφεί-
 ως, παρὰ κατὰ τὴν δεξιάν. ἐστὶ δὲ ὅτι ἔχει ἀστέρας ὑπὸ μὲν τῶν ὤ-
 μων λαμπροὺς, ὑπὸ δὲ τῶν χερῶν ἐλαττοὺς λαμπροὺς. καὶ ὅτι ὑποκά-
 τω τῶν ποδῶν ὀφείως εἰσὶν αἱ χυλαί. καὶ τέμνεται ἡ ὑπό τῶν χερ-
 μερὶν βροπικὴ ἢ τῶν ὤμων, ὑπὸ δὲ τῶν ἰσημεριῶν, ἢ τὰ γόνα-
 τα. γὰρ δὲ τῷ τρίτῳ, πάλιν ἀπορρέει, ὅτι καρπίνου μὲν ἀνα-
 τέλλοντος, δυνάει ἀπὸ γόνατος εἰς τὸ ὤμω, κατὰ γὰρ τὸν
 ὄφιν, εἰς ἐγγὺς τοῦ ἀνέχοντος. σκορπίου δὲ ἀνατέλλοντος, ἀνα-
 τέλουσιν αἱ κεφαλαὶ αὐτῆς, καὶ αἱ χεῖρες τοῦ ὀφιοῦχου, καὶ
 ἡ προτέρα καμπὴ τοῦ ὀφείως. τοξότου δὲ ἀνατέλλοντος, ἀνα-
 τέλει ἡ πᾶσα τοῦ ὀφείως, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ὀφιοῦχου πάντα
 ταῦτα συναγαγόντες, γὰρ τινὶ τόπῳ ἀπογραψάμεθα. ὁμοίως
 δὲ καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων ποιητῶν. πρόκειται γὰρ ὑπὸ ταῖς ἐφό-
 δοις καὶ ἐκδόσι, τὸς γὰρ τε γινόντας παρασκευάζειν, καὶ τὰ
 πᾶσι τῶν ἄλλων ζωδίων ἐκαστοῦ τὰ ἢ μέρος λεγόμενα, εἰς γὰρ
 συναψάντες, ὁμοίως τοῖς ὑπὸ τοῦ ὀφιοῦχου εἰρημένοις, γὰρ τῶν
 τέλει τοῦ λόγου παραθήσομεν. καὶ εἴη μὲν τοῖς χρησίμοις ἅμ-
 πρὸς τὸ προκείμενον, καλῶς ἔχει παραβάλλειν, ὅτι ἐξ γὰρ ταῖς
 ἀραταίαις σφαίραις κύκλους, γίνεσθαι. πρῶτον, τὸν μέγι-
 σον τῆς ἀφανερῶν, τὸν δὲ ἀρκτικὸν ὀνομαζόμενον. δεύτερον,
 τὸν θερμὸν βροπικόν. τρίτον, τὸν ἰσημερινόν. τέταρτον, τὸν χερ-
 μερινόν βροπικόν. πέμπτον, τὸν μέγιστον τῆς ἀφανερῶν, τὸν καὶ ἀν-
 ταρκτικόν προσαγορευόμενον. ἕκτον, τὸν ζωδιακόν, τὸν καὶ ἐ-
 φαπτόμενον τῶν βροπικῶν. πᾶσι δὲ καὶ τῶν τεσσάρων, λέγω δὲ τὸν θε-
 ρινόν καὶ ἰσημερινόν, καὶ τὸν χερμερινόν καὶ τὸν ζωδιακόν, πολλὰν ποιῶν
 λόγον. πᾶσι δὲ τῶν λοιπῶν, γὰρ γὰρ μὲν ὁ μένεται. ἐξ οὗ δὲ φε-
 ρει πᾶσι τοῖς δράκοντος, ὅτι ἐκείνῳ ἡ κεφαλὴ, κατ' ἐκείνῳ τὸ μέ-
 γος ὅστις τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὁ αὐτὸς ἀνατολὰς καὶ αἱ δυνάμεις μίγ-
 νυντ' ἀλλήλοις, δῆλον ποιῶν, ὅτι τὴν κεφαλὴν τῆς δράκον-
 τος γὰρ τῶν μεγίστων τῶν ἀφανερῶν ἐδέχεται εἶναι. ὅτος γὰρ καὶ μό-
 νος

νος δ' ἄρ' ἢ βορέας κοινῆς τομῆς ἔτε ἀνακλιῶ ἡμικυκλίου
 τοῖς ὀρίζοντος, καὶ ἔδ' δυτικοῦ τῶν περιφορᾶν ποιῆται. ἀπὸ δὲ
 τούτου καὶ τὸν ἀνταρκτικὸν, ὁμοιόν τε καὶ ἴσον ὄντα ἔρ' ἀρκτι
 κῶν, γνῶντέον. διωκτὸν δ' ἔστι καὶ ἑτέρως ποδὶ ἔδ' ὀνόματι κλῶν
 τῶν, ἐξ αὐτῶν πάλιν τῶν ἀρκτέων παραμυθίσασθαι. τῶν
 ἢ τοῖς γαλακτοῖς ζώνων, ἀκρὸν τακτικόν, ἐπειδὴ πῶς ἔρ' ποι
 κίλλω εἶναι, οὐδὲ πολλὴν ποδὶ αὐτῇ κατὰ βαλλῆ μνήμην. ὅτι
 δὲ ποικίλη ὄσιν, καὶ ποδὶ ἀρσενέας ἐπιστάσεως θεωρεῖται, ἀλλοι
 ὅς τ' ἔρ' πτολεμαῖος γὰρ τῶν ὀνόματι βιβλίων ἔδ' σωτᾶξίως φη
 σιν. οὐ γὰρ ὁμαλὴ τίς ὄσιν, ἔδ' ἑτεταγμένη, ἀλλὰ καὶ ἔρ' πλά
 τε, καὶ τῶν χρώματι, ἔδ' τῇ πυκνότητι, καὶ τῇ θέσει διάφορος.
 οἷα ἢ ἐκότερον ἢ τῶν τροπικῶν ἀπέχειν, τοῖς ἰσημερινοῦ
 μεγίστον ὄντος, τὰς δεδωγμένους ἔρ' πτολεμαῖος γὰρ ἔρ' τε
 τὰς βιβλίων ἔδ' σωτᾶξίως, μοίρας καὶ ἐκότερον ἢ ἔδ' ἄλ
 λων, λέγω δὴ τόν τε ἀρκτικὸν ἔδ' τὸν ἀνταρκτικὸν, ἀπέχειν
 ἔδ' καὶ αὐτὸν πόλιν ἔδ' σφαίρας μοίρας καὶ, εἴγε μέλλει συμφῶ
 νως τῶν ἀρκτέων τὸ ὑπὲρ γῆν τιμῆμα τοῖς θερινοῦ, τουτέστι ἢ με
 γίστη ἡμέρα, τοιούτων εἶναι πέντε. οἷον ὁλος ὁ θερινός, τουτέστι ὁ
 λον τὸ νυχθήμερον ὀκτώ. καὶ γὰρ τῶν τοιαύτων διέσιν ἔδ' σφαί
 ρας, καὶ τὸ ἴσον δὲ μέγεθος ἔδ' μεγίστης ἡμέρας σώζεται, ὡς
 ὀλίγων ὕστερον μαθησόμεθα. τούτων δὲ οὕτως ἡμῖν διαλημ
 μένων, ἐλθωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον. σάσις μὲν ἔδ' ἢ ἐπὶ τοῖς
 λίσσις ἴνους, ἢ δὴ καὶ ὀρίζοντος τάξιν ποιῆται. καὶ ἑτέρος ἢ ἴσος
 ἢ τῇ βάσει, καὶ φέρων τὴν σφαῖραν κερκῶν. μεσημβρινοῦ δὲ
 λέγει τάξιν ἀπέχειν, ὁμοίως μὲν ταῖς γὰρ ταῖς ἄλλαις σφαίραις
 γίνονται. ἐπιμελῶς ἢ καὶ τεχνικῶς ἔτ' ὡς, ὡς τῶν σφαῖραν
 πάντων ἢ ἴσον ἀπέχειν, ἀπὸ τῆς κοίτης ἐπιφανείας, τῶν τε ὀρί
 ζοντος, ἔδ' τοῖς μεσημβρινοῦ. διχοτομεῖται ἢ ὑπὸ τῆς ἀνωθεν ἔδ'
 ὀρίζοντος ἐπιφανείας. ὅσον ἢ ἔσαι, ἐάν καὶ ὁ μεσημβρινός μεσημ
 ρε, καὶ ἢ τῇ διαμέτρῳ τῶν σφαῖραν διχα τέμνων τὸν ὀρίζον
 τα, καὶ αὐτὸς διχοτομεῖται ὑπὸ τῆς ἀνωθεν τοῖς ὀρίζοντος ἐπι
 φανείας. ἔχοντες ἢ πρότερον ἔδ' ὑπὲρ γῆν ἐσομένην ἡμικυκλ
 ου, ὡς ἔδος, μίαν πλὴν ἄν ὀυθείας γραμμῆς καὶ διαμέτρου
 κειμένης, εἰς τὰς μοίρας διηρημένην, τουτέστι εἰς ἐκάστην π',
 ἴσα

ἴσα τμήματα πρὸς τὴν τ' ἀγαμέτων, ἥτοι κλιμάτων ἐπί-
 γνωσιν. καὶ χρώσαντες τὴν σφαῖραν, ἐὰν ἢ ξυλίνῃ, καὶ παρὰ
 πλάσαντες πρῶτον μὲν γύψῳ ἢ κερίῳ, ὥστε καὶ τὰς γὰρ αὐτῇ
 ῥαγάδας, ἐὰν ἄρα τύχωσι, θεραπεύσαι. ἔπειτα ἡ ξηραίνου-
 νου τούτου διηλαδῆ, καὶ ἄλλω βαθεῖνι χρώματι ἐπαλέψασ-
 τες, οἷον ἔξω καλὸν μένω λαζουρίῳ, ἀφιστάντες δὲ φησὶν ὅτι μετὰ
 τὸ ξηρανθῆναι, ὡς τὸ διηρημένον τ' ἐκ σιμυβρινῶ ἡμικρικίῳ,
 ἀπὸ τοῦ βορέου πόλου, μοίρας μα' κατατίθεμεν καὶ τὸ ἐτε-
 ρου τέτατος, παρὰ τὴν μα' μοιρῶν διαστάσεως, τοτέσι καὶ
 τ' ἀφορίζουσιν γὰρ τῇ διηρημένῃ τοῦ ἡμικρικίου πλὴν ῥα, τὴν
 τ' μα' μοιρῶν ποδιφέρειαν βελόνῃ κτινῇ, ὁρθῶν μὲν πρὸς τὴν
 λυρετῶν, καὶ τὴν κοιλίῳ τοῦ ἡμικρικίου ἐπιφάνειαν, τοτέσι
 ἐκένουσαν ὡς τὸ μέσον τὴν σφαῖρας. τέμνουσαν ἡ ὡς ποσὸν
 καὶ διεισδύουσαν τὰ πόδι τὴν σφαῖραν χρώματα. ἐὰν ἄρα
 ταύτης μολούσης ἀκινήτῃ, ποδιτρέψωμεν τὴν σφαῖραν ἀπὸ
 τοῦ αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τουτέστι ὡς μίαν σφοδρῶ αὐτῶν λινῇ-
 σομῶν, ἐκτορενδύσεται ἡμῖν κύκλος τὴν αὐτῶν τάξιν ἔχων,
 καὶ ὁμοταγῇ τῷ καὶ τὸν Ἀράτου ἀρκτικῷ κύκλῳ. ὅ γὰρ καὶ τὴν
 τοῦτον, ὡς ἔφαμεν, ὁ ἀρκτικός κύκλος ἀπέχει ἀπὸ βορέου πό-
 λου μοίρας μα'. ὁμοίως δὲ ἀποσάντες ἀπὸ μὲν τ' βορέου, ἢ νο-
 τίου πόλου μοίρας γ' ἐκένουσαν, ἡράτομεν τὸν ἰσημερινόν.
 ἔκ τ' ἐκ τ' νοτίου, μοίρας πάλιν μα', ἡράτομεν τὸν ἀνταρκτι-
 κόν, ἴσον τε καὶ ὁμοίον ὄντα τῷ ἀρκτικῷ. ἐτι ἡ ἀφιστάντες μοί-
 ρας κδ', ἀπὸ τ' καὶ τὸν ἰσημερινόν ὑθέτας, ὡς τὸ βόρειον μέ-
 ρος, χαράξομεν τὸν θερινόν τροπικόν. ἐπὶ ἡ τὸ νότιον, τὸν χεμε-
 ρινόν τροπικόν. καὶ γὰρ ὅτι τῶν ἐκάτερος, ὡς ἔφαμεν, ἀπέχει
 ἀπὸ τ' ἰσημερινῶ μοίρας κδ'. πάλιν ἡ ἀποσάντες ἀπὸ τ' αὐτῶ
 ἡμικρικίῳ, καὶ ἀπὸ τ' βορέου πόλου, μοίρας κδ', ὅσον καὶ οἱ τροπικοὶ
 ἀπὸ τ' ἰσημερινῶ διεσκήκασιν. λάβωμεν τι σημεῖον ἀπὸ τ' ἐπιφα-
 νέας τ' σφαῖρας, ὃ πᾶσι χρυσάμυλοι, διαστήματι ἡ τὴν τ' πό-
 λιν πλὴν ῥα, τ' εἰς τ' μέγιστον κύκλον ἐγγραφόμεν. ἡράτομεν
 δὲ δὴ τὸν διαβήτην τοῦ λεγομένου καρκίνου, τὸν ζωδιακὸν
 κύκλον, ἐφαπτόμενον διηλονότι τ' τροπικῶν. διχοτομήσωμεν
 ἡ τὸν τ' ἰσημερινόν, ὃν εἰς β' ἴσα μερίσαντες, τὰς ἀρχὰς τῶν
 δωδεκατημορίων, ἀπὸ τε τ' καὶ τὸν ἰσημερινόν αὐτῶ τομῶν,
 π καὶ τὴν

ἡ γὰρ πῶς τῶν τροπικῶν αὐτῶν ἐπαφῶν ποιησάμενοι, συμφύωσά
 μεθα τοὺς ἡέξ κύκλους, ἐτέρωτινί παρὰ τῶν βαθεῖ χρώμα-
 τι, γράφομεν τε λούκωτινί εἰ τύχοι, Ἐξαρίω χρώματι, πῶς
 τὸ μετὰ τῶν χρεῶν διχρεῶς ἀπαλειφθῆναι δυνάσθαι. πῶς
 μὲν τῇ πῶς τὸν θερινὸν ἐπαφῇ τὸ τοῦ καρκίνου ὄνομα, ὅσα τὰ
 γνῶντα τῶν ἀρχῶν εἶναι, τῶν ἡγὰρ καρκίνου δωδεκατημορίου.
 πῶς δὲ τῇ ἐφεξῆς διαιρέσει, Ἐπ' ἀνατολῶν τὸ τ' ἰεοντος
 ὄνομα, ἐπεὶ ἡ αὐτὴ ἡ διαιρέσις, πῆρας μὲν ὅτι τῶν καρκίνου,
 ἀρχὴ ἢ τῶν ἡγὰρ τὸν καρκίνου δωδεκατημορίου. πῶς δὲ τῇ
 τῇ πάλιν ἡ ἐπ' ἀνατολῶν τὸ τ' παρθένου, Ἐοῦτως ἐφεξῆς
 ἀκολουθῶν, ὥς οὐ πάντων τ' δωδεκατημορίων τὰ ὀνόμα-
 τα, ἡγὰρ τ' οἰκῶν τόπον συμφύωσάμεθα. τῶν δ' ὅπως ἐχόντων,
 ἐὰν χαλάσωμεν τὸν ἡγὰρ τὸν μεσημβρινόν, ὅσα τ' ὡς τῶν ὀρίζον-
 τος γνῶντων, διηλαδὴ εἰς τῶν βασίρων ὅπως, ὥς ἐκάτερον τ' με-
 κρῶν κύκλων, τουτέστι τόν τε ἀρκτικόν καὶ τὸν ἀνταρκτικόν,
 σφαιρικῶς τῶν σφαίρας, ἀπὸ τῶν αὐτῶν τ' ὀρίζοντος ἐπιφανεί-
 ας καὶ τῶν κατώ. ἀλλὰ τὸν μὲν ἀρκτικόν τ' ἀνω, τὸν ἢ ἀνταρ-
 κτικόν τῶν κατώ, εὐδελον ὅτι ὁ θερινὸς καὶ ὁ χειμερινὸς, ἐκάτερος
 διαιρεθίσεται ὑπὸ τ' αὐτῶν τῶν ὀρίζοντος ἐπιφανείας καὶ τῶν
 κατώ, ἡγὰρ λόγου τῶν καὶ πῶς τοῖς θ'. τουτέστι, ἔσαι ὡς μὲν
 τῶν θερινῶν τροπικῶν, καὶ ἡ ὑπὲρ τὸν ὀρίζοντα, καὶ ὡς ἀνὰ τῶν
 ἡμέρας τμήματα τοιούτων καὶ ὡς ὡς οἶον, ὥς ὁλος ὁ κύκλος,
 τουτέστι τὸν νυχθήμερον καὶ δ'. καὶ ἡ ὑπὸ τὸν ὀρίζοντα, καὶ τὸ τ' νυκ-
 τὸς διάστημα, ὡς ὡς θ'. ὡς ἡ τῶν χειμερινῶν ἀνὰ πάλιν, τὸ μὲν
 ὑπὲρ γῆν θ', τὸ δὲ ὑπὸ γῆν ιε'. ἡγὰρ γὰρ τῶν τοιαύτων δι-
 σιμῶν σφαίρας, τουτέστι ἐφ' ἧς ὁ μέγιστος τῶν καὶ φαινομένων
 κύκλων, καὶ μοῖραν ἀπὸ τ' πῶς δὲ δέσσει, καὶ τοιαύτη το-
 μὴ τῶν κύκλων γίνεσθαι, ὥς δὲ ἐκινῶσιν ὁ πῶς λευκῶς γὰρ τῶν
 δυντερω βιβλῶν τ' σιωπῆς, ὁ αὐτὸς λόγος ὅτι τῶν καὶ πῶς
 τὰ θ', Ἐοῦ τ' πῶς τὰ τρία. καὶ γὰρ ὁ πέντε ἔχει ὅλον τε τὸν
 γ', καὶ τῶν δέμοιρον αὐτοῦ τὸν δύο, ὥς πῶς ὁ ιε' ἔχει ὅλον τὸν
 θ', Ἐοῦ τὸ δέμοιρον αὐτῶν τὰ εἶξ, ὥς ἡ τῶν τοιαύτων δι-
 σιμῶν σφαίρας, οἶον μὲν ὡς τῶν θερινῶν τροπικῶν τὸ ὑπὲρ γῆν τμή-
 μα, τοιούτων τὸ ὑπὸ γῆν γ'. οἶον ἢ ὡς τῶν χειμερινῶν, τὸ ὑ-
 πὲρ γῆν τρίτον, τοιούτων τὸ ὑπὸ γῆν ε' συμφώνως τοῖς
 ὑπὸ

ὑπὸ τῷ Ἀράτῳ λεγομένοις. ἐπελθόντες εἰς τὴν βάσιν, ἤτις ἐν
 εἰρημνίου βότῳ τοῖς ἰσχυροῦς, εἰς πειρὸς ψαμνὶ τὴν σφαῖ-
 ραν, ὥς οὐκ ἔστιν ἡ ἀρχὴ τῷ τὸν καρκίνου δῶδεκατημορίῳ, ἀνα-
 τελεῖν ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γενομένη, τῇ αὖτις τοῖς ὀρίζον-
 τος ἐπιφανείᾳ, ἀσφαλίσαντο τε τὴν σφαῖραν, τουτέστι ἐν
 ῥῶν τινὶ τοιοῦτῳ, ἀκίνητόν τε αὐτὴν ποιήσαντες, ἡρά-
 μιν πάλιν ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλον, ἐρχόμενον εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ
 καρκίνου. ὁμοταγῇ δὲ καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἐπιπέδῳ γινόμενον,
 πάντοτε τῷ ὀρίζοντι ἤτις τὴν τοῖς εἰρημνίου δῶδεκατημο-
 ρίου ἀνατολῇ. ἡράφομεν δὲ αὐτὸν βελόνῃ τινὶ, ποδιφέρον-
 τες μὲν αὐτὴν, καθ' ὅλης τῇ τοῖς ὀρίζοντος ποδιφερείας. οὕτως
 δ' αὐτὴν σχηματίζοντες, ὥς τε δι' αὐτῆς ἐγγραφομένου ἐν
 τῇ σφαίρᾳ κύκλου, ἐν τῷ αὐτῷ, ὥς ἐφαμεν, ἐπιπέδῳ γενέσθαι
 τῇ ἄνω τῷ ὀρίζοντος ἐπιφανείᾳ, ἐπιγράφαντες τὸν κύκλον
 εἰς ὀλίγων γραμμῶν. ἤτις ἢ τὸ ἀνατολικὸν αὐτοῦ ἡμικύ-
 κλιον, καρκίνου ἀνατολικόν, ἤτις ἢ τὸ δυτικὸν καρκίνου δυτι-
 κόν, τουτέστι σημειωσάμενοι ὑπὸ τῷ ἡμικυκλίου, τῷ ἡράφαν-
 τες γράμματα τινά. οἷον ὅτι ὡς μὲν ὅτι τὸ ἤτις τὴν ἀνατο-
 λὴν τοῦ καρκίνου, τουτέστι ὅταν ἡ ἀρχὴ τῷ τὸν καρκίνου δῶ
 δεκατημορίου ἀνατέλλῃ. τοῖον μὲν εἰς σφαῖρας ἡμισφαίρει
 οὐκ ἐπὶ γῆν ὅτι, τοῖον ἢ ὑπὸ γῆν, ἡράφομεν δὲ ἐπὶ τῶν ἡμικυ-
 κλίων πᾶσι γράμματα.

ἈΡΑΤΟΥ ΒΙΟΣ.

Ἄρατος πατὴρ ἢ Ἀθηνόδωρος, μετὰ τὴν Ἀθηναίων
 ρας, ἐκ Σόλων τῇ Κιλικίας. ὠνόμασται ἢ πόλις ἀπὸ
 Σόλωνος τῇ λινδίνῃ, ἐστὶ ἢ νῦν Πομπηϊόπολις. ὡς
 ἢ ὑπὸ Πτολεμαίου τῷ Φιλαδέλφῳ, ἐχόλασε Διονυσίῳ τῷ ἡρα-
 κλεώτῃ. σιωπῇ ἢ Ἀντιγόνῳ Μακεδόνων βασιλεῖ, καὶ Φίλῳ τῷ
 τούτῳ γαμετῇ. σιωπήμασε δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ αὐτῷ, καὶ
 Καλλιμάχῳ, καὶ Μενάνδρῳ, τῷ Φιληγῷ. ἀδελφούς δὲ εἶχε βίους.
 Μύριον, Καλὼνδαν, τῷ Ἀθηνόδωρον. ὃς πρῶτος ἀντεπεῖν λε-
 γετοῦ Ζωίλῳ, τῷ ἤτις τῷ ὁμοεικὸς ποιήσεως ἡράφαντι. χολα-
 σης ἢ ὁ Ἄρατος Περσῶν τῷ Φιλοσόφῳ Ἀθήνησι, καὶ σιωπῇ
 αὐτῷ

αὐτῷ εἰς Μακεδονίαν μεταπεμφθέντι ὑπὸ Ἀντιγόνου, καὶ
 παρελθὼν εἰς τὸν Ἀντιγόνου καὶ Φλίας γάμον, καὶ δι' ὁδοκίμη-
 σας, τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου διέτριψεν ἐκείσε. ὡς δὲ ὁ Ἀντίγο-
 νος ὡς Δημήτριον τὸν πολιορκητοῦ, καὶ παρέλαφε τὴν ἀρχὴν
 πόδι ἑκατοσὴν καὶ πενήντα ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν Πτολεμαῖος
 ὁ Φιλάδελφος Αἰγύπτου ἐβασίλευσε, ὥστε καὶ θρυλοῦμε-
 νόμ' ὅστιν ὑπὸ τινων. ὡς ὡς ἡ τὸν αὐτὸν χρόνον Νικάνδρῳ ἔρ-
 κολοφωνίῳ, ἔρ' τὰ θηριακὰ γράφοντι, λέγουσιν τε προτεῖναι
 ἑλλήνοισι, ὁ μὲν Νικάνδρῳ σκέψασθαι τὰ φαινόμενα, ὁ δὲ
 Ἀράτω τὰ θηριακὰ. ὅθεν ἡ καταφανὴς ὅτι Φεῦδος. ὁ γὰρ Νέ-
 κανδρος δώδεκα ὅλας ὀλυμπίας νεώτερος φαίνεται. ὅντι
 λέγουσι τὸν Ἀράτου Μνασίου πατρὸς γεγονέναι, Ἀριστοτέ-
 λος τινος μαθηματικῶς διακοῦσαι. ἰατροῦ ἢ προηγουμένως.
 ὅτι ποιητὴν γενέσθαι τοῖς Ἀντιγόνου βασιλείοις. γηραίῳ δὲ
 ἔρ' Κυρηναίῳ ἐπεβάλλετο, παρ' ὃ καὶ ἐπιγράμματος ἡρώδη.
 σιωπήμασε ἢ Νικάνδρῳ μαθηματικῷ, καὶ αὐτῷ κολοφωνίῳ
 θεραπεύοντι ἅμα αὐτῷ. Ζηλωτὴν δὲ φασὶ τοῦτον γενέσθαι
 Ὀμήρου, οἱ δὲ Ἡσιόδου μάλλον.

ὑπόθεσις τῶν φαινο

μένων ἀράτου.

Πρῶτον μὲν ἀπαγγέλλει προϊόμενον εἰς τὸν δία, δεύτερον
 δὲ διεξέρχεται τὴν τὴν φαινομένων ἀπλανῶν διακόσ-
 μισιν, εἰς τρία μέρη διελὼν αὐτὴν. ὅν μὲν τὸ γνῶντος τὴν ἀρκτικῶν
 φαινομένου καὶ ὑπὲρ γῆν, ἔπειτα σειρά δύο ἀνατέλλοντα καὶ
 δύνοντα. τὸ μὲν βόρειον τὸ μεταξὺ τὴν ἀρκτικῶν καὶ ζωδιακῶν, τὸ
 ἡ νότιον τὸ μεταξὺ ζωδιακοῦ καὶ ἀνταρκτικοῦ. ἀπαγγέλλει
 ἢ ἑκάστον ἡ μῆκος καὶ ἡ πλάτος. τὰ μὲν μῆκος ἀπ' ἀνατολῶν
 ὡς ὑπὸ Δυσμας, ὅθεν τῶν προανατελλόντων, μέχρις ἂν ἐπα-
 νέλθῃ, τὰ δὲ πλάτη ἀπ' τὴν βορείου ὡς τὸ νότιον. ἡ μῆκος μὲν
 οὖν τὸν βορείον τόπον, ἀπ' τὴν γηγούνασι καὶ ὁ ποιούχης εἰς τὸ πρό-
 διον, καὶ μέχρι τῶν αὐτῶν κύκλων ἀπαγγέλλει. τὸ ἡ νότιον ἀπ'
 ὠρίωνος καὶ κυνός καὶ ἀργούς, ὁμοίως μέχρι τὴν αὐτῶν. ἡ πλά-
 τος δὲ, τὸν μὲν βορείον ἀπ' ἀρκτικοῦ μέχρι ζωδιακοῦ. τὸν δὲ
 νότιον

νότιον

νότον ἔξῃς ἀπὸ ζωδιακοῦ, μέχρι τοῦ ἀνταρκτικοῦ, σωτᾶσθω
τὰ μὲν ἔξῃς καθ' ἑν. τὰ δὲ ἡμέτεροι ἥλας ἐσὶ συγγενείας τινάς, οὐλό
γως ποδὶ λαμβάνων. σωτελέσας ἡ τὴν διάθεσιν τῶν ἀπλαν
ῶν μετὰ ταῦτα ποδὶ τῶν πέντε πλανήτων λέγει, καὶ ἔξῃς
ἀρμόσας αὐτὸν ἐκείνων ἐκείνων ἀπαγγέλλει. ἀπανεναίτῃ ἢ αὐτῶν
τῶν πλανωμένων, καὶ οὐ θαρσύνει λέγειν ὡς χαλεπὸν. οὐχέτι δὲ
ἐκείνους γενέσθαι τῶν ἀπλανῶν τὰ τε κύκλα, τὰ τε αἰθέρια σήμα
τα ὡς αὐτῶν. καὶ αὐτὸν ἀναγκαίως τοὺς ἐκείνων τῶν ἀπλανῶν
τέσσαρας λέγει. δύο μὲν ὁριζήσας, ἕνα δὲ ἰσημερινόν. τέταρ
τον δὲ τὸν ζωδιακόν. πᾶσι γὰρ ἡμεῖς, καὶ ὡς ἂν παραδείγματος με
ρὶ, αὐτὸν τὸν γαλαξίαν παραβέβληται. μετὰ ταῦτα ἡ αἰνα
τολὰς ἐκείνων, καὶ δυνάμεις ἀπαγγέλλει, χρώμενος τῷ ὁρίῳ ὅτι
οὐκ ἐκείνων τῶν ζωδιακῶν καταλέγει, σιμωνατέλλοντά τε
καὶ ἀντιδύνοντα, ἀρξάμενος ἀπὸ ἀσπερινῆς ἀνατολῆς ἱερκί
νου. ἡμέτεροι δὲ οὗτοι τῶν τρόπων ταῦτα διεξέρχεται, ὅτε μὲν πρότερα
τὰ σιμωνατέλλοντα, καὶ δεύτερα τὰ ἀντιδύνοντα. ὅτε δὲ
τὸν ἀντίον. πρότερα ἢ τὰ ἀντιδύνοντα, ὕστερα δὲ τὰ σιμωνα
τέλλοντα, καὶ τὸν μᾶλλον τῷ ὁρίῳ πλεονάζει, ὅπου τῷ προ
τέρῳ. μετὰ ταῦτα ἡ καὶ ποδὶ διοσημείων διεξέρχεται. ἐπὶ
τοῦ ἢ προοίμιον αὐτοῖς ἀπαγγέλλει, μετὰ ταῦτα δὲ σημεῖα
λέγει χειμῶνος καὶ θυδίας. πρῶτον μὲν ὅσα σελήνη παρέχει,
δυνάτερον δὲ, ὅσα ἥλιος, τρίτον δὲ, ὅσα ἡ καλὴ μὲν φάτις. με
τὰ ταῦτα ἀπαγγέλλει σημεῖα σύμμετα χιμῶνος καὶ θυδίας,
ἐπεμμάτων, καὶ ἀρότων, ὅσα δυνάμεις τὰ τε μετέωρα, καὶ τὰ
ἐπίγεια, φυτὰ τε καὶ ζῶα, καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια. τὰ
ἢ σεμνότερα, τὰ δὲ φαυλότερα. κοσμεῖ δὲ τὰ φαυλότερα σεμ
νότητι, διχῶς ποτε ἢ ἀναμίσγῳ τὰ σεμνότερα. ποτὲ δὲ ἐκ
πολογόμηνος, καὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν εἰς λέγει ἀναγκαίαν. ἡ
λως δὲ ὠνόμασαι τὰ φαινόμενα. πρῶτον ἢ, ὅτι τὰ ἡμέτεροι ἀρ
κτικῶν, ὅτι λέγει τὰ ἀφανῆ τῶν ὄρανῶν (ὅτι γὰρ ἴσμεν) ἀλλὰ μόνον λέ
γει τὰ ἡμέτεροι φανεροῖς, τα μετὰ τὸν τῶν ἀρκτικῶν, καὶ τῶν ὄρανῶν
πόλιν. δεύτερον δὲ, ὅτι ποδὶ μεγάλων, καὶ διασημμάτων δὲ δια
λέγει. τρίτον, ὅτι ποδὶ τῶν ὑποθεόντων πλανωμένων, ἐπὶ τῶν
ἀρκτικῶν ἐκείνων καὶ ποδὶ γράζει, κατὰ πόρ ἄλλοι, πράγματα
ἐκείνων καὶ σοχαστικὰ, καὶ ἀδύνα ἡμέτεροι τὸ πλεονάζειν λέγοντες, ἀλλὰ

τα. ορίζωμ' ὅτι μὲν πό, τε ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον, τὸ ὑπὸ
γῆν, καὶ ἄνω λέγεται, ἐπεὶ πόδι αὐτόν ὁ οὐρανὸς ἔγεται. πό-
λοι δὲ, ἐπεὶ πόδι αὐτοὺς ὁ οὐρανὸς περιβάλλεται καὶ σφίγγεται. τῶ-
τον ἢ τὸν ἄνω φασιμ' εἶναι, τὸν παρὰ τῷ ποιητῇ ἄτλαντα
καλούμενον. οὐρανὸς δὲ ὅστις ὁ πόδιέχωρ τὰ πάντα, πάλιν αὐ-
τοῦ. σφαίριον δὲ μὲν ὑπὲρ γῆν, τὸ ἢ ἔξω ὑπὸ γῆν, ὅτι πάσης
δὲ ὥστε σφίγγεται καὶ περιβάλλεται. τοσοῦτον ἢ τὸ ὑπὲρ γῆν μέ-
τρον οὐρανὸν ἀπέχεται τὸ γῆν, ὅσον καὶ ἡ γῆ πρὸς τὸ ἔτερον μέρος,
ἢ γῆν τὸν τάρταρον. εἴτε ἐν τῷ μέρει ἐκείνου τὸ τάρταρον τὸ
ὑπὸ τῇ γῆν, ἢ ἄλλο μέρος τῷ οὐρανῷ πάλιν ὁμοίως διέστη-
κεν. ὁ γὰρ ἡ σφαιρὶς φυσικὸς νόμος φησιν. ἐννέα γὰρ νύκ-
τας τε καὶ ἡμέρας ἡμέρας ἀκμῶν, οὐρανὸν περιβάλλει, δὲ κατὰ
τὴν γῆν ἵκοιτο, ἔτα πρὸς τὸ ἴσον βάθος τὸ γῆς. γῆν δ' αὖ
νύκτας τε καὶ ἡμέρας ἡμέρας ἀκμῶν γαίην περιβάλλει, δὲ
κατὰ τὴν τάρταρον ἵκοιτο. λοιπὸν τοίνυν καὶ τὸ ἄρ' τάρταρον,
ἔως τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον διατῆνον μέγεθος τοσοῦτον ὅστις,
ὅσον τὸ πρὸ γῆς βάθος, ὥστε ὅτι διακοντα ἡμερῶν, τὰς δύο ἀρ-
χὰς τῷ ἄνω δὲ διανύσαι τὸν ἄκμονα. σφίγγεται ἢ καὶ
κατασφίγγεται ὑπὸ δυνάμει ὁ οὐρανὸς ἀπ' ἀνατολῶν.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

Ἰαρεῖται ἡ σφαῖρα, ἔς τε τὰ νότια καὶ βόρεια, καὶ τὸ βο-
ρείον βορρότερον. ὅτι ὡς καὶ τὸν ἀρχὴν ποιεῖται, ἢ κα-
τὰ τὸ ὑψηλὰ ὄντα φανερὰ εἶσιν, ἢ ὅτι τὴν ἀπὸ ἡμῶν
οἰκομένην, ἢ πρὸς τιμὴν τὸ διὸς ἐκείθεν ἤρξατο. ὁ γὰρ ἀρκτι-
κὸς κύκλος πόδιέχει τὰς ἀρκτας, καὶ τὸν δρᾶκοντα, πόδι ὡς
φέρειται ἰσορῶν ἡ δὲ. τὸν δ' ἵα γὰρ κρήνην τεχέοντα, δύο νύμφαι
ἐκείσε ἀνέτρεφον. καὶ ἡ ἡλίκην ὠνομάζετο, ἢ ἢ κνωόσσερα.
Κρόνος ἢ ἐπελθόντος ποτὲ, ὁ Ζεὺς τὸ ἑαυτοῦ παῖτρα παραλογι-
σάμενος, τὰς ἡ νύμφας μετέβαλεν εἰς ἀρκτας, αὐτὸς δὲ εἰς
δρᾶκοντα μεταβέβητο. ἔτα τὸ βασιλείας ἀντιλαβόμενος,
αἷμα αὐτοῦ ἔριξε, φημί δ' ἢ τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν. ζητῆται ἢ
πότερον ὁ Ζεὺς σῶμα ἢ πρᾶγμα ὅτι, καὶ πότερον ψυχὴ ἢ νοῦς, ἢ
κρῆτων τις δυνάμει καὶ ὑπερθεῖνος καὶ ἀκίνητος κατ' ἑαυτόν.
ὁ γὰρ

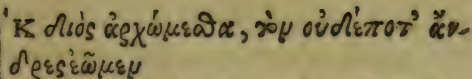

104 Εἰς Σφαῖρ. Ἀράτου.

ὁ γάρτοι Ἄρατος ἤν' ἰπλὴ κοινῶ δόξαν εἶρηκε τῷ Διὶ τῶνομα,
 ὡς ἂν τῶντων βασιμ. Λυοῖν δὲ θάτερον, ἢ ὅτι δι' ὅλκ τῷ κόσ-
 μου ἢ πρόνοια χωρεῖ τῷ θεῷ, καὶ αὐτὸς δὲ παντὸς ἐρχεται
 τῷ κόσμῳ σωτὴρ αὐτῶν, ἢ ἤν' ἰπλὴ τὰς ἐπωνυμίας ἀνιῆται
 αὐτῷ, ὡς ἐφ' ἐκάστη πράξει εἰς θεὸν ἀναφέροντες οἱ
 ἀρχαῖοι, τὰ καλῶς γινόμενα ὡς εἰσὶ, φα-
 σι. γινέτωρ, φραξίος, ὁμόγνιος, ἐ-
 ταιρεῖος, Φίλιος, ἐκείσιος, ξέ-
 νιος, ἀγορεῖος. βε-
 λαῖος, βρον-
 ταῖος, καὶ
 τὰ ὅμοια.

ΦΑΙΝÓΜΕΝΑ.

καὶ λιμνῆς. πάντῃ δὲ θιὸς περὶ μέγα

Τοῦ γὰρ αἵματος ἐσμὲν. ὃ δ' ἦτορ ἀνθρώποις

ἄλλους ἔχον, ἡγήσθη δ' ἕρπον' ὁδῶν,
 καὶ δεικνύον· ὑψώπειτυνον. καὶ ὤρε· οὐκ
 τοὺς γάρ ἐσι πηγή πάντων, καὶ ἐξ αὐτοῦ.
 ὁ δὲ λόγος, ὅτινα τὸν δία οὐποτε ἄρρηκ-
 τον, καὶ ἀπροσηγόρευτον ἰωάννη οἱ ἄνθρω-
 ποι, ἠκούσας. οἱ γὰρ σκώτοι ὑποτίθενται.
 μακάρον ἦ πάντες οἱ ὅρον φωνῆς γραφανα-
 τας, πεπληγμένον ταύτην αἶρα λαοῖς-
 σιν, ὁ δ' ἔπειτα γὰρ αὐτὸν ἄρρηκτον ἰωάννη,
 ἀπὸ δὲ αὐτῶν τὰς ῥήσεις ποιοιμένοι, εἰλη-
 γάρ ἐσι· ὁ μὲν πεπληρωτάς αἶρος. Ἡσιό-
 δος, πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοῖς, καὶ αἶρα
 οὐτὼν λαοῶν. Μισοῦ δέ· «τοῦτο ἐνδὲς
 αὐτοῦ ἐσι τῆς προνοίας, δι' ἣν καὶ ὡν τε
 ἡμῶν καὶ ἡ δὲ αἶρα ἀπαντᾷ. ταύτῃ γὰρ τὰ
 διὰ δὲ ὀνόματα συντίθενται, δηλοῦν τὸ, καὶ
 καὶ διὸς, καὶ τὸ καὶ ἡμῶν. Τοῦ γὰρ καὶ ἡμῶν
 ἐσιμῶν.» πῶς καὶ παῖρ ἀνθρώπων τε ἰωάννη,
 καὶ γὰρ αὐτοὺς ταύτῃ ἐκδημιόρρησας πῶς
 τὸ τοῖς ἀνθρώποις διαφύκει, αὐτὸν μὲν λαὸν
 ἐκείνην, αὐτὸν πατέρα γὰρ ἐκδημιόρρησας
 γραφόμενον. δύνανται καὶ καὶ ἐπὶ τὸ αἶρος.
 αὐτὸν γὰρ ἐπιστώμενοι, ὡς ἐξ αὐτοῦ [κα-
 τὰ] ὅντος [αὐτοῦ], καὶ τῆς σπουδῆς ἡμῶν
 αἰτίου. Ὁ δὲ ἡμῶν. ἄρα ἀρμολίως τὸ
 ἐπὶ [τοῦ] τῷ πατρί, καὶ ἡμῶν ἀπὸ δυνά-

Τὸν ὑδὲ ποτὶ ἄνθρωπος. μετ' ἐν ἡμεῖς
κατ' ἐπισημασίαν διὰ τὸν φυσικὸν, ὅς ἐστι
ἐν αὐτῷ. καὶ γὰρ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὴν οὐσίαν.
ἢ τὸν ἄνθρωπον κατὰ τὸν σῶμα, ὃ διὰ πᾶν
τὸν διάνοιαν. ἐνιοι γοῦν φασὶ τὴν πρώτην
τοῦτον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, ἀνιψήσαντες γὰρ ἢ ὅτι

Δεξιὰ σημαίνει. λαοὺς δ' ἐπὶ ἔργον ἔγειρε,
 Μιμνήσκων βιάτοιο. λέγει δ' ὅτε βῶλως ἀρίστη
 Βουσίτε καὶ μακέλεσι. λέγει δ' ὅτε δεξιὰ ὥραι,
 Καὶ φυτὰ γυρῶσαι, καὶ ἀπέρματα πάντα βαλέει.
 Αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐσήειξε,
 Ἄστρα διακρίνας. ἐσκέφατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
 Ἄστρας, οἳ κε μάλισσά τε τυγμλὶά σημαίνουσιν
 Ἀνδράσιμ ὠρέων, ὅφρ' ἐμπεδα πάντα φύωνται.
 Τῷ μιν ἅει πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται.

Δεξιὰ σημαίνει. τὰ αἰσία λέγει, καὶ τὰ
 πῶς τ' βίον συμφέροντα. ὅτω καὶ δεξιὰς
 αἰωνοὺς, λέγοντες τοὺς αἰσίους. ἔργον δὲ
 λέγει, κατ' ἐξοχὴν τὸ κατὰ γαργίαν.

Βῶλος ἀρίστη. βῶλος, οὐκ ἀροτὴ ὡς
 Ἀσκληπιάδης. οὐ γὰρ δύναται μακίλα
 λαις ἀρῶδι βῶλος, ἀλλὰ σκῆπτρῳ. μά
 κηλα δὲ, ἢ μονόθεν λείπονσα ἤχουν τέμ
 πουσα. δίκηλα δὲ, ἢ διχόθεν. τὸ γ' γυρῶ
 σαι, φυτῶσαι ἢ βόθρον ὀρύξαι, ἢ τὰ
 φυτὰ κατατίθεται, ἢ λαοὺς περισκά
 ψαι, ἤχουν τὰ φυτὰ περιλαβεῖν λύ
 κλα τῇ γῇ. περὶ τὴν ἐπιφανείαν πῶς τὸ
 μὴ φύχει. ἢ γὰρ θερμοσμία συμβάλλει
 ται αὐτοῖς. ἢ γυρῶσαι τοὺς ἐν λυκλῷ τ'
 φυτῶν γῆν σωρεύσαι. ὁ τοίνυν ζεὺς συ
 μάνη τὰς ὥρας τῆς γαργίας καὶ τ' σπό
 ρον. τὸ γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ σημαίνει, ὡς
 τὸ, ζῆνι φῶς ἐρίουσα, καὶ ἀλλοις ἀθανά
 τοισιν. Αὐτὸς γὰρ τάγε. αὐτὸς γὰρ τ'
 ὠρῶν σημεῖα ἐποιήσατο τὰς ἀστέρας. ἐθε
 πα δὲ τὰς ἀνατολὰς αὐτῶν, καὶ τὰς δύ
 σαις διηλῶσαι, ὅσον πληθύνειν ἰσχυρὰ, ἐπι
 τολῶν, ἀρχὴν θείους γένεσθαι. Δύσιν γ' ἀρ
 χὴν χιμῶνος. λακῶς γ' οἱ γράφοντες σήμα
 τα, τὴν πεντακάκρον ὀξύνοσιν, ἢ τὰ
 διηλούμενα. θέλει γὰρ τὸς ἀστέρας σημεῖα
 λέγειν τῶν καιρῶν, λακῶς δὲ τὸς ἀστέρας
 σημεῖα ἔπει. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς, τὸν ἰωάννη
 τὴν ἀστέρα, σημεῖον εἶναι πολέμου λέγει, ἢ

ναύησι τέρας. τὸ γ' ἐσκέφατο. ἀντὶ τοῦ
 ἐφρόντισεν, ὡς ἐκαστον μέρος ἐνιαυτοῦ
 σημεῖον εἶναι, ὅσον πηλασίας ἀρότου καὶ
 ἀμῆτου, λύνα δὲ θείους. τὸ γ' ἐξῆς, αὐτὸς
 γὰρ τάγε σήματα, ἤχουν τὰ ἄστρα σημεῖα
 ἐσήειξε. ἐσκέφατο δὲ, ἀντὶ τοῦ ἐθεώ
 σεν, ἐτίθεισιν, ἐνόησεν, ἔγνω ποιῆσαι, ὅ
 τὰ πάντα δημιουργήσας θεός. ἢ δὲ δι
 ἀνοια τοιαύτη ἐστὶ. παρορμητὶς ὡς τοῖς
 ὄχλους πῶς ἀντίληψιν τῶν αἰσίων
 ἐπιτηδείων, σημαίνων τοὺς οἰκείους χρό
 νους ἐκ τῶν ἐτησίων ὥρων, ἔατο, θέρους,
 φθινοπώρου, καὶ χειμῶνος. τὸ δὲ ἐσήειξε
 φησὶν, ἐπεὶ δὴ ἀκίνητοί εἰσιν οἱ ἀπλά
 νεις λαοὶ αὐτοῖς. συμπεριέχονται δὲ τῇ
 τῶν ὄλων ῥύμῃ. ἰστέον δὲ ὅτι ἀσὴρ μὲν
 ὅτι γὰρ καὶ μόνον ὄν, καὶ οὐ λαὸς αὐτὸν
 λινεῖται, ὅσον ἱρόνος, ζεὺς, καὶ τὰ τοιοῦ
 τα. ἄστρον δὲ, τό, τι λινούμενον, καὶ τὸ
 ἐκ πλείων ἀστέρων σύστημα, ὅσον λαρε
 κίνος, λίαν. καὶ ἱπτολὴ δὲ τινος ἀστέ
 ρος, καὶ ἐξῆς ἀπὸ τῆς περὶ τῶν. Ἀστρον
 λέγεται, ὅσον ἀρκτοῦρου ἐπιτολὴ. λέγε
 ται δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἄστρον ἰδίως. πᾶσα δὲ
 Πινδάρῳ, ἄστρον ὑπέριστατον. νυνὶ δὲ ὁ
 Ἀρατος, τοὺς ἀστέρας ἄστρα ἐρκεν.

Τῷ μιν ἅει. καὶ Πλάτων ἐν νόμοις, ὁ δὲ
 θεὸς ἀρχήν τι καὶ τέλος καὶ μέσος ἔχει,
 ἐνθεὸς περικύβητα φύσιν πορευόμενος.
 ἴσως γ' ἅπ' τ' σποινῶν τῷ τὴν γῆν πρὸς
 τὴν

τῶν ὑποδίων ἔνθα θῶν τ' ὀλυμπίων,
διατίραμ δὲ ἡρώων, καὶ τρίτῳ διὸς σῶ-
τῆρος. Οὐμὶρ δ' ἐπὶ τοῦ βασιλῆως, ἔρ-

σοι μὲν λήξω, σέο δ' ἄρ' ἔρομαι. πρῶτον δ'
καὶ ὑπαγορ. ἀντὶ τοῦ διὰ παντὸς χρόνου,
κατ' ἐκείνην ὥραν.

Χαίρε πάτερ μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισι μ' ὄνειρε,
Αὐτὸς καὶ πρότερον γενεῇ. χαίροιτε δὲ μοῦσαι,
Μαλίχαι μάλα πᾶσαι. ἐμοί γε μὲν ἄστειρος ἔπειμ',
ἔι θεμὶς εὐχολοῖω, τεκμήρατε πᾶσαι κλισίαι.
Οἱ μὲν δ' ὁμῶς πολλὰς τε, καὶ ἄλλυδ' ἄλλοι ἐόντες,

Χαίρε πάτερ.) τὸ αὐτὸς τί καὶ πρότερον γε-
νέῃ, ἀμφότερα ἐπὶ τῇ διόσ. ὡσανεὶ ἔλκε-
ται, χαίρει, ἐπὶ αὐτὸς ἢ καὶ ἡ πρότερον γε-
νέσθαι. οἱ δὲ πρότερον γὰρ καὶ αὐτὸς τοὺς τιτῆ-
ρας φασίμ, οὐδὲ κατέβη τὰ νύκτ' ἔλκεται ἀ-
γορῆς, ἢ δὴ κατὰ τὰ παλαιὰ βέντας ἀπὸ τῆς
διός. πρότερον γὰρ γενέσθαι καὶ τὸν Ἡσίο-
δον, ἢ τοὺς ἀδελφούς νοητῶν τῆς διός.
ἢ πρότερον γὰρ ἐάντ' οὗ φησὶν ὁ ποιητὴς
γενέσθαι τοὺς πρώτους, καὶ πρὸ αὐτοῦ ἄστρο-
νόμους. βέλτερον δὲ τοὺς ἥρωας νοεῖσθαι,
οἷον καὶ τὰ πολλὰ τῶν ἄστρον ἐπὶ πῶμα,
περὶ αὐτὸν, ὡρίων. Μαλίχαι.) μαλ' ἰσχυ-
ρὸς τὰς μοῦσας λέγει, ὅτι πρὸς πάντας καὶ
καθόλου ἀμυνέας εἴσι. καὶ δὲ τεκμήρατε,
ἀντὶ τὸν πιστώσασθαι, ὅτι τοῦ τεκμηρίου,
ἢ αὖτε τὴν ἀγάθειαν. τεκμῶν γὰρ τὸ τίς
λαός, καὶ τίς μαρ. ἄλλοι δὲ, δαίμονες.

Οἱ μὲν δ' ὁμῶς.) λέγει ὅτι οἱ ἀπλανεῖς ὁμοί-
ως ἔλκονται, οὐ μὲν καὶ λινυῖνται. σημεῖ-
ονταί γὰρ καὶ ἀναποδίσσουσι. οὐρανῶ δ'
ἐλκονται, ἀντὶ τὸ σὺν τῷ οὐρανῷ φέρον-
ται. οἱ γὰρ ἀπλανεῖς πάντες, ὡς πρὸς ἀ-
στρονομίαν ἐπὶ μίαν ἀποκρίμνηται ἐπιφανέ-
ως, ὁμοίως συμπεριέχονται παντὶ μέρ-
ει τοῦ οὐρανοῦ ὁμοιοσταχῶς, οὐ μὲν ἰσοστα-
χῶς. ὁμοιοσταχῆς μὲν γὰρ εἴσι καὶ ἄστειροι, οἱ
τὰς ὁμοίας περιεφείρας ἐν ἴσῳ ἔχοντες
χρόνον, καὶ διανύοντες. ἰσοσταχῆς δὲ, οἱ
τὰς ἴσας περιεφείρας ἐν ἴσῳ χρόνῳ ἔχον-
τες, καὶ λινυμένοι. ὁμοιοσταχῶς γὰρ κινῶν

ται οἱ ἐπὶ τοῦ ἰσχυμεινοῦ, τοῖς ἐπὶ τοῦ
πόδον λαμνέοις, οὐ μὲν καὶ ἰσοσταχῶς.
τὸ μὲν οὐδ' ὁμῶς περιεφείρας, ἢ ἢ, ἀντὶ
τοῦ ὁμοίως. παροξυμωμῶν μὲν γὰρ, ἐναν-
τιωματικός ἐστι σιμωμωμῶν. περιεφεί-
ρας μὲν γὰρ, ἐπὶ ῥήματι ἐστὶ μεσότητος, ἀπὸ τῆς
ὁμοίως κατὰ τὴν συγκοπήν γινώσκον. ἢ δὲ
τοιαύτη συγκοπή, διαφείρας ἐστὶν. ἐκείνοι
γὰρ τὸς ὁμοιοσταχῆς, ὁμοιοσταχῆς φασί. καὶ τοὺς
ὁμοιοσταχῆς, οἱ τῆς καὶ τοὺς μονόσταχῆς,
μόνοσταχῆς. καὶ τὸ πρῶτον, ἔπειμ'. τὸ δὲ πο-
λλόν, ἀπὸ τῶν πολλῶν ἀνθέας. διὸ γὰρ εἴσι
τριγλῆ, ταυτὸ σημαίνοντα. ὁ πολλός, ἢ
πολλή, τὸ πολλόν, καὶ ὁ πολλός, ἢ πολλή.
τὸ πολλόν, τοῦ μὲν οὐκ ἔχοντος, ποιητῆς μὲν
πᾶσαι ἢ ληίσαι ἀνέχοντες, καὶ τοῖς τρισ-
τένισι. λογογράφους δ', πολλὰ τῶν ἀρσεν-
ικῶν ἐνθέας αἰτιατικῶς καὶ ληντικῶς. ὡσανύ-
τως δ' καὶ ἀδελφῶν. ἔπειμ' ὁ πολλός, φασίμ,
οὐτὶ τὸ πολλόν. τοῦ δὲ λινυῖντος, ποιητῆς
μὲν, τοῦ θηλικίου ὄντος πάντη ἀρχήσων, ἢ
τοῦ ἀρσενικοῦ καὶ οὐδ' ἄλλ' ἢ ληίσαι, πᾶ-
σαι δὲ μὲν ἀρχήσων. λογογράφους δὲ καὶ
αὐτοῖς, τοῦ θηλικίου ὄντος πάντη ἀρχήσων.
οὐ δ' γὰρ ἐννοεῖται ὅπως ἢ πολλή, τοῦ ἀρσε-
νικοῦ καὶ οὐδ' ἄλλ' ἢ ληίσαι μόνον, καὶ
αἰτιατικῶς καὶ ληντικῶς εἴσι μὲν ἀρχήσων,
καμβανόμηναι ἀντὶ τῶν ὁμοίων ἀρχήσων
πᾶσι τῶν τοῦ πρώτου. τοῦ δ' οὐκ ἔχοντος
πολλῶν, καὶ τῶν συσφύων αὐτῶν, ἀπὸ τῶν
γραφόμενων, καὶ πολλῶν καὶ τὰ τούτῳ σὺν.

ἡ παρὰ τὴν μίσην μὴ ἔχουσα τὴν
 γῆν. τοὺς δὲ δύο πότους πῖρατα, καὶ ἡ
 σφαῖρα περὶ ταῦτα μένουσα σφίγεται.
 ἢ ἄξιον εἶναι διὰ τοῦτο ἀσάματον, ὅρα
 μὴν ἀπὸ τῆς βορρᾶς πότον, καὶ μέγιστον
 τὴν θάλασσαν περικυκλῶν τῆς γῆς, ἡ συμ
 βῆθην· ἡντορ εἶναι ἡ νόστος τῇ ἰδίᾳ φύ
 σεσσι, καθ' ὧν ἀμτακινόντες ἔσιν, ἀσά
 ματον αὐτῇ παρ' ἔχουσαν τὴν θέσιν. τὰ
 δὲ πῖρατα εἰς οὐρανὸν, ἃ καὶ περὶ τοῖς ἄ
 πλοῖς εἰς ἄβυσσος θ' ἑκατέρω τῶν μερῶν
 νοῦνται, πότοι καθύπαι, ἀτάκωντορ ἄ
 πάντη. διηκων γὰρ θάλασσαν αὐτὸν εἰς
 σιτόν, τὴν γῆν ἡντορ περικυκλῶν, ἡ θά
 λασσα αὐτὴν μίσην. τὰ περικυκλῶν
 τὰ παρ' ἑκάτερα εἰς ἄβυσσος τῆς γῆς, ἴσην
 αὐτὴν ἔχει, ὅτι αὐτὴ τακταῖ νομίντω.
 ἴσην γὰρ αὐτὴν θ' ἑκατέρω μέρος ποιεῖ,
 αὐτὸς μίσην ἰὼν, καὶ εἰς δύο αὐτὴν τέμ
 νων, ἡ ἀτάκωντορ ἀπάντη, διηκὰς ἴσ
 ον ἡ ὁμοίαν. ἡ αὐτὴ γὰρ σφαιροειδὴς,
 καὶ ὁ οὐρανός, καὶ Ἡσίοδος, γὰρ δέτοι
 πρῶτον μὴ ἐξέσται ἴσον αὐτῇ οὐρανὸν
 ἀσφόνοντα, ἡ ἀτάκωντορ τὴν ἴσην κα

τὰ τὰ δῶκεν, ὡς πρὸς τὰ δύο ἡμισφαί-
ρια. ὅσον γὰρ ἂν τὸ πῆρ ἀνὰ τὸ ὕψος
ἡμισφαίρει, ὁσόντων τ' ἂν αὐτὸν τὸ μῆ-
κος ἄκον ἡμισφαίρειον. αὐτὸ γὰρ ἐν μέσῳ
τῶν δύο ἡμισφαίρειων ἵκνται. Περὶ
δ' ἑράων, ποτὶ καὶ ἡ διελθορος ἐνταῦθα
ἡ περὶ τὴν γραφὴν ἐξ ἑνὸς (ἡτοι, τοῖς
μαθηματικοῖς καὶ γραμματικοῖς. οἱ μὲν γὰρ
γραμματικοὶ ἀγνοῦσάντες εἶπον, πτελέ-
γει οὐρανὸς τὸν ἄξωνα. ἐπεὶ δὲ τοῦτο τῶν
ἀποπώλων, ἐπὶ γὰρ ἀκίνητον αὐτὸν ἀπὸ
δωκάμην, καὶ αὐτὸν τῷ Ἀράτον ἀντι-
στέλλειν, ἀπὸ μὲν αὐτοῦ ἄξωνος αὐ-
τὸν ἐπύοντες, πῶς αὐτοῦ περὶ αὐτοῦ αὐτὸ
φασιν· οἱ δὲ μαθηματικοὶ τὸ αὐτὸν δια-
σώσαντες, ἵνα γὰρ αὐτὸν. διώκεται δὲ καὶ
ψιλοῦμεν σάβην τὸν λόγον, ἡγοῦν πε-
ρὶ αὐτὸν τὸν ἄξωνα οὐρανὸς πάντα τὰ
ἄστρα ἀγίνει καὶ περὶ ἑστει. οὐ γὰρ δὴ οὐ
ἄξων τὸν οὐρανὸν περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὐρανὸς
ἀφ' ἑαυτοῦ σφίγγεται. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖσι μὲν ἐρ-
ταῖ τὸν ἄξωνα περὶ τὸν οὐρανὸν, ἀλλ' ὅ-
τι τὸν τὸν ἄξωνα πάντα περὶ τὸν φανερὸν,
καὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐλοῦ.

Καὶ μὴν περαίνουσι δ' ὧ πῶλοι ἀμφοτέρωθεν.
 Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐπιόπητος, ὃ δ' ἀντίος ἐκ βορέας,
 ὕψοθεν ὤκεανοιο. δ' ὧ δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι

Καὶ μὴν πρῶτα ἔλεγε· ἀντὶ τῆς ἡμετέρας
 τῆς γὰρ τῶ ἀξίως πρῶτα δύο πόλεις ἐ-
 στήν, οὓς καὶ αὐτὸς ἐπείχε. πόλεις δὲ ἑήρη-
 ναι, εἰς τὸ πλεῖν αὐτὸν τὸν οὐρανὸν σφί-
 γειναι. γραμμὴ δὲ ὅσην ἠδύνατο ἀρξάμε-
 νη ἀπὸ σημείου, καὶ εἰς σημεῖον ἡγήσατο.
 ἀπὸ γάρ τινος ἀρχῆς ποιησάμενοι τὴν ἀρ-
 χὴν τῆς γραμμῆς, εἰς τὴν ἐπὶ τὴν ἐλπίδα.
 ἡ δὲ ἠδύνατο γραμμὴ τῶ ἀξίως, τὸς δύο
 πόλεις ἔχει, τοὺς ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖ-
 ον. Ἀλλ' οὐκ, οὐκ ἐπιτοπος. οὐκ ἔ-
 σπρήνισιν ὅποιον ἴσχει, ἀπὸ εἰς τοῦ

ἰπιφορμεινοῦ ἰδιόλασιν, ὅτι τὸ νοτίον
 ἡγεῖται [ἡ] πηλὸν αἶμα, τὸ δὲ ἰπποτε τὴν ἀρρῶν
 ἰδιόλαμ ποιήσασθαι, πρῶτον τοῦ νοτίου
 ἡμινῶν. ἡ φαινή, ὅτι ἡμινε διατηρήσω
 ἐν τῷ βορέα φάλα, καὶ δὲ τὸ τὸν νοτί
 ον προτάξει τὸ βορέον. αἱ ἡμεταχειρῆ-
 σεαι, ὁμηρικαὶ ἡ λαμπραὶ, ἡ προσήξει
 εἰ ποινῆματος ἀρχή. Ὑψότερ ὠκεῖα
 νοῖο. ἡ ψηλοτέρως γάρ ἐστι καὶ ἀφανής,
 οὐδέ τις διδόμενος. καὶ Ὀμηρος δὲ, περὶ
 τῆς ἀρετοῦ ταύτης, σφιν, εἴη δὲ ἄμμο-
 ρός ἐστι λοτρίων ὠκεῖαν οἰο. μόνῃ δὲ εἰ δὲ

ἔξ τὸ πρῶτον δὲ ἀμαξίαι, ταύτῃ τῇ ὁ
σομασίᾳ ἔχουσιν. ἢ εἴτε τὸ ἔχον ἡμίαι α
μαξίαι, τῶν τεσσάρων ἀσέριον, ἀντὶ τῶν
ἡμῶν παρακατανομένων, τῶν δὲ τριῶν
τῶν ἑσῶς, ἀντὶ τῶν ἡμῶν, ἢ ἀμαξίαι ἔχουσιν,
εἴτε τὸ ἡμίαι ἐν τῷ ἑσῶ, ἢ τὸ τῶν ἑσῶ
ἢ ἐν, ἢ ὅσπερ ἐπὶ μιᾷ λήγεται, ἢ τοῦ ἢ
πὶ τῶν δύο ἑσῶ. ἡμῶν δὲ ἢ ἐν δίκῃ α
μαξίαι ἔχουσιν, οἱ δὲ ἐπὶ αἵματι, ἀμαξίαι

τύπον ἐπὶ χούσιον. οἱ δὲ ἐπὶ τῷ πλινθίου
τέσσαρες (πλινθίου δὲ λέγεται παρὰ τοῖς
ῥωμαίοις, παρὰ τῶν ῥωμαίων) οἱ δὲ ἐπὶ
μῆκος, τὸν ῥυθμὸν πλινθίου. δὲ ἑξομῆν δὲ
ἢ παρὰ Ομήρου τὸ ἐφ' ἑὶ τοῦ πλινθίου, ἢ
ἐπὶ τῶν δύο ληφθέν. διουρὶ δὲ ἀκόντια
ξίον, ὅσον ἐκ ἀλλοῦ τις οἷσιν. τὸ δὲ ἀκόντι
ξίον, ἴδιον μόνον ἐπὶ τῷ δόρατος. ὁ δὲ
καὶ ἐπὶ τῷ οἷσιν αὐτὸ ἔθηκε.

Αἱ δὲ ἴσται κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἑξῆς αἰὲρ ἔχουσιν
Ἀλλήλων. αἱ δὲ κεφαλὰς αἰὲρ φορεῖνται,
Ἐμπαλιν εἰς ὧμους τετραμμέναι. εἰς τετὸν δὲ,
Κρήτην. αἱ δὲ διὸς μεγάλου ἰότητι,
Οὐρανὸν ἐσανέβησαν, ὅ μιν τότε λουρίζοντα,
Δίκῃ γὰρ ἐνύδα, ὅρξιν ἑσῶ ἰδίοιο,
Ἀνθρῶ ἐγκατέθεντο, καὶ ἔφερον εἰς ἑαυτὸν,
Δικταῖοι λούρητες, ὅτε κρόνον ἐψεύδοντο.
Οἱ τὴν μὲν λυγρόσσυτον, ἐπὶ κλησὶν λαλῶσιν.
Τὴν δὲ ἐτέρην, ἐλίκην. ἐλίκην γὰρ μὲν ἀνδρες ἀχαιοὶ
ἔμιν ἀλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χεῖρ ἡμῶν ἀγινῇ,

Αἱ δὲ ἴσται κεφαλὰς. ἐπὶ τὰς ἀπὸ τῶν ἰσ
τάων τὰς κεφαλὰς ἔχουσιν τετραμμέναις,
ἐκ ἐπὶ τὰς αὐτῶν, ὡς αἰετὸς ὁ γράμ
ματικὸς ὄνθην, τὰς κεφαλὰς αὐτῶν περὶ
τῶν ἰσίων ἑμῶν ἐπιγέφυται, παρὰ τὸ
φαινόμενον. ὅρξιν γὰρ εἰς τὸν προσηνῆ, ἢ
οὐκ εἰς πρὸς ἑαυτὰς ἀνωτετραμμέναι.
ἢ δὲ ἑξῆς, ἢ ἀνωτετραμμέναι, μὴ οὐκ ἔξ
ἑσῶς, οὐ δὲ ἑσῶς λινύσαι. Εἰς τε
ἢ δὲ ἑσῶς, ὅ Ἀρατος τὸ ἑσῶς ποί
ημα, ἢ ποικτικὸν πᾶσι θελήσας εἶναι, ἀλλ
ἐπὶ μόνον φυσικόν, ὅπερ ἴδιον ὅτι ποικ
τὸ (τὸν μῦθον λέγω) κατὰ κερδὸν, ἢ δὲ
ἐπιβολῆς μετασφίγγεται. καὶ ὡς ἢ ποι
αὐτὸς παρὰ τὸν ἑσῶ, ὡς δὲ περὶ φυσικῶν
διακρίσεων, οὐ πάντῃ μῦθον συντρέ
χον διότι. ἐπὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τὸν δὲ
ἐπὶ τὸν δὲ διπλοῦν, ἢ γὰρ τὸ ἀμφιβάλλον

τοῦ. ὁ δὲ μῦθος βούλεται τεύτας ἀναγ
γραφῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅτι τῶν πυρρί
χων, ἢ δὲ ἐν ἑσῶς ὅρξιν, ἢ ἐν ἑσῶς
ταῖς, μὴ ὁρξόμενοι οἱ κορίθαι, ἐπὶ ὅ
λον ἐν αὐτῶν τὸν δὲ ἑσῶς φανερὸν
νοῦν τὸν κρόνον. Δίκτης. Δίκτης
ἀκροτήτιον τὸ Κρήτης, πλινθίου τὸ ἴδιον
τῷ ἀρητικῷ ὅρξιν, ἐνθα δὲ ἀνωτετραμ
μέναις, παρὰ τὸ παρακείμενον ἐκεί
οις ἀλλοις. Σχιδόν. τινὲς γράφουσιν,
σχιδὸν ἀγῶσιον, παρὰ Ἡσιόδου λαβόν
τες, φασκόντες, τὸν δὲ ἐν ἀγῶσι ὅρξιν
πεπνυμένον ἐν Κρήτῃ γραφῆναι. εἰ δὲ
καὶ μὴ ἐστὶν ὅρξιν ἐν Κρήτῃ ἀγῶσιον, ἀλλ
νοῦν διασφίγγειν τὴν ἀναγνώσιν οὕτω, ὅ μιν
ὅτι αὐτὸν λουρίζοντα δίκῃ ἐν ἐνύδα,
εἴτα ἀπ' ἑσῶς ἀρχῆς, ὅρξιν ἑσῶ ἰδίο
ιο ἀντὶ ἐγκατέθεντο. ἢ δὲ νομίζοντες

ὅτι ἐγγυηθή μιν. ἐν τῷ δίκτῳ μετακομίσ-
σθαι δὲ ἐπὶ τὸ ἀντρον τῆς ἰδίας. τοῖς οὖν
ἱπποῦσι πῶς τὸ δίκτον τοῦ ἰδίου ὄρου
πλησίον, φησὶν ἐπὶ πλησὺν ἀπέχον, ὅτι
τέρειν ὅτι εἴς τιν' αἶς τὸ ἀνδρῶν, τὸ δ' ὄρε-
ος ἡδὲ τὸν ἰδίου σιωπῶν αἶς τὸ ἀν-
τρον. Ζωὸς δὲ οὗτος ὁ μακρῶς, δίκτων ἢ
κουσε τὸ λαλοῦν μὲν δίκτα μόνον, καὶ εἴ-
πουτο, καὶ ἐν ὧς τούτῳ ἔρησθαι. Δοκῆ δὲ
πρὸς ἀντοκίαν συμβαλλόμεναι, διὰ καὶ τὴν
ἐλπίσιν τούτῳ εἴφουσι. καὶ πῶς ἐπὶ αὐ-
τοῖς Εὐφροῦν φησὶ, ἐν ψαμίνῃ θαλάρῳ-
σι σιωπῶντες δίκτα μόνον, καὶ τοῖς αἰ-
σὶν προσελθὼν ἢ βοῶντι. βέλαι γὰρ φά-
σθαι, ὁρῶντες αὐτῶν, καὶ ἀποβάλλον-
σι τὸ βέλος. λουρήτες γὰρ καὶ λουρίδαντες,
καὶ ἰδῶσι δολικτοὶ, οἱ αὐτοὶ εἰσιν. ἔλα-
δὲ ἔπειτα δίκτη, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ ἑώθεσαν
τὰ γένη ἐκαστὰς, ὡς ἡρώα, χῆρος, ὠνῆ,
ὄνος. οὕτως οὖν καὶ δίκτη, δίκτος, κίχ-

ται ὁ οὗτος, περὶ τὸ δίκτα ἐκείνῳ τυχόντι.
ἐν ὧς δὲ εἴς τιν' ἐκείνῳ φησὶν ἐν βο-
ταλνῃ, τὴν λαλοῦν δίκτα μόνον.
Τὴν μιν, οἱ δίκτα οἱ λήρτες, φησὶν.)
ἐκάλουν τὴν μὲν μικρὰν λυνέουσαν,
εἴς τιν' αἶς οἱ ῥαε ὁμοιότητα. τὴν δ' ἔ-
λασαν ἐλίκην, εἴς τιν' ἐλίσσεται. καὶ ἐλίκην
δὲ πῶς τὴν οὐρανὸν ἔχον. ἢ καὶ εἴς τιν' ἐλ-
κῶναι τὸν οὐρανὸν κατ' ἐξοχὴν πᾶ-
σαν ὁμοιότητι, ὡς ὁ λῆρ θῆρ, κατ' ἐξο-
χὴν ἔρηται. Τὴν δὲ ἐτέρην ἐλίκην.)
τὴν μέγαν διηγεῖται ἄντρον, ἐλίκην
λαλοῦσι. παρὰ τὰς ἐλίκας καὶ συστροφὰς
αὐτῆς. μέγαν γὰρ ἔχει τὰς συστροφὰς τὴν
λυνέουσαν, αἶς καὶ μέγαν οὖσα κατὰ
τὸ μέγεθος. ἢ γὰρ λυνέουσαν, περὶ τὴν
πόλιν ὅτι. ἢ δὲ περὶ τὸν ὅλον βόρεα
λύνουσαν. τὴν μὲν οὖν ἐλίκην, τὴν μέγαν
οἱ ἐκάλουν ἔχουσι πᾶσι, ὅπου καὶ τὰς
καὶ ἀγνῆν, ἢ οὐκ ἐξέφην.

Τὴν δὲ ἄρα φοίνικας πείσιναι περὶ ὧς θάλασσαν.
Ἄλλ' ἢ μὲν λαθαρῆ, καὶ ἐπιφράσασθαι ἐτοίμην,
πολλὰ φαινόμενα ἐλίκην πρώτης ἀπὸ νυκτός.
ἢ δ' ἐτέρην ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ νούτησιν ἀρείων.

Τὴν δὲ ἄρα. φοίνικας τὴν λυνέουσαν, διη-
γεῖται τὴν μικρὰν. βραχὺ γὰρ οὖσα, ἐν τῷ
αὐτῷ σφίγγεται, καὶ δὲ μετακομίσθαι τῆς ἐλ-
κῆς ἀνύποπτος, οὐ τὴν λαμπρὴν (ἀμυν-
δρὰ γὰρ) ἀλλὰ τὴν ἐν αὐτῷ περὶ σφί-
γγος. ἢ γὰρ ἐτέρην ἐν τῇ συστροφῇ μέγαν
λυνέουσαν, οὐκ ἔστιν ἀνύποπτος, εἴς τιν' ὅ-
που φέρει. οἱ οὖν φοίνικας ὡς ἀκριβε-
ροὶ τὰ ναυτικά, καὶ ἐμπειρότεροι τὴν ἐλ-
κῆν, θαρρόντες παρὰ τὴν ἐλκῶν βέλ-
πουσι, καὶ ἅμα ὁ ἐν τῇ αὐτῇ θαλάσῃ, αἶς
φοίνικας ἀνελθὲν τὸ γένος. οἱ δ' ἐκάλουν,
ἐν ἀγνώσει τῆς μικρᾶς ὄντας, πρὸς τὴν ἐ-
λίκην ὁρῶντες, ὡς μέγαν διαπλέουσιν,
ὅτι αὐτὸς ὁ Ομηρὸς ἐλίκην λαλῶν,
ὡς αἶς αὐτῶν τοὺς ὄπας ἀναστάντας, ὅ-

δὲ κίοντες, εἴς τιν' ἀνθρώπους ἐν τῇ
ἐλίκῃ, ἐλίκην λαλῶν, ἀμαρτῶ-
νται. παρὰ τὸν γὰρ τὸ ἐπίθετον.
Πολλὰ φαινόμενα.) ὅτι καὶ ἐλίκην, ἀλλὰ τὴν
λαμπρὴν. τὸ δὲ πρῶτον ἀπὸ νυκτός,
ἀπὸ ἐσπέρας φησὶν. ἀνθὶς γὰρ λύναντες
τοὺς κλίον φάινεται, καὶ ἔστι μὲν γὰρ διόδῃς,
ἀλλὰ καὶ ἐλίκην ἀπὸ τῆς κλίον λύνεται.
ἢ δὲ ἐτέρην ὀλίγη.) ἢ τὴν λυνέουσαν, ὅ-
τι καὶ ὀλίγη ἐστίν, ἀμυνδρὰ γὰρ. τοῖς
δὲ ναυτικοῖς ἐπιτηδαιότερα, καὶ ἐπι-
φέρει, ὅτι ἐλκῶν στροφὴ καὶ τὴν συ-
στροφῇ, ὡς ἐν τῷ αὐτῷ σφίγγεται, ἀνθὶς
νοστής ὅτι, οὐ καὶ ἐλίκην τὴν περὶ
τὸν οὐρανὸν, καὶ ἀποπλεῖν τὸν
τὸν οὐρανὸν, ὡς ἢ μέγαν ἐλίκην.

Τὰς

Μειοτέρη γὰρ πᾶσα πῶλες ἐφέτω σφοδράλιγγι,
 Τῇ καὶ σιδόνει ἰδιώτα ναυτίλλονται.
 Τὰς δὲ λιᾶμφοτέρας, οἷν ποταμοῖο ἀπορροῶξ,
 Εἰλᾶται, μέγα θαῦμα, δ' ῥά κ' ὦν περὶ τ' ἀμφιτ' ἐαγῶς
 Μυρίθ'· αἱ δ' ἄρα οἱ σπείρης ἐκότερθε φύονται
 Ἀρκτοι, λυανέου πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.

Τὰς δὲ λιᾶμφοτέρας.) ἀντὶ τοῦ δι
 ἁμφοτέρων αὐτῶν ὁ θράκων εἰλεῖται.
 πῶσις ἀντὶ πῶσις, καὶ λαλεῖται τὸ τοῦτο
 ἐκλεισμός, ἢ ὅτι διαχωρεῖ ἁμφοτέρας.

Ποταμοῖο.) παραβάλλει τὸ πολυκαμ
 πές τῶν ποταμίων ὑδάτων πῶς τὸ δ' ῥά
 κ' ὦν μέγιστον. καὶ ἐν τούτῳ δὲ τοῖς ὁδοῦ
 ἡλωτὴς φαίνεται. ἐκένος γὰρ τὸν ποτα
 μὸν ἔκαστος θράκων ἔσται, καὶ τὴν διβλῶ
 μῶς ἡπαρμένους αἱ θράκων ὡς ἔσται τὸ
 ναντίον, θράκων ποταμὸν ὠνόμασε,
 μακρόν τ' ἀπέκασε. θράκων δὲ ἔσται, ὅρ' ἄ
 νεικε καὶ ὁμοῖο. καὶ ἑτέρας δὲ τὰ μῦθα φυ
 λᾶσων τῶν ἐσπερίων. ὡς δὲ ὁ πολὺς λό
 γος, ὁ ἀπὸ ἀπόναντος ἀνακρίβεις πυθίω.

Απορροῶξ καὶ Ομηρος.) ὑπεκαρὸς ὅτι
 ἀπορροῶξ, οἷον ἀπὸ ῥοῖα καὶ ἀπόσπασμα.

Εἰλεῖται μέγα θαῦμα.) καὶ ὑπερβολῶς
 λαμπρὸς ὡς καὶ μέγας, ἁμφοτέρων διέλω
 σι τὰς ἄρκτους. φέρεται δὲ περὶ τοῦ θρά
 κωντος καὶ ἡρηνικὸς μῦθος. ὡς ἄρα ἰπὶόν
 τος ποτὲ τοῦ ἡρόνου, ὁ ἴσως ἐνλαβήεις, ἐ
 αὐτὸν καὶ ἡς θράκωντα μετεμόρφωσε, τὰς
 δὲ προφύς ἡς ἄρκτους, καὶ ἀπατίσας τὸν
 πατέρα. κατὰ τὸ παραλαβὴν τῶν βασι
 λείων, τὸ συμβᾶν ἐαυτῶν, καὶ τῶν προφύ
 τῶν ἄρκτικῶν ἐκείνης ἐκείνης. ὡς ἄν ἔν
 ὅς ὁ ποιητὴς, ὅτι μετεμorfώθη ἡς θρά
 κωντα, ἔπειτα μέγα θαῦμα. τὸ δὲ περὶ τ' ἀμ
 φότε, ἀντὶ τοῦ ἵπὸ τὰς ἄρκτους καὶ περὶ
 τὰς ἄρκτους ἐκκαταμένους. Ἐκ δ' ἄρα
 οἱ σπείρης.) αἰτίνες ἄρκτοι ἐκατέρωθεν
 αὐτοῦ τῆς σπείρας τὸν ὠκεανὸν φυλάσσω
 ται. μόναι γὰρ οὐ δύνουσι, δὲ τὸ εἶν' αὐ
 τὰς ἐν τῷ βορροτέρῳ.

Αὐτὰρ ὁ γ' ἄλλω μὲν νεᾶτη ἀποτέινεται οὐρῇ.
 Ἄλλω δὲ σπείρη πῶλες ἐμένεται. ἢ μὲν οἱ ἄρκτοι
 οὐρὴν πᾶρ λεφαλὴν ἐλίκης ἀναπύνεται ἄρκτων.
 Σπείρη δ' ἐν λυνοσούρας κέρη ἔχει. ἢ δὲ κατ' αὐτῶν
 Εἰλᾶται λεφαλὴν, καὶ οἱ ποσὶς ἐρχεται ἄρκτοι.
 Ἐκ δ' αὐτὶς παλίνροσος ἀνατρέχει. οὐ μὲν ἐκένει

Αὐτὰρ ὁ γ' ἄλλω.) περὶ τῶν δύο ἄρ
 κτων ὁ λόγος. λέγει δὲ ὁ θράκων, θατέ
 ραν μὲν τῶν ἄρκτων τῇ ἐκείνῃ αὐτοῦ οὐρᾷ
 ἀποτέινεται. θατέραν δὲ τὴν λυνοσού
 ραν, τῇ σπείρᾳ περὶ ἐμένεται, ἡ γούρλα
 βάνει. τὸ δὲ ἀπὸ ἐμένεται, γράφεται καὶ
 ἐπιτένεται, ἢ ἀποτένεται. κατὰ γὰρ τὴν
 οὐρὰν ἀποτίσεται ὁ θράκων. ἐπάρει γὰρ

ὅτι καὶ ἡ οὐρὰ περὶ τὴν λεφαλὴν καὶ ἐλίκης
 ἐστί. ἢ δὲ σπείρα περιλαμβάνει τὴν τῆς
 λυνοσούρας λεφαλὴν. τὸ δὲ ποσὶς ἄρκτοι,
 ὅτι ἡ σπείρα φθάνει φησὶν, ἄρκτοι δὲ ὀπιωδὶς.

Ἐκ δ' αὐτὶς παλίνροσος.) ἡ σπείρα φη
 σιν ἐκ τοῦ σφοδρῆς ἀνίσταται. ὅπερ δὲ ὁ ποι
 ητὴς ἐπὶ τοῦ φοβημένου τὸν θράκωντα εἶ
 περ, ὡς δὲ ὅτι τίς θράκωντα ἰδὼν, παλὶ

νορσος ἀπέστη, τούτο δ' Ἀρατος ἐπὶ τοῦ
δράκοντος φησι. τοιούτων δὲ τι αἰνιτίζεται,
ὅτι τῇ μὲν οὐρᾷ περιλαμβάνει πλὴν κεφα
λὴν τῆς ἐλίκης, τῇ δ' σπείρα οὐ πάσῃ περι

ελαμβάνει πλὴν λυγρόσουρα· ἄχρι τῶν
ὀπιθίων ποδῶν. ἔτα αὐθις ὡς ἄς ἀνα
βῇ λυγρόσουρα, πᾶσιν ἀποκλινέσθαι δόσιον,
καὶ πλὴν κεφαλῇ ἔχει ὑπὸ τοῦ ποδῶν
τοῦ λυγρόσουρα.

Οἷόν τε, οὐδ' οἷος κεφαλῇ ἐπιλάμπεται ἄσκη.
Ἀλλὰ δύο λεροτάφοις, δύο δ' ὁμμασιν, εἰς δ' ὑπὲρ βεβ
ἔχαστιν ἐπέχει γένυος δ' αὐτοῦ πελώρου.
Λοξὸν δ' ἐστὶ λάρη. νεύοντι δὲ πᾶμπαρ εἰκερ
Ἀκρίω εἰς ἐλίκης οὐρῇ. μάλα δ' ὀδύκατ' ἰδὺ
Καὶ σόμα, καὶ λεροτάφοιο τὰ διεξίει νειάτω οὐρῇ
Κεῖνι που κεφαλῇ τῇ νήχεται, ἥχι περ ἄκρα
Μίσγονται δ' ὅσιν τε καὶ ἀνατολὰς ἀλλήλοισι.

Οὐ μὲν ἐκείνη. ἦν γὰρ τῇ σπείρα, οὐδ' οἷον
οἷον, ἢ γούρῃ ἐνδὸς μέρους οὐδ' οἷος
ἦν οὐκ εἰς, ἀλλὰ ποσὶ ἀδύρῃ ἐπιεικόμενοι
τῇ τῷ δράκοντος κεφαλῇ φαῖντο ἄσκη.
πέντε γάρ. Λοξὸν δ' ὀδύκατ' ἰδὺ, λάρη δὲ διασκα
λῆς τοῦτο. ἢ δὲ κεφαλῇ αὐτοῦ κελεύει
ται, καὶ οὐκ εἰς ἀνατολὴν ἴση. ἀλλὰ
ὑπὲρ ὀλίγον ἐπὶ νύκτου ἄς τὸ ἀκρόν τῆς
οὐρᾶς τῆς ἐλίκης, ὥστε κατ' ἑαυτὴν τῇ ἀκρό
τῆς οὐρᾶς ἴσως τὸ, τε σόμα τοῦ δράκον
τος, καὶ ὁ διεξίει λερόταφοις. ἐπιλαμβάνου
ται δὲ τινος λάρης μὴ εἶναι τὰ διεξίει, ἀλλὰ
τὰ ἀεισεῖρα. ἀπολογητὴν οὐκ ὅτι καὶ
οὗτος τοῦ ἀεισεῖρα λεροτάφου, τὸ διεξίει
μὲν εἶπε. Μίσγονται. ἢ αὖ δόσεις
καὶ ἀνατολὰς πηλοῖσιν οὐκ ἀλλήλοισι.
λάρησιν ἢ ἀνατολῇ, ἀρχομένη δὲ ἢ δό
σις, λατὰ τὸν μισημεινὸν πόρον ἦν οὐκ
λάρη, ὅς ἐστι μισημεινὸν πόρον ἦν οὐκ
ρας. ἐπεὶ γὰρ γένυος δ' αὐτοῦ, μισημει
νὸς γίνεται, καὶ λοιπὸν ἐβδόμῃ ἡμέρᾳ ἀπ'

αὐτοῦ ὡς ἐπὶ δόσιον ἀρχεται ποιεῖν. ἢ δὲ
τοῦ δράκοντος κεφαλῇ, ὑπὸ τὸ τέλει οὐ
σα τοῦ λυγρόσουρα, καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν ποδῶν
λάρησιν ἐπιφάνουσα, ἐν τῇ τοῦ οὐρανοῦ λε
νίσσῃ γινόμενη, περὶ τὸν μισημεινὸν πό
ρον, ἐπ' αὐτοῖς τοῦ οὐρανοῦ ὑδασις ἐρ
χεται. οὐ γὰρ λατὰ δύνει, ἀλλὰ ὡς αὐ
τοῖς ἐπὶ νύκτι. ὁ γὰρ ἀρχὴ σφάρα τὸ
διοείρειν. ὁ δὲ νοῦς. ἐκείνη ἢ κεφαλῇ ἢ
δράκοντος λατὰ τοῦτο τὸ μέρους, νήχεται
καὶ λουμβῇ ἀκρόν τοῦ οὐρανοῦ, τουτί
σι τοῦ διοείρου ἐπιφάνουσα, ὅπου ἴτε
δόσις καὶ ἢ ἀνατολὴ φάνουσι ἀλλήλων,
δηλονότι περὶ τὸν μισημεινὸν πόρον,
ἦν οὐκ λάρη. ὁ δὲ Κράτης φησὶν, ὡς ὑπὸ
τὸν διοείρου μίξις ἀμφοτέρων γίνεται, ὡς
καὶ Ομηρὸς. ἐγὼ γὰρ νύκτις καὶ ἡμέρας
εἰσι λάρησιν. ἐπεὶ γὰρ παρ' ἐκείνοισι ἢ μί
ρα ὡρῶν, ἢ γὰρ τῶν ἀντικρίων, συναπτό
σις ὅσον οὐκ ἀπὸ τῆς δόσις τῇ ἀνατο
λῇ, ὁλόγως τοῦτο εἴρηκεν.

Τῆς δ' αὐτοῦ μοχέοντι λυγρόσουρα ἀνδρὶ εἰκός
Εἰδωλον. τὸ μὲν οὐκ εἰς ἐπίσταται ἀμφαλόμῃ εἰπεῖν.
Οὐδ' ὡς τινι λάρησιν καὶ εἰνός πόνω. ἀλλὰ μὲν οὕτως
ἔν γούρῃ καλεῖται. τὸ δ' αὐτὸ ἐν γούρῃ καλεῖται

Οκλα.

Οκλάζοντι ἔοικε . ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ οἱ ἄμω
 Χῆρες αἰρούνται . τάνυντα γέ μιν ἄλλωδ' ἄλλω
 Ὅσσοις ὀργυλῷ . μέσῳ δ' ἐφύπερθε λαβρῷ
 Δεξιτέρῳ ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιόιο δρεκοντος .
 Αὐτοῦ λακκῆνος σέφανϑ , τὸν ἀγανὸν ἔθηκε
 Σῆμ' ἐμλιναι δ' ἰόνυσος , ἀποιχομλῆς ἀριάδνης

Τῆς δ' αὐτοῦ μοῖοντι .) ἀντὶ τῶ συν-
 εγγύς . Αρατος ἀπ' τ' ἔγνωσμένων ἤδη,
 τὰ μὴ ἔγνωσμένα διδάσκει . ἐπεὶ δὲ γὰρ
 τὰ περὶ τ' ὁ δράκοντος λαφαλῆς διεξήλ-
 θη, ἐκ ταύτης τὸν ἐπικείμενον ἐργάζε-
 σι λαλούμενον διδάσκει . ὁ δὲ λόγος, πλε-
 ον τῆς λαφαλῆς ἀντὶ μοῖοντι καὶ λαμ-
 νοντι ὅμοιος λυγρὸν δὲ, ὅ καὶ αὐτὸν δὲ
 λυγρὸν δὲ, συγκαταφερόμενον γὰρ τῷ οὐ-
 ρανῷ συγκαταφέρεται, ἀλλὰ πῶς τὴν θέ-
 σιν ἀποβλέπει, καὶ γὰρ ἐκ λαλῆς καὶ λα-
 φαλῆς ὅσον, ὡς ἀπὸ τινος λαμῆς . πε-
 ρὶ δὲ τοῦ ἐδωλίου τούτου, οὐδὲν ἴσμεν
 ἔχοντες, ἀλλὰ μόνον τὸν ἰγνύοντα αὐ-
 τὸ προσέπον, ἢ οὐκ ἔγνωσμεν . ὁ δὲ λα-
 φαλῆς δὲ οἶκε λατὰ τὴν θέσιν . Ἐδωλίου δὲ
 ὅσον ἀφομοίωμα ἀνθρώπου, ὅσον ἐς ὀρ-
 γήν . περὶ τοῦ ἰγνύοντα βουλόμενος δὲ
 ξαί, ὅτι πάντῃ ἐκτεταμέναι εἰσὶν αἱ χε-
 ρες αὐτοῦ, τὴν ὀργυλῶν . ἔπειτα, ἔστι γὰρ ὀρ-
 γυλῶν, ἢ τὸ ὀργυλῶν ἐκτασις . Μέσῳ δὲ
 ἐφ' ὅπου .) λακκῆνος ὑπεράνωθεν γὰρ τῆς λα-
 φαλῆς τοῦ δράκοντος ὁ ἰγνύοντα τὸ ἄ-
 κρον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ ἔχει τοῦ ἀεισιτεροῦ .

τὸ δὲ δεξιτέρῳ, συντακτικῶς ὁ δράκοντος,
 ἢ γὰρ τὸ βορεότερον δράκοντος . ὁ γὰρ δράκων,
 βορεότερος δὲ τ' ἰγνύοντα . τὸ δεξιτέρῳ
 δὲ, σημαίνει τὸ βορεότερον . καὶ ἴσμεν ὅτι
 ὁλόκληρα ἡμῶς διδάσκει . ἡμῶν γὰρ
 ἰσχυμένων πῶς τὴν τοῦ παντὸς λίνυσιν,
 τὰ δεξιὰ μὲν εἰς τὰ βορεα, τὰ δὲ ἀει-
 σιτερά, τὰ νότια . ὡς οὐκ φυσικῶς τὸ δεξι-
 τεροῦ δὲ τὸ βορεότερον . ἢ δὲ τοῦ παν-
 τὸς λίνυσις, πῶς λίνυσιν γίνεται, αὐτοῦ
 λακκῆνος σέφανος, τὸν λίνυσιν σέφανον,
 ὃν ἐφόρει ὁ δῖονυσος μετὰ θάνατον τῆς
 ἀριάδνης ἰαυροπαθῶν, ἀπ' ἐθι τοῦ λα-
 φαλῆς μνημόσυνον, τῆς ἐπ' ἀριάδνη
 συμφορᾶς . τινὲς δὲ αὐτὸν εἰς φασί, ὃν
 ἔλαβεν ἀριάδνη, γαμουμένη λίνυσιν, ὃ
 περ τῆς ἀφροδίτης καὶ τῶν ὡρῶν εἰς δὲ
 ρον . λατασειομένη δὲ ἐπὶ μνήμῃ τῆς
 διονύσου φιλίας . τὸ δὲ ἀγανὸς ἔθηκεν, ἔαν
 ἢ ἀγανὸς ἀναγνώμην, ὁ δῖονυσος ἄν εἴη .
 ἔαν δὲ ἀγανὸν, τὸν σέφανον δὲ νοεῖν . ἢ γὰρ
 ἢ τὸν τῆς ἐρομένης σέφανον, ἀγανὸν καὶ
 ἔνδοξον, καὶ ἐπίσημον καὶ λαμπρὸν ἐποίη-
 σεν ἐν τῷ ἔργῳ . πέντε γὰρ εἰσι λαμπροὶ
 ἄστεις, οἱ τινὲς ἀποτιλοῦσι τὸν σέφανον .

Νῶτα ὑποσφίεται λεκμηκότος εἰδώλοιο .
 Νῶτα μιν σέφανος πελάει . λαφαλῆ γέ μιν ἄκρη
 Σκέπητο πᾶρ κεφαλῶν ὀφιοῦχου . ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
 Αὐτὸν ἐπιφράσαιο φαεινόμλον ὀφιοῦχον .

Νῶτα ὑποσφίεται .) τὸ σφίεται,
 ἢ οὐκ ἔγνωσμεν τὸ ἰγνύοντα, ἢ ἐπισφί-
 ται τῷ νῶτι . Δοκεῖ γὰρ ὡς ἐπισφίεται

τῷ νῶτι τοῦ ἰγνύοντα λεκμηκότος, ἀπὸ
 τοῦ ἔγνωσμεν τὸ ἰγνύοντα ἐδωλίου, ἀπὸ
 ἐδωλίου τὸν σέφανον, τῷ δὲ λεκμηκότι, δὲ
 p 2 λαφαλῆ

διπλοκαλῶς λείχεται πάλιν, ὥς πῶς τὰ
ἡρημένα. Δοκεῖ γὰρ λαλῶμεν ὅλα τὸ ὁπλά
σειν, καὶ τὰς χεῖρας τένειν. Σκέπτο
παρ' ἐφ' ἑαυτῶν. Συνήθως πάλιν ἐκ τῶν
γνωσμένων, τὸ μὴ πῶς ἡμῶν γνωστὸν εἰς γνω
σιν ἔχει. ὁ δὲ νῦν. περὶ τῆς ἀκριβοῦς
τοῦ ἐννοῦναι, τὴν ἐφ' ἑαυτῶν βλέπει τοῦ
ὁμοίου. ἐπιφάνει γὰρ ἡ ἐφ' ἑαυτῶν τὸ οὐ
χον τοῦ ἐννοῦναι. ἔρκεται δὲ ὁμοῦ,

ὅτι ὁμοῦ ἔχει καὶ φέρει. οὗτοι δὲ ὅτι κατὰ
τινας ἡρακλῆς ἐπὶ ὅπως βεβηκώς. οἱ δὲ
προμνηστὴς λήγουσιν, οἱ τὴν ἀνταποκρίσιν
θύβριν, οἱ τὴν θησίσιν. ἀλλοι δὲ φασιν αὐτὸν
εἶναι τὸν ἡρακλῆα λήγουσιν πολεμοῦντα. ἐπι
ληπτόντων τὴν αὐτῶν τὴν τοξομαχίαν, ἐπὶ γό
νυ πτόντα καὶ λήθον βάλαντα, οὗς αὐτῶν
ζῆτος ὕσιν ἀνταμείνω. ἀλλοι δὲ καὶ ἰξίωνα
φασίν.

Τοῖσι οἱ ἐφ' ἑαυτῶν ἀποκρίμενοι, ἀγλαοὶ ὦμοι
εἶδοντα, ἐκείνοί γε καὶ ἄρ' διχόμῳ σελίνῳ
ἔισωπτοί τε λείθοντες. ἀτὰρ χεῖρες οὐ μέλα ἴσαι,
Λεπτὴν γὰρ τῇ καὶ τῇ θζεπιδ' ἐδραμὴν ἀέγλη.
Ἀλλ' ἐμπνεύσει καὶ ἐκείναι ἐπόψαι, οὐ γὰρ ἐλαφρὰ.
Ἀμφοτέρω δ' ὅπως πεπονείαται, ὅς ῥά τε μέσορ
Δινεύει ὁμοῦ χον. ὁ δ' ἐμμενὲς εὐ ἐπαρκερῶς,
Προσὶν ἐπιθλίβει, μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι
Σκορπίον, ὁφθαλμῶν τε καὶ ἐν θώρηκι βεβηκός

Τοῖσι οἱ ἐφ' ἑαυτῶν ἀποκρίμενοι φησι.)
Τοῖσι τοῖσι οἱ ὦμοι ἐπὶ τὴν ἐφ' ἑαυτῶν αὐ
τοῦ ὄντος, ἡ ἀποκρίσιν. οἱ γὰρ τοὺς ὦμους
αὐτῶν ἀποκρίνουντες, ἀτὰρ κατὰ τὴν ἀκριβο
τήν ἐστιν ἀκριβοῦς. καὶ ἄρ' διχόμῳ σελίνῳ
νῦν, ἀντὶ τοῦ διχόμῳ. οὐ δὲ τὴν τὴν μετὰ
πλάσμων τὰς ὁμοίους ἐπισητεῖν, ὥστε καὶ
τὸ ἐννοῦναι. τὸ δὲ εἰσώπτοί, ἴσοι κατὰ
τὴν ἀκριβοῦς, οὐ μὴν τὴν αὐτῶν ἴσαι.

Λεπτὴν τῇ καὶ τῇ.) καὶ τῇ ἀεὶ φησι
λεπτή, καὶ τῇ ἀέθῃ, ἡ γοῶν τῇ ἀέθῃ. λεπτο
τέρη τέ καὶ ἀμφοτέρω ὥς πῶς σύγκειται
τῶν ὦμων ἐπικεταλαμπηδόν. κατὰ τὴν
τῆς τὸ οὐμοῦ, καὶ τὴν τὸν ἀκριβοῦς περὶ
σις, καὶ τὰς τὴν σκορπίου μετὰ τὰς χηλὰς
ἐπιπλή. καλῶς τὴν ἐπὶ ἐπιμαίω. ὥς γὰρ
ἀμφοτέρω αὐτὰς φησι σελίνῳ καὶ κατανόει.
οὐ γὰρ ἐστὶν ἐπὶ ἀκριβοῦς. Ἀμφοτέρω.)
ἀμφοτέρω φησιν αὐτῶν καὶ τοῦ οὐμοῦ,
περὶ τὸν ὅμοιον ποιοῦσι καὶ ἐννοῦσιν.

Ο δ' ἐμμενὲς.) ὁ δὲ ὁμοῦ ἀποκρίσιν
διόλου βάνων, ἀμφοτέροισι τοῖς ἐκείνῳ
ποσὶ τὸ μέγα θηρίον τὸν σκορπίον ἐκείνῳ
βει καὶ παρὰ. τὸ δὲ ἀεὶ φησι ποσὶ ἐπὶ τῷ
ὁφθαλμοῦ βάνων, τὸ δὲ ἀέθῃ ἐπὶ τὸν θώρη
κος. Εὐδλόξῳ καὶ ἰπάρχω ἀκριβοῦς
οὐσιν ἀκριβοῦς, οὐ δὲ ἀμφοτέροισι τοῖς
ποσὶ βεβηκέναι τὸ οὐμοῦ ἐπὶ τὸν σκορ
πίον, ἀλλὰ μόνον τὸν ἑταρον. τὸν τὴν
ρομ ἐπὶ τὸν σκορπίον δοκεῖ εἶναι. καὶ μὴ
φάνηται ὅπως τὸν ταρσόν. ἵνα οὐ μὴ δῶ
μεν αὐτὸν Εὐδλόξῳ καὶ ἰπάρχω ἀκριβοῦς
οὐσιν ἐναντιώσιν, ἐννοῦσιν αὐτοῦ
τὸ ῥῆτον πῶς τὴν ἐκδοσιν ὅπως, ὁ δ' ἐμ
μενὲς εὐ ἐπαρκερῶς ποσὶν, ἔτα ἡ μέσορ
ἐπιθλίβει θηρίον τὸν ἐπὶ κατὰ ἀμφοτέ
ρα, ὁ γὰρ ἔς πῶς κατὰ μετὰ τὸν ὁφθαλ
μόν καὶ τὸν θώρηκα. μέγα δὲ θηρίον, ὅτι
τὸν ὁμοῦ ἀνέναντον, ἡ δὲ τὸ μέγα τὸν
σκορπίον.

Ορθός

Ορθός. ἀτὰρ οἱ ὅπως γέ δ' ὅς τ' ἐφετο μετὰ χερσίν,
 Δεξιτέρῃ ὀλίγος, σκαυῆ γέ μεν ὑψόθι πολλός.
 Καὶ δ' ἡ οἱ σφάνῳ πῶδε κελιται ἄκρα γένεια.
 Νεόθι δὲ πείρης μεγάλας ἐπιμαίεο χηλᾶς.
 Ἀμ' αἰ μὲν φαέων ἐπιδύεες, οὐδὲν ἀγναυαί.
 Ἐξόπιθερ δ' ἐλίμης φέρεται ἐλαόντι τοικῶς
 Ἀρκτοφύλαξ, τὸν δ' ἀνδρῆς ἐπικλείουσι βοώτην,
 Οὐνεχ' ἀμαξίαις ἐπαφώμεν· εἴδεται ἄρκτου,
 Καὶ μάλα πᾶς ἀρίσθης. ὑπὸ ζώνῃ δ' οἱ αὐτὸς
 Ἐξ ἄλλων ἀρκτοῦρος ἐλίσσεται ἀμφαδ' οὐ ἀσκή.
 Ἀμφοτέρωσι δὲ ποσσὶν ὑποσκέψαιο βώτου
 Παρθένον. ἢ δ' ὅ γ' ἔν χερσὶ φέρε σάχυν ἀγλῆντα.

Ατὰρ οἱ ὅπως.) ἔτι ἐπὶ γράσσεται καὶ
 φησὶν, ὁ δὲ ὅπως ἀμφοτέρωσι τοῖς χερσὶ τ'
 ὀφειλόντων ἐπίστανται, καὶ ἐν τῇ δεξιᾷ ὀλί-
 γος ὅστις ὁ θράκων, βραχὺ γὰρ δεξιῇ τῇ
 δεξιᾷ. τὸ περὶ τὴν οὐράν. ἐν δὲ τῇ αἰ-
 σερᾷ τὸ λοιπὸν σώμα δει, κατωτάτῳ δὲ τῆς
 τοῦ ὀφειλῆς αἰσιν αἰσ, καὶ τῆς τοῦ θράκων
 τὸς σπειρώσεως, καὶ τὰ τ' σκορπίου μεγα-
 λας χηλᾶς ἐπίστανται. καλῶς δὲ ἔπειν ἐπι-
 μαίνο. ἐπειδὴ γὰρ ἐφίξῃς ἀμυδρὰς αὐτὰς
 ἐρεῖ, εἴτ' τοῦτο λέγει σκίπουν. οὐ γὰρ αἰσὶν
 ἐκλαμπροί. Καὶ δὲ οἱ σφάνῳ.) ἔχει ὁ
 ὅπως τὴν ἀφροδίτῃ συναρπύουσαν τῶν χη-
 λῶν. μεγάλας δὲ ἔπειν τὰς χηλᾶς, ἢ ὅτι ἰω-
 λίου μέγιστος ἔχουσι, ἢ πῶς σύγκειται τ'
 τοῦ ἀρκτῆρος χηλῶν, ἢ ὅτι ἀφροδίτην μό-
 εον ἐπὶ ἔχουσι τὸ ἰωλίου αἰ χηλῶν τ' σκορ-
 πίου. ταύτας γὰρ οἱ ἀστρολόγοι τὸν ζυγὸν
 εἶναι φασι, ἢ ὅτι ὑμπερεῖς αἰσι πλάσιγγι,
 ἢ ὅτι παρὰ τοῖς ποσσὶν αἰσι τῆς παρθένου.
 ἢ αὐτὴ δὲ δει καὶ δίκη, ἢ τις καὶ ζυγᾶτα
 παντύνει. Εξόπιθερ δὲ ἐλίμης.) σφό-
 δρα καλῶς καὶ προπόντως τῇ ἀκροποδὶ
 χεῖται, διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ βορέως ἀφροδίτην
 ἐπὶ τὸν ἀρκτῆρα, πάλιν ἀναβῆναι ἐπὶ τὰ
 νεοπόμους. ὁ δὲ νῦν, οὗτος ὀπιθερ δὲ τῆς

ἐλίμης τῆς ἄρκτος φέρεται τὴν ἐλαύνοντι
 ὁμοίως, ὁ καλούμενος ἀρκτοφύλαξ. τὸ δ'
 ἐπὶ αὐτῇ τοικῶς, εἴτ' τὸ τῇ δεξιᾷ καλῶς
 πα φέρειν, καὶ τῇ αἰσιν αἰσ ὥσπερ ἐφάπτεται
 τῆς ἀμαξίης τ' ἄρκτος ἀφροδίτῃ. Δοκεῖ γὰρ
 αὐτῇ φυλάττειν. βοώτας δὲ τῆς περὶ
 νῆς ἄρκτου, ἢ γοῶν τ' ἀμαξίης, ὥσπερ τὰς
 ἐν αὐτῇ βούς ἐλαύνων, καλῶς βροπα φέ-
 ρων, ὁ δὲ ἔσπαλον. οὗτος δὲ ὁ ἀρκτοφύ-
 λαξ ἀρκτῆς ὅστις, διὸς καὶ ἀφροδίτης πᾶς, ὅς
 ὡκαὶ τὸ νόκταρ, παρ' αὐτῇ τινὶ τραφῆς,
 ὅν λέγειται ἀφροδίτην αὐτὴν συλῆναι ἀνα-
 ρεθῆναι κατὰ τὸν ἐν νυκτὶ νόμον, ὁ δὲ
 ἐλίσσας, αὐτὸν κατέστρεψε. τὸ δὲ γὰρ
 εἶναι ἀρκτοφύλακα καὶ βοώτην καὶ ὡείωντα, φη-
 σὶ γὰρ καὶ ὁ ποιητής, καὶ ὁ ψῆς ἀφροδίτῃ
 λέγει καὶ τὴν περὶ τῆς. Καὶ μάλα πᾶς.)
 ὁ νῦν, σφόδρα γὰρ ἔχῃ τὸς πάντας λαμπροτά-
 τος. ἔνα δὲ ἔχῃ ἐν μέσῳ ζώνῃ, ὅστις εἴτ' τὴν
 ὑπερβολὴν τῆς λαμπρότητος ἐδίωκε καὶ
 αὐτὸς λέγεται ἀρκτοῦρος, ὁμοίως τῷ πα-
 τὶ ἀρκτοῦρος, λαμπροδόντα γὰρ ἔχει, οὐ τὴν
 τυχούσαν. Παρθένον.) ὑπὸ δὲ τοῖς ἀμφο-
 τέροις ποσσὶ τοῦ βοώτου ὅστις ἢ παρθένος
 σάκους δὲ ὅστις ὑπὸ τῆς αἰσιν αἰσ χερσὶ αὐ-
 τῆς ἀμυδρῆς, ὅστις καὶ ἀγλῆντα αὐτῇ λέ-
 γεται

πληθ. σάχυν μὲν ἢ πρὸς τὴν φέρει, ἐπεὶ δὲ
 ἀντιθέσται τὸν ἢ γινώσκῃ. πάντες δὲ ὅσοι
 πρὸς τῆς πρὸς τὸν λατρεῖαν, ληροῦσι. πᾶς
 ποίηται γὰρ τὸ πᾶν ποιητικὴ καὶ ἀνιγνῆ
 τῶς δὲ ὁ μὲν τοῖς ποιητῆς, τὴν δὲ
 κινῶν ὡς ἀδιάφθικτον λόγον ποιοῖται, λα
 ταλιποῦσαν μὲν τὴν πείρασιν λόγον, ὅτι
 τὴν τῆς ποιητικῆς ἀνιγνῆσι. λατρεῖαν
 δὲ τὸν οὐρανόν, ὅτι καὶ Ἡσίοδος ἐπὶ τῆς
 αἰδέου καὶ νικητικῆς εἶπε, καὶ τότε δὲ
 πρὸς ὅλην μὲν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ
 τὰ ἐξ ὧν οἶον ἐστὶ τὸ ὁμολογεῖται πᾶσι
 πρὸς τὴν δικαιοσύνην ἐπιστρέφει. τὸ ἢ ἐν
 χαρὶ φέρει, οὐ δικαιοσύνης ποίησιν, ἵσως
 ἐστὶ τὸ μὲν ἢ ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην. θεωρεῖται ἢ
 ἐν τῇ αἰετῇ. τινὲς δὲ φασὶν ἄστρον ἄρ
 χῶν γινώσκῃ μαθηματικόν, τὸ πρῶτον
 ἐν τῷ τῶν ἄστρον ὁνομασίαν, ὅτι καὶ
 πᾶσι τῶν ἄστρον ἐπικαλεῖται. πολλοὶ οὖν

καὶ διάφοροι λόγος τοῖς παλαιστοῖς πᾶσι
 ἐπὶ ταύτης τὴν πρὸς τὸν κινῶν. καὶ οἱ μὲν αὖ
 τὴν ἐφασκῇ ἐν τῇ πρὸς τὸν διδόν, λατρεῖαν
 Ἡσίοδος, δὲ τὴν διδόν ἐκ τῆς αἰετῆς δὲ αὖ
 τὴν ἄστρον καὶ κινῶν. ἐπεὶ δὲ οὖν πολλοὶ
 καὶ διαφόροι οὖν περὶ αὐτῶν λόγος, φησὶν
 Αρατος, ἢ τὸν ἄστρον, εἴτε τινὲν ἄστρον.
 ἀπλῶς μὲν ἐπιστημονόμηνος ἐν αὐτῶν
 ἄστρον, οὐχὶ δὲ καὶ τοῖς ἀστροῖς ἐναντιοῦμε
 νος. ἐκκλῆτος φορέοιτο, ἵσως ἀμφοῖς φῆ
 ροῖς ἐν ἑρῶν. τὸν μὲν οὖν ἄστρον μὲν
 ἐπιφάνεται μὲν, ἐν δὲ τῇ πρὸς τὸν
 γινώσκῃ. τὸ ἢ ἐπὶ τὴν δικαιοσύνην, μόνον
 εἰρησῇ ἐκείνους. ἐκπομπὴν ἢ τὸν λατρεῖαν
 τὴν δικαιοσύνην, καὶ διαφάνει ἐκ τοῦ
 μύθου τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ τῇ πρὸς τὸν
 πρῶτον καὶ μαθηματικόν δὲ ὡς ἂν ἀστροῖς
 εἶπε, ὁμολογεῖται πολλοῖς μαθηματικῶν.

Εἴτ' οὖν ἄστρον κινῶν γένος, ὅρ' ἄτε φασὶν
 Ἀστρον ἀρχαίων πᾶσι τῶν ἐμμεναι, εἴτε τινὲν ἄστρον,
 Εὐκλῆτος φορέοιτο, λόγος γινώσκῃ ἄλλος
 Ἀνθρώπους, ὡς δὲ τὴν ἐκ τῆς πρὸς τὸν πᾶσι
 ἢ ἐκ τῶν δὲ ἀνθρώπων λατρεῖαν, οὐδέ ποτ' ἀνθρώπων.
 Οὐδέ ποτ' ἀρχαίων ἐν τῇ πρὸς τὸν γινώσκῃ.
 Ἀλλ' ἀναμῖξ ἐκείνους καὶ ἀθανάτους περὶ οὐρανόν.
 Καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνην ἀρχαίων δὲ γινώσκῃ.
 ἢ τινὲς ἐν ἀρχαίων, ἢ τινὲς ἐν τῇ πρὸς τὸν γινώσκῃ,
 Δημοτέρας ἢ τινὲς ἐν τῇ πρὸς τὸν γινώσκῃ,
 Οὐ πᾶσι γινώσκῃ τὸν νέκυνος ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν γινώσκῃ,
 Οὐδέ διακρίσι τὸν πρὸς τὸν γινώσκῃ, οὐδέ ἐν τῇ πρὸς τὸν γινώσκῃ.

Ἡρῆτο δὲ ἀνθρώπων. καὶ σιωπῆται
 σιν τὸ ἀνθρώπων ἢ τινὲς, τινὲς φανερῶς
 ὡς ἂν, ἢ τὸν δικαιοσύνην πρὸς τὸν ἀνθρώπων
 πᾶσι τῇ δικαιοσύνην ὁ Αρατος, φησὶν ὅτι καὶ
 θεὸς οὐδὲν ἢ τινὲς φανερῶς ἐπὶ τῇ πρὸς τὸν ἀν
 θρώπων, ὅτι τὸ ἐν αὐτοῖς δικαιοσύνης. τὸ δὲ
 ἀρχαίων, τὸ γινώσκῃ πᾶσι Ἡσίοδος,

ξυνὰ τὸν τότε δὲ τινὲς ἴσασιν. ξυνὰ δὲ αὖ
 θεοὶ. ἐκκλῆτος δὲ τὸν ἢ τινὲς, ἀντὶ τὴν δικαιο
 σύνην τὴν δικαιοσύνην αὐτῶν, ὅτι τὸν αὐτῶν
 γινώσκῃ οἱ γινώσκῃ ἐκείνους. ἀρχαίων μὲν ἢ,
 ἀντὶ τοῦ ἀρχαίων, ὅτι σιωπῆται τὸν
 παλαιστοῖς ἀνθρώπων, σιωπῆται
 καὶ ἐν τῇ ἐκκλῆτος, ἢ τινὲς πρὸς τὸν γινώσκῃ
 τους.

τοῖς ἐν ὁδῷ τὰς διημοφιλεῖς θέμισας ὅκνη-
 γῆτο. τὸ γὰρ ἐπισπέρουσι, ἐπισπυροῦσι
 σα. διδάσκουσιν, σπένδουσιν, ἐπισπένδουσιν.
 διημοτίξας δὲ, διημοτικὰς, τὴν δικαιοσύ-
 νην, διηλαδίη καὶ τὰς ἀνάγκας ἀρετὰς. ὁ δὲ
 ἢ τὴν ἰσοστάτην παρὰ Ἡσιόδῳ εἰληφέν. οὐ
 δέπω δέχουσι τότε οἱ ἄνθρωποι περὶ λα-
 κῆς εἰσόδου ἔχοντες. ὃ δὲ τὸ δίκαιον
 ἀντιπείπει, ἀλλ' ὑπὸ γαροφίας ἔλκον, καθ'
 οὐδ' ἡρόνους ἢ τὸ χυνοῦν γένουσι, μετασάν-
 τωρ ἢ ἀκείνων, οὐκ ἐπὶ ὁμοίως συνῶν αὐ-

τοῖς, ἀλλὰ εἰς τὰ ὄρη ἀναχῶνται, εἰς τὰς ἐν
 πηγυμένους ἀδικίας, τὸ ἀνθρώπινον γέ-
 νος μισήσας, καὶ λοιπὸν τοῖς ἄστροις συν-
 εθιμῶν. διημοτίξας δὲ πραεῖας, καὶ οὐ
 τυραννικάς. οὐπω δανυαλίον. ἐπιημισμέ-
 πωλιν τὸ ἰοῦντο. οὐπω ἢ πίστευτο νεῖκος,
 ἀντὶ τὸ οὐπω εἰδηθῆναι τὰς ἀδικίους εἰσε-
 ταύτας καὶ φιλονεικίας. τὸ δὲ δῖα κείσι
 ποθυμῶντες, τὸ ἀδίκως φιλονεικίας, καὶ
 ἐχούσας μέμψας, καὶ λόγους καὶ ἀμφοτέρων
 τήσεις.

Αὐτὸς δ' ἔζωρ. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θαλάσσω,
 καὶ βίον οὐτῶν ἡνὲς ἀπόπροθεν ἠγίνεσκον,
 Ἄλλα βόες ἄροτρα. καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν,
 Μυρία πάντα παρῆχε δίκη δώτερὰ δικάων.
 Τόφρ' ἢ ὄφρ' ἔτι γαῖα γένου' ἡρύσειον ἔφερβεν.
 Ἀγρυεὶ δ' ὀλίγη τε καὶ οὐκέτι πάμπαν ἐτοίμη
 Ὀμίλει, ποθέουσα παλαιῶν ἠθῆα λαῶν.
 Ἀλλ' ἐμπης ἔτι λεῖνον λατ' ἀγρυεὶον γένος ἦεν.
 Ἡρχετο δ' ὅρ' ὅρ' ἐπιδείλειτο ἡχκέντωρ
 Μουνάξ. οὐ δ' ἦ τ' ἐπεμίσγετο μελιχίοισιν,
 Ἀλλ' ὅπουτ' ἀνθρώπων μεγέλας πλῆσαιτο λεολώνας,
 Ἡπέλει δ' ἠπειρα καταπῆλομένη λακότητι.
 Οὐδ' ἐτ' ἔφη εἰσωπὸς ἐλεύσεσθαι λαλῆουσιν.

Αὐτὸς δ' ἔζωρ.) ἀπλῶς ἀκακῶς,
 ἥτοις ἀδικίας καὶ τ' ἄλλων λακῶν. τὸ ἢ χα-
 λεπὴ δ' ἀπέκειτο θαλάσσω, ἀντὶ τὸ ἢ πρὸ
 συνδύναμον οἱ ἄνθρωποι ἐν θαλάσῃ εἰσὶν
 βίον, ἐκείνη τὰ ἐπιχώρα ἤρκει τε καὶ ἡ
 φίσκει. καὶ Πίνδαρον, οὐδ' ὀνύτιον ὅδωρ
 λεῖνον περὶ δικάων. περὶ τ' μακάρων λέ-
 γων. Τόφρ' ἢ ὄφρ' ἔτι γαῖα γένου' ἡρύσειον
 καὶ τῶν πόλεσιν ἦν, ἔως περὶ τὸ χυνοῦν
 γένου' ἐπὶ τ' γῆς. ἀγρυεὶ δ' ὀλίγη, ἀντὶ
 τὸ σπανίως καὶ ὀλίγως αὐτῇ δεικνύμεν.

Ἀλλ' ἐμπης ἔτι λεῖνον. ἀλλ' ὁμοίως φη-
 σίμ, ἢ καὶ τὰς παλαιὰς ἐπὶ θάλασσιν, ἀλλὰ καὶ
 ἐκείνη ἢ τοῖς ἀνθρώποις, ἡγίου λατὰ τὸ

ἀγρυεὶον γένου'. καὶ ἡσυχία αὐτοῖς, τὴν ἐν
 πάργων λακίαν διεικνύουσιν, ὅτι τοιαύ-
 τῶν γῆκα οἱ ἡρύσειοι ἔλπιον. Ἡρχετο
 δ' ὅρ' ὅρ' ἔτι γαῖα γένου' ἡρύσειον.) πρὸ γῆκα
 ἐπὶ ἡρῆν καὶ τ' ὁρῶν. ἐν γὰρ τοῖς ὅροις διέ-
 τριβε, μνηστέρι ἐπὶ τῶν ἀσικῶν εἰσέρ-
 βας ἀρεσκομένην. ἐσπεῖρος ἢ ἡρχετο ἐν τῶν
 πόλεσιν, ὅτε αὐτῶν ὁ δὲ εἰς ἑώρα. φησὶ γὰρ ὅ-
 τι ἐδὲν ἡδὲν ἀναμύγνοντα. τὸ ἢ μουνάξ,
 συν ἐνὶ μόνῳ ἀνδρὶ. ἀκακῶς ἢ σιωπῶν
 χαλκῶν, ὡς οἶκε τῷ τῶν λακίαν τ' γῆν ἀν-
 λαζαντι, ἀλλ' ὅπουτ' ἀνθρώπων, ἀλλ' ἀπηνέ-
 κα ποιουμένη ἐν τοῖς ὅροις τὰς εἰσέρ-
 βας. ἐκείνη γὰρ ἐν τῶν πόλεσιν ἀνδρῶν ἐ-
 πηρέει

ἐπλήρη τὰς κοιλίας, καὶ αὐτὸς μεταπεμ-
πομένην ἠπέλθ' τοῖς λοιποῖς, καὶ διηλύχε-
τ' αὐτῶν λακίαν. ἐποῖε δ' ἄρ' ἔτι τὴν ἐκκλη-
σίαν οὕτως συμβαλεῖν, ἀλλὰ τὰ παρόν-

τα διηλύχετο, ἀντίκειται οὖν εἰς τὸ τοῦ
πῆρ, ἐπλήρη τὰς κοιλίας, ὅτι τὰ μετέχον-
τα δικαίοις ζωῇ λαμαῖται, χωρίζεται προσέ-
χοντες, καὶ οὐκ ἀδικίας κέρδους ἐμπορίας.

οἷον χύσειοι πατέρες, γενεὴν ἐλίποντο
Χερότερον. ὑμεῖς δὲ λακώτερα τεξέεσθε.
Καὶ δ' ἡκουσάμενοι πόλεμοι καὶ δὴ καὶ ἀνέριστον ἄμα
ἔσσεται ἀνθρώποις. κακοῦ δ' ἐπικέσεται ἄλγος.
ὧς εἰποῦσ' ὀρέων ἐπεμάνετο. τοὺς δ' ἄρα λαοὺς
εἰς αὐτῶν ἔτι πᾶμπαν ἐλίμπανε παπῶνιντας.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κ' ἐκείνοι ἐτέθνασαν, οἱ δ' ἐγένοντο,
Χαλκήν γενεήν, προτέρων ὀλωότεροι ἀνδρες,
οἱ προῶτοι λακώτερον ἐχαλκύναντο μάχαιραν
εἰνοδίῳ, προῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντο ἀροτῆρων.
Καὶ τότε μισήσαντο δίκην κείνων γένος ἀνδρῶν.

Οἷον χύσειον.) ἐκ προσώπου τῆς δι-
κῆς θαυμαζούσης, ὅπως οἱ χύσειοι πατέρες
χέρων γενεὴν ἐλίποντο, καὶ ὡς οὕτως οἱ ἀρ-
γυροὶ, τέξονται τοῖς χαλκοῦς πολὺ χέρους,
οἷς ἐπικέσεται ἄλγος, καὶ εἰς τοὺς πολλοὺς
μοῖρας, καὶ εἰς τὰ φαῦλα. ὧς εἰποῦσ'
ὀρέων.) ταῦτα εἰποῦσε, ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ
τῶν ὀρέων ἔβαιναν ἀπὸ τῶν κοιλίων, καὶ
ἐκείθεν φροντίσαντες, ὅμως μίντο ἐπὶ γῆς
οὕσα καὶ ἰνδρῶσι, τοὺς ὅλους εἰς αὐτὴν
ἀροτῶντας καταλίμπαν. Προῶτοι δὲ
βοῶν. καὶ αἱ τοῦτο ἰκανῶς μέμνηται αὐ-
τοῖς, ἀρξάμενοι ἐοθίην ἀροτῆρας βοῦς,

τῆς προτέρης γενεᾶς μίμπαντες ἐργασί-
νης. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφύλαττον τοὺς ἐργάτας
βοῦς λαθεῖν. διὸ καὶ Ομηρὸς φασὶ
βοῦν ἀσμάτην, καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν ἡμέραν
ἀρότας. ἀσβείες γὰρ ἐλδοῖται τὸν ἀρότῳ
σφάζει. προῶτοι δὲ Ἀθηναῖοι ἐχρύνοντο
τοῦτων βοῶν. φασὶ δὲ καὶ τοὺς ὀδυνά-
σας ἐπαύρους τοῦτους βοῦς καταδολοκί-
ναι. ἀργίον δὲ ὁ κῆλος, ἐπὶ οἱ ἀροτῆρες
βοῦς δ' ὁ ἀρῶν ἡμᾶς ἢ ἥλιον αὐτοὶ εἰσὶ, προ-
φῆς ποιεῖσιν οὕτως, καὶ τὴν ζωτικὴν δύ-
ναμιν εἰς ταύτης τοῖς πᾶσιν ἐμμενον αὐ-
τοῖς παραδίδουσι.

Ἐπ' αὐτὴν ὑπουρανίην. ταύτην δ' ἄρα νάσσατο χῶρον
ἢ χίπερ ἐν νυχτὶ ἔτι φαίνεται ἀνθρώποις
Παρθένον, ἐγγὺς εὐσεβείῳ πολυσκεπτοῖο βοώτων.
Τῆς ὑπερᾶμφοτέρων εἰλίσσεται ἄσπερ
Δεξιτερὴν πτέρυν, προῦν γυντὴν δ' αὐτὴ καλεῖται.
Τόσος μὲν μέγεθός, τοῖς δ' ἐγκέμεν ἄλγος,
Οἷος καὶ μεγάλῃς οὐρῇ ὑποφαίνεται ἄρετον.
Δεινὴ γὰρ κείνη, δεινοὶ δ' οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν

ἄσπερ.

Ἀστέρες. οὐκ ἄρ' οὖν γε ἰδ' ὧν ἐπιτεκμήσαιο.

Ἐπὶ τῇ ἰσχυροτάτῃ. ὅτι δὲ ὁ Ἀράτος
πῶς πρὸς τὸν δόξιν πείρησας ἔχουσιν, κατὰ
πρὸς τὴν ἀπομνημονεύσας τὴν πείρησας αὐτῶν
ἐχουσιν τοὺς ἀστέρας. Ἐκτὸς τούτων
νικίη. ὡς περὶ ποιητικῶν μῶστος φησὶν, ὅτι
πρότερον ἐπὶ γῆς σιωπῶν τοῖς ἀνθρώποις,
εἰς τὰς ἐπιγινωσκόντας νύκτι ἀδίκους, μόνον
νύκτι ἐν ἑρανῶ οὐσας τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐν νύκτι
φάνηται. τὸ δὲ ἔχον οὐδ' ἐν τούτῳ ποιητι
κῶς, ὅτι ἐπεὶ δὴ τὸ ζῶντα ἦν φάνηται ἔχον
αὐτῶν, καὶ τοῦ ἀπομνημονεύσας βίον μετίνεαι
τοῖς ἀνθρώποις, εἰς τούτῳ καὶ ἐγγὺς ἔβωσ-
τα λαλῶντες. Πολυσκέπτοιο. ἢ ἰάσθαι
λαμπρῶς. τινὲς δ' ἔχον Ἀράτος ὡς πρῶτον
τοῖς, πῶς μυθολογίαν κατεμήσαντο, καὶ
ταῦτα ἐν τῷ προτέρῳ μύθῳ, ἔχον ὅτι πεποι-
κότες. καὶ φανερὸν, ὅτι ἐπεὶ δὴ ἐκείνοις
καὶ βλασφημίαν τινὰ ἔχον, ὁ περὶ τῶν
ἄρκτων καὶ τοῦ διὸς τοῦ ἱερουάνου. οὐ-
τος δὲ βιωφιλὴς δὲ, εἰς τούτῳ καὶ πρὸς ἔ-
τασιν. Τῶν ἑνὲς ἀμφοτέρων. ἢ ἰσχυ-
ρὸν πῶς ἐκείνους ὡς μυθολογίαν, καὶ δὲ οὐκ
παρεπικρατέσθαι, εἰς τούτῳ λοιπὸν ἰσχυ-
ρα λαμβάνειν, καὶ ἐπὶ τῇ τῶν θεορουμε-
των ἀκρίβειαν ἔρχεται. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀστέ-
ρος τοῦ ἐπιτεκμήνους ἐν τῷ ἀστέρι ὡς τῆς
πρὸς τὸν οὐρανὸν σφῶντα δὲ λαμπρῶς, καὶ λα-
λῶντα προσηγορίῃ. πῶς γὰρ τῆς τοῦ τρυγῆ-
τος ὡς οὐρανὸν προσηγορίῃ. ἐπιτεκμή-
νους ἢ λαμπρῶς, καὶ οἱ ὅμοιοι τῆς πρὸς τὸν οὐ-
ρανὸν. ἀπομνημονεύσας ἀνατολῆς, καὶ ἀπο-
μνημονεύσας ἀνατολῆς καὶ τοῦ ζώοντος
παντός, λαμβάνειν ἢ τοῦ κινήτου ἐπιτεκ-
μενῶν. ἐπιτεκμήνους δὲ τὸ ἴδιον τὸ ζώον. ὅταν
γὰρ σιωπῶντες ἐπὶ τινι, ἐπιτεκμήνους ἔχον

τα. ὡς τὸ πηλὸν ἀτλασθῆναι ἰσχυ-
ρα λαμβάνειν. αὐτῶν πηλὸν, ἐπὶ τῶν
τοῦ ταύρου ἐπὶ τῶν, αὐτῶν τῶν λαμπρῶς
πιτίνονται, ὅτι ὁ ἴδιος ἐν τῷ λαμπρῶς
κατὰ πῶς τοῦ θεοῦ ἀρχῶν, ὅτι πρῶτον
τὰς λαμπρῶς θεοῦ εἰδούσι. τὸ δὲ ἴδιον ἀμφο-
τέρων ὡς, ὅτι ὁ ἀστέρας καὶ τοῦ διέξινος ἐπι-
φανῆς, τῶς λαμπρῶς. ὁ δὲ ἴδιος τῶν οὐ-
ρανῶν, καὶ τῇ λαμπρῶς ἐκείνῳ, ὅτι οὐ-
ρανῶν καὶ τῆς λαμπρῶς ἀρκτον τῆς ἐκείνῳ
ταῦτα ἔχον τῆς οὐρανῶν. διδασκαλικῶς γὰρ
τοῦτο. ἅμα γὰρ τότε πρῶτον λαμπρῶς ἐκείνῳ
ἐκείνῳ, καὶ τῇ λαμπρῶς πῶς ἐκείνῳ ἀπο-
μνημονεύσας, ὡς ἀνατολῆς ἐπὶ τὰ βόρεια,
ἐκείνῳ πῶς ἀρχαῖα ἀπομνημονεύσας. Διὸς
γὰρ λαμπρῶς. λαμπρῶς ἐκείνῳ ἢ ἀρκτον
ἐκείνῳ. Οὐρανῶς, διὸς δὲ οἱ περὶ λαμπρῶς
φοισὶ πῶς. οὐ μόνον γὰρ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ
ἐγγὺς, ἢ οὐρανῶν πῶς αὐτῶν περικε-
μενῶν ἀστέρας ἀνομόμαστοι οὐρανῶν, λαμπρῶς
εἰσι. λέγει γὰρ τῶν πῶς οὐρανῶν τῆς ἀρκτον,
ἢ οὐρανῶν ἐν μὲν ἀναπληροῦντας. διὸς
δὲ λαμπρῶς ἐκείνῳ, ἀρκτῶν εἰς πῶς λαμπρῶς
ταῦτα πῶς ἀστέρας. λαμπρῶς γὰρ ἀρκτον.

Οὐκ ἄρ' οὖν γε. οὐκ ἄρ' οὐρανῶν τούτων
τῶν ἀρκτων θεοῦ ἀστέρας, ἐπὶ λαμπρῶς
πῶς πῶς τὸ γνωρίσαι αὐτῶν. ἰδῶν γὰρ
ἐκείνους, οὐδὲ ἐκείνους. τῶν γὰρ δὲ τὸ
πῶς ἐκείνους, ἢ οὐρανῶν ἐπὶ τούτοις τοῖς
λαμπρῶς ἀστέρας, δὲ ἀρκτῶν πῶς τῶν
ἀρκτῶν λαμπρῶς πῶς, τινὲς γὰρ τῆς λαμπρῶς
λαμπρῶς ἢ ἀνομόμαστοι ἢ ἀρκτῶν. λαμπρῶς
αὐτῶν ἢ οὐρανῶν, ὡς πῶς τῆς ἐκείνῳ. οἱ γὰρ ἀστέ-
ρας ἐκείνους, ἀνομόμαστοι, καὶ ἢ οὐρανῶν, τὸ
λαμπρῶς ἀρκτον οὐρανῶν, ἢ ἢ οὐρανῶν.

Οἷός οἱ πρὸς τὸν οὐρανὸν φέρεται καλὸς τε μέγας τε,
Εἰς μὲν τῶν ὡμῶν, εἰς δ' ἰξυόθεν λατιόντων,
Ἀλλ' οὐρανῶν οὐρανῶν γούνασι. ἀλλ' ἄρα πάντες
Ἀπλόοι ἀλλοθεν ἀλλ' ἀνωμύμῃ φορέονται.

Κρατὶ δ' οἱ δίδυμοι. μέσῃ δ' ὑπὸ λαρκίνος ἕξι,
 Πρὸς δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι λέων ὑπὸ λαλὰ φαίνει.
 Ἐνθα μὲν κελίοιο θερεῖται αἶσι λελυθοί.

Οἷος οἱ πῶ ποδῶν.) τὸ οἷος ἐν ἀκρο-
 μιᾷ, ἀλλὰ θ. ἀκρομῆτος, ἡτοιγῶτος οἷος ὁ τῶν
 ἑμπροσθίων. εἰς μὲν ὑπ' ὠμοῦ, περὶ
 τῶν τῆς πρὸθεν ἀκροῦν ὁρᾷται, ὅτι
 πηλοῖον τοῦ προτρογυπῆρος εἶσιν ἀκροῖ-
 αἱ. εἰς μὲν πῶ τῶν ποδῶν αὐτῆς, εἰς δ'
 ὑπὲρ τοῖς ὠμοῖς. εἰς δ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος,
 εἰς δὲ μεταξὺ τῆς οὐρᾶς, καὶ τῶν ὀπιθίων
 γονότων τῆς μεγαλήτης ἄρκτου. Απλό-
 οἱ.) τουτέστιν ἀκαλόμαστοί εἰσι, καὶ οὐ
 συμπληροῦνται εἰς τύπον βζ αὐτῶν. οἱ δ'
 ἡκακᾶ τινι αὐτῶν λέγουσι. Κόνων δ' ὁ μα-
 θηματικός Πτολεμαῖος χειρόμ. βιρονί-
 κης πολέμαχον βζ αὐτῆς λατρίσεις. τῷ
 καὶ Καυμάχους πῶ φησιν. ἡ δ' Κόνων ἔδωκε
 ψῆφον ἐν ἧ ἐκεῖ τὸν βιρονίαν βόσκειν, ὅν τ'
 ἄρα κἀν πᾶσι τῆς θ. οἷσιν. ἡ ἀπλό-
 οἱ, οὗς οὐδέ τις πῶς εἶπε τὸ ἀνώνυμον.

Κρατὶ δ' οἱ δίδυμοι.) εἰς τρία διακρί-
 νῶν ἄρκτον, καὶ φησιν ὅτι τῆς μὲν λαρκί-
 νης αὐτῆς, ἡ διολιμῆτος ἄνω τῶν διδύ-
 μων. τὸ δὲ μέσον, τοῦ λερνίου, οἱ δὲ
 ὀπίθεν πόδες ἄνω τοῦ λείοντος. καὶ ἐπεὶ
 διὰ οὐδὲν ἢ αὐτῆς τὸ μεταξὺ, καὶ τοῦ
 ζωδιακοῦ ἀπ' αὐτῆς, καὶ τὸ ζωδιακὸν διη-
 γῆται. ἔστι γὰρ ταῦτα τὰ ζωδια σφόδρα
 βόρεια. τινες λατρίμην τοῦ Αρκτός
 λέγουσι, ὅτι τρίακοντα μοιρῶν μόλις ἡ
 ἀρκτὺς, πῶς ἐπὶ τὴν ἐκτετακτομένην
 τὴν ἐκτασίαν, ὡς πῶς τὰ τρία ζωδια, καὶ
 φησὶν ὅτι ἀν' ἡμοχρόνως καὶ ἰσοπαλῶς αὐ-
 τῶν σφαιροειδῆς θέσεως λινίσεως ἔχουσι. μία
 γὰρ ἡ πλειονότης ἐπιφουρῆς, καὶ πᾶσι
 ἴση. καὶ ὅτι τοῦτο ὅσον, ὁ μέγιστος τῶν
 κλων ὁ ἰσημενίδος, ὅς ποτε ἐν λευκῷ καὶ
 πολλοῖσι βραδυτέροις, ὅμως λατὰ τῶν
 σφαιροειδῶν ἀμοχρόνως λινούσιν. ὅτι ἔμ-

ἡ ἄρκτος ἡ μέση ἢ τῇ σφῆρῃ γῆται πε-
 ρὶ τὴν ἰσημενίδαν λευκὴν, τότε ἀρχεται ὁ
 ταῦρος ἀνατίσθαι, καὶ πολλοὶ ἐν πάσῃ
 τῇ πειρῇ ὁμοίως. πῶ τοῦ γῆναι δὲ
 λατὰ τὸν ἰσημενίδαν λευκὴν, οὐκ ἀνα-
 τίσθαι ὁ ταῦρος οὕτως ἡ σφαιροειδῆς λεί-
 νησις, ἡ αὐτὴ δι' ὅλου. Καρμίνος οὗτος
 διοκῆς ἐν τοῖς ἀστροῖς τεθῆναι εἶπε τῶν
 ρα. τῷ γὰρ ἡρακλῆ τῶν ἄλλων συμμάχων
 τῶν, ὅπου τῶν ὑβριῶν ἀνιήκει, μόνος
 ἐκ τῶν ἡμῶν οὗτος πηλοῖος, ἡ δὲ αὐ-
 τῶν. λατῶνται δ' αὐτῶν τινες ἀστροὶ νοῖοι,
 οὗς διόνους ἀνιήκειν ἐπὶ τὰ ἀστρο.

Λέων.) ὁ λέων ἔχει ἐπὶ τῆς λαρκίνας ἀ-
 ρασιπρίσκον κυρόμενον, ὃν οἱ λαρκίνοι
 νομίζουσιν ἄρχην τῶν οὐρανίων. οὗτος
 δὲ κελίοιο λέοντι, ὃ νῆος ἀναδύει.

Ἐνθα μὲν κελίοιο.) ἐφύεται εἰς ποῖαν
 αἰτίαν, ὃ Αρατὸς ἐδύνασε τὰς θημοτά-
 τας ἡμέρας ἐν τῷ λείοντι γίνεσθαι, καὶ οὐκ
 ἐν τῷ λαρκίνῳ. ἐκτίον οὖν ὅτι ἴσως μὲν, καὶ
 φησὶν ὅτι τινι λόγῳ λαύματα γίνεσθαι ἐν
 λείοντι. εἶπε τὸ ἐν ἐκείνῳ ὅς ποτε ἀνατί-
 σθαι τὸν λέοντα. τὸν δ' Αρατὸν μὴ λατ' ἐν
 ζωδίου ἀποδιδομένην, ἀλλ' ἐπὶ τῶν τρι-
 ῶν. προσηλῶς γὰρ τοῖς διδύμοις καὶ λαρ-
 κίνῳ καὶ λείοντι, ἐν οἷς συμβαίνει τὰς θη-
 μοτατάς ἡμέρας γίνεσθαι, ἐπὶ κίρκῃ, ἔμ-
 θα μὲν κελίοιο θερεῖται αἶσι λελυθοί.
 τουτέστιν ἐν τοῖς τρισὶ ζωδίοις. ἀλλ' οἱ
 εἶπε, καὶ πῶς αὐτὸν βραδυτέρον τοῦ ἡλίου συμ-
 βαίνειν, τῇ ἐν τῷ λείοντι πορείᾳ, ἀπὸ δὲ
 κίρκῃ, ἀλλ' οὐ καὶ τοῖς ἄλλοις, αἰετοῖς ἔδωκε
 μᾶλλον ὅς ποτε ἀνιήκειν. ἐκτίον ὅτι τὰ δύο θε-
 εῖν ἀ ζωδια προθερμαίνονται καὶ ἐκπυ-
 ροῦνται ὑπὸ τοῦ ἡλίου, τὸν λείοντα θημο-
 τον γίνεσθαι, καὶ ἄλλας ἡλίου ἐπὶ τῇ θέσει
 λεμνίως

λιγυρότερος οἱ ἄνθρωποι, πλείον ἀντιπα-
 θάνουσαι τῆς θερμότητι Θ· ὅταν ὁ ἥλιος ἐν
 λείοντι ᾖ· ἐν γὰρ ἡμέρᾳ θερινῇ, οὐχ οὕτω
 κατὰ ἐκτὸς ὥραν, μισοῦντος τὸ ἥλιον ἀν-
 τιπαθανόμεθα τοῦ καύματος, ὡς κατὰ

πλὴν ἰδοὺ ἡμεῖς οὐτως οὐκ ἔμελλεν καὶ ἐπὶ
τῇ λείπῃ. ἡ γὰρ λείπῃ, οἱ μὲν φασιν, ὅτι
ἐκ τοῦ τοῦ διδόντος ἐκλήθη, διότι τῶν τε ἡμεῖς
πόθεν καὶ ἔστιν. οἱ δὲ ὅτι πρῶτος ἄλλος ἔχει
καὶ ἐστὶ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἐκείνῃ ἄλλος.

Αἱ δ' ἔπον' ἀσαχύνωρ λεικά φάινονται ἄρουραι,
Ἡλίου τὰ πρῶτα σιωπερχομένοιο λέοντι.
Τῆμος καὶ λελάδοντες ἐπὶ σάϊα εὐρεῖ πόντῳ
Ἀθροοὶ ἐμπύπῃουσι· δὲ δ' πλόθ' οὐκ ἔτι κῶπαις
ὧ' εἰθ'· εὐρεῖαί μοι ἀρεσκαίερ' τότε νῆες.
Εἰς ἀνέμωρ δ' ἐπὶ τὰ πηδῆα λυθιερυντῆρες ἔχουσιν.
Εἰ δ' ἐτοίμην ισχύοντε καὶ ἀσέρας ἡνιόχοιο

Καὶ αἱ φάνονται. λέκεται μὲν γὰρ
καὶ ἐν πῶν. αἱ γὰρ προσηγορίαι οὗτοι ἵπποι
καὶ λατ' ἀρχαῖς συναρξομένοινοι ὧν λέοντι. τὰ
νῦν δὲ ὁμοῦσι γροῦσιν ἐκείνους ταπράτα
συναρξομένοινοι λέοντος, ἀπαυδαίνονται, ὅτι
τὰ ἴδια συναρξοῦνται, ἀλλ' ὁ ἵππος ἔκα-
πορ ἐπιπορεύεται. ἅπτεται γὰρ καὶ ὁλογι-
ας ἐνταύθα ὁ Ἀρατ' τὴν τῆς ὁδοῦ ἀρ-
παγὴν, διηκῶν καὶ τὸν ἐν ἔσθου γάμον,
ἐν ὧν λέγειν λεγέειν ἄρουναι. αὐτῶν γὰρ
καὶ τοὺς ἐν πῶν, καὶ μικτέρας τὴν γὰρ, καὶ
γὰρ παρ' Αἰγυπτίους λατὰ τὸν ἐπιφί μῖνον,
ὅτι ἐν λέοντι γίνεταί ὁ ἵππος, ὃ τῆς ὁδοῦ
ἀρπαγὴν τελεοῦνται. Τῆμος καὶ λε-
γαδούριτες. ὅτε φησὶ ὁ ἄνθρωπος ἐμπήσι-
σιν ἐν ὧν πόνται, ὅτι ὁ ἵππος ὅταν ἐν ὧν λέ-
οντι, καὶ παρ' Αἰγυπτίους αἱ κηφίδες, τῶν
ἐν πῶν λέοντων φέρονται πρόσωπα, καὶ τοῦ
ῥήματός ἀνδρῶν ἀνθρώπων, καὶ ἴδια
ἐν πῶν ἐν πῶν ἔχουσι. ὁλον γὰρ τὸ ἄστρον
ἐν πῶν ἐν πῶν. τότε γὰρ ἐμβαίνει καὶ ὁ
ἐν πῶν, καὶ ὁ τὸν ὡν ἐν πῶν κατὰ ἐν
ἀνὰ τὴν ὥραν φαίνεται, καὶ ταῦτ' αἱ ἀρ-
παγὴν ἐπὶ τὸν τίθεται, καὶ τῆς τοῦ ἵππος ἐν πῶν
ἐν πῶν ἐν πῶν ἔχουσι, καὶ τὴν ἐν πῶν ἐν πῶν
τοῦ, ἐν πῶν καὶ τὸν ὅσον ἐν πῶν, ἐν πῶν
μὲν τὸ τὸ ἴδιον συμφορῶνται τὸν ἵππον τῆς

ἐπιτολῆς τοῦ ἄστρον. Ἐτησίαι.) οἱ ἐτη
 σοι ἅπ' τῆς λυγρᾶς ἐκείνης ἐπιτολῆς, ὡς ἐπι-
 πλέσων ἐξήκοντα ἡμέρας πένουσι. ὥμο
 μολωθ(ε)ν δὲ οὗτος, ἡ ὅτι κατ' ἔτος πνέ-
 ονσι, τῶς ταπῆϊ· αὐτῶν ἡμέρας παρὰ ἑ-
 τος, ἡ τὰ ἐτηδὺν, ὅβρ' τὸ μηδὲποτε μετα-
 βοληθῇ αὐτοὺς, ὅταν ὁ καιρὸς αὐτῶν
 ἐνῇ. λαλῶς δὲ τὰ μετὰ αὐτὰ σκᾶφει τότε
 χηρίσμα. τότε γὰρ τὸ λύμα μέγα κ' τὸ πνεῦ-
 μα σφοδρὸν, παρικολοῦσιν τ' Ἡσιόδῳ,
 νῆ' ὀπλήν' αὐτῆν, μετὰ δὲ ἐν φορτίᾳ
 θεῶν, ἕς ἄνεμον δὲ τὰ πηλὰ, λατὰ συ-
 κοπήν τὰ πηλάνια, ἥνουν τὰς λώπας,
 ἅπ' τοῦ πηλῶ, καὶ Οὐμπεῖ ἄνευρ' ἵπτον
 ἅνα πηλῶ. Εἰ δέ τοι ἡνίοχόν τε,) ἐπ'
 πανῆλθιν ἅπ' τοῦ βωδῆλαιᾶς πάνην ἐπὶ τὰ
 βόρεα, τὸ δὲ ἄστρου, διδασκαλικῶς,
 τρεῖς γὰρ ἔχει ἐν τῇ χερί, ὧν ὁ μὲν ὑπὸ τὸν
 ὤμον σφοδρὰ δὲ λαμπρῆς, καὶ λαλεῖται
 αἶψ', οἱ δ' ἄλλοι δυνάφεξις ἀμαυρότεροι,
 οἱ λαλεῖνται ἱεραὶ, καὶ χαλκίως τὸν ἐπί-
 λαμπρον ὡς ἐπὶ μητρὸς, αἶψα ἔπει. τὸς δὲ
 ἀμαυρότερος, ἐξέφως δὲ σκορὰ, ὃ τ' ἡνίοχος
 οὗτος, κτ', ὅτι ἡ αἶψ' αὐτῇ γυνὴ ἦν ἀρχὸς
 διὰ κ' πρὸς ἀνέμους, ἡ δὲ αἶψ' ἡ γαστήρ οὐκ
 μετὰ θάνατον παρ' ὧν αὐτῆς τὸ δέμας,
 λατὰ τῶν συνελθόντων περὶ θεῶν, καὶ αὐτῶν

κατησείουσιν, διὸ ἄριστος λικλήσκει τὸ ἀνθρώπου ποιοῖ. ταύτῃ δὲ καλῶς καὶ ἀμαλθέειαν.

Σκέπτεσθαι διοκῆσι, καὶ τοῖς φάτις ἡλυθερ αἰγὸς
 αὐτῆς, ἡδ' ἐρίφων, οἳ τ' εἰς ἑλί πορφυρεούσῃ
 πολλὰ κίς ἐσκεψάντο λεδαίον μύους ἀνθρώπων,
 αὐτὸν μὲν μὴ ἅπαντα μέγαρ διδύμων ἐπὶ λαῶ
 κεκλιμένον δῆεις. ἐλίκης δ' οἳ ἄκρα ἀγρῶνα
 ἀντία δινεύει. σκαῶ δ' ἐπελήλαται ὤμων
 αἰξίεσσι, τῷ μὲν τε λόγῳ δ' ἰὺ μαζὸν ἐπιχέει,
 ὅλινον δ' ἐμὴν αἶγα διὸς ἀαλέουσι ὑποφύεται.
 Ἄλλ' ἢ μὲν πολλήν τε καὶ ἀγλαήν. οἳ δ' οἳ αὐτοῦ
 λεπτὰ φαίνονται ἐρίφοι, λεπτὸν καὶ χεῖρος.
 Πὰρ ποσὶ δ' ἡνίοχου λεραὸν πεπνῆστα ταῦρον
 μάεσθαι. τὰ δ' οἳ μάλ' ἐοικότα σήματα ἐστὶν.
 τοῖν οἳ κεφαλὴν διακρίνεται, οὐδ' οἳ ἀλλὰ
 σήματι τε κηρύσσεται ἀγρῶ βοός. οἳ δ' οἳ μὴ αὐτῇ
 ἄστρες ἀμφοτέρωθεν ἐλίσσονται τυπώσι.

Πορφυρεούσῃ.) μελανομήνη. κινου-
 μένη γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνέμων ταύτῃ ποιῶ-
 νται τὴν εἴση. τὸ δὲ λεδαίον μύους, ἀνα-
 τὶ τοῦ φθαρομένου. γροφίται καὶ φθα-
 ρομένοις, ἀντὶ τοῦ λεραῖ ζομένους. ἡ γὰρ
 εἰς αὐτοῖς τῶν εἰρήνων, καμῶνα φέρειν,
 ἡλίου τὸ ξότυλον διακρίνεται, ἡ δ' αἰξί, τὴν
 εἰς αὐτὴν ποιεῖται λύσην, ἡλίου ὅντος ἐν αὐ-
 γή. οἳ δ' οἳ χεῖρος, τὰς χεῖρας εἰς τὴν
 γοκίροτι περὶ τὰς χεῖρας εἰς τὴν τριπλῆς.

Διδύμων ἐπὶ λαῶ.) ὁ γὰρ ἡνίοχος βο-
 ρητόρος δὲ τῶν διδύμων, ὡς τε ἀνα-
 τικλόντων διδύμων κατὰ πόδας, τὰ
 ἐνὸνυμα μὲν οἱ εἰς αὐτῶν πῶς βορ-
 ρῶν, καὶ εἰς τοῦτο τὸν ἡνίοχον κατὰ λε-
 φαλὴν ἀνατίθεται παρακρίσθαι τοῖς ἐ-
 νομίοις μέρει τῶν διδύμων. Κε-
 κλιμένον.) σφόδρα ὁ ἀρατὸν ἀναιδῶς
 τὸν ὡδὶακὸν κατὰ θέσιν φησὶ τὸ κεκλιμέ-
 νον. οὐ γὰρ δὲ τὴν ἀγροίαν, ἀλλ' ὡς περ
 ἐπὶ τῶν, καὶ πῶς τὸ ἐλίσσονται ἐπὶ τῶν
 νοσ. Ἐλίκης δ' οἳ.) πεπνῆστα καὶ
 ἡλίσσονται ἀντὶ ἐννοῦν, ἀντὶ τοῦ ἡ κεφαλὴν

αὐτοῦ ἀντὶ δινύνει. ἐκ δ' ὅτι τῶν διὰ
 ἐλίσσονται. οἳ δ' οἳ μυθολογοῖ τὸν ἡνίοχον καὶ
 γουσίην εἰς ἡλίου, ἡ βικεροφόντου ἡ τῶ
 χίλινος ἡ καπνίθας πωλίδος, ἡ πρῶτης ἐν ἀ-
 γρῇ γρομῆνης ἐκείνης, ἀρμα πρῶτον ζῶ-
 ξαντῶ. ἄλλοι δ' οἳ μὴ τῆς, οἳ δ' οἳ
 τὸς τοῦ πῶλινος ἡνίοχον εἶπον, οἳ δ' οἳ
 νομάων. τὴν δ' ἀμαλθέειαν αἶγα. Νίκαν-
 δος διὸς προφῶν φησὶ. φαίει δ' αὐτὴς ἀ-
 τικλῶς ἡλίου, τοὺς περὶ τῶν ταῦτα
 ἀναιδῶς. Ὡς γὰρ.) ὡς γὰρ ἡνίοχον, ἡ ὡς ἀλ-
 λῶι ὡς γὰρ τὸν ἡνίοχον, ἡ ὡς ἀλ-
 λῶι ὡς γὰρ τὸν ἡνίοχον.) πάλιν ἐννοεῖται ὅτι τῶν
 παρακρίσθαι τῶν, εἰς τὸν ὡδὶακὸν κα-
 τὰ θέσιν, κατὰ δ' οἳ τῶν περὶ τῶν
 θέσιν, τὸ ἡνίοχον, εἰς τὸν πῶλινος κατὰ
 θέσιν, ὡς περὶ τὸν ὡδὶακὸν δὲ τὸν
 δὲ, τὸς ἐπὶ τῶν, οὐκ ἔχων πόδας τοῦτον
 δὲ, οἳ μὲν τὸν τῶν ἀναιδῶς ὡς περὶ τῶν
 σάντα ἐκ φοινίκης εἰς ἡλίου, εἰς τοῦ πε-
 λλῶντος κατὰ τῶν εἰδῶν φαίει. οἳ δ' οἳ τῶν
 εἰς τῶν

οὐ πασι φανήναι. οἱ δὲ τὸν ἐκ κρήτης
 εἰς μακράθωρον πρὸς ἀγρόμενον, ὃν θησιν
 λαίηγωνί@. τὸ δὲ μακρόν, ἐπισκοπῆν,
 ἐπιζητήν. ὁ νοῦς δὲ, παρὰ τοῖς ποσὶ τοῦ
 ἡνιόχου ὑποπεπαισμένη ἦν τὸν ταύρου.
 τὸ δὲ εἰκότα, ὁμοία. οἱ γὰρ ἄστεις αὐτοῦ,
 βούκρηνον ἀληθῶς ἐβλάπτουσι, καὶ εἰς
 τοῦτο αἰεὶ γινώμενοι, οὐδὲν δὲ τῶν γεινι-
 ῶντων πρὸς λατάνησιν διόμηναι, ὡς ὁ κε-
 ῖς ἀμύνει δὲ, ἐπὶ ἀπομνήναι ἐνείσκει. τοῖ

η λαφαλή, θαυμαστικῶς τὸ ὄν, ἀντὶ τὸ
 αὐτῇ λαφαλή ἐκλαμπρῶν ποφάνεται,
 καὶ ἐκκεῖνός ἐστι. καὶ οὐδὲν αὐτὸς ἐπὶ ἄλλῃ τι κ
 μέλου ἐπὶ σκέψαι τὸ τὸν ταύρου λα-
 φαλή, ἀλλὰ ἐκ τῶν τὸ πρόσωπον ἀποτε-
 λούντων ἄστειρων. Ἀστεις.) ἐκ τῶν
 δύσγραμματων τοῦ νοσήσιον. αἱ γὰρ ὑάδες
 τοῦτο τὸ νοσήσιον ἀπομνήναι, τὸ πρὸς
 ῥαῖον ἀποτελῶσι πρόσωπον. τινες μὲν οὖν
 φασιν, ὅτι εἰς τὸ ταύταις ὑάδαις ἐπὶ
 οἱ δὲ, ὅτι διόμηναι, αἰεὶ αὐτῇ γίνονται.

Καὶ λίην ἐάνων ὄνομα ἔρεται. οὐδὲτοι αὐτως
 Νήκουροι ὑάδες. τὰ μὲν δὲ ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ταύρου βεβλήσται. λαοῦ δὲ ἐκράτ@ ἄκρον.
 Καὶ πόδια δεξιτέρου παρὰ κείμηνον ἡνιόχοιο,
 εἰς ἄσιν ἐπέχει. σινεληλάμηνον δὲ φέρονται.
 Ἀλλ' αἰεὶ ταύρος προφερέσει@ ἡνιόχοιο
 εἰς ἐτέρω λαταβλήναι, ὁμιλυσίη πρὸς ἀνελθῶν.
 οὐδὲ ἄρα ληφῆ@ μογερόν γένος ἰασίδαιο

Καὶ λίην ἐάνων.) οὐκ ἀνανήμως
 φησὶ φέρονται αἱ ἰασίδαι ἐν τῷ μετώπῳ τῷ
 ταύρου. Θαυμάσιον μὲν οὖν αὐτὰς εἶπεν
 ἡν, τὸ μὲν βόρεον, τὸ δὲ νότιον. Εὐε-
 πίδης δὲ, ὅτι τὸν διόμηνον ἀντρέψαν-
 τι. ἰππίας δὲ καὶ ἐρικυδέος, ἡ δὲ προσω-
 πονμία δὲ, ὅτι τὸν διόμηνον ἀντρέψαν-
 τι. ὅς δὲ, ὁ διόμηνος. Εὐφροσύνη, ἡ τῶν
 προκέρων διωνύσου ὡς ἐπὶ. οἱ μὲν οὖν
 διόμηνον, τοὺς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν τῷ
 ταύρου φαίει. οἱ δὲ τρεῖς, προσσημασ-
 νοῦσι καὶ τὸν ἐπὶ τῷ χεῖρ. Εὐεπίδης μὲν
 οὖν ἐν ἐρχοῖ, τὰς ἐρχοῖας θυγατέρας ὑά-
 δας φησὶ γινώσκει τρεῖς οὐκ αἰ. ὁ δὲ Μυρτιά-
 λος, τοῦ ἐκείνου θυγατέρας. ἀληθῶς δὲ
 εἶπας, διὰ τὸ ἔπαινον αὐτῶν. ἡσίοδος δὲ
 φησὶ περὶ αὐτῶν, ὡς φησὶ καί τισιν
 ὁμοῖαι, φασίγη. ἡ δὲ ἡσίοδος, εὐφροσύνης
 τὴν ἐλπίδα, φασίγη ἡμετέρας, καὶ ἀνελθῶν
 γένος, αἰεὶ ὑάδας λατάνησιν ἐπὶ

χθονὶ φησὶ ἀνθρωπῶν. Λαοῦ δὲ ἐκρά-
 τος.) τὸ δὲ ἄκρον τῆς αἰσθητοῦ ἐκράτ@ τῷ
 ταύρου, καὶ τὸν αἰσθητὸν πόδια τοῦ ἡνιό-
 χου εἰς ἄσιν ἐπέχει. σινεληλάμηνον δὲ,
 ἡνιόχον σινεληλάμηνον φέρονται. ἀνελθῶν
 δὲ ὁ νότος, ἀνελθῶν τῷ τοῦ σ, ὡς
 οὐτάμηνον. Ἀλλ' αἰεὶ ταύρος.) τάχιον
 δύνειται ὁ ταύρος ἐπὶ νοτιώτερος δὲ τοῦ
 ἡνιόχου. Τὰ δὲ νότια πόδια ἐπὶ τῶν μέσ-
 ῶν, καὶ ὅπως τὰ ἐπὶ διαφόρων παρα-
 λήλων ἐκείνων ἄσιν, τὰς ἀνατολὰς αἰμα
 ποιοῦσιν, οὐκ αἰμα δύνειται. τὸ γὰρ βο-
 ρεότερον, κατὰ μέσον τῷ ἐκείνου φερόμε-
 νον, ὑπερβαίνει τὸν νότον τῇ δύσει. τὸ δὲ
 νοτιώτερον ἐκείνου χεῖρ, ὡς ἀνελθῶν
 να ἐκείνου φερόμενον. ἀκυστορ δὲ σινελη-
 τῶν ἐκείνου τὸν ἡνιόχον, οὐκ ὅσον ὁ
 λος. τοῦ γὰρ ψυδός, ἀλλ' ὅσα τῶν με-
 ρῶν σινεληλάμηνον. ταῦτα οὐ σινεληλάμ-
 ναι, εἰς τὸν ἐκείνου τῷ ἡσίοδου, καὶ πρὸς
 ὁμοῖαι

ομοῦ ἀνελθόντες, λέγει δὲ ὅτι ὁ ταῦρος συνὺ ὥς
ἡμιόλω ἀνατείλας ὁμοῦ, πρότερον δύνει.
τὸ δὲ προφανεστερον, ἀντὶ τοῦ ἡριέσθαι.
ὥσπερ δὲ ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ φυσικὸν αὐτῷ
ἀρῆσθαι γινώσκει, ὡς ἐν πρῶτῳ λόξω καμ
βόλναι, καὶ ὡς λαυνότερα αὐτὰ καὶ ἀδύ-
νατα, οὕτω καὶ ὁ Ἀρατῶν ἐπὶ τῷ ταύρῳ
καὶ ἡμιόλῳ φησὶν, ὅτι ὁ ταῦρος τοῦτο λα-
υνότερον καὶ ἁμεινον ἐξεί. συνανατέλλων
ἡμιόλω, πρότερον αὐτοῦ δύνει. τὸ δὲ
ὁμιλουσίν, ἀντὶ τοῦ ἅμα καὶ κατὰ ταυτὸ.
τὸ δὲ αἴτιον, ὅτι τὰ βόρεα, ἢ ὅπως οὐ δύνει
ται, ἢ καταδύεται, οἷον ἄρκτοι ὅπως
οὐ δύνουσιν, ὃ δὲ λαφύς καταδύεται, ὅσοι
αὐτοῦ δεῖν ἐκ τοῦ νοτίου, ὃ δὲ ἡμιόλος, βρα-
δέως δυνάει, ὥσπερ τὰ ἐποκείμενα αὐτῷ
νοτιάτερα ὥσθια. Οὐδ' ἄρα λαφύς.)
πάλιν ἔως τὸ ὠδιναι ἐλθόν, καὶ διελθῶν
τὰ περὶ τὸ ταύρου, ἀνέβηκεν ἐπὶ τὰ λε-
πόμενα τοῦ βορέου. πολλοὶ δὲ, οὐδὲ τὸν
λαφύς ἀφ' αὐτοῦ διελθάνει, ἀλλ' ὥσπερ
τὰ φθάσαντα δὴ τῶν ἐγνωσμένων, ὅτω
καὶ τοῦτον δὴ τῆς ἡδυνωθεύσης τῆς λε-
υοσέρας ἄρκτου. τὸ δὲ μοχλόν, δὴ τὴν συμ-
βάσει συμφορὰν ἐν ὧν οἶκος αὐτοῦ, χάριν
λαοσυμπείας. αὐτὴ γὰρ ἡ εἰς τοῦς νηρησίσι
περὶ λαοκίους. αὐτὸ δὲ ὀργισθῆσαι, καὶ τὸ
ἐπαφῆναι τῇ αὐτοῦ πόλει. ἐχρηστέ δὲ ὁ θεός,
ἀλλ' αὐτῆς θυγατρὶ ἀνδρομέδῃ παρα-

δοθῆναι λέγει, καὶ παύσασθαι, ἢ δὲ δεῖν
τίθει. περὶ δὲ ὁ περὶ τῆς, ἢ σωσέ τῃ γορ-
γόνι τὴν ἀνδρομέδην. πάντα οὐρ κατα-
στρίβηται. τὸ δὲ ἀπλώσεται τὰς χεῖρας,
ὥσπερ ὑπόμνημα τοῦ πάθους φέροντα.
ἰασίδηρ δὲ, τὸν λαφύς ἐπι, δὴ τὸ ἡμε-
ρὸν γὰρ ἰάσθαι, ἢ ἀπ' αὐτοῦ αὐτὸν
κατανύμματα. οὐ γὰρ δεῖν ὁ λαφύς ἰά-
σθαι, ἀλλ' ἰοῦς τὸν ἡμιόλον. ἰασίδηρ οὐρ, ὡς
ἡδὲ ἰοῦς. ἰοῦς γὰρ παφός, δὴ δύνει, ἢς ἐνός,
οὐ ἀγνώρι, οὐ λαφύς, οὐρανὸν εἰς ὄνομα
ἡλθιν. ἐπεὶ δὲ ἀποκρίσθαι οἱ βασιλεῖς διὰ
ἐχθρὸν τὸ γένος, ἢ εἰς τὸ ἀνδρ' ἐφθασεν ὁ λα-
φύς, ἐπεὶ δὲ ἀπόγονος ἦν διὰς. πρόγονος
γὰρ αὐτὸς ἢ ἰάσθαι. ἰσθὶ δὲ αὐτῶν φησὶν, ἢ διὰ
προς ἀπ' ἄρκτου ἔως τὸ πολλῶν τὸ λαφύς
ἀμφοτέρω, καὶ ὅση ἀπ' πολλοῦ ἐς πολλὰ τε-
νει. ἢ οὐκ ὅσον ἀπέχουσι αὐτοῦ οἱ πό-
δες ἀπ' ἀπλήλων, ὥσπερ ἀπέχει τὸ ἄρ-
κτου ἢ οὐρὰ ἐκατέρω τὸ πολλοῦ τὸ λαφύς,
εἰς αὐτὴν δὲ, ἢ αὐτῶν γραμμῶν. καὶ τῆς δὲ
οὐρᾶς, τῆς κυνοσούρας ἄρκτου. τὸ δὲ πᾶν
ἀπ' ἄρκτου οὐρᾶς, αὐτῶν τῆς γραμμῆς φέ-
ρεται εἰς ἐκατέρω τὸ πολλὰ τοῦ λαφύς, ὥ-
ς οὐκ ἀπέχουσι διὰ τῆς, ὅσον καὶ ἀπ'
τοῦ πολλοῦ τὸ λαφύς ἐπὶ τὸν ἡμιόλον τὸ πολλὰ.
ὡς εἶναι τὸ μέγα τὸν πρόγονον ἰσθὶνενον,
ἀπ' τῆς οὐρᾶς εἰς τοὺς διὰ τὸ πολλὰ, καὶ τὸ τὸ
διὰ τὸ πολλῶν αὐτοῦ διὰ τῆς.

Αὐτὸς ἄρ' ὅριτον κατακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
οὐρανὸν εἰς ὄνομα ἡλθιν, ἐπεὶ διὰς ἐγγύθεν ἦσαν.
Αὐτὸς μὲν κατόπιθεν ἐὼν κυνοσούριδος ἄρκτου
κυφένος, ἀμφοτέρω χεῖρας τανύοντι εἰσὶν.
Ἰσθὶ οἱ εἰς αὐτὴν νεάτης ἀποτίνετα οὐρῆς
εἰς πόδας ἀμφοτέρω, ὅση πολλοῦ ἐς πόδα τένας.
Αὐτὰρ ἀπ' ἡλθιν ὀλίγον λε μεταβλήψαις,
πρώτῃν ἔμενεν ἡ λαμπρὴν μέγ' ἄλλοις δρεκόντος.
Τοῦ δ' ἄρα δαιμονίῃ προκυλίνδετα, οὐ μάλα πολλὰ
νυκτὶ φαινομένην παμμύδιον, κασσιέπειαν.

οὐ γὰρ

Οὐ γὰρ μιν πολλοὶ καὶ ἐπημοῖβοι γανώσιν.
Ἄσβεστος οἱ μιν πᾶσαν ἐπιρροήν τινι σιχώσιν.

Ἀὐτὰρ ἀπ' ἰόνους.) ἐπὶ τῷ κυρίῳ ἰώ-
 νη ἀμφοδύτην, ἐκ τοῦ παλαιμένου ὁ
 δράκοντος διδίσκει. ὁ δ' οὖν, ἑατὸν δ'
 τῆς τοῦ κυρίου ἰώνος ὁλόχρον ἱέμενος καὶ
 περισπούδης, βλήψεται τὴν δράκοντος
 πρῶτον λαμπήν, ὅστις τὴν ἀπ' αὐτῆς ἑφα-
 λῆς ἴσ' ἀφ' αὐτῆς ἐκλάσσει. Τοῦ δ'
 ἑρα δαμυνήν.) ἀναδολικώτερον προθε-
 ρεῖται, τοῦ γὰρ προκυνιδύεται τούτου σημαί-
 νει, οὐ τοῦ ἀχμινύσας λείπει. παταγεῖ γὰρ
 λατ' ἐκείτην. ἵνοι δ' νοκί' οἰσιν ἡ νόσ-
 κήναι τὸν Ἀρατὸν, ὅτι ἡ λασιέπειαι πα-
 πατ' ἵκει τὴν κυρεῖ καὶ ἐπικαταδύει, μὴ
 νόσκειν, ὅτι ἄρα δὲ τὴν ποιητὴ τὴν ἀνα-
 τολὴν πρότερον λατὴν, τοῦ οὖν προκυνιδύ-

ἀπαι, σημαίνει ὅτι ἡ ζωὴ ἐπὶ τῆς ἀναστο-
χῆς αὐτῆς κινήσῃ. τὸ δὲ δαιμονίον, ἢ ἄνθρω-
ποδαιμόνιον, εἶπε τὰ φαινόμενα καὶ συμβάν-
τα αὐτῇ. ἡ μακαρία, εἶπε τὸ ἐν θεοῦ αἶν.

Οὐδ' ἄρα ποιοίη.) καὶ γὰρ μικρὸν ἐκ
 πᾶσι τὸ οὐρανὸν τόπον, καὶ οὐ πάντῃ ἐν
 νυκτὶ πανσέληνον λαμπρὰ φαίνεται. οὐ
 γὰρ ποιοίη λαμπρὸν οὐσίην ἄστρων. Οὐ
 γὰρ μὴ ποιοίη.) καθύπερθε ἄστρας ἔχ
 ῶσι τὸ σῶματος ἐκ σφραγίσματος ἀπολλωνος,
 κατ' ἐνθεσῶς ᾧ γίγται κειμένους. ὧρ' ὅ
 ρησιν αὐτὰ ἐπὶ τῆς καθέδρας δεῖν, ὃ ἡ νο
 πιάτως ἐπὶ τῆς κεφαλῆς οἱ δὲ τοῦτον με
 ταξὺ δύο, τὸ γ' ἀκονιστὴν εἰλην δ' ὅχι
 μά ποιοῦντες. ὧρ' τὸ μὴ ἐν γραμμῇ δεῖν,
 τὸ δ' ὡσαύτως, τὰ γινώσκει.

Οἴλω δὲ Ἀλκίσι θυρῆν ἔνδο' ἀραγῆσιν
 Δικλίσ' ἐπιπλάσοντες αἰανερῶν οὐσίῃσιν ὀκῆες,
 Τοιοῦθι μουνᾶ' ἔποκέμενοι ἰνδ' ἄλονται
 Ἀσέρες. ἥ δ' αὖτως ὀλίγῳ ἀποτίνεταί ὥμων
 Ὀργάνῃ. φάινε κεν ἀνιάζειν ὦλ' παῖδι.
 Αὐτοῦ γάρ ῥ' ἀκῆνο λυλίνδετα ἀνὸρ ἄγαλμα
 Ἀνδρομέδης, ὑπὸ μῆτι' Ἀεκάσμιον. οὐ σε μάλ' οἶω
 Νύκτα πόδισκ' ἔσθαι τ' ἔν' αὐτίκα μάλα μοι ἴσθαι.
 Τοίη οἱ Λεφαλή. τοῖοι δ' εἰ οἱ ἀμφοτέρωθεν
 ὧ μοι, καὶ πόδες ἀρόταθι, ἄλ' ὥματα πάντα.
 Ἀλλ' ἐμπης Ἀκκῆϊδι διωλεηνί τετάνυσαι.
 Δεσμά δ' εἰ οἱ ἐστίται καὶ γν' οὐρανῷ. αἶ δ' ἄν' ἐχονταί
 Αὐτοῦ πεπταμέναι πάντ' ἡμῶν χεῖρες ἐκῆσαι.

Οἴλω δὲ καὶ δι.) τὸ ἔνδοξον ἡμῶς
μὴν ἔν τῇ καλῇ αἰσθῆσιν. οὐ γὰρ ὡς
ἄλλοι ἐκ τῆς αἰσθῆσιν ἀποκρίσθαι, ἀλλὰ ἔνδοξον τὸ
παλαιὸν παρὰ αἰνῶσι. οὐ καὶ ἀνάσσει. καὶ
Οὐμῶς, οἷον τὸ τοιοῦτον, ὅτι ἔσθαι τὰ
ἀνθρώπων καὶ ἀποκρίσθαι, ἐν οἷς φησι, καὶ διὰ

δι' ἑνὸς ἀνέκδοτου ὀρχᾶς, τὰ δὲ ἑμβόρυα
 ἀνάστα πάντα. ἔσιν οὖν καὶ ἀνέκδοτοι
 ὀρχᾶς πᾶσα φανερὰ, ἀλλ' ὡς κληθεὶς ἔχουσιν
 ἡμᾶς, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, οὐκ ἀνέκδοτοι τῶ
 μα ἀποτιθέσιν, ἀλλ' οἱ μὲν, πηλὶγοὶ τὰς
 ἡμέρας κατεταμίνας, οἱ γὰρ κατὰ τὸν αἶμα
 καὶ πᾶσι

Ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ ἱερατὶ πέλωρ ἐπελήλατο ἱππῶ
 Γαστέρι νεαίρε. ξυκός δ' ἐπιλάμπεται ἀσὴρ,
 τοῦ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, τοῦ δ' ἐχατίωντι βαρύνω.

καὶ τὸ δὲ καὶ τὸν καθ' ἑαυτὸν, ὡς διηγεῖται
 δὲ. τὸ διηγεῖται δὲ, σημαίνει ἄρ καὶ τὸ
 διήγουρ. τὸ δὲ μιν ἀνέξ, εἰς ἑφ' ἑνα, οὐχ ἄ-
 μα πολλοὶ ὁλίγων τῶν ἀμυνδῶν ὄντων.

Ἡ δ' αὖτως. ἢ ἡ καθ' ἑαυτὴν ἀποτε-
 ταμένης ἔχει τὰς χεῖρας εἰς ὀργάνον. ἐχ-
 μεύεται δὲ ὡς περ ἐκ τοῦ κοινού, καὶ
 εἰ ποῖς ἄρ αὐτὴν ἐν τῷ τοῦ ἑαυτὸς ἁλμαῖ, ὡς
 περ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τῷ πατρὶ καὶ λυπεῖσθαι. αὐ-
 τὸ δὲ καὶ ἐκ τοῦ τὸ χαλεποῦς πᾶσι τὸν ἵπ-
 πον πρὸς κινεσθῆναι, εἰς τὴν ἵππον μένον.
 τὸ δὲ καὶ κινεῖται, πᾶσι τὸν ἵππον πρὸς
 τὸν συμφορᾶν. τὸ δὲ ἄρα καὶ, ἵπτοι καὶ
 ταχυστατικὸς τὸ εἶδωλον, ἢ διότι κατὰ τὴν
 ρίαν μετὰ πάντας τὸν ἵππον κινεῖται κόσμον.
 καὶ ὡς περ κινεσθῆναι καὶ κινεσθῆναι,
 οἷον ἐκ κινεσθῆναι. οὐ γὰρ πάντων πη-
 σίον αὐτῆς δὲ. γράφεται καὶ κινεσθῆναι
 εἶναι, ἢ τὸ κινεσθῆναι. τὸ δὲ ἐπὶ μητρὶ,
 ὡς πρὸς συγκεῖσθαι τὸν μητρός. καὶ τὸ δὲ ἵπ-
 ποῖς ἀσπείροις ἢ ἀνδρομέδῃ, εἰς τὸν ἵππον
 νᾶν τῶν περὶ τὸν ἵππον ἀπὸ τῆς ἀσπείρας. ἔχ-
 οῦ δὲ αὐτὴ τὰς χεῖρας ἐκτεταμένας, ὡς προ-
 τίθηται. Οὐ γὰρ μάλ' οἶον. ὁ δὲ νῦν
 οὐδὲ, οὐδὲ μὲν δὲ σὶ ἐπὶ λαμβανόμενος
 τὰ ἐπιτελεῖται ἀσπείρων, ἢ ὅσον ὁπῶς
 τὴν ἀνδρομέδῃν θύσσει. καὶ τὸ αὐτό

λαμπρότατη οὖσα, καὶ ἐν πορφυρῇ δινυ-
 τὶ φαίνεται. τὰ δὲ δῶματα, ἱμάτια. ὡς
 νύξ δὲ, ἐκτεταμένης ἔχου τὰς χεῖρας.

Ἀλλ' ἄρα οἱ κατὰ τὸν ἵππον ἄρ τὸν
 ἀνδρομέδῃν διδασκῶν τὸν πᾶσι, ὅστις
 ἱμῖτον κατὰ τὸν σκελετὸν, ἐπὶ τὸν
 κεφαλὴν τὸν ἀνδρομέδῃν κένον. πᾶσι
 ρος δὲ, ἢ τὸ ἄρ τὸν τμήματος τῶν ὀφθα-
 λμῶν, ἢ εἰς τὸν λαμπρόν. ἔχου τὰς
 ἀσπείρας. ἱμῖτον δὲ δὲ, αὐτὰ τὰ ἐκ
 πρόδια φαίνων, ἄρ τὸν ὀφθαλμῶν. οἱ μὲν
 οὐκ αὐτόν φαίνων εἰν τὸν κοιλίαν τὴν
 κνήμην ἐν τῷ ἐκ τῶν. ὁ δὲ ἵππος ἄρ τὸν
 γὰρ εἶ, καὶ οὐδὲ ποτε τῶν ὀφθαλμῶν τῶν
 τὴν θέσπαιον οἰκονύων. ἐπὶ τὰς ἵπ-
 πους εἰς τὸν ἐκ τῶν, ἢ θέσπαιον καίται. ἐν
 δὲ τὰς ἵππους ἢ κνήμην. καλεῖται
 δὲ οὕτως ἱππὸς αὐτὴν ἢ κνήμην. ἢ
 ρος δὲ ὁ ἵππος, ἵπτοι οἱ κατὰ τὴν
 ὅσον ὀφθαλμῶν αὐτὸν ἐκ τῶν. ἢ ὅτι βρο-
 τὸν καὶ ἀσπείρων κένον, καὶ τὸν ἵππον
 εἰς τὸν δὲ. ἔχου δὲ τὸν ἵππον ἵπ-
 ποῖς δὲ, διὸ φαίνεται, οἱ νομῶντες
 ἐκ τῶν τὸν ποτὸν κένον ὀνόμαζον. γασ-
 τὴν νεαίρε, τὴν ἱμῖτον γαστρί. ἐπὶ τὸν
 νεαίρε τὴν ἀνδρομέδῃν εἰς ἀσπείρ, ὅς εἰς
 ἵππον τὸν ἀνδρομέδῃν τὴν κεφαλὴν,
 καὶ τὸν ἵππον ἱμῖτον γαστρί.

Οἱ δ' ἄρ' ἐτι τῶν ἄλλων πᾶσι τὸν ἵππον
 ἵππον, δὲ κινεσθῆναι διὰ τὸν ἵππον πᾶσι
 καλοὶ καὶ μεγάλοι. κεφαλὴ δὲ οἱ οὐδὲν ὁμοίον,
 οὐδ' αὐτὸν δὲ οὐδὲν πᾶσι. ἀτὰρ ἐχάτῃ ἀσπείρ
 ἀνδρομέδῃν γένους καὶ ἐκ τῶν προτέρων ἐρίσει
 τῶν ἵππων, οἱ μὲν ἔχουσι περὶ σκελετοῖς μάλ' ἔοντες.
 οὐδ' ὅγε τῶν ἵππων ἐκ τῶν. ἀπ' ὀμφαλίου γὰρ ἄκρον
 μεσώθει

Μεσότηρ ἡμιτελής ποδὶ τέλει μεταίρεός ἵππου.
 Κῆνον δὲ καὶ φασὶ κατ' ὑψηλοῦ ἐλικῶν
 Καλὸν ὕδωρ ἀγαθὸν ἐναλδῆσθαι ἵππου λευκῆς.
 Οὐ γάρ που ἐλικῶν ἄκρος κατελέβετο πηγᾶς,
 Ἀλλ' ἵππου μὲν ἐτυψεν. τὸ δ' ἀθρόον αὐτόθεν ὕδωρ
 ἔξελχτο πληγῇ προτέρου ποδός. οἱ δὲ νομῆες
 Πρωτοὶ κῆνο ποτὶρ διεφύμιζαν ἵππου λευκῶν.
 Ἀλλὰ τὸ μὲν πῶς ἀπολέβεται, οὐδέ ποτ' αὐτὸ
 Θεωρεῖω ἀνδρῶν ἐκὰς ὄψαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος
 ἔνδι' εἰλέεται. καί τοι πάρα θνήσκειοτα,
 Αὐτοῦ καὶ κριοῖο θώταται εἰς ἐλῆλυθοι.
 Ὅς ῥά τε καὶ μήκισα διωκόμεν ποδὶ λευκῇ.

Οἱ δ' ἄρ' ἐπὶ τρεῖς ἄνθρωποι.) ἡ ἵπποι αὐτοῦ
 τῇ δὲ καὶ, αἱ οἱ καὶ ἄλλοι τρεῖς ἄνθρωποι, οἵτινες
 ἴδοντες ἔχοντες διὰ σῆμα πῶς τὸν ἀρμίνον
 ἄσπερον, πρῶτον, ἰσὺ πλοῦτον ἀπολέβει
 σι, καὶ τὸν ἐκονισμὸν τοῦ ἵππου ἐκονισμὸν
 ποιοῦσι, λαμβανοῦντες. καὶ οἱ καὶ μὲν
 τοὶ δὲ κατὰ τὸ πῶς. οὐ γὰρ ἀμυνθῶν εἰσι οἱ
 ἐκείνοι ἄνθρωποι. τὸ δὲ διοικῶν, ὅτι οὐκ ἔστι
 τῇ καὶ ἐπὶ μνηστῆς ἄνθρωπος οὐκ ἔστι τῇ ἵππου.
 ἀλλ' οὐ γὰρ ὁμοίως ἄσπερον ἔχει τῷ ἐπὶ
 τοῖς πλοῦσι, οὐ γὰρ αὐτὸς οὐδ' ἡ ἀφαιρή.
 ἀμυνθῶν γὰρ εἰσι οἱ ἐκείνοι ἄνθρωποι. καὶ
 Ομηρὸς δὲ τὸν ἵππον ἐκείνους καλεῖ.
 τὸ δὲ αὐθιγῆς γένος, ὅτι ἐπὶ ἄκρον τῶν
 γένων ἄσπερον ἔχει, ὅς τῳ προσημνίονι τῇ
 πρῶτον ἄσπερον, ἴδοντες κατὰ τὸ πῶς. ἡμι
 τελής δὲ, οὐκ ὁλοτελής, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ
 καὶ σὺν τῷ ἐκονισμῷ μέρει θεωρεῖται.

Αὐτὰρ ὁ ἵππος ἐνδύος.) ὁ δὲ ἵππος,
 ἐν τῷ τοῦ διὸς οἴκῳ, ἡ γὰρ τῷ ἄνθρωπῳ ὅτι.
 ἡ δὲ Διοδωρὸς, ἐνδύος ὁ μνηστῆς.
 ἐνδύος δὲ ὁ γένος ἡλθερ ἢ ἄλλος. λέγεται γὰρ
 μεταξὺ τῶν ἐκονισμῶν, καὶ τῶν ἐκονισμῶν
 οὐ. θέσπια δὲ πόσις βοιωτίας ἐπὶ τῷ ἐλῆ
 κῶνι, ἀπὸ θεσπίας τῆς ἀσώπης, ἡ τρεῖς δὲ
 ῥῆς ἀπόδοτον δὲ δὲ καὶ, ἐκονισμὸν αὐτῆς
 πῶν ἐπὶ γῆς, ἐν οὐρανῷ τῶν πῶν ἐκονισμῶν.

ἐν τῷ μνηστῆς τὸ θεσπία. Αὐτοῦ
 καὶ κριοῖο.) τοῦ τῶν κριοῖο Ερατοκλῆς
 εἰνά φησιν ἐκείνους καὶ φησιν, ὅν θύσας τῷ
 φησιν διὰ φησιν, τῇ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 αἱ τῇ, διὰ καὶ τοῖς ἄσπερον αὐτοῦ ἄμυν
 ροῦ δὲ φησιν, ὡς ἐκ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 τοῦ, ἡ γὰρ ἐπὶ τῷ ἵππῳ λέγεται. φησὶ δὲ τοῦ
 τῇ ἵππου καὶ τοῦ λευκοῦ, δὲ τὸ πλοῦτον εἶναι
 ἰσχυρῶς, ταχύνει τῶν εἶναι τῶν ἐκονισμῶν.
 δὲ δὲ καὶ τῷ τῷ τῷ αὐτοῦ ἡ καὶ
 εἶναι, ὅτι ἐν τῷ, φασὶ δὲ ὅτι ἀκούως ἡ καὶ
 θηρὶ τῷ τῷ λευκῷ ἀπὸ τοῦ ἵππου. ἡ δὲ γὰρ
 τὰ ἐκονισμῶν δὲ δὲ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ τῷ
 ὑποχόρδον, ἀλλὰ φησιν ὅτι ἀπὸ τοῦ σκορπ
 ον τοῖς ἐκονισμῶν τοῦ ταύρου δὲ δὲ δὲ δὲ
 τα ἡλθερ ἐκονισμῶν ἐπὶ τῷ λευκῷ. αὐτὸς γὰρ
 σῶν ἀνδροκλῆς. δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 σκεῖσθαι, ἐκονισμῶν αὐτοῖς φησιν. τὸ δὲ
 ταται, δὲ τῷ ἐκονισμῶν θεωρεῖται.

Ὅς ῥά τε καὶ μήκισα διωκόμεν ποδὶ λευκῇ
 καὶ.) πληθυντικῶς ἔπει μνηστῆς λευκῇ,
 τὸν ἰσχυρῶν τῷ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 πάντων, ἐπὶ δὲ καὶ μνηστῆς τῷ τῷ τῷ
 σφῶν. τὸ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
 πῶς τὰς ταχύνει αὐτοῦ οὐδὲν. ὡς πρὶν οὐ γὰρ
 προείπον, ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔχον, ἐν
 θαυμασμῷ λαμβάνει. ἀπὸ τῶν σφῶν ὁμοῦ

χρόνος ἐαυτῇ, πᾶσα λινεῖται. ἔσι δὲ ὁ λευ-
 ος ὑπὸ τοῦ ἰσημερινῆς μέσσης τιμνόμενός, διὸ
 καὶ ἰσημερία δὲ τοῦ ἡλίου ἐν λευκῷ γηρομέ-
 νου. ἀνατέλλοντος τοίνυν τοῦ ἡλίου, ἡ λευ-
 νόσθερα μίση δὲ ὑπὸ τὸν μεσημβρινὸν.
 ἀνύοντο δὲ τοῦ ἡλίου τὸ ὑπὸ γῆρας, εἴτα
 πάλιν ἐπ' ἀνατολὰς ἐρχόμενον, ἰσοχρό-

νος λινεῖται ἡ λευκόσθερα περὶ τὸν βορέα-
 ον πόλον. φησὶν ἔνι λευκῷ μέγισται λευκὰ
 ἀνύων ὁ λευκός, κατ' ἄλλαν αὐτῆς ὁμοίας θρα-
 σύτερον λινεῖται. ἔσι δὲ ἰδέσθαι καὶ ἐπὶ τῇ
 προχοῇ τοῦτο. τὸ γὰρ παντὶ λευκῷ τὸ προχοῦ
 συμφέρειν ἡ χροινίς, καὶ οἱ ἡλιασται σφαι-
 ρομένη.

Οὐδὲν ἀφανρότερον προχάει λευκοσθούριδ' ἄρκετον.

Αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνέστερ' οἷα σελλῶν

Σκέψαο. Ζώνη δ' ἄρ' ὁμῶς ἐπιτεκμήραιο

Ἀνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ὑπὸ αὐτῷ ἐσήμεται.

Μεσσήθι δὲ βίβει μέγα οὐρανόν, ἡ χίψ' ἄκρα

Χυλαὶ καὶ ζώνη πόδι τέλλεται ὠρίων.

ἔσι δὲ τοὶ καὶ ἐπ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγυθὶ σῆμα

Νεσθέρη ἀνδρομέδης, τόδ' ἐπὶ τρισίρ' ἐσάδμηται

Δελτωτὸν πλοῦσι, ἰσαομλῆσι μὲν εἰσὶν

Ἀμφοτέρη. ἡ δ' οὐτὶ τόση, μάλα δ' ὅστις ἐτοίμη

Εὐρέδω. πόδι γὰρ πολέωμ ἐνέστερος δὲ

Τῶν, ὀλίγον ἡλίου νοτιώτεροι ἄστερες εἰσιν.

Τὸ δὲ προχάει.) ἀντὶ τοῦ λινεῖται, αὐ-
 τὸς μὲν νωθὴς, βραδύς, δοκεῖ δὲ ἐναντία ἐ-
 λθὼν τοῖς προσημείοις, ἀπὸ τῶν βραδύς ἐ-
 ρηται, πρὸς τὸν λευκὸν φησὶν. ἀμφοτέρη
 γὰρ δὲ. τὸ δὲ οἷα σελλῶν, ἀντὶ τοῦ ὡσπερ
 ἐν πλοῦσι σιλήνῃ φαινόμενον. αὐτὴ γὰρ
 οὐκ ἐπὶ πλοῦσι, ἀμφοτέρη ποιῇ τὰ ἄστρα, ἃ
 νου οὐκ ἐπὶ σιλήνῃ αὐτὸς ἀμφοτέρη δὲ. (ὡ-
 σπερ δ' ἄρ' ὁμῶς, ἄρα οὐκ ἀπρόορατος ὁ λευ-
 κός, καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν φαινόμενον λευ-
 κὸς ἐρῶται, ἀλλὰ περὶ αὐτὸν αὐτὸν ὑπὸ
 τὸν ἀνδρομέδης ζώνη τυγχάνει, ἥτις
 ζώνη λαμπρὰ δὲ. τὸ γὰρ ἐσήμεται, λευκὸς ἐ-
 πὶ νύκτι, ἵνα μὴ τις νομίσῃ ὅτι τὸ λευ-
 κὸν ἐπὶ νύκτι, ἐπειδὴ διὰ τὸν ἡλίου αὐτὸν ἐ-
 σί. Μισσὴ δὲ τριῶν.) ἀντὶ, διαπορεύ-
 εται, ὅθεν καὶ τριῶν τὰς τετριμμένας
 ὁδοὺς φασί, ὁ νοῦς, κατὰ τὸ μέσον τοῦ
 οὐρανοῦ πορεύεται. ἐν γὰρ τῷ ἰσημερινῷ
 λευκῷ εἰσιν, εἴτα ἐπὶ διὰ ὅψα οὐκ ἐπὶ οἱ

λευκοὶ κατὰ τὸν πόλιν, πολλὸν μόνον τοῦ γαλα-
 ξίου, εἰς τοῦτο ἐπὶ γὰρ καὶ διὰ τὸν ἡλίου
 ρα σημεῖα, ὡς ἰσημερινὸς λευκὸς ἐφάπτε-
 ται, ὅπου φησὶ, ἄκρα χυλαί. ἄκρας γὰρ ἄμ-
 φοτέρων τῶν χυλῶν ἐπιφανέει ὁ ἰσημερι-
 νός, καὶ τῆς ζώνης τὸ ὠρίων. μέσσης δὲ ὁ λευ-
 κός οὐκ ἐπὶ πλοῦσι. σαφὲς οὖν πε-
 ρὶ τὸν λευκόν, ἐν τῷ ἰσημερινῷ ἡλιασται ὁ ἡ-
 λιος ποιεῖται, ἐπὶ μεσημβρίῃ καὶ τῶν χυλῶν ἐν
 οἷς ἡ φθινοπωρινὴ ἰσημερία γίνεται. ἐπὶ
 γὰρ ἀμφοτέρη δὲ ὁ λευκός καὶ διὰ τὸν ἡλίου
 ἔχει, περὶ αὐτὴν εἰς σημεῖον πορεύεται, τὸ
 ἐν κατὰ τὸν πόλιν ποιεῖται, καὶ φησὶν ὅτι καὶ
 ἄλλο δὲ σημεῖον, πολλὸν ὑποκατάτω τῶν
 ἀνδρομέδης, ὁ δελτὸν λευκός. τὸ γὰρ διὰ
 τὰς χυλαί εἴκασται. τὸ δὲ δελτὸν, τριῶν
 νότον δὲ ἰσοπέδον, ἐν ἰσοπέδον. τὰς γὰρ
 λευκοὺς πλοῦσι ἰσως ἔχει. τὸν δὲ λευκόν
 ὅθεν ὑποκατάτω βραχυτέρων ἐκείνων. τὰ
 τῶν δὲ τῶν σημεῖον τοῦ δελτῶν, καὶ τῆς
 ζώνης

ἰδὼν δ' ἀνδρομέδης μικρὸν διέστηκεν ὁ
 λείδης, νοσιστῆρα ἔχων πλὴν θέσιν. λέγει τὸ
 δὲ ὅτι τὸ ἡεῖδον ἀμεινότερον εἶναι, ἐπίση-
 μου ἀπ' αὐτοῦ ἡεῖδον τὸ γράμμα, ἀπὸ διδῶ
 τὸ πρῶτον τῷ ὀνόματι δι' ἑρμῆς τιθέντος.
 φασὶ δὲ καὶ πλὴν τῆς αὐτοῦ θέσιν εἶναι, κα-
 τὰ τὸ ἡεῖμα τοῦ ἐν τοῖς ἄστροις τριγώνου.
 ἔτι δὲ ἡεῖδον ἡεῖδον ἡεῖδον ἡεῖδον.
 εἰ δὲ καὶ ἐν τῷ βορέω ἡμισφαίρει.

Ἡ δ' οὐτι τόση.) λέγεται γὰρ ἡ κατὰ τὸ
 δεικνύον γραμμὴ, κατὰ τὸ μέγεθος τῶν
 λοιπῶν πλανητῶν, ὅμοιος ἐν κατὰ τὸν δει-
 κνύον γὰρ ὅτι τῶν προκειμένων ἀστέρων
 δεξιὰ καὶ ἀριστερά. τῶν τῶν ἐν ἡεῖδον τῶν
 γραμμῶν τοῦ δεικνύον ἀστέρων, οἱ δὲ τοῦ
 λείδης νοτιώτεροι εἰσι. κατὰ τὸν γὰρ τὸ δει-
 κνύον βορέωτερον, οἱ δὲ τὸ δεικνύον ἀστέρων
 προτέρω, βορείωτεροι γὰρ.

Οἱ δ' ἄρ' ἐτι προτέρω. ἐτι δ' γὰρ προβολῇσι νότιοι
 ἰχθύες. ἀλλ' αἱ εἰς ἕτερος προφερέσεις ἄλλου,
 καὶ μάλλον βορέω νεῖον κατιόντος ἀκούει.
 Ἀμφοτέρων δ' ἐσφαιρῶν ἀποτένετα ἡύτε δεσμός
 οὐράων ἐκότερεν ἐπιχερῶ εἰς ἐν ἰόντων.
 καὶ τὰ μὲν εἰς ἀσὴρ ἐπέχει καλὸς τε μέγας τε,
 ὅ μ' ῥά τε καὶ σὺν δεσμοῖς ποῦραιον καλέουσι.
 Ἀνδρομέδης δ' ἐτοίμος ἀριστερὸς ἰχθύος ἐξω
 σῆμα βορείωτερον. μάλα γὰρ νῦν οἱ ἐγγύθεν εἰσὶν,
 Ἀμφοτέρω δὲ πόδες γαμβροῦ ἐπιστημαίνοντες
 Περσέως, οἱ ῥά οἱ αἰὲρ ἐπωμάδιον φορέοντα.

Εἰ δ' ἔτι.) τὸ λείδης οἱ ἰχθύες καὶ δυνάμεις
 τῶν καὶ νοτιώτεροι εἰσι. ὁ βορέος δὲ ἰχθύς
 μάλλον τὸ βορέω ἀντιπαρατί. τὸ γὰρ ἀκούει, τὸ
 αὐτὸ ἀντιπαρατί σημαίνει. τὸ δὲ τοῦ τῶν γένους, ἀν-
 τὶ γένους ἔρκεται. ὅτι δὲ εἰσι οἱ τὸ μέγεθος
 ἰχθύος ἐκονοί, πρὶν εἰς τοῖς ἐξ ἡεῖδον. οἱ τὶ
 οὐκ ἀντιπαρατί πλὴν ἀποδοτικῆς θυγατέρας ἐμ-
 πείσας εἰς θάλασσαν ἔσωθεν, ὅθεν εἰς τι-
 μέν τ' ἐπὶ οἱ σύειοι ἰχθύων ἀπέρχονται. τὰ
 τῶν δ' ἰχθύος, ὁ δὲ νότιος. ἔχουσι δὲ σὺν
 ἁσμοῖν ἀκμήν, ἔως τὸ ἐμπροσθὶν ποδὶ
 τὸ λείδης. ἡ δὲ τῶν τὸ δὲ τοῦ τῶν οἱ εἰς καὶ
 προφερέσεις, ἡ δὲ διανομή, καὶ βορέω
 τῶν κατὰ τὴν θέσιν, διὰ καὶ πρότερον τοῦ
 βορέω κατὰ τὴν θέσιν. εἰσι δὲ οἱ ἰχθύες
 πρὶν ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ἡμισφαίροις, καὶ ἡ
 ἔχουσι τὸς ἀπαντας ἀστέρων τῶν ἀντιπαρατί.

Ἀλλ' αἱ.) ἀλλ' ὁ ἔτερος αὐτῶν, ὅς ἐστιν ἡ
 τὸς τὸ λείδης ἐν τῶν. λέγει δὲ τὸ δεικνύον

ἰχθύος, ὅς ἐστιν ἡ ἀνδρομέδης ἐπιφανεί, τὸ
 τῶν τῶν δὲ λείδης καὶ ἀμεινόντων, ὥστε τε
 βορέω μάλλον πρὸντος ἀντιπαρατί, ὅς ἐστιν βο-
 ρεώτερος ἐστὶ. τὸ δὲ προφερέσεις, ὅτι τὸ πρὸ
 τῶν ἰχθύων ἐπὶ πλὴν δύνει. ὡς ὁ τῶν τῶν
 προφερέσεις ἡνιόχοιο, ἀπὸ τὸ λείδης, ὡς
 ὡς τὸ λαμπρότερον ἀστέρων δεικνύοντες
 νος. ὁ δὲ ἰππάρχος ἐκ τῶν τῶν τῶν δεικνύον,
 ἀλλ' ὡς τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 λέγει τὸς ἰχθύας, ἵνα τὸ Ἀράδων ἐν τῶν
 βέλτιον τὸ καὶ ἀντιπαρατί ἀκούειν ἐκ τῶν
 νος. Ἀμφοτέρων τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 ἐκ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 δὲ ἐγγύθεν ὄντων ἀντιπαρατί, καὶ τῶν τῶν
 μονοῦ ἐπιφανόντων. εἰσι δὲ τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν

[illegible]

τὸ παρὸν γὰρ τοῦ παρ' ἑαυτοῦ, ἡ δὲ ἡμέρῃ μοι
 εἶσι τοῖς πλεονεξοῦσι, ἵσταται δὲ ὡς ἡ ἐξ ἑαυτοῦ ἀνάστασις
 τῶν πλεονεξούντων γίνεται ἀπ' αὐτοῦ, ὡς καὶ
 τὸ τοῦ ἰουδαίου. ἡ δὲ ἐσπεύει ἀναστῆναι ἀπ'
 οὐκοῦθεν μέχρι διημιθέου ἰθι. λαλοῦντο
 δὲ ἄλλ' ἐτι πλεονεξοῦντες, καὶ ἀπ' τοῦ πολεμῆναι
 περὶ οὐδὲν καὶ συμπληροῦν τὸν ἐνιστάμενον.
 ἀπ' αὐτῶν γὰρ κατ' ἐξουσίαν καὶ πλεονεξοῦν ἐκλή-
 θη οὐ ἐνιστάμενος. οὐκ ἔστι οὐκ ὁρῶμενος, καὶ
 πρὸς αὐτὸν ἐκαστος δὲ ἀμυνόμενος, καὶ ἔχουσι αὖ-
 μα τήνδε, οὐδὲν βλάπτει ἐπ' ἀναβολῇ τῇ
 τραπείᾳ. Νίκανθρος μὲν οὐκ ἐπὶ τῆς οὐ-
 ρᾶς τοῦ ταύρου τίθησιν αὐτὰς, αὐτὸν ἐπὶ
 ταύρου ὀκκαῖον φέρουσιν, ὅτι ὄντως φο-
 βεῖνται, ὁ ἰππάρχων δὲ ἐκ ἐπὶ τοῦ ταύρου.
 καὶ γὰρ αὐτὸς ἡμίτομον τὸ ταύρου φασί, καὶ
 ἀπὸ τοῦ μὲν ποδὸς τοῦ παρ' ἑαυτοῦ μακρὸν αὐ-
 τὰς πηλοσάειν, πόρρον γὰρ τὴν ληνίμην εἶναι
 τὸ ἀριεῖμα ὀνέας, πρὸς δὲ Διόσωρον μὲν
 ἐπιτοκιδίας γράφει, ὅτι καὶ ληνίμην σήμα
 γένετο μονόφαντος δὲ ἐπιτοκιδίας τὴν
 ληνίμην ἀκούει, εἰς τὸ εἶναι αὐτῆς τὸ γό-
 νον. διωκτοῦ δὲ ἄλλ' ἀπ' αὐτοῦ οὐδὲν τὸ σέ-
 λος ἀκούειν, παρὰ Ομήρου δὲ ἐπιτοκιδίας
 τὸ ἀνὰ τοῦ γόνου, ὡς Αἰεταρχὸς. ὡς δὲ
 Κράτης, ἐπομῆς, ὡς τὸ Χαλκὸς, ἡ δὲ οὐκ οὐκ
 σφαιρῶν ἀνὰ πηλοσάειν, ὡς πολεμῆναι αὐτὰς χαλκί-
 ον ἐπὶ τῇ φασί, ἐπὶ δὲ κατὰ τὸ μῆκος,
 μίαν μοιραν ἐπὶ πηλοσάειν. κατὰ τὸ πᾶντος,
 ἕκαστον ἐπὶ τὸ πολεμῆναι. ἔστι δὲ ἐπιτοκιδίας πο-
 ούντας, ἐφ' ἡμέρας πηλοσάειν ἀπὸ τῶν, τῆς
 αὐτῆς ἰσημείας, καὶ οὐκ ἔστι μοιραν
 ἐφ' ἐπὶ ταύρου, καὶ τὴν ἐσπεύειν ἐφ' ἡμέ-
 ρας ὡς αὐτὰς, τῆς φημιπολεμῆναι ἰσημείας
 αὐτῆς ἡνὶ οὐκ ἐπὶ τὸ πολεμῆναι. φασὶ δὲ ὅτι μίαν
 τὴν πηλοσάειν ἐκαστον ἐπὶ τῶν, καὶ διὰ τοῦ
 τοῦ φασί.

Ἐπ' ἄποροι δ' ἢ τά γε μετ' αἰθρώπους ὑδ' εὐνοῖαι,
Ἐξ οἷά πρ' εὐνοῖσαι ἐπ' οἷαι ὀφθαλμοῖσιν.
Οὐ μὲν πως ἔπολ' ἄλλ' ἐπ' οὐδ' ἔκ σιός ἀσῆς.

६०३

ἔξ οὗ καὶ γηγεῖν ἀκούομεν. ἀλλὰ καλ' αὐτῶς
εἴρεται. ἔπειτ' αὖτε κῆναι ἐπὶ ῥήδην καλεόντου,
Ἀλκυόνη, μερόπην τε, λελαυνώτ', ἠλέκην τε,
καὶ σερόπην, καὶ τινύγην, καὶ πότνια μάϊα.

Ἐπειποιοὶ δὴ τὰς.) ἐπὶ δὲ οὐσαι
φασὶν, ἐξ ὁδοῦ τῶν ἀνθρώπων,
ὅτι τὸ ἀμυνόμενον τὴν ἐδδόμενον ὁρᾶται.
πλὴν εἰ καὶ ἐπὶ τὰς φασὶν εἶναι, ἀλλὰ τῇ
ἀληθείᾳ ἐξ ἑσὶ μόνον φανόμενα. φασὶ δὲ
τινὸς τοῦτον μῦθον, ὅτι μία ἐκ τῶν ἐπὶ
ματ' καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων ἀστέρα τ' ἔν-
α μὲν ἦεν, ὅς ἐστιν ἐν τῇ ἡλέκτρῳ. τοῦ-
τον δὲ τὸν ἀστέρα, τὸν τῶν ἡμῶν τ' ἀρ-
κτου ἀνακαρῆ(αὐτῶν) τῶν πλάστων, ἀλλὰ
πεκατίνες καλεῖσιν. Οὐ μὲν πως ἀπὸ
λαλῆς ἀπενθῆς.) τοῦτο φασὶν ἡμεῖς, ὅτι
ἐπὶ τῇ μυθολογίᾳ, ὅτι ἡσὶ καὶ οὐδέ-
ποτε ἀνέκοντες ἀσὴρ ἀποδιδόντες. οὐ δὲ ἡ
κοῦσαι μὲν τοῦτο, ἀπὸ οὗ γηγεῖν, καὶ ἀπὸ
οὗ τὰ ἀστέρα γηγεῖνται, ἀποδιδόντες καὶ ἀνέ-
κοντες γηγεῖν ἀστέρα. πῶς οὖν τοῦτο τ' μὲν
θῶν ἐπὶ τῶν φασὶν τοῦτο, ὅτι καὶ αὐτὸς.

ἐν γὰρ τῷ αἰετῷ ποιεῖται φασὶν
φάσμα τὴν ἡλέκτραν, καὶ μὴ ὑπομένει
ἰδέσθαι τὸν ἡλιον ἀπὸ σκοτεινῶν, καὶ τοῦτο ἐπε-
ρίσσει δις ἡμέρας. τὸν δὲ ἀστέρα ποιεῖται
δις, καὶ ἡλέκτρῳ εἶναι, καὶ τὸν ἀστέρα τὸ ἐπὶ
ποιοῖ δὲ, καὶ ἐπὶ τῶν οὐρανῶν εἶναι, ἐξ οὗ
τῶν ἀνθρώπων ἰδέσθαι. τὸν δὲ ὀνομασθέντα
ἡλέκτραν τ' ἀστέρα τὸν ἀστέρα δὲ, σημα-
νῶν τὸ ἀεὶ μὲν τοῦτο καὶ αὐτὸς ἐν τῇ
ταῖς, σημαίνουσι καὶ πλάστων καὶ ἀρ-
κτου ἀνακαρῆ ἀνακαρῆ, σημαίνουσι
θῆρας ἀρχὴν. ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ἀν-
τίκην τ' ἀστέρα τὸν ἀστέρα. ἡσὶ καὶ
ἡ ἀνακαρῆ ποιεῖται, καὶ μὲν ἀρχὴν.
τὸ δὲ ἡσὶ καὶ ἀνακαρῆ εἶναι ἐν τῇ
συμβάσει αὐτῶν πρὸς τὴν ἀρῆναι ἡσὶ
καὶ ἀρχὴν, καὶ μὲν ἀρχὴν καὶ ἀρχὴν
μῦθον.

Αἱ μὲν ὁμοῦς ὀλίγαι καὶ ἀφειγμέναι, ἀλλ' ὀνομασθεῖ
ἡρεῖ καὶ ἀστέρα. Ζεὺς δ' αἰτίας, εἰλίσσονται,
ὅς τις καὶ θῆρε' καὶ χείματος ἀρχομένων
σημαίνει ἐκείλῳ, ἐπερχομένων τ' ἀρότοις.
καὶ χέλυς, καὶ ὀλίγη. τίς δ' ἀρ' ἐστὶ καὶ παρὰ λίαν
ἐρμείας ἐτόρσεν. λυρῶν δὲ μιν εἶπε λέγεσθαι.
καὶ δὲ ἔθετο προπάρειδεν ἀπὸ τῆς εἰδωλοῖο
οὐρανὸν εἰσαγαγών. τὸ δὲ πρὸς σκελῆσιν ὡς τετληλὸν
γοῦν αὐτὸς οἱ σκαῖω πελάει. λεφαλὴ γέμεν ἀκρῶ
ἀντιπρὸς ὅριος εἰλίσσεται. ἡ δὲ μεσηγὺ
ὅριος λεφαλῆς καὶ γοῦν αὐτῶν ἐς ἡρῆται.

Αἱ μὲν ὁμοῦς ὀλίγαι. ὀλίγαι αὐτὰς φασὶν
ὅτι δὲ τὸ ἐξ ἀμυνόμενον συγχέει ἀστέρα.
ὀνομασθεῖ δὲ ὁμοῦς καὶ ἐπὶ δόξοι, δὲ τὸ καὶ
τὴν ἀνακαρῆ αὐτῶν καὶ τὴν ἀρῆναι πρὸ

συναρῆσιν ἐν τῇ ἀνθρώποις. ἐπὶ τῇ
μῦθον γὰρ, τοῦ ἀμυνόμενον ἀρχὴν καὶ. ἀρῆναι
μῦθον δὲ, τοῦ ἀρότου. καὶ οὖν τὸν ἀρῆναι,
ἡσὶ καὶ τὴν ἀνακαρῆ φασὶν, ἐπὶ τὸν ἀρῆναι
θῶν

ὄρθρον γὰρ ἀνατίθουσι συνήλιδ' ὄντι ἐν
 ὧ τούτῳ, ἀπὸ καὶ ἐκείνου τοῦ φθίσι-
 θί μιλῶν, ὅς ἐστι παρὰ ῥωμαίοις ἀπρίδιος,
 ὅτι καὶ τοῦ θεοῦ εἰς αὐτὸν ὁ λαὸς παρ' Αἰγυπτί-
 οισι. ἐσπείρει δὲ ἀπὸ ἐσπείρας ἀνατίθου-
 σιν, ἡλίου ὄντος ἐν σκορπίῳ, ἀθὺρ μιλῶν,
 ὅς ἐστι παρὰ ῥωμαίοις νοδὲμβρίον, ὅτε
 δὴ λαὸς τῶ ἀροτριᾶν. τότε γὰρ ἐσπείρει
 αἰσιν, ὅτι πῶς ἐσπείραν ἀνατέλλουσι. τὸ δ'
 ἵξας τοῦ ῥητοῦ οὕτως ἔχει. αἱ δὲ ὀνομασά-
 νει καὶ ἐσπείρει, ἐπίστανται καὶ συμπερι-
 φέρονται ὧ ὅρανον. καὶ τούτων γ' ὁ βῆς αἰ-
 πτος, ὅς ἐστι καὶ ῥωμαίοις αὐτὰς, ὅστις αὐτὰς καὶ
 θεῖους ἀροτριᾶν καὶ χερσὶν ὁ σμῖα φέ-
 ρειν ἐποίησε. κλητὸν οὖν ἱῶν φαρμῶν
 ἀροτριᾶν θεῖους ἀνατίθουσι. ἱῶν δὲ
 δυνάμει, ἀθὺρ μιλῶν ἀροτριᾶν χερσὶν.
 Καὶ χέλιος. τὰ ἀποδείκνυται ὧ βορέα
 διδάσκει, τὴν τε χελὴν καὶ τὸν ὄρνιν.
 οὐκ ἀφ' αὐτῶν δὲ καὶ ταῦτα διδάσκει,
 ἀλλὰ ἐκ τῶν προγεννημένων. χελὴν γὰρ ὁ
 ἱρμῶς ἐκδέρας, αὐτὴν καὶ σκῆπτρον. καὶ
 ῥην δὲ μιν εἶπε λέγειν, αὐτὸς φησὶ καὶ
 πλὴν ὀνομασίαν δὲ δῶκε ὧ ὄρνιν, καὶ
 σκῆπτρον αὐτῇ. ἐπὶ ἀρχοῦ δὲ γὰρ αὐτὴν ἱρ-
 μῶς κατ' ἀριθμὸν τ' ἀνατίθουσι, ἐκ χελὴ-
 νος καὶ σκῆπτρου, ἀπὸ λαῶν δὲ δῶκεν.
 ὁ δὲ ὄρνις παρὰ δῶκεν, ὅς ἐστιν ἀρχοῦ δῶκεν.
 ποίησιν αὐτῶν, ἀπὸ τ' ῥητοῦ ἀριθμῶν.

καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ, πλὴν ἡνίκαν
 δῶκε μουσάειον, οὗ ἀξιώματα, ὁ βῆς αὐ-
 τῶν καὶ ῥητοῦ, ὅπως αὐτοῦ μνημόσυ-
 νον ἢ ἐν τῇς ἁγίοις. τὸ δὲ ἡτ' ὀλίγον, ἀντὶ τ'
 ὀλίγων ἀσέβων, κατὰ τὴν ἱστορίαν, δέκα.
 ὡς δὲ Τιμοχάρης φησὶν, ὁπῶν. ἢ ὅτι ὀλίγας
 ἐπέχει μοίρας. ἀπενθία δὲ, τὸν ἐννοῶσα
 σιν, ἐπεὶ οἱ μὲν ἡρακλῆα, ἀλλοὶ δὲ ἱξίωνα
 λέγουσι, τὸ δὲ ἐπὶ σκελῆσι πέντηλον, ἢ τὸ
 τοῦ ἐννοῶσα πέντηλον, ζυγίσαι τὸ ἐξ ὀλί-
 γων τοῦ ἐννοῶσα. ἢ τὸ πέντηλον τῆς χέ-
 λους ἐν ὧ ἀριστῶ γόνυ τοῦ ἐπὶ σκελῆ-
 σιν, ἢ γὰρ τοῦ ἐννοῶσα λέγεται, πέντη-
 λον γ', ἢ τὸ ἀναπέτασμένον, ἢ τὸ ἀνα-
 πέτακός. ἢ ἡνίκαν οὖν δῶκεν ἱρμῶν ἱρ-
 μῶν. λέγεται δὲ πῶς τοῦ ἐννοῶσα περὶ
 τὸ ἀριστῶν αὐτοῦ γόνυ. τῆς δὲ λαφύρας
 τῶ ἐννοῶσα πηλίσιον δὴν ὄρνις λύνος,
 οὗ μετὰ τὸ καὶ τοῦ γονυατοῦ τοῦ ἐννοῶ-
 ναςι λέγεται ἡνίκαν, λύνον δὲ, τὸ λύνον
 φησὶ, παρὰ τὸ ἡνίκαν λύνεσθαι, ἢ ὧ τὰ νῆ-
 πια κατετίθειτο. ἢ λύνον τὸ λυμνῆτιον
 ὄν φησι. τὰ γὰρ βρέφη τὸ πρῶτον γέννημα-
 να, ἐν ὧ λυμνῆτιον ἐτίθειτο, εἰς σύμβο-
 λον ὁπλοῦς. δὴ λυμνῆτιον γὰρ λύνον, τὸ ἐρ-
 γασθῆναι. σφόδρα γὰρ νῆπιος ὁ ἱρμῶς πλὴν
 ἡνίκαν κατεσκεύασε. τριτοῦτον γὰρ αὐτὸν ἀπὸ
 τῶν ταύτων κατεσκεύασεν φασί.

Ἡ τοι γὰρ καὶ λύνει παρὰ χεῖρας ἀλόλ' ὄρνις.
 Ἀλλ' ὁ μὲν ἡρόεις. τὰ δὲ οἱ ἐπιτετρήχυνται
 Ἄσρασι, οὗτι λίαν μεγάλοις, ἀτὰρ οὐ μὲν ἀφαιροῖς.
 Αὐτὰρ ὅγ' ἐν δολιόωντι ποσσὶν ὄρνιθι οἰκῶς,
 Οὔριος εἰς ἐτέρῳ φέρεται, καὶ δὲ δειφίαν χερσὶ
 Κρηφῶος ταρβῶο τὰ δειφίαν πᾶσατα τείνων.
 Λαίῃ δὲ πῆρυγι σκαρβῶος παρὰ κέκλιται ἵππου.
 Τὸν δὲ μετασκαίροντα δὴν ἰχθυὺς ἀμφινέμονται
 Ἴππου. πᾶρ δ' ἄρα οἱ ἀφ' αὐτῶν χεῖρ ὁ δροχόοιο
 Δειφιτερὴ τετάνυδι. ὅδ' ὁπίσθ' ἀγοκερῆ
 Τέλειται

Τέλειται. αὐτὰρ ὅγε πρότερον καὶ νεοθι μάλλον
Κέκλιται ἀγρόκερως. ἵνα βέπετ' ἡελίοιο.

Ἡδὲ γὰρ καὶ (ῥῶ παρατρέχει.) (ῥῶ, ὡς οὐρανὸν λέγει. τὸ δὲ παρατρέχει, ἢ ὅτι τὰς πτέρυγας ἀπλώσας, ἔμφασιν θρόνου καὶ πῆλσις ἔμφανει, ἢ ὅτι ὡς οὐρανὸν συμπεριφέρεται. οὐκ ἀπεικὸς δ', ὡς μὴ σικόν ὄντα, τὸν ὄρνιν πηκσίον εἶν' τῆς λύρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἡρόεις.) ἀλλ' ὁ μὲν λύνκνος ἀμυδρός. περὶ δὲ, τὰ πτερὰ αὐτοῦ τε πράχωνται, ἢ ὅτι πολλοὶ ἀείρου τὰς ἀπλώσει τῶν πτερῶν ἀποτελούνσι, διὸ καὶ τε πρήχωνται, ἢ ὅτι τοῦ πτεροῦ ἐπιψαύει ὁ γαλαξίας λευκός. διὸ ὡς περ πρᾶχ' τοῦτο ἀποτείνει, ὃ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ περσέως ἐλέγμεν. τὸ δὲ οὐ μὲν ἀφανροῖς, ἀντὶ τῶ οὐκ ἀφανροῖς μὲν, οὐκ ἀφανροῖς δ' ἀφανέσιμ. Οὐδὲν ἄς ἐτίρην, ἐπὶ τῶν δὲ σιμ, ὡς περ ἀντιδιασολὴν ἢ ἀναδολῆς. τὸ δ' ἐφέρεται ὡς περ τῶν τῆς πῆλσις ἔμφασιν, ὅρα τὸ ἡπλωθῶν τὰς πτέρυγας, ἢ συμπεριφέρεται ὡς οὐρανὸν. τοῦτον τὸν ὄρνιν, οἱ μὲν λέγουσιν ὄντα λύνκνον, λατὰ εὐειδῆσαι εἰς τιμὴν τοῦ ἀπόλλωνος, ἅτε μουσικὸν ὄντα. οἱ δὲ, ὅτι ζεὺς εἰκαδὲς λύνκνον, λατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς ὠμίησιν καμῖαν, λατὰ δ' ἐνίοις λήδρα. ἐκ δὲ ἢ λήδρας, τῶν ἐνέων γνέσθαι καὶ τοὺς διόσκουρους ἐν ὧν λέγουσι. τὸ δὲ αἶον, ἐπεὶ τὰ μὲν αὐτοῦ ἀνάστειρα, τὰ δ' ἐλατῆς ρωπ, φέρεται δὲ ὁ λύνκνος λατὰ τὰ διέξει ἀτῆς λευφίας χερσός. τὰ γὰρ διέξει τῆς πτέρυγος, ὃ δὲ τοῦ τὰρβυ, παράκειται τῇ τοῦ λευφίας διέξει. ὃ δὲ διέξει οὐκ ἀφαιρῶν

τοῦ λύνκνον, τοῦτέστιν ἢ πτέρυγας. ὃ δ' ὅτι σκαρὰ θμὸς σημαίνει τὸ πόδια, πρὶν σκαρὰν παλαιάσμεν τοῦ θ. Τὸν δὲ μετασκαρᾶρονται.) σκαρὰ πάλιν λατὰρ δὲ δὲ καὶ καὶ ἐαυτῶν πρόφασιν, ὥστε ἐλθεῖν ἐπὶ πρὸς τὰ καὶ χέλιον, καὶ ὄρνιν, καὶ ἀπὸ τοῦ ἵππον πάλιν ἐπὶ τοὺς ὑποκειμένους ἰχθύας, εἴτα ἀπὸ τῶν ἰχθυωσμένων ἰχθύας καὶ τῶν ἵππων ἐπὶ τὰ. παρὰ δὲ ὅρα οἱ λευφὰ καὶ, ἡγοῦν περὶ τῇ λευφῇ ἢ ἵππον ἢ τὸ ὑδροχόου χερσός. ὃ δὲ ὑδροχόου οὗτος διοκὴς λευκὸς ἀπὸ τῆς πρᾶξιος. ἵχθον γὰρ ἔσκησι, ἀνοχάιν καὶ ἐκχυσιν πολλὴν ποιεῖται ὑγροῦ, ἥτις εἰκάζεται ὡς ἐκταει τοῦ γαλακτοῦ. τὸν γαλακτοῦ καὶ αὐτὸν ἐφαρῶν οἱ περὶ Πίνδαρον ἐκατομόρηον ἀνδριάντα, ἀπὸ τῆς ληνίσιας τῆς ποδῶν τὸν νεῖλον πηκμυρεῖν. ὃ δ' ἀγρόκερως οἱ μοιός δὲ τῇ αἰγί. κατῆσεν δὲ ἡς τῆς μὲν τοῦ πανός. εἰς γὰρ τοῦτον μεταβλήθη, διοκὴς κατὰ τῶν ἀπαιθῶν, ἢ ὅτι σωτρεφός δὲ τῆς διός. εἴθε δ' ἐτος τὸν λήκονα καὶ τῇ θαλάσῃ, διὸ παρὰ σκαρὸν οὐρανὸν ἰχθύος ἔχει. ὡς δὲ ἡ καὶ αὐτοῦ πανὶ καὶ λατῶν μὲν τοὺς τιταίνας ἐπὶ ψαῶ. ὃ οὐκ ἀγρόκερως πρῶτος δὲ τῆς ὑδροχόου τῇ θέσει, διὸ καὶ πρότερον αὐτοῦ ἀνατίθεται. τὸ δ' ἐνεῖθι, λατῶν τῆς. ἢ πρῶτος δὲ τῆς διὸ καὶ πρὸς νότον δὲ τῆς, ὅπου συμβαίνει τὰς χερσὶν ἀφαιρῶν γίνεσθαι. ἐν τῇ τῇ δὲ τὰ βόρεια ἄς ἀπὸ τῆς ἐκ τοῦ λαμῶν ἀνατρέχει.

Μὴ λένω ἐνὶ μὲνὶ ποδὶ κλύζοιο θαλάσσης
Πεπλημένω πελάγει λευφῶν, οὐ τέκεν νοῖ
Πολλὴν περὶ λένω, ἐπεὶ ταχινώταταί εἰσιμ.
Οὐτ' ἄντοι νυκτὸς πεφθεμένην ἐχέθην ἡὼς
ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένω. οἱ δ' ἐλεγεῖν οἱ

Τῆμ

Τῆμ' ἐπὶ ῥ' ἡσούσουσι νοτοὶ ὁπότ' αἰγοκερῆ
 Συμφέρετ' ἥλιος, τότε δ' ἡ λερύς ἐκ διὸς ὄζει
 Ναύτη μαλκιδώντι κακώτερον, ἀλλὰ καὶ ἔμπης
 Ἡ δ' ἡ πάντ' ἔνιαι τὸν ἔπος εἴρησι δάλασσα
 Πορφύρεϊ, ἥκελοι δὲ κολυμβίστην αἰβήῃσι
 Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαιζ' ὀδυπατῆαινόντες
 Ἡ μὲθ' ἐπ' αἰγιαλὸν τετραμμένοι, οἳ δὲ τι πόρος
 Κλύζονται, ὀλίγον δὲ σῆξ' εὐλομ' αἰὶδ' ἐρέκει.

[illegible][illegible]

Καὶ δ' ἂν ὑπὸ προτέρῳ γε θαλάσῃ πολλὰ πεπονθώς,
τόξου

Τόξον δ' ἡλίου καὶ καὶ ρυτῆρα τόξον,
 Ἐπ' ἑρμῆ κατὰ γοιο, πεποιδῶς οὐκέτι νυκτί.
 Σῆμα δ' εἰ τοι λείνης ὥρης καὶ μινός ἐκείνου
 Σκορπίου ἀντέλλωμ εἴη πυμάτης ὑπὸ νυκτός.
 ἦ τοι γὰρ μέγα τόξον ἀνέλεται ἐγγυθὶ λένει
 Τοξότης. ὀλιγομ ἢ πρόιτερος ἴσεται αὐτοῦ
 Σκορπίου ἀντέλλωμ. ὅδ' ἀνέρεται αὐτίκα μέλλωμ.
 Τῆμος καὶ λεφαλή λυνοσουριδ' ἀκρόδι νυκτός
 ὕψι μάλα τροχάει. ὁ δὲ λύνεται ἠῶδη πρό
 Ἀδρόου ὠρίων, ληφεύς δ' ἀπ' ἡμέρας ἐπ' ἱξυῶ.
 ἔσι δ' εἰς προτέρω βελημυλίου ἄλλος οἰσός,
 Αὐτὸς ἄντερος τόξον. ὁ δ' εἰς παραπέπληται ὄρνις
 Ἀσώτερον βορέω. χελιδόνι δ' εἰς ἄλλο ἀντὶς,
 Οὐ τόσσος μεγέθει. χαλεπὸς γέμερ δ' εἰς ἄλως ἐλθεῖν
 Νυκτὸς ἀπερχομένης, λαίμην καλίουσιν ἀντόμ.

Καὶ δ' ἂν ἐπὶ προτέρω. κατὰ λινὸν
 ἔσ' μινύ. πρόιτερος δ' μινύ τῷ ἀγρόκρωτος
 ὁ χοιῶν, ὅς ἐστι δεικνύμενος, ὅτι ἐν τῷ το
 ξότη ὁ ἥλιος. ὁ δ' ἐν τῷ καὶ ἐν τῷ προτέρω
 μινύ τοῦ τυφί, ἡριου ἢ ἰανουαρίου. λέγει
 δ' ὅτι τὸν δεικνύμενον μινύ. οὗτος γὰρ
 ὅστις ὁ πῦρ τῷ ἰανουαρίῳ ποτὶ παθῶν κα
 τὰ θάλασσαν, πῦρ τὸ ἐσπέρων ὁρμίζε.
 μακρὰ γὰρ εἰσι τότε αἱ νύκτες, καὶ ὁ ἐσπέρων
 ἀντὶς τὸ ἐσπέρων οὐδαι. Σῆμα.)
 ἐπειδὴ ἐν τῷ τοξότη ὁ ἥλιος, οὐκ ἐστὶ
 αὐτὸν φαίνεσθαι, ὅτι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῷ
 μινός ἐστι δεικνύμενος κατὰ λινὸν. ὁ δ' ἐν τῷ
 τεκνύμενον ἐστὶν τοῦ λαοῦ καὶ ἢ μινύς
 ἀντὶς ὁ σκορπίος, ἀνατίθων ἐπὶ τῆς ἡμέ
 ρης νυκτός, ἡριου ἐπὶ ὄρθρου. περὶ γὰρ ἐν τῷ
 κατὰ λινὸν καὶ δεικνύμενος ὡραὶ ὁ σκορπίος
 ἀνατίθων. αὐτὸς γὰρ ὁ τοξότης ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 τότε κατέχεται. ὁ γὰρ σκορπίος μικρὸν πῦρ
 τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς θεωρεῖται, ἐπὶ τῆς
 ἀνατολῆς τῷ ὁ εἰς ὅσον. τότε γὰρ συμβαίνει
 τὸ λένειν τοῦ σκορπίου ἀνατίθων θείω
 ὅτι, καὶ τὸν τοῦ τοξότη λαοῦν ὁ λαός

ἀπὸ τοῦ τοῦ λένειν. μικρὸν δ' ἐμπρο
 σθ' τοῦ τοξότη, βίλος κατὰ λινὸν καὶ δει
 κατόξον. πρὸ τοῦ τοῦ αὐτοῦ θεωρεῖται ὅτι
 νις βορέω καὶ ἡριου τὸν θέσει. πρὸ τοῦ
 δ' αὐτῷ ὄρνις ἐστὶν ἐκ τοῦ σιμύωνος, ὅτι
 μετὰ τὴν ἀνατολὴν ἐκείνου χαλεπὸν ἐστὶ
 δ' ἐν τῷ, κατὰ τὸν τὸν αὐτοῦ ἀνατο
 λην, κατέχεται ὁ ἀντὶς. προσηπὼν οὐκ ἐστὶ
 ἐν τῷ τοξότη, φησὶν. ἐστὶ δ' ἡ καὶ ἐν τῷ
 τῷ πρὸ τῷ τῷ τοξότη προσβολὴν ἔχει
 μασμίνος. τὸ γὰρ αὐτὸς, ἀντὶ τῆς μινός. ὅτι
 τὸ τυφί δ' ἐστὶν αὐτὸς περὶ τὸν, προμήχοι
 σιν ἐμὴν. Ωείων.) ἐπὶ τῷ συμβαίνει
 τῷ τῷ καὶ χαλεπὸς ὅστις, συστάς ἐν
 φησὶν ὅτι γίνεσθαι, καὶ τὸν σκορπίον μὴ
 εἶναι ἐμφανῆ, πρὸ τοῦ καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ φαίνεται
 ποιεῖται τὸν τῷ τοξότη κατὰ λινὸν, καὶ φη
 σιν ὅτι ὡείων τῷ τῷ καὶ ἀθρόως πᾶς ἐστὶ
 ταδύεται πῦρ ἡμέρας. ὀλιγομ γὰρ πῦρ τῆς
 ἡμέρας λύνεται, δεικνύμενος ὡραὶ τῷ
 κτός. ἐστὶ δ' ἐν τῷ λαοῦν τῷ τῷ ἀντὶς
 ὅστις. καὶ ὁ λαοῦν φησιν, ἀπ' ἡμέρας ἐπ'
 ἱξυῶ. τὰ γὰρ λαοῦν μινύ αὐτοῦ, ἀντὶς.

πλῆθος

Νειόθι τίκεται.) τὰ νότια γὰρ ἰάτω
 ἰσῆται ὡς πρὸς τὸ λήμα τοῦ κόσμου, ὡς
 περ ἄνω τὰ βόρεια, εἰς τὸ ἔξωμα. ὃ δ' ὅτι
 τὰ δὲ ἄλλα ἄλλα ἰάτω τίκεται, καὶ ἐστὶ με-
 ταξὺ τοῦ τε νότου καὶ τῆς βορρᾶς ἰσῆται.
 καὶ ἄλλα ἐν ἄλλοις τόποις ἰσῆται. τὰ δὲ
 ὑπὸ ταῦτα ἰσῆται φέρεται, μεταξὺ νότου
 καὶ τῆς τοῦ ἡλίου κελύφης. Λοξὸς δ' ἔστι.)
 περὶ τοῦ ὠείωνος ὑμῶν λέγει. πάντα γὰρ ἐν
 τῷ βορέῳ καὶ τῷ β' ἐκείνων διδάσκει. ἡ
 βορρᾶ ἐρχεται ἐπὶ τὰ νότια, καὶ πάντων
 τῶν ἐν αὐτῇ διδασκαλίαν ποιοῦν, ὅτι
 τοῦ ἐπισημοῦ καὶ λαμπροῦ αὐτοῦ ἔστι
 πάντα τὰ νότια ἡρξάτο, ὅτι καὶ τῆς ὁμοει-
 κῆς χηρύσεως ἔστι. ἐν βορρᾷ γὰρ ὁ ποιητὴς
 ὅτι διὰ βορρᾶς ἐπισήμων, τὰ τε νότια
 καὶ τὰ βόρεια ἐδήλωσε, καὶ ὅτι ὡς πρὸς
 θῆα τίς ἐστιν ὁ πρὸς τῆς ὁψείας ἔσται, μί-
 κρὸς ὠείωνος. ἀστρονομικῶς ἂν τὸ αὐ-
 τὸν εἶναι καὶ ὁ ὠείωνος δοκῇ. ἐκότεως
 οὐκ ἐν τοῖς βορείοις ἐκείνης πρώτον μὴ
 μὴ ποικίλῃ, νῦν ἐν τοῖς νότιοις δ' ἀντι-
 κειμένον μνημονεύει, ἐπεὶ τὴν εἰς τὸ
 ἡμῶν περὶ φέρεται τῶν φασμάτων. ἐν αὐ-
 ποτί τοις δ' ἐκείνῃ τοῖς ἡμισφαιείοις, ἐπὶ τῇ
 μοιρῇ κατὰ τὸν μήκος, κατὰ τὴν πλάτην
 δ' ἐκείνῃ δ' ἀντὶς Ἀράτος, ὡς μὴ ἀνε-
 βῶς προσέχονται τῇ ὠείωνος θέσει, οὐ γὰρ
 ὑπὸ τὸ διχοτόμημα τὸ ταύρου ἐστίν, ἀλλ'

ἐπὶ τὸ ταύρου ἀνατολικότερος ἐστίν. ἀρ' ὅτι
 ἐν πᾶσι τῶν ἀνελθόντων ἐκείνῃ, κατὰ
 τοῦτο μόνον ἰσφάλη, οὐδ' αὖτως. ἀλλὰ
 γομεν ὅτι νῦν ἐκείνῃ λέγει, τὴν βορρᾶν
 φέρεται, καὶ τὸ εἰς αὐτὴν μόνον χωρεῖ. ὅτι
 ὁ τμήμα ἐστὶν ὁ ὠείωνος. ὃ γὰρ πᾶς βορρᾶς
 πρὸς βορρᾶν διδασκαλίαν ποιοῦν, ὡς
 αὐτὸς διείρηται ἐκαστον ἐκαστον ἰσῆται. ὡς
 μὲν οὐκ ἐστὶν, τὸ εἰς αὐτὴν ἐκαστον με-
 ρος τῶν ἰσῆται. ὑπὸ τοῦτο γὰρ τμήμα
 ἐστὶν ὁ ὠείωνος. τοῦτο δ' ἡσίοδος φησὶ,
 βορρᾶς τὴν μίνωος καὶ ποσειδῶνος εἶναι,
 βορρᾶς δ' ἔστιν ὡς πρὸς τοῦ πατρὸς ἐπὶ τῇ
 λαμπρότητι ποσειδῶνος. ἐκείνῃ δ' ἔστι
 μέρη τῶν οἰνοπίωνος βίβλ' ὡς οἶνον
 θέντα. τὸ δ' οἰνοπίωνος καλεῖται οἶνον
 τυφλῶσαι αὐτὸν. ἐκείνῃ δ' ἔστιν ἡμῶν
 λιτόν, ὡς ὡς πρὸς τὸν οἶνον, ὅς αὐτὸν
 ἐκείνῃ, διδασκαλίαν αὐτῷ ποσειδῶνος
 λαλῶν. ὅν καὶ ἐπὶ τῶν ὡς πρὸς
 τὰς οἰνοπίωνος αὐτῷ σημαίνοντα. ἐκείνῃ
 ἀνατολῆς, καὶ ἐκείνῃ συμμίκρῃς, ὡς
 οὐτως ἐπὶ τὸ οἰνοπίωνος ἡλθε, τιμαρ-
 κῆς, ὃ δὲ μαθῶν, ὑπὸ τῇ ἐκείνῃ. ὡς
 περὶ τῆς αὐτῆς ἐκείνῃ, ὡς ἐκείνῃ
 θεῶν, καὶ τῇ ἀρτέμιδι συνθεῖν. ὡς
 ἐκείνῃ οὐκ ἐστὶν τὸ αὐτὸν βίβλ' ὡς
 πρὸς τὸν οἶνον, ἐκείνῃ.

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν προφερέσειρα θνήσκειται.

Τοῖος καὶ φρουρὸς ἀετομυθῶν ὑπὸ νότω

φαίνεται ἀμφοτέροισι λύνων ὑπὸ πρῶτος βεβηκώς

Ποικίλος. ἀλλ' ὅτι πάντα πεφασμένος, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν

Γαστέρα λυάνεος πύθεται. ἡ δ' οἱ ἀκρῆ

Ἀστὴρ βέβηκται δεινῶ γήυνος. ὅς ῥα μάλισα

ὄξεα σείρει. καὶ μὴ καλέουσ' ἀνδρωποῖ

Οὐρανὸν εἰσανιδῶν.) ὁ ἀναβλεψας
 φασίμ ἐν λαοῖς καὶ παντοφάνῃ νῦν ἔστι
 τὸν οὐρανὸν, οὐκ ἀνέγροι ἀπὸ λαμπρότε

ρον ὠείωνος ἄστρον, ἡ τοῦτο ἔστιν. ἡ
 δὲ μετὰ τὸν οὐρανὸν ὠείωνος, τὰ λαμπρό-
 τατα τῶν ἀστρον ὑπὲρ γῆν ὁρᾶται, τὰ
 ῥοι, ἡν

ρος, κύριος ὁ δίδυμοι, λαοί περὶ αὐτὸν γὰρ
 ἔχουσιν ἐπὶ τῇ αὐτῇ, μετὰ τὸν αὐτὸν σημεῖον, τὸ
 εἶναι τὸν αὐτὸν, τοιοῦτόν ἐστιν, ὅστις αὐτὸν
 παρέρχεται, μὴ νομίσῃ αὐτὸν ἐρεῖται
 θεοῦ. τὸ δὲ ἀποκρίνεται, αὐτὸν οὐκ ἐξ
 αὐθιγῆς ἐστίν, ἀλλὰ ἡμεῖς ἔχοντες
 γενητὸν, καὶ ὡς περὶ ἐπιστάδων ἐννοεῖται
 τῶν, ὡς ἐν τῇ ἐκείνῃ τῇ ἐσομένῃ καὶ τῶν
 σεεισμένων. ἔχει γὰρ τὴν διέξιναν ὡς περὶ
 παλιν φέρειν καὶ ἐπιθάλπει, εἴτις ἡ
 ματὶ σπουδὴν ἐνδυνάμει. Φαίνεται
 ταῦτα. κατὰ τοῦ αἰώνου. νοτιώτερος ἐστὶν
 ὁ αἰὼν ὁ σέειος λαοῦ, ὃν αἰώνου αἰ
 ναλίσσιν λατρεῖται, ὡς φησὶν Ομη
 ρος, ὅντι αἰὼν αἰώνος ἐπὶ κλησὶν λαλῆσαι.
 τὸ δὲ φερὸς, ὅτι ἐννοεῖται ὅντι αἰώνι, συν
 ηκολούθει ὁ αἰὼν, καὶ ἡ αὐτοῦ φύλαξ. τὸ
 δὲ ποσὶν ἀμφοτέρωσιν, ἡ δὲ τοῖς ὀπιθίοις.
 ἐπὶ αὐτῶν γὰρ βεβηκώς ἐστιν, ἡ ἀμφοτέρω
 σι τοῖς ἐμπροσθίοις, ὃ καὶ μακρόν, τὰ γὰρ σφ
 ρὰ αὐτοῦ τὸ ποσὶν τῶν ὀπιθίων, ἐφ' ὧν
 βεβηκώς, ἀφ' αὐτῶν ἡμῶν, καὶ οὐ πάντων
 ὀπίσθιοι, εἴτις τῶν ἀμφοτέρωσιν λέγει τοῖς
 ἐμπροσθίοις. καὶ δίδωσι πρόδηλον μακ
 ρόν τὸν λατρεῖται. νοτιώδων τοῖνυν τὸ β
 βηκώς, ὅσον ὁρμῶν καὶ ἀνατέλλοντες ἐμ
 προσθίοις ποσὶ. μετὰ γὰρ ἐκ φαλῆς, οἱ πό
 θος ἀνατέλλουσιν οἱ ἐμπροσθιοί. οἱ δὲ ἄλλοι.

τὸ λοιπὸν αὐτὸ ἀποπληρῶντες σῶμα ἀεί
 ρον, ἐκαστοὶ καὶ ἀναπαύσας ἑσιν ἡμῶν.
 Ποικίλος, ἀλλὰ οὐ πάντας πεφασμένον.)
 τὸ ποικίλος πρόκειται, ὅτι ποικίλων ἀεί
 ρων ἐστὶν ἰδίον. ἔχει γὰρ καὶ ἀμυθροὺς καὶ
 λαμπροὺς ἀείρους παρὰ τῶν. οὗτο γὰρ ποι
 κιλία λέγεται. τὸ δὲ παρὰ τῶν εἰρημίων,
 ὅτι ἐστὶν μόνους λαμπροὺς, οὔτε τὸ ἀνά
 παλιν, ἀλλὰ εἰς ἀνάσιν εἶναι τινα. ἐστὶν
 οὗν ὁ κύριος πεποιθμένος, ἐξ ὧν καὶ αὐ
 τὸς ἐπιφέρει, ἀλλὰ ὅς πάντας πεφασμένον.
 οὐ γὰρ ἐκ μόνων συνημέρι λαμπρῶν ἀεί
 ρων, ἀλλ' ἔχων καὶ τινὰς ἀμυθροὺς. εἰκότως
 οὗν ποικίλος ἐστίν. ἡ ποικίλος, εἴτις τὸν
 ἐπὶ ἄκρας αὐτοῦ γένους ἀείρας, ὅς ἰδία
 σείειος λαλῆται. παρ' ὧν σείειος αὐτὸν
 τὸ φῶς, καὶ δὲ πορφύρεον καὶ παρὰ τῶν
 τῶν λαμπρῶν. κατὰ τοῦ οὗν ποικί
 λος, κατὰ τὰς ἀστρομετρίων, ὡς περ
 πορφύρεον. οὐ γὰρ οἱ τῶν ἀείρας ἀπο
 τολώντων ἀείρας, σφῶν λαμπροί. ὅστις
 οὗτος ὁ ἀείρ ὁ παρὰ τῶν αὐτοῦ τῇ γένει.
 ὅς ἐστι καὶ σφῶν εἰσδόντων τὸ φῶς ἀποπέμ
 πει, σείειος οὗν, ἀντὶ τοῦ τὸ φῶς ἀφίσι
 σισιρότως. οὐ γὰρ ἐν αὐτῷ πεπνευμέν
 ἢ καὶ ὁ ἀείρ τὴν λαμπρότητα, ἀλλὰ δι
 ἀνάσκοντες καὶ ὡς ἐν παρὰ τῶν οὐσων.

Σείειος, οὐκ ἐστὶ λαῖνον ἀμ' ἡλίου ἀνιόντα
 φυταλὶα ψύδονται ἀναλδ' ἐκ φυλλιώσας.
 Ρ' εἶα γὰρ οὗν ἐκρινε δ' αὖ σίχας ὀξὺς αἰξας,
 Καὶ τὰ μὲν ἐρῶσε, τῶν δὲ φλόου ὥλεσε πάντα.
 Κένον καὶ λατιόντος ἀκούομεν. οἱ δὲ οἱ ἄλλοι
 Σῆμ' ἐμμεναι μελέεσιν ἐλαφρότεροι περὶ κενότα.
 Ροσὶ δ' ὡρίων ἔσ' ἀμφοτέρωσιν λαγῶς,
 Ἐμμενὲς ἡματα πάντα διώκεται. αὐτὰρ ὃ γ' αἰεὶ
 Σείειος δ' ὀπίθερ φέρεται μετιόντι τοικῶς,
 Καὶ οἱ ἐπαντέλλει, καὶ μὲν λατιόντα διώκει.

Οὐκ ἐστὶ.) ἀνατέλλει ὡς ἡλίου ὁ σείειος, ὅτι γίνεταί τις τὸν θεοῦ πρόπικτον ἢ
 5 ; τὸν λαλῶντα

ὡς λαρκίνα, περὶ τὸν ἐπιφί μῦθα, ὅς ἐστι
κατὰ ρωμαίους ἰουδαίους, ὅτι καὶ φέρει πυ-
ριτόν. Λεῖψοισι βροτοῖσι. Ὡς τὴν καὶ αὐτὰ δι-
σφοδρῶν γινόμενον τοῦ λαρκίματος, πάν-
τες οἱ πρόσφοροι λαρκῶν ἐπὶ πᾶσι γίνονται.
τὸ δὲ οὐκ ἐστὶ ἐκείνου τὸν σείειον, ἐκκινισ-
μός ἐστι, ἀντὶ τὸ οὐκ ἐστὶ ἐκείνου ἀνιόντι
ἅμα ἐκίω. ψάλλοντα ἅ ἄρουρα, ἀνα-
δία φυνδιδόσσαι, ἀναυξῆσθαι ἀπονοῦσαι, ἀνα-
τὰ ἡ γὰρ ἀναυξῆσθαι, πῶς τὸ λαρκίμα τ
λαρκίμα πένταρα ποίει, τὰ δὲ θρασύνη
τα θρασύνη. ἀκούοντες ἡ, ἀντὶ τὸ αἰσθάνο-
μιν. ἀνατίθοντες τὸ αὐτοῦ, ἀντιπα-
σανόμιν, καὶ ὅτι προπῆν ποίειται καὶ δύ-
σιν, πάλιν γινώσκοντες. ἐπειδὴ γὰρ οὗτος ὁ
ἀσὴρ ὅστις ἐν παντί ὡς λαρκί ἐπιστημώτα
τὸ, φησὶν ὅτι καὶ ἀναδύσας καὶ διόσας αὐ-
τοῦ αἰσθάνομιν. οἱ δὲ ἅπαντες οἱ τὸ λαρκίον
αὐτοῦ ἀποπληροῦντες σῶμα ἀξίον, ἐλα-

ἢ δὲ λαρκίος μεγάλιο λατ' οὐρὴν ἔλκεται ἀργῶ
πρυμνόθεν. οὐ γὰρ τῇ γε λατὰ χρέος ἐστὶ λελοῖσθαι,
Ἄλ' ὅπθιν φέρεται τετραμμένη. οἷα καὶ αὐταὶ
κῆες, ὅταν δὴ νῶνται ἐπὶ τῇ φωσὶ κορύνων
Ὀρμον ἐσερχόμενοι, τὴν δ' αὐτίκα πᾶς ἀνακόησιν
Νῆα. παλιρροδὴν δὲ λατὰ πῆται ὑπέρροιο.
Ὡς ἡ γε πρυμνόθεν ἰσχυρὸς ἔλκεται ἀργῶ.
Καὶ τὰ μὲν ἡερίη καὶ ἀνάσειε τὸ οἷα παρ' αὐτὸν
Ἰσὸν ἀπὸ πρῶτης, φέρεται. τὰ ἡ παρὰ φαινή.
Καὶ οἱ παλιρροῖοι λατὰ λατὰ μὲν ἐς ἡερίη
Προσὶν ὑπὸ οὐραίοισι λαρκίος προπῆναι ἰόντες.
Τὴν δὲ, καὶ οὐκ ὀλίγον πᾶς ἀπὸ πρῶτης πᾶσι
Ἀνδρομεδῆν, μέγα λαρκίος ἐπερχόμενον λατὰ πῆται.

ἢ δὲ λαρκίος λατ' οὐρὴν μεγάλιο. πῶς
ἀντιπαρὸν τὸ μικρὸν λαρκίος, ὅς ἐστι λαρκί-
ται παρὸν, ὅτι τὸ καὶ πῶς τὸ σείει ἀνα-
τὰ λαρκί, περὶ ὅν τὸν μικρὸν λαρκί ἐπὶ κα-
ται καὶ ὁ λαρκίος. ὁ δὲ λαρκίος, ὅστις ἐστὶ τὸ
σείει λαρκίος ἀργῶ φαινή, οὐκ ἔστι τὴν
θῆσιν κατὰ τὴν φύσιν, ἐπειδὴ οὐ τὴν

φροῖ καὶ ἀντιπαρὸν ἐστὶν ἡμῖν. Λαρκί-
ος.) καὶ ἡ προσσηκόντως ἔχουσι τὸ ἀσφα-
θῆσις. ὡς ἡ λαρκίος, ἀκότως ὁ λαρκίος φρο-
ρὸς, καὶ ὁ λαρκίος παρὰ πόδας τὸ λαρκίος.
ἡ λαρκίος ὡς ποσὶ φροῖ τοῦ λαρκίος, λα-
ρκίος ὡς ἀνὰ διωκόμεν τὸ λαρκίος, οὐ πρῶ-
ανατίθοντες παρὰ πᾶσι τὰ ἄσφα. λαρκίος
εἰδὴ δὲ αὐτὸν λαρκίος ὑπὸ φροῖ, ὅτι τὴν
ταχύτητα καὶ τὴν ποσὶ λαρκίος, μόνον τὸ
τοῦ λαρκίος λαρκίος λαρκίος. ὡς τὰ λαρκί-
καὶ, τὰ δὲ λαρκίος τὴν λαρκίος. Εἰμὲν
ἡμῶν πᾶσι.) ποσὶ λαρκίος λαρκίος, ὅτι
ἡμῶν πῶς τὸ λαρκίος τὸ φροῖ τὸ λαρκί-
μου καὶ τὴν λαρκίος τοῦ λαρκίος λαρκίος
ἀποβλέπων, φροῖ ὁ λαρκίος ἀποβλέπων
διώκεται. τὸ δὲ λαρκίος, λαρκίος. συμ-
βαίνει ἡ τὸ λαρκίος τοῦ λαρκίος καὶ ἀφρα-
τορ. λαρκίος λαρκίος λαρκίος. ὡς πᾶς γὰρ λα-
ταρὸν καὶ ἡ λαρκίος τὸν λαρκίος λαρκίος.

τίον πρυμνοθήριον ἔλκεται, ἥτοι ὁποῖον φέρεται ἢ ἀργῶ πρὶν πρυμναρ. μοῖως τὰς κατὰ τοιοῦτον τῶν νηῶν περὶ πρυμναρ, καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν. τὸ δ' ἔλκεται, ἵσως ὡς σκαφὸς, ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀργῆς πρυμναρ, ἐκ εἰς δὲ οὐδὲν φησὶν αὐτὸ ὅτι πλὴν, ὅτι μὴ ἐπὶ πρυμναρ, ἐπὶ πρυμναρ δ' φέρεται, καὶ ὡς τὸ δ' πρυμναρ ἐπικαμπῆς. ὁ δὲ Αρατος λέγει τὴν πρυμναρ αὐτὴν, ὅτι Ομηρος λεγὼν νηῶν καὶ εἰς τὸν αὐτὸν φέρεται, ὡς ἐπὶ τὴν πρυμναρ τραπέζην, ὡς πρὶν καὶ ἄλλαι νῆες ἐπὶ τὴν πρυμναρ σφίονται μόνον, ὅταν προσορμίζωνται. ἴν' ἡ δὲ πρυμναρ ὡς ἐπὶ γῆρ ἐν τῷ οὐρανῷ εἰσάγεται, ὅτι καὶ καὶ τὰ πρυμνοθήρια εἰσάγουσι, καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ τῇ ἀκτῶν νηῶν, ἐπὶ δὲ οὐδὲν αἰσθάνεται ἀποσφίσει τὴν πρυμναρ, ἥτοι τὴν πρυμναρ ἐν τῷ ὁρμίζεσθαι, τότε πᾶς αὐτὴν τὴν καὶ ἀνακλῆσαι, καὶ ἀνορθοῦν εἰς τὸ ἵνα τὴν ὡς, ἵνα μὴ ὁρμίζῃ καὶ ἐν τῇ νηῷ ἀθρόως ἐπιπύσει τῇ γῇ. εἰς τοῦτο οὐδὲν ἡμεῖς λεγόντες, κατὰ δὲ τὸν προσορμίζεσθαι ποιοῦσι, διὰ καὶ αὐτὸς φησὶ, καὶ ὁρμίζεσθαι δὲ καθάπτεται ἡ πρυμναρ, ἥτοι τῇ εἰς τὸν αὐτὸν

τίον λεγόμενον ἀποσφίσει τῇ πρυμναρ. ἡμεῖς δὲ, ἀντὶ τῆς ἀνακλῆσαι ἢ νηῶν, ἡμεῖς δὲ, ἡ νηῶν τοῦ ἰσθμοῦ. λεγόμενον δὲ ἢ αὐτὴν τὴν πρυμναρ, ὅτι πρυμναρ καὶ εἰς δὲ ὅτι πρυμναρ αὐτὴν, ἀλλ' εἰς τὸν αὐτὸν φέρεται.

Καὶ οἱ πρυμνοθήρια παρὰ τὴν πρυμναρ. τὸ πρυμνοθήριον λέγεται πρὸς τοῖς ὁποῖοις ποσσὶ τῆς νηῶν, ὅτι ὁ ἡμεῖς ἀργῶς ἐμπροσθεν πορεύεται, καὶ ἡμεῖς δὲ τὸ πρυμνοθήριον αὐτὸν, ὡς πρὶν ὁρμίζεσθαι νηῶν, ἐπὶ δὲ πρυμναρ ἔχει μόνον, καὶ ὡς πρὶν διόλου εἰς τὴν πρυμναρ ἐστὶ. Περὶ τὴν πρυμναρ ἀνδρομέδην. ὁρμίζεσθαι πρὶν τοῦ ἡμεῖς, ὁ ποσσὶν πρυμναρ ἐπὶ τῇ πρυμναρ, καὶ περὶ τῆς ἀνδρομέδης, καὶ διδάσκει αὐτὸ τὸ πρυμνοθήριον ἀπὸ τῆς νηῶν προσορμίζεσθαι, τοῦτ' εἰς τὴν πρυμναρ ἡμεῖς. ὁ δ' ἡμεῖς, τὴν δὲ ἀνδρομέδην καὶ περὶ πολλὴν πρυμναρ τοῦ ἡμεῖς οὐδὲν, ὅμως ἐκφοβῆ. περὶ τὴν πρυμναρ δὲ, ἡμεῖς ὡς προσορμίζεσθαι ἐπὶ τῇ πρυμναρ ὡς ἡμεῖς, ἢ ὅτι ἡμεῖς σφίσει πρυμναρ τῆς πρυμναρ. ἀπὸ τῆς πρυμναρ ἢ καὶ οὐκ ἀπορρῶ πρυμναρ τὸ πρυμναρ, ἐπὶ δὲ τὰ βόρεια τὴν πρυμναρ φέρεται.

Ἡ μὲν γὰρ θρηῖκος ὑπὸ πνοῇ βορέας
Κεκλιμένη φέρεται. τὸ δὲ οἱ νότος ἐχθρόν ἀγινεῖ
Κῆτος, ὑπὸ λειῶν τε καὶ ἰχθύων ἀμφοτεροσφίσει.
Βασιμ ὑπὲρ ποταμοῦ βελκλῆνον ἀσφίσει.
Οἶον γὰρ ἐκ κείνου θεῶν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
Λέβητον, ἡμεῖς δὲ νοῖον πολυκλῆνον ποταμοῖο.
Καὶ τὸ μὲν ὡρίων τὸ πρυμναρ πρυμναρ τένει.
Δεσμοὶ δ' οὐράιοι τοῖς ἰχθύων ἀκροῖ ἔχονται,
Ἄμφω συμφορεῖνται ἀπ' οὐράων κατιόντες.
Κυτῆρας δ' ὁποῖον λεγόμενος ἐπὶ τῇ πρυμναρ φορεῖται.
Εἰς ἐν ἐλαυνόμενοι, ἐν δ' ἀσφίσει πρυμναρ
Κῆτος, ὅς κείνου πρυμναρ ἐπὶ τῇ πρυμναρ.
Οἱ δ' ὀλίγω μέρω, ὀλίγη δ' ἐγκέλινοι ἀγινεῖ,
Μεσσοῖ πρυμναρ καὶ κῆτος εἰσάγουται,

Γλαυκοῦ

Γλαυκοῦ πεπρωῶτες ὑπὸ πλοῦσιν λαγῶν,
 Νῶνυμοι. οὐ γὰρ τοίγε τετυγμῆναι ἐσθλῶσι
 Βεβλέαται μελέασιν ἐοικότες, οἷά τε πολλὰ

[illegible]

τῇ ἀνάσσει τοῦ προεξημείνον Λήλου. ὁ δὲ
 ἐπὶ τὴν ἀνάσσειν ἀσῆρ, τὴν Θ' ἀρ' τ' δισ-
 μῶν τῶν ἰχθύων. Οἱ δ' ὀλίγη μέτρον.)
 μέτρον λ' ἐστὶ μέγεθος. λέγει οὖν ὁ
 μικροὶ εἰσι καὶ ἀμυδροί. ἦσαν δὲ περὶ τῶν
 νοτίων ἀσέρων, καὶ μακρὰν τὴν πελάγειον καὶ
 τοὺς Λήλους διηκόντων, λατὰ τῶν τοῦ κα-
 ραυὸς πλωρῶν. οὗτοι δὲ οἱ ἀσέρων παρὰ τὴν
 πελάγειον ἀσέρων μουρὸν οὐ διεντυπώθησαν,
 ἐδὲ ἐδὲ λατοὺς ποιοῦνται, ὥσπερ ἀπαιτῶν
 προδρημένα, ἀλλ' ἐπὶ δὲ ἀφανῆς εἰσι,
 ὅντις σφόδρα νοτίοι, εἰς τοῦτο οὐ τυπώ-
 ως ἔλασαν παρὰ τῶν παλαιότερων. οὗτοι
 δὲ αὐτῶν ψιλῶς μνημονεύει, ἕτερ τοῦ μά-
 τινος ἐν τοῖς νοτίοις τοὺς τοὺς ἀσέρας θε-
 αζομένους παλαιθῆναι. τίνας οὖν εἰσι οἱ
 ἀσέρων οὗτοι, οὐ λέγει, ἀλλὰ διδάσκει ὅτι
 μάττω φέρονται. ἀμυδροὶ δὲ εἰσι οἱ νο-
 τειότεροι ἀσέρων, ἐπεὶ δὲ προσήγοιτο εἰς
 τῶν βορείων, αἱ δὲ τῆς γῆς ἀναθυμιάσεως
 διδόμεναι ἀμυδρῶσι τοὺς ἀσέρας.

Ὁ ἡγεμὼν τῶν ἡμετέρων, ὁ ὕψιμος
 φειγὼς ἐδδῶκεν ἐπὶ τῆς μέλει σου, ἵποια
 ποικίλα ἐδδῶκεν τὰ προσηρμένα πάντα ἐξ
 φειγῆς καὶ λατὰ τάξις λεγόμενα, ἀνὴρ τὰς
 αὐτὰς οὐδὲς ἐπιμνησμένων τῶν χρόνων,
 ἐδιδάξεν ὅσον ἡμᾶς ὅτι ἐδδῶκεν ποικίλῃ
 παλαιῶν τῶν ἀείρων, ὑπὲρ τοῦ ἀνυσσέσθαι
 εἶναι. οὗτοι δὲ οὐκ ἐδδῶκεν ποικίλῃ, ὡς τὰ
 προσηρμένα.

Ἐξέης σιχώνοντα παρέρχεται αὐτὰ κέλδυσσιν
 Ἀνυμνίων ἐτείωμ. τὰ τις ἀνδρῶν οὐκ ἔτ' ἐόντων
 Ἐφράσατ' ἰδ' ἐνόησεν ἅπαντ' ὀνομασί καλίστας,
 Ἡ λυθα μορφώσας. οὐ γάρ κε διωκῆται πάντων
 Οἷάτ', ἐκκεκριμνίων ὀνομ' ἐπείμ, οὐδέ δ' αἰῶναι.
 Πολλοὶ γάρ πάντη, πολέων δ' ὤλιστα πέλονται
 Μέραι

Μέτρα τε καὶ χρόνῳ, πάντες γέμει ἀμειλίχτοι.
 Τῷ καὶ ὁμηγερέας γε εἴθετο ποιήσασθαι
 Ἀσέρας, ὅφρ' ἐπιτάξῃ ἄλλω παρὰ κέλευθ' ἄλλος
 Εἴδεια σὺ μαλίνονεμ, ἄφαρ δ' ὀνομασὰ γήυοντο
 Ἀσρα. καὶ οὐκ ἐτι νῦν ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἄσῃς,
 Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς γνᾶροῦτες εἰδώλοισι
 Φαίνονται. τὰ δ' ἔνερθε διωκομένοισι λαγῶν
 Φάντα μάλ' ἠέροντα, καὶ οὐκ ὀνομασὰ φέρονται.

Εἰς τὸν σιχῶντα.) περὶ τῶν λοιπῶν
 ὁμηγερέων, ὅτι ἕκαστος αὐτῶν, τὰς
 αὐτὰς ὁδοὺς καὶ περὶ φορὰς ἔχει. ἀφ' οὗ γὰρ
 αὐτὸν σκηθεῖν τ' οὐκ ὄντος ἀγνοήσας ἀνα-
 τίθηται, εἰς ἐκείνου πᾶν τὸ σκηθεῖν ἀνα-
 τίθηται. καὶ εἰς οἷον αὐτὸν μέτρον διδόναι ποίη-
 σται, πάλην δίδωμι, οὐκ εἰς ἑτέρου μέτρον
 δίδεται. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ ἐπὶ πάντων.
 Ἐκαστον γὰρ κατὰ τὰ αὐτὰ σκηθεῖ ἀνατίθη-
 κε καὶ δίδωμι. Τὰ τὶς ἀνθρώπων οὐκ ἐστὶν
 τῶν. τὰ εἰδῶντα δ' οὐκ ἐπὶ ὄντων ἀνθρώπων
 παλαιότες τις ἀνὴρ ἐκείνην, καὶ διενόη-
 σεν ἅπαντα ἀθρόως καὶ ὁμοῦ μορφώσας, καὶ
 ὀνόμαθ' ἐκείνην. ὃ γὰρ ἡ διάνηθαι πάντων
 τῶν ἀσέρων κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐκείνων ὀνόμαθ' ἐ-
 κείνην καὶ ἐκείνην, ἀλλ' ἀπὸ ποσῶν καὶ φά-
 ρων καὶ ὁξότων, ἐπὶ δὲ καὶ τ' ἄλλα πάν-
 τα, διενύπτωσι, καὶ προσκυροῖαν πᾶσι τῇ
 ὁμοιότητι διδῶναι ὁξότων. ἐπὶ δὲ καὶ
 εἰδῶντα καὶ τὰ εἰς τὸν, εἰδῶντα καὶ
 πᾶσι εἰδῶντα ποιεῖν, καὶ δι' ἡν καὶ ἔστιν.

Ἡ δὲ μορφώσας.) ποσῶν γὰρ ἀσέρων
 κατὰ τὰς μέρησιν οὐρανῶν καὶ ποσῶν ἱε-
 ράτων καὶ αἰθ' καὶ τῶν καὶ αἰθ' καὶ οὐ-
 μιοιαι, καὶ πάντα εἰσὶν ἀμειλίχτοι, οἷον
 συμπεριφερόμενοι ὑπὸ ἡρανῶν, ἀνατίθοντες
 τε καὶ διδόντες. ἐπὶ οὖν ποσῶν δὲ τὰ οὐ-
 μοιοιμῶν αὐτῶν, οὐκ ἡ διδῶντα διδῶν, καὶ
 κατὰ τὸν σκοπεῖν, διδῶν καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ εἶ-
 δεσθαι αὐτοῖς ἀναγινῶν ἀσέρας πλείους, ἀπὸ

πίνωσιν τὸ ἄμεινον ἀπὸ γαστρίων.

Τῷ καὶ ὁμηγερέας.) ὁμοῦ τῶν φησὶ τῶν
 αἰτίων αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς τῶν ὁμοῦ
 σιν ποιεῖν, ὁμοῦ καὶ ὁμηγερέας καὶ
 ἄμα πλείους ποιεῖσθαι καὶ ὁμοῦ
 ἀσέρας, ὅπως ἐφ' ἑκείνων καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς
 πλείους ἀπὸ τῶν, εἰδῶν καὶ μορφώσας ἀ-
 πορίσθαι. οὐθὲν δὲ ἐκείνων τὰ εἰδῶντα, τὰ
 προφημένα ταῦτα τὰ παρὰ ἐκείνων μορ-
 φῶντα ὀνομασὰ, καὶ νῦν οὐκ ἐτι ἐν θαύ-
 ματι ἀνατίθηται ἀσῃς, οὐδ' ἡ καὶ τῇ καὶ
 τῇ καὶ ὁμοῦ. πάλιν γὰρ τῶν ὁμοῦ καὶ
 τῇ καὶ ὁμοῦ. Εἰδῶντα σημαίνει.) τῶν
 προφημένων εἰδῶντα, καὶ οὐδ' ἐκείνων
 τὰς εἰδῶντα αὐτῶν. τὸ δ' ἀφ' αὐτῶν, οὐ γὰρ
 καὶ τὰς εἰδῶντα εἰδῶντα καὶ κατὰ τὰς
 καὶ τὰς εἰδῶντα, ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ καὶ
 γινώσκαι, οὐτὼν καὶ ὁμοῦ ὁμοῦ, διδῶν
 τὸν ἡν. Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖσιν.) ἐπὶ
 τὸ εἶναι κατὰ τὰς ὁδοὺς, λοιπὸν εἰς τὸ
 καὶ ὁμοῦ. ἀλλ' οἱ μὲν προφημένοι ἀσέρων
 ἀντιποσῶντες, εἰδῶντα ὁμοῦ καὶ ὁμοῦ,
 καὶ ὁμοῦ φανερὸν εἶσι. τὰ δ' ὁμοῦ καὶ
 κατὰ τὸν καὶ ὁμοῦ καὶ ἐπὶ διωκομένων
 οὐ. εἰπομεν δὲ τῶν διδῶντα, πάντα δὲ
 σκοπεῖν καὶ ἀντιποσῶντα. οὐ γὰρ μορφῶν
 καὶ ὀνομασὰς ἔχον, ἀλλ' ἀπὸ τῶν διδῶντα.
 εἰδῶντα εἶναι οὐτῶν, καὶ ἀπὸ τῶν διδῶντα
 διδῶντα καὶ αἰτίων καὶ ὁμοῦ αὐτῶν,
 προστίθεται.

Νεοῖσι δ' ἀγορεύειν ὑπὸ πνοιῆσι νότοις

ἰχθῦς

αἱ εἰς καὶ ἑκαμπύριοι, ἢ οἱ μὴ μεγάλοι, ἀλλὰ
 διαμένει ὅτε, τὸ αὐξάνει. τὸ δ' ἐν σφίσι, μὴ
 παῖσι τοῖς τὸ ὕψος ἀποτιλοῦσιν ἄστρα
 σι, μάλλον τ' ἄκων διὰ ἀστέρον φαίνον-
 ται καὶ λαμπρότεροι φέρονται, οὐτὶ πο-
 λὺ ἀπὸ ἀπλήκων διεισκητόν, οὐτὶ ἐπὶ πο-
 λὺ φαίνοντες ἀπλήκων. Εἰς μὲν.) ὁ ἄ-
 ρκτος καὶ πάντες οὗτοι φαίνονται, ἵπὸ τοῖς τοῦ ὕ-
 ψους ποσίν. ὁ δὲ ἑτέρῳ τοῦ λευκίου
 λήτους, ἵπὸ τῶν οὐρανῶν. Νεώτερι δὲ
 τῶν.) εἰσι δὲ καὶ ἄλλοι ὁμοίως ἀφαν-
 εῖται ἐν λευκίῳ περιγραφῇ, οὗς τῶν νεώτε-
 ρων τινες ἐρασίαν λαλοῦσι, οἱ δὲ νότιον
 εἴφωρον. εἰν δὲ αὐτοῖς, οἱ μὲν προμνησ-
 φαίον, οἱ δὲ ἐξιώντ' ἀπὸ τῶν. ἑάνται δὲ
 ἵπὸ τοῖς ἐμπροσθίοις ποσὶ τοῦ ζόδιου, καὶ
 εἰς ἀστέροι θ. τὸ δ' ἀνωτὸ περιγμῆνοι
 εἰς λευκίον, παρὰ δὲ τὸν λευκίον
 φορὰν, ὑπὸ αὐτοῦ ἐν λευκίῳ, λαμπρῶν.
 λαμπρότεροι γὰρ εἰσι οἱ ἐπὶ τοῦ λευκίου
 ἵπὸ κέρμενοι ἀστέροι. μέγα δὲ τίρας τὸν
 σκορπίου φησὶ, ὅτι τὰ προσηκμένα, ὅτι
 διὰ τοῦ λευκίου ἐπὶ χεῖρα αἱ εἰς μὴ μοιρῶν
 εἰς τὸ λευκίον. αὐτοῦ φησὶ τὸ
 λευκίον, ὡς πρὸς τοῦ σκορπίου τὰ δίνυμα
 τα. ἵπὸι δὲ σφόδρα διαπύρον ἔχουσι τοῦ

λευκίου τὸ τύμμα. ὁ δ' ὅτε, ἀπὸ τῶν δὲ
 λευκίου τ' σκορπίου, θυτήριον αὐτοῦ, ὅ-
 τε μὴ ἤρτη, φέρει. τὸ δ' ἄρχι νότιον, ἀντὶ
 τῶν λευκίου τῶν νότιον. νοτίωτερον γὰρ εἰς πᾶν
 τῶν τ' λευκίου τὸ θυτήριον, τ' νοτίον πᾶν
 ἐπιφανέον. τὸ δ' θυτήριον, διδανώδι ὁμοῖ
 ὅν ὅτι, ὅ φασὶ τὸς θεὸς χεῖρα, ὅτι τὸς τι-
 τάνας λευκίον. Βραχιστοῦ δὲ φη-
 σι, τὸ τὸ θυτήριον εἶναι, ὅτι τὸ πρῶτον οἱ
 θεοὶ ἀνωμοσίαν ἐπὶ χεῖρα, ὅτι ἐπὶ τὸς τι-
 τάνας ἐστράτευται, ὅτι, λευκίον λευκίον
 σκευασάντων, ἔχον ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἀλάνμα-
 μα, ὅπως μὴ ἴδωσι τὸν τ' ἑρσυνου δυνά-
 μιν. ἐπιτύχον δὲ τὴν πρᾶξιν, ἑθικῶν καὶ εἰς
 ἑρμῆς τὸ αὐτὸ λευκίον σκευασμα, ὅτι εἰς τὰ
 συμποσὶα φέρουσιν οἱ λευκίον βολόμε-
 νοι, ἢ αὐτὸς ἀρτέμειος ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ τοῖς
 ὁμνύον διδόντ' βολόμενοι ὡς δικαιοσύ-
 τῶν πῶσι τῶν πῶσι, καὶ τῶν ἐφ' ὅσον τῶν,
 δεικνύοντ' ἀνωμοσύνης μαρτύριον τὸ
 πῦρ. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ μάντις τὸ ποιεῖσι.
 Τὸ δ' ἡτοὶ ὁλήριον.) ἀντὶ τ' ἐπὶ ὁλήριον χεῖ-
 ρον τὸ ἐπὶ τῶν φερόμενον, θεάσει σπεῖ-
 αν. ἄλλ' ὅτε, τὸν διδόντ' ἑρμῆς. τὸ δ' ἀντιπῆ-
 ρον ἀέρει, ἡρμῆς τὸ ἐναντίον. πῶς δὲ τὸ
 ἐναντίον τὰς περιφορὰς ἔχει, διδόντ'.

Καὶ τῶν μὲν μέγα πολλὰ μετ' ὁροῖ εἰς ἑλδύδοι
 Ἀρκτοῦρον, τὸ δὲ θεῶτον ὑφ' ἐσπερίην ἄλλα νεῖται.
 Ἀλλ' ἄρα καὶ πρὸς ἑῖνο θυτήριον ἀρχαῖν νύξ,
 Ἀνδρώπων λευκίου (αὐτόν, χεῖρων) ἐδνηκῶν
 Εἰναλίον μέγα σῆμα. λευκίον μὲν γὰρ ἐκείνη
 Νῆες ἀπ' φρενός εἰσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσκει
 Σήματ', ἐποικτείου (αὐτοῦ) πολυῖος αὐτοῦ.
 Τῶ μὴ μοι πελάγῃ νεφέων εἰλυμένων ἄλλων
 Εὐχεο μεσόδι, ἑῖνο φάνηται οὐρανῶ ἄστρον,
 Αὐτὸ μὲν ἀνιφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μάλλον.

Κίλωνος ἀρκτοῦρος. ὅτε ἄρκτος, σφόδρα μετ' ὁροῖ, καὶ μεγάλα εἰς οἱ πᾶσι
 περιφορὰ, ἀπὸ δὲ καὶ βορέως ὄντι. τὸ δὲ θυ-

τήριον ταχέως ἵπὸ τὸν ἑσπερίον ἀνιφελόν
 δύνει. ἔλαβε δὲ τὸν ἀρκτοῦρον, ἐπὶ δὲ καὶ
 αὐτὸς ἐπιφανέει τ' βορέων λευκίου ἢ πᾶσι,
 1 1 ὥστε

ὡς περὶ καὶ τὸ θυτήριον τοῦ ἀνθρώπου, καὶ
 ἔστιν οὗτος, ἀνατέλλει μετὰ ἡέουσι· ὁ ἀρ-
 κτοῦρος. ἰδοὺ δὴ ὡραὶ, εἴτα παρθένοι·
 ἰδοὺ δὴ, εἴτα συγῶς. ἰδοὺ ὡραὶ εἴτα σκορ-
 πίοις. ἰδοὺ ὡραὶ καὶ καὶ τότε μετὰ ὡραν ὁ-
 δόλιον τὸ θυτήριον ἀνατέλλει, εἴτα ὁξότις
 ὡραὶ 1. αἰζόκωρος 1 β. ὑδρόχορος 1 δ. εἴ-
 τα ἰχθύεις, ὡραὶ 1 ε. καὶ τοῦ θυτήριος, ὡραὶ
 η. οὐκ ὅσον ὡρας ποιεῖται, δύναιται τὸ θυτή-
 ριον. ὁ δὲ ἀρκτοῦρος, 1 ε. ὑπέρχειος μὲν
 γὰρ οὗτος. ὑπέρχειος δὲ κέειν, καὶ ἐναντία
 οὐ τούτου πορεύεται. διὸ καὶ τὸ ἡ βέλτον
 δυνάει, ὁ δὲ μέγας καὶ τὰς περιφορὰς.

Ἀρχαίη νύξ.) ἀρχαιοτέρα γὰρ ἐστὶ τῇ
 θιῶν, καὶ παρ' Ἡσιόδου, ἐκ γένους δὲ ἐρέβους
 τὴ μέλαινα νύξ ἐγγόνου. φασὶ δὲ τινας,
 ὅτι μυθικῶς τὴν ψαύων, καὶ φυσικῶς ἄ-
 πλετο, ὅτι ἡ νύξ ὁδονομήν τινα τῶν ἀνθρώ-
 πων ταλαιπωρεῖται, καὶ θαλαπλοῖον χερμῶνος,
 καὶ τὸ πάθος σημεῖον ἐθηκεν ἐκείνου τὸ θυτή-
 ριον, ὅτι ὁ ἡλῖος ἐστὶν ἐν αἰζόκωρῳ ὡς τυ-
 θεῖ μιν, ὅς ἐστι λατὰ ῥωμαίους ἱανουάριος,
 ὅτι καὶ ὁ νότος ἐν χερμῶνι πνεῖ. Νῆις
 ἀφ' ἐρεβός.) αἱ νῆις γὰρ ἀποφθερούμεναι ἐ-
 κείνῃ ἡγίωσι τῇ νυκτὶ, οὐκ ἀρίσκονται αὐ-
 τῇ, ἀλλ' ἄρθηται ἐφ' οἷς λινοδιδάσιν οἱ ἀν-
 θρωποι λατὰ τὸ πλάτος. οὐκ ἀρίσκονται
 οὐδ' αὐτῇ. ἀποθιμνικὴ γὰρ ἔστι. τὰ δὲ ἄλ-
 λοθον ἄλλα πεφασκεί, ἡγίωσι τὸ βιωφελίς.
 ὡς γὰρ προέειπον, καὶ φυσικῶς ἀπλεται,
 ὅτι ἡ νύξ ποταμὸς ἐκείνη ἐπιλείπεται.

οὐκ εἴρουνται τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς πρὶς
 κληρονομίους καὶ λινοδιδάσιν. δι' ὧν
 γὰρ προσιδέονται, προσκένεψασι τὰ μέ-
 λητα ποιῇ. καὶ δὲ παλιρροίους, πρὶς κλη-
 ρονομίους ἀνθρώπους. ῥόθια γὰρ τὰ ῥοίμα-
 τα, λινοδιδάσιν ὁρμαί. ὅταν
 οὐδ' ἂν φῶς ὁ ἀπὸ ἡ, φανῇ δὲ τὸ θυτήριον
 λαθαρὸν καὶ ἀνέφελον, τὰ δὲ ἄνω νύφει
 τέχεται, οἷα ποταμὸς γίνεσθαι, μέλαινα δὲ
 τι χερμῶν ἐρχεται παρὰ νύκτα. ἐννοεῖ δὲ τὸ
 εἰρημίνος, λινοδιδάσιν γράφουσι, καὶ συν-
 ἀπλουσι ὡς πλάγας, ἵνα ἡ μή μοι λινο-
 μῆνις ὡς πλάγας. σημεῖον δὲ φησὶν αὐ-
 τὸ νότος πνεῖται. ὁ νότος δὲ οὗτος, μή μοι
 ἐν ὡς πλάγας ἄν, τῶν πλοίων τοῦ θυτή-
 ριου, καὶ ἀνωτέρω ἄλλων ἀνέμων ὑπὸ νύφει
 καὶ λινοδιδάσιν, ἐννοεῖ αὐτὸ ἐν μέσῳ
 οὐρανοῦ ἀνέφελον καὶ ἀνέμωτον ἰδέσθαι.
 τότε γὰρ σφοδρὸς χερμῶν ἔσται. ἐπεὶ δὲ γὰρ
 αὐτὸ τὸ θυτήριον σφοδρὰ πλεῖσται αὐτῷ
 ὡς νότος, εἴτε τοῦ ὅταν τὰ ἐπιόντα εἰς αὐ-
 τὸν νύφει ὁ νότος λατὰ πλεῖται, ἀπλο-
 πέμπη ἀφ' αὐτοῦ αὐτὰ. αὐτὸς δὲ μὲν
 ἀνέφελος, λινοδιδάσιν ἀνέφελον μὲν καὶ
 φησὶν ἐν μέσῳ πλάγας ἄν ἐννοεῖ ἰδέσθαι,
 τὰ μὲν ἀνωτέρω αὐτοῦ ἄσρα λινοδιδάσιν
 να νύφει, αὐτὸ δὲ ἀνέφελον, τότε γὰρ καὶ
 μὲν καὶ νότος ὁ δεινὸς ἀήτης, ὅστις οὐδεὶς
 θάλασσαν, ὁμαρτεῖ δὲ αὐτὸς διὸς ὁμοῦ. καὶ
 λινοδιδάσιν δὲ ἄσρα, τοῦτέστιν ἐκ νύφει
 ἄσρα ἐννοεῖται τὸ θυτήριον.

Κυμαίνονται νύφει πεπεσμένον, οἷα τε π ολλὰ
 ὀλίβετ' ἀνατέλλοντ' ὁπωρινῶν βορέας.
 Πολλάκι γὰρ καὶ ὡς νότος ἐπὶ σῆμα τίς σκε-
 νύξ αὐτῇ, μογεροῖσι χαρίζομένη ναύτησιν.
 Οἱ δ' εἰ μὲν καὶ πιδωνται γνάσιμα σημαινούση.
 Αἰψά τε λούφα τε πάντα, αἰ ἄν τι ποιήσονται,
 Αὐτίκα ἐλαφρότερος πείλεται πόντος. εἰ δὲ καὶ νύξ
 ὕψοθεν ἐμπλήξει δεινὴ ἀνέμοιο δύελλα

Αὐτῶς

Αὕτως ἀπρόφατ' ὦ, τὰ δὲ λαίφρα πάντα ταραΐξαι,
 Ἄλλοτε μὲν καὶ πᾶμπαρ ὑπόβρυχα ναυτίλονται,
 Ἄλλοτε δ', αἶκε διὸς παρηνισομύλοιο τύχωσι
 εὐχόμενοι. βορέω δὲ πρᾶξέειν ἀνέμοιο,
 Πολλὰ καλὰ ὀτλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκέφαντο
 Ἀλλήλους ὑπὸ νῆα. νότον δ' ὑπὸ σήματι τούτῳ
 Δεῖδ' ἰθὺι μέγρε βορέος ἀπαστράφαντ' ἰδοῖναι.

Κυμαίνοντι.) φησὶ προπύμπρ' ὁ μὲν
 λαὸν πνέειν ἄνεμος, τὰ ὑπὸ κείνῳ ἀνέμῳ.
 Ποικιλοῖ γὰρ.) τουτέστι σημεῖον αὐτὸ ποιεῖ
 ἐπὶ νότον. φοβεῖς δὲ ἵν' ἐπὶ ὧσ' σημεῖον ἔσθ' ἐν
 τῷ πνέοντι νότον, ὥς ἂν ἐπιστρέψαν
 τ' τοῦ βορέος ἀντίση. Οἱ δ' αἱ μὲν
 ἄνθρωποι πνέονται.) οἱ δὲ ναῦται, ἅν' ἂν πνέωσι
 εὐχόμενοι τῇ νυκτὶ, λαθόντες καὶ ὠφέλιμα
 δηλούσης, καὶ οὐδὲν τι κέρδιον ἐκείνου,
 ὅτι ταραχὴ ἔσται τῶν ὑπὸ τῶν, λαύφα τὰ
 πάντα τ' αὐτῇ νύκτι ποιήσονται, πρὸς σωτη
 ρίαν τείνουσι. λίγα δὲ λαύφα, καὶ ἐκχαλάσ
 σαι τοῖς τοῦ ἀνέμου ποσὶ, καὶ μὴ φιλονει
 κῆν ἵνα νῆα τοῖς ἀνέμοις. καὶ ὁ πόντος
 ἡλαφρότερον ἔσται. εἰ δὲ μὴ ἀπρόφατ' ὦ,
 ἔργον ἀπροσδόκητος ἐμπεσῆται, καὶ δὲ

ταράξει τὰ ἄρματα μὴ χαλασθήναι, ἀλλὰ
 ἵνα νῆα ὑπὸ τῶν λαύφῳ. τότε δὲ οἱ πνέον
 τόν, ἔσθ' ὅτι ὑπὸ βρυχίῳ, καὶ ὑπὸ αὐτῷ τῷ ὕ
 δωρ πνέουσιν, οὐκ ἐπὶ νηὶ, ἀλλὰ ἐπὶ αὐτῷ
 τῶν τῶν ὑπὸ τῶν φερόμενοι. ὥς ὅτι ἡ ἐν
 ἐπιπύλωσι τοῦ διὸς πνέοντ' ὦ, ῥύονται.
 τὸ δὲ ὡς ἐν θαλάσσῃ φησὶν, ὅτι εἰ μὴ ἄρα
 ὁ βέλος παρὰ τῶν τῶν, καὶ ἀνδρομέδης ἐπὶ τῷ
 θῆ, καὶ τῷ βορέου ἡ διωκίς ἵνα τῶν τῇ
 νότον πνέουσι, καὶ δὲ σκορπίου τὰ νύφῃ,
 καὶ αὐτοῖς ποιήσῃ. πνέει γὰρ ὁ βορέας
 αἱ σκεδανύει τὰ νύφῃ. Οἱ μὲν αὐτοῖς
 νύφῃ βορέας. οἱ τότε πολλὰ παθόντες,
 πάλιν ὁρῶσιν ἀλλήλους ἐν τῇ νύκτι, οὐ γὰρ ἴσ
 σασι τὸν τοῦ λαύφου ὅπου ἂν ὦσιν.

Εἰ δὲ κερ' ἐσπερίης ἢ ἄλως λευγαύρου ἀπέει
 ὦμος, ὅσον προτέρης, ὀλίγη δ' ἐμὴ εἰλύνει ἀχλὺς
 Αὐτὸν, ἀτὰρ μετόπισθ' ἐοικότα σήματα τούχου
 Νύξ' ὑπὸ πᾶμφανόωντι δυτηρίῳ, οὐ σε μάλα χεῖ
 ἔς νότον, ἀλλ' ὄρεοιο πρὸς κοπέειν ἀνέμοιο.
 Δίης δ' ἄστρον ἐκείνο δ' ὕψος ὑποκείμεν' ἄλλοις.
 Τοῦ γάρ τοι τὰ μὲν ἀνδρεί' ἐοικότα, νεοῖσι λείπεται
 Σκορπίον, ἵππουρα δ' ὑπὸ σφίσι χηλαὶ ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξιτερὴν αἰεὶ τανύοντι ἐοικὼν
 Ἀντία δ' ἐνωτοῖο δυτηρίου. γὰρ δ' οἱ ἀπρίξ
 Ἄλλο μάλ' ἐσφίκωται ἐλνυλὰ μὲν δὲ χεῖρος
 Θηρίον. ὥς γὰρ μὴ πρότερον ἐπεφημίξαντο.
 Ἀλλ' ἔτι γάρ τε, καὶ ἄλλο πρᾶϊόθεν ἔλκεται ἄστρον.
 Ὑδρῶ μὴ καλεουσιν. τὸ δὲ ζώντι ἐοικὸς

τ ;

Ἡνεκίς

Ἡγεκὲς εἰλεῖται. καὶ οἱ κεφαλὴ ὑπὸ μέσσην
Καρκίνον ἰκνεῖται. σπέρν δ' ὑπὸ σῶμα λείοντ'.
Οὐρὴ δὲ κρέμαται ὑπὲρ αὐτοῦ λευταύροιο.
Μέσσην ὅ σπέρν λεκτιή, πυμάτη δ' ἐπὶ κείται

Εἰ δὲ κερύσσεις.) ἄν δὲ μισουρά
 ὄντι οὗ τοῦ λεγταύρου ὅμιος. ὁ γὰρ ὅτι περὶ
 αὐτὸν ἀχρὺς ἔην, ἦτο τὸν ὁμιον ἢ τὸν ἐν
 ταυρον. τὰ δ' ἐπὶ ὡς θυτιεῖα σημεῖα ὅμοι
 α ἔην, ὅ κ' ἦν νότον φαντάζεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ
 ρον. ὡς δὲ προτίθεις συνειπακούςον θα
 λάσσης. τὸν γὰρ οὐκ ὄντα, καὶ ἀνεανδρ, κα
 θάλασσαν λαοῖ. ὁ δὲ νῦν, ἔαν γ' τοῦ νοτίου
 λεγταύρου ὁ ὅμιος ὡς ὅσον ἀπέχῃ τῆς ἀνα
 τολῆς, ὅσον καὶ τῆς πλυσίας, ἀντὶ τοῦ ὅτι
 μεσσήτατος ὅστιν. καὶ αὐτὸν ἢ τὸν ἐν ταυ
 ρον λατὰ πᾶν τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς ἀνδρ
 ος φιλεῖν ὁ γὰρ ἀορασία. μετὰ ταῦτα δὲ
 ἐπὶ ὡς θυτιεῖα τὰ προεξημένα σημεῖα ἀ
 ποτιλεῖν ἢ νῦν, οὐκ ἐστὶ φησὶ νότον προσ
 διοικᾶν, ἀλλ' αὐτὸν ἐν ῥονίῃ πηγεῖν, ὅς ἀπὸ
 χειμᾶενος ἀνατολῆς πᾶν. Ἀτὰρ με
 τόπιον γ'. μετὰ δ' ταῦτα ὡς εἰς αὐτὸν ἔην
 τὸν ἐν ταυρον ἐπὶ ὡς ἡμῶν θυτιεῖα,
 εἰ πομπὴ δὲ ὅτι ἄν ἔην αὐτὸ μόνον ἀνέπι
 λον. τὰ ὑπράνω γ' αὐτοῦ κεφαλῶν, ἐψέ
 ται τὰ τοιοῦτα σημεῖα. δίνεις δὲ ἄστρον, ὁ
 ἐν ταυροῦς δις τὸ ἡμέριον ὑποκινεῖται. τὰ
 γὰρ γὰρ ἀνδρὶ ἐκτετα αὐτοῦ ὑπὸ ὡς σκορπίῳ
 ἡγῆται. τὰ δ' ἐπὶ πρὸς ἀντιπῆλιν αὐτὸ τῶν χι
 λῶν. αὐτὸν ἢ οὐκ ἔρμιον ἢ ἡρώνα φη
 σὶν ἔην. τὸ δὲ θυτιεῖα, σύμβολον θήρας. τὸ δ'
 θυτιεῖα, ἢ πηλὴν γάμψην σημεῖον. ὃ γ' ἡ
 ῥων ἐν ὡς σπηλαιῶν λατοικίας, δικαιοσύ
 νη συνίστη, καὶ πάλαι αὐτὸς ἀσκητιδὸν τὸν
 ὑδρὸν ἀπόλωντο, καὶ ἀχρὺν αὐτὸν πηλὴν
 τῶν ἰατρικῶν, καὶ ἰάδονα πρὸς τιμὴν λα
 τιστεῖα. τὸ δὲ σφῆκται, δις ποσὶ πᾶ
 σιν καὶ ἀσφαλῶς ἐστὶν ἐκτετα, ἡρώνα.
 Ἀντὶ αὐτοῦ.) ἡνταῦθα συνελθόντες σῶ
 μά τι ἀδιδουρωθῶν, καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων

πρὸ θεῶν προσηγρόθυ. Ἀλλο μάλ' ἐς
 σφίκεται.) τὸ λέγειν ἄλλο θεῶν, οὐ πρὸς
 αὐτὸν τὸν λεγόμενον ἀντιπίστις. ἅ-
 ζομεν γὰρ θεῶν λέγειν τὸν λεγόμενον ἡε-
 ρεῖα, πάντων λεγόμενον λογιάτορον καὶ
 δικαιοτάτον, ὡς αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἀληθὺς
 σκορπίον, ὃς ὑπερκατὰ τοὺς λεγόμενους, το
 ἄλλο θεῶν ἔπ.ρ. ἀμνησθὲν γὰρ αὐτῶς ἀ-
 νοῦσαι. Περαιότερον.) πρὸς αὐτὸν λέγει τὴν
 ἀνατολήν, καὶ Ὁμιρῶν, νύκτα μὲν πρὸς αὐ-
 λουχίῃ, λέγεται διὰ περὶ αὐτὴν καὶ διὰ
 πρὸς γὰρ τὴς γῆς δεῖ, τὸ γ' ἔλκεται, σφύρα
 λευκοκατὰς ἔπ.ρ. πᾶν γὰρ τὸν πᾶν ἐπὶ
 μῆκρον ἐκτεταται ἡ ὕψος, ὡς τριῶν ἡμε-
 ρῶν μοίρας ἐπ' ἔχοντες, τοῦτ' ἐκτετατὸν καὶ
 πᾶν, καὶ τὴς παρ' αὐτοῦ. τοῦτο γὰρ τὸ
 οἱ ἔκτετα ὕψος ἐκτετατὸν, ὅπως ἔρ-
 κῶς καταγινώσκοντες. οἱ μὲντοι ἀνθρώποι
 ἔκτετα εἶναι τὸν ἀστρον τοῦτο ἔχοντες, καὶ ἀ-
 ροντες πᾶν τοῦτο προφύροντες. ἡ γὰρ ἐκτετα-
 τὸν τοῦ ἡμερῶν, δεῖ πρὸς τὴν ἡμέραν μοίραν τοῦ
 ἐκτετατὸν περὶ τὸν ἐπὶ αὐτῇ, ὅτι δεῖ κατὰ
 ἡμερῶν αὐτῶν, ὅτι τὸν κατεστατορ
 δεῖ τὴς τοῦ ἡμερῶν ἀναβάσεως. τὰ γ' ἐκτε-
 τῶν αὐτῶν, περὶ τὴν πρὸς αὐτὸν τὸν θεῶν, ὅς
 δεῖ σφίς μῆκρον, ὅτι καὶ τὰ τελευτῶν εἰς
 τὴς τοῦ ἡμερῶν ἀναβάσεως. ἡ δὲ οὐρὰ αὐτῶν
 περὶ τὴν ἐκτετατὸν ὁφείλει εἶναι τοῦ ἡμερῶν
 ρον, ἵνα καὶ ὑπὸ τὰς ἡμέρας ἡ τὸν ἐκτε-
 τῶν. ὡς γὰρ φαίνεται πᾶν τοῦ ἡμερῶν, ὅς δεῖ
 κατὰ ἡμερῶν ἐκτετατὸν. ἄλλως τε καὶ ὁ
 ἡμερῶν ἐπὶ τὴν οὐρὰν αὐτοῦ, τοῦ μῆκρον ἡ
 μῆκρον πρὸς αὐτὸν, καὶ γὰρ τὴς ἡμερῶν αὐτοῦ δικ-
 λοῦται ἡ ἡμερῶν κατεστατορ, καὶ οὐκ ἔ-
 τι τότε ἀφανὲς γίνεται ὁ ἡμερῶν, καὶ ὁ ἡμερῶν
 τὸν δὲ οὐκ ἔστιν ἡ γῆ.

Εἰδωλον

Εἰδωλὼν λόρακ'Θ, σπείρω λόποντι τοικός.
 καὶ μὴ καὶ προκύνω διδύμοις ὑπο λαλὰ φαίνει.
 ταῦτά κε δηόσαιο πῦρ χρομύων γνῶντων
 ἔξεις παλίνωρα. τὰ γὰρ καὶ πάντα μάλ' αὐτῶς
 οὐρανῶ εὖ γνῶρην ἀγάλματα νυκτὸς ἰούσης.
 οἱ δ' ἐπιμῖξ' ἄλλοι πέντ' ἄστερες οὐδὲν ὁμοῖο
 γάνωθ' ἐἰδωλὼν δινοκαίει κα δινδύονται.

Εἰδωλὼν λόρακ'Θ.) τινὲς φασὶ τὸ λό-
 ρακα θεράποντα ἀπόκωνος ὄντα, ὑπ' αὐ-
 τοῦ πεμφθῆναι σποδῶν χάειν, ἢ τινος
 λεγόντος λαοιοῦντα λαοαρόν ὑδωρ ἐν λα-
 τῇ. ἰδύοντα δὲ σικλὴν ὀνύθους ἔχον-
 ταν, ἀναμῖναι μέχρι πεπαισθῶσι. φαίνον-
 τα δ' οὕτω, καὶ τὸ ἀμάρτημα σωθῆναι, ἀρ-
 πάτ' αὐτὰ τε ὑδωρ ἢ κηλὴν ὁμοῦ τῷ λα-
 τῇ φέρειν, καὶ λήγειν ὡς διεκκλήνῃ ὑδρὶ
 ἔσθαι ὑπ' αὐτῆς. ἀπόκωνος δὲ γινόντα τὸ
 ἀλλοθί, ἢς ὄρνιστον αὐτὸν μεταμορφῶσαι,
 καὶ ποιῆσαι διψῶν πρὶ τῷ ἀκμῶν τ' ὁπώ-
 ρας. Ναὶ μὲν καὶ προκύνω.) λοιπὸς δὲ
 προκύνω ἀπὸ τῶν διδύμοις λεγόντων. λα-
 τῇ τ' ὅτ' ἐπὶ τῇ περὶ τὸ λυγρὸν ἔσθαι
 ἢ τὸ ἀνακλῆναι. ἐν τῷ δι' ἐκκλήνῃς λεγόν-
 τι, ὅτι τὸ λυγρὸν ἀνακλῆναι τὸς δειν. ἀστῆ-
 ρων δὲ δὲ δὲ καὶ λαμπρῶν ὄντων, ὧν εἰς ὁ-
 μωνύμους προκύνω, οὕτως τ' περὶ τὸν μέγαν
 λυγρὸν δειν. ἀείωνος τ' λέγεται λυγρὸν, ἐπε-
 διὰ τοιοῦτον καὶ λυγρὸν, διὸ καὶ ταῦτα οὕτω
 περὶ τῇ θάλασσᾳ καὶ γὰρ ἄρκτος συν-
 θρᾶτ, καὶ θείει σαρ' αὐτῶ. ταῦτά κε
 θηόσαιο.) πληρώσας τὰ περὶ τῆς ἀστροθε-
 σίας, ἐπιφέρει καὶ τὸν, ταῦτα τὰ προφημῶ-
 να θεωρήσας, τῶν μιν αὐτῶν ἀννομίων
 ἐφ' ἑκὼν ἑλῖναι, καὶ λατὰ τὰ ἴν' αὐτὰς
 ὡς ἀνακλῆναι καὶ λυγρὸν. ἢ τῇ
 πρὸς τὸν ἀπὸ αὐτῶν λαμπρῶν ἀνακλῆναι καὶ
 λυγρῶν, καὶ ὁ καὶ ὡς αὐτῶν, καὶ τὰ ἄλλα πάν-
 τα τὰ ἀπληρῶν. ὅτ' οὐκ ἐπὶ τῶν πῶν
 καὶ τῶν, ὅτι ἀτακτοὶ καὶ κῆνοι, καὶ τῶν αὐτῶν
 ἀεισμένῃ ἐχουσι φράσιν. τὰ δὲ λατὰ τῶν

ξίον ἑλῖναι εἰσὶν, οἷον πλάνητες δὲ ἔχοντες
 τάξιον τῆς θεοσεως τοιαύτων, ἀλλὰ περὶ
 νόμοι καὶ μεταβάσαι εἰσὶν. οἱ δὲ
 ἐπιμῖξ' ἄλλοι πέντε.) προεῖπὼν περὶ τῶν
 ἀπληρῶν, μεταβάλλει ἐπὶ τῶν πλάνῶν
 τῶν λόγων. πέντε δὲ τοῖς φασὶν εἶναι, δι-
 λονότι περὶ τῶν μιν κλήνῃ καὶ σιλήνῃς.
 οὕτω γὰρ οἱ διὸ τὸ ἀνακλῆναι πορεύονται,
 ἀπὸ λυγρῶν ἐπὶ κλῆναι, καὶ ἀπὸ κλῆναι
 ἐπὶ παρθένοισι. οἱ δὲ ἄλλοι ἀτάκτως φέρον-
 ται, ὅτι καὶ τὸ κλῆναι προβαίνοντες τὸν καμῖο-
 ρας, ὅτε τὸ ὁπιδὼν ἀπομῖναι τῇ. ὁ δὲ κα-
 ρος, οἱ τ' ἄλλοι πέντε πλάνητον ἐπιμῖξ' δι-
 νύονται. ἀντὶ τοῦ ἀναμῖναι κλῆναι, οὐκ
 ὄντες ὁμοιοὶ τῇ προτίρῃς ἀπληρῇσι, εἰ-
 δὲ τῶν β' ὡς ὡς πλάνηται. τὸ δὲ πλάνῃ
 νωρα, πλάνη τῆς ὥρας, ἢ πλάνη λατὰ τὰς
 ὥρας ἀνακλῆναι καὶ λυγρὸν, πλάνη
 εἰδωλῶν, πλάνη φέρειν ἡμῶς μιν,
 καὶ ἔχοντα τάξιον. ἔχει γὰρ ὁ οὐρανὸς τὸ
 νας, καὶ ἐπιφανοῦς τῷ ὡς ὡς. ὡς τῶν
 μὲν πρὸ τῶν ἔχει ὁ καὶ τῶν. τῶν δὲ λυγρῶν
 ρας, ὁ καὶ τῶν. τῶν δὲ τῇ τῶν ὅς. τῶν δὲ
 τῇ τῇ τῶν, ὁ καὶ τῶν. τῶν τ' ἐπὶ τῶν ἢ ἄ-
 φροσύνη. τῶν δὲ ἐκ τῶν, ὁ καὶ τῶν. τῶν τ' ἐπὶ
 δόμῃ καὶ σιλήνῃ. ὁ καὶ τῶν ὡς ὡς καὶ λυ-
 κλοι ἀνάγει τὸς δὲ πάντων. αὐτοὶ δὲ, εἰς
 ἰδύοντες λυγρὸς ἑλῖναι. ἀποκλῆναι δὲ εἰς
 τοῦ ὡς ὡς καὶ λυγρῶν, ταπεινότεροι τῶν
 ἀπληρῶν. ἄλλοι δὲ ἐν ἄλλῳ ὡς λατὰ τὸ
 ὡς ὡς καὶ λυγρῶν πλάνηται, ἐκ τῶν
 νοι τῆς ὡς ὡς, δι' ἢς τῶν καὶ λυγρῶν
 καὶ τῶν φέρειν. καὶ τῶν καὶ τῶν εἰς ἑκάστον
 ὡς ὡς

ζώδιον ποιεῖ ἐνιαυτὸς δύο, καὶ μῆνας ἕξ.
μεῖζον γὰρ αὐτοῦ ἢ περιφορά, καὶ ἀνύει
πάντα τὰ ζωδιακὸν λυκλον δι' ἐτῶν 7. ὁ
δὲ ζεύς, δι' ἐτῶν 1 β. ὁ δὲ ἄρης εἰς ἑκάστον
ζώδιον ἡμέρας 30 ποιῇ, καὶ πάντα τὸν
λυκλον ἀνύει εἰς δύο ἐνιαυτοὺς καὶ μῆνας
6. ὁ δὲ ἥλιος εἰς ἑκάστον ζώδιον ποιεῖ μῆ-
νας, καὶ τὸν λυκλον εἰς ἐνιαυτὸν πληροῖ.
ἢ δὲ ἀφροδίτη λατὰ τινος μὲν ἐνιαυσί-
α, λατὰ δὲ ἑνὶ οὐκτωρ μνησιῶν τῶν πρὸς
ρίοδον ποιεῖ. ὁ δὲ ἑρμῆς εἰς ἕξ μῆνας, καὶ
ἡμέρας ἕξ τὸν ἴδιον λυκλον ἀπαρτίσσει.

Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων ἐπιτεκμήριο
κένων, ἢ κλίνονται, ἐπεὶ πάντες μετανάσαι.
Μακροὶ δὲ σφῆων εἰσὶν ἐλαιομυλίων γήνιαι.
Μακρὰ δὲ σήματα λατὰ ἀπόπροθεν εἰς ἐμ' ἰόντων,
οὐδέ τι θαρσάλεθ' ἑάνων ἐγὼ. ἄρκιος εἴλω
Ἀπλανέων τά τε λυκλα τά τε ἀδερὶ σήματ' ἐνισσῆν.

Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλους ὁρόων.) ἐπεὶ δὲ
αὐτὸν τὸν διδασκαλίου τῶν φαινομέ-
νων ἐποικίλει ἀπάντων, καὶ ἀπὸ μὲν βοῶ-
τον τῶν παρθένων, ἀπὸ δὲ τοῦ ἄρκτου, καὶ
τῶν δρᾶκοντων τὸν ἐννοῶν, καὶ δὲ ὅλον
ἀπὸ τῶν παρακειμένων καὶ προεγνωσμέ-
νων τὰ ἐξ ἡμετέρας διδασκῶν, καὶ φησιν ὅτι πρὸς
τῶν πλανήτων οὐκ εἰσι τοῦτο εἰπεῖν. οὐ
δὲ γὰρ εἰς ἀπλήτους ἀφορῶν, καὶ τοὺς πλε-
σίον αὐτῶν ἐκείνους ἂν εὐροῖς, ποῦ πο-
τε κένται. ἐπεὶ δὲ πάντων μετανάσαι, καὶ
οὐκ ἐν ταυτῷ λαίμφοι, ὥστε οὐκ ἂν αὐ-
τοὺς σημειώσασθαι τις ἐκ τινος τῶν ἀπλα-
νῶν, ὥσπερ τῇ λαπαλῇ τῆς ἀνδρομέδης τὴν
ἐκπορσημασίαν, καὶ τοῖς ποσὶ τὸν πρὸς
σεία. ὁ γὰρ τὸ μενόντων εἰσὶν, ἀλλὰ ἀντιφί-
ρονται ὡς λόσμοι. Μακροὶ δὲ σφῆων
εἰσι.) μακροὶ δὲ καὶ πολλοὶ λυκλον μνησίων
αὐτῶν, ἐνιαυτοὶ ἴσουται, καὶ σφόδρα πο-
λὺς ὁ τοῦ χρόνου λόγος, καὶ μακρὰ τὰ τεκ-
μήρια, ἀπόπροθεν εἰς ἐμ' αὐτῶν ἰόντων,
ἀντὶ τοῦ δὲ μακροῦ χρόνου λατὰ τῶν πε-

ρὶ σελήνῃ εἰς ἑκάστον ζώδιον δύο ἡμίσυ
ἡμέρας ποιεῖ. ἐπεὶ δὲ καὶ πάντων βροχῶν
τιρὸς ὅσον αὐτῆς ὁ λυκλον, ὥς καὶ τὸν πᾶν
τα ζωδιακὸν ἀνύει ἐν μνῇ. αὐτὴ γὰρ ἡ
πλανήτων ἐξουσίαις. αὐτὴ δὲ ἡ σελή-
νη λατὰ αὐτῶν ἀφαντος ἡμῶν ὅσον. ἐπεὶ
δὲ τοῦ ἡλίου φωτισμοῦ, φανερὰ ἡμῶν γί-
νεται. καὶ ὅτι ἡ αὐτῇ πλῆσις, τότε καὶ φά-
νεται, ὅτι ἡ αὐτῇ χωρεῖται, λατὰ ὅλην ἀπο-
κρίνεται. καὶ πάντων ὅσον πλῆσις, γινώσκται.
διὸ καὶ πρὸς τοῖς πρακτικοῖς κλῖσις θυγάτηρ λα-
γεται, ἐπεὶ δὲ τὸ φῶς ἐξ αὐτοῦ ἔχει.

ριφορὰν εἰς ταυτὸν λυκλον μνησίων, ἐκ τοῦ
διδασκῶν αὐτὰ πᾶσι ποῦν, αἰνίττειται δὲ
τὸ ἐκ μνησίων ἐπὶ τὸ φανερὸν φιλοσόφων
καὶ μαθηματικῶν, ὡς ὁ διοκίμωτος Πλά-
των. ἐκένον γὰρ ἔπαρ μὲν ἐν αὐτῶν, ὅ-
ταν λυκλον τὸ ὅλον αὐτῶν ἐν ἐνὶ ζώ-
διῳ, ἐπὶ τῶν αὐτῶν μοιρῶν, τότε γὰρ συμ-
πέρασμα τῆς οἰκουμένης γίνονται, καὶ ἀπόη-
λνται ὅτος ὁ λόσμος, λυκλον τῶν αὐτῶν
καὶ πάλιν λυκλον τῶν αὐτῶν, ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ
κυσίον καὶ λυκλον εἰν' ὁ λόσμος ἀπὸν ἔφα-
σαι. ἐφ' ὅσον δὲ καὶ ἔτρον γίνονται ἐκ
μνησίων πολλῶν ἐνιαυτῶν, ὅταν οὐκ ἀπὸ
τοῦ αὐτοῦ σημείου, ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον
λατὰ τῆς οἰκουμένης οἱ πάντων, ἐνιαυτός ὅσον.
ὅταν γὰρ ἀπὸ οὐ πρὸς ἀρξῆται σημείου, καὶ χρό-
νοι, ἐπὶ τὸ αὐτὸ πάλιν ἔλθῃ, ἐνιαυτός ἐσ-
ται. Οὐδὲν ἔτι θρῆσιν λαίμων ἐγὼ.)
μῆχρι τότε σικτίον, ἔτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς,
τὸ ἄρκιος εἴλω ἀπογνωσίων, ἵν' ἢ οὐκ ἂν
ἀνθρακὸς περὶ τῶν πλανήτων εἰπεῖν. ἄρ-
α δὲ ἂν ἂν μοι τὸ πρὶ τῶν ἀπλανῶν
μάθημα

μεσθία. ἡρόμιλον ἔν φησιν αὐτάρκην
 καὶ τῶν ἀπλανῶν τὰς περιτροπὰς καὶ πε-
 ριφορὰς, καὶ τὰ ἐν ἐκείνῳ σημεῖα εἰπεῖν. αἰ-
 τία δὲ τούτων, ἢ τῶν περὶ αὐτὸ γινομένων
 ποιητῶν, σπειγμοί, προκηρίσεις, ἀπολύ-
 ψεις, ἐπὶ πολλὰ ἰωθικνῶν καὶ ἰσπερειοί, καὶ
 τὰ τούτων ἀδελφεὰ. φαίνονται δὲ ἀνώμα-
 λοι, καὶ ταῖς χροαῖς ἀνόμοιοι περὶ ἀπλῶν.
 καὶ ἴσως οὐδὲ προηκεῖν ἔστι περὶ τούτων.
 ἐπεὶ οὐδὲ ῥαδιόρ' ὅτι περὶ τούτων θέναι
 εἰς ποίησιν. ἐχάρει γὰρ ἄνθρωπος ἀειμονεὺς καὶ
 μέτρα καὶ λιπὴ καὶ μόρια. ὅταν δὲ τῶν

πλανήτων, οὐδ' ἡμετέρ' ὅτι τοὺς ἀπλῶν
 εἰπεῖν, ἐπὶ δὲ πολλοὶ ὅτι οὐδὲ τὰ ἐν ᾧ αἰθέρι
 σημεῖα, ὅθεν καὶ ἐκότες ἐπιτιμῶσι καὶ
 Ἀράτω ἀδυναμία, φησάντι ἀδυνα-
 τὸν εἶναι περὶ τούτων λέγειν, ἀπαξάπλως
 προημενῶν περὶ τῶν φαινομένων εἰπεῖν.
 ἢ δὲ φράσις πεπληκται, καὶ ὅτι λιονδόν, τὰ
 τε ἀπλῶν καὶ τὰ σημεῖα εἰπεῖν. ἢ καὶ τῶν
 μὲν πλανήτων τὰ σημεῖα καὶ τὰ ἀπλῶν.
 οὐ βαρύνει εἰπεῖν. ἐκείνων δὲ, τουτίσι τῶν
 ἀπλανῶν, ἄρκιός ἐστι.

Ἡ τοι μὲν τάγε λείπεται ἀλέγκια δινωτοῖσι
 Τέσσαρα, τῶν καὶ μάλισα ποθὴ ὄφελός τε γήνοιτο
 Μέτρα πῶς σκοπεῖντι ἀννομένων γήνωτων.
 Σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσι περὶ ῥήδην περιέκται
 Πολλὰ τε, καὶ χερίδον πάντη σωεργμῶν πάντα.

Ἡ τοι μὲν τάγε λείπεται.) διδάξας τὰ
 περὶ τῶν φαινομένων, ἤλθε πάλιν ἐπὶ πάλιν
 τῶν ἀπλῶν διδασκαλίαν, οἷον αὐτῶν
 ἡμετέρ' αὐτοὺς ἀφανῆς εἰσιν ἡμῖν, πολλὰ
 τὸ γὰρ αἰεὶ, ὅτι ἔστιν ἐκφρασίς, ἀπὸ τῶν
 ἐπιφανούντων δὲ αὐτῶν ὡδίων, ποιεῖται
 πάλιν ἀτάκτως. ποιεῖται δὲ λόγος περὶ
 τῶν τε σάρων ἀπλῶν, τοῦ θεινοῦ τροπῆ-
 κός, καὶ ἰσημεεινός, καὶ τοῦ ἡμερεινός
 καὶ τοῦ ὡδίου. οὗτοι γὰρ εἰσι μάλισα
 βιωφιλῆς. ὁ δὲ ἀρκτικός καὶ ἀνταρκτικός
 καὶ ὁ γαλαξίας, οὐδ' ἡμῶν τροπῆς ὡφέ-
 λειαν ἔχουσι. καὶ ὁ μὲν θεινός τροπικός,
 ὅτι ἐν ἡμέρῃ γήνομι ὁ ἥλιος, ἄρχεται τὸ
 θείος ποιεῖν. ὁ δὲ ἰσημεεινός, ὅτι διὰ γί-
 νονται ἰσημερίαι. μάλιστα αἰετὶς καὶ ἡμε-
 ρα μὲν ὅς ἐστι κατὰ ῥωμαίους μαρτίος,
 ὅτε προσηλίου καμδάνουσι καὶ ἡμέρας.
 ἑτέρα δὲ ἡμερεινὴ, ἐν ταῖς ἡμέραις, ἐν ᾧ
 ἡμερῶν παρὰ μὲν, ὅς ἐστιν ὁκτώδεος,
 ὅτε καὶ αἱ νύκτες προσηλίου καμδάνου-
 σιν. ὁ δὲ ἡμερεινός, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἡμέραις
 γίγνεται τὸ ἡμερῶν ποιεῖν. ὁ δὲ ὡδίου,

ὅτι ἀπορρομή τούτων ὁ ἥλιος ἐν αὐτοῖς
 καὶ τοῦ ἡμερεινός καὶ τοῦ θεινός αἰτί-
 ῃ γίνεται. τὸ δὲ ἐν ἀπλῶν δινωτοῖσι, ἡμερῶν
 ὅμοια ὄντα περὶ φέρον, οἷον ἐκφρασίς,
 ἀπλῶν. Τῶν καὶ μάλισα.) τούτων
 τῶν τε σάρων ἀπλῶν φησὶ, ποθὴ γήνοιτο
 καὶ ὡφέλεια. ποθὴ γὰρ, ὅτι δὲ ἀδελφὸν πο-
 οὐ ἐπιφανῶν, ποῖαν τροπὴν ποιεῖ. ὡφέ-
 λεια δὲ, ὅτι τοῖς πράγμασι δυνάμεις ἐπι-
 βάλλοιτο, ἢ ἐν ᾧ γινώσκον, ἢ ἐν ᾧ ποιεῖν.

Μέτρα.) ἡμερῶν τὰς ἑξέτους τροπὰς καὶ
 περιόδους σκοπεῖντι, ἀννομένων τῶν ἐν
 αὐτοῖς. ἐκείνων γὰρ τροπὴ ἢ περίοδος.
 Σήματα δ' εὖ μάλα.) ἐπεὶ δὲ ὅτι καὶ
 ἡμερῶν ἀόρατοί εἰσι, καὶ οὐ καταλαμβάνου-
 νοντι, εἰς τὸ φησὶν, ὅτι σημεῖα ἐκείνων
 ἐπερὶ ῥήδην, καὶ διὰ τὰς ἀπλῶν καὶ τοῦ
 σωεργῶν καὶ πανταχόθεν ἀννομένων λεί-
 νεται. ἐρεῖ δὲ τὰ σημεῖα κατωτέρω, λέγει δὲ
 καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀρκτικούς ἀπλῶν.
 ἢ ὅν γὰρ φησὶν σαφῶς. ὅτι τὰ μὲν περὶ
 αὐτοὺς, τὰ δὲ ἐπ' αὐτοὺς, τὰ δὲ σὺν ἡμέραις. σὺν
 ἡμέραις δὲ, ἀντὶ τοῦ ἀννομένων.

ἢ Αὐτοῖς

ἔκονσι γὰρ παρὰ τοῦ ἱρμού, ὅτι οὐκ ἴδιος
ἔστι. θείῃ οὐκ ἐκείνο τὸ περιγλιγνέει, τὸ δὲ
λοῦμνον γὰρ ἀλά, ὅπερ ἐν κλητὸν οὐρανὸν
περιλαμβάνει. καὶ γὰρ τοῦ ἰωδικοῦ μᾶλλον
τοῦν περιλαβε τὸν οὐρανόν. ὃ μὲν γὰρ ἰωδία
πὸς μέγχι τῶν τροπικῶν κατέεισι, ὃ δὲ
ἢ τῶν λοιπῶν ἡ δὲ ἐπὶ πύλαι. Τῷ
δὲ χροίῳ.) νοῦνται μὲν καὶ ἄλλοι ἐν κλητοῖς
ἄπειροι, ἐφ' ἑκάστου τῶν ἀστέρων τῇ περὶ
φορᾷ γραφόμενοι, παρὰ τοὺς κλητοὺς
αὐτοὺς τῷ ἰωδικοῦ πόνους καίμενοι. ἄπει
ροι δὲ καὶ οἱ εἰς τὸ πόνον ὄρθιοι πρὸς τοὺς
παρὰ τοὺς κλητοὺς ἰωδικοῦ ἄπειροι.

δὲ, καὶ οἱ μὲν παρὰ τοὺς κλητοὺς ἐν τῶν
πόνων, ἀλλὰ τοῖς. περὶ τοὺς κλητοὺς δὲ ἐν τοῖς
ἄπειροις. ἰωδικοῦ γὰρ, ὅτι τὸ μέρος αὐτῶν
ἀφανίζεται, καὶ εἰς τὸν γῆν. ὃ δὲ ἄρατος
τοῦτον οὐκ ἐμνήσθη οὐδὲν. ὃ δὲ νοῦς, τοῦ
τῷ δὲ τῷ γαλαξίᾳ οὐδὲν ἄλλω δὲ πᾶσι
κροίῳ ὁμοίος, διὸ καὶ οἱ ἄλλοι ἀφανέει.
αὐτὸς τῷ φανέει δὲ. τὸ δὲ δινεῖται συμπτῶν
φίρεται τῷ οὐρανῷ, τῷ δὲ γαλαξίᾳ, οἱ δὲ
τῶν ἐρημικῶν τῶν ἀστέρων ἰσχυροὶ εἰσι.
ὅτε ἰωδικοῦ καὶ ὁ ἰσχυρὸς. καὶ γὰρ καὶ
οὗτοι μέγχι, οἱ δὲ λοιποὶ τούτου μέγχι.
ὅτε χαμῖνός καὶ θεινὸς τροπικός.

Τῶν δὲ ἐγγύθεν δὲ κατερχομένου βορέας.
ἔρ δὲ οἱ ἀμφοτέρω κεφαλαὶ διδύμων φορέοντα.
ἔρ δὲ τὰ γούνατα καίται ἀκρότῳ ἡνίοχοιο.
λαὶν δὲ ἐν κλητῷ καὶ ἀριστερὸς ὤμος ἐπ' αὐτῷ
Περσέως. ἀνδρομέδης δὲ μέσην ἀγκῶν ὑπὸ τῶν
Δεξιτέρῳ ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ δέναν ὑφ' ὅθι καίται
ἄσπερος βορέω γε, νότῳ δ' ἐπικεκλιτα ἀγκῶν.
ὅπλα δ' ἱππεῖς, καὶ ὑπαύχονον ὀρνίθιον
Ἄρησι καὶ κεφαλῇ, καλοῖτ' ὀμφούχοι ὤμοι,
αὐτὸν δινεῖνται ἐκ κεφαλῆς πρὸς ἐν κλητῷ.
ἢ δ' ὀλίγον φέρεται νοτιότερον, οὐδ' ἐπιβάλλει
Γαρθένῳ, ἀλλὰ λέων, καὶ καρκίνος. οἱ μὲν ἄρ' ἀμφοῖν
ἔξωθεν καίται βεβολημένοι. αὐτὰρ ὁ ἐν κλητῷ
τὸν μὲν ὑπὸ σῆθος καὶ γαστέρα μέγχι παρὰ αἰσθῶ
τέμνει, τὸν δὲ δινεῖνται ὑπὲρ τῆς χελεύου
Καρκίνου. καὶ μάλισα διχαζόμενον ἐν νότῳ
ὀρθόν, ἢ ὀφθαλμοὶ ἐν κλητῷ ἐκτείνοντο ἰοίον.
τοῦ μὲν ὄφρ' τε μάλισα δ' ὀκτὼ μετρηθέντῳ,
πέντε μὲν ἐν κλητῷ σφίγγεται καὶ ὑπερτατα γαίης,
τὰ τρία δ' ἐν περάτῳ. δέρεται δὲ οἱ ἐν τροπικῇ εἰσι.

Τῶν δὲ ἐγγύθεν.) λοιπὸν ἔξω διὰ
κεφαλῆς ποιεῖται, ἀποσπῶντας πάλιν ἀπὸ
τοῦ βορέου ἐν κλητῷ, καὶ φασιν, ὃ μὲν θεινὸς
πλοῖον δὲ τοῦ βορέου. ἐν δὲ οἱ ἀμφοῖν

ται, ἐν αὐτῷ δὲ καὶ τοῦ ἡνίοχου τὰ γού
νατα. ἀκρότῳ δὲ, ἡνίοχου ἀνερμυσμένη
καὶ συμπτῶν τῷ τῷ τῷ. ὅπλα
δὲ ἱππεῖς.) αἱ δὲ τοῦ ἱπποῦ ὀφθαλμοὶ καὶ ὁ

τῷ ὀρνιθῷ ἀνὰ ἡμέραν, σὺν αὐτῇ τῇ ὀρνιθῷ
 φαλῇ. καὶ οἱ ἀνθρώποι τοῦ ὀρνιθίου ὅμοιοι,
 περὶ τὸν λυκόνου λινούνην, περὶ λαβύρινθον
 καὶ ἐν κείνοις. Ἡ δὲ ὀρνιθὸν φαίνεται.)
 σημαίνεται καὶ φησὶ, ἡ δὲ παρθένη ὀρνι-
 θὸν εἰς τὸ νοτιώτερον τοῦ λυκόνου φαίνεται,
 καὶ οὐκ ἐπιφάνει αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ ἥλιος καὶ ὁ
 λαρκίνου ἐπιφάνει αὐτοῦ. ὁ γὰρ λυκὸς, ὅς
 γὰρ ἔχοντα ἐπὶ τὸ σῆθος, καὶ τὴν γαστέρα,
 καὶ μέγχι τῶν αἰσθητῶν τιμῇ. τὸν δὲ λαρ-
 κίνου δὲ ὅπου τίμει, ἀρχὴ τοῦ νοτίου
 οὐδ' ἀρκίου. ἐπὶ γὰρ τὰ βώλια δὲ οὐκ ὁ λυ-
 κός. αὐτὰ γὰρ ἐπὶ ἐκτείνεται ὑπερθεῖν.
 Ἡ δὲ μάστις.) ὅπου μάστις ἐν τούτῳ ὡς
 βώλια γνώσις, καὶ διχῶς τιμνόμενον θε-
 ωρήσεις τὸν λαρκίνου, ὁρθῶς καὶ σφόδρα
 λαλῶς. Πύγχι μὲν ἔνθα σφίγγεται.)
 πῶς τὸ λήμα τοῦ ἐκτεσπόντου, καὶ Λαρκί-
 ούμονος δοκεῖ. τὴν δὲ φανερὰν πρὸς
 ματῆσαν συνθεῖναι, καὶ εἰς πικρὰν ἐκτε-
 σι εἰσέλθειν, ἔνθα καὶ τοὺς λόγους ἐποί-
 ησεν. ἀντιπλήθει δὲ τὸ ἐνθεῖν αὐτοῦ, λέγει
 πονεῖν λαρκίῳ τῇ νύκτι καὶ χιτῶν ἄκρου. του-
 τῆς ἐν ἐπὶ τῇ ἀρκιτικῇ φέρει τὴν λυκὸν, λαλῶ
 ἐλπίμα ἡ μετρίσις ἡμέρα, ὥρῳ δὲ καὶ τὴν ἀ-
 ρων, καὶ τριῶν πεμπημοείων ὥρας. ταῖς
 λαλῶ τὰς ἀθύνους καὶ τὴν ἑφελον λαλῶ φα-
 σί, καὶ ὁ πόλος ἀρκιτικὸς μόνος. Τὰ τρία
 δὲ ἐν πρῶτῳ.) τὴν φησὶ τὴν λυκὸν, οὐκ εἶπε
 τῆς λαταλῆφως, τὰ βώλια, ἡ σημαία
 αἰς ἡμετέρας καὶ μεριθύνει, τὰ μὲν πρὸς
 τὴν μετρίαν ὑπερβαίνει, καὶ ἐν ὑψη-
 λινούνην. τὰ δὲ τρία, ἐν λύσει καὶ ὑπόστα-
 σιν δὲ τούτῳ ὡς λυκὸν τροπὰς θεοῦ καὶ γί-
 νουται. ἐν δὲ τούτῳ τοῦ μετρίου, εἰς οὐ-
 τὴν βωλῆν, ὁ μὲν τὰς νυχθημέρου ὥρας,
 αἱ εἰς κ. δ. ἡ μὲν τῶν ὀκτὼ μερῶν αὐ-

τοῦ τὰ πέντε διληκῶς ὑπερβαίνει. τὰ δὲ
 τρία ὑπόστα, ἀριθμῶσιν ἡμετέρας μέρους,
 εἰς τρεῖς ὥρας συμπληρώμενον, ὥς γ, ε,
 ι, ὥστε εἶναι τὴν ὀρνιθὸν ἡμέραν ὥρῳ ιε,
 πάλιν τὰ ὑπερβαίνει μέρους ἔχοντα τρεῖς. οὐ-
 τὴν γ, γ, θ. καὶ εἰς ἡμετέραν νύξ ὥρῳ θ. καὶ
 ἀνὰ πάλιν ἐπὶ τῇ χιτῶν, τὴν μὲν ἡμέραν
 ὥρῳ θ. τὴν δὲ νύκτα ιε συμπληροῦν γίνε-
 σθαι. ἐν δὲ τῇ ἀρκιτικῇ τοῖς ἀρκιτικῇ
 τέροις, ἡ τε ὀρνιθὸν ἡμέραν, καὶ ἡ χιτῶν νύξ
 πληθύνει εἰς ἡμέραν ἡ ιε, εἰς τὴν καὶ πάλ-
 ης μέρους τὴν πέντε ὑπερβαίνει εἶναι, ὅθεν καὶ
 ἡμετέρας βώλια δὲ ὥρας ἐπὶ χιτῶν καὶ
 μετρίαν νύξ, καὶ θερινὴν ἡμέραν διληκῶς
 ὥς εἰς εἶναι, ὁ μὲν εἰς τὰς εἰσφύρας πρὸς
 εἰσφύρας, ἀρκιτικῇ μὲν μέσῳ ἀρκιτικῇ δὲ
 ἐλπίμα γίνονται. καὶ δὲ βώλια ἡμετέρας, ὑψη-
 λὰ ὑπερβαίνει, πρὸς τὴν ἐνδοῦν καὶ τὸν
 μεσημέριον, ἡ γὰρ ἡ μεσημέρια μέρους
 τὰ τὸν ὅσον πέντε τὴν σφαιρῶν. Οἱ ἐν
 δὲ οἱ ἐν.) ὡς θερινῇ κληκῇ τροπὰς εἰς τὴν
 ἡλίου κατὰ λόγον. αἱ γὰρ θερινὰ τροπὰς ἐν
 ὡς καρκίνου γίνονται ἡ μέρους αὐτοῦ τοῦ
 ἡλίου ἐπὶ χιτῶν, ὁ δὲ βώλια ἐν τούτῳ
 ὡς κληκῇ εἰς. κατὰ οὐκ τὴν ἡμετέρας τὴν
 καρκίνου, ταπεινότερον ὡς ἡλίου πρὸς ἀνα-
 λογίαν ἀρκιτικῇ γίνονται. καὶ εἰς τούτῳ ἐκ-
 τι ἐπὶ διληκῇ ἡ ἡμέραν, ἀλλ' ὑπερβαίνει.
 μετρίαν δὲ ὡς λόγῳ τούτῳ, ἡ εἰς τῶν ὥρων
 λογιῶν ἐνέργεια. ἡ γὰρ σκία τοῦ γνῶμονος,
 κατὰ τὸ πρὸς ἀνατολὴν τὸν ἡλιον, τὴν ὀρθό-
 λω μέρους τοῦ καρκίνου, οὐκ εἰς ἐκτε-
 νεται, ἀλλ' ἀνασπάται. τὸ δὲ ἐν τροπῇ, τὴν
 τῆς ἐν ὡς βώλια τούτῳ τὸ τέλει τοῦ
 ὑψους καταλημπάει, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν νο-
 τιώτερον τροπὴν ποιεῖται.

Ἀλλ' ὁ μὲν γὰρ βορέαυ περὶ λαρκίνου ἐσφίγγεται.

Ἀλλ' οὐκ ἀντιδρῶντι νότῳ μέγρον ἀγοκερῆα

Τέμνει, καὶ πόδας ὑπερβαίνει καὶ κήτερος οὐδ' ἐν.

Ἐν δὲ οἱ

Ἐν δ' ἐοὶ δ' ἔστι λαγῶς. ἀτὰρ κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν
 Αἴνεται, ἀλλ' ὅποσιν ἐπέχει ποσσίν. γὰρ δ' ἐοὶ ἀργῶ,
 Καὶ μέγα κρηταύροιο μετὰ φρενὸν. γὰρ δ' ἐτε κρηττοῖον
 Σκορπίου. γὰρ καὶ τόξον ἀγανοῦ τοξότου.
 Τὸν πύματον καθαροῖο πῆρεχόμην βορέαο

Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν βορέῳ. αὐτὸς δ' ἐν φη
 σιν ὁ κύκλος, ὡς ἔρκεται ἐπὶ τὸν καρκί-
 νον ἐστῆρικται. ἐν γὰρ τοῦτο ὁ ἥλιος ὑψό-
 μεν, ποῖα τὴν θεινὴν τροπικὴν ὠ-
 ραν. Ἀλλ' ὁ δ' ἀντιῶντι.) περὶ τῇ
 χαμμερινῇ τροπικῇ ὁραμαίναναι καὶ φη-
 σιν, ἀλλ' ὁ δ' ἡλικίᾳ ἐν τῷ νότῳ ἀντιῶν-
 τι, ἡγοῦν τῷ δ' ἐναντίας τῇ βορέῳ, ὡς ἐμ-
 ναι τὸν αὐτοῦ κρηττοῖον. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ὁριῷ
 τροπικῇ χαμμερινῇ γίνονται. τινὲς δ' ἀντι-
 ὄντι νότον ἀμαθῶς ἔγραψαν, ἵνα ἡ μετα-
 λαμβάνοντι τῶν τοῦ νότον πνευματώ-
 ρων, καὶ ἐμὸν δέχον ἀντιῶν. οὐκ
 ἔστι δ' ἐπὶ, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐν τοῖς ἀνω πνεύμα-
 τος βορέῳ ἔπει. λέγει καὶ νῦν ἐν τῷ νότῳ τῷ
 ἐναντίῳ θείσιν ἔχοντι τοῦ βορέῳ. εἰς δ' ἐπὶ
 τὴν ἀντιῶν, ὅτι ὁ χαμμερινὸς τροπικὸς νο-
 τιώτερον ἔχον τὴν θείσιν, ἐναντίας δ' ἐπὶ
 θεινῇ τροπικῇ, καὶ περιγράφει τὸν αὐτὸ

κρηττοῖον, λοιπὸν δ' ἐπὶ τῶν ἐπιφανούντων
 διδωσιν αὐτῇ τὴν κατάληψιν. Ἀτὰρ
 κυνὸς οὐ μάλα πολλὴν αἴνεται.) ἡγοῦν
 μέριλλα τοῦ σάμακτος λαμβάναναι. αἴνεται
 γὰρ τῷ λαμβάνειν. ἀλλ' ὁ λόγος μερίλλας ἐπὶ
 καὶ τοῦ σάμακτος τοῦ κυνὸς, ἀλλ' ὁ ἐμπρο-
 σθίων ποδῶν. τοσαύτην οὐκ αἴνεται με-
 εἶδρα, ὅσην οἱ ἀκροὶ οὗτοι πόδες τοῦ κυ-
 νὸς φαίνουσι. μετὰ φρενὸν, αἱ φρενὲς ἐν
 τῷ στήθει παρὰ κενταῖ. μετὰ φρενὸν οὐκ,
 τὸ μετὰ τὴν φρενᾶ, ἡγοῦν τὸ ὅποσον τῇ
 φρενὶ, τῷ τῷ τὸ δὲ μοιροῦν τῆς ἐξέχουσας.
 Τὸν πύματον.) τοῦ τοξότου οὐκ ἔστι νοτιῶ
 τερος ἀκρος, τοῦτο οὐκ ἔστι φησιν, ὅτι ἐστὶν
 τοξότου πύματος ἡ ἐξέχουσα φρενὶ τὸ ἥλι-
 ος, ὡς ἐπὶ τὸν νότον καπῶν, ἀλλ' ὁ καθαροῦ
 βορέῳ, καὶ κενττοῖον διελθῶν, ὡς ἐπὶ τὰ βο-
 ρεῖα ἔρχεται ἀνω ἀπὸ τοῦ ἀγροῦ. τὸ δ' ἐπὶ
 καθαροῖο, ὅτι αὐτὴν γένεσις ὁ βορέας.

Ἐς νότον ἡλίου φέρεται. τρέπεται γέμεν αὐτοῦ
 Χαμμερινῇ. καὶ οἱ τρία μὲν ποδὶ τέλλεται ὑψοῦ
 Τῶν ὀκτώ, τὰ δ' ἐπὶ γένε κατ' ὠρεν χα δινδύονται.
 Μεσσήθῃ δ' ἀμφοτέρων, ὅσος ποιοῖο γάλακτος,
 Γαῖαν ὑποστρέφεται κύκλος διχάοντι ἐοικώς.
 Ἐν δ' ἐοὶ ἡμάτα νυξίμ' ἰσαίεται ἀμφοτέρωσιν,
 Φθίνοντ' ὁ θέρους, τοῦτ' ἔαρὸς ἰσαμλύνει.
 Σῆμα δ' ἐοὶ κριὸς, ταύροιό τε γούνατα κῆται,
 Κριὸς μὲν καὶ μῆκος ἐληλάμην δ' ἐπὶ κύκλου,
 Ταύρου δ' ἐπὶ σκελῶν ὅσην ποδὶ φαίνεται ὀκλάξ.
 Ἐν δ' ἐτε οἱ ζώνη δὲ φεγγέος ὠρίωνος,
 Καμπύλ' ἀνθομλῆς ὕδρης ἐν οἱ, καὶ ἐλαφρὸς
 Κρηττῆρ. γὰρ δ' ἐπὶ κόραξ. ἐν δ' ἡσέρες οὐ μάλα πολλοί

ἡ 3 Χηλάωμ

Χηλάων. ὃν ᾤδ' ὁ Φιλούχου γούνα φορεῖται.
 Οὐ μὲν αὖν τοῦ ἀπαμείρεται, ἀλλὰ οἱ ἐγγὺς
 Ζῶνός ἀπτεῖται μέγας ἄγγελος. ἡ δὲ κατ' αὐτόν
 ἵππῃ κεφαλὴν καὶ παύχονορ εἰλίσσονται.

Τρέπεται γὰρ μὲν αὐτοῦ.) ἐν αὐτῷ δ' ᾧ
 τοξότην ἐν τοῖς τελευταίοις χημερινὸς
 τρέπεται ὁ κληῖος, ἀπ' τοῦ τοξότου τελευ-
 τῶν, καὶ ἀρχιδοῦ μέγαρον ᾧ ἀγοκίρωτι.
 Καὶ οἱ τρία μὲν.) οὗτοι ἱεῖς οὗτοι λατὰ
 τὸ μέγας, ὁ χημερινὸς τροπικός, καὶ ὁ θε-
 εινὸς, ὅμοιος ἐναντίοντι πείπονθον ὁ χημε-
 εινὸς ᾧ θεινῷ λατὰ τὴν θέσιμ. τρία μὲν
 γὰρ αὐτοῦ συμβήματα ὑπέρβια, τὰ δ' ἐπὶ
 τε ὑπόβια. δὲ τούτου καὶ ὁ κληῖος ἀγοκί-
 ρωτος ἐπὶ χημ. μοῖραν, θ μὲν ἄρῶν τὴν
 ἡμέραν ποιεῖ, ἡ δὲ τὴν νύκτα. λατὰ γὰρ
 τὴν χημερινὴν τροπὴν, τὰ μὲν ὑπὸ γῆμ,
 τὰ δὲ γ, ὑπὸ γῆμ. Μεσώθι δ' ἀμφοτέ-
 ρων. συμβαίνει περὶ τοῦ ἱσημερινοῦ.
 καὶ τούτου τὸ μέγας διδωσιν ἀπ' τοῦ ἡ-
 δὴ ἐγνωσμένου κύκλου τὸ γαλαξίου. ἱεῖς δ'
 ἀποφάνεται ἐν λατὰ τὸ μέγας τὸν ἱση-
 μερινόν, τοῦτε γαλαξίου καὶ τοῦ ζωδιακοῦ.
 πάντες γὰρ διχῶς τέμνουσι τὴν σφαῖραν.
 ὁ δὲ νοῦς, ἀμφοτέρων τοῦτε θεινοῦ τροπι-
 κοῦ καὶ τοῦ χημερινοῦ, λατὰ τὸ μέγας δὲ
 ὁ κύκλος, ὅς ἐστι καὶ τοῦ γαλαξίου. Εἰ
 δὲ οἱ ἡμέτεροι.) ἀμφοτέρω δὲ αἱ ἱσημερία
 ἐν αὐτῷ γίνονται. αἱ ἡμέραι διηλαδὴ ἴσαι
 τοῦς νυκτὶν. ἴσονται γὰρ περὶ μόνως τὰς πρὸς
 ἴσας μοίρας. διὸ δὲ γίνονται ἱσημερία,
 μία μὲν, ὅτι φθίνει τὸ θερος. καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 θῶς, ὅς ἐστιν λατὰ ῥωμαίους σελήμβριος.
 γίνεται δ' ἐν τοῦς χηλοῖς ἡ τροπὴ, καὶ ἱση-
 μερία δὲ μεσσημῶν τῶν ἡμερῶν. ἑτέρα
 δὲ, λατὰ τὸν μάρτιον, μεσημῶν τῶν

νηκτῶν. Σῆμα δὲ οἱ ἱεῖς.) τὴν λα-
 τὰν περὶ αὐτοῦ διδωσιν ἐκ τῶν ἐπιφαν-
 ὦν αὐτῷ ζωδιακῶν. σημεῖον δὲ ὁ ἱεῖς,
 ὅπου καὶ τὰ τοῦ ταύρου γόνατα εἴσται, ἀλλ'
 ὁ μὲν ἱεῖς λατὰ τὸ μέγας καὶ διόλου ἡ-
 μοσμήνεται φέρεται ᾧ ἀλφειῶν. τοῦ δὲ ταύ-
 ρου ὁ πόσις δὲ κλάσις, καὶ καμπὴ τῶν σκε-
 λῶν γίνεται. ὁ μὲν γὰρ κριός, ὅλος δὲ ᾧ κα-
 κλῶ προσημοσμήνεται. ὁ δὲ ταύρος κατὰ
 μόνον τὴν σκελῶν καμπήν. Καμ-
 πὴτ' αἰθομένης.) ἡγοῦν ἡ ἀπ' τῆς κεφαλῆς
 πρώτης καμπῆς αἰθομένης δ', ἡγοῦν τῆς ἐχθ-
 ρῆς καυσάδης τῆς καυσίτης γὰρ δὲ αὐ-
 τῆς ὁ ἱεῖς καὶ Εὐφορίων, ἡ μὲν πάνθ' ὅσα πο-
 φύει ἀνδρείηται αἶα, ἡ φύσιν καὶ ποίω,
 ὅτ' ἐχθρὸν ἔσται, πυθρὸν ὡς περὶ κηφόμε-
 νορ, φαφαρὴν διδωσιν τέρην ἡ αἰθομή-
 νης, τῆς καυσίτης ἐκ τοῦ ἡλίου. σφοδρὰ
 γὰρ καταλάμπει, ἐκ τῶν ζωδιακῶν τοῦ
 σα. Καὶ ἱλαφρὸς κρητὴρ.) ἐν αὐτῷ
 ᾧ ἱσημερινῷ φησὶ κύκλος, καὶ ὁ ἱλαφρὸς
 κρατὴρ δὲ τῆς ἱλαφρῆς δὲ, ὁ ἱλαφρὸς ἐκ
 μὲν ᾧ τῆς ὑδρας σώματι, ἡ ὁ ἀλαμπής. ἀ-
 μυνδρὸς γὰρ ἔχει τοὺς ἑσπέρους. ἐν δὲ ἑσπ-
 ρῆς, οὐ τῆτο φησὶν ὅτι οὐ πολλοὶ ἑσπέρους
 σὶ τῶν χηλοῦν. αἱ γὰρ, ἀλλ' ὅτι οὐ πολλοὶ
 τῶν ἐν χηλοῖς ἑσπέρων ἐπιφανέονται τοῦ κύ-
 κλου. αἱ γὰρ ἄκρα χηλοῦ ἐπιφανέονται.
 Οὐ μὲν αὖν τοῦ.) ἡγοῦν οὐκ ἀπολαμβά-
 νει τινὰ μοῖραν τοῦ αὐτοῦ ὁ κύκλος, ἀλλ'
 εἰς ἡμέρας αὐτῶν ὁ δὲ διὸς ἄγγελος αὐτῶν.

Τοὺς μὲν παρὰ βολὰς δὲ ὁρθοῦς ποδὶ βάλλεται ἄφαρ
 μεσώθι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφηνώται
 λοφὸς ὃν ἀμφοτέροις. οἱ μὲν γὰρ ἐκότερῶν ἔχουσι

Ἀντιπέρην

φως δὲ, οὕτως ἐξελθόν, ὅσον δὲ τῆς ἀπὸ τῆς
ὀφθαλμοῦ βολίδος, καὶ ἀκτίνος, ἀποτέμε-
νται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ ἀνὰ τὸν αὐτὸν ὅ-
ριον, ἐξ αὐτῆς ἀποδύμενη τὴν ἰσχυρίαν ἀπὸ
τῆς ἀκτίνος. ἡ ἀκτίς δὲ ἐξ αὐτῆς ἀποτέμε-
νται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ ἀνὰ τὸν αὐτὸν ὅ-
ριον, ἐξ αὐτῆς ἀποδύμενη τὴν ἰσχυρίαν ἀπὸ
τῆς ἀκτίνος. ἡ ἀκτίς δὲ ἐξ αὐτῆς ἀποτέμε-
νται καὶ ἀφαιρεῖται ἡ ἀνὰ τὸν αὐτὸν ὅ-
ριον, ἐξ αὐτῆς ἀποδύμενη τὴν ἰσχυρίαν ἀπὸ
τῆς ἀκτίνος.

λόγον ἐπὶ τῇ πλὴν τῇ ἀπὸ τῆς ἀκτίνος
σφαίρας. ἡ δὲ ἀκτίς ἀφαιρεῖται, οὕτως ὡς
ἀπὸ τῆς σφαίρας ἀφαιρεῖται, κατὰ τὴν πλὴν
θίσειν πρὸς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀφαιρεῖται,
ἀπὸ τῆς πλὴν, τούτῳ τῆς γὰρ ὁρῶν
τὰ οὐρανία, ἡ ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἀφαιρεῖται, οὕτως δὲ μικροῦ καὶ σφαί-
ρας λόγον ἐπεχόντος. καὶ ἀφαιρεῖται οὕ-
τως σφαιρῶν τῇ ἀκτίνος ὅψιν, οὕτως πλὴν τῆς
ἰσχυρίας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ἀκτίνος.

Ζωὶ δὲ ἐπὶ τῇ πλὴν τῇ ἀπὸ τῆς ἀκτίνος
σφαίρας. ἡ δὲ ἀκτίς ἀφαιρεῖται, οὕτως ὡς
ἀπὸ τῆς σφαίρας ἀφαιρεῖται, κατὰ τὴν πλὴν
θίσειν πρὸς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀφαιρεῖται,
ἀπὸ τῆς πλὴν, τούτῳ τῆς γὰρ ὁρῶν
τὰ οὐρανία, ἡ ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἀφαιρεῖται, οὕτως δὲ μικροῦ καὶ σφαί-
ρας λόγον ἐπεχόντος. καὶ ἀφαιρεῖται οὕ-
τως σφαιρῶν τῇ ἀκτίνος ὅψιν, οὕτως πλὴν τῆς
ἰσχυρίας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ἀκτίνος.

Ζωὶ δὲ ἐπὶ τῇ πλὴν τῇ ἀπὸ τῆς ἀκτίνος
σφαίρας. ἡ δὲ ἀκτίς ἀφαιρεῖται, οὕτως ὡς
ἀπὸ τῆς σφαίρας ἀφαιρεῖται, κατὰ τὴν πλὴν
θίσειν πρὸς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀφαιρεῖται,
ἀπὸ τῆς πλὴν, τούτῳ τῆς γὰρ ὁρῶν
τὰ οὐρανία, ἡ ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἀφαιρεῖται, οὕτως δὲ μικροῦ καὶ σφαί-
ρας λόγον ἐπεχόντος. καὶ ἀφαιρεῖται οὕ-
τως σφαιρῶν τῇ ἀκτίνος ὅψιν, οὕτως πλὴν τῆς
ἰσχυρίας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ἀκτίνος.

ἡ δὲ ἀκτίς ἀφαιρεῖται, οὕτως ὡς
ἀπὸ τῆς σφαίρας ἀφαιρεῖται, κατὰ τὴν πλὴν
θίσειν πρὸς τὸ πᾶν, καὶ ὅτι οὐδὲν ἀφαιρεῖται,
ἀπὸ τῆς πλὴν, τούτῳ τῆς γὰρ ὁρῶν
τὰ οὐρανία, ἡ ἀπό τινος τῶν ἐπὶ τῆς ἐπι-
φανείας ἀφαιρεῖται, οὕτως δὲ μικροῦ καὶ σφαί-
ρας λόγον ἐπεχόντος. καὶ ἀφαιρεῖται οὕ-
τως σφαιρῶν τῇ ἀκτίνος ὅψιν, οὕτως πλὴν τῆς
ἰσχυρίας ἀφαιρεῖται ἀπὸ τῆς ἀκτίνος.

x

ὡς οἱ

ὡς οἱ ἄλλοι πλάνηδον εἰς πλάτῃ. ποιῆται δὲ πλὴν πορείαν ἐναντία τῷ παντὶ κύκλῳ. ὁ μὲν γὰρ κύκλος ἀπὸ ἀνατολῶν ἐπὶ δύσεως φέρεται, ὁ δὲ ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς. τὸ δὲ ταύρου δὲ ἐπὶ τῷ ὅτι τοῦ λιγυροῦ βραδύτερον διώκει, ὅσω καὶ ἀνὰ τῆς αὐτοῦ δαί. καὶ καταφερομένη τῇ ταύρου οἱ διδύμοι, καὶ ἐξῆς τὰ λοιπά. τὸ γένει καταφορᾶς καὶ δύσεως τοῦ παντός,

ἀλλ' ὑψηλότερον καὶ ἀνότερον φαίνεται ὁ ζωδιακός, ὡς ἐπὶ τὸ φανερόν τοις ἀνθρώποις. Καὶ οἱ περὶ τοῦτον ἰόντι. τῶν γὰρ ὡρῶν τὰς μεταβολὰς ἡ τοῦ ἡλίου κίνησις ποιεῖ, ὥς ἐπικαρπίους καλεῖται, ὅτι τὸ μὴ τέρας εἶναι τῶν καρπῶν. καὶ οἱ γὰρ καρπῶν γηννιτοροῦ ἀύξινονται δὲ διανύοντες τοῦ ἡλίου τὸ πᾶντα κύκλον.

Τοῦ δὲ ὅσον κοίλοιο λατ' ὠκεανοῖο δύνηται,
 Τόσον ὑπὲρ γαίης φέρεται. πάση δ' ἐπὶ νυκτὶ
 Ἐξ αἰεὶ διώουσι δύω δὲ καὶ δὲ κύκλιοι.
 Τόσαι δ' ἀντέλλουσι. τόσον δ' ὑπὸ μῆκος ἐκείνη
 Νύξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τὴν πρὸ ἡμῶν κύκλου
 Ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀέρεται ὑψόθεν γαίης.
 Οὐκ ἐν ἀπόβλητον δὲ δολοκηνώω ἡματι εἶη
 Μοιράων σκέπησθαι, ὅτε ἀντέλλουσιν ἐκείνη.

Τοῦ δὲ ὅσον κοίλοιο. κοίλον ὀρθῶς εἶη τὸν οὐρανόν. τῷ μὲν γὰρ ἐξ ὧν νοοῦνται, κυρτὸς φαίνεται. τῷ δὲ ἑνδοθῆν καὶ ἀπὸ γῆς, κοίλος. ὁ δὲ νοῦς, ὅσον δὲ αὐτοῦ ὑπὸ τὸν οὐρανόν. πῶς, ζωδιον καὶ ὑπὲρ γῆν ἀναφέρεται. ἀλλ' ὅτι κατὰ τὸ ἀκρεῖες, ἐξ ἧς ὑπὲρ γῆν ζωδία, ἐξ ἧς πάλιν ὑπὸ γῆν. γαμνητικῶς οὖν καὶ ἀστρονομικῶς τοῦτο εἶη. Δυνάμει δὲ κύκλιοι. τὰ μὲν γὰρ ζωδία οὕτως ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ αἰσιν ὅλα, οὕτως ἐκπεπληρωται ἡ μοιράων, ὥς ὅτι καὶ ὑπερπλήρωται. τὰ δὲ ποσὰ αὐτῶν καὶ πλάγια λατὰ διώει, καὶ οὐκ ὀρθὰ ἀναφέρεται, ὥστε οὐκ ἀντιπρὸς αὐτῶν λατὰ τοῖς ἀκρεῖς. τῶν δὲ ζωδιακῶν μοιρῶν δὲ ἑκάστη, ἡ μοίρας ἔχει. καὶ γὰρ καὶ τὸν ἡλίου ἀπὸν λογίζονται τὸν κύκλον, ἐν ἧς μοίρας ἑπὶ ὑπὲρ γῆς αἰεὶ καὶ ὅτι πάντες μοίρας.

Τόσον δ' ἐπὶ μῆκος. ὅτι ζωδιακῶν ἑπὶ τὰ τῶν νυκτῶν τὰ εἰσσηματὰ, ἀφ' ὧν καὶ τὰ τῶν ἡμερῶν νοτίον. ὁμοίον γὰρ. ὁ δὲ λόγος, ἐκείνην ἐπὶ ζωδιον μὴ

κοι γίνεται, ἡ ζωδιον ἔχει διάστημα τῆς περιφερείας, ὅσον ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης ἐπαίρεται καὶ περιέρχεται μέρους τοῦ κύκλου τὸ ἡμισυ, ἐπὶ τὸν ἡμικύκλιον. οἷον, αἱ ἀρχομένης τὴν νυκτὸς ἀνατέλλει ἡρκίος παρὰ καὶ ἡ δυνάμει ὡρῶν, ζωδιον ἐξ ἧς διάστημα, ὥς οὐ πάλιν ἐπὶ διδύμῳ ἔλθῃ. καὶ ἀντιπρὸς τοῦ ἡμικυκλίου ἀπὸ λαρκίος ὥς τὸτότου, τὸ πᾶν τῆς νυκτὸς μῆκος τελευτῇ. πάλιν δὲ ἀνατέλλει ἀπὸ αἰγιοκέρωτος, ἡρῆς ἡ νύξ. κατὰ διάμετρον οὖν ὥς τῶν διδύμων εἶη πλὴν περιφορᾶν. φησὶν οὖν ὅτι ἐκείνης νυκτὸς ζωδιον δαί τὸ μῆκος, οἷον ἐπαίρεται μέρος τῆς κύκλου, πῆγαν δὲ τὸ ἡμισυ, ἀρχομένης αὐτῆς. λαρκίος δὲ ἔπειρα, ὅσον ἀπὸ ἡμισυ, ἐπὶ τὴν δὲ μὴ μετὰ πλὴν πᾶν περιφορᾶν, τὰ περὶ τὰ βόρια, τὰ δὲ ἡμισυ, ἐκείνην, τὰ περὶ τὰ νότια, ἐφ' ὧν ζωδιον ἔσται τὸ μῆκος, ὅσον καὶ τὸ ἐπιφύρομενον ἡμικύκλιον. ὅσον ἀπὸ ἡμισυ κύκλος, ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς. ζωδιον ἐπὶ μῆκος φησὶν ἐκείνην νύξ αἰεὶ τείνεται.

ἔσται τοῦτο παρὰ τὴν φύσιν, οὐκ ἔστιν ἡ φύσις αὐτῶν. ὅτι τὰς νύκτας, πῶς μὴ μέλλουσιν εἶναι, πῶς δὲ ἰλασθῶσι, καὶ μὴ φθάσῃ τὸν ἐν κελῶν πρὸς λαμβάνειν πάντας, ὅτι τοῦτο προσέτις κί, τὸ ἀείρηται ὑψοῦ γαίης, ὡς τῶν βορέων, αἱ ὑψοῦ ὑψοῦ ὄντων, καὶ τὸ ὅλον κί, μινύκλιον ὅτι τῆς νυκτὸς περιλαμβανόντων. Οὐκ ἔστι ἀπόδειξις. ὁ σφόδρα φρονιῖς ὁ Ἀρατὸς τῶν νουτιπομπῶν, καὶ ὅτι πομπῶν τε κινεῖται παρὰ τὰ αὐτοῖς χημαῖς ὁμοῖον ὡς τὸ ὅλον ἐξ ὅτι βορέων, παρὰ ὁμοῖον τὸν ἡσίοδον. ὁ ἄλλος σφόδρα τῶν γεωργικῶν ὁ δὲ, τῶν νουτιπομπῶν ποιεῖται ἐπιμένειν. οὐκ ἔστι δόκιμος οὐκ, οὐδὲ παρὰ τὴν σημεῖον λέγει τοῖς νουτιπομπῶν, ὅτι ἐὰν νυκτὸς συμβαῖν τινα λινύκλιον, ἀφορᾶται, καὶ μαθήσεται μετὰ τὸ πῶς ὡς ἔστι ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκ τούτου γινώσκῃ τὴν ποιῆν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἔστι ἡν τοῖς ἀδύκτοις, ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν, καὶ ἐκ τῆς κομῆς, περὶ σκοπεῖν ἕκαστον τῶν ἄστρον, ἐπεὶ λαμβάνειν ἀλλήλων ἐναντίας ἀφ' ἑαυτῶν ἄρ' ἔστι. ἡ δὲ ἀδύκτοις

ἔστι τοῦτο παρὰ τὴν φύσιν, οὐκ ἔστιν ἡ φύσις αὐτῶν. ὅτι τὰς νύκτας, πῶς μὴ μέλλουσιν εἶναι, πῶς δὲ ἰλασθῶσι, καὶ μὴ φθάσῃ τὸν ἐν κελῶν πρὸς λαμβάνειν πάντας, ὅτι τοῦτο προσέτις κί, τὸ ἀείρηται ὑψοῦ γαίης, ὡς τῶν βορέων, αἱ ὑψοῦ ὑψοῦ ὄντων, καὶ τὸ ὅλον κί, μινύκλιον ὅτι τῆς νυκτὸς περιλαμβανόντων. Οὐκ ἔστι ἀπόδειξις. ὁ σφόδρα φρονιῖς ὁ Ἀρατὸς τῶν νουτιπομπῶν, καὶ ὅτι πομπῶν τε κινεῖται παρὰ τὰ αὐτοῖς χημαῖς ὁμοῖον ὡς τὸ ὅλον ἐξ ὅτι βορέων, παρὰ ὁμοῖον τὸν ἡσίοδον. ὁ ἄλλος σφόδρα τῶν γεωργικῶν ὁ δὲ, τῶν νουτιπομπῶν ποιεῖται ἐπιμένειν. οὐκ ἔστι δόκιμος οὐκ, οὐδὲ παρὰ τὴν σημεῖον λέγει τοῖς νουτιπομπῶν, ὅτι ἐὰν νυκτὸς συμβαῖν τινα λινύκλιον, ἀφορᾶται, καὶ μαθήσεται μετὰ τὸ πῶς ὡς ἔστι ἡ ἡμέρα, καὶ ἐκ τούτου γινώσκῃ τὴν ποιῆν. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἔστι ἡν τοῖς ἀδύκτοις, ἐπιτηροῦντι τὴν ἡμέραν, καὶ ἐκ τῆς κομῆς, περὶ σκοπεῖν ἕκαστον τῶν ἄστρον, ἐπεὶ λαμβάνειν ἀλλήλων ἐναντίας ἀφ' ἑαυτῶν ἄρ' ἔστι. ἡ δὲ ἀδύκτοις

Αἱ γὰρ τῶν γε μὴ σιωπῶντες αὐτὸς
Ἡέλιος. τὰς δὲ αὐγὰς πῶς κέφαλο μάλιστ'
Εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαινα
Γίνονται, ἡ ὅρεος λεκρυμμένα αὐτέλλοιεν,
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρκρότα ποιεῖσθαι.
Αὐτὸς δὲ ἄμ' μάλα τοι κερῶν ἐκείνῃ διδόνῃ
Ὀκείανός, τὰτε πολλὰ πῶς κέφαλο αὐτῶν,
Νεῖθεον ὁππῇ μὲν λένων φορέσιν ἐκείνην.
Οὐ οἱ ἀφαιρότατοι ὅτε κερκίν' αὐτέλλοισιν
Ἀστὲρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περικύβηται,
Τοῖ μὲν δύνοντες, τοῖ δ' ἔτι εἰς αὐτὸν

Αἱ γὰρ τῶν γε μὴ σιωπῶντες αὐτὸς
Ἡέλιος. τὰς δὲ αὐγὰς πῶς κέφαλο μάλιστ'
Εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαινα
Γίνονται, ἡ ὅρεος λεκρυμμένα αὐτέλλοιεν,
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρκρότα ποιεῖσθαι.
Αὐτὸς δὲ ἄμ' μάλα τοι κερῶν ἐκείνῃ διδόνῃ
Ὀκείανός, τὰτε πολλὰ πῶς κέφαλο αὐτῶν,
Νεῖθεον ὁππῇ μὲν λένων φορέσιν ἐκείνην.
Οὐ οἱ ἀφαιρότατοι ὅτε κερκίν' αὐτέλλοισιν
Ἀστὲρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περικύβηται,
Τοῖ μὲν δύνοντες, τοῖ δ' ἔτι εἰς αὐτὸν

νατὸν περισκοπεῖν. Τὰς δὲ αὐγὰς
πισκίψαι. τὰς δὲ αὐγὰς πῶς κέφαλο μάλιστ'
Εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαινα
Γίνονται, ἡ ὅρεος λεκρυμμένα αὐτέλλοιεν,
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρκρότα ποιεῖσθαι.
Αὐτὸς δὲ ἄμ' μάλα τοι κερῶν ἐκείνῃ διδόνῃ
Ὀκείανός, τὰτε πολλὰ πῶς κέφαλο αὐτῶν,
Νεῖθεον ὁππῇ μὲν λένων φορέσιν ἐκείνην.
Οὐ οἱ ἀφαιρότατοι ὅτε κερκίν' αὐτέλλοισιν
Ἀστὲρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι περικύβηται,
Τοῖ μὲν δύνοντες, τοῖ δ' ἔτι εἰς αὐτὸν

✕ α δὲ ε

Καὶ δελφίς δύνουσι· καὶ ὑποίηκε τοῖς.
 Σὺ τοῖς ὄρνιθι πρῶτα ἤρεξέ με· ὦ παρ' αὐτῶν
 Οὐρῆν, καὶ ποταμοῖο πῆχοριαι σκιάωνται.
 Διὸς δ' ἱππείην λεφαλήν, διώει δὲ καὶ αὐχὴν.
 Ἀντίλας δ' ὕδρεν μὲν ὕδρι πλεον ἄρχε παρ' αὐτὸν

Ὅψι δύνοντι λέγονται. ὁ ψι διὸς
 ὅτι ὁ βοώτης, ὅς τ' ὥρῳ τῶν τεσσάρων
 μοιρῶν, τουτέστιν ἡ ὥρας ἐπέχει, ὅρ καὶ
 Ομηρῶ, ὁ ψι δύνοντα βοώτιον φησὶν. ἂν
 τὶ τοῦ βοαδίας δυνάμεν. αὐτὰ ἡ μάστι-
 γα αὐτὴ φορεῖται ὅψι δύνοντι ἂν λεληθῆ-
 κεν, οὐ μόνον δὲ τὸ ἐν ὧ ἡ ἀπὸ φέρουσα
 ὁκτὼ ὥρας ἐπέχει, ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ὥρα γι-
 γόνασιν, ἕως ἂν δύνῃται παντελῶς. αὐτὰ
 δὲ ἂν αὐτὴν, μάστιγα ἐποψι δύνοντι ἂν
 λεληθεν. Ὡς οἱ μὲν διώεισι. τὸ δὲ
 φρόπον οἱ προσηκημένοι διώουσιν, ὁ δὲ
 νῦν, ὁ ἰνδουασι, καὶ ὁ προῖπην. ἀπὸ
 δὲ περὶ τῶν ἀπ' δύνουσι δῶδε καὶ ἰνδου-
 σιμείων, καὶ καὶ περὶ τῶν ἀπ' ἀνατολῆς
 ἦεν. ἀνατέλλει οὐρ φησὶν ὁ ὠείων καμ-
 πῶς ἂν λατὰ τὴν δύνου καὶ τοὺς ὤμους.
 ἔχον δὲ καὶ ἐν ὧ ἔχει καμπουὺς ἄστρας,
 καὶ ἀναστρέφον ποταμοὺν, ἑκατοσ ἀπὸ
 τουτέστιν ἀνατολικοῦ. Οὐδ' ἀντίος.)
 τὰ μὲν οὐρ προσηκημένῃ δῶδε ἀνατέλλον-
 τι ὧ καρκίνῳ αὐτὴν αὐτὴν. ὁ δὲ ὠείων
 ἀνατέλλει αὐτῶν, οὐκ ἀπὸ πηλὸς, ἀλλὰ καὶ
 τὴν δύνου δυνάμεν αὐτῶν, καὶ τοὺς
 ὤμους καὶ τὸ ξίφος. ἀνατέλλει ἡ σὺν ὧ ἡ
 εὐδανῶ ποταμῶν, ἡ ὅλ' ὅθ' ὁρεῖται πῆρ
 τὸν οὐρανόν. Εὐρομένη δὲ λέοντι.)
 ἀνατέλλοντι ἡ τοῦ λέοντος, ὅθ' ἡ ἀντι-
 κατέδωκε ὧ ἡ βρῖνῳ, παντελῆ ποιῇ τὴν
 λατὰ δύνου. διώει δὲ καὶ ὁ αὐτὸς ὅλος. τὸ
 δὲ ἰνδουασι, τὰ μὲν ἀπὸ μέγιστον δύνου.
 τὸ δὲ γόνυ τὸ καὶ καὶ ἡ ληνίμῃ καὶ ὁ πού-
 αμῃν ἐστὶν ἡ γῆν. Αὐτὴν δὲ ὕ-
 δρης λεφαλήν.) ἀνατέλλει δὲ ὧ ἡ λέοντι ἡ
 λεφαλήν τῆς ὕδρας, ὁ παρῶς, ὁ προῖπην, καὶ

τοῦ μεγαλοῦ λευκοῦ οἱ ἐμπρόσθιοι πόδες.
 τὸ δὲ χαροπὸς, ἡ γοῦν καμπὸς. καὶ ἐν τῇ
 ἀνατολῇ δὲ τοῦ καρκίνου, ἡ λεφαλήν τοῦ
 καρκίνου ἄκρως ὧ ἀνατέλλει. ἀλλ' ἐπεὶ
 δὲ οὐ δύνοντι ὧ ἄκρως μόνον λεφαλῆς
 μνημονεύει, οὐτω μνημονεύει, ὅτε σὺν
 ὧ ἡ λέοντι πᾶσι ἀντιπῶν, ἔπει καὶ ἐμνη-
 μόνυσεν. Οὐ μὲν ὅλ' ὧ. περὶ τῆς
 τοῦ λέοντος φαντασίας ἡ καὶ ἡ κα-
 πῶν καὶ περὶ ἀνατολῆς τῆς παρθένου τε καὶ
 μήτρια δίδωσιν, ἡ δὲ παρθένου ἀνατέ-
 λουσα, οὐκ ὀλίγους ἄστρας ἔχει τὸν οὐρανόν
 τα βόρεια, ἀπὸ ποταμῶν εἰς δύνου κατὰ
 γῆν, καὶ ἡ καὶ ποταμῶν. ἡ γὰρ ἀρκάδιον τοῦ
 ἑρμοῦ ἡ καὶ, καὶ ὁ δὲ καὶ, καὶ ὁ ἀπὸ τὸν
 αὐτὸν οἷος. οὐδ' ὧ ἡ ἀπὸ δύνου φέρου-
 νται, σὺν τοῖς καὶ τοῦ λευκοῦ τὰ πρῶ-
 τα πῆρ καὶ περὶ ἄκρως τοὺς ὤμους ἔχει καὶ
 τῆς οὐρ δύνου, καὶ τοῦ ἡεὶ δύνου τὰ ἀ-
 κρὰ ἔρχεται σκιάζειν. καὶ τὸν γὰρ καὶ ἡ
 ἀρχὴν τοῦ ἡεὶ δύνου τῆς δύνου φέρειται.
 παρῶς γὰρ τὰς ἀκρὰς φησὶν, καὶ τοῦ
 ἡεὶ δύνου δὲ ἡ λεφαλήν δύνου. ἀνατέλλει δὲ ἡ
 ὕδρα ἐπὶ πλεον, ἕως τοῦ καρκίνου. ἀνα-
 φέρονται δὲ οἱ οἱ οἱ πόδες τοῦ λευκοῦ,
 καὶ ἡ πρῶτα τῆς ἀκρῶς. ἐμνημονεύει δὲ
 ἔπει, ἡ καὶ ἡ βρῖνῳ πρῶτα. ἡ δὲ ἡ
 μίτομ' οὐσα, καὶ μίχρη τοῦ οἷου κατὰ
 σεῖσμον φάνεται, ὅταν ἀνατέλλῃ ὅλη
 ἡ παρθένου. Ὑπὸ νεῖατα βόρεια.) ἡ
 καὶ τῆς ἀνατολῆς πρῶτα τε καὶ
 εἰωρ ἀπὸ δύνου, ἐπὶ τὰς κατὰ ἔρχεται, καὶ
 φησὶν. ἐπερχόμενοι δὲ αὐτὴν καὶ μίχρη
 λουσα ἀνατέλλει, καὶ καὶ πλεον φάνονται
 καὶ εἰς ἡ ἀκρὰ, ἀλλ' οὐκ οὐδ' αὐτὴν ἔχει

υἱοῖ

νοσοι καὶ ἀκατάληπτοι παρέχονται, ἔπει-
δι μετ' αὐτῶν τεκμήριον ὁ βοώτης ἄπασι
ἀνατέλλει, κατὰ ἀμύμητον τοῦ ἀρκτοῦ

ρον, ὅς ἐστι μέρος αὐτοῦ. καὶ τὰ γὰρ παρὰ
τὸ ἐν τοῖς μικροῖς ὥμα.

Κρητῆρα. φθάμεν δὲ λύων πόδας ἀνυτοῦ ἄλλας,
ἔλκων δ' ἐπὶ πηρὸν πρύμνα πολυτερέα ἐργούσας.
Ἡ δὲ, δέει γαίης ἰσὺν διχόωσα κατ' αὐτὸν,
παρβένθ' ἥμος ἄπασι προαίθεσσι ἄρτι γήνηται.
οὐδ' ἄν ἐπ' ἰσχυμέναι χηλαὶ καὶ λεπταὶ φάουσαι,
Ἄφραστοι παρῖοι γιν. ἐπεὶ μέγα σῆμα βοώτης
ἄθροον ἀντέλλει βεβλημένη ἀρκτούροιο.
Ἄργω δ' οὐ μάλα πᾶσι μετῆρος ἔσεται ἡδυσ.
Ἄλλ' ὕδρην. λέχεται γὰρ ἐν οὐρανῷ ἡλίθα πολλή,
οὐρῆς ἄν δ' εἴοιτο μόνον. δ' αὖτ' ἡ χηλαὶ ἄγουσι
Δεινὸν ἐφ' ἑσπέρῳ τ' ὀφειλόμενα. τοῖς μὲν ἔπειτα
Δεξιτέρῃ κνήμῳ αὐτῆς ἐπιγενίδ' ἄχρως
Ἄει γνύξ, αἰεὶ δὲ λύρη πᾶσι πεπῆνται.
Ὅντινα ἔσθ' αἰεὶ σὺρ' αἰσιν οὐρανίων ἐδ' ὠλῶν
Ἀμφοτέρω δ' ὕνοντα καὶ δ' ἐτέρῃς ἀνιόντα

Φθάμεν δὲ λύων. ὁ δὲ σείει τοὺς ὀπι-
θίους πόδας ἀνατίθει, ἀνατελλάντων τ'
ἐμπροσθίων, διὰ τοῦτο οὖν φησιν φθάμεν,
ὅτι τοὺς ὀπιθίους πόδας φθάνει ἀνατίθε-
σθαι. Ἡ δὲ, δέει γαίης. ἡλείπει ἡ ὑπὲρ
πρόθεσις, ἢ ἡ ὑπὲρ γαίης. ἡ γὰρ ἀργὴ φέ-
ρεται ὑπὲρ γαίης, κατὰ τὸν ἰσὺν διχόω-
σας. ὁ γὰρ ἰσὺς ἐπ' ἄκρῳ δέει τοῦ διχόω-
ματ' ἔπειτα ἡμίτομος δέει. ὁ δ' ἐν τῷ μέ-
σῳ τῆς νηὸς δέει, διὸ καὶ ὁ τόπος ἐνθα λέ-
γεται, μεσὸς δὲ καλεῖται. ὁ δὲ λόγος, ἡ δ' ἀρ-
γὴ πᾶσι ὑπὲρ γαίης φέρεται, ἥτις κατὰ ἰσὺν
ἔχει διχόωσας, ὅπνιν αὖ πᾶσι ἡ παρ-
θενθ' ἀνατίθει. περὶ αὐτῆς δὲ, ἡ γοῦν
ἐκ τοῦ ὑπο γῆρ' ἡμῶν ἀνέλθῃ εἰς ἀνατο-
λὴν. Οὐδ' ἐπ' ἰσχυόμενα. ἄλλ' οὐ δὲ αἰ-
χηλαὶ ἐπ' ἰσχυόμενα, τοῦτ' εἰς ἀνατίθεσθαι,
ἀσημειότατοί εἰσι. ἀνατίθει γὰρ αὐτῆς
ὁ βοώτης. ἀθροον δὲ εἶπε, τὴν ἰδιότητα
τῆς ἀνατολῆς δηλῶν, ὅτι τὰ ἐν ποσσὶ καὶ

νῶ διώοντα ἀθρόως ἀνατίθει. ἐκ δὲ τοῦ ἱ-
ναντίον, τὰ ταχέως διώοντα, πᾶσι καὶ κα-
τὰ ἀνατίθει, ὥσπερ ὁ ὠκεῖον. ἡ δ' ἀργὴ με-
τῆρος ἡδὺς πᾶσι. μέρη γὰρ αὐτῆς ἀνα-
νατίθει τῶν λίαν, ὥστε ὁμοῦ τὰς χηλαὶς
πᾶσαν ἀνατελλάνειναι. τὸ δ' οὐ μάλα πᾶ-
σά, φησιν, ἐπεὶ οὐκ ὅλη κατετίθειται.
κατὰ ἔπομψιν, ἀλλ' ἡμίτομον. τὸ δ' βεβ-
λημένη, ἀντὶ τὸ κατὰ ἀμύμητον, ἡ κα-
ταμύμητον ἀρκτούρου. Χηλαὶ καὶ
λεπταὶ φάουσαι. ἐπεὶ οὐκ ἔστι, ὅτι ἀνα-
σιν ὁ λῆμα, ἡ λεπτὰ τῆς ὕψους φαίνεται,
ὅτι ἡ παρβένθ', ἀνατίθει μέχρι τῆς λεπτῆ-
ς. ὅτι αἱ χηλαὶ, λοιπὸν ἄπαν τὸ σῶμα
πᾶσι μόνως τῆς ἀκρας οὐρᾶς, ἐπ' ἀπὸ ἐκ-
τῆς, ὅτι ποσὶ τῆς ἐν δρανῶ λεγόμενης. οἱ δ'
τὸ ἀργὸν δ' οὐ μάλα πᾶσι, οὕτως ἡκιστα,
ὅτι ἐπ' ὀλίγου καὶ τὰ ἀργὰ δέει μετῆρος,
ἀλλὰ καὶ τῇ τὴν πᾶσι ἀνέλθῃ παρ-
θενθ', ὅτι μὲν ἡ πᾶσι ἀνέλθῃ, τότε
κατεάνη

φάνει. Τῦμ' αὖ ποιομένην.) ἔρ
 ὡς ἀνιχνύει μέλην τὴν παρθεῖον, ἢ λεῖφα
 λὴ τοῦ ἵππου εἰς δυσμὰς κατινιχνύει μὲν
 νῦν, νῦν μετ' οὐρανὸν ἔχοντων, ἀνιχνύει σὺν
 ἡν' ὧς εἰς ἰδέειν τὸν πᾶντα ἵππον σὺν ἡ
 λῖφ' ἀνιχνύει, διό φησι ζῆνικα ὡς τα μετὰ
 τὴν πρὸ ληθούσῃ αὐτοῦ λεφάνῃ, καὶ δὴ
 σαφὲς ὅλο χειρὸς ὁ ἵππος ὅλος δύεται. τὸ
 δὲ προτέρου ὄρνιθ' ἐφέλκεται ἔχον
 οὐρὴν, ἔπην, ἢ εἴς τὴν θέσιν. τοῦ γὰρ ἵππου
 ἐπίπροσθ' ὅτι λεῖφα τὴν θέσιν, ἢ πρὸς
 ἀντιδιαρρίσιν καὶ σ' γυεῖσιν τοῦ αὐτοῦ.
 βορεότερα γὰρ αὐτοῦ ὁ λύκος. τὰ δὲ βο
 ρεότερα καὶ ἀνότερα, ἐπεὶ προανατέλλει
 τῶν νοτίων. ἄνω δὲ τὰ β' ὄρεα, ὅτι μετω
 ρότερα ὡς πρὸς τὸν δαίμοντα. Διὶ δὲ
 δ' ἀνδρομέδης.) Διὶ δὲ ἡ ἀνδρομέ-

δης λεφάνῃ, τῶν δὲ νοτίων τὸ λεῖπος ὡς πρὸς
 ἐπ' αὐτὴν καταφέρει. ὁ δὲ λεφάνῃ, ὡς πρὸς
 ἀποβῆναι τὸ λεῖπος φάνεται. ἢ ὅτι οὐκ ἔστι
 τοὺς τὰ μέλει τῆς δουλείας ἀνιχνύει, τοὺς δὲ λεῖ-
 φας ἢ λεφάνῃ. Τὸ δὲ οἱ μέγα δειγ-
 μα. ἢ ἐπ' αὐτῇ τῇ ἀνδρομέδῃ ὁ νοτὸς τὸ λεῖ-
 πος. συνδυάζοντων δὲ οὐκ ὡς πρὸς ἐπ' αὐ-
 τὴν σπῶδαν. τὸ δὲ ἡ ἡρόεις, ἀχλὺς δὲ καὶ
 χλὺς δὲ καὶ σπορὸς δὲ καὶ ὡς πρὸς ἀχλὺς.
 πνέει μάλλον. Ἀντία δὲ αὐτὸς.) ποιε-
 τικάνεται, καὶ φησὶν ἐκτείναν τὸν λεφάνῃ
 τὴν χεῖρα, ὡς πρὸς πρὸς ἀνιχνύειν τὸν πρὸς
 ἐκτείναν τὸν λεῖπος, ἐπ' αὐτὴν αὐτὴν λε-
 τήν. Καὶ τὸ μὲν ἐς λωπύρην.) καὶ τὸ μὲν
 λεῖπος μέλει ὡς πρὸς καὶ σήθους δύεται, ὁ δὲ
 λεφάνῃς μόνῃ τῇ λεφάνῃ. τὰ δὲ λοιπὰ αὐ-
 τοῦ ἀδελφῆ, ὅτι ἐν δόμῳ δὲ καὶ ἐν βορέῃ.

Καμπὰ δ' ἄν ποταμοῖο, καὶ αὐτίκ' ἐπερχομένηιο
 Σκορπίου, ἐμπύπτοις ἐν ὕδασι ὡς κεανοῖο.
 ὅς καὶ ἐπερχόμενος φοβεῖται μέγα ὡρίωνα.
 Ἄρτεμις ἰλήκοι, προτέρων λόγῳ. οἱ μὲν ἔφαντα
 Ἐλκῆσαι πρὸς πλοιο χίω, ὅτε θηρία πάντα
 Καρτερός ὡρίων σιβαρὴν ἐπέκοψε λωρύνῃ,
 Θήρης ἀρνύμενος ἕλκω χάριν οἶνοπίωνι.
 ἢ δὲ οἱ δὲ αὐτῆς ἐπετένατο θηρίου ἄλλο
 Νήσου, ἀναρρήξας μίσσας ἐκότερθε λωλύνας.
 Σκορπίον. ὅς ῥα μὲν οὐτὰ καὶ ἐκτανε πολλὸν ὄντα
 Πλειότες προφανείς. ἐπεὶ ἄρτεμις ἡ καχὴν αὐτῷ.
 Τούνεκα δὲ καὶ φασὶν πρὸς αὐτὸν ἐρχομένηιο
 Σκορπίον, ὡρίωνα πρὸς χθονὸς ἔχοντα φέγγει.

Καμπὰ δ' ἄν ποταμοῖο.) ἄμα ὡς
 σκορπίον ἀνατίθεται, αὐτὸ ποταμοῦ καμ-
 πὰ δαίμοντι, καὶ ὁ ὡρίων, ὅς κινηγέτωρ πε-
 ρίχον, τὴν ἄρτεμις ἐθέλει, καὶ τῶν πρὸς
 πλοίων αὐτῆς ἰλάσεται. ἢ ἡ θυμολογία, πρὸς
 τὰ σκορπίον ἐκ τῆς ἀνέδωκον, ὡς οὐδὲ
 πλὴν ὁ ὡρίων, καὶ νῦν οὐκ ὡς εἴς τὸν φέγγει
 ἀνατίθεται σκορπίον, ὁ ὡρίων δαίμων.

ὅς καὶ ἐπὶ χθονὶ ὅς οἱ σκορπίον ἀνατίθεται
 καὶ ἐκτείναν, καὶ εἰς δυσμὰς ἀνιχνύει τὸν ὡρί-
 ωνα, ἔτα ἐπ' αὐτῇ βιοφάνως τὴν ἰσοείαν,
 δεικνύς ὅτι δὲ μὴ ἀσθενῶν, ὅς ὡς ὁ ὡρίων
 πρὸς πλοίων, ἀρτὸν δὲ τῆς ἰσοείας, ἐξ αὐτῆς
 νύξεται τὴν ἄρτεμις, ὅτι ἀρτὸν λήγει
 ὡς ὡς ὁ ὡρίων ἐθέλει, καὶ ἀφ' οὗ αὐ-
 τὴν, λήγει, ὅτι τῶν παλαιστέρων δὲ καὶ
 φέγγει.

φῆμι, καὶ οὐκ ἔμην, καὶ σφόδρα ἀσεβέως, αὐτὸ ποιοῖν κε. βιωφελὴ γὰρ ἐκτιθέμεν τὴν ἰσορείαν, ἐξ ὧν προσημνίζεται δεικνύσιν, ὅτι οὐδὲ λόγῳ θεμιτὸν τὰ τοιαῦτα λέγειν, μήτε δὲ καὶ πράττειν. ἔχον γὰρ ὡς δὲ ἡ ἰσορεία ἀπ' ἀρχῆς. οἰνοπίων δὲ Διονύσιον καὶ ἀριάδην, πᾶσι ἐν χίῳ τῇ νήσῳ ὤκει, ταύτης βασιλεύοντι. αὕτη ἡ χίος ἔχει πλεῖστα ἐρπετὰ, ὡς καὶ εἴρηται πολλοὺς ἀνθρώπους εἶναι, οὗτοι δὲ ἐν πληθύνει. πλεῖστα γὰρ ἐν τῷ οἰνοπίων ἦλθον ἀπὸ βοιωτίας οἱ ὠεῖων, αἰετος δὲ ἐν λυγκῆς, ὅπως λαθάρη τὴν νύκτα. ἔχον γὰρ σὺν αὐτῷ τὴν ἄρτιμιν λευκῆς τοῦτο, ἀκίους μὲν ἐξείρετο. ἡ δὲ κορώνη τῆς νύκτος ἐποίησι σφραγίσματα, καὶ ἀναδιδόναι τὸν σκορπίον, ὃς οὐδὲ ὠεῖον πλεονέχει ἀπώγει, καὶ λατρεῖ ἐκείνῃ καὶ αὐτὸς καὶ ὁ σκορπίος. ὡς περὶ καὶ ἐν οὐρανῷ διδοικὼς αὐτὸν ὁ ὠεῖος, ἀπὸ φούρας, καὶ ὅτε ἐκείνος ἀνατίθεται, ὁ ὠεῖος δὲ αὐτὸς, ὅτι δὲ αὐτὸς ὁ σκορπίος, ὁ ὠεῖος ἀνατίθεται, ὁ δὲ Νικάνδρος, τῆς τῶν θεῶν ἀντιθέσεως γινόμενος, βραχὺ τι νύκτα φησὶν εἶναι τὸν σκορπίον, διότι οὐδὲν θεῶν βουλήσιν, καὶ μικρὸς ὁρᾷ καὶ κατὰ μέτρον. οὗτος δὲ ὁ Αρατὸς ἐκ τῆς ἀστροθεσίας

ως λατρεύει τὸ μέγεθος, φησὶν ὅτι καὶ ὁλοὺς ὅρους ἀνέρεθξεν, ἵνα ἀναδιδῇ ὁ σκορπίος. Οἴηται ἀντιμετρεῖν. ἡ γὰρ περιποιούμην, ἀντὶ λατρεῖν ἀντιμετρεῖται, εἴς τὸ φρονέειν τὰς ψυχὰς, καὶ οἰνοπίων. καὶ ἡ αἰετὶς γράφοιτο, σημαίνει τὸ λαμβάνειν. εἰ δὲ ὁ ὠεῖος κατὰ διαμετροῦ τοῦ σκορπίου.

Ἡ δὲ οἱ εἰς αὐτὸς. ἡ ἀρτιμιν φησὶν εἰς αὐτὸς τὸ χιόν ἐπετέλλεται ἀναδιδόναι, ταύτης ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἀπὸ τοῦ, ὡς πλεῖστα ὄντα ἐν τῇ χίῳ, ὅν φόνος ἐργάζεται ὁ ὠεῖος. τὸ οὐν ἐπὶ τῇ νύκτι, γράφεται καὶ ἐπὶ τῇ νύκτι. Πολλοὶ γὰρ εἰσὶν, ὅτι γὰρ σφόδρα μέγας ἦν ὁ ὠεῖος, καὶ κατὰ τὸν Ομηρον ἔχει μαθεῖν. λέγειν γὰρ τὸ μέγεθος τῆς παλαιοῦς τῆς ἰουδαίας. ἐν νύκτι κατὰ τὸ μέγεθος, ἐπιφέρει μετὰ τὸν ὠεῖον. πλεονέχεια προφανέως, τὸν σκορπίον φησὶν πλεονέχεια αὐτοῦ καὶ μέγιστον, σοφισμὸς, ὅτι καὶ διὰ τῶν μῦθων ἐπὶ τῇ νύκτι, καὶ ἐξικοντο αἱ μοῖρας ὅτι μόνον. Ὁ ὠεῖος πρὸς χιόνος. καὶ αὐτὸς ἀπὸ αὐτῶν τῶν λέξεων σφόδρα ἀπογράφει ὁ ὠεῖος διδοικόμενος, τὰς γὰρ ἔχεται λατρεῖν ἀντιμετρεῖν, ἀπὸ τοῦ τὸ φόνου καὶ τῆς λατρείας.

Οὐδὲ μὲν ἀνδρὸς μέδους καὶ κήτεος ὅς ἐλὲ λειπῇ
Κείνου δ' αὐτέλλοντο ἀπὸ βύθου. ἀλλ' ἄρ' αὖ καί τοι
Γαῖαν ἐπιξέει, τὰ μὲν εἰς κεφαλῶν μάλα πάντα
Βάπτην ὡς κεανόιο, τὰ δ' οὐδέ μιν, ἀλλὰ τὰ γ' αὐταῖ
Ἄρκτοι λευλύνουσι πόδας καὶ γούνα καὶ ἰχθυῖν,
Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ παειδὸς ἐπέγεται εἰς δώλοιο
Δαίτην λαοσέπεια. τὰ δ' οὐκέτι οἱ κατὰ κόσμον
Φάνεταί ἐκ δόρυοιο πόδες καὶ χεῖρες ὑπερβῆναι.
Ἀλλ' ἄρ' εἰς κεφαλῶν ἴση δύετ' ἀρνυτῆρι
Μειρομένη γονάτων. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ πανόπῃ μεγάλῳ ἄτερ ἰσώζεσθαι.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἐτέρην φέρεται. τὰ δὲ νεοίβη μάλλον

γ α

Οὐρανός

Ἀντίλας, τότε μὲν πρῶτης ἐξέρχεται ἄλλα,
 Ἰγὰ τε καὶ ζώνη σήθια πάντα καὶ ὦμοι
 Δεξιτέρῃ σὺν χειρὶ. ἑκὼν δ' ἑτέρης μετὰ χειρὸς
 Τοξὼν ἀνέρχονται καὶ τοξότῃ ἀντέλλοντι.
 Σὺν τοῖς ἑρμαῖν τε λύρη, καὶ σήθια ἄχρως
 Κηφεὺς ἡώου πρὸς αὐτὴν ὥκεανόιο.
 Ἡμος καὶ μεγάλιο λιμὸς πᾶσαι ἀμαρυγὰ
 Διῶουσι, καὶ πάντα λατρεύεται ὠρίων.
 Πάντα γὰρ ἐκείνη δαίμων ἀνέμοιο λαγῶν.
 Ἄλλ' οὐκ ἔστιν ἄλλοι. οὐδ' ὠλενίη αἰξ

Ἰππότα φησὶν.) παρὰ τὸ ὁμιλεῖν ἐ-
 θεοῖς. ὡς γὰρ ἰπποτα, ἀντὶ θεοῦ ἐχθρὸς ὁ
 ποιητής, οὗτος δ' ἀντὶ φησὶν. φῆρα γ', ἡ
 γὰρ τὸν ἐξῆς αὐτοῦ ποιητικῶς. Τόξω
 καὶ σπέρῃ ὅμοι, ἰπποτα δ' ὡς τοξότῃ
 καὶ ἀντιπῶντι, ἀντιπῶντι τὸν ὅμοι
 σπέρῃ, καὶ τὸ σῶμα τὸ ὅμοιον. ἀντιπῶν
 δ' αὐτὰς τὰς τὸ ὅμοιον χεῖρας, καὶ πᾶσι προ-
 τέραν περὶ κλασιν καὶ λαμπρὴν τοῦ θράκου
 τος. τὸ γὰρ πολυτέρῃ, οὐ γὰρ πολλὴν λαμ-
 πρὴν πρὸς χεῖρας τὸ φέρειν τὴν ἰσχύον, πα-
 ρὰ τὸ τέλει. οὐ γὰρ φησὶν τὸ οὐτως ἐξ-
 ἡσθί, ἀλλὰ πολυτέρῃ τὸν πολυτέρῃ.
 Τούτου γὰρ μετὰ τὴν θεωρητικὴν. Τού-
 τῃ μὲν ἐννοῦνται, ἔτα πρὸς θεοῖς. ἀν-
 τὶ ἀντιπῶντι εἰς τὸ ἐναντίον προφάσεις.
 οἱ γὰρ πόδες πρῶτοι ἀνέχονται, ὅτερον δ' ἔ-
 ἢ λαφάρῃ, ὁ δὲ λόγος, τοῦ γὰρ μετὰ ἐννοῦνται
 σιν ἀντιπῶντι, τὰ γόνατα καὶ ἢ δύνῃ καὶ ὁ
 ὁμοῖος σὺν τῇ δεινῇ χερὶ. τίνος γὰρ ἐννοῦνται
 πόδες πρῶτοι ἀντιπῶντι, ἔπειτα. ἀντὶ γὰρ
 πρὸς τὴν ἀντιπῶντι ἀντιπῶντι, καὶ οὐχ ὅτι
 ἰσχυρὴν ἔχει, ἀλλὰ ὅτι τῆς δύνῃς τὸν τόπον
 ἔχειν ἐκτίθεται. Διῶον δ' ἐπὶ χεῖρας γὰρ καὶ
 σήθια μέχει. ἑκὼν δ' ἑτέρης μετὰ χεῖρός.
 ἢ δ' ἐκείνη μετὰ χεῖρός τῆς ἑτέρας, τού-
 τε τῆς ἀριστερᾶς ὡς τόξω ἀνέρχονται. καὶ
 ὡς τοξότῃ ἀντιπῶντι, ἢ ἢ ἐκείνη τὴν ἐν-
 νοῦν μετὰ τῆς ἀριστερᾶς χεῖρός σὺν ὡς

ξότῃ ἀνέρχεται. Σὺν τοῖς ἑρμαῖν ἡ-
 ρα.) σὺν δ' τοῖς προσημνύοις, ἢ τὸ ἑρμῶν
 λύρα, καὶ ὁ λαφάρῃ τὸν σήθους ἐκ τῶ
 ἀνατολῆς ὡκεανὸς ἀναπείμπεται. λαφάρῃ
 ἔπειτα τὸ πρὸς αὐτὴν, ὡς πρὸς γὰρ πρὸς αὐτὴν
 ἐπὶ δὴν ὅσον τὰ αὐτῶν βόρρα, ἢ ἔπειτα μὴ δύν-
 εσθί, δὴ καὶ ὅσον πανταχῶς μένει χεῖ-
 νορ ἐπὶ τὸ εἶναι. τὸ δ' ἐκείνης χεῖρος, δι-
 ὅτι τὰ ἄλλα αὐτοῦ ἀδύνατα. ὡς δ' ἐκείνης
 αὐτῆς τὸ χεῖρος, καὶ δύνῃ καὶ ἀνέσθιν.

Ἡμος καὶ μεγάλιο λιμὸς.) ὡς τῶν
 καὶ τὰ φησὶν καὶ τὸ σπέρῃ ἀντιπῶντι
 εἰς δύνῃ φέρειν, ὅτι ὁ ξότῃς ἀντιπῶντι.
 μεγάλιο γὰρ ἔπειτα ἀμαρυγὰ, ὅτι τὸν σπέρ-
 ον αὐτῶν ἀνέσθιν, καὶ τὸ πᾶσι σῶμα τὸ
 δύνῃ, πᾶσι δ' ἐκείνης χεῖρός. ἀντιπῶντι
 καὶ γὰρ τὸ ξότῃ, τὰ πᾶσι σῶμα τὸ
 καὶ, πᾶσι δ' ἐκείνης χεῖρός. αὐτῇ γὰρ μένει
 ὡς βορεοτέρα. Πάντα γὰρ ἐκείνης
 σα.) τὸ πρὸς αὐτὴν τὸ αὐτοῦ εἶναι, ὅτι λα-
 γῶς καὶ ὁ λῶν, ὡς πρὸς ἀντιπῶντι ἢ τὸ
 λαφάρῃ καὶ προκαταδύνῃ, καὶ μὴ δύνῃ
 ἐκείνης χεῖρος, ὡς ἐκείνης. τὸ γὰρ ἀντιπῶντι
 πρὸς δὴν ὅσον λαφάρῃ ἀντιπῶντι ἐπὶ τὸ
 λῶν. ὡς γὰρ λαφάρῃ, ἐπὶ τὸ λῶν δι-
 ὡν καὶ. Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄλλοι. οἱ ἑρμῶν
 καὶ ἢ αἰξ λαφάρῃ καὶ τὸν ἐκείνης, σημεῖα
 καὶ λαφάρῃ φέρειν, ὅταν ἐσπείλῃ δύν-
 σιν ποιῶντι, ὡς μένει ὅσον δύνῃ, ἀντιπῶντι

γ 3 τὰ καὶ

τὰ δ' ἢ πρὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἡνιόχου, καὶ
τὴν χεῖρα τὴν ἐπὶ τῷ, καὶ τὴν ἰξὺν ὥσπερ
χοκέρωσι κατέρχεται. τὰ δὲ λοιπὰ ὥς ὅσον
τῇ ἀνατίκτοντι, ὁ μὲν δὲ πρὸς αὐτὸς ὅπως
οὐκ ἔστι γόνατος καὶ τοῦ δεξιῶν ποδὸς δυνάμει.

καὶ τῶς ἀργῆς ἢ περιφέρειαι κατὰ πρὶν
ναρ. αὐτὴ δὲ ἢ ἀργῶ ἄνω αὐτοκέρωσι ἀνι
όντι κατέρχεται, καὶ ὁ προκύνων ἀνατίκ
κονσι δὲ, ὅτι λύνει, καὶ ὁ ἀκτὸς, καὶ ὁ κα
κόνει, οἷσιν, καὶ τὸ θυτίειον.

Εὐθὺς ἀπέρχον. τὰ δὲ οἱ μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρα
λάμπονται, καὶ οἱ μέλεω διακρίνεται ἄλλω
Κινῆσαι χεῖρων, ὅτ' ἡλίω σωίωσιμ.
Ἀλλὰ τὰ μὲν, κεφαλῇ τε καὶ ἄλλῃ χεῖρα καὶ ἰξὺν
αἰγόνεως ἀνιὼν κατὰγει, τὰ δὲ νεώτα πάντα
αὐτῷ πρὸς τῇ κατέρχεται. οὐδέ τι πρὸς αὐτὸς,
οὐδέ τι ἄνω κέρυμβα μὲν πολυτερέ. ἀργῶς.
Ἀλλ' ἡπὶ πρὸς αὐτὸς μὲν, ἄτερ γονυός τε ποδός τε
δεξιτεροῦ, δύνεται. πρὸς μὲν δὲ ὅσον ποδὸς ἀγῆρ.
αὐτὴ δὲ αὐτοκέρῃ κατέρχεται ἀντίκτοντι.
ἢ μὲς καὶ προκύνων δύνεται. τὰ δὲ αἰερέχεται ἄλλα,
ὄρνις τ', αἰκτός τε, τὰ τε πρὸς αὐτὸς οἷσιν
τέρει, καὶ νοτίου θυτίειου ἱερὸς ὕδρην.
ἢ πρὸ δὲ ὕδρην ὅσον νεὸν ποδὸς τελομελίοιο
προσίτε καὶ κεφαλῇ ἀνελίσσεται, ἀντία δὲ ἵππου
ἔξ οὐρῆς κέρνταυρον ἐφέλκεται ἀσπίδι νύξ.
Ἀλλ' οὐ οἱ δυνάται κεφαλῇ, οὐδ' ὕδρην ὅσον
αὐτῷ σωὶ θώρηκι χαλεπῷ. ἄλλ' ἀλβον ὕδρην
αὐχενίῳ κατὰγει ἀνιὼν, καὶ πάντα μέταπα.

Μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρα.) ἔλεον φασὶν
τὴν χεῖρα τὴν ἐπὶ τῷ θράκῃ σφραγίσαν,
πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα τὸ ἡνιόχον. κατὰ τὸ
τὴν ἰξὺν ἀνατίκτον τῆς αἰγῆς καὶ τὴν εἰ
σιν, χαλεπώτατον χεῖρων γίνεσθαι.
Καὶ οἱ μέλεω.) οἱ εἰσφοὶ διακριτικοὶ εἰ
σιν ἀσπίδι ἢ πρὸς τὸν ἡνιόχον ἀσπί
σιν, ὡς εἴπ' ἱκανὸς πρὸς τὸ λύνειν χεῖρων
να, ὅταν συνὶ ἡλίῳ ὦσι καὶ πορταίῃ.
δοκίμ' ἢ μὲν ἀπὸ αὐτῶν. οὐ γὰρ γίνεσθαι πρὸς
οὐ τῆς αἰγῆς καὶ τὴν εἰσφοῖν. μετὰ δὲ τοῦ
ἡνιόχου, χεῖρων, ὅτι ὥς τὰν ἡνιόχον δυνά
μιαν θάτερον δύνει, ἀλλὰ φασὶν ὅταν ὁ

ἡνιόχος ἢ ἡνιόχος κατὰ τὴν τάξιν αὐ
τὴν, λύνειν τὸν θράκῃ, ἵκαν ἀνατίκτον
τὸν ἐκένον, ἵκαν αὐτὸν δύνειν, καὶ χε
μὲν ἄκρος ἐσθ' ἡνιόχον οὐκ ἔστιν πρὸς
ἡνιόχον ἀνατίκτον, οἱ δὲ δύνειν.
ἔστι ὁ μὲν ἀνατίκτον, οἱ δὲ δύνειν.
Ἀλλὰ τὰ δὲ κεφαλῇ.) ἀνιὼν τὸ
τοῦ ὅσον, οἱ δὲ πρὸς ἡνιόχον εἰς δις μὲν
φίρεται, ἀλλὰ ἀπὸ ποδὸς μίχῃ ἰξὺς. ἀ
νιὼν τὸν ἀνιὼν ἀνιὼν, ἢ ἀπὸ χεῖρ,
ἢ ὅς ἑσιν οἱ εἰσφοὶ, δυνάμει. ἢ τὴν α
εἰσφοῖν, ἢ τὸν δεξιὸν δύνειν. τὰ δὲ ἢ
κατὰ μίχῃ ἢ ἡνιόχον, τὰ ἀπὸ ποδὸς μίχῃ
ἢ ἢ.

ἔξω, συνὺδ' ὅστις ἀνιόντι εἰς λυσμας
 καταράθ. Οὐδέτι πρῶτος. ἡμέτερον
 τ' αἰγόνερατος ἀνιόντι, οὔτε ὁ πρῶ-
 σεν, οὔτε δ' ἀκροπόλιον ἢ ἀργάας πρῶ-
 νος ἐπὶ φάνει. ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος διω-
 κτὴν μόνον τοῦ γόνι, καὶ τοῦ ποδὸς
 τοῦ δεξιού. ταῦτα γὰρ ἐκεῖ φαινόμενα. τῆς
 δὲ τοῦ ὄρου δὲ λυγρῆς, ὅρου εἰς τὴν πε-
 κλασιν καὶ λαμπρῆς τῆς πρῶτης. Αὐ-
 τὴ δ' αἰγόνερα. καὶ τὴν ἢ πᾶσι ἢ ἀργά-
 ας καὶ λυγρῆς αἰγόνερατος καί τεσσιν, ὅτε
 καὶ ὁ πρῶτος εἰς λυσμας φέρεται. ἀνα-
 τείνοντι γὰρ αὐτοῦ, αὐτὴν δὲ διώκει ὁ λυ-
 γρῆς, καὶ ὁ ὀπίσθιος, καὶ ὁ παρῶς. ὁ δ' αὖτε
 λυσμα διωκόμενος εἴπερ πιθανῶς πάνν. ἀ-
 μετακίνηται γὰρ ἢ τῶν ἄλλων θέσις. δι-
 νει ἢ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος τοῦ
 ἡνιόχου, ἢ αἰετὰ καὶ λυγρὰ, ἐφ' ὧς κα-
 τείχεται ἢ αἰετὶ καὶ οἱ εἰρηνοί. ἵππ' ὁ
 δ' ὑδροχόος. ἵππ' ὁ τοῦ ὑδροχόου ἐπι-
 τακτομένου, ὅτε ποσὶ καὶ τῇ κεφαλῇ ἀνα-

δύνη καὶ ἀντέπει. Ἀντία δ' ἵππ' ὁ
 κατὰ διωκόμενον δὲ τοῦ ἵππου κατ' οὐρανὸν
 ὁ λυσταυρος διώκει. ὁ δὲ τόρος, διώκει δὲ
 κατ' οὐρανὸν καὶ ὁ λυσταυρος. οἱ μὲντοι ὁ
 μοι αὐτοῦ καὶ ἡ κεφαλὴ καὶ ὁ θώραξ οὐ-
 λωκύνται ἅμα ὅτε. ὁροχόου καταφύγει.
 ἀποβλέπων δὲ εἰς τὴν θέσιν, ποιητικῶς
 ται, λέγων ἔλκουσθε αὐτὸν ἢ νύξ, οὐ διώ-
 κει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καὶ τοὺς ὤμους
 συνὺδ' εἴθε χωρῖσαι καὶ παθεῖν. ἀλλ' αἰ-
 θηπος ὕδρου, διαπυρρος ἢ ὕδρα, ὅτι ἀπὸ τῶν
 θεῶν αἰετὶς δὲ. ταύτης οὐκ ἐν τῇ αὐ-
 τῇ σφύρῃσιν καὶ τὰ μέτωπα καταφύ-
 γει. τὰ μὲντοι πᾶσι αὐτῆς ἐπὶ τῇ ὀπίσθῃ.
 ἀναφροσύνην δὲ τῶν ἰχθύων, συγκατα-
 φέρεται ἅμα λυσταύρῳ. αὐτοὶ δὲ αὐτῇ
 φησιν, ἢ εἴθε ὅτε πολλοῖον τῶν θεῶν
 λωδίον, ὡς φημι, ἢ εἴθε ὅτε καμπερόν τῶν
 ἀστέρων αὐτῆς, ἢ εἴθε ὅτε δάκνον. ἐὰν γὰρ
 δύνῃ, ὡς ἀνὰ καί.

Ἡ δὲ καὶ ἐξόπιθον πολλὰ μὲν. ἀλλ' ἄρα καὶ τὴν
 αὐτῇ λυσταύρῳ, ὅπου ἰχθύες ἀντέλλουσιν,
 Ἀθρόου ἐμφέρεται. ὅδ' ἐπ' ἰχθύσιμ' ἐρεχεται ἰχθύς
 αὐτῇ κυανέῳ ὑποκέμεν' αἰγόνερα,
 οὔτε γὰρ ἄλλῃ, ὀλίγον δὲ λυσταυρὸς μὲν ἄλλῃ.
 οὕτω καὶ μογεραὶ χεῖρες καὶ γούνα καὶ ὦμοι
 ἀνδρομέδης δ' ἵκα πάντα, τὰ μὲν πάρος, ἔλλαδ' ὀπίσσω
 τέτυκται ὡκεανόιο, νέον ὅποτε προσχέωνται
 ἰχθύες ἀμφοτέρω. τὰ μὲν οἱ καταδ' ἐξ ἰαχέρους
 αὐτοὶ ἐφέλκονται. τὰ δ' ἄριστ' ἐρᾷ νεόθεν ἔλκει
 Κριὸς ἀνερχόμεν' ὅτε καὶ πῶδε τελλομένοιο
 ἔσπερόθεν καὶ ἰδίοιο θυτήριον. αὐτὰρ γὰρ ἄλλῃ
 πέσσεος ἀντέλλοντ' ὅρου κεφαλῇ τε ὤμους.
 αὐτὴ δὲ ζώνη καὶ ἡ ἀμφήρις πᾶσι
 ἡ κριὸς λήγοντι φαίνεται, ἢ ὡς ταύρω
 σὺν τῷ πᾶσι ἀνελίσσεται. οὐδ' ὅγε ταύρου
 λέπεται ἀντέλλοντ', ἐπεὶ μάλα οἱ σιωπερῶς

ἢ καὶ

Ἡ δὲ καὶ ἐξ ὀπίσθου.) ἢ καὶ τὰ πρῶτα
μέρη διελυκίτης ὕδρας, ἀλλὰ καὶ ὀπίσθου
ποσσῆτις ἐκτεταμένη φαίνεται, ἥρου τὰ
ὀπίσθου αὐτῆς μέρη. ἀλλ' ὅμως καὶ αὐτὴν
παύει τὴν ὕδραν, οὐκ παντὶ λεγταύρω,
ἐπειδὴ οἱ ἰχθύες ἀνατίκτουσιν, ἀθρόως
ἐμφέρεται, ὁ δὲ ἐπὶ ἰχθύων ἐρχεται καὶ φαί
νεται, ὅθεν ὀπίσθου αὐτοῦ κέρωτος λινεῖ
ται νότιος. ἐκ κεφαλῆς δὲ, ἥρου ἐπὶ κε
ταί κεφαλῆς αὐτοῦ κέρωτος, πολλὴ καὶ ἐπὶ
κάτω τῶν ἰχθύων. Δύο γὰρ βάλια ἐπέχει.

Οὐ μὲν ἀδύνη.) ἥρου ἐμὴν παντελῶς,
καὶ δὲ ὅλον ἀνέχεται ὁ ἰχθύς. ἐκ δὲ κινεῖται γυ
κατ' ὀλίγον ἄκρου ἀνατλήει. λέγει
ἢ ὅτι αὐτῶν τῶν ἰχθύων ἀνατλήοντων, οὐ
πᾶς φανερός γίνεται, τῶν οὖν ἰχθύων ἀ
νατλήοντων, ἀναφέρει καὶ ὁ νότιος ἰχ
θύς, ἐπὶ αὐτοῦ κέρωτος κεφαλῆς, καὶ ὅλος.
μέρη γὰρ αὐτοῦ, ἐξ ἑξῆς διωκατημορίων
ἀναφέρει καὶ ἐξ αὐτοῦ. Οὕτω καὶ μο
χευαί χεῖρας.) κακοπαθεῖς φησι τὰς χεῖρας
τῆς ἀνδρομέδης, ὅτι τὰ δεσμά αὐτῆς
ταῖς ὡσπερ ἢ ὁ ἰχθύς οὐκ ἄσπερ ἀνατλήει, ἀλλὰ
ἀκρου ἄκρου ἐπιβλήν προσμύει, του

τίσι τοῦ διωκατημορίων, οὕτω καὶ ἡ ἀν
δρομέδης. καὶ ὅπως λέγει, ὅτι πάντα τὰ μέ
ρη αὐτῆς τὸ σώματι διελκῶς ἀνέχεται,
ὥστε τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ὑπερ τὸν ὀρίζον
τα θωρεῖται, τὸ δὲ ἥμισυ συγκαταλείπεται.

Τὰ μὲν οἱ κατὰ θέλει.) τὰ μὲν οὖν δι
ξία μέρη αὐτῆς τὸ ἰχθύων ἀνατλήοντων
ἀναφέρειται. τὰ δὲ ἀεισιτὰ ὁ κείος ἀνὴρ,
ἐλκεται. οὐκ ἀνιόντι, κατὰ διωκατημορίων
ἀνιόντι ἐπὶ τῆς λύσεως τὸ θυτήριον. τοῦ δὲ
περὶ τῆς, καὶ τὴν περὶ τῆς καὶ τοῦ αὐτοῦ
ἀνατλήοντος. Καὶ καὶ ἀμφότερα.) ἐ
πειδὴ πολλοὶ ἐπὶ ἀκροῦ τὰ βάλια
ταῦτα, ὅ, τι κείος καὶ ὁ ταύρος, φησὶν ὅτι
ἀμφότερα ἀνέχονται, πότερον καὶ αὐτὰ
ἢ ἰσχυρὴ καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀνατλήεται, καὶ τοῖς
πρῶτοις μέρεσι τοῦ ταύρου. ὅπως μὲν γὰρ
ὑπερταῖς γίνεται, τοῦ ταύρου ἀνατλήον
τος. οὐδὲ ὅτι ταύρος ἀνιόντι, οὐδὲ ὁ ἡ
νίοχος ὑπερταῖς τότε, ἀλλὰ συνανατλήεται
ταύρω, ἐπιβηκὼς αὐτοῦ καὶ ἀεισιτὰ καὶ
ραπὶ. καὶ οὐδ' ἀμῶς ἀνιόντι τὸ ταύρον,
ὁ ἡνίοχος ἀπολείπεται.

Ἡνίοχος φέρεται. μοῖρη γέμει οὐκ ὡς ταύτη
ἀθρόως ἀντέλκει. διδύμοι δὲ μὲν οὐδ' ἄρ' ἔχουσιν.
Ἀλλ' ἔριφοι λαοῦντε θέναν ποσὶν αὐγί σὺν αὐτῇ
ταύρω συμφορεῖνται, ὅτε λεγέμεν καὶ οὐρῇ
κῆτος ἀνιόντι προαίοντι ἀντέλλωσι.
Διὸς δὲ ἐκ τοῦ φύλαξ ἡδὲ πρῶτον τότε μοῖρη,
τάων, αἱ πόσιες μὲν ἄτερ χερὸς ἀταύρουσι
λαοῖς. ἢ δὲ αὐτοῦ μέγαλιν ὑποτέλλεται ἀφ' ἑκτῆς.
Ἀμφότεροί τε πόδες, ἀταύρου μὲν οὐδ' ἄρ' ἔχουσιν
μὲν αὐτῶν γονάτων διδύμοις ὡς σῆμα τετύχθαι
ἐξ ἑτέρας ἀνιόντι. τότε οὐκέτι κῆτος οὐδ' ἄρ'
ἐλκεται ἀμφοτέρωθεν. ὅθεν δὲ μὲν ὄψεται ἡδὲ.
ἡδὲ καὶ ποταμοῦ πρῶτης ἀλὸς ἐξ ἀνιόντι
καμπύλῳ γὰρ καθαροῦ πελάγος σκέψαι τὸ κε ταύτης,

Αὐτὸν

Οὐχ ὁράας.) ὁ δὲ γὰρ οὐκ ἔστιν ἡμεῖς, καὶ πάλιν
 ῥῶς τὸν περὶ τῶν τῶν ἀστρον
 λαταλήψας λόγον, ἔρχεται ἐπὶ ἑκτοβί
 θλίον σφόδρα βιωφελές, ὃ λαλήσῃ διουσι
 μίαι, καὶ βούληται περὶ σιλήνης ἐξαλαβείν.
 ἀπὸ γὰρ τοῦ τοιοῦ τῆς σιλήνης χάματι, καὶ
 καὶ ἀπὸ τῶν τῶν ἀκτίνων, διηλοῖ ἡμεῖς
 αἱ εἰς αὐτὴν μὴ χαμῶν. ἰδοὺς δὲ τισιν ὅτι τὸ
 οὐχ ὁράας β. πρόσωπον ὅν, πρὸς τινὰ ἀνα
 φέρει, πρὸς ὃν ὁ Αρατος ἐξαλαβείν, καὶ
 προοιμιάζει, ἀγχιέσθην λαλούμενον. καὶ
 ὅτι οὐχ ὡς προσφώνων τινι, ὡς
 λαυτῆρος ἐχέει τὸ προσώπων, ἀλλὰ ποιεῖ
 καὶ ὅτι οὐτὸν τὸ λόγον ἐχέματι. καὶ Ομη
 ρος, ἐνθ' οὐκ ἄν βρίζοντα ἰδοίς, καὶ πα
 ρόκλητος ἱππῶν, καὶ οὐ γὰρ σέθεν μινέλας. ὁ δὲ
 γὰρ τὸ ἰσθμῶν ἡδὸς ἐγγίνεται τοῖς ἐποκίμει
 οἰς. Ολίγη μὲν, πρὸς τὴν δὲ ποσὶν
 παρὰ τῶν, ὅτι ποσὶν ἀγχιέσθην ἡμεῖς οἱ
 θεοὶ παρέχουσι, καὶ οὐ μόνον δι' ἡλίου καὶ
 σιλήνης, ἀλλ' ἡδὲ καὶ ἰσθμῶν καὶ ἐρπετῶν,
 καὶ φυτῶν, καὶ ἄλλων παντοίων, διηκύνει
 ὅτι δὲ πάντων προνοεῖται ἡμεῖς οἱ θεοί.
 ἀρχεται οὖν τὰς τῆς σιλήνης φάσεις ἐκ
 τισίν. καὶ φησὶν ὅτι μετὰ τὴν τοῦ ἡλί
 ου λύσιν ἐπὶ τῆς ἰσθμῶς, ἵδμεν φανῆμεν
 νοσθῶν καὶ κατὰ τὰς λαλαῖας ἔχοντες, αὐ
 ξησιν τὸ αὐτοῦ φωτὸς ἐπὶ δακνυτοῦ. ὅταν
 δὲ ἀρχηται σιλήν τὸ σώματων ἀποτελεῖν,
 τὴν ἀδελφὰ τοῦ μίλωνος σημαίνει. ὅταν δὲ εἰς
 ἡμινύκλιον διαρῶν, διχότομος ὀνομά
 ζεται, ἡ μοῖραν ἱππῶν. πηλὴς δὲ γηνο
 μύνης, πανσέληνος λαλήται. ἐν τῇ δὲ
 δὲ πάλιν μενομένη τῷ φωτὶ. ποσὶν ἀλλ
 ἡ ἀσπὴ φύσης, καὶ λατὶ ἐκείνῃ φαῖσιν αὐ
 τῆς ἱπποῖας λαμβάνοντες τῶν τοῦ μίλωνος
 ἀμειβῶν. ἡ μὲν γὰρ ἀμειβνυτοῦ, ἐν τῇ αὐτῇ
 ἀκτίνων διηλοῖ. διχότομος γὰρ γηνομένη,
 καὶ ἡ γὰρ μετὰ τὴν διχότομον κατὰ τὰς
 πάλιν ἔχοντες ἡ μίλωνος τὰς λαλαῖας,

Διηλοῖ τὰς ἐπὶ ἀντολῶν ἡμέρας, ἕτα συνδ
 ουσιν ὡς ἡλίου, καὶ περὶ φωτὶς ἡμεῖς αὐ
 τοῦ, ἀφανὲς γίνεται ἡμέρας διηλοῖ καὶ μοῖ
 ραις ὀλίγαις. τὸ δὲ ἐξ ἡς οὕτως, οὐχ ὁράας ὁ
 ταν ἀπὸ λύσεως ἡ σιλήνης φαίνεται, αὐτῇ
 νομίζου μινός, ἡ γὰρ τοῦ φωτὸς, σημεῖον
 διηλίσκει. δι' ἡμέραν, ὅταν πρῶτον αἱ
 πάλιν σιλήν ἀπὸ τῶν σώματων ἡμῶν.
 καὶ δὲ, ἡμεῖς ἀμειβνυτοῦ τοῦ φωτὸς. διηλο
 μίλωνος δὲ, πανσέληνος πάλιν τὸν αὐτὸν
 πρόσωπον καὶ πηλὴς φωτὸς ἔχουσαι. τὸ οὐ
 ἰσπερόθεν φαίνεται, ἡ γὰρ οὕτως φαίνεται
 ἀπὸ τῆς ἰσθμῶς. ἰσπερὶ δὲ, τὸν αὐτὸν γὰρ
 τόπον λαλή. ἀποσῶσα γὰρ ἡ σιλήνης ἱπ
 ποῖρας, τίκεται. ἰσθμῶν δὲ ὅτι μίλωνος
 εἰως ἡμεῖς οἱ ἐκείνους τὸν ἡμέραν, τὸν ἀπὸ τῆ
 σιλήνης αὐτῶν συνδου, πρὸς τὸν μίλωνος καὶ πα
 ρὰ τὴν μίλωνος μίλωνος ὀνομάζονται. ἡμεῖς
 φονὴν γὰρ οἱ ἐκείνους τοῦ μίλωνος, πρὸς τὸν τῆ
 σιλήνης ὀνομάζονται. αὐτῇ δὲ, πρὸς τὸν τῆ
 ἡλίου. ἀπὸ δὲ γὰρ τῆς ἡμέρας ἀρχο
 σα ἡ σιλήνης, μινός διηλοῖ κατὰ τὸν ἡμέραν
 φωτὸς λαλήται, ἡνίκα κατὰ τὸν φωτὸς τῆς
 ρασιν ἐπὶ ἔχεται. ὁ δὲ οὕτως ὅτι οὐσα, διχότο
 μος ὀνομάζεται, ὅταν τοῦ κύκλου αὐτῆς
 τὸ ἡμῖν φωτισθῇ. διηκατὰ δὲ, ἀμειβνυ
 τοῦ, ὅταν τῷ διχότομος κυρτώσας προσί
 νωνται φωτὸς, ὥστε πηλὴς, ἡ τὸ ἡμῖν τοῦ
 κύκλου φωτισθῶν. πρὸς τὴν καὶ διηκατὰ
 διηλοῖ, πανσέληνος καὶ διχότομος, πηλ
 ρωθῆναι τῷ φωτὶ. πρὸς τὴν καὶ δὲ οὕτως ὅτι
 σα τῇ ἡμέρῃ, διχότομος ἐν τῇ ἡμέρῃ. διη
 λοῖ τὸ μίλωνος ἐν τῇ ἡμέρῃ. πρὸς τὴν
 πάλιν, β. ἀμειβνυτοῦ, β. διχότομος. διη
 τέρων μινός διηλοῖ, ἐπὶ τὰς ἀρπαγμαῖας. ἀφα
 νὴς γὰρ λοιπὸν γίνεται, ὑπὸ τὰς τῇ ἡμέρῃ
 γὰς γηνομένη, ἵσταται συνδου, ἡνίκα τῇ
 τῷ αὐτῷ ἡμέρῃ τὰς αὐτὰς μοῖρας ἔχει. κα
 παδὲν δὲ τὴν ἰσομοίαν παρατηρεῖ,
 τότε πάλιν γηνομένη φανῶν.

Μίλωνος, ὅτε πρῶτον ἀποκίονεται αὐτὸς αὐγῇ.

ὅσον

2 2 ους ἀνὰ

ους, ἀναδράς τις ἢ λύσις τῶν ἄστρον, οἷον
ἀρκτοῦρος, εἰφωρ, ἀγός. ἀπότε τῆς ἐσπέρης
σημείωσιν ποιοῦντο τὴν μένουσιν
καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους, ἢ οὐν ἀπὸ τῆς ἐκείνης
τῶν βωδίων ἀναδράς τις καὶ λύσις.

ὁ γὰρ ἥλιος ἐν τῇ ἐνιοσυσιᾷ περιόδω διὰ
ἐξιδῶν τὴν βωδίακὸν λύκλον, κατὰ τὰς ἡμέρας
ἐν ἑκάστῳ τῶν βωδίων μεταδύνη, διὰ
ὅγμον τὴν πορείαν αὐτοῦ ὠνόμασε. καὶ
ὀμνησθ, ὅγμον ἰκαύναρ.

Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ πολυκλύνου, χαμῶν
ἔφρασσατ', ἢ δ' ἐνὸν μεμνημλίθ' ἀρκτοῦροιο,
ἢ ἐτέωρ ἄλλωρ, οἷτ' ὠκεανὸν ἀγέονται.
Ἀσέρες ἀμφιλύκης, οἷτε πρώτης ἐτι νυκτός.
ἦτοι γὰρ αὖθις πάντας ἀμείβεται εἰς ἡνιαιτὸν
ἥλιος, μέγαρ ὅγμον ἐλαύνωρ. ἄλλοτε δ' ἄλλω
ἐμπελάσει, ποτὲ μὲν τ' ἀνιῶρ, ποτὲ δ' αὐτίκα δ' αὖθις.
Ἄλλ' ὁ δ' ἄλλοι μὲν ἀσέρες ἐπιδέρκεται ἡδὲ
τῖνός κεις τάδε καὶ σὺ. τὰ γὰρ σωμαίεσθαι ἡδὲ
ἐννέα λαίδηκα λύκλα φαεινοῦ ἡλίοιο.

Καὶ μὲν τις καὶ νηὶ. τὰ ἀπλανῆ φη
σι, δηλοῖ τοὺς λαίρους, καὶ τεκμήρια δὴ
δύοι τοῦ πλῆθους, καὶ γὰρ τις καὶ νηὶ ἰαυτὸν
δύοι, καὶ πολυκλύνου χαμῶν ἰσκή
ψατο, τοῦ ἀρκτοῦρος μνημονώσας. οὐκ ὀλί
γη γὰρ ἡ χαμῶν αὐτοῦ δύσις ἐστὶ. ταῖς
γὰρ χηλαῖς συγκατέχεται, ὥς σκορπίω, ὥς
ὡξότη, καὶ ὥς αἰγόκερω, ὥστε τετραμικ
ρὸς εἶναι. ἔμαθον οὖν περὶ τοῦ ἰωμίου
χαμῶν ὁ ναυτίλος, ἢ δ' ἐνὸν ἀρκτοῦ
ρον μνημονώσας, ἢ οὐν τοῦ βοώτου. ἀπὸ
μύρας γὰρ τὸ πᾶν, ἢ τινῶν ἄλλων ἀστέρων,
οἷ τινος δὲ ὠκεανὸν ἀγέονται, ἢ γὰρ ἀνατίλ
λονται. διενδρὸν δὲ τὸν ἀρκτοῦρον εἶπεν, ἢ
ἐστὶ τὸ ναμπρόν, ἢ μετὰ τὸν δὲ τὸ χαμῶν
εἶναι. ἀμφιλύκην δὲ τὴν ἀναδράς φησιν,
ἐστὶ τὸν λύκον ἀνακείδων ὥς ἀπόκωνι.
ὡς γὰρ ἐκείν' μακρόθεν ὦρ, ὅρῳ δ' αὖθις
ταῖς. οὕτω δὲ καὶ ὁ λύκος ἐξυδερκίς εἶναι,
ἐστὶ δὲ τὸ ἐξυδερκίς αὐτοῦ, προσήρμοσθαι
αὐτὸν ὥς ἀπόκωνι. ταύτην ὡς καὶ λυκό
φωρ, τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ἢ οὐν ὅταν
ὁ λύκος θιᾶται. τὸ δ' ὅγμον, σημαίνει ἢ
ἐσθίει τὴν τὰς ἡμέρας τὴν ἐνὸν, ὅπου ἀσ

μῶν. σημαίνει δὲ καὶ τὴν μεταξὺ δύο φη
ταῶν τόπων ἀρχὴν. ἐπὶ οὖν τὴν μέσην
γραμμὴν τοῦ βωδίακὸν ὁ πᾶν πορεύε
ται. ἢ καὶ ὁ λύκος ἀπὸς δύο ἐκατέρωθεν
γραμμῶν, ἐστὶ ὡς ἐπὶ ὅγμον τὸν τοῦ
λίον λύκον. Τότε ἢ τ' αὖθις. ἢ γὰρ
ἀνατίλκων, ὡς αὐτοῖς τὰς φαύσας πα
ρίει, ἢ δύναμις ἐσθίει. τὸ δ' αὐτίκα ἐπὶ
ἀμφοτέρω. ἢ γὰρ αὐτίκα ἀνιῶρ μετὰ τὴν
ἰωρ τοῦ ἄστρου φαύσις, ἢ πρὸς ὀλίγον τῆς
τοῦ ἄστρου ἐσθίειας φαύσις διελκεί.

Αἰσθητὴ δ' ἰκαύναρ ἀσέρες. ἢ γὰρ ἑκάστον
ὁ ἥλιος ἐν ταῖς μοίραις ἀστέρων ἔρχεται,
οἷον σίμωρον τυγῶν ὥς ἐπὶ αὐτοῖς εἶναι
νατίει, ἐκ οὗ τὸ ἐξυδερκίς συν αὐτῷ.
ἔρχεται γὰρ ἐπὶ τὴν πλῆθους μοίραν, καὶ
ἐπιφάνει τοῦ ἀστέρος τοῦ ἐν τῇ βωδία
ἔντος, διὸ ἐπὶ ἄστρος δ' ἀπὸ τοῦ ἐπιδέρ
κεται ἡμέραν συν ἡμέρας ἀστέρος. ἢ ἀπὸς κα
τὰ ἀπὸ τοῦ ἡμέρας τῶν ἀστέρων θωγῶν, κα
τὰ τὴν ἰωρ, δηλοῖ ὅτι ἀναδράς ἢ ἀνι
σις, ἢ τινὰς τούτων, ἐπὶ τῇ βωδία ἰκαύναρ
ἡμέραν ἑκάστον αὐτῶν καὶ ἀνατίλκων καὶ
δύεται, ὡς τὸν ἑσθίον καὶ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν
ἡμέρᾳ

ἡμέρας ἀπὸ σημείων ἐπὶ σημείον φεραμένης.

Γινώσκεις τὰδε.) Μέντω τις γέγονε
παλαιὸς ἀστρονόμος, ὃς ἀκείβδως ἀειδή-
σας, εἶπε μικρὸν ἔνι καὶ, ὡς περὶ σύγκει-
σιν τοῦ μικροῦ, περὶ οὗ πρότερον εἶπο-
μεν, ἡγοῦν ὅταν σύννοσθ' ἡγνῆται ἐπ' ἀ-
πολείας τοῦ παντός. οἱ δὲ μετὰ Μένωνα
ἀστρονόμοι, καὶ πώποτε ἐν ταῖς πόλεσιν
ἔθικαν, περὶ τῶν τοῦ ἡλίου περιφορῶν
ἐννακακώδεις ἐκείδων, ὅτι λαθ' ἑκαστον
ἐν αὐτῶν. τοῖσδε ἔσαν χεῖμῶν, καὶ τοῖσδε
καρ, καὶ τοῖσδε θερος, καὶ τοῖσδε φθινόπωρον,
καὶ τοῖσδε ἀνοιμιοί, καὶ ποτὶς περὶ φερε-
χέας τοῖς ἀνθρώποις. ἐπεὶ δὲ ἔν ἡδὴ ταῦ-
τα ἐγνώθη ἐκ τῶν πινάκων, καὶ αὐτὸς ἐκεί-
θεν ἐγνώθη τὰ ποτὶς, ὁ Ἀρατὸς φησὶν ὅτι
καὶ αὐτὸς γινώσκεις αὐτά. πάλαι γὰρ ἄε-
δεται, καὶ ἀδεται, καὶ φανερὰ τοῖς ἔκ-
κεισι γέγονεν. ἐδίδξαντο δ' αὐτὰ ἑκείνους παρ'
ἀνθρώπων καὶ λαοδιδάσκων. ποῖα οὖν εἴ-
ταῦτα ἂν ἐνέδεται, ἐπὶ γὰρ, τὰ λευκὰ

καὶ αὐὰ περιφορὰ τοῦ ἡλίου, αὐὰ δὲ ἐννα-
κακώδεις ἐκείδων γινώσκεις. φησὶν οὖν ὅτι
πάντας τὰς ἀστράς ὁ ἡλὸς ἐπέρχεται λαθ'
ἑκαστον ἐν αὐτῶν, ἀπὸ τοῦ ἀπὸ ἐμπροσ-
θίων. ὅτι μὲν ἀνιῶν, ὅτι δὲ καὶ διὰ τῶν.
ἢ γινώσκεις τὰδε καὶ σὺ, ἀντὶ τοῦ γινώ-
σκεις, ὁ εὐσινοῦν ἀντὶ προσεκτικῶν. ἐννακα-
κώδεις δὲ, ἡγοῦν πρόκειται. λευκὰ, ἐν αὐτοῖς.
ἐπιδιδνῆται, παρέρχεται. γινώσκεις οὖν φη-
σιν, ὅτι ἀναλογουσίαν ἀπὸ τῶν καὶ σύμφω-
νοι γίνονται οἱ τοῦ ἡλίου δρόμοι, εἴθε θ' ἔ-
κείνους ἐπιθεωροῦμεν. ὁμοίους δὲ καὶ ἡ ἀνα-
λὴ τ' ἔ' ὁρίων' (ῥῶντες, μέχρι τ' παντελῶς
διύσεως αὐτοῦ. ἐπὶ γὰρ καὶ τὸ τοῦ λευκοῦ
ἀναλὴ καὶ διήσεις, εἴθε τ' ἴσων ἐκείνους
φωνοὶ γίνονται. τὰς μὲν οὖν ἡμέρας τῶν
ἐννακακώδεις ἐκείδων, ἀπὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἐ-
κέρχας ἐπὶ δειξί. τὰς δὲ νύκτας ἀπὸ τῆς
τοῦ ὁρίων' ἀναλὴς τε καὶ διύσεως, εἴθε
τὸ ἐκείνους τὰς ἀστράς καταληπτὰ τοῖς ἀνθρώ-
ποις, ἐν τῇ νυκτὶ μάλα γινώσκεις.

Ὅσα τ' ἀπὸ ῥῶντες εἰς ἑξατομ ὁρίων
νύξ ἐπιδιδνῆται, λευγατε θρασιῶν ὁρίων.
Οἷτε ποσὲ δ' ὁρίων' ὁρίωνοι, ἢ διὸς αὐτοῦ
ἀστέρεις ἀνθρώποις τετυγμένα σημαίνουσι.
Τῶν ὁρίωνων πεπόνητο. μέλει δ' ἐτοί, εἶποτε νηὶ
πιστεύεις, εὐρεῖν ὅσα πονεῖς λευγατεμένα ἐκείνους
σηματεα χεῖμῶν ἀνέμοις ἢ λαίλαπι πόντου.
Μόχθ' μὲν τ' ὀλίγος, τὸ δὲ μερίον αὐτῶν ὄνειαρ
γίνετ' ἐπιφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ αὐδρί.
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὐδὲ καὶ ἄλλου
Γαρεπῶν ὄνειαρ ὅτ' ἐγγύθεν ὥρορε χεῖμῶν.

Ὅσα τ' ἀπὸ ῥῶντες.) ὅτι φησὶν ἑμα-
θὲς ἀπὸ τῶν παλαιότερων, ἀπὸ τῆς ῥῶντες
τοῦ ὁρίων' πάλιν εἰς αὐτὸν τὸν ὁρίων-
ρα τῶν νύκτας ἀστράς περιφέρειν. βούλη-
ται δὲ περὶ πάντων λέγειν τὰ ἀπαιτῶν,
καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ λευκοῦ εἰς αὐτὸν τὸν λευκόν.
προεῖπον γὰρ περὶ τῶν ἄλλων, οἱ περὶ Ἀρά-

τον, Εὐδοξίους τε καὶ Ἰππαρχόν καὶ ἄλλους
τινές. ἡρξάντο δὲ ἀπὸ ὁρίων', ὅτι ἰσχυ-
ται λαρκίνω, καὶ ὅτι μάστιγα εἰς αὐτὸν οἱ
πλήκοντες ὄρωσι, καὶ ὅτι νότιοι ὄνειαρ. ἐκ δὲ
νότιων μικρῶν ἐκδίδχονται αὐτὸ ἐσόμενον
χεῖμῶν. ἢ γινώσκεις, καὶ ὅσα ἀστράς ἀπὸ τῆς
ῥῶντες τοῦ ὁρίων' εἰς ἑξατομ ὁρίων, ὅ
δὲ

δεινὸν μὲν τὸ ποδῶν αὐτοῦ, ἡ νύξ ἐπιδι-
 οῖται, κατὰ λωινού δι τὸ γινώσκει. ἀρχὴ
 δὲ τοῦ ἐνικουτοῦ δειν, ἡ τῆς ζώνης τοῦ ὠ-
 ρίων ἐπιτολή. τίλος δ', τῶν ποδῶν αὐ-
 τοῦ ἡ ἐπιτολή καὶ τοῦ λιωός. ἡς φία δ' αὐ-
 τοῦ διήκται ἡ ἐπιτολή, ὁμοῦ, πόδια, (ἡ
 νηρ. Οἱ τε ποσὶ δάων ὁράμφοι.)
 οὐ μόνον φησὶν ὁ ἀειθμός τῆς ἐνικακου-
 δικατηρίδος δειν ἐν χησος τοῖς ἀνθρώ-
 ποις, ἀλλὰ καὶ τῶν λοιπῶν ἀείρων αὐ πα-
 ρατηρήσεις, τῶν τε ποσὶ δάων καὶ τῶν
 τοῦ διός. ἐσὶ δὲ ποσὶ δάων καὶ ἀείρων,
 οἱ τὰς χημῶνας καὶ τὰς διδίας διληντες.
 διὸς δὲ οἱ τὰ πρὸς γαιργίαν ἐν χησος δια-
 πρύνοντο. ὅταν οὖν μέλλῃς πελαγίῳ φρό-
 μω σκαυτὸν ἐμπιστεύειν, πομπηράμιον
 σου πρῶτον τὴν πατήρησιν καὶ τὰς ἀνδρί-
 ας, ἡ τοῦ χαμῶνας διηλύνειν ἀείρων.
 ὥσπερ μὲν γὰρ δεῖ ὡβουλομένη βραχὺς

τὴν τῶν σημάτων μαθὲν ἀκρίβεια, ἡ δὲ
 ἀφελαια πομπή. ἐαυτοῦς τε γὰρ σώσεισιν οἱ
 ἀνθρώποι, πρῶτον οἱ τὴν παρατήρησιν
 αὐτῶν ἔχοντες τῶν ἀνατολῶν, καὶ δύσε-
 ων τῶν ἀείρων, καὶ τοῖς ἀπλοῖς παρῆτοι
 γίνονται ἀσφαλείας, προμηνύοντες αὐ-
 τοῖς μετῴνους τοῦ ἀείρων ἐπιστάσεις, ἐκ
 τῶν περὶ ὁράων σημάτων. Τῶ ἐάνθρω-
 πεπόνη.) διὸ ἐκείνων τῶν ἀείρων τῶν
 βιωφιλῶν χησος ἔχοντες ἐπιμένειν ἔχε-
 καὶ γίνωσκαι καὶ μάθαι αὐτοῦς. ὁλίγος μὲν
 γὰρ ἐκ τούτων ἡμάτι, τοῖς τε ἐκ τῆς μα-
 θήσεως. πομπὴ δὲ τὸ βιωφιλῶν δεῖ τῶν ταῦτα
 πατήρησιτι ἀνδρῶν, ἐν ταῖς ἐπιπροσύναις
 καὶ λογισμοῖς. Μέλει δὲ τοῖς.) περὶ δ'
 τούτων τῶν ἀείρων μέλλεται τοῖς, ὅτε ἡ χημῶ-
 να καὶ ἀσφαλῶς ἡρμησὶν περὶ πλεῖστον, ὅ-
 ταν ἐν νηὶ σκαυτὸν πιστεύεις, καὶ μέλλῃς ὁρεῖν
 καὶ ὁρμῶν, ἐπάνω τῶν λιμμάτων ἀκλαδί.

Πολλάκι γὰρ λέει τίς τε γαλλωαῖα ὑπὸ νυκτὶ
 Νῆα ποδὶς ἐλπει πεφοβημένῳ ἡρι θαλάσσης.
 Ἄλλοτε μὲν τρίτον ἡμᾶρ ἐπὶ ἔχει. ἄλλοτε πέμπτον,
 Ἄλλοτε δ' ἀπρόφατον λακὸν ἵκετο. πάντα γὰρ οὐ πῶ
 Ἐκ διός ἀνθρώποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
 Κέκρυπται, τῶν αἰεὶ θέλει καὶ ἐς αὐτίκα δῶσε
 Ζεὺς. ὁ γὰρ ὅν γηυνεὺ ἀνδρῶν ἀναφανδὸν ὀφέλει,
 Πάντοθεν ἐσδόμεν, πάντα δ' ὅγε σήματα φαίνων.
 Ἄλλα δὲ πονεῖς ἡπον διχόωσα σελλῶν
 Πλήθους ἀμφοτέρωθεν, ἡ αὐτίκα πεπληνῶα.
 Ἄλλα δ' ἀνερχόμεν, τότε δ' ἄκρην νυκτὶ λελεύω
 Ἥλιος. τὰ δ' ἐπὶ καὶ ἀπ' ἄλλων ἔσεται ἄλλα
 Σήματα καὶ ποδὶ νυκτὶ καὶ ἡματι ποίνεσθαι.
 Σκέπῃς δὲ πρῶτον ἡεράων ἐκότερθε σελλῶν.
 Ἄλλοτε γὰρ τ' ἄλλῃ μιν ἐπὶ γράφει ἑσπερῶν αἴγλη.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλοιαι μορφαὶ ἡερώσι σελλῶν
 Εὐθύς ἀεφομένῳ, αἶ μὲν τρίτη, αἶ δὲ τετάρτη,

Πολλάκι γὰρ.) πολλάκις γὰρ φησὶ γα-
 λῶν οὗτος, θαλάσσης τις ἀνὴρ ἐμπα-
 ρος, σημεῖος δὲ τῆς νυκτὸς προῖδ' ἡμαθ-
 ρα ἐπιγενεσόμενον, καὶ ἀσφαλίσαι τὴν θά-
 λασσαν

λαπαρὰ ἐκπείει· νουπικῆ, δι· σάθυ, ἢ ποτὶ
λαπαρὶ γαλήνης οἱ σιν ἐν τῇ νυκτὶ, ἀσφα-
λίσταυτις περὶ τῆς νυκτός, ἐκ τῆς περὶ τὰ
εὐκλοντα προγνώσεως· οὐ γὰρ ἐκ τῆς προσηνείας
καὶ διὰ προσμνήμην τῆς χειμῶνος, ἀπὸ τῆς πο-
λάνης ἐκ τῆς σημείων τε καὶ αἰσθημάτων, καὶ με-
τὰ τῆς ἡμέρας χειμῶνα, καὶ μετὰ τῆς γένε-
σιν ἡμετέρας, καὶ ποσάκης ἀπροσδοκίως
ἡ χειμῶν ἐπὶ ἔρχεται, οὐ γὰρ πάντα οἱ ἀνθρώ-
ποι τὰ σημεία ἐπιστάμεθα, ἀλλ' ἴτι λατα-
λέπει τὴν ἡμῶν ἀλλοτρίαν, ὅν ἴσως καὶ ἐν
εἰς ὅσον δάσει ἡμῶν ὁ θεὸς τὴν γένεσιν.

Αἰσθεῖς μὲν φρίτον.) ποτὶ μὲν μετὰ τῆς
ἡμέρας γίνετα χειμῶν, ποτὶ δὲ μετὰ τῆς
τε, ποτὶ δὲ καὶ ἀπροσδοκίως, ἀλλ' ὅμως ἐκ
τῶν προσηνέων σημείων γινώσκουσιν.

Δάσει (δύς.)) ἡ τοῦ οὐρανοῦ δὲ καὶ ἐν
ἄστροις (δύς αἰώνας. καὶ ὁ μὲν οὐρανοῦ φρι-
σιν ἐκ τῶν ἐκπείειν αὐτῶν ἀστρον δι-
δωσιν ἡμῶν σημεία, ἀπὸ τῆς ἡμῶν πρὸς
ἡ σελήνης, διχότομοι· γινώσκουσιν ἀποτί-
ρωθην. καὶ γὰρ λατὴ ἐκείνην αὐτῆς πέλει-
δον, διχότομοι γίνετα δις, ἀπὸ τῆς πε-
πληθῆσας, ταῖς τοῦ πηροσέλιου· δέ. συμ-
βάλλουσιν τὴν οὐρανὸν εἰς πρόγνωσιν οὐδὲ
ας τε καὶ χημῶν· τὸν ἡμῶν δαύοντα καὶ
ἀνατέλλοντα, ἀ μὲν εἰς ὅσον μίλιν, ἀ δὲ καὶ
εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ὅ γὰρ ἡλιος ἀνατί-
λων, σημεῖα τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν χειμῶν
ἢ οὐδὲν εἶναι, καὶ δαύοντα τὴν νυκτός. ὅποια
μεγέθη καὶ μικρὰ σημεία γίνετα, ὅτι τὰ
δὲ διὰ διέρχεται, δέκνυσιν. ὅ γὰρ εὐδελος,
λειδὸν μὲν φρικτὴν ἡλίου διέρχουσιν, μαλα-
κὰ γίνετα πνέουσιν, ὁμοίως δὲ καὶ ταύρον.
διδύμους δὲ, ἐκ τῆς πνέουσιν πνέουσιν φρυ-
γέας. ὅ γὰρ ἡμῶν.) ὅς γὰρ αὐτὸς ὁ θεὸς
τὸν ἀνθρώπων γένος ὠφελεῖ, πανταχόθεν
καὶ ἐν παντὶ ὁράμεν, καὶ πρὸς τὴν τὰ φανερὰ

σημεῖα. τὸ δὲ πρὸς τὸν εὐδελόν, οἱ μὲν ὅτως
ἐκπείειν, ἡμῶν δὲ γένος, δὲ βαλάνος, δὲ
παντὸς μὲν, εἰς τὴν ἡμέραν, ὅ γὰρ ὅτως, ἡμῶν δὲ
λεπτοδύνων, δὲ μαντεύων, δι' ὁνέων, δὲ
σημείων, καὶ δὲ τὸν πρὸς τὴν σίαν πάντων.

Σκέπτετο δὲ.) πρὸς τὴν σίαν τὸν πρῶτον, τοῦ
τῆς σίαν τῆς σίαν ἡμῶν, καὶ ἐν τῇ φρίτῃ
τὰ λεβρὰ αὐτῆς τὴν σελήνης. ἐκ αὐτῆς ἄρ-
στην λαπαρὰ τὰ ἐναντία οὐκ ἀπὸ
λοις, ταῖς τῆς χειμῶνος καὶ οὐδὲν. Αἰσ-
θεῖς γὰρ ἀπὸ μὲν πρὸς τὴν σίαν.) ἡμῶν
δύσιν, ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς σίαν ἡμῶν. Αἰσ-
δύνων γὰρ σελήνης τὴν σίαν, πρὸς τὴν σίαν
ραμ φανερὰ ἐκείνης. ὅ γὰρ νομίζετα ἐν ταύ-
ρα εἶναι ὁ ἡλιος περὶ τῆς σίαν τῆς σίαν
ραμ. αὐτὴ δὲ τὴν σίαν πρὸς τὴν σίαν
ραμ, δαύοντος τὴν σίαν, λοιπὸν αὐτῇ πρὸς
τὴν σίαν φανερὰ, εἰς τὴν σίαν τὴν σίαν
τενέχθην. ἐκ τῆς σίαν δὲ δὲ δὲ δὲ δὲ
τὰ τὴν σίαν δαύοντος, αὐτῇ ἀπὸς δὲ
ραμ ἐκ τῆς σίαν γένος, εἰς τὴν σίαν δὲ
τέλῃσιν, καὶ ὅτως ὅσον αὐτῆς ἀποκλίνετα, μὲν
ζορὸν τὸ φῶς αὐτῆς γίνετα, καὶ ἀντίρρως
καὶ τὴν σίαν. ὅτι δὲ ἀπὸς τὴν σίαν δὲ, ἀπὸ
φρίτῃ καὶ τῆς σίαν ἡμῶν, καὶ ἐκ τῆς
πρὸς τὸ φῶς, οὐδὲν εἶναι σημεῖα, καὶ πο-
λὰς φαντασίας ἔχει, ὅς καὶ ἐπὶ τὴν σίαν.
ὅς γὰρ ἀπὸς τὰ ἐκ τῆς σίαν, ὅτως καὶ τὰ ἐκ
αὐτῆς ἡμῶν προσπίπτει. ἀπὸ τῆς γένος τὰ ἐκ
θεοῦ καὶ τῆς σίαν ὅσον ἐκ τῆς σίαν, ἀπὸ τῆς
λαπαρῶν. ποτὶ δὲ ὅσον δὲ δὲ τὸ φῶς,
ποτὶ δὲ καὶ ἡμῶν. ὅτι μὲν γὰρ λαπαρῶν
στην, ὅτι δὲ ἀπὸ τῆς σίαν δὲ δὲ τὸ φῶς,
ἀπὸς ἀπὸς τὴν σίαν δὲ καὶ γένος πρὸς τὴν
δὲ ἡμῶν, δὲ δὲ τὸν πρὸς τὴν σίαν αὐτῆς
καὶ ἡμῶν. τὸ δὲ ἐκ τῆς σίαν, ἐκ τῆς σίαν
καταφορὰ ἀπὸ τῆς σίαν, ἀπὸς τῆς σίαν,
καταποῦσι, σημεῖα τῆς σίαν εἰς τὴν σίαν.

Τάων καὶ ποτὶ μίλιν ἐφεσάοτ· καὶ πύθοιο.

Λεπὴν μὲν λαπαρὴν ποτὶ τρίτον ἡμῶν εἶναι,

Εὐδελὸς καὶ εἶναι. λεπὴν δὲ καὶ εὐδελὸν ἐρδύθης,

πνέουσα

Πνευματίη. παχίωρ δὲ καὶ ἀμβλείησι λεραΐαις

Τάων καὶ περὶ μίωος.) ἀπὸ γὰρ τῶν
περὶ τὴν αὐξήσιν αὐτῆς σημείων, διωκ-
σημαθεῖν περὶ ὅλου τοῦ μινός, ἢ ὀμβεί-
νός, ἢ ἀνιμώδης, ἢ αὐχμηρός, ἢ νήνεμο-
ῖς. Λεπὴν μὲν, λαθαρήν. (τουτίσι
τριτάα οὐσα, εἰ μὴ λαμπρόν ἢ τὸ φῶς, ὅ-
δίας δὲν σημαντικὴ. εἰ δὲ πυρρόν ἢ ξαν-
θόν, ἀνιμωρ διηοῖ. εἰ δὲ μέλαρ καὶ σοφῶ-
δης, χαμῶν καὶ ἐκ τοῦ ἐστὶ μὴ οὐκ αὐ-
τὸ τὸ σελωιακὸν φῶς δι' ὅλου ἀπαθες καὶ
λαμπρόν. ἄλλω γὰρ τοῖς στοιχείοις διηοῖ-
ναι πάθῃ. ὁ δὲ πρῶτος μὲν καὶ ἡμῖν οὗτος
ἐστὶν πρὸς πάντα συμπαθέων ἔχων, τοῦ
τοῦ αὐτῆς ἀποδιδόναι τὸ φῶς. ὅταν γὰρ
πᾶν μέλαρ ξηροὶ ἄνθρωποι, τῆς ξηρότη-
τος τῆς ἐλμύνης, ἀντιπαμβανόμενοι ὁ ἀ-
πὸ πυρρός γίνῃ καὶ ξανθός, λευκὸν γὰρ
ἐστὶ τὸ ξηρόν καὶ πυρρὸν. καὶ οὗτος ὁ ἀπὸ
τοῦ τοῦ γινόμενός, σφάκη ἡμῶν τὴν ὀψιν
οὗτοι ὀρεῖ τῆς σελήνης τὸ φῶς, καὶ ἐστὶν
μέλαρ ἀνιμωρ ξηρῶν. ἢ τριτάα οὐσα, ἢ
γινῶν ἡμέραν ἄγρουσιν ἀπὸ αὐτοῦ, καὶ
οὐσα λεπὴν. τοιαύτη γὰρ δεῖ τριτάα οὐσα,
λαθαρόν καὶ διωκῆς τὸ φῶς ἔχουσα, ὅ-
δίας δὲ σημαντικὴ. λεπὴν δὲ οὐσα, τουτί-
σι τριτάα, καὶ σφόδρα ἐρυνθὺς οὐσα, καὶ
πυρρὸν τὸ φῶς ἔχουσα, πνευμάτων δὲ
ἀλλοτριῶν. Πνευματίη. ὅταν ἄνθρωποι
μέλαρ πᾶν, πάλιν τῆς ἐλμύνης ὑγρό-
τητος ὁ ἀπὸ ἀντιπαμβανόμενός, παχυμέ-
ρης τις ἐκ τῆς ὑγρότητος γίνῃ καὶ σοφῶ-
δης, καὶ τοιοῦτον ἡμῖν δείκνυσιν μέλαρ καὶ
σοφῶδης τὸ τῆς σελήνης φῶς, καὶ γὰρ καὶ τὰς

μέλαρας τῶν νεφελῶν, καὶ σοφῶδης ἐκ
τοῦ αὐτῆς φαμέν ἐστὶν. τὰς δὲ λαθαράς, εἰ
ἡμῶν. τὰ γὰρ πνεύματα, ἀσφύρας λε-
πῶσι οἱ αὐτοὶ, συστρέφονται ἐν τῇ θα-
λάσῃ, ἀνιμῶντι τὸ ὕδωρ. καὶ ζωιάει-
σα, παχίω καὶ σοφῶδης γίνονται, καὶ ἀπο-
τελοῦσι πηλάσεις νεφελῶδης, ἐξ ὧν φέ-
ρεται καὶ ὁ ὑπὸ σφύρας αὐτοῖς κί-
νουσι οἱ αὐτοὶ, ἐπὶ δὲ ποσάκης καὶ αὐ-
τανδρον τὸ σκάφῃ μετὰ τοῦ ὕδατος εἰ-
νιμῶνται εἰς ὕψος, καὶ ἀπὸ ὕδατος οὐ-
της, ἀφ᾽ αὐτοῦ ἀνάτωρ. ἐκ γὰρ τοῦ πο-
σῶς ἀναθυμιάσεις γίνονται, αὐτὸν ἀέρας
μεταβάλλουσι. Παχίωρ δὲ καὶ ἀμ-
βλείησι.) παχυμέρης καὶ σοφῶδης φασ-
ταμένη, καὶ ἔχουσα τὰς λεραΐας ἀμυγ-
ρας, ἐν δὲ ἡμέρᾳ οὐκ ἐλθεῖ, εἴγε καὶ σφα-
κὴν ἀνιμῶν τεταρτάα οὐσαν ἐκός, ἐκ
νότου ἀμβλύνηται. ὑγρὸς γὰρ καὶ χυμῶς δὲ
οὗτος, καὶ ἀλλοτρίως παχυμέρῃ ποιεῖν τὸν
αἶρα τῇ ὑγρότητι, τοιαύτην ἐρυνθὴ ποιεῖ
τὴν σελήνην. ἢ οὐκ ἐκ νότου ἀμβλύνηται
ἢ ἐκ τοῦ ἐπιγινόμενός, ἢ καὶ οὕτως. ὅταν
δὲ παχίω καὶ ἀμυγρῶν τὰς λεραΐας
ἔχῃ, νότον προσδοκᾷ ἢ ὀμβροί. ὅταν δὲ
τρίπλῃ ἄγουσιν ἡμέραν, μετὰ πρῶτης
μέρας ἔχῃ τὰς λεραΐας, μετὰ ἐπὶ αὐτῇ,
ἐκ φύρου σημαντικὴ. εἰ δὲ ἀπὸ ἡμέρας
μέχρι δὲ, τὸ αὐτὸ τηρήσῃ ὁ ἥμας, χαμῶ-
ντος ἐκ τῶν σημαντικῶν ἐστὶν, ὅδον λε-
πῶν θεωρεῖν αὐτὰς ἀμφοτέρω τὰς λεραΐ-
ας ἀπὸ πρῶτης αὐξήσεως.

Τετρατόν ἐκ τριτάτοιο φῶς ἀμυγρῶν ἔχουσα,
ἢ νότω ἀμβλύνηται, ἢ ὕδατος ἐγγύς ἐσθῇ.
Εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ἀμφοτέρω λεραΐω, τρίτον ἡμερᾶ ἄγῃ.
Μήτε τι νοσεῖται, μηδὲ τὸ ἰώσα φαίνεται,
Ἄλλ' ὀρεθᾷ ἐκότερθε ποδὶ γναμψῶσι λεραΐαις,
Ἐσπέραιοι

Ἐπειροὶ κ' ἄνεμοι λείνῳ μετὰ νύκτα φέρονται.
 Εἰ δ' αὐτως ὀρθήκεν ἔφρατον ἡμερᾶ γινοῖ,
 Ἡ δ' ἄρ' ἡμεῶν στυγερὸν μῦθος διδράσκει.

Τέτραδον ἐκ τριτάτω.) ἡμῶν ἡμέρα
 οὐκ ἐστὶν ἂν τὸ φῶς αὐτῆς ἀμυλῶν, ἀλλ'
 ἴσθαι καὶ σκιάει ἀποπέμπειν δὲ αὐτῆς, ἢ
 σκλυνότι ὀφείλουσθε ἔχειν ἰσχυρὸν τὸ φῶς,
 ἀμυλῶν ἔχει. ἄρα οὖν δὲ αὐτίς τινὸς
 τοῦτο πέποιθεν. ἢ γὰρ νότος ἀμυλῶνται, ἢ
 ἐσωμένης ὑπὸ αὐτοῦ. καὶ γὰρ ὁ νότος δὲ ὑγρὸν ἀ-
 ἴρος ἐκίςται, διὸ καὶ λαρκιδάρης. πάν-
 τα δὲ τὰ πυρῶδη, εἴθε μὲν πυκνοῦ τοῦ ἀέ-
 ρος ὀρθήκεν, ἐρυθρὰ φαίνεται, εἴθε ὁρατοῦ
 δὲ λαρκάρη. καὶ ἡ σελήνη δὲ καὶ οἱ ἀστέρων
 πάντες φλογήδους οὐσίας ἐκκοινωνήκα-
 σι, καὶ αὐτὸν εἰς ἡμῶν ἐπιλείμματα. δια-
 γνῆς τοῖνυν καὶ αὐτὴ φαινομένη, σημαίνου-
 ῶν δὲ ἡμῶν, αἴτις εἴθε ξηρὸν τὸ ἀέρος φαινομένη.
 Ἐρυθρὰ δὲ, λίνκησι πυκνωσάντων, εἴθε τὴν
 περὶ τὸν ἀέρα πυκνωσάντων, ὅς εἰσι καὶ ἀνέ-
 μους ποιεῖ. καὶ γὰρ οὐδὲν δεῖν ἄλλο ἀνέ-
 μους, ἢ ῥέουσιν αἴρος. Εἰ δὲ καὶ ἐπ' αἴ-
 ρος φασί.) οἱ αἴνεμοι πάντων οἱ πνέοντες
 τοῦτον τὸν περικέλευτον ἡμῶν ἀέρα, ἐπὶ
 προσοφνῶν αὐτῶν ὠθοῦνται. καὶ εἰ μὲν εἴ-
 ρος πνέσκει, ἀπὸ τῆς δύσεως ἐπὶ προσοφνῶν, αὐ-
 τοῦ διωθούμενον τὸν ἀέρα, ἐμφασίον ἡ-
 μῶν παρέχει τοῦ διοκῆρος τῆς σελήνης τὰ
 λείρατα, ὡς ἐπὶ ἀνατολῆς πρὶν φέρεσθαι.
 ἂν δὲ ἀπηναιχῶς πνέσκει, τότε ἀνάπα-
 ρην κινουμένη τὰ λείρατα φαίνεται ὡς ὑ-
 πὸ αὐτῶν. ἂν δὲ βορέας πνέσκει, τὸ ἐν λεί-
 ρας τὸ βόρειον ἐπικαμπὲς γίνεται. πάλιν
 ἂν νότος, τὸ πρὸς νότον λείρας λαμπρόμε-
 σον. ὡς οὖν ἐπομένῳ ὁ ἀὴρ δεῖν αὐτίς. ἂν
 οὖν φασί γ' ἡμέραν ἀπὸ τριτάτου ἔχουσα,
 ἀμφοτέρωθεν τοῖς λείρασι μὴτε νωθεῖν, ὡς
 ἐπὶ ἀνατολῆς, μὴτε ὑπὸ φαινήν, ἀλλ' αὐ-
 τὰ λαρκάρη αὐτῆς ὀρθῶς οὐσία, λακτοτέρως
 φαίνονται, τότε μὲν οὐκ εἰσιν ἄνεμοι ἀλλὰ

νότοι. τῇ δὲ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ πρὸς τὴν ἰσθίαν
 ραμνὴν ἐκείνῳ τὴν νύκτα, ἢ τὴν ἰσθίαν ἢ
 φάνη ἢ σελήνη, γινώσκεται. καὶ πολλοὶ δὲ
 φασί πνέοντες. Μπότε τις αἴτις.)
 ἂν φασί τριτάτῃ ἡμέρᾳ ἄρουν, μὴτε
 ὑπὸ αὐτῇ μὴτε ἐπὶ νύκτι τοῖς λείρασι, τότε
 προσδέχον τοὺς ἰσπελείους ἀνέμους, του-
 τῆς τοὺς ἀπὸ δύσεως, ὅσον ἐκφύρους καὶ
 ἀργίτας, ξηρὸς γὰρ ὁ ἀὴρ, ἢς τὰ τοιαῦ-
 τα πνέματα τὴν μεταβολὴν λαμβάνει,
 εἴθε τὴν ἰσθίαν τὴν ψύξιν. ἂν μὲν τοῖς ἐπι-
 μέσιν, καὶ τῇ δὲ ἡμέρᾳ ταύτῃ τὰς λείρας
 αἴθρῃ (ἀέρας δὲ ὀρθῶς) χημῶνός δεῖ σι-
 μαιτικῇ, πλεονάζει ἢ ξηραίνει ἐκμετρί-
 σαι, κατὰ τὴν ἐπιπλεονεκτικὴν ἰσχυρίαν, ἢ
 αὐτῇ ἔλκεται τὸ ὑγρὸν. ἢ δὲ μεταβολὴ τῶν
 σελήνης λείρατων, κατὰ εἴθε φέρει λαρκάρη.
 ἢ γὰρ τοῖς βορέαις κατασήμεσι, λακτοτέρως
 τοῖς ἀπὸ ἀπέρων, ἀκείβη τὴν λείραν ἢ
 μὴν πρὸς τὴν, διὸ καὶ ἐπὶ νύκτι τὴν τῶν
 καὶ αὐτὰ διοκῆ τὰ λείρατα αὐτῆς, ὅταν γ' ἢ
 ἰσπελείας τινὸς πληρῆς ὁ ἀὴρ ἦ, τότε φασί
 νοτὴ ἀναδύσασθαι λαρκάρη, ἐπὶ καὶ πάν-
 τα τὰ λαρκάρη πλεονάζει φαίνονται. Εἰ
 δ' αὐτως ὀρθῶς.) εἰ γ' αὖ τὴν ὁμοίαν φαντασί-
 ας καὶ τὴν τριτάτῃ ὅσα πρὸς τοῖς, ἀλλὰ καὶ
 μῶντος ἀθροισμένης μαινόμεν, ἐμοὶ διοκῆ
 πυκνωμένης τῆς αἴρας, εἴθε τὴν τὴν ἀπὸ
 σπέρματος πνέματι ἰσχυρίαν. αὐτίς γ' ἢ
 πνέσκει, τὸ εἴθε πολλοῦ ἢ εἴθε σήμερος, ἀπὸ
 τῆς αὐτῆς τὸ φρόνιμον πνέμα, ἀδυνατεῖ
 τὴν παχύτητα τῆς αἴρας ὡθέει, ὅθεν ἰσχυρί-
 ας καὶ ἀντιμετρίως ἀπαντᾷ ἢ πύκνωσις. εἴθε
 τί γ' ἢ ἢ τῇ ἡμέρᾳ ἀνέμος, ἢ τῇ δὲ
 μῶν. ἢ μὲν τῇ γ', ὅτι τὸ λειωμένον μίαν
 πλεονεκτήει, ἀκύνκτορ δεῖν. ἢ γ' τῇ δὲ
 ἀδυνατῶν γινώσκον, πύκνωσις διοκῆ.

αα Εἰ δὲ καὶ

Εἰ δὲ κεν οἱ κίερας τὸ μετῆγορ ἐϋ ἐπιγύνοι,
 Δειδέχθαι βόρεω, ὅτε δ' ὑπὲρ ἴασι, νότοιο.
 Αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσιν ὅλος πῶδ' ἐλκλως ἐλίσσει
 Πάντῃ ἐρυσθόμην, μάλα κεν τότε χέμερ' εἴη.
 Μείλιον δ' ἄρ' χειμῶνι πυρρύτερα φοινίσσοιτο.
 Σκέπῃσιν δ' ἐς πληυῶντε, καὶ ἀμφοτέρων διχόωσιν,
 ἢ μὲν ἀεξομένην, ἢ δ' ἐς κίερας αὐθις ἰούσαν.
 Καὶ οἱ ὑπὸ χροῖν τεκμαίρεο μινὸς ἐκάστον.
 Πάντῃ γὰρ λαθαρῇ, καὶ μάλ' ὀδύσια τεκμήρεαι.
 Πάντα δ' ἐρυσθόμην, δοκέειν ἀνέμοιο λελεύθους.
 Ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένη, δοκέειν ὑεττοῖο.
 Σήματα δ' οὐτ' ἄρ' αἶψα πᾶσιρ' ἐπ' ἡμασι πάντα τέτυκτο.

Εἰ δὲ κεν οἱ κίερας, κίερας φησὶ ὑπερῶν τὸ βόρειον, ὃ δὲ λόγος, τὸ ὑπερῶν τὸ βόρειον αὐτῆς τῶν κίερας, ἵα, ἵα συνῶν ὡς ἐπὶ τὸ ἐμπροσθεν, ὅξιν ὁμῶν, προσδύκαται βόρειαν πνευσθόμην. ὅτι δὲ ὑπερῶν ὅτι τὸ προκείμενον κίερας, τὸν νότον, ἀντιπνέει γὰρ ὁ νότος τῶν βόρεων. καὶ ὁ μὲν ὑπερῶν ποιεῖ τὸ κίερας, ὃ δὲ βόρεος, πρὸς τὸ μετῆγορ κίερας τῆς σιάνης, ταῖς τὸ βόρειον, ἵα μινὸν ἐπινύει, προσδύχου πνεύσαι βόρειαν, ἵα γὰρ ὑπερῶν, νότον, μετῆγορ δὲ κίερας τὸ βόρειον ἐκκλινῶν, ὡς πρὸς τὴν μετῆγορ φαντασίαν. Αὐτὰρ ἐπὶ τριτόωσιν, διχότομον μὲν οὖνε τῆς σιάνης τὸ πρὸς ὀδύσια λαθαρῇ, πρὸς τῆς σιάνης ὅτι τὸ ἐρυσθόμην, ἀνέμοιο. τὸ δὲ ὅτι τὰ πάσματα ἔχου, καὶ μελαινίας καμνύειν, ἱπομβείαν δὲ τοῖς, ἐπὶ τὴν τριτοῖαν οὖσαν ἀπὸ συνόλου, ὅλῳ τὴν μιννοσθόμην ἐκκλινῶν, πανταχόθεν φοινίσσοι μιν. σφόδρα ἄν τότε χέμερ' εἴη καὶ ῥος, ὡς ἐν τοῖς πρώτοις εἶπε. καὶ πῶς δὲ καὶ ἐν μέσσοις ἐρυσθίς, πνευσθίς, ἐκ τῶν πνευσθίων, τεκμαίρεται τὸ καὶ χέμερ' ἔχει.

Περὶ ἐλκλως ἐλίσσει. ὅταν ἴδῃς φησὶ πρὸς τριτοῖν ἡμέραν ἐκκλινῶν τινὰ ἐρυσθίαν περὶ αὐτῶν ἔχουσαν, σημεῖον ὅτι

χειμῶν. καὶ ὅσα μάλλον πυρρύτερα ὁ ἐλκλως θωρεῖται, χειμῶνα σημαίνει σφόδρ' ὀρότον. ἢ ἵα αὐτῶν τριτοῖαν οὖσαν ἐκκλινῶν πρὸς ἐρυσθίαν πανταχόθεν, χειμῶνα γνησθόμην ἴδι. σαφὲς δὲ ἡ συνόλου αἰτία. Συνκαταδύομαι γὰρ αἱ ἀκτὶνες τῆς σιάνης ὑγροῖς τοῖς νεφελῶν, καὶ οὖν τὸ μὲν ὀξυκνέεται μετὰ ἡμῶν, ὅτι τὴν παχύνεται τὴν νεφελῶν. αὐτὰρ ἡ τὴν ἐκκλινῶν, τὰ νεφελῶν δὲ αὐτοῖς καὶ ἀλλοτρίοις. Σκέπῃσιν δ' ἐς πληυῶντε, περισκεπῇ δὲ ἐς τὴν πανσέληνον, καὶ ἐς ἀμφοτέρων αὐτῶν τὰ διχόματ' αὐξομένης, καὶ πάλιν ἐς μιννοσθίαν ἐρχομένης. πληυῶν καὶ τὴν τὴν πανσέληνον λέγει, τὴν διχόμην. πρὸς πληυῶν γὰρ ὀξυκνέεται φωτός. ἀμφοτέρων δὲ διχόωσιν, τὴν διχόωσιν ὅτι ἀμφοτέρων, ἵνα λέγῃ τὴν ἀπὸ συνόλου ὀξυκνέεται ἀμφοτέρων, καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀποφύσεως ἵα τὴν διχόωσιν, ἡμῶν αἰσίου ἀπὸ τῆς σιάνης. ὁ δὲ λόγος, ὅταν τὴν σιάνην διχότομον ἴδῃς ἀμφοτέρων (ὅτι γὰρ τοῦ μιννοσθίος γίνεται συνόλου) σκέψαι τὴν ἔσοσαν αὐτῆς ἐν ταῖς φασίσι. ὅταν γὰρ λαθαρῇ, ἢ δὲ ὅταν τὴν ἐκκλινῶν σημαίνει, ἐρυσθίαν δὲ, ἀνέμοιο. ὅταν δὲ ἀνέμοιο τὴν ἐκκλινῶν, ὅταν δὲ ἀνέμοιο τὴν ἐκκλινῶν, ὅταν δὲ ἀνέμοιο τὴν ἐκκλινῶν.

Σήματα

ἢ καὶ ὁμοιοῖς προσφαιρομένη, οἷά ἐστι τὰ
 ἑωπεία καὶ ὑπόστα. ἥτοι ἐνδοτέρω δὴ δὴ
 ἔται, οἷον ἐν κατακλινομένη, ἢ ἔπειτα
 τοῦ ἀδινωχτεῖ ποιεῖν διὰ ἀντιῆντιον τῶ
 μάτων, ἀνακλᾶται ἐμφανίζουσα τὰ κατ'
 ἑκένον τὸ τόπον ὁράμενα, ἀφ' οὗ καὶ τὴν
 ἀρχὴν τῆς ἀνακλᾶσεως ποιεῖται. ὅταν τοῖ
 νυν πρίντι ἄστρον νύφῃ συστῇ, καὶ καὶ ἐπὶ
 λα, ἵστασθαι ἢ ὁ ἀπὸ πρὶ τὰ αὐτὰ, ἔται κατὰ
 κλασιμ καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄστρον, ἐμφανίζεται
 τοῦτο καὶ ἐκείνη ἀνακλᾶται, καὶ οὕτως
 ἢ ἄλλως ἀποτιθέται, καὶ τὸ μὲν πρὶντιον τὸ
 ἄστρον φαίνεται λακκόν, δὴ τὴν τὴν φω-
 τὸς ἐπικρατέσθαι, τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ μέλας,
 δὴ τὴν πρὸς τὰ νύφῃ παρασθῆσιν, γίνεται
 δὲ πρὶ τὴν σελήνην, καὶ ἐκείνη μία γῆνη,

ἀνδρῶν προσδόντα. δὴ δὴ τὸ γῆνη κατ'
 ὁδόν ἢ πύκνωσις. εἰ δὲ ῥήγνυται, ἀντα-
 μορ ὅς ἐκένον τοῦ μέρους καὶ τὴν ῥῆ-
 ξιν καμβάνει. εἰ δὲ δύνω, χεῖμα ὡς προσδόν-
 κα. καὶ ἔτι μέγιστον ἐκείνη, καὶ ἔτι μέγα-
 λον μελανομένη, καὶ ἔτι μέγαλον, εἰ ῥῆγα-
 νυται. ἢ ἢ αὐτὰ, διότι δὴ καὶ ποιεῖν μέγα-
 λον ἀπποῦται, καὶ δυνάμεν δὴ δύνω. διό
 καὶ πρὸς αὐτὰ τὴν ὑποκειμένην παρὰ
 τῆς τοῦ αἵματος δεικνύει. οὐ μόνον δὲ πρὸ
 σελήνην, ἀλλὰ καὶ ἡλιον γίνεται καὶ αἰ-
 ρας. οὐδὲν ἐστὶν οὕτως, ἄλλως δὲ πρὸ
 τοῦ αἵματος ἐπικρατέσθαι καὶ παρὰ οὗτο, φαν-
 τασία φανερὰ λακκόν, καὶ τὸν πρὸ
 λον καὶ τὴν σελήνην ὡς παρὰ τὴν. τὰ
 ταῦτα δὲ πρὶ τὴν ἀπὸ σελήνης σημεῖον.

Ἡελίοιο δὲ τοι μελέτω ἐκότερον ἰόντῳ.

Ἡελίω καὶ μέγαλον εἰκότα σήματα ἔεται

Ἀμφότερον, δυνάοντι, καὶ ἐκ περὶ αὐτῆς ἀνιόντι.

Μὴ οἱ ποικίλοισι νέον βάλλοντῳ ἀρούρας

Κύκλος, ὅτ' ὀυδίου λεχημὴν ἡματός εἰς,

Μὴ δὲ τι σῆμα φέροι, φαίνονται δὲ λιτὸς ἀπάντη.

Ἡελίοιο δὲ τοι μελέτω.) πληροῦς τὸ
 πρὶ τῆς σελήνης τιμωρίων λόγον, ἐπὶ τὰ
 τοῦ ἡλίου σημεῖα ἔρχεται, ἀπὸ καὶ αὐτὰ
 ἀκοινοῦσθαι καὶ ἀκρινῶς διδάσκει. τὸ δὲ
 εἰς πρὶ τοῦ ἡλίου φησὶν μελέτω, ἔται
 τὸ πρὶντιον ποιεῖν. τὸ γὰρ ἡλίου μέγαλον
 τῆς σελήνης ἐπικρατέσθαι εἰκότα, καὶ
 ἀρμόζοντῳ, τοῖς σκοπῶσι τὰ αὐτὰ, καὶ δύν-
 οντος δὲ καὶ ἀνατέλλοντος (τὸ γὰρ ὅτι
 τὸ ἐκότερον ἰόντῳ) σημεῖον. καὶ γὰρ ἀνα-
 τέλονται αὐτοῦ, εἰς ἡλίου τιμωρία,
 καὶ δυνάμεν, ὁμοίως. παρατήρησθαι οὐκ
 σιμῶνται τὰ πρὶ τὸν ἡλιον γινόμενα ση-
 μεῖα. καὶ γὰρ ἀνατέλλων καὶ δύνων, ἀπὸ
 τῆς τιμωρίας μέγαλον παρὰ τῆς. δὴ τὸ
 τοῦ ἡλίου σημεῖα βεβαίως τῆς σελήνης
 ἐπικρατέσθαι ἔχον ἔχον, καὶ τὸ δὴ δύν-
 οντος ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς

καὶ μέγιστον αὐτῶν, μέγιστον τὸν χεῖμα ὡς
 προαγγέλλει. ἢ ὅτι αὐτὸ ἡλίου πρὸς τὸν αἵμα-
 δὴ δὴ καὶ, λευκώσθαι τῆς σελήνης εἰς.
 δυνάμεν γὰρ ἡμῶν, σφίσινα δὴ κα-
 κινῶσι τὰ τιμωρία. ἢ ὅτι λαμπρότερος
 ὅτι, καὶ ἡμῶν καὶ ἡμῶν τοῦ αἵματος
 ἢ καὶ μεταβολῆς, οὐκ ἀπὸ λαμπρότητος γὰρ
 μικρὰς καὶ λαμπρὰς, ἀνατέλλει. οὕτω Πλού-
 ταρχῳ. διὰ τὸ ἀνατέλλοντῳ μόνον καὶ
 δυνάμεν, καὶ οὐ καὶ μελανοῦντος. ἢ ὅτι
 τότε φαίνεται δὴ τοῦ ὑπερβαίνει αἵματος, τὸ
 ἀπὸ τῆς καὶ καὶ μεταβολῆς, δὴ τὰς
 ἀναδυμένας, ἀπὸ τῆς ἀνατέλλουσι, τοῦ ἡ-
 λίου ταῦτα λαμβάνει. ἀπὸ τῆς δὴ καὶ ὁ
 ψαθῆς, τὸ οἰκίον αὐτοῦ χεῖμα εἰδικεῖν
 ἐμφανῆ. Μὴ οἱ ποικίλοισι.) ἐκεί-
 μεν καὶ αὐτοῦ ἀνατέλλει, ἴσως τὸν
 λαμπρόν καὶ ἔχοντα λαμπρόν καὶ εἰδικεῖν
 εἰς τὸ

νός το φῶς, χίνωσκε χέμῳνα ἐπιχρησόμε-
νον. ἵαμ ὃ διωφρὸν μένον, λαθρὸς καὶ ἀν-
τιδόλωτος ἐπὶ τὴν δύσιν χαρῆς, ὃ ἔξῃς ἡ-
μείρας ἀνδραμ προσδόκα. ὅταν ὃ μένον
τος ἀνατίκην, λοιδοτικὸς φαίλασιαν ὁ λυ-
κλος ἐμφαίνῃ, καὶ ὃ ἀκτίνων τινὲς ἢ πῶς
νότον, τινὲς ὃ πῶς βορᾶν τρέπονται. τινὲς
ὃ καὶ λατὰ μέδον ὃ λυκλόν, ἀνέμορ ἢ ὁμ-
βρον δὲ προσδοκᾶν. ὡς ὃ ἀπαγορευτικῶ-
ς μὲν ἀρχὴς χησάμενος, ἐμφαίνῃ τὸ ἀπυ-
κτώον, καὶ φησὶν μηδισμῶς ποικίλος καὶ
λατὰς κιντος φανῆναι, ὃ ὃ κήλου λυκλος νε-
πσὶ ἀνατέλλοντος, ὃ ὅταν ἀνδιδύς ἡμῶς

μας εἰς χεῖρα ἐλθῇ. ὅτε γὰρ τὴν τοῦ ἀέρος
παχυμέραν ἐμπέσω ὁ κήλος, ἀποτελεῖ
τὴν ἰερὰν ταύτην ποικίλῃ καὶ λατὰς
κτορ δέξῃ, παρὶς καὶ ἔξῃς διαλαμβάνει. τῷ
το ὃ συμβαίνει ὅτε τὴν ὃ ἀνέμορ ἐπιπρό-
δοκισιν, ἥτις οὐκ εἰς λαθρόν ἡμῶν φάν-
ομαι αὐτόν. λαθρὸς μέντοι φησὶν ἀνατέλλ-
ων, καὶ μετὲν ἔχον σημείον, ὃ δὲ λας δὲ
σημαντικὸς. ὁμοίως καὶ διωφρὸς καὶ
ἀνέφελος, τὴν ἐπιδοκᾶν ἀγγέλλει ἡμῶν
ἀνδιδύς. ἔτε δὲ φησὶν φανῆναι καὶ τὸς ἀ-
πάντη, ὃ γὰρ καὶ τὸς ἀπῶς, ὅτε λαθρὸς εἰ-
ρος εἴδῃ, διὸ καὶ ὃ δὲ λας δὲ σημαντικὸς.

Εἰ δ' αὖτως λαθρόν μιν ἔχοι βουλύσῃ ὥρῃ,
Διώοι δ' ἀνέφελ' μαλακίῃ ποδ' ἐλ' ἀέγλω,
Καὶ μὲν ἐπερχομένης ἡοῦς ἐβ' ἰσχυρὸς εἶν.
Ἀλλ' οὐχ ὅποτε αἰὼλος ἐσιδόμεν' πύθετ' ἔμοι,
Οὐδ' ὅποτ' ἀκτίνων αἰ μὲν νότον, αἰ δὲ βορᾶν

Εἰ δ' αὖτως λαθρόν μιν. ὁ νοῦς οὐ-
τως, εἰ λατὰ τὸ διωφρὸν λαθρὸς φανῆναι,
καὶ ἀνέφελ' διωφρὸς, καὶ ἡοῦς ἐπερχομέ-
νης, ἥ γὰρ ἐπὶ τὴν αὐτορ ἀνδιδύς. δὲ
κτορ δὲ φησὶν αὐτόν, ἐπὶ δὲ ἀπῶς κιν-
τισμῶν, ἀμειβόμενος ποιεῖται τῆς ἀ-
κτίνος, καὶ λατὰ τὴν ἐπαφίμ. μακράν-
ται γὰρ τὰ ὃ θερμογόνει, διὸ καὶ δὲ λας
ἐκλήθη, ὡς ἐνδεδῶς ἔχον τῆς ἔλκῃς, ἥτοι
τῆς θρμασίας. ὅταν οὖν μάλα καὶ τοῦ θε-
μοῦ δραστικότητος, διαφανῆς ὁ αἰρ ἢ, ἔ-
οικε λατὰ πῶς βιόας ἢ ἀγούσας τὰ νέ-
φη περὶ ψυξίς, διὸ καὶ ὃ δὲ λας δὲ τὸ σημεῖ-
ον. βουλύσιον δὲ ὥρῃ, τὴν δύσιν ἐκλή-
κε. μαλακίῃ ὃ ἀέγλω, ἐπειδὴ τὸ πο-
νὲ τῶ πυρῶδους αὐτοῦ πῶς ἐσπέρων πέπου-
ται. τοῦ γὰρ παρὶς αὐτόν ἀέρος μετὰ μίαν
ἔχοντ' ὁ πύκνωσις, ἀλλ' ὄντος ἀπῶς, ἡμῶν
λαθρὰ καὶ ἢ ἀνατέλλῃ καὶ ἢ δύσῃς, γίνε-
ται αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐχ ὅποτε λατὰς. ὁ
αἰ εἰν ὡς κήλου λοιδοτικὸς, οὐκ εἰσὶν αὐ-
τοῦ. φαντασίαν δὲ εἶσι τῆς ὕψους, λατὰ

ἐπιπρόδοκισιν (οφειροῦ ἀέρος. οὐ γὰρ τὸ μῆ-
σον ὁράται, ἀλλ' ἢ λυκλὸν ἀψίς. λαμπαρὸς
δὲ οὐσα, διοκὴ περιφάγειν εἰς τὸ ἐκλή-
πες, ὡς ἐμφασιν λοιδοτικῶς παρὶς ἔχει.
ὁρ τρόπον γὰρ οἱ ζωγράφοι ἀνθρώπους τὸς
ποὺς γράφοντες, φωτὶ τραχύνουσι τὴν ὃ-
ψιν, ὅτε φύσει τοῦ μὴ λαμπεροῦ προσβά-
λονται ἔξω, καὶ διωφρὸς τὴν φαντα-
σίαν. τοῦ δὲ μέλανος ἀποσκιάζειν καὶ βα-
θύνει δὲ διοκύνει, οὐτὼ καὶ παρὶς τὸν κ-
λορ, τὸ φανόμενον τῆς ὕψους λατὰ ἀντί-
φραξιν τῶ ἀέρος, ἐκκοπὴν τοῦ μέλανος λαμ-
περοῦ ὅτε τὴν σκιάν ποιεῖ ἀποφανῆναι. ἢ
ὅτι τὰ ἐμπροσθεν αὐτῶ ἐσάμενα, ὡς φη-
μαι λαυόμενα, ὅτε τὴν ποικίλῃ πύκνωσιν,
τὴν λοιδοτικὰ ἀποτελεῖ. περὶ τῆς γὰρ πάν-
τα τὰ ὅτε τῶν μελάνων ὁρῶμενα, λοιδο-
τικῶς φαντασίαν ποιεῖ. καὶ γὰρ καὶ οἱ ζωγρά-
φοι, ὅτε μὴ βούλονται προσέχειν λευκῶ-
να, ὡς λευκῶ ἀπογράφουσιν, ὅσα δὲ λοι-
δα, καὶ ἐν βάθει ὡς μέλανι. ἵαμ οὖν φησὶ
ὅτι τὸν τί γήνηται, ἢ τὰς ἀκτίνους μὴ λατὰ

ἄνθρωπος δὲ ὅτι τὸ ἥλιον φῶς, ὅταν λαθαρὸν
ᾖ, οὐ συγχωρεῖ ἀνταπεῖν τι πρὸς τὰς ἀν-
τίνους· ὅταν δὲ ὅξ ἀκρασίας αἴρος θῆται
ᾧ, τότε διμάρτηρ αὐτῷ προσδίδεται. φη-
σί οὖν περισκεῖλον εἰς αὐτὸν, εἰ αὐτὸν
αὐτοῦ εἰκοῦσι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὄν, καὶ ἐκ
τοῦτον γινώσκεις, ἀκρασίας οὐσης, ὡς χειμῶ-
νός ἐστι σύμβολον. ὁ οὖν πεπνευμένον
ἄνθρωπος πρὸς τὸ φῶς μίξας, ἐρυθραίνειται, καὶ
ἔξελκε πλότητα πρὸς γήϊσις ἀνέμων ὁξυρ-
ρῶπος ὅταν. ὁ δὲ συνημύον μᾶλλον ὡς
ἐπιμελάνειν, οὐ μακρὸν δὲ τῇ ὁσμῇ, ὡς
τῶς εἰς τὸ ὑπόρου μεταβολαῖς. Τοῦ γὰρ
σκοπιά.) τοῦ ἡλίου ἔξοχός ἐστι καὶ ἀσύμ-
βολοὶ αἱ σκοπιά. ὅσον τὸ σκοπεῖν εἰς ἡλι-
ον, καὶ ὅξ αὐτοῦ διχρῶσαι τεκμύεια, ἀει-
κόμ δὲ, προεπεῖ δὲ ἐκ τοῖς ἀνωτέρω, ἡλίου
καὶ μακρὸν νοικῶτα σήμα λαβῶ. Εἴτι
πρὸς τὸν ἡλιόβιο.) εἰδὲται αὐτῷ ἡ ἡλιόβιο
ἐπὶ καται τοῦτον οἶον ἔχονσι καὶ αἱ νε-
φίλαι, ὅταν αὐτὸν τὸν ἡλιον περιτρέ-
χουσι. λαμπρόντα γὰρ αὐτοῦ, τοῦτο γὰρ
μα ἀποτελοῦσι. σκόπη δὲ τὸ τοῦτο, καὶ ἐτι
ἡ μελάνη, σκόπη δὲ τοῦτο, μελάντην
δὲ καὶ ὡφωδίστην εἶναι δοκεῖ αὐτῷ τὸ φῶς
καὶ τῆς ποσότητος τοῦ αἴρος ἐπεμύμενης ὑγρό

την. τὸ οὖν τεκμύειον τοῦ εἶναι αὐτὸν
σοφώδην, ὑπερβαίνει σημεῖον. τοῦ δὲ ἐκ
θρόνου ἀνέμων, ἔχει καὶ ἀμφοτέρους, ἐὰν δὲ
φῆσις ἀμφοτέρους τοῖς κατὰ σήμασι τοῖς
μέλανι καὶ ὡφωδίστην, αἶμα καὶ κατὰ τὸ αὐ-
τὸ ἐμπεριέχεται ὁ ἡλιος, καὶ τὸ καὶ αὐτοῦ μέ-
λαρ φαίνεται. τὸ δὲ ξανθὸν ἐκ τῆς ποικίλου
δὴ τούτου ἀμφοτέρω, προσδίδεται, καὶ ἐκ
τὸν ἐσόμενον καὶ ἀνέμων. Εἰ δὲ τοῖς
ἀνιόντος.) ἐὰν δὲ φῆσις ἀνιόντος τοῦ ἡ-
λίου καὶ ἡ διωκόντος, εἰς τὸν αὐτὸν τόπον
ἀνιόντων αἱ ἀκτίνες, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς
πεπνευμένον, τοῦτον τοιοῦτο ὑδατος ση-
μεῖον, κατανικωμένου διανοῶτι τοῦ ἡ-
λίου ὑπὸ τῆς πρὸς τὰν ἐνέφην παρυπνῆται. τὸ
οὖν ἀμφοτέρω πεπνευμένον, αὐτοῦ εἰς ἕνα
τόπον περιτρέφονται, ὅταν πεπνευμένον
ὑπὸ νεφῶν, ἡλίου ἐκφαίνεται ὁ θρόνος
τὰς ἀκτίνας. Τὸ δὲ ὑδατὶ καὶ κατὰ
τι.) ἐὰν ἀνατέλλαντος φῆσις ἡ διωκόντος
τῶν ἡλίου, αἱ ἀκτίνες ἐκ τῆς περιφρείας εἰς τὸ
μέλαν ἔλκονται, καὶ ἡ εἰς ἕνα τόπον συσχε-
φονται, λαμβάνει τὸν ἡμιποῖσσαι. καὶ ὁ ἡ-
λίου ὑπὸ τῶν νεφῶν ἐπιπροσθῆται ἀνατέλλον-
τος καὶ διωκόντος, ὑπερβαίνει δὲ προσδίδεται.

Μὴ δὲ ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος ἀντέλκωσι,
τὴν δὲ μετ' ἀκτίνων λεχρῶσμενον αὐτὸς ἀερεῖται,
ἀμνηστὴν ὑπερβαίνει. πολλὸν δὲ ὅτε οἱ πρὸς ἀνέκλ-
οῖον τεκομνῶν ἡ ἀλίστατος δὲ ὑνῆται
πρῶτον ἀνερχομνῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ μεῖον ἔκκει,
εὐδελὸς καὶ φέροιτο. καὶ εἰποτε χέματ' ὡς

Μὴ δὲ ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη.) καὶ ὅταν
προανατεῖται ὀλίγη νεφέλη τοῦ ἡλίου, εἴτα
αὐτὸς ἐπιφύεται λεχρῶσμενον, ὑπερβαίνει
προσδίδεται. οὐ γὰρ ἀνιόντος τοῦ αἴρος ἡ-
μῶν προσπίπτει, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀνέ-
μοις, καὶ οὕτως, ἐὰν ἀνατέλλει μέλανα ἐπὶ τῇ
αἵμα, νεφέλη προανατεῖται μέλανα ἐπὶ τῇ
αἵμα, καὶ ἔξελκονται πρὸς αὐτὴν αἱ ἀκτίνες

καὶ, μεσοσυνταδοῦσαι τὴν νεφέλην, καὶ
χερῶσσαι, τὸ ἀνιόντος εἰς αὐτὴν τῶν
ἀκτίνων, ὑπερβαίνει κατὰ τὸν αἴρος.
καὶ οὕτως ὡς ἐπὶ τῇ αἵμα τὴν ὁσμῇ, ὡς ἐκ
διακρύβειν φαίνεται τὸ φῶς οὐ καθέσκηκε,
ἀλλ' ἐσφαλμῶν καὶ ὁμοῦ δὲ, εἴτε τοῦ
λαμπροῦ ἐκ τοῦ ὑγρῶν καὶ ὁμοῦ δὲ
καὶ αὐτὸν, ἥτις λαμπρότης πρὸς τὸ ὑγρὸν
αὐτὸν

αὐτῆς δὲ τὴν ἀντιμαχίαν. ὃ δὲ λόγος ἀνὰ
 θῆν ὕψος, σκοπεῖ χειμῶνος σημεῖον, ὅταν
 ἢ ἀνατέλλουσι ἢ δύουσι τοῦ ἡλίου, αἱ δὲ
 πτῖνες συνέρχονται, καὶ ἐν τῇ μέτρῃ τοῦ δι-
 σκου πᾶσαι πηλιδνῶνται καὶ φαίνονται. ἐκ
 γὰρ τῆς τοῦ αἵματος παχυμερούς συστάσεως,
 ἀνατρέπονται αἱ ἀκτῖνες, αἳ ἐν μέρῳ τῷ
 δίσκου φαίνονται, καὶ ἀφ' ἐνὸς μέρους φαί-
 νονται, καὶ καὶ ὅταν ἐκ τοῦ πηλιδνῶντος ἔρ-
 χεται ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς, ἀπὸ τῆς νυκτός, καὶ
 ὅταν δὲ ἀνατολῇ ἐπὶ δύσιν. τυχμύειον
 γὰρ ὡς ἐκείνου αἱ ἡμέραι ὑπὸ τοῦ εἶσι. καὶ ἐπὶ
 τοῦ σημεῖου, ἐὰν πρὸ μὲν ἀνατολῆς ἦλθε
 οὐκ ἐφελῇ ἀνέλθῃ, οὐδὲν δὲ μετ' αὐτὴν ἐ-
 πείνος ἀνατέλλῃ. Πολλὸν δὲ ὅτι οἱ πε-
 ρὶ λύνκλος.) περὶ τὰς ἀνατολὰς καὶ τὰς δύ-
 σεις δοκεῖ ὁ τοῦ ἡλίου λύνκλος μέγας φαί-
 νεσθαι, καὶ ἐστὶν ἡ αἰτία τοιαύτη. αἱ τῆς γῆς
 περὶ ἀνατολὰς καὶ δύσεις ἀναθυμιάσεις,
 αἱ ἐρῶδεις εἰσι καὶ παχῆαι, δὲ μέγας οὖν
 αὐτῶν αἱ ὕψεις προσβάλλουσιν ὡς ἡλίου,
 παχύτερον δὲ οὐκ οὐκ ὁρᾷ αὐτόν. ἀνὰ
 δὲ ὁ ἡλῖος, καὶ ἀπὸ τῶν ἀναθυμιάσεων καὶ
 εἰσέρχεται, καὶ αἵ τὸ ὕψος χωρῶν, εὐεῖς καὶ
 καθαροὶ τὸν αἶρα. καὶ ταύτη δοκεῖ πᾶσι

καὶ ὁ λύνκλος αὐτοῦ ἐκ τῶν φερέμεσθαι. ὅ-
 ταν οὖν φησὶν ὁ λύνκλος πολλὸν δύρυνεσθαι
 καὶ πλατύνεσθαι, τυχμύειον καὶ δισκουμέ-
 νος οἱμοιοῖ, ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου, ἐπὶ τὰ
 μεσῶν, οὐκ ἀφ' ὧν δὲ δισκουμένοιο, καθά-
 ρου ὄντος τῷ αἵματος. ὃ δὲ νοῦς, ἐὰν ἀνατέλλῃ
 λοντὸ τοῦ ἡλίου, ἐκ τῶν προανατεταγμένων
 καὶ διασπόμενον, ἐπὶ πολλόν δύρυνεσθαι,
 ἀπὸ δὲ ἀπὸ προσδόντα. δισκῆται γὰρ ὁ λύνκλος
 οὗτος, νικώμεν ἐκ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων.
 τὸ δὲ οἱμοιοῖ φησὶ γίνεσθαι, καὶ ἐκ τῶν χερ-
 νος ὡς ὅτε δύνεται, τῶν πηλιδνῶν ὡς περὶ δισ-
 κουμέων ἐπ' αὐτοῦ καὶ διασπόμενων.
 ἐὰν μὲν γὰρ δύνουσι αὐτοῦ ἐπὶ τῇ
 σῶνται νέφη, καὶ ἐξ ὧν ὕδωρ προσδίδῃ. πε-
 λιδνῶν γὰρ ἡλικίας τῷ αἵματος, καὶ μεταβο-
 λῇ αὐτὸ γινώσκται εἰς τὴν συγγενεστέαν
 αὐτοῦ τοῦ ὕδατος φύσιν. καὶ γὰρ ἡ τῶν
 πηλιδνῶν πύκνωσις, οὐδὲν ἕτερον ἔχει, καὶ πᾶ-
 ρος αἵματος ἐκ τοῦ ὕδατος πεπαχυμένου, ἐν τῷ
 θῆν τὰ σημεῖα, καὶ ὁ μὲν γινώσκται δὲ πᾶσι
 συγγενεσθαι, καὶ ἀνέμω. καὶ γὰρ ὁ ἀνέμος οὐ
 δύνει ἀποδοῖν, καὶ ἀπὸ τοῦ αἵματος καὶ τοῦ
 δύνει ἀπὸ τοῦ αἵματος, ὅτι ἐκ τῆς αὐτοῦ φύσεως
 συμβαίνει γίνεσθαι.

Ὁ λύνκλος κατὰ τὴν ὕδατος ἡμερῶν οἷο
 τινος μὲν κατὰ τὸ πᾶν ποδὶ νέφει σκοπέεσθαι,
 καὶ δὲ δὲ δυνάμειον τετραμνῶν καὶ ἡλίου,
 ἢ μὲν ὑποσκιᾶσιν μελαινομένη ἐκ τῆς
 ἡλίου νεφέλης, ταῖς δὲ ἀμφίμιν ἐνθα καὶ ἐνθα
 ἀκτῖνες μεσσηγὺς ἐλίσσόμεναι διχρώνται,
 καὶ τὰ ἀπὸ τῶν ὡς σκέπας λεχνημνῶν εἰς.
 Εἰ δὲ ὁ μὲν ἀνέφελος βάπτει ῥόον ἐσπερίοιο,
 ταῖς δὲ κατερχομένην νεφέλαι καὶ οἰχομένης
 γλυσσίου ἐκ ἡκωσιν ἐρδύθεις, οὐ σε μάλα χρὴ
 Αὔριον, οὐδὲ ὡς νυκτὶ ποδὶ φορέειν ὑπερῷο.

Ὁ λύνκλος κατὰ τὴν ὕδατος ἡμερῶν οἷο
 οὐ φέροιτο, παραδίδωσι δὲ τὴν κατὰ
 ἀκτῖν ἀνάλειψιν. ὅταν γὰρ διασπόμενός τις

ὑπὸ τῆς ὕδατος, καὶ παχύτερος τοῦ αἵ-
 ματος, πρὸς δυνάμειον ὁ ἡλῖος χωρῶν ὡς ὅτε
 ἔχει τὸ φῶς, ὡς ὁ αἵματος ὡς πρὸς τὴν αὐτὴν
 αἵματος

αἱροι διπλὸν διήλυσιν. Αὐτὰρ ἔδρα-
τος.) δινομένη δὲ τοῦ ἡλίου, σκόπη αἰεσί
πρὶ αὐτὸν νύφῃ σιωπῇ, αἰ δὲ ὑδάτος ἡ-
μρινὲς μετὰ ταῦτά δὲ σήμβολα, ἡγερμε-
τὰ πλὴν νύκτα ἐκείνῃ καὶ πλὴν ἡσπέραν, ὅ-
τε γινώσκται περὶ τὸν ἡλιον τὰ νύφῃ, ἡμε-
ραινοῖο οὐν, τῇ ἐξ ἡμέρας φαινομένης, καὶ
δὲ δινομένην τε φαινομένην. ἔδρ δὲ δι-
νομένη τὸν ἡλιον ὑποσκιᾶς μέλαινα νύφῃ
λη, τὰ δὲ ἐκατέρωθεν αὐτοῦ πελαγιδέ-
νοισιν ἀκτίνων, ἴδιαι λατὰ πλὴν ὑπεράσ-
πτον ἡσπέραν ὑπὸ τὸν, ἢ οὕτως αἰ δὲ ὑπὸ τὸν
λιον ἐπὶ προσοφῇ ἰσχυρῇ νύφῃ ἐπισκιά-
ζα. αἰ δὲ ἀκτίνες αὐτοῦ ἐκατέρωθεν τοῦ
σέφους ἰσχυρῇ, χαμῶνα προσδίδου. αἰ
διώκονται δὲ γέγονεν ὁ ἡλιος ἐξελθὼν πλὴν
πύκνωσιν, ἐν τῇ νύφῃ καὶ ἰσχυρῇ περὶ πλὴν
νύφῃ λη αἰ ἀκτίνων τοῦ ἡλίου, τῆς λατὰ ὑ-
πὸ φάρος ὑπὸ τῆς περὶ τὸν αἶρα πυ-
κνώσεως ἐξελθόντων. ἢ οὕτως, καὶ δὲ
πῶς δινομένην ὁ ἡλιος ἀπορῶν, ἔδρ αὐ-
τὸν σκιᾶν νύφῃ μέλαινα πλὴν χροῖαν.
αἰ δὲ ἀκτίνων ἀπασα λατὰ μέσον τὸν δι-
σκορ ἐπισκιάσκει, αἰς δὲ ὑπὸ τῆς διόσκ-
σεως, καὶ αἰ μὲν ἐπὶ τοῦ τοῦ μέγας,
αἰ δὲ ἐπὶ τοῦ τοῦ χροῖαν, αἰς πλὴν ἐπὶ τοῦ
τοῦ ἡμέραν, σέπης αἰ χροῖαν, χαμῶν γὰρ
ἴσαι, ἢ τὸ ὑποσκιάνειν, ὥστε διώκων ποι

ἔδρ αὐτὸν καὶ ἀμυροῦν ἀμύρῃ, ὥστε
ταρ σκιᾶν λατὰ ὑπὸ τῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου
ον ἢ σιάνειν ἐν τῇ ἐκείνῃ. ὅταν οὐν λατὰ
νύφῃ τοῦ ἡλιακοῦ μέγας καὶ γινώσκται αὐτὰ
ἴδης τὰ σημεῖα, χαμῶνα προσδίδου.
ἔδρ δὲ ὁ μὲν ἀνέφελος.) ἔδρ δὲ φησὶν ὁ
ἡλιος αὐτὸς δὲ λατὰ νύφῃ λη αἰ δὲ
τῆς αἰ αὐτοῦ νύφῃ λη ἀπὸ ἡσπέραν ἡσ-
πέρα, λατὰ διώκονται αὐτοῦ, καὶ ἡ δὲ
διωκόμενος, ἐν δὲ λατὰ ἴδιαι ἐκείνῃ τῇ νύκτι, καὶ
τῇ ἐπὶ τοῦ ἡμέρας γινώσκται. αἰτιον δὲ
τούτου, τὸ μὲν σφόδρα πυκνὰ ἔδρ τὰ νύφῃ,
ἀλλὰ ἔδρ αἰ, καὶ οὕτως ἐν δὲ λατὰ ἴδου. ἔδρ
αὐτοῦ δὲ τοῦ ἡλίου νύφῃ λη φαινομένη, λα-
τὰ πρὸς χροῖαν, ὅταν σφόδρα αὐτὰ λα-
τὰ πρὸς διώκονται τὸ φῶς. ὅταν δὲ πυκνῶ-
ται, οὐ πάντοτε λατὰ πρὸς διώκονται τὸ
φῶς, ὅταν δὲ πυκνῶται, οὐ πάντοτε λατὰ
ρὸν, ἀλλὰ ἔδρ μὲν ἐν δὲ λατὰ τῇ ἐπὶ τοῦ νύ-
κτι καὶ ἡμέρας. οὐχ ἔδρ αἰ δὲ λατὰ ἡμέ-
ρας, ὅταν δὲ χροῖαν, λατὰ πρὸς διώκονται
το τὸ φῶς, διὸ καὶ ἐξ ἡμέρας ἐν δὲ λατὰ ἴδου
ἴσαι. ὅταν δὲ ἐπὶ τοῦ φησὶν τὸν οὐρανόν
τα. ἔδρ οὐν λατὰ πρὸς καὶ ἀπὸ τοῦ φησὶν
νύφους ὁ ἡλιος πλὴν διώκονται αἰ δὲ
πρὸς τὸν οὐρανόν νύφῃ λη προσδίδου ἐν δὲ λατὰ.

Ἀλλ' ὅπότε' ἡελίοιο μαρρανομένησιν ὁμοῖαι
Ἐξαπίνης ἀκτίνες ἀπ' οὐρανόθεν τανύονται,
Οἷον ἀμαλδύονται ὅτε σκιάσκει λατ' ἴδν
Ἰσαμένη γαίης τε καὶ ἡελίοιο σελλύῃ,
Οὐδ' ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμηναι ἡῶθι πρὸ
φαίνονται νύφῃ λη ὑπερβύθεις ἄλλοθεν ἄλλῃ.
Ἀ' ἔδρ αὐτοὶ γίνονται ἐπ' ἡματι λείνω ἄρουραι.
Μηδ' αὐτὸς ἔδρ ἐόντι πύρῳ, ὅπότε προταβῆσαι
Ἀκτίνες φαίνονται ἐπὶ σκίαι ἡῶθι πρὸ,
Ἵλατ' ἢ ἀνέμοιο λατὰ τοῦ φησὶν λελαθῆαι.
Ἀλλ' εἰ μὲν λείνω μετὰ τοῦ φησὶν φορέονται

bb

ἀκτίνες,

Ἀκτῖνες, μάλλον ἔγωγ' ὕδατι σημαίνουσιν.
 Εἰδ' ὀλίγος τανύοιτο πόδι δνόφος ἀκτίνεσσιν,
 Οἷόν ποιν μαλακαὶ νεφέλαι φορέουσι μάλισα,
 ἢ τ' αὖ ἐπερχομένοιο πόδι λνοφείοντ' ἀνέμοιο.

Ἀλλ' ὅπότ' ἡλίοιο μακραινομένη
 σιν.) ἡγούω σποτεινοτέραις. ὅταν γὰρ ἐπὶ
 μίαν λαθέτον τὰ τρία ἄερα γέννται, γῆ, ἡ
 λιος, σελήνη. λαλέσθω γὰρ καὶ ἡ γῆ ἄερον,
 ἀνέμωι τότε ἢ μὴ μίση ἢ γῆ ἐν εἰσκοίτο,
 σελήνης ἐκλειψιν γνέσθαι, ἐμπιπλοῦσθε
 αὐτῆς ἄς τὸν σκιερὸν ἡλῶνον, ὃν ἀποτεί-
 νει ἡ γῆ. μέσης δ' αὐτῆς σελήνης εὐεσκο-
 μένης, ἡλίου μίση τινὶ ἐπιπροσόδους, τὸ
 πλωικαῦτα ἡλίου σκότωσην ἐπιγνέσθω.
 ὡς δὲ ἀγνωσίαν ἐκλειψιν οἱ παλαιοὶ λια-
 πλῆκασι. ἡρώς γ' καὶ τῇ λέξει λέχεται,
 εἰπὼν ὅτι σκιάσει κατ' ἰθὺς. ὅσπερ δὲ σιν
 ἐπιπροσπομένη αὐτῷ, ἀποθείουσης τῆς σε-
 λήνης, ὅλος δὲ οὐδέποτε ἐκλείπει. εἰ δὲ
 τὸ ποικῶν μέλουν ἐν τῷ σελήνῳ τῆς
 ὀφείας ἡμῶν ἐπισκοπῆται πάντα ὑπ' αὐ-
 τῆς. ἡ οὕτως, ὅτι κατὰ κάθετον ἰσομοιεία
 ἢ σελήνη πῶς τὸν ἡλιον ἔρχεται, τότε ἀπο-
 φράττει αὐτὸν καὶ ἀφανῶ ποιεῖ. καὶ γίνε-
 ται τὸ πλωικαῦτα ἡλίου ἐκλείψις, ἐπὶ δὲ
 ἢ καὶ ἄλλος ὡρας, ἕως οὗ ἡ σελήνη τῷ ἰσο-
 μοιείαν πρὸς ἀνάμνη. γίνεται ὅ τοῦ ποικ-
 λῆκας καὶ δούτερον τοῦ νιναιτοῦ, ποικῶ-
 κας καὶ εἰς ποικῶν τῆς χρόνου πῶς τῆς
 σελήνης κίνησιν. καὶ γίνεταί μὴ αὐτῷ κα-
 τὰ μίαν ἀπὸ τῶν ἰσομοιείαν ἢ σελήνη,
 ἀλλ' ὅ κατὰ κάθετον τῆς μέσης γραμμῆς
 τοῦ σφαιρακοῦ, ἀπὸ καὶ κατὰ πλωικαῦ-
 κινῆται, ἢ τὰ πῶς βορέαν ἡλίου, ἢ τὰ πῶς
 νότον, ὅτε μέγιστοι ἰσομοιεία κατὰ κωθε-
 τον, αὐτὴν ἢ ἐν τῇ ἐβδόμῃ ζώνῃ οὔσα. αὐ-
 τῷ γ' ἐν τῇ β' ὄντι κατὰ κάθετον, ἀφανῶ
 ποιεῖ αὐτὸν, καὶ ἀκούει ἡλιακὴ ἐκλείψις.
 παρ' οἷς τῆς, παρ' οἷς μέγιστη. παρ' οἷς οὐ
 δὲ ὅπως περὶ κινεμένη ἢ ἀκτὶς παρῆχαι τι-
 θιοῦτορ. Τὸ δὲ οἷον ἀμαλδιδύοντ.)

ἀντὶ τοῦ ὅσπερ ἀμαυροῦντ', ὅτι ἐπὶ τῇ
 σελήνης ἐκλείπει. σφόδρα γὰρ ὥσπερ μῆραν
 θέσαι καὶ ἀποσθεθεῖσαι ὀρῶνται. ὅτε σκιά-
 ἄκσι κατ' ἰθὺς, οἷον κατὰ κάθετον γῆς καὶ
 ἡλίου. καὶ γὰρ εἰς τὸ ὅφθαλμὸν ἡμῶν πολλὴ μέ-
 λων δὲ σελήνη, ὥστε ἀποφράττει ἡμῶν
 τὰς ὀφείας μὴ ὄρεται αὐτὸν, ἐν ἰσομοιεία κα-
 τὰ κάθετον γινόμενῃ. καὶ ὅ ἡλιακὴ ἐκλεί-
 ψις, φθίνοντ' ὅ μίλως γίνονται. τὸ γ' ἰσα-
 μένη, ἡγούω ὅταν κατὰ τὸν οἰκῶν θρό-
 νον ἢ σελήνη ἐν μίση χρόνῳ. ἐπισκί-
 αῖ γ' τὸν ἡλιον, ἰσαμένη κατ' ἰθὺς τῆς γῆς
 καὶ τοῦ ἡλίου. Οὐδ' ὅτι οἱ ἐπέρχονται.)
 οὐδ' ὅτι φανώσαι αὐτῷ ἐπέρχονται καὶ μέ-
 λων ἀνατέλλει, πῶς τοῦ ὄρθρου φανώσαι
 αὐτὸν καὶ ἀνατέλλει πρὸς ἀνατολὴν καὶ τῇ ἀ-
 νατολῇ, ἐν ἀκέρῃ τῇ ἐμείρας ἀρῶντων μέ-
 νων καὶ γῶν, ἀλλ' ὑπὲρ πρὸς ἀνατολὴν,
 ὁ μὲν κατ' ἐκείνῳ τῷ ἐμείρας γενομένη
 νον. Μὴ δ' αὐτὸς ἐπέρχεται. οὐδ' ὅ-
 ταν τοῦ ἡλίου μέλουντ' ἀνατέλλει. οἷον
 μίλῳ δὲ ὄντος ἐπὶ τῷ ὀρίοντι, αὐτῆς
 αὐτοῦ περὶ τὸν ὄρθρον προαναφρόνεται,
 θεωροῦνται ἀποτέλλει καὶ σφοδραῖς, ἐν δὲ
 αὐτῇ πρὸς ἀνατολὴν, ἀλλ' ὁ μὲν καὶ ἀνα-
 μων. μελαιννομένην ἢ ἄραν, ὁ μὲν ἐπὶ
 ὀλίγον δὲ σκιάσει μὲν καὶ ὁμοίαν τυχα-
 νος τῶν τοῦς διευκρίσι νεφέλας, ἀνέμω.
 ὁ δὲ νοῦς, μὴ γ' τοῦ ἡλίου ἐπὶ ἐν τῷ ἀνατέλ-
 λειν ὄντος, ὅπόταν ἀπὸ τῆς δίσκου προπε-
 φθεῖσαι αὐτῆς ἀκτίνος, πρὶν τελείως ἐμείρας
 φανῆναι, ὥσπερ ἰσκιασμένη καὶ οὐ πᾶ-
 νυ φανῶν φανώσιν, ὕδατ' ἰσομένης,
 ἢ ἀνέμου ἐπιπλανήσαντος. Ἀλλ' ἢ μὴ
 ἀκτίνες ἐκείναι πάντων σφοδραῖς φανώ-
 νται. ἵδτω γὰρ δὲ τὸ λυέφας μάλλον, ἐπὶ
 πλάγιον ὕδατι τῷ σημασίαν ἔχουσιν. ἢ
 δὲ ὀλίγος.

δὲ δῆλος γνόφος ἢ δόλην ἀμαύρωσις πα-
ρὶ τὰς ἀκτῖνας λέγεται, ὅποια παρὶ τὰς πε-
πιλημύνας νεφέλας ἀμαύρωσις φαίνεται,
ἐπὶ πρὸς ἀνέμου σημεῖον. τὸ δὲ ἐπὶ
σημειοῦ, οὐ διαβαρὺν, ἀλλ' οἷον σωματοειδές

καὶ παχέει. τὸ δὲ μᾶλλον λευκὸς φορέ-
οιντο, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον μετανοήσαντα, τότε
δὲ ὕδωρ σημαίνουσι. ἐν τῇ βραχὺς τις σκι-
ασμὸς παρὶ αὐτὰς εἴη, οἷος ἐκ μαλακῆς γῆ-
ρους ἐπιγίνεται, ἀνιμῶν ἔσσαι.

Οὐδέ μιν ἡλίου σχεδόν γε μελανδύσαι ἔλωαι,
Εὐδίοι, κασότεραι δὲ καὶ ἄεμφοι μελανεύσαι,
Μᾶλλον χεμίεσαι. δύο δ' αὖ χαλεπώτερά ἐσι.
Σκέπτεο δ' ἢ ἀνιόντ' ἢ αὐτίκα δυομλίοιο,
Εἴπου οἱ νεφέων, τὰ πρὸς ἡλια λικλήσκονται,
ἢ νότου ἢ βορρῆος ἐρδύθεται, ἢ ἐκότερθεν.
Μὴ δ' οὕτω σκοπιῶν ταύτῃ ἐμλεηνε φυλάσσειν.
Οὐ γὰρ δὲ ἄμφοτέροισιν ὁμοῦ πρὸς μέσον ἔχουσι
ἥλιον εἶναι νεφέλαι, σχεδὸν ὡκεανοῖο,
Γίγνεται ἀμβολίῳ διόθεν χεμῶνος ἰόντ' .
Εἴγε μὲν ἐκ βορρᾶς μὲν οἷον φοινίσσοιτο,
Ἐκ βορρᾶς πνοιαὶς λεγέροι, νοτίῳ δὲ, νότοιο.

Οὐ δὲ ἡλίου, καὶ παρὶ τὸν ἥλιον
ἀκτῖνες ἀνιόνται, ὥστε καὶ ἐπὶ τῆς σκι-
ᾆς ἐφ' ἑαυτῇ. ὁ δὲ λόγος, οὐ δὲ πρὸς τὸν
ἥλιον μετανοήσαντα ἀκτῖνες, ἀλλ' ἡλίου
σημαντικῶς. πρὸς τὸν δὲ μᾶλλον τυχαί-
νουνται, καὶ διελκυστίζονται, ἐπίτασιν
ἔχουσι χεμῶν. ποσὶ δὲ μᾶλλον, ἐὰν
δύο τυχαίως. τὸ δὲ ἄεμφοις, ἀμφοτέ-
ρως καὶ σκληρῶς. τοιαῦτα γὰρ οὐσαι,
μᾶλλον ποιοῦσι χεμῶνα, ἐὰν ὡς προείπο-
μεν ὁ χεμῶν ἐνδὸς αἰὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν
ἥλιον αὐτὰς εἰς οὐρανόν. αὐταὶ γὰρ ἐλ-
θούσαι ἐγγὺς ἡλίου, καὶ διασφραγίζονται,
ἀλλ' ἐκ τῆς σφραγίδος μένουν οὕτω, πάν-
τως μέγα πάντοτε χεμῶνα σημαίνουσι, καὶ
μᾶλλον, ἐὰν δύο γίνονται. Σκέπτεο
δ' ἢ ἀνιόντ' .) εἴ τι τούτων παραινέει ἐπι-
μνήσεσθαι ἢ σκέπτεσθαι παρὶ τὸν ἥλιον
ἀνατέλλοντα ἢ μένοντα διαμῆναι, ἢ θω-
ρεῖται τὰ παρὰ τὴν ἀκτῖνα νεφέων, καὶ πα-
ρατηρεῖν πότερον τὸ πρὸς βορρᾶν νεφέων
εὐρανεῖται, ἢ τὸ πρὸς νότον, ὡς τῆς αὐτῆς τοῦ

ἥλιου σημασίας βεβαίον οὐκ ἔστι. ὅταν γὰρ
ἐκ ἀκτῖνων μετὰ βορρᾶν καὶ νότον τὰ
παρὰ τὴν ἀκτῖνα φοινισόμενα φαίνονται, ἐπὶ το-
ν χεμῶνα βαρὺ σημαίνει. ἐὰν γὰρ μόνον
τὸ βορρᾶν τοῦτον ἢ βορρᾶν ἀνιμῶν με-
νῇ. τὸ δὲ αὐτῶν νότον, νότον ἐὰν δὲ
ποτὶ καὶ σπαραγμοὶ μεγάλοι ἐκασταῖς πε-
ρὶ τὴν ἐσπέραν γίνονται, χεμῶνα σημα-
νουν ἐν μέντοι ἀκτῖναις τὰ παρὶ τὴν
διόσιν τῆς ἡλίου ἀνιόντων σημα. παρ-
εἰς δὲ, ὁ ποσὶ δὲ τῆς φωνῆς ἐν
σφραγίδι, παρὶ τὴν τοῦ ἡλίου ἐλαμψιν,
ἐκ τοῦ ἡλίου λαμβόμενα. οὐ γὰρ ἐλπίς φωνῆς
τὴν λέγεται, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἡλίου, ὥστε καὶ
ἐκασταῖς. διὸ καὶ παρὰ τὴν ἀκτῖνα
σφραγὶς εἶναι, καὶ τὸ ἐλαμψιν ἀπὸ τοῦ
ἡλίου, ὁμοίαν οὖν αὐτὰ γίνονται παρὰ τὴν
μηνά τῶν ἡλίων, παρὰ τὸν ὅσον ἐκ παλαιῶν αὐτῶν
ὁράται, διὸ καὶ λαμβάνεται. παρὶ γὰρ
ἐλαμψιν τῆς ἡλίου, τὰ τοιαῦτα αὐτῶν συμ-
πίπτει. πρὸς γὰρ ἐκ παλαιῶν τοῦ ἡλίου
ταῦτα γίνονται, ἐπὶ τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ ἡλίου

bb 2 νέφη

νέφη ταχέως λαμβάνει τὴν διαλύσιν.
τὰ δὲ ποτὶ ἀπυρτισμένα, οὐ δυνάται τὴν
ἀνάκλασιν τῶν ἀκτίνων ποιῆσαι. ἐν δὲ τῷ
πλάγιον βλάστην τὴν ἑκαμψιν συμβαί-
νειν γίνεσθαι, ὅθεν καὶ δινομίζον ἢ ἀνιόν-
τος τοῦ ἡλίου, ταῦτα ζωίσκται, ὡς λογί-
σται μάλιστα εἰς αὐτὰ τὰς ἀκτίνων, μὴ οὐδὲ
λαθῆναι. ζωίσκται δὲ ταῦτα ἑκατέρω-
θεν τοῦ ἡλίου ποσὶν αἰσῶν. Αἰσώτης δὲ τὰ
παρήλια φησὶν ἑμφασις εἶναι, μὴ ἔχοντα
ἑποσισιν, ἢ παρήλια λαλοῦντι νειφίαν,
αἱ δὲ ἡλίου περιουσία, ὁ μόνον λατὰ τὴν
χειρᾶν, ἀπὸ καὶ λατὰ τὸ λυκοτερεῖς τοῦ
δίσκου αὐτοῦ, πηλοῖον δὲ αὐτοῦ τοῦ ἡλί-
ου εἶσιν αἱ νειφίαι αὐταί, καὶ δὲ αὐτοῦ
φωτισμόν, τὴν χειρᾶν αὐτοῦ ἀπομι-
μοῦνται. εἶσιν οὖν λυκοτερεῖς τὸ ἡμέ-
ριον, διὰ παρήλια ἐκλήθησαν φρονύμους. πα-
ρεοίκασι γὰρ ἡλίο, ἢ παρήλια δὲ φησὶν, ἑμφα-
σις ἡλίου περιφύει, ὁμοίαν καὶ ἴση αὐτῷ
περιφύει, ὡς τὰς ἀκτίνων ἀποδύ-
μους, καὶ δὲ τὴν ἐκλάμψιν ἡλίου δὲ πα-
ρέχοντα τὴν φαντασίαν. καὶ οἶον ἄν
φλογεσθῇ, καὶ εἰς τὴν ζωημύην, καὶ με-
ταξὺ μηδὲν παρήλπου ὅσον διασπασμα, πᾶ-
ρεπομύην τὴν τοῦ ἡλίου περιφύει. ἢ τὰ
παρήλια λαλῆται ἀνθήλια. νέφη δὲ εἰσι
σπογγύη, ἀντιλαμβάνοντα τὸν ἡλίο, ὡς τε
δοκῇ ἡλίου δὲ ὄντα ἡλιον εἶναι. γίνεται
δὲ τὰ παρήλια ἀπὸ τῶν περὶ τὴν θάλασσαν

ὕδατος ἁέρος, ὅς ἀναδιδόμει, εἰς νέφη δὲ
φορεῖται. ψυχρὸς δὲ ἁέριος ἐμπίπτει, πύ-
κνυν αὐτὰ. λαμβάνει δὲ τὴν τὰς ἀκτίν-
ων διαλύσιν δέχεται, ἐρυθραίνοντα, διὰ
καὶ ἀνέμων φησὶν αὐτὰ σημεῖα. ὅπως δὲ
πυκνὴς δέχεται ἢ τούτων σύστασις καὶ πο-
λὴς, διατρεῖ τὸν καὶ ἀμφὶ τὸ ὑψαινον πᾶν
τοῦ τὰ ποτὶ φαντασίαν ζωίσκται. σπασ-
νὸς δὲ λατὰ τὴν ἐκλάμψιν. σημεῖον δὲ
δὲ τὴν ἀναγὰς χερμῶν, ὃ δὲ νοῦς, φησὶν
περὶ δὲ ἢ ἀνατίθεται τὸν ὁμοίαν δινομύ-
νον τοῦ ἡλίου, εἶπον αὐτοῦ εἶσιν νειφίαι
πηλοῖον, ἀπὸ λαλοῦντι παρήλιοι, ἐκ τῶν
νοτίων μέρων τῶν ἡλίου, ἢ ἐκ τῶν βορείων,
ἢ δὲ ἑκατέρωθεν μέρους, καὶ ἐκ νοτίου καὶ ἐκ
βορείου. μεθελαι δὲ τὴν ὕψιν ταύτην τῶν
παρήλιων νειφῶν ἀμυννῶς καὶ ὡς ἐτυχε
φυλάσσον, ἀλλὰ ἐπιμελῶς. εἰς γὰρ χερμῶν
καὶ ἐκλάμψιν τικμύειον. οὐδὲ γὰρ ὅτι εἰς
κῆναι αἱ παρήλια νειφίαι δὲ ἑκατέρωθεν
μέρους ἔχουσιν τὸν ἡλιον, πηλοῖον τοῦ
ὁμοίου, ἢ τοῦ ἀναδιδόμει, ἢ τοῦ διπλοῦ
γίνεται παρὰ διὰ ἀναδιδόμει χερμῶν,
ἀλλὰ ὁμοίως ἐπιπύεται μέρας χερμῶν.
ὁρίοντα οὖν τὸν ὁμοίαν δὲ τὴν, τόντε ἀ-
ναδιδόμει καὶ τὸν διπλοῦ. καὶ γὰρ ἐν τῇ ἀ-
ναδιδόμει καὶ τῇ διπλῇ φαντασίαν τὰ παρή-
λια ἑκατέρωθεν τῶν ἡλίου. καὶ εἰ μὴ ἐκ τοῦ
βορείου ἢ νειφίαν φοινίσκοι, βορείαν δὲ
λατὰ, ἢ ἐκ νότου, νότον.

ἢ λατὰ πον βραθάμμιγγες ἐπιβόχου, ὑετοῖο.

Ἐσπερίοις καὶ μάλλον ἀλκίαν τεκμήριον.

Ἐσπερίον γὰρ ὁμοῦς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.

Εἰ δὲ ὅτι καὶ βραθάμμιγγες. γράφεται, εἰ
λατὰ πον βραθάμμιγγες, ὃ καὶ ἀμεινον. ἔα
λατὰ πον οὖν βραθάμμιγγες καὶ παρόντες ὑε-
τοῦ ἐπιβόχου καὶ αὐτῶν τῶν παρήλι-
ων, λατὰ λαοῦ οὐ γίνεται ἀναδιδόμει τοῦ
χερμῶν οὐτὶ καὶ τοῦ διὰ ἐπιβόχου
ων χερμῶν, ἢ ἔα δὲ ποτὶ παρήλια

μειλαιο καὶ βραθάμμιγγες τὴν ἐσπερίαν
γίνονται, χερμῶν σημαίνουσιν. Εἰσι
εἰσὶ καὶ μάλλον. ἐκλήθησαν δὲ πάντα τὰ
ἐκ τοῦ ἡλίου τικμύειον, παρήλια τικμύ-
ειον, καὶ παρὰ μὲν μάλλον ὡς περὶ τῆ
διπλῆς τικμύειον προσήλθον τὸν νοῦν. ἐπεὶ
δὲ τὰ ἐν τῇ ἀναδιδόμει ζωίσκται τικμύ-
ειον, ἢ ἀπὸ

αἶμα, ἢ ἀπὸ νεφρῶν, ἢ ἀπὸ ἀσπιδίου τινῶν, ἀνι-
όντι τοῦ ἡλίου, οὐδὲως δὲ λύνεται καὶ ποτα-
λάκεις. οὐ γὰρ πάντες τὴν τὴν καταλινύειν δι-
χεται, τὰ γὰρ μὲν περὶ τὴν δύσιν τῆς ἡλίου
ἀνιστάμενα σημεῖα ἀληθῆ, ἐπεὶ φαίνεται
ἐν ταῦτα ἢ ἀέρας ἐπὶ πλεῖστον ἀνιχνύεται, ἡρα-
κτοσύνη τῇ ἀναθυμιάσει, διὰ καὶ καὶ παρὰ τὴν

ροήν, ἡ γὰρ τὴν νεότερον ἀέρας, ὅτι πορρῶ
τέρω δὲ τῆς ἡλιακῆς περιόδου. ἐπίφρα-
οῦν τὴν τὴν σημεῖων ἀνιχνύειν. τὸ δὲ ἐξ ἑα-
ταῦτα ἀκρίβως, ἀνιχνύεται δὲ τινὰ δὲ ἀκρί-
βοντα τὸ ἀμφοτερόσημον. τὸ γὰρ ἰσχυρῶς
σημεῖον τοῦτο δὲ μετὰ ἀπὸ, καὶ ἰσχυρῶς
καὶ βέβαιον δὲ μετὰ ἀπὸ, ἢ τὸ ἐκ τῆς

Σκέπτεο καὶ φάτιν, ἢ μὲν τὸ ὀλίγη ἐοικυῖα
Ἀχλὺς, βορρῆα καὶ καρκίνου ἡ γὰρ ἀλῆ.
Ἀμφὶ δὲ μὲν δύο λεπτὰ φαεινόμηναι φορέονται
Ἀστῆρες, οὐτέτι πολλὸν ἀπὸ ἡμετέροι, οὐτε μάλ' ἐγγύς,
Ἀλλ' ὅσοντε μάλισα πυγούσιον οἰσάσθαι.
Εἰς μὲν βορρῆα, νότῳ δὲ ἐπικέρχεται ἄλλῃ.
Καίτοι μὲν καλεῖνται ὄνοι. μέσθῃ δὲ τε φάτιν.
Ἦτε καὶ ἐξαπίνης πάντῃ διὸς δὴ δ' ἰκάνοντι
Γίνετ' ἄφαυτον ὅλην, τοῖ δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντες
Ἀστῆρες ἀλλήλων ἀντιφάσθαι ἰόντες.
Οὐκ ὀλίγη χεῖμωνι τότε κλύζονται ἄρουραι.

Σκέπτεο καὶ φάτιν,) θεωρεῖται τις
ἡ ἀπὸ τῶν καρκίνου φάτιν, καὶ φάτιν τῆς
σφραγῆς, μικρὰ καὶ μάλ' ἀμυδρὰ, ἡ ἀπὸ τῶν
νοτιάων ὁσάνοι τοῦ καρκίνου, ἡ τις ἀπὸ
τῶν προτέρων φάτιν οὐτῶ φάτιν προ-
σηγούται. ἡ σὶ δὲ καὶ παρὰ τῆς φάτιν τῆς
φάτιν δύο ἀστῆρες, ὁ μὲν βορρῆα, ὁ δὲ νότι-
ος, οὗς ὄνους ἐκάλεσε, ὅτι τὸ παρακρίσθαι
τῇ φάτιν. διὸ δὴ οὐκ ἡμῶν ἐκ ταύτης τῇ
φάτιν τεκμήριον ἀμυδρὸς ὁ θαυμάσιος.

ἢ μὲν τὸ ὀλίγη ἐοικυῖα,) ἡ τις ἡ φάτιν
ὀλίγη ἀραρασία ἐοικυῖα, οἷον μάλ' ἡ τις ἀ-
μυδρὰ οὐσα, ἡ ἀπὸ τῶν καρκίνου ἀνιχνύεται καὶ
συνεραπεία, τὸ δὲ βορρῆα, ἀντιτὴ βορρῆα
νῆ, ἐκ τῆς. ἡ γὰρ ἀπὸ τῶν νοτιάων ὁσάνοι
δὲ τοῦ καρκίνου, ὅς δὲ πάντες τοῦ ὡδὲ
κακοῦ βορρῆα φάτιν, ἐκ τῆς. ἡ γὰρ βορρῆα
τῇ ἀπὸ καρκίνου. Ἀχλὺς (ἡ) ὁ καρ-
κίνου ἐπὶ πρόσπορον δὲ ἐκ τῆς πηλῆς τῶν
οὐρανῶν. ἡ ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν νοτιάων
ὁσάνοι δὲ ἀντιτὴ ἀχλὺς, ἡ γὰρ

συνεραπεία, ἡ ἀπὸ καρκίνου. ἡ ὀλίγη γὰρ
δὲ τῇ ἡ ἀνιχνύεται καὶ σφραγῆς, καὶ ἡ κα-
φάτιν τῆς πηλῆς. Ἀχλὺς καὶ φά-
τιν.) ἡ ἀπὸ τῶν ἀνιχνύεται τοῦ καρκίνου
νοτιῶν, καὶ τῆς πηλῆς τοῦ καρκίνου
ξίνα, μετὰ τῆς ἀνιχνύεται καὶ μὲν, οἱ δὲ
καὶ τῆς πηλῆς τοῦ καρκίνου, καλεῖται
δὲ τὸ μὲν καφάτιν φάτιν, οἱ δὲ ἀστῆρες, ὅ-
νοι, καὶ ὁ μὲν βορρῆα, ὁ δὲ νότιος. μετὰ τῆς
δὲ αὐτῶν ἀνιχνύεται, ὅτι τῶν πηλῆς τῶν
δὲ τῶν.

Ἀμφὶ δὲ μὲν δύο λεπτὰ,) τὸ λεπτὸν
ἀντιτὴ καφάτιν καὶ ἀμυδρῶς. ἡ σὶ γὰρ οὐτῶ οἱ
ἀστῆρες, ὁ μάλ' ἀμυδρῶς. τὸ γὰρ φαεινόμηναι
φορέονται, ἀντιτὴ φαίνονται. ὁ γὰρ οὗς, κα-
ρὶ δὲ τὴν φάτιν δύο ἀστῆρες καφάτιν φα-
νόνται, οὐτε σφραγῆς ἀνιχνύεται ἀπὸ τῆς
νοτιῶν, οὐτε μὲν συνιχνύεται. ἡ ἀπὸ τῶν
οὐτῶ τῶν φαίνονται ἀφ' ἑκαστοῦ, ὅ-
σον δὲ πυγούσιον ἀπὸ τῶν τινὰ. πυγ-
σίον γὰρ ἡ γὰρ πυγούσιον. πυγούσιον δὲ τῶν
ὅτι τῶν ὀλιγκάνων ἐπὶ τῶν μικρῶν ἀπὸ τῶν

καὶ τὸ χερὸς ἐκτεταμένον μέτρον. Εἰς
μὲν παρ' βορέαο. καὶ ὁ ἥλιος αὐτὸν βορέα-
ος τέρους δὲ τῆς, ὁ δὲ ἑτέρος νοτιάτης. οὗτοί
δὲ λαλοῦνται ὄνοι, ἀνὰ μέσον δὲ αὐτῶν ἡ
φάτις ἐστὶ. Ἡτε ὁρατὴν. καὶ τὴν φά-
τιν καὶ παντελὴς οὐσας ἀνδρίας αἰφνιδί-
ως ἀφανὲς γίνεται. οἱ δὲ ἑκάτεροι πρὶ αὐ-
τῶν ἀέροντος ὡσπερ σιωχόμενοι πλησίον
ἀκλήλων φαντασίαν πρὶ χουσι. ὅταν δὲ
τοῦτο γήνηται, καὶ τὸ πᾶν φάτιν ἀφαν-
τοῦ γήνηται αἰφνιδίως ἀνδρίας οὐσας, μέ-
λουτ' ἡμιῶντος ἐστὶν οὐρα σημεῖον. καὶ
δὲ αὐτὸν τοῦτο, ὑγρότης ἀέρος γίνεται ἡ
μὴν ἀνεπαύσηται, καὶ ἐκ τῆς παχύτητος
καὶ ὑγρότητος ἐκείνης ἡ φάτις οὐρα λα-
τὰ φύσιν ἀμυδρὰ, ἀφανὲς γίνεται. διὰ
ρυνσας δὲ τοὺς ὄνους, ὅτι ἀφαντοῦται, ἐπὶ
σοιαν ἡμὴν παρέχεται τοῦ πλησιάζειν ἀκλή-
λοις. ὁ δὲ νοῦς, ἐὰν φησι οἱ μὲν ἀέροντος ἐ-
γὼς ἀκλήλων φαίνεται, ἀφανὲς δὲ ἡ φά-
τις, πᾶσι καὶ βραχὺν ἡμιῶντος προσδύ-
αα, αὐτὸν δὲ τὸ μὴ πᾶν φάτιν ὁρατὸν,
τοὺς δὲ ἀέρας ἐγὼς ἀκλήλων εἶναι τὸ δὲ
ἐκφάνει αὐτοὺς ἀέρος ὁρατὸν, καὶ ὁ δὲ
οὐδέ πω μεταβαλόντ' εἰς ὕδωρ, σνγ-

καὶ πᾶσι γὰρ φησὶ τὸ μεταξὺ διάστημα
τῶν δι' ὑδάτων ὁραμένων, ὁμοίως δὲ καὶ
μετακινεῖται μὲν ἡ φάτις, οἱ δὲ ἀέροντος λα-
ταφανώνται πᾶν αὐτὸν θεοῖν ἡχοῦν
πρὸς ἀκλήλους, ὑπὲρ προσδύαα, πᾶσι
γὰρ ἡ φάτις μετακινεῖται, τοῦ ἀέρος εἰς αὐ-
τῶν σελομένην. ἐὰν δὲ τῶν ἀέρων τοῦ
τῶν, ὁ ἥλιος ἀμυδρὸς φαίνεται, ὁ δὲ νό-
τιος λαμπρὸς, νότον ἴδιον πνυσόμενον. καὶ
ἐμπαιρ, ἐὰν μὲν ἀμυδρὸς ὁ νότιος, λα-
μπρὸς δὲ ὁ πρὸς βορέαν, βορέαν προσδύαα
πνυσόμενον, καὶ ἐὰν ἀνδρίας οὐσας ἴδῃ
πᾶν φάτιν αἰφνιδίως γινόμενῳ ἀφαν-
εῖ, τοὺς δὲ ὄνους ἐκτεταμένον τὸ μὲν φαι-
νομένην λαμπρὸς, μέγα ἡμιῶντος προσ-
δύαα. καὶ δὲ μὴ ἀφανὲς ἡ γήνηται ἡ φά-
τις, ἀλλὰ μετακινεῖται ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ λα-
τὰ στήκεται, οἱ δὲ ὄνοι οὐκ ἀμυδροὶ φα-
νούνται, ὁ μὲν προσδύαα, ὥστε καὶ μὲν ἐ-
κφάνει ἀφανὲς ἡ φάτις γήνηται, οἱ δὲ ἀέ-
ροις ἐγγύθην ἀκλήλων φανῶσι, ἡμιῶντος
ἐπομύδην διελθῶν. καὶ δὲ μετακινεῖται μὲν ἐκείνη
τῇ φαντασίᾳ. οἱ δὲ ἀέροντος πᾶν αὐτὸν
ἡχοῖν πρὸς ἀκλήλους ἡχοῖν, ὑπὲρ προσ-
δύαα.

Εἰ δὲ μετακινεῖται, καὶ δὲ αὐτὴν ἐοικότες ὡσιν
ἀστῆρες ἀμφοτέρω, περὶ τὸ ὕδατι σημαίνουσιν.
Εἰ δὲ ὁ μὲν ἐκ βορέως φάτις ἀμυδρὰ φαίνεται
λεπτόν ἐπαχλυνόμενον. νότιος δὲ ὄνος ἀγλαὸς εἶναι.
Διὰ δὲ χεῖρας ἀνέμοιο νότου. βορέως δὲ μάλα χεῖρα
ἐμπαιρ ἐπαχλυνόμενον, φαινομένην τε, δοκεῖν.
Σῆμα δὲ τοῖς ἀνέμοιο καὶ οἰδαίνου (αὐτὰ λαοσας
γινέσθω, καὶ μακρόν ἐπ' ἀγλαῖς βοδώντες,
ἀκταί τ' ἐν ἀλίοις, ὅπότε ἑυδίοις ἐκίχουσας
γίνονται, λορυφαίτε βοδόμεναι οὐρεῖ ἀκρας.

Εἰ δὲ μετακινεῖται. καὶ δὲ μετακινεῖται
καὶ ὡς ὁ φάτις ἐκ τῶν χεῖρας ἡ φάτις,
καὶ τοῦ δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀέρος παχύτητος
γίνεται. οἱ δὲ ἀέροντος ὡσιν ἐοικότες αὐτοῖς,

μυδρὸν πρὶ τὸ φῶς ἀμυδροῦ μὲν, τότε
σημεῖον δὲ τῶν ὁμῶν τοῦ μὲν. καὶ γὰρ ὁ φά-
τις τὸ δὲ φαντασίαν πᾶσι λαοσας ὡς πρὸς
μὲν διωκτικὰ δὲ τῶν ὕδατι. Εἰ δὲ

ὁ μὲν

ὁ μὲν ἐκ βορέως) προέειπον καὶ ἐν φαινο-
μενοῖς, ὡς ἐπὶ τοῦ θυγκείου καὶ τοῦ ἱερ-
ταύρου, ὅταν μέτωσι πνέει ἀνέμοι τοῖς
πλησίον αὐτῶν ἄεροι παχυμερές συσά-
σας προανατίκυσιν, αὐτὰ δὲ λαμπρὰ ἐπι-
δείκνυνται. οὕτως οὖν καὶ νῦν, ἴσως φησὶν
ὡς ἐκ βορέως μέρους τῆς φάτης ἀπὸρ-
μαυρὸς φανῇ, ἡμέρα πῶς ἀγλυώδης ᾖ.
ὁ δὲ νότιος ὄνος φαίνεται, τότε ἐπισκόπει
καὶ ἴτε πρὸς ὄψιν τὸν νότον. τὰ γὰρ
πρὸ αὐτῶν ἄνεμοι ἀνασείλονται, τὸν νό-
τιον ὄνον φανερώσαντες ποίηκε. τὸν βορ-
ρᾶν δὲ ἐπιτηρεῖν καὶ πνέοντα, ὅταν τὸ ἐμ-
παλιν τοῦ ἑρμεῖον γήνηται, ἀγλυώδους
μὲν διηλαδὴ τοῦ νοτίου λαμπρονται δὲ τῷ
βορέϊ. Σῆμα δὲ τοῦ ἀνέμοιο.) ἄλλο
τῶν οὐρανίων σημεῖον μεταβιβηκὸν εἰς
τὰ ὑπέρτερα, καὶ ἄλλο πρῶτης ἀρχεται θα-
λάσσης, ὅποταν γὰρ φησὶν ἀσπίδας οὐσης
ἢ θάλασσα μετακίνηται, καὶ μακρὸς ἄλλο
τῶν αἰγιαλῶν ἦχος ἀποστῇ, ἀνέμον δὲ
προσδρακῇ, ἡμῶν δὲ καὶ αἱ πλησίον τῆς
θαλάσσης ἀκταὶ, πλεονεχέει ἡ ἀκτὴ φύσιν ἢ
οὐσαι, μέγαντας ἀνέμους σημαίνουσιν.
ἡσυχίας δὲ καὶ ὅταν αἱ ἀκτὴν τῶν ὁ-
ρῶν βολῇ ἀποτείνωσιν. ἀρξάμεν οὖν ἄλλο
τοῦ ἡρατῆος τῶν ἐπὶ γῆς σοιχείων πρὸς τὸ
σημαίνει φυσήγοντας ἀνέμους, τῆς θαλάσ-
σης, διηλαδὴ φησὶν ἐπαγομένης τοῖς ὕ-
δασι καὶ θάλασσα, σημεῖόν τ' ἐστὶν ἀνέ-
μου.

μην, καὶ οἱ αἰγιατοὶ μέγα ἡρατῆος ἐκ-
ταύρων διηλαδῇ. καὶ Ομηρῷ αἰγια-
τῶν μέγα βρέμοντι. σμαραγεῖ δὲ τῇ
πύλῃ, ῥοχθῇ δὲ μέγα λῦμα ποτὶ ξηρῆς
ὑπέρροιο, συμβαίνει δὲ ταῦτα, διότι ἀκροσ-
φακίς ἢ γατρίασις τοῦ αἵματος καὶ τῶν ὕδα-
τι καὶ τῇ γῇ πρὸς ἑρμείοντα καὶ σάσιν. ἄρ-
χομένη οὖν τοῦ αἵματος ἡσυχία ἔστι, σημεῖ-
ον ὁ ψόφος. καὶ γὰρ μεταβολὴ μὲν γίνεται
αἵματος, οὐδέπω μέντοι καὶ ἡμῶν αἰσθητή.
καὶ γὰρ ἢ θάλασσα διηλαδῇ, τοῦτο πᾶ-
σι λατὶ ἐμφανισιν ἀνεμῶν, αἰτὶς ἀκτὰς
ἡχοῦσιν. ἢ γὰρ λατὰ τῶν ἀνθρώπων οὐκ
ἐστὶ τῆς τοῦ αἵματος λινέσεως αἰσθησις λαμ-
βάνειν, μὴ σφοδρᾶς ἀπαρχούσης. ἐν δὲ
τοῖς ἱερήμοις τοῦτο συμπίπτει. Αἰσθῆ-
ρήκαμιν ποσάκης ὅτι σφοδρὰ πειφρόντι-
κε δὲ ἐπιδήξει τεκμήρια ποσά καὶ ἡμῶν
ὁ ἡρατῆς, προνομή τ' ἀνθρώπων. διὰ
καὶ οὖν ἐξ ἄερων καὶ σιλήνης καὶ ἡλίου
καὶ τῆς φάτης τεκμήρια θεῶν τε καὶ ἀν-
θρῶ, γινώσκων ὡς οὐχὶ πάντων εἰσὶν ἐπισ-
μονόν τῶν οὐρανίων, οὐτὶς ἀκτεβῆς καὶ πᾶ-
σαι δυνάμεις εἰς τὸ λατὰ λαμβάνειν τὰ ἐν
οὐρανῷ τεκμήρια, καὶ ἐν τῶν παρ' ἡμῶν
καὶ μακρὸν ἡμῶν γινώσκων τὴν διδασκα-
λίαν ποιῆται. οἶον, ἐκ θαλάσσης, ἐκ πη-
λῶν, ἐκ πυρὸς, ἐκ ζώων, καὶ ἐξ ἄλλων, καὶ ἐκ
πάντων τῶν λατὰ λατῶν ἡμῶν παρ' ἡμῶν
τοῦ ἡμῶν.

Καὶ δὲ αὐτὸ ξηρὸν ὅτ' ἐρωδίου οὐ καὶ ἀόσμου

ἔξ ἀλός ἐρχεται, φωνῇ ποδὶ πολλὰ λεληκώς,

Κινυμένον καὶ θαλάσσαν ὑπερφρεοῖτ' ἀνέμοι.

Καὶ δὲ ἀντὶ ξηρὸν ὅτ' ἐρωδίου.)
ἢ ὅταν ὁ ἐρωδίου ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν
ξηρὰν σφοδρὰ ἡρατῆος ἐρχηται, γινώσκων ὅ-
τι ἀνέμον λινουμένην σημεῖον ἐστὶν. ὁ δὲ
ἐρωδίου τὸ ὄνον τῶν ἀκτῶν δὲ, πο-
τὶς ἐν ξηροῖς ποτὶς δὲ ἐν ὑγροῖς διδῶν.
ποσάκης οὖν ἐπὶ θαλάσσης δὲ ζῶντων, αἱ

αἰτῶν πνέματα μετὰ τὸν λατῆον,
καὶ διὰ τοῦτο μὴ ποτὶ αὐτὸν ἢ ἐκ τῆς θα-
λάσσης φωνεῖται περὶ τῆς, τὴν οὐρανὴν
ἐξιστὶν ἐπὶ γῆν, καὶ ἡρατῆος τῇ φωνῇ
καὶ τῇ ἀκτῇ πηλῶν, τὸν πόρον διηλαδῇ. γί-
νεται δὲ αἱ τῶν ζώων προσημασία, ἡ δὲ
νῦν ἐξῆντι, ἢ αἰσθητῶς ταχύνεται. ἢ δὲ ἄλλο
τῇ αἰσθητῇ.

τῆς αὐθιγῆς διαρῆς. ἢ γὰρ ἀπὸ ἀψυ-
χρότητος περὶ σπῆτος, ἢ ἀπὸ ἀναθυμιάσε-
ως, ὁσπερὶ σφῆ. ὁ μὲν οὖν ἀνθρώπος ὁ δὲ τὰ
σκεπάσματα τῶ ψυχῆς παλαλαγῆς, οὐκ
αὐθιγνύται, οὐδὲ τῇ ὁσπερὶ σφῆ, ὁ δὲ μίξις τῆ
χυμῶν ἀντιπαμείνεται. τὰ δὲ θεοῖα δι-

δυαυθιγῆς προφοιτοῦνται, σημαίνουσι τὰ
ἰσόμνη. φούρα ἰόντων ὁ ἑρωδίδος πλὴν θά-
λασσαν, τὴν χιμῶνα προαυθιγῆς. Τὸ δὲ ἡ
νυμῆος καὶ θαλάσσαν. ἢ ἡ γοῖν λινεμῆος
ἢ πνεῖν μέλλοντος ἀνέμου, ὅτι τὴν θά-
λασσαν φορέοι ἐπὶ τὴν ξηρὰν ὁ ἑρωδίδος.

Καὶ ποτε καὶ λέπφοι, ὅπου δὴ δίοι ποτέωνται,
Ἀντία μελλόντων ἀνέμων εἰληδία φέρονται.
Πολλάκι δ' ἀγριὰδες νῆσαι, ἢ εἰμ ἀλὶ δ' ἴνα
Αἰθῆαι χερσαῖα τινάσσονται πῆρυγαςιν.
ἢ νεφελῶν ὄρεος μεκκίυεται γὰρ κορυφῆσιν.
ἢ δ' ἡ καὶ πᾶσι τοῖς λυκῆς γήρεον ἀκάνθης.
Σῆμ' ἐγγύοντ' ἀνέμον, κωφῆς ἀλός ὅποτε πολλοὶ
Ἄκροι ἐπιπλέωσι, τὰ μὲν πᾶσι, ἄλλα δ' ὅπως αἶ.
Καὶ δέρεται βρονταίτε, καὶ ἀσφαλαὶ γυθῶν ἰωσιν,
Ἐνδρῶν ἐπερχομένων ποδισκοπέειν ἀνέμοιο.
Καὶ δὲ νύκτα μέλαινα μὲν ὅτ' ἀσέρες αἰώσωσι

Καὶ ποτε καὶ λέπφοι. ἀπὸ λινῆς τὸ λιν-
νυμῆος ἀνέμον καὶ τὸ δὲ σημαίνουσι. ὁ δὲ
λέπφος τὸ ὄρεον τὸ ἄποσάρκων ἐστὶ σφό-
δρα γὰρ αὐτὸν ἐπιλείπει ἡ ἀσέρες, καὶ ἔστιν
ὁ δὲ μόνον χιμῶν καὶ πλεῖρα. ἔστι δὲ ὅλον
τὸ ὄρεον ἰσχυρὸν. ἀπὸ δὲ περὶ τοῦ τοῦ ἀ-
σφα. τοῦτο γὰρ καὶ σιγῆται περὶ τὰ ὕδα-
τα ἀνασπρόμωρον, ὡς καὶ Νίκανδρος,
θεράων ἀφροῖο νύκτωρ μεκκίυεται ποδισκο-
πέειν. ἐπεὶ δὲ οὐκ αὐθιγνύται ὁ λινῆς πνεῖν
ματὶ πνεῖν μέλλοντος, ἴππεται, οὐ φού-
ραν τὸ ἀνέμον, ἀλλ' αὐτοῦ τὸ ἀνέμον ἀντι-
πρόσωπος, ἵνα πνεῖν καὶ ἔκτοθεν ὡς ἐπὶ
αὐτὸν φρουρῆς, σκέπη αὐτὸν τοῖς πλεῖστοις.
τίχνη ἢ αὐτὸ ποιεῖ ὁ λέπφος. ἢ γὰρ ἐπὶ προ-
σώπῃ φανῆναι, ὅπως γὰρ τὸ ἀνέμον. ἀ-
ντικαταμῆναι τὸ πρὶ τὸ σῶμα αὐτὸ πλε-
ρῶν ἐκ τὸ ἀνέμον, λακῶς δὲ διηλθὶ τοῦ
δὲ ἀντὶ πρόσωπον ἴππεται, ἵνα πνεῖν ὁ
ἀνέμον, σκέπη αὐτὸν τὰ πλεῖρα, καὶ οὕτως ἐ-
νέκη τὸ πνεῖν. ὅταν δὲ ἐναντίοι τὸ μεκ-
κίυεται ἀνέμον πνεῖν οἱ λέπφοι εἰληδία

πύκνῃ, τετῆσι κατὰ συστροφὴν κατὰ ἀ-
γίλιν λινῶν, τότε πνεῖται ἀνέμον.

Εὐδίοι ποτέωνται. ὁ δὲ δίοι, φέρον-
ται ὅταν προαυθιγῆς τὸ ἀνέμον, ὅτι πνεῖ
ματὰ ἔσαι, τότε γὰρ ἀντιπρόσωποι τὸ ἀνέ-
μον ἴππεται. φέρονται δὲ ἀντιπρόσωποι,
ὡς πρὶ καὶ οἱ ἰσχυροί, πρὶ ἀνέμον ἐκχέ-
ναι, κατὰ σιγῆται γὰρ τὸ λινῆς πνεῖν καὶ
λεπιδίος, ἐκ λινῆς πνεῖν ἐκχέ-
ναι.

Πολλάκι δ' ἀγριὰδες νῆσαι. νῆσας καὶ
ἀγριὰδας τὰς ἐν τοῖς νῆσοις ἀγριὰδας
ὄρεας λέγει, τὰς ἀνέμων καὶ ἀγρίας.
τὰς δὲ αἰθῆρας ἐν ἀπὸ δίνης φησὶν, ἐκ δὲ
δίνης αὐτῶν τῇ θαλάσῃ ἐπιπλέωσι
τις δίνης, τοῦτο ἐκ λινῆς πνεῖν τὸ ὕδατος
φορά. ταῦτα ἐπὶ τῆς χερσὶν φησὶν, ὅταν
τινάσσεται τὰ πλεῖρα, ἀνέμον σημαίνει.
φούροντα γὰρ τὴν θαλάσσαν χιμῶνα, πλὴν ἐκ
τὴν θαλάσσης ὑγρότητα ἀποβάλλουσιν, ἐπὶ
πλὴν χερσὶν παρὰ νύκτα. ἢ ἡ φούρα
ἄριος. ἢ καὶ τὰς ἐπὶ τῶν ὄρεων ἢ μεκκίυεται
ναὶ καὶ φέρας, πνεῖν αὐτῶν ἐν φησὶ σημα-
ντικῆς.

Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πᾶρ βορέαο,
 Δὴ τότε τις πελάγει ἐνὶ δ' ἐλκε ναυτίλῳ ἀνὴρ.
 Μήμιρ τῇ μὲν ἔχε πέλαιον, τῇ δ' ἐκ διὸς ὕδαρ.
 Ὑδάτι γὰρ τοσσάδε πῶδε σεροπαὶ φορέονταί.

Ρυμοὶ δέ.) ἤτοι οἱ εἰς μῆκος τῶ
 πυρὸς ἐκτάσεις. ὑπολακύνονται, λακύναν
 θίζονται, τουτίσιν οἱ ἀσέρον ἐπισπῶνται
 συνειγμὸν ἢ συμμὸν λακύναν. λέγει δὲ τοῦς
 διασπῶντας, οἱ ἀσέρες μὲν οὐκ εἰσὶν, γὰρ οἱ
 δὲ πυρὸς φερόμενον ἐκ παρὰ τριψίως ἀσέ
 ρων, σημεῖον δὲ εἰς πινυματῶ, ὡς περ
 καὶ ἡ ἀσραπὴ καὶ ἡ βροντὴ γίνονται ἐκ τῆς
 τῶν νεφῶν πρᾶξις. καὶ ἡ ἐκθιψίς ἡ
 κάσος σημεῖος τοῦ πινυματὸς γίνονται πινυ
 ματῶ. καὶ οἱ διασπῶντες οὐκ ἀσέρες ὄντων
 ἐκ πινυματῶν, ἐκ θῶν δὲ πινυματὸς προσ
 διοκᾶν. αὐτὰ γὰρ αὐτοῦς ἐκ θῶν, ὄντων καὶ
 ἡ κατὰ τὴν ὁδὸν λακύνονται φάνεται. ὅτε
 αὐθιγὰς γὰρ ἀπὸ πινυματῶ ἀσέρων, καὶ πιν
 υμάτων ὀλίγων ἐκ τοῦ αὐθιγῶς εἰς τὸν ἀέ
 ρα τὸ πινυματὸς, ὅθεν ἀπὸ μέρους πινυματῶν,
 εἰναι ἐκ θῶν αὐτὰ. καὶ ἡ πορεία, λακύναν
 γὰρ οὐκ ἐκ πινυματῶν, λακύναν φύσιν τοῦτο
 ἀσέρων ποιούντων, μέρους ἐπὶ ὀλίγων, ὅ
 ρον ἀπὸ πινυματῶ εἰς τὸν αὐθιγῶς ἀνελθόντων,
 ἡ ἐκλαμψίς σβῶν, ἀπὸ τῆς θερμότητος τῆς
 αὐθιγῶς. Εἰ δὲ κεν ὅσοι. ἡ δὲ καὶ καὶ
 ἄλλοι ἀσέρον ἐκ πινυματῶ πινυματῶν
 ὀρμῶσι, καὶ ἄλλοι δὲ ἀπὸ πινυματῶν, ὅτε
 σικαῦτα φυλάσσον παντοίων ἀνέμων, οἱ
 πινυματῶ ἀναπνέοντες, ἀτακτοὶ καὶ ἀδιόριστοι
 εἰσιν, καὶ πινυματῶ ἀπὸ πινυματῶ ἀνέμων, ὡς

τι μὴ διακρίνεται, τὸ δὲ ἄλλοι δὲ ἀπὸ πινυ
 ματῶ, τουτίσιν ἐκ παντὸς μέρους τοῦ αὐθιγῶ
 μου, ἀπὸ ἀναλῶν, διόσως, ἀρκτον, καὶ μέρους
 σημεῖας. τὸ δὲ ἐπὶ ἀνθρώποις τεκμήρια, καὶ
 ἡ τοῦ ὕδατος τῆς ἀνθρώπων νοήσεως καὶ ση
 μεῖας, συγκλημμένους ἀνέμων ἀπὸ πινυ
 ματῶν. ἡ οὐ δὲ οἱ ἀνθρώποις τεκμήρια, πινυ
 ματῶν καὶ πινυματῶ, ἐπὶ τῇ τῶν πινυματῶν ἀκ
 σίᾳ. Αὐτὰρ ὅτ' ἐξ ὕδατος. ἡ δὲ ἀσραπὴ
 δὲ ἐκ τοῦ ὕδατος ἀσραπῆς, καὶ ἐκ τοῦ νότος,
 πινυματῶ δὲ ἐκ τοῦ ζεφύρου καὶ τοῦ βορέου,
 τότε ἐκ πινυματῶν καὶ πινυματῶν, καὶ ἐκ
 μέρους οἱ λακύναντες αὐτὸν ἐκ θῶν, καὶ ἐκ
 τῆς πινυματῶς ὕδατος, καὶ ἐκ τῆς διὸς. αὐτὰ γὰρ
 ἀσραπαὶ αὐτὰ, ἐπὶ ἰσομύχους σφοδρὰ πινυ
 ματῶ γίνονται, φάνονται γὰρ πανταχόθεν
 ἀσραπαί, διὰ τὸ πινυματῶν διόσως τῇ πινυ
 νότῳ τοῦ ἀέρος. καὶ χαμῆς οἱ δὲ τοῦτο
 τὸ σημεῖον, μινυματῶς τῆς συστάσεως.
 Μήμιρ τῇ μὲν ἔχε πέλαιον.) ἀπορροὴ ἐκ
 ταῦθα φησιν, ἐπὶ πινυματῶν, καὶ αὐτὸν τότε ἔχε
 τὸ πέλαιον. ἡ δὲ πινυματῶν ἀπὸ πινυματῶν, τοῦ
 τοῦ οὐρανῶν, καὶ δὲ τὸ πέλαιον, καὶ δὲ τοῦ
 διὸς ὁμιλῶν, ἀπὸ τοῦ οὐρανῶν. ἐπὶ πινυματῶν
 δὲ ἐκ διὸς, ἡ δὲ πινυματῶν. σὺ δὲ πινυματῶ
 πινυματῶ, ἀλλὰ ἐκ τοῦ πινυματῶν πινυματῶν,
 ὁμιλῶν. καὶ γὰρ οὐρανῶν ὁ πινυματῶν, ἀλλὰ ὁμι
 λῶν παρίπτεται.

Πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφια προπάραιθον
 Οἷα μάλισα πόκοισι μιν εὐκρίτα ἐν δάκρυονταί,
 ἢ δὲ δύμῃ ἔλῳσι δὲ μὲγαρ οὐρεκνόν ἱρις,
 ἢ καί ποτε τις ἄλῳσι μελανομένῳ ἔχει ἄσῃ.
 Πολλάκι λιμναῖαι ἢ ἐν ἀλῳσι ὄρνιθες
 Ἀπὸ πλῆθος ἐλύνονται γνέμεναι ὑδάτεσσιν.
 ἢ λῳμένῳ πῶδε δὲ πινυματῶν ἔλῳσι

Γαῖες

[illegible][illegible]

Ἡ μᾶλλον θαλαὶ γυνεαὶ, ὕδροισιν ὄνειαρ,

CC 2

Αὐτόθεν

Αὐτόθεν δὲ ὕδατ' πατέρες βοόωσι γυρίνων,
 ἢ τρυφεῖ ὀρεθρινὸν ἑρμαῖον ὀλολυγῶν,
 ἦπτον καὶ λακέρυζα παρ' ἡϊόνι προύχουσαι
 χέματ' ἀρχομνίου χέρσῳ ὑπέκλυε λορώνη,
 ἦπτον καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι παρ' ἀκροῦς
 ὧμους ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα παρὰ λολυμβᾶ,
 ἢ πολλὰ σφίετο παρ' ὕδωρ παχέα λώζοντα.

Ἡ μάχην δαίδαλον αὐτοῖσι. ὁ
 πῶτος οὗτος ἄλλος δὲ πῶτος, ὅς τινος βα-
 ράχους σιτῆται, ὡς ἔχοντες παρὰ Νικάν-
 θην, ὅτε τοῦτο ὑδροῖσι ὄνηται τὸ τῶν βαρῶ-
 νων γένος. αὐτοὺς γὰρ σιτῶνται, ὃ ἡ λῶρος,
 ἔστι φησὶ τιμηθεῖσα χέματ' ὅταν μά-
 χην παρὰ τὴν συνθεσάν λωρυνάωσιν οἱ
 βάραχοι, οἵτινες ἄσιν ὑδροῖσι ὄνηται. παρ'
 αὐτοῖσι δὲ, ἢ ἡ δὲ θέρη μετ' αὐτοῖς λωρυνά-
 ζουσι, προσδοκίᾳ τῶν νεκρῶν ὑδάτων,
 οἷς περὶ τοῦτο, καὶ ἄρ' ἡ λῶρος. σημεῖ-
 ον δὲ χέματ' αὐτῶν βαρῶ-
 νων, ἐπὶ δὲ προκυδάνοντι μὲν ἂν αὐτοῦ
 τοῦ ὕδατος μετακινησάντων εἰς ψυχρό-
 τητά. χαίροντες δὲ πάντες βοῶσιν ὁμοῦ, ἢ
 σὶ μὲν γὰρ καὶ περὶ τοῦτο, μάλα δὲ περὶ τοῦ-
 τοῦ ὁμοῦ. γλυκὺν τὸν γὰρ δὲ τῶν
 γάων, διὸ δὲ φράσιν αὐτοῖς, καὶ πᾶσι
 λωρυνάωσιν ποιεῖ, ὡς καὶ τὰ φυτὰ μάλα
 ὑπὸ τοῦ ὁμοῦ θάσσονται. γυρίνοι δὲ λῶ-
 ρονται, οἱ ἀδελφοὶ βαρῶν, ὅτε τῶν
 τὰ γυρίματα τῶν βαρῶν. ἀδελφῶν
 παρὰ τῶν τῶν, ὡς ἐπὶ τῶν
 ἄρκτων. Ἡ τρυφεῖ. ἡ ὀλολυγῶν ὀρεθρινὸν
 δὲ, κατὰ τὴν τρυφὴν τῶν ἑρμῶν περὶ
 τοῦ. ἢ ἑρμῶν τοῖνυν οὐσα, ἢ ὑπὸ ψυ-
 χροῖς τόποις, ἀντιπαρῶν τοῦ λῶρος,
 καὶ τῶν τῶν προσόρθεα. οἱ δὲ φασὶν ὅτι
 καὶ ὀλολυγῶν ὁμοῖος ἐπὶ τοῖς ὕδασι καὶ
 τοῖς λῶσι, ἢ μετ' αὐτοῖς οὐσα τιμηθεῖ-
 σαι καὶ περὶ τοῦτο. ἔστι οὖν ἡ τιμηθεῖσα,
 ἀδελφῶν, ὁμοῖος γὰρ ἐν τῶν, πολλὰ
 γυρίνοι ἢ ὀρεθρινὸν. Λεῖστοι δὲ τὰ ταῦτα ὅτι

οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν τοῦ ἄρ' ἡ λῶρος βαρῶ-
 νων, σημεῖον ἔστι φησὶ πῶς σιτῶ-
 νται ὀρεθρινὸν ἐπὶ τῶν θῆκων. Ἡ πον-
 καὶ λακέρυζα ὑπέκλυε. ἀπὸ τοῦ ὑπέ-
 κλυε. ἢ ἡ λῶρος καὶ τῶν λωρυνάων, ἢ ἡ
 γὰρ ἡ λωρυνάωσιν κατὰ τὸν ὀρεθρινὸν
 σιτῶνται λωρυνάω. ὁ δὲ τοῦ, καὶ ἡ λωρυνάω
 λωρυνάω ἐν ἀρχαῖς προσόρθεα, καὶ παρὰ
 τῶν θῆκων ὡς ἡ λωρυνάω χέματ' ὅταν
 περὶ τοῦτο. Ἡ πον καὶ πο-
 ταμοῖο. ἢ ἡ λωρυνάω καὶ ἡ λῶρος (τοῦ γὰρ
 αὐτοῦ γένος ἐστὶ) σφῶντα κατὰ τὸν
 σῶμα ἔχοντες, τοῖς ὑγρῶν σφῶντα πε-
 ρὶ τοῦτο. ὅταν οὖν ἀρχῶν χέματ' ἐπὶ
 ὀνομα, καὶ ὑγρῶν αὐτῶν τὰ εἰσέ-
 τα σῶματα, τότε καὶ ἐπὶ τῶν τοῖς ὕδα-
 σιν. σφῶντα γὰρ χαίροντες αὐτοῖς. ἔστι γὰρ
 χέματ' ὅταν τῶν τοῦτο ὕδατος ποταμοῖο
 οὐ, ἢ τῶν θῆκων αὐτῶν ὀνομα, ἢ καὶ
 τῶν τῶν ὑγρῶν ὑπὸ τῶν. ὁ δὲ λῶρος, πο-
 τῶν καὶ ἐν ποταμοῖς ἀπὸ κεφαλῆς ὡς αὐ-
 κρῶν τῶν ὁμοῖος ἀδελφῶν αὐτῶν, ὅτε δὲ
 τε καὶ παρὰ τῶν. Ἡ ποταμὸν σφίε-
 ται. ἢ ποταμὸν ἔστι ἀναστρέφεται ἐν πο-
 ταμοῖς ὕδατος ἢ θαλάσσης, παρὰ τῶν
 φωνῶν λῶντα. τὸ δὲ τοῦτο τῶν ἀδελφῶν
 φωνῶν, διὰ τὴν τῶν τῶν τῶν σῶμα-
 τος ἐκ ἀδελφῶν λωρυνάω, ἐπὶ τοῖς γυρί-
 νῶν κατὰ τὸν ὀρεθρινὸν ὕδατος. Ἀπὸ τοῦ
 σῶν τῶν ὀρεθρινὸν βρῆσθαι αὐτὰς τῶν
 εἰσι, προσμεμῶνται ἐν τοῖς, ἢ μεμῶ-
 σκονται τοῦ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 τῶν, κατὰ τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν τῶν
 γυρίνοι

γνῶσι. ὅτι τοῦτο οἱ ἀνέμοι καὶ τὰ ὀρύγματα
 τα χαμῶνι, ἐπεὶ δὴ ἐν βάρει ὅσον θερμὰ,
 ὡς δὲ θερὰ ψυχρά. οἱ δὲ ἰνῶι μύρμηκες ἐ-
 παδὴ ἐν βάρει τῆς γῆς εἰσι. ὡς δὲ χαμῶ-
 νι τὰ ἐν ὡς βάρει πάντα πυροῦται, τὸ
 θερμότητα τὸ ὑπὸ γῆρ οὐ φέροντο, χα-
 μῶν ὅντος ἀνέρχονται, καὶ τὰ ὡς αὐ-
 τῶν μεταίχουσι, καὶ εἰς σιμῆα χαμῶντος.
 εἴπορ δὲ ἵνιοι τῶν φιλοσόφων ὅτι ἐκ τῆς
 ἡλίου λεινώσεως τοῦτο συμβαίνει. ὅτι γὰρ
 χαμῶν ὅσον, τότε καὶ ὠριγότερ' ὅτι γίνε-
 ται, νότιος ὥρ. τὰ δὲ νότια χαμαὶ ἀπὸ καὶ
 τὸ γῆρ θερμαίνει. ὡς δὲ θερὰ, βορέας ἐ-
 σιμ, ὅθεν τὰ βῆθ' ἀνω θερμαίνεται. τὰ δὲ ἡ-
 τω, ἔφυκται, διὰ καὶ οἱ ποικιλοὶ ἀεθῶν-
 ῆμοι, ἵναις τῶν περὶ χαμῶνι θερμὸν
 ῆμα ἔπειρ, θερὰ δὲ ψυχρὰ. καὶ οἱ μύρμη-
 κες ἐκ τῶν μυρμηκῶν ὅτι σπουδῆς ἔξω
 φέρουσι τὰ ὡς, φύγοντες ὑποψία σηκιδῶ-
 ν. ἀντιπελαγίου γὰρ ὡς θερμῷ τοῦ
 ψυχροῦ, καὶ τῶν μυρμηκῶν πυρομνήων,
 ἀνδάνοντ', ὅτι ψυχρὸς ἔσται οἱ μύρμηκες.
 ἱουλοί. ὁ ἴσως σκῆληξ δὲ πολὺ πρὸς.

μνείοις γὰρ ποσὶ χηῖται, ὅμοιος τὰς σκῆ-
 λοπρῶν. οἱ δὲ αὐτὰς τὰς σκολοπρῶν
 ἰοῦλους φασί. τὰ δὲ τῆς γῆς ἐν τῇ οὐτῶ ἡ-
 λοῦντ', πρῶτον μὲν, ὅτι οὐτῶ πεφύκασι,
 καὶ οὐτῶ φύσεως ἔχουσιν. ἵνι τοις γὰρ εἰ-
 κασιν, ἐπιμύκας ὄντες, καὶ ὅτι ἐν βάρει
 τῆς γῆς εἰσιν ὡς περ' ἐν τῇ. σιμῆον οὖν
 χαμῶν. καὶ τὰ τῆς γῆς ἐν τῇ. πάντων
 δὲ τοῦτων αἰτιον, ὅτι ἐπὶ τὰ ἔξω λεινώ-
 σεως ἔκπερ-ἔον θερμῷ πηλονασμός.

Καὶ τιτθὰ ὀρνεον. τὰς ἡλοκιδίους ὀρ-
 νιθας λέγει. ἐδύλωσεν γὰρ ἀπὸν, αἰ τινὸν
 ἐκ τῆς ἀλκίτορος ἔχοντο. τιτθὰ δὲ λέγο-
 νται, αἱ ἡμεροὶ καὶ πραεῖαι. ἀπαθὸν δὲ τὸ
 σῶμα ἔχουσιν αἱ ἡλοκιδίαι ὀρνεοί, καὶ
 ἐπεὶ δὲ ἀέρος ὑγρότητος αἰσθάνονται, καὶ
 ψύξης ἐμπέσῃ, αὐτοὶ περὶ τὸ σῶμα δίκης
 ὡς τινὸς ἀντιπαμβάνοντα καὶ αἰσθάνον-
 ται, καὶ ἀντὶ τῆς ἐκείνου φθείρονται, τῇ δὲ
 ξη σιωχόμεναι. περὶ δὲ αἱ δὲ μακρὸν τῇ
 δίκῃ, καὶ μακρὰς ἐρῶσιν, ἔπειτα δι-
 λους μίμησιν, καὶ ὡς φανῆς αὐτῶν φε-
 σιν, ὡς περ' ἡλίου ἐπὶ ὕδατι κατασάφει.

Δίποτε καὶ γῆραι λοράκων, καὶ φύλα λολοῖων,
 ὕδατος ἐρχομῶνιο διὸς πάρα σῆμα ἐγγόντο,
 Φαινόμενοι ἀγγελιδῶ, καὶ ἐρήκεσι μοῖον
 Φεγξάμενοι. καί ποιν λοράκες διὸς σαλαγμούς
 Φωνῆ ἐμμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομῶνιο.
 ἦ ποτε καὶ λεγῶξαντε βαρεῖν διὸς αἱ φωνῆ
 Μακρὸν ἐπερῶν ζεῦσι τινὰ ξάμενοι πῆρὰ πονκῶ.
 Καὶ νῆσαι οἱ λοουροί, ὑπερῶοι τε λολοῖοι,
 ἔρχομενοι καὶ γῆραι, τινὰ σοντα πῆρ' ὑπερῶοι.
 ἦ αὖτ' αὖτ' αὖτ' ἐρῶν διὸς ὅξυ λεληκῶς.
 Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδατος
 Γινέδω. μὴ δ' εἴκερ αὖτ' πλεον καὶ παροῖον
 Δάκνωσι μῆλα, καὶ ἐφ' αἵματ' ἐμείρωνται.

Δίποτε καὶ γῆραι λοράκων. ὅμοιος
 καὶ οἱ λοράκες καὶ οἱ λολοῖοι κατὰ σφῆρα

φῶν καὶ ἀγγέλων φαινόμενοι, τοῦ ἐκ διὸς
 ἐρχομένου ὕδατος, οἷον χαμῶν. ἴσως
 μῆλα

ἄριστον σημείον εἶσι, τοῖς ἱεράξιον ὁμοίως
 φθιγγάμοισι, διανοσούσι ὀφέει φωνῇ ἱεροῦ
 γάγοντων. Διούται γὰρ ἡ τῶν ἱεράκων φωνή.
 Ἄλλως, καὶ λοιοῖσι διέθενται καὶ ἡ
 ρακὴ ἀγαπῶσιν περὶ τῶμοισι, καὶ ἱεράκι ὁ
 μοιοι φθιγγόμοισι, καὶ μιμούμενοι τὸν ἀπὸ
 τῆ παλαιῶν φόρον ἱεροῦ, ὑπὸν προ
 ἀλυσουσιν. ἡ καὶ ἀνακράζοντες μεγαλὴ τῇ
 φωνῇ, καὶ τὰς πτέρυγας τινάσσοντες, καὶ αἱ
 λαθικιρίδιαι διέπασαι καὶ οἱ λοιοῖσι τινάσ
 σονται τὰ πτέρυγας, τὰ ὁμοία διανοῦσι.
 Διούται παλαιόμοισι, καὶ οἱ ἱεροῦ ὑπὸν
 καὶ ὑμνοῖσι γνησιόμοισι, ἐμμελὲς τῇ φωνῇ
 καὶ τοῦς μεγάλοις παλαιόμοισι, οὕτω λαοῖς.
 Διούσι δ', ἀντὶ τοῦ μεγάλοις, καὶ Ὀμηρος,
 εἰς ἅπαντα διὰ τὸν ἔπος, ἡν οὐκ ἐμμελὲς
 τὴν φωνὴν ἔχουσιν, ὁμοίως παλαιόμοισι ὁμ
 οῖοι σημαινόμενοι. Ἡπότε καὶ ἡρώξαν
 τε. Ἡρώξαν πάνην βαρύνει τῇ φωνῇ καὶ
 ἐνδείξει τῆς ἱεροῦ ἱεροῦ, καὶ μὴ ὁ
 σημείον γίνονται, ἐνδείξει τῆς φωνῆς
 βάντας, καὶ διέκρινον. Ἡρώξαν τῇ φωνῇ
 ἡρώξαι. τὸ δ' ἡρώξαι ἐπὶ τῇ φωνῇ, ἀντὶ
 τῆς μεγάλοις ἡρώξαι τῆς φωνῆς, πάντα αἱ
 τῶμοι τὰ πτέρυγας ἀνατινάζουσιν. Καὶ
 ἡρώξαι οἱ λοιοῖσι. Ἡρώξαι ἡρώξαι ὅτι ἡρώξαι
 ὁ ἡρώξαι, καὶ αἱ τῶν ἡρώξαι οἱ λοιοῖσι, καὶ οἱ
 πτέρυγας ὁρώξαι ἀνατινάζουσιν λοιοῖσι, κα
 τὰ τὰς τῶν οἰκημάτων ὁρώξαι, καὶ τῶν
 ἡρώξαι σέπας, ἀνατινάζουσιν τὰ πτέρ
 υγας, σημεῖα εἰσι καὶ μὴ ὁμοῖα, πάντα διὰ τὸ
 ἡρώξαι ἀνατινάζουσιν, τινάσσουσι τὰ πτέρυγας, ἡρώ
 ξαι τῇ τῶν οἰκημάτων ὁρώξαι, εἰς τὴν ἡρώξαι

παύονται, ἵπτοι οὗτος σὺν πάσι, ἢ τὰ λεγόμενα σκόμια, καὶ εὐπειρίδιος, ῥέξας παλαιὰ γέσσα τεκτόνων πόρον, εὐλαγάνθησι διὰ τὰς πτέρυγας, εἴη τὴν τοῦ ἄερος ἐγγύτητα. Ἡ ἐπὶ αὐτὰ διώκει, ἢ ὅταν ἐρωδιὸς μετὰ ποικίλης ὡραίας ἐπὶ τὴν θέλασσαν σπομένη, τὸ αὐτὸ δυνάει. Τῶν τοι μηδὲν, γυνὼν πάντων τῶν προερμηνύων τιμητῶν, μηδὲν ἑὶ δὴ ἀπὸ βλητορ, ὧς τὸ ἐκ διὸς ὕδαρ σκοπεμένη, καὶ ἐπιτροπῇτι χρημῶνα ἰσόμενον. Μὴ δ' ἔκκειν ἐπιπλοῦρ.) αὐτὰ τοῖς ὑγροῖς σφοδρὰ χάρουσι, καὶ ἂν τὰς ὑγρὰς οὐσίας σιζῶνται, ὅτι τῶν ὑγρῶν ἄερος αἰθεροῖται χρημῶνος ἰσομένην, καὶ τὸ σῆμα ὑγρὰ γίνεται, τότε μέλλον λαθάσθονται τοῦ αἵματος ὑγρὰν ἰσομένην ἐκ τοῦ περὶ ἔχοντος. ὁ δὲ λόγος, μὴ γ' ἐὰν πολλὸν τὸ ἔχον αὐτῶν δάκνουσι, καὶ ἐπιθυμῶσι τοῦ αἵματος θασακρὸς, μηδὲν τὸν τῶν λατφρόνη. ἢ εἴη τῶν αὐτῶν σφοδρὸν δάκνουσαι, πύκνωσιν τοῦ αἵρος δυνάσιν, ἐκ δὲ ἐκ νεοποιήσιν τοῦ ὕδατος, μίαν καὶ σφοδρῶτερον νύσσουσιν, καὶ πλεόνους ὑγρῶν δύνονται εἴη τὴν θερμότητα. ἢ ἐν βέβαιον τοῦ αἵματος χωροῦντος, δάκνουσι μέλλον τὴν πύκνωσιν τοῦ θερμάτος, ἵνα εὐχωνται τοῦ αἵματος. ἢ καὶ δι' αὐτὴν τὴν τὸ θερμάτος πύκνωσιν πλεόνους δύνεται πολλοῦς. ἔραωμένην γὰρ τοῦ θερμάτος, ἐκ τῶν ἀδύλων πόρον βραδίως ἐκασίς ἔκειν τοῦ αἵματος.

Ἡ λύχνοι μύκητες ἀγείρονται ποδὶ μύξαν
 Νύκτα καὶ σκοτίῳ. μὴ δ' ἢ ὑπὸ χέματι ὥρεται
 Λύχνων ἄλλοτε μύτε φάος καὶ λóσμον ὀράει,
 Ἄλλοτε δ' αἰσώσῃ ἀπ' φλόγες, ἥντε λóυφαι
 πομφόλυγες. μὴ δ' εἰκνέῃ αὐτόν, μαρμαίρωσιν
 ἄκτινι. μὴ δ' ἢ διεῖν μέγα πεπλημύχοιο

Nyatana

συμβάνη δὲ τὴν πολλὴν τοῦ ἄερος ἀ-
γωγὴν. ἐὰν δὲ καὶ ἀπορροήσῃ ἀνθρώπων ἐπὶ
τῇ σποδῇ, οἷον ἂν λίγχοις ὁμοιοί σπινι

σῆσθαι ὁρῶνται, ὁμῶν ἐκδύχον. σποδί-
αυ δὲ λίγη, αὐτὴν τὴν ἐξ ἄρα τὴν ἐ-
σίαν.

Εἰ γὰρ ἐν ἡρώεσσιν ἀέρες μεγίστοι
πυθμυία τείνεται νεφέλῃ, ἅκραι δὲ λολῶναι
φαίνονται καθαρά, καὶ αὖτε πλάτῃ τοῦ ὑπὸ δ' ἰδίου εἴης.
Εὐδίου κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατῇ τοῦ πόντου
φαίνεται χθαμελὴ νεφέλῃ, μὴ δ' ὑψόθεν λίγῃ,
Ἄλλ' αὐτοῦ πλαταμῶνι παρὰ θλίβεται ὁμοίῳ.
Σκέπῃ δ' Ὀδίου μὴν ἐὼν ὑπὸ χέματι μέλῳ,
Εἰς δὲ γαλλωαίῳ χειμωνόθεν. εὐ δὲ μάλα χρὴ
ἐς φάτιλιν ὁράειν, τὴν λαρκίνος ἀμφιελίσει,
Πρῶτα καθαρομυλῶν παύσης ὑπὲν εὐροῦν ὁμίχλης.

Εἰ γὰρ ἐν ἡρώεσσιν ἡρώου καὶ πλομε-
ρίαι. ἐὰν οὖν τριῶν νεφέλῃ τῶν ὑπὸ φέ-
σαι παρὰ τείνεται, αὐτὴ δὲ ἀκροῦται κα-
θαρά φαίνονται, διδίαρ ἴδιον γινώσκοντες.
ὁμοίως ἢ καὶ ἐὰν ἐν τῇ θαλάσῃ ὁμοία πλο-
ταμῶνι, ἐπικαθίεται νεφέλῃ καὶ καὶ λου-
κῇ, καὶ αὐτοῦ οὐ μετατρέχεται, διδίαρ
προσδίοκα. αὐτὴ γὰρ τριῶν δὲ τὴν κα-
πλομείρῃ, διδίαρ μάλιστα καὶ συστολῇ
τοῦ ἄερος ἐμφανίζονται. τὸ δὲ πᾶσι, ἢ μὴ
παρὰ τὴν ἐγγύτητα σημαίνει. ἢ δὲ δὲ,
τὴν ὁλίγον ὅσον τοῦ ὅρου ἀποχέμ. πυθμυ-
σα δὲ, τὴν ὑπὸ φέσαι λίγη, πυθμυ-
σῆσθαι ὁρῶνται αὐτὰ αὐτὴν ὑπὸ φέσαι. με-
ταβληκῶς οὖν ἐπὶ τὰ τῆς διδίας σημαίνει,
φασὶν ὅτι καὶ ἐὰν ἀχλὺς νεφέλῃ πα-
ρὰ τὸν πυθμυ-
μεγίστου ὅρου τείνεται καὶ φέρεται, τὰ
δὲ ἐν ὑψὲς τοῦ ὅρου λαθαρόντα νεφῶν
φαίνονται, σφόδρα εὐδίου ἀντὶ τὸ κατὰ
σημα τοῦ ἄερος. ἢ ἐὰν οὖν νεφέλαι τὰ ἐς
χατὰ τῶν ὁρῶν τὰ πρὸς τοῖς πυθμυ-
σῆσθαι, αὐτὴ δὲ ἀκροῦται καθαρά ὁρῶν-
ται, διδίαρ δὲ προσδίοκα. ὡς αὐτῶς,
καὶ ὅταν παρὰ τοῖς ἀνταλτοῖς νεφῶς, οἷα
ἀχλὺς καὶ ἐπιμύκης πύρα θωρεῖται,

διδίαρ σημαίνει. ἢ ἐὰν ἐπὶ τὸν πόντον
χθαμελὴ νεφέλῃ φέρεται, ἀνέμων μὴ ἀ-
ναέρεισι τῶν αὐτῶν, ἐν ταπεινότητι οὐ-
σαν, καὶ ὅσον καὶ πλοῖον τοῦ ὑπὸ φέσαι, δι-
δίαρ σημαίνει. πλαταμῶν δὲ δὲ πύρα,
ὁλίγον δὲ καὶ θαλάσσης, καὶ αὐτὴ δὲ
ὁμοίως καὶ πλατῇ. Αποφάνῃ, εἰμα-
τα ἔσονται καὶ ἐπὶ πλαταμῶνι, τὸν οὐκ ἀ-
πείρατος θαλάσσης λώμασι. χέματι δὲ πᾶσι
καὶ ἀπείρατος ἀχλὺς. ὁ δὲ λόγος, εὐδίου
ἀντὶ τὸ κατὰ σημαίνει τῇ κατὰ, ὅταν ἐ-
πὶ τὸν πόντον φαίνεται νεφέλῃ, καὶ μὴ ἐ-
ν ὑψὲς ὑπὸ φέσαι, ἀλλὰ αὐτοῦ πλοῖον τὸ πᾶσι
τοῦ πρὸς θλίβεται, τοῖς πλαταμῶσι ὁμοί-
ως. καὶ γὰρ καὶ αὐτὴ καὶ νεφέλῃ ὁμοίως ὁλί-
γον προνεμενῇ τῆς θαλάσσης ὑπὸ φέσαι,
λαθαρόν τὸν πλαταμῶν. ἐστὶ γὰρ πλαταμῶν
(ὡς ἐφ' ἡμῶν) ὁ ὁλίγον ὑπὸ φέσαι τὸν θαλάσ-
σης ὁμοίως πύρα καὶ ὑπὸ φέσαι. Σκέ-
πῃ. διδίας μὴ οὐσίας, σημαίνει λάμδα-
νεφῶν. χέματι δὲ ὅπου, σημαίνει τὸ
τὸ γαλάνης, μέγιστον ἢ πάντων σκόπη τὴν
φάτιλιν καὶ ἴσθμ. λαθαρομύκης γὰρ τῆς ἀχ-
λὺς, μεταβολὴ τὴν ἐκ χέματι εἰς δι-
δίαρ ὑποδύοι. πεισκόπη οὖν τὰ πᾶσι
μέγιστον τοῦ χέματι, ὅταν ἀντὶ διδίας.

dd

εὐδίου

ἀπὸ δὲ χειμῶν ὁ λήγοντος τὰ δὲ γαλήνης.
σφόδρα δὲ ἀνὰ καὶ ὅσον δέτην ἀφορᾷ περὶ
τὴν φάτιλιν, ἢ ὁ λακύνιος περιούκτοισι
περιέχῃ. πρὸς κείνη δὲ αὐτὴν πρῶτα λα

βαίρουμένη, ἀντὶ ἥδην ἀρχομένη αὐτὴν
τοῦ λαθαίρειν, πολλοὶ οὐμῆλεις ὑπὲρ
θῆν γινομένης ἐκ τὸς αὐτῆς.

Κεῖνη γὰρ φθίνοντι λαθαίρεται γν̄ χειμῶνι.
Καὶ φλόγες ἡσύχαι λύχνων, καὶ νυκτερινὴ γλᾶυξ
Ἥσυχον ἀείλουσα, μαρμενομύλου χειμῶν ὁ
Γινέδω τοι σῆμα. καὶ ἡσυχὰ ποιικίλουσα
Ἰρεν ἑσπερίην ἀρώξην πολύφωνον ἱερῶν.
Καὶ ἰόρακες μούνοι μὲν ἐρημαῖοι βοῶντες
Διοσάκεις, αὐτὰρ ἐπειτα μεταθρόα λεκλήγοντες,
Πλείότεροι δ' ἀγελήδων ἐπὶ κοίτιο μέδωνται
Φωνῆς ἐμπλῆστοι. χαίρειν καί τις οἴσοιτο,
Οἷα τὰ μὲν βοῶσι λιγαυνομύλοισιν ὁμοῖα.
Πολλὰ δὲ δένδρεϊο ποδὶ φλόον, ἅλμοι ἐπ' αὐτὸν
Ἡχί τεκύνουσιν, καὶ ὑπότροποι ἀπέρχονται.

Κεῖνη γὰρ φθίνοντι.) κείνη γὰρ ἡ φάτι
νη φθίνοντι ὁ χειμῶν λαθαίρεται, καὶ
διῆλον ὅτι σφόδρα ἀκρίβεις τὸ σημεῖον ὅτι
ἀνδρίας. ἢ γὰρ φάτιν σφόδρα δέτην ἀμαυ-
ρὰ καὶ δυσκατάληπτον, καὶ ὑπὸ οὐρανῆς
δυσπερασίας αἴρος ἀφανίζουμένη. ὅτι δὲ
φαίνεται λαθρὰ διηροτό, οὐ δ' ἡ τυχῶ
σα ὑπόκειται δυσπερασία, ἀλλὰ πάντη λα-
θάρως δέτην ὁ αἶρ. τὸ δὲ πᾶσις ὑπὲρ θῆν ὁ
μήχνης, οὐ τὴν φάτιλιν λατωτέρω πᾶσις
ὁμήχνης φασίν. ἢ γὰρ τῶν αἰρῶν δυσπερα-
σία πολλὴ τὸ οὐρανοῦ λατωτέρω, ἀλλὰ πᾶ-
σις ὁμήχνης λατωτέρω, καὶ ἐκ τὸς γινομένης
τοῦ λακύνιου καὶ τῆς φάτις. Καὶ
φλόον ἡσύχαιοι.) προέπομεν τίνα συμ-
βαίνει ὡς λύχνων ἐν ὡς χειμῶνι. ἡσυχὰ οὖν
φασίν, διηροτὸν ἀνδρίας. ὁ δὲ νοῦς, καὶ τὰς
τῶν λύχνων φλόγας ἡσυχίους, τὴν μὴ
σπινθηροπόμους οὐσας, μὴ δὲ ὑπόθε-
σημῆον ἀνδρίας ἴδιον. καὶ τὰς νυκτερινὰς
γλαυκὰς ἀταράχως βοῶσας. ἐν γὰρ ὡς χεί-
μωνι περιεχομένης ὡς λυρὴ ἴδιοι τίς αἶρ
βραυροῦσιν ἀτάκτως, καὶ τὰς λαρώνας

δὲ ἡρέμα καὶ ποιικίλη τῇ φωνῇ χρωμένη.
αὐτὴ γὰρ φλόον ὡς οὐδὲν ταραχώμε-
ται, λατὰ τὸν ἴδιον εἰρηνάταις, τὰ
τε ὅρνια ἀτρυκτοῦται ὑφ' ἡδονῆς ὡς
πᾶσι. τὸ δὲ ἡσυχὰ ποιικίλουσα, τὴν πο-
κίλουσαι τὴν φωνὴν αὐτῆς ἐς σφόδρα
φασίν, καὶ πολλὰ φωνὰ λαρώσιν. προέπο-
μεν δὲ, ὅτι καὶ οἱ ἰόρακες καὶ αἱ λαρώνας,
ἀρχομένης χειμῶν ὁ ἀφ' αὐτῶν φά-
νεται. λοιπὸν δὲ προέποντι καὶ ἐπίτασιν
τοῦ λυρῶντος, οὐκ ἐπὶ χαίρειν, ἀλλὰ
ἀρχομένης θέρους, πάλιν ἐφαίνονται ἡδονῆς
μῆλα. τὰς γὰρ τῶν λαρώων ὑπερβολὰς οὐ
φέρουσι. φασὶ δὲ ὅτι ὅταν ἡ λαρώνη τῇ φω-
νῇ ποιικίλη καὶ ἡσυχὰ λαρώνη καὶ μὴ φασί-
α, διηροτὸν ὑφ' ἡδονῆς ἐνδρίας. Καὶ ἰόρα-
κες μούνοι.) αὐτὰν αὐτὸς εἶπε. χαίρειν
τῶν γὰρ αἱ λατῶνται φωνὰ, καὶ αἱ λινκῶς
ἐκθρονοῦσιν τῇ λαθαρῶντι τοῦ αἴρος.
πρῶτον δὲ ἴδιον βοῶσιν, ἀλλήλοις προσκα-
μάνοντες, εἴτα πρὸς αὐτὸν, αἶμα καὶ γλ-
υθότας διήπτανται. ὁ δὲ νοῦς, καὶ οἱ ἰόρα-
κες ἐπισημῶς φθιγγόμενοι, καὶ ἐπαναδία-
σιν

[illegible]

ἀπ' αὐτοῦ ἀνέβησαν καὶ περὶ αὐτῶν, καὶ
 ἡμεῖς ἐπ' αὐτὸν ἵκανοσάμεθα, ὁ δὲ διὰ τοῦτο καὶ πε-
 ρὶ τοῦ ἀγέλας κατασκευάσαντος. χαίροντες
 ταῖς αἰσῶταίς τῶν αὐτῶν φωνῶν, καὶ λιπὴσας ἐκ
 βίβουσαντων καὶ καθαρῶν τοῦ ἀέρος, ἀνα-
 λωσας οὐρανὸν βουλήσας τοῦ ἀνέμου, ἔφη ὅτι
 κηλεύουσιν. τινὲς οὖν τοῦ ἡμετέρου οὐρανοῦ
 σίνομεν διακρινόντες, τὸ τεκέουσιν ῥήμα
 φασιν, ἀπὸ τοῦ τεκέω, ἢ ἢ ὅπου γίνωται,
 ἐκείνου δὲ λέγει ἡμεῖς κηλεύουσιν, ἡρώων
 περὶ λαμνῶν, ἀπὸ τῆς λέξης τοῦ ἡμετέρου
 ὄντος, ἢ ἢ, ὅτι καὶ τὴν κοίτην ἔχουσι, καὶ
 περὶ αὐτῶν καὶ τῆς σφίσεως πάντων. καὶ
 ἀπὸ τῆς οὐραίας, οἷον τὰ πτερά χαλῶσιν, καὶ
 ὁρῶσιν καὶ τὰς πτερυγίας ἵκανοσάμεθα. καὶ
 ὁρῶσιν καὶ τὰς πτερυγίας ἵκανοσάμεθα. καὶ
 τὴν κοίτην κατακαθόντων, καὶ τὴν ἐκ τοῦ
 ἀέρος ἡμετέρας ὁρῶσιν, καὶ περὶ
 Ἀρχιλόχου, ὅτι ἡμετέρας κατακαθόντων ὁρῶ-
 ντες, καὶ ἡμετέρας, ἀπὸ τῆς πτερυγίας ἀπὸ
 τοῦ νομοῦ ὅτι ἐκ τῆς κοίτης καὶ τῆς
 ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς οὐραίας, προσέθηκε καὶ ὁ ἀπὸ
 τῆς οὐραίας, καὶ τῆς οὐραίας, καὶ τῆς οὐραίας.
 ἐπιμολογῶντες δὲ, οἷον τὰς πτερυγίας.

Καὶ δ' αὖτον γέροντι μαλακῆς προπάρουθε γαλῶνις
 Ἄσφαλέως ταῦν' σαιγ' ἕνα δρόμον ἦλθα πᾶσαι,
 οὐδὲ παλιρρόθοι κη' ὑπὸ δίδιοι φερέονται.
 Ἡμεος δ' ἄσερόθον καθαρόν φάος ἀμβλύνεται,
 οὐδέ ποθεν νεφέλαι πεπτεσθῆναι αὐτιόωσιν,
 οὐδέ ποθεν ζόφος ἄλλος ὑποφέχει, οὐδὲ σελλώνη.
 Ἀλλὰ τὰ γ' ὅζα πίνυς αὐτῶς ἀμεινῶς φέρονται.
 Μηκέτι τοι τόδ' ἐσῆμα γαλῶναις ἐπικέσθω,

[illegible][illegible]

μορ, ἀλλὰ φέρονται τὰ συνόματα ἔξ' αὐτοῦ
 εὐφροῦς, ἀτάκτως ποιοῦσαι τὰς πλῆθεις με-
 τὰ λαγχῆος καὶ ψόφου, διδοικύναι τὸν χα-
 μῶνα. Βοῶσι ἣ πάντες ἡ δολοφύει, ὅταν
 αἶετ' ἀθροῖα τῶν τόπων ἐν χέμῳ γήνων-
 ται. φησὶν γὰρ ἡ δὲ τὸν αὐτὸν ἀνύσει δρό-
 μον, ἐν δὲ δὴν διδοῦσιν, ἐπάρει γὰρ, οὐδὲ
 πασι γὰρ ὁμοῖοι κεν ἑπὶ δόμοι φορέοντο, καὶ
 ὁμοῖοι, λαγχῆται γὰρ πείτονται ἐπ' ὧν
 αὐτοῖο βόσκειν, ἢ ἡσίοδοι, φράζει δὲ αὖ-
 τε ἐὰν γάρων φωνῆς ἐπακούσης ὑψόθεν
 ἐν νεφέων ἐν αὐτοῖς λακκῆσι, ἢ τ' ἀρ-
 τοῖα τε σῆμα φέρει καὶ χέματος ὥρην δὴ
 οὐδ' ὁμοῖον. ἐν δὲ δὴν οὐκ ἐὰν πασι γὰρ
 θιοὶ καὶ ἀτάκτως φέροντο, ἀλλὰ πᾶσι
 καὶ τὸν αὐτὸν ἀποτελοῦσι δρόμον. ἢ
 ὅτι συνόματα ἔξ' αὐτοῦ, ἀλλὰ πᾶσι

πύκνους τὸν αἶρος, πάντες φησὶν αὖ-
 γέροντες, ἢ δὲ ἀκύνει καὶ λακκῆσι καὶ
 λείω καὶ ἀπλάττω, ἐν δόμοις. Ημεῖς
 δὲ ἀσέροντες. μεταβέβηκε πάντες ἐπὶ τὰ
 τοῦ χέμωνος σημεῖα, καὶ φησὶν ὅταν ἡ
 δὴ ἐν λακκῆσι αἶετ' αἰφνιδίως ἀμυδρὸν
 μέγους ἀσέρας, μήτε νέφους, μήτε ἀέρος
 τινὸς ἀχλὺς ἐπισκιάσει, μήτε σελήνης
 ἐπιπροοδούσης, χέμωνος προσδόκα. Δι-
 λοῖ δὲ ὅτι ἡμῖν ἀνέπαύθη ὁ αἶρ πα-
 χυμερὴς γινώσκω, ὅπως ποιεῖ. γίνεται δὲ ὅ-
 το, αὐχμῶν ἐπιπροοδούτος τοῖς ἀσέροις, καὶ
 τὸ λακκῆσι αὐτῶν ἀμυδρὸν. τὸ δὲ
 οὐδ' ἡ σελήνη προσέθηκεν, ἐπὶ δὲ ἡ σελήνη
 σκίπτει τὴν ἰδίαν φωνήν, καὶ ἀμυροῖ τοὺς ἀ-
 σέρας, αὐτὸν αἶον τῶν ἀσέρων σκοτῆ-
 ναὶ τὰ ἀσέρα γήναι, χέμωνος ἔσται.

Ἄλλ' ὑπὸ χέμα δόκειν. καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἑώσι
 αὐτῇ γὰρ χέμα νεφέλαι, ταὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐταῖς,
 ταὶ μὲν ἀμειβόμεναι, ταὶ δ' ἐξόπιθον φορέονται.
 Καὶ χῆνες λακκῆσι ἐπεγόμεναι βρωμοῖο.
 Χέμωνος μέγα σῆμα καὶ γένεσθαι λακκῆσι
 Νύκτερον ἀσέρας, καὶ ὅψ' ἐβόωντε λαλοῖοι,
 Καὶ σπίνος ἡὼ ἀσπίδων, καὶ ὄρεα πάντα
 Ἐκ πελάγους φέρονται, καὶ ὄρεα, ἢ καὶ ἐριθεύς
 Διῶν ἐς λαίλας ὀχεῖς, καὶ φύλα λαλοῖων
 Ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφεροῦ ὑπὸ ὄφιον αὐλιν.
 Οὐδ' αὖ ἐπ' εὐθὺς μεγάλου χέμωνος ἰόντ'
 Πρὸς αὐτοῖς νομῶν λακκῆσι μέλισσαι,
 Ἄλλ' αὐτοῦ μέλιτος τε καὶ ἔργων εἰλίσσονται.

Καὶ ὁππότε ταὶ μὲν ἑώσι. ὡς αὐτὸς
 φησὶ ὅταν τῶν νεφῶν, αὐτὸν ὑψηλότεραι
 ἐν ὧ αὐτῶ τόπων μέγιστοι ἀκύνει, αὐ-
 τὸν αὖ αὐτῶν ἀποβρίπτουσι, αὐτὸν προ-
 θύοντες, αὐτὸν λακκῆσι μέγιστοι, ὡς αὐ-
 τὸς φησὶν. ὅταν ἔντινι τόπων νεφ-
 ῶν, αὐτὸν ἐν αὐτῶ τόπων μέγιστοι ἀ-
 κύνει, αὐτοὶ δὲ ἀπ' αὐτῶν ἐκείνης τῆς χέ-
 ματος, καὶ τῶν τόπων ἐκείνων ἐξελθόντες, αὐ-

τὸν τὰς ἰσαμῆας παραβέχοντες, ἀλλὰ
 δὲ ὅππότεν ἐρχόμενα. καὶ χῆνες, τὰς χῆνας
 καὶ τὰ λοιπὰ ἐφ' ἧς, αὐτὰ λακκῆσι ὄρεα,
 παραχρῶν καὶ μετὰ πολλῆς λινομένης
 λακκῆσι, ἀμειβόμενα φησὶ γίνεσθαι χέμωνος.
 τῆς γὰρ τῆς ἀέρος ἀκρῆς αὐτῶν ἀμειβόμενα,
 οὐ φυλάττουσι τὴν προτέραν ἐν κοσμίᾳ.
 τὸ δὲ ἐπ' ἐρχόμενα, ἀντὶ τοῦ ἐξίστασθαι αὐ-
 τὸν, μετὰ φωνῆς πολλῆς τοῦ αὐτοῦ
 βοῶντος

κῶτα σημεῖα πανταχοῦ καὶ λυκλφ' ἔχῃ, ἐγ-
γὺς τῆς περιλαμπούς μύξης. ἰὰ μὲν οὖν καὶ
περὶ τὰς μύξας λέγουσι ὁμοίαι σημεῖα γέ-
νηται, καὶ ταῦτα σημεῖον ἡγοῦ χεμῶνος.

Αὐθρακι (ἴσονται.) ἡγοῦν λυθρακι μί-
νη καὶ λαόντι. ἰὰ μὲν οὖν ἴσονται αὐθρακις,
ἡγοῦν λαομεγνόν, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτοῦ φλο-
γῆς μεταξὺ ὧσπερ ἐκφύει τίς γήνηται, κα-
λῶς τὸ τοιοῦτον σημεῖον. λαοκὸν δὲ λέ-
γουσι ἀφ' ἑαυτῶν τὸν αὐθρακι, δὲ τὴν πεπι-
γνῶν τε φλογὶ καὶ ἐπὶ τῶν τοιοῦτον ση-
μεῖον χεμῶνος. ἡ γὰρ τοῦ αἵματος ψύξης τοῖ
αὐτῇ δόξῃ, ὡς καὶ μέγιστον πυρὸς δυνάμειν.

Πρῶτον οἱ δ' αὖ λαοποῖο.) ἄρχεται λοι-
πὸν ἀπὸ δυνάμεων τε καὶ ἐκείνων μίαν διδόν-
ται πρὸ χεμῶνος, λαοκὸν ἐπιτίθηται πρὸς
γλωσσίν. λέγει οὖν λαοκὸν ἀπὸ πρῶτον καὶ ἰ-
σονται σημεῖα. ὁ γὰρ τῆς πρῶτον λαοκὸς σὺμ-
μετρεῖται ὡς, τοιοῦτον χεμῶνα δυνάμει. ὁ δὲ
πλεῖστον τοῦ συνήθους, πλεῖστον αὐχμῶν, με-
ταδὸς οὖν ἐπὶ τὰ γλωσσίν σημεῖα, πε-
ρταται διδόνται καὶ μίαν, καὶ φησὶν, ὅτι πρῶ-
τον καὶ ἡγοῦν μεταξὺ τῶν λαοκὸν φλογῶν
ἐκφύει, αὐχμῶν τὸ τέλος σημεῖα
νοῦσι. ἰὰ μὲν οὖν πρῶτον καὶ ἡγοῦν τὸ δυνά-
μειν ὑποροῦνται, μεταξὺ ἐσόμενον τὸν χε-
μῶνα σημεῖον σιν. ἰὰ μὲν γὰρ ποσὺ φλογῶν πε-
ρὶ τὰ ἐκφύει μέγιστον τοῦ θύματος, βλάβη τοῦ
συνήθους λαοκὸν γήνηται, ἰὰ μὲν οὖν τὸν χε-
μῶνα, πρῶτον τοῦ ἐκφύει αὐθρακι, καὶ ἰσονται
τε λαοκὸν. ἰὰ μὲν γὰρ λαοκὸν φλογῶν ἴσονται ση-
μεῖον ποιεῖ. ἰὰ μὲν γὰρ ὁ πρῶτος λαοκὸς λαοκὸν
πρῶτον γήνηται, πρῶτον δὲ θύματος προσ-
δοκῶν. ἰὰ μὲν δὲ ὁ δεύτερος λαοκὸν μέγιστον
λαοκὸν τῆς θύματος, λαοκὸν σημεῖον. ὁ γὰρ
πρῶτος, τὸν ἐκφύει, ἡ γὰρ σὺμμετρεῖται οὕτως,
λαοκὸν θύματος λαοκὸν, τὸν ἐκφύει βαρυμῶνται
ἐκφύει, ὅτι ἀπὸ φλογῶν ἰσονται χεμῶνος. ὁ
σιν γὰρ τὸν ἡγοῦν καὶ ἰσονται αἵματος, ταῦτα
καὶ τὸ δυνάμειν, ὁμοίως καὶ τὰ βλάβη. λέγει

μεταξὺ δὲ τὸ πρῶτον σπῆρμα ὁ πρῶτος ἐκφύει
ἐκφύει δὲ, καὶ τὸ μέγιστον ὁ μέγιστος, καὶ ὁ φῶτος
τὸν τελευτῶν. ὅταν Πλάτῃος. Πο-
λὸς δὲ ἀλφῶν.) ὁ σπῆρμα γλωσσίν καὶ ὁ
ἀποτρεχὺς ἀπορῶν ἐπὶ τὰ σημεῖα γλωσσίν
ας, τὸ γὰρ καὶ οἱ θύματος ἐκφύει, ἀντὶ τὸ
ἐκφύει, φλογῶν. ὁ γὰρ τὸ δυνάμειν ἀφ' ἑαυ-
τῶν ἀναφύει, ὅτι ἐκφύει χεμῶνος δυνά-
μειν βαρυμῶνται, οὕτως αὐχμῶν σπῆρμα
ας. ἰὰ μὲν γὰρ φλογῶν, τὸν οὖν δυνάμειν ἀπὸ
λαοκὸν, ἀλλ' ἐκφύει ἐκφύει, ἀπὸ τῶν
ται. φησὶν οὖν ὅτι καὶ πρῶτον ὁ μέγιστος λαο-
κὸν οὕτως, καὶ μέγιστον ἡγοῦν οὕτως ἀπὸ
τῶν ἰσονται χεμῶνος. δυνάμειν οὖν ἐκφύει τὸ
λαοκὸν αὐτῶν ἀναφύει σπῆρμα καὶ
χεμῶνος λαοκὸν. λέγει οὖν ὁ μέγιστος πρῶ-
τον λαοκὸν σπῆρμα φλογῶν, χεμῶνα δυνάμειν.
ὁ δὲ πλεῖστον τοῦ συνήθους, αὐχμῶν. Πρῶ-
τον καὶ ἡγοῦν.) ὁ πρῶτος τὸ δυνάμειν τῶν
πάντων λαοκὸν ἐκφύει, καὶ μεταξὺ καὶ ἡ
σπῆρμα γλωσσίν, σὺμμετρεῖται πρῶτον ἐκφύει
ἐκφύει, βλάβη. τὸ γὰρ τὰ λαοκὸν
ας ἐκφύει, καὶ λαοκὸν, καὶ ἐκφύει, καὶ ἐκφύει
την ἀντὶ τὸν πρῶτον αὐτῇ δυνάμειν καὶ πρῶτον
ἐκφύει τὸν οὕτως, τὸν φλογῶν τὸν ὑπερβαίνει
ἐκφύει. καὶ χεμῶνος οὕτως, σπῆρμα ὑπερβαίνει
τοῦ πρῶτον γήνηται, καὶ ὑπερβαίνει ἡ
λαοκὸν, λαοκὸν, καὶ δυνάμειν τὸ ἐκφύει
μεταξὺ χεμῶνος, ὅτι οὕτως ὑπερβαίνει μετα-
λαοκὸν ἐκφύει. θαμνῶν δὲ, τῆς
λαοκὸν φλογῶν. φῶτον γὰρ τοῦ χεμῶνος
φύει. ὁ δὲ ἀκνῶν, λαοκὸν δὲ τὸ πρῶτον.
καὶ Οὐκνῶν, παρὰ δὲ ἀκνῶν, βαρυμῶνται
λαοκὸν μέγιστον δὲ ἐκφύει, ἀντὶ τοῦ σπῆρ-
μα γλωσσίν ἐκφύει τῶν λαοκὸν. φησὶν οὖν
καὶ Οὐκνῶν, ὅτι ἡ πρῶτον καὶ ἡ ἡγοῦν,
αὐχμῶν καὶ λαοκὸν, καὶ ἐκφύει τῶν ἀκ-
κνῶν σπῆρμα, σπῆρμα οὖν λαοκὸν οὐ φέ-
ρει, ἐκφύει βλάβη ὑπερβαίνει. ἐκφύει δὲ τῶν
τῶν ἀφ' ἑαυτῶν, λαοκὸν ἀναφύει, καὶ τὸ
σπῆρμα μίαν ἀφ' ἑαυτῶν οὕτως, δὲ ἡ ἀκ-
κνῶν

φοῖτον ἢ πολυκαρπία ἐπέρχεται. ἃ δὲ
σπράττα τοῦ καρποῦ τὸ πλεονος, οὐκ ἄρα
θέρσμητον. ἄμειτρον γὰρ ἐπομβεῖαν καὶ

σπλονασμὸν ὑγρότητος, ὃ περὶ τὸν αἶρα
ἄντισι καὶ θερμότητι δακνῶν, ἔτω Πλάτρηος.

Μὴ δὲ ἄδλω ἐκπαγλα ποδὲ βρέθοισιν ἀπάντη.
Τηλοτέρω δὲ αὐχομοῖο σῶμασιν αὐχομοῖοι ἀρουραί.
Τριπλόα δὲ χῖνος λυῖσι. τριπλοὶ δὲ γε αὐχομοῖοι
Γίνονται καρποῖο. φέρει δέ τε σῆμαθ' ἐκάστῃ
Ἐξείκει ἀρότω. καὶ γὰρ τ' ἀροτήσιον ὥρῳ
Τριπλόα μέρονται, μέσῳ, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρῃ ἀκρας.
Πρῶτ' ὁ μὲν πρῶτῳ ἀροσίμ, μέσος δέ τε μέσῳ
Καρπὸς ἐκπαγλῆς, πυμάτῳ γέμῃ ἔχαστ' ἄλλων.
Ὀντινα γὰρ καλῆς λαχάου χῖνος ἄρεται,
Κένω γ' ὅτ' ἄλλων ἀροσίσι πολυλίῳς εἴη,
Τῷ δέ γ' ἀφαιροτάτῳ, ὀλίγῃ, μέσῳ δέ τε, μέσῳ.
Οὕτως δὲ αὐθέρῳ τριχθὰ σκύλλης ὑπερέρχῃ,
Σῆματ' ἐπιφράσασθαι ὁμοίον ἀμείτροιο.
Ὅσα δὲ ὑπὸ χῖνου ἀροτήρ' ἐπιφράσασθαι καρπῷ,
Τόσα καὶ γὰρ σκύλλης τεκμαίρεται αὐθέρῳ λυκῷ.

Μὴ δὲ ἄδλω ἐκπαγλα. καὶ ἡ λῆρα τοῦ
καρποῦ καὶ ὅπως βαρυνθεῖν τὸν καρπὸν
παντὶ ὥς, ἡ γὰρ καὶ λῆρα ἔχειν ἡ βρομ,
καὶ ὁ σῆμαθ' ὅταν. τότε γὰρ ἐκ τοῦ αὐχομοῖο
αἱ ἀρουραὶ ἀκρῶς αἰσι. τὸ οὐκ ἐκ τῆς
αἰσῶν, ἀντὶ τοῦ πορροτέρω οὐκ, αἱ ἀρουραὶ
αὐχομοῖοι πλεονοῦσι τοῖς ἀκρῶς. Τρι
πλόα δὲ χῖνος λυῖσι. ὅταν φέρει φέρει
πλὴν χῖνον καρποῖο. ἔκαστον δὲ τούτων ση
μείων εἶναι σπόρον. καὶ γὰρ φησι τὸς σπό
ρος τρεῖς εἶναι, πρῶτον, δαυτῶν, ὅταν
αὐτὸν ἡ βρομ ἀφορῇ σῆμαθ' ἢ χῖνος,
κατὰ λόγον καὶ τὸν σπόρον ἐκείνου γίνε
σθαι ἀκρῶν. τὸ δὲ λαχάου χῖνος, βαθεῖα καὶ
ὑψηλὰ, ἀπὸ τοῦ λαχάου διωκῶν καὶ ἐν
φύσσει ἐκ αὐτῇ κρυπτόμενον. ὅπως Ἀπολ
λινάει. τὸ δὲ ἄρεται, ἀντὶ τοῦ ἐνέγκῃ.
ἐν ἐκείνῳ δὲ τῷ καρπῷ καὶ ἡ ἀροσίσι πολὺ
κράσιν ἔσται. οὐ γὰρ μόνον ἐν τοῖς ἴσοις

συμπάθει γίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς πο
ταῖς. ὅταν οὐκ ἐκπαγλῇ τῇ ὑγρότητι
καὶ ψυχρότητι πρὸς πλεονοῖας ἔχῃ τὸν ἔξω,
καὶ φέρεται ὑπὸ τῶν ὁμοίων, καὶ τοῖς αὐ
τοῖς ὑδατῶν καὶ μαρμαρίνῃ. διὸ ποτὶ μὲν
ἀκρῶν ἀνακμάσει καὶ καρποφύει, τὰ
μὲν θέρει, τὰ δὲ χειμῶνι, τὰ δὲ καὶ ἔχει. τῶν
ἢ ὅταν κρᾶσις διάφοροι, τῶν δὲ ὁμοίων
καὶ συγγενῆς σφόδρα. τῶν οὐκ ἴσων κρᾶ
σιν ἔχοντων εἰσι, πρῖνος, χῖνος, σκύλλης,
πυρρὸς, κατὰ Πλούταρχον. Οὕτως δὲ
ἀνθέρικος. ἀνθέρικον καὶ ἄρεται τὸ ἄ
ρος τῆς σκύλλης. κατεῖται γὰρ τὸ ἀκρῶν τῶν
ἀκρῶν. ἀπολούθως δὲ φησι καὶ τὸ τῆς
σκύλλης ἀνθος τι καμάρωσθαι περὶ τῶν ἴσων
μὲν καὶ καρπῶν. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον ἀνθος
περὶ τοῦ πρώτου σπόρου διδάσκει ἡμᾶς.
τὸ δὲ δεύτερον, περὶ τοῦ δευτέρου. καὶ τὸ
τρίτον, περὶ τοῦ τρίτου.

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες μετοπταρινὸν ἡλιθὰ πολλοῖ

Γαύτῃ

Γαύτη βεβρίθωσι καὶ ἐσπερίων προπάροιθ' ἔσται
 Γληϊάδων, εἴποι τις ἐπερχόμεν' ἡμιῶνα,
 Οἷος ὕδ' ὅτ' σφῆκεσιν ἐλίσσεται αὐτίκα δῖν' ὅ·
 Θήλειαι δὲ σύες, θήλειαι δὲ μήλα, καὶ αἶγες,
 ὅππότε ἀναστροφῶσιν ὅχ' ἔσται γ' ἄρ' ἔρ' ἐνα πάντα
 Δεξάμεναι πάλιν αὐτίς ἀναβλήσιν ὅχεοντα,
 Αὐτῶ καὶ σφῆκεσι μέγαμ ἡμιῶνα λεγοῖν.
 Ὅφ' ἐδὲ μισγομένων αἰγῶν μήλων τε συῶν τε,
 Χαίρει ἀνολβος ἀνὴρ, ὃ οἱ οὐ μάλα θαλπιδόωντι
 Εὐδίου φαίνουσι βιβαίόμεναι ἐνιαυτόν.
 Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλαις δρακίος ἀροστρεὺς

Αὐτὰρ ὅτε σφῆκες.) ὅταν ἐν φθίνοντι
 σπεινῇ τοῦ ἔτους ἄρ' α', σφῆκες ὑπὸ πλῆ-
 ρους συνθροισμῶν, ἐν πολλοῖς τόποις βλά-
 πονται, καὶ πρὸ τῆς ἐσπερίου τῶν πηλῶ-
 δων ἀναβλῆς, διὰ προσδοκῶν ἡμιῶνα.
 προέρχεται δὲ ὅτ' ἐσπερίῃ πηλῶδων
 ἀναβλῆ ἡμιῶνα ἐπιφέρει. τὸ οὐκ ἐσπερί-
 ων προπαροιθ', ἡρῶν τῶν ἀπὸ ἐσπερίας
 ἀνατίκτουσιν. ἡ δὲ γὰρ ἀνατίκτουσι βί· δ.
 τότε οὐκ ἔτι καὶ πρὸ τῶν ἐσπερίων πηλῶ-
 δων οἱ σφῆκες βλήπονται συνθροισμῶν,
 ὅποις τὸ ἀνίσταται ἡμιῶνα. γίνονται δὲ
 οἱ σφῆκες γὰρ ἐκ γυναικῶν, πηλῶν πρὸ
 τὰ τοιαῦτα ἢ γὰρ, ὅταν ἐκμαλῶδης ἢ.
 Θήλειαι δὲ σύες.) ὑγρότης τῆς γόνιμον καὶ
 λινητικὴν σπερματικὴν διωάμεως. ὅταν
 γυνὴ γὰρ τὸ σῶμα, καὶ τὸ πνεῦμα πῇ ἀνέ-
 σθ' ἄρ' οὐν γίνονται, καὶ ἀπὸ θερμῶν εἰς ὄρ-
 μας, ἀκρῶν ἐπὶ τὸ πρὸ γυναικῶν ἔργον.
 διὸ καὶ οἱ παλαιοὶ τὸν διόνυσον τῇ διμῆ-
 φρᾷ συγκαθίσταντο, ἀνιψίμωροι τὸ γόνι-
 μόν τῆς ὑγρότητος. ὡς περὶ οὗ τὰ φυτὰ
 ἐξ ἀδινῶντα ὅταν δὲ τῇ ἐνκρασίᾳ, ἐκ
 πηλῶδους τῆς ὑγρᾶς καὶ ἐπὶ τοῦ οὐκ ἐκ
 φῆς, οὕτως καὶ τὰ ζῶα ἐν ὑγρῶ ὡς αἰεὶ καὶ
 μαλακῶ μάλα πρὸς συνείσιν ἐμῆται.
 αἱ οὐκ θάλλουσι σύες, καὶ πρόβατα καὶ αἶγες,
 ὅταν ἀπὸ μὲν αὐτῶν τῶν ὁρῶν ἐκμαλῶν

χρῶσιν, ἐπὶ σφῆκεσι καὶ ἐπὶ αἶγας ὅτι ἀρῶ-
 σι, μέγαμ ἡμιῶνα καὶ οὐκ ἐλάσσονα τοῦ
 ἀπὸ τῶν σφῆκων σημαίνουσιν. ὅταν δὲ μὴ
 προαμβάνῃ τὰ προσημαίνοντα τὴν μίξιν,
 ἀπὸ βράδιον τοῦ ἀθισμῶντος ὁ ψυχρὸς, ὡς
 θυμῶν τοῖς πένκσι παρέρχονται, ὅτι μὴ ἔ-
 χοντες ὑποέρχονται ἐκμάττω, προσδοκῶ-
 σιν ἐν διηνότιον ἐκδοῦν τὸν ἡμιῶνα. ἢ
 ταῦτα τὰ ζῶα ἐπιθυμητικῶς ἔχουσι συν-
 σίας ἐν ἡμιῶνι, ἐπὶ δὲ ἐξωθεν τότε τοῦ ὅ-
 γρῶτος, τὸ θερμὸν ἐκδοῦν ὅτι, καὶ ἐκεί-
 νων, ἐκείνῃ πρὸς συνείσιν. διὸ καὶ ἔστι
 φησιν, ὅτι ἐὰν βραδείας καὶ οὐ συνή-
 λους ἐκδοῦν, διὰ τοῦτον οὐ ψυχρὸν τὸν ἡ-
 μῶνα, ἀλλ' ἐκκρατοῦν, ὅθεν καὶ τὸν πένκτα
 χαίρειν ποιοῦσιν. ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς καὶ
 ἀνόμεροις ἔτεσι, τὰ ζῶα πρὸς συνείσιν
 οὐ πρόθυμα. ὅταν γὰρ τὴν πτωχῶν ὑγρό-
 τητα ὀλίγη ἔσται, βραδύτητος τὸ ὄρ-
 μαν. διὸ φησιν, ὅφ' ἐκδοῦντα τὴν συνείσιν, ἐν
 θυμῶν παρέρχονται τοῖς γυναικῶν. ἢ γὰρ πηλῶ-
 δων ἐπιθυμία δὲ ὑγρότητος πηλῶν ἐκδο-
 γίνονται. χαίρει οὐκ ὁ ἀνολβος ἀνὴρ, ἡρῶν
 ὁ πρῶτος καὶ ἀνέμωρος, ὅτι οὐ πάντων αὐτῶν
 θερμανομένων ἀπὸ ἀμεινῶν, ἐν δὲ τῶν τὸν ἐ-
 νιαυτὸν γυναικῶν ἀποφάνουσι. τὸ δὲ βί-
 βαιόμεναι, ἀντὶ τοῦ βιβαίμεναι πρὸς συνεί-
 σιν. Χαίρει.) καὶ ὅταν αὐτῶν γυναικῶν
 εἰς ὡρὴν

θνήσκον ἀφανίζοντες, ποταμίαι τε ἔγγις ἀλ-
λῆλων ἐγγύνοντο λαμβάνται καὶ παντῶν, ὥς
ἔστι σκοπεῖν. ὁ δὲ ποταμὸς δύνει ὁ ἀρχὴν γὰρ
θίσειας ἴχθυον φησὶν τοὺς λαμβάντας, ὅταν τι
τοῦ αἵματος παχυμερέστερον ἐκθλήθῃν εἰς τὸ
αἶμα, τῇ δὲ αἵματος δύνῃ ἐνδύθῃ, ἔτα πῶς
πλήθονα δύνον ἐπιρροῦσιν τῆς συστροφῆς
φύονται. διὸ συμβαίνει αὐτοὺς καὶ μέγισ-
τος αὐτῶν ὁρᾶσθαι καὶ ἥπλους, ὥς ἂν πο-
τε μὲν, ἐπιπλάουσιν τῆς συστροφῆς αὐξί-
σθαι, ποτὲ δὲ λησύνουσιν συστροφῇ. ταύτη
γοῦν καὶ εἰς τὸν ἀρκτινὸν οὐ συνίσταται
μάστιξ τόπος, ἀλλ' ἐνθα πεποιημένη ὅ-
ν παχυμερὴς ὅστις ὁ αἵμα. κατὰ τὴν τὰς φά-
σας αὐτῶν καὶ πάλιν δὲ λήσιν, φροῶς
συμβαίνει γίνεσθαι τοῦ αἵματος, αὐχμῶς τε,
καὶ ἐκ τῶν ἐναντιῶν ἐλατύνουσιν ὁμοῖον
κατὰ δυνάμειν γίνεσθαι αὐτῶν, ἅτε δὴ

ἐν αἵματι τῆς συστάσεως αὐτῶν γινόμενης,
ὅταν καὶ ὁ Αρατὸς γένηται, αὐχμῶν αὐτοῦ
σύμβολα πρᾶξι δυνάμει ἀρχόντας. Ἰππὸς
κράτης μὲν τὸ ὀρθόρροον εἶνα γὰρ
τὸν λαμβάνει, καὶ οἱ μὲν λοιποὶ ἰδίας αὐ-
τῶν τὰς λαμῶν ἀποφύονται. ὁ δὲ κατὰ
ἀνάγκασιν, τὴν, ὥς ἐπὶ τὸν κληρὸν ἀπὸ τῶν
ὀφθαλμῶν, δὲ τὴν τῶν ὕδατων ἀναθυμίασιν,
εἰς αὐτὸν ὀκνῶς φάνεσθαι. σφόδρα δὲ φη-
σιν, ὅτι ἡ ξηρὰ ἀναθυμίασις, ξηρὰς τὴν
καὶ αὐχμῶν ἐκ τυχάνουσιν, ἀναδιδομένη
νῆ, ποιεῖται λαμῶν, ἀσπίδος λαλομένη
νους. ἡ δὲ τῆς ἰδίας θερμότητος ὅ-
ντος ἀπομύνη ἐλατύνει ἐκ τῶν ἀπομύνησιν,
οἷον ἀσπίδος ἡ ἀκτῖνας ἀναπείμει πῶς τὸ
αἶμα. τὸ γὰρ πῦρ ἀνωτέρω φησὶν φέρεσθαι. τὰς
δὲ ἀκτῖνας τοῦ παντὸς ἀσπίδος λαμῶν εἶ-
νομίζουσιν.

Οὐδ' ἐμεν ὀρνίθων ἀγέλας ἠπειρόθεν ἀνὴρ
ἔκ νήσω ὅτε πολλὰς ἐπιπλάσασιν ἀρούρας
ἔρχομενός θέρους χεῖρες. πόδι δ' εἴδ' ἱε δ' αἰνῶς
Ἀμντῶ, μὴ οἱ λευκὸς καὶ ἀχυρμῶς ἔλθῃ
Αὐχμῶ ἀνιθίς. χεῖρες δὲ πον ἀπὸ λῶν ἀνὴρ
Αὐτῆς ὀρνίθεσσιν, ἐπὶ τὴν ἡτὶ μέτρον ἴωσιν,
ἔλτῶμεν μετέπειτα πολυγλάγεσσι γνῖαυτοῦ.
Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἐλπίδες ἀλλοθεν ἄλλοι
Ζώοντες αὐθροῦται. τὰ δὲ πᾶς ποσὶ πάντες ἐτοιμοὶ
Σύματ' ἐπιγνῶναι, καὶ εἰς αὐτῶν ποιήσασθαι.

Οὐδὲ μὲν ὀρνίθων. ὅταν ποταμοὶ ὄρα-
οἶθων ἀγέλας ἀπὸ τῶν νήσων ἔρχονται ἐ-
πὶ τὴν χερσον, οἱ γὰρ περὶ τοῦ θέρους
ἀγωνιστῶν, αὐχμῶν τε καὶ αὐχμῶν γί-
νεται. οἱ δὲ βυκόλοι γινώσκει μάστιξ,
ὅταν μὴ κατὰ πλῆθος συνιθροισμένη γί-
νεται ἐπὶ τὴν γῆν, ἀλλὰ τεταγμένως ἐ-
πὶ τὴν γῆν. πολυγλάγεσσι γὰρ ποταμοῖς
καὶ τὸν ἐν αὐτοῖς, ἔτα ἡ τοῖς οἰκτό-
μιν τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀσπίδος. καὶ φη-
σὶν ὅτι τὸ ὕψος τῶν ὀρνίθων οἱ ἀνθρώ-
ποι, καὶ λακοπαθοῦνται, καὶ μὴ βίβας

οὐκ ἔχοντες ἐν τῷ βίβῳ, ἀλλὰ μόνον τὰ περὶ
τὸν λῶν σκηνῶν, ἡ μὲν λατρεῖς ὁ
ἐκ δυνάμει καὶ ἐκ τῆς ἀσπίδος, ἡ δὲ καὶ προσδο-
κῶντος δὲ τῆς μετὰ τοὺς παρατηρήσεις
γινώσκεισθαι. περὶ τὴν ὀρνίθων ἀεὶς οἰ-
κῆς φησὶν, ὅταν μὲν φησὶ καὶ ὕψος ἡ
ἀνὴρ, τὸ τῶν καὶ αὐτῶν βυκόλοι
καὶ ἀναφύονται, καὶ τὰ ἐν αὐτῶν ὀρνίθα ἀ-
ναφύονται. ὅταν δὲ αὐχμῶν ἡ καὶ ξη-
ρὸς, τότε παντὸς τῶν νήσων μὴ ἀναφύ-
ουσιν,

ἐπὶ τὴν γὰρ τὰ ἐν ταῖς νήσοις ὄρνικα φά-
γουσι, ἅς τινι δυνάμει, ἢ ἀπὸ δόξης πρέ-
πει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἵκε τῶν νύκτων πε-
τόμενοι, τοῖς γεωργοῖς σημεῖον αὐχμῶν καὶ
ἀπορίας εἶναι. ἔα δ' ἐμμετροὶ χωρῶσιν,
ὁμοῦ πῶς διανοῦσι, καὶ ἡ αὐχμῶν ἀνικθῆναι,
ἔργον βλαβῆς ἀπὸ τοῦ αὐχμῶν. ξυρόσθαι
γὰρ αὐτὸν τῶν ἀπορίας τυγχάνουσιν, ὥς
φασὶ Πλούταρχος, θάλασσαν καὶ ῥαῖον ἑὸν
μυροῦ κατασημαίνει ἀντιλαμβάνονται,
διὸ καὶ τὰ ὄρνικα φάγου, καὶ τοῖς ἡπείροις
προσπελάσει. καὶ ἀχθῆναι μὲν ὁ γεωργὸς
τῇ τῶν ὀρνιθῶν ἐπιδημίᾳ, τὸν αὐχμῶν δὲ
πολλῶν. χαίρει δὲ τὰς αὐτὰς ὀρνίσι ὁ

αἰσώπῃ, ὅταν ἐν αὐτῇ καὶ τεταχμένως
φύονται, ἅς πληθύνουσιν ἀλλήλους γινώσκου-
μεν, ὅρα δ' ἐν ὁμομορφίᾳ τὸν αἶρα.
Οὕτω γὰρ μοιχοὶ. ἡ τοῦ καματηροῦ καὶ
πλανήμενοι ἐν ποταμοῖς πρᾶγμασι, ἄλλοι
δὲ ἄλλων ἔργων καὶ ἐλπίδων ἰσχυροῦ. ὁ μὲν
γεωργὸς ἀπὸ σπληνῶν, ὁ δὲ αἰσώπης ἀπὸ
τῶν ἀπορίας, οἱ δὲ νῆες ἀπὸ θάλασσης.
καὶ τὰ πᾶσι ποσὶ σημεῖα, ὅντιναι τὰ πλη-
σίον γινώσκουσιν πάντες ἱστοί, καὶ ὁ μὲν
ταχεύονται καὶ τὰ ἐν τῇς σημεῖασι,
ἡ τοῦ ἀπαντα ἀποδιδόντα, δινατὸν ἂν
πρόγνωσιν ἀγαθῶν ὕστερον, ἢ ἐπὶ ξηρα-
τὰ ἐκείνου.

Ἄρνας μὲν χειμῶνας ἐτεκμήσαντο νομῆες,
ἔς νομόν ὁππότε μάλλον ἐπιγόμενοι τροχόωσιν.
Ἄλλοι δ' ἀγέλης ἑρῖοι, ἄλλοι δὲ καὶ ἄμνοι
Εἰνόςιοι πάλωσιν ἐρεῖδόμενοι λεράεσιν.
Ἡ δ' ὅπως ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσονται πόδες,
Τέτρασι οἱ λεῖφοι, λεραοὶ γὰρ μὲν ἀμφοτέρωσιν.
Ἡ καὶ ὅτ' ἀγέλης ἀκούσια ληνήσονται
Δείλῳ εἰσελάοντες ὁμῶς, τὰ δὲ πάντες ποιήσας
Δάκνωσιν πυκνῆς λελιδόμηναι λιθάεσιν.
Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρότου καὶ βουκόλοι ἀνδρες
Κινυμῆν χειμῶν. ἐπεὶ βόες ὁππότε χηλᾶς
Γλώσση ἰσχυμαίοιο ποδὸς πρὸς λιχμήσονται,
Ἡ λοιπὴ πλοῦτος ὕδρ' ἐξίτερας τανύσανται,
Ἀμβολίῳ ἀρότοιο γέροντι πέλωται ἀρόβος.

Ἄρνας μὲν. οἱ ποιμένες φασὶν ὅ-
ταν θάσσονται τοῖς ἄρνας μετὰ καταπέ-
ξιν ἐπὶ τὴν νομὴν ἔρχομενους, καὶ μὲν
τιμωροῦνται. Ἄλλοι δ' ἀγέλης
ἑρῖοι. ὡς αὐτὸς δὲ ὅταν κείνους ἢ ἄμνους
ἐν ταῖς τριόδοις ἴδωσι τοῖς κέρασι διερε-
δομένους, τινὰς δὲ τοῖς ποσὶν ἀπομένους,
τοῖς δ' ἄρνας τοῖς τέτρασι, τοῖς δὲ τελέους
τοῖς ἐμπροσθίοις, καὶ ὁμοῦς γινώσκουσιν
ἀρχομένους, καὶ μὲν ὁ νόμος καὶ σημεῖα

ον. καὶ μὲν οὖν τοῖς κέρασι ἐρεῖδονται, τὰς
χοῦσι, τῆς περὶ τὸν αἶρα αἰσθάνομενοι φύ-
ξιν. ψυχραίνοντα γὰρ αὐτῶν τὰ κέρα-
τα, ληνισμὸς ἐκείνους. καὶ ἡ ἀναπλήσις
τοῖς ποσὶν, ὅπως κατὰ τὴν ἀγέλην ὡ-
σι, τοῖς μὲν τοῖς τέτρασι ἀπομένους πο-
σὶ τοῖς κουφοτέρους, τοῖς δὲ τελέους τοῖς
δυσί, ἀπὸ βαρυτέρους, καὶ μὲν δὲ ση-
μεῖον. ταρασσονται γὰρ τοῦ μὲν καὶ κα-
ταβῆναι ὁμοῦ αἰσθάνομενοι. ἢ μὲν οὖν

μάχη, ὑγρότητα τοῦ ἰνκιδάλου δικαῖ. ἡ
 δὲ ἐπὶ τὴν νομὴν ἄφειξις, ὅτι παλαιὸν τὸ
 θερμὸν δὲ τὴν ἀντιπαραστάσιν ἀθροί-
 ται ἅς βάθην χαροῦν. καὶ ὅταν οὖν ἐκ τῆς
 ἀγέλης ἀκοντοῦ ἐπὶ τὸν σαθρόν ἐπαί-
 νται, ἐκείνους δαίης ἀπὸ τῆ ποιμνίου
 λαύνηται, αὐτοὶ δὲ πλησίον ὄντες τῶν ποι-
 μνίων, ἀπλησύνειρον παντοχόρῳ τὴν νο-
 μὴν προσφέρωνται, καὶ περὶ τῶν ποι-
 μνίων τυπύμνηοι τοῖς λίθοις, πάντα τὰ
 τοιαῦτα σκητὰ χαμῶν. Δαίμονες δὲ
 λαόντες, ἡγοῦν κατὰ τὴν δαίην ἐλαύνον-
 τας αὐτοὺς. ἀκούσια δὲ ἐσέρχονται, ἐπε-
 ρὶ αὐθιγὰ νόμῳ τῆς παραχρῆς τοῦ ἀέρος,
 ἐμπορεῖαν βούλονται φροῦς. ὅταν οὖν
 οἱ νομῆς ἴδωσι τοὺς ἄρκες ἐπὶ τὰς νομὰς
 προθυμότερον ὀρμῶντας, χαμῶνα σκητὰ
 οὖνται, τῶ βούλησιν διδοικόντα τὰ θερ-
 μαστα, μάλιστα συγκαταστήτα λεωνθῆ
 πολλὰ φροῦς. Εκ δὲ βοῶν ἐπύθον
 το.) καὶ τῶν βοῶν σημεῖονται οἱ γὰρ

οὐροὶ γηκσόμενον χαμῶνα, ὅταν τὰς χη-
 λὰς τὴν ἐμπροσθίαν ποδῶν τῇ γλώσσῃ περι-
 κέχασιν, ἡ κατὰ τὸν διεξιόν μιν ἀνα-
 κλίνονται. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ χα-
 μῶν ψυχρὰ ἡ γλῶσσα, ὁ βοῦς ψυχρὰ
 μὲν τὴν χιτῶν τὴν ἐμπροσθίαν, τῇ πε-
 ριχμῇ σφαιραῖται θερμαίνειν. τοῦ γὰρ
 ποδίου ποδὸς οὐ διακταί τῇ γλώσσῃ
 κέκεσθαι. φησὶν οὖν τοῦτο ἀρχὴν χαμῶ-
 νος. Ἐπὶ διεξιγὰς, τὸ γὰρ φρεσὶ καὶ
 χαμῶνα δὲ αὐτῶν τὰ ἀνώνυμα, προθε-
 μαίνουσι δὲ αὐτῶν οἱ βοῦν τὸ ἵππερ, ἐν
 τοῖς διεξιούσι τοῖς καὶ μέρεσι λεύκοντες,
 οὕτω κατανέμονται. τὸ δὲ ἀμβολίον ἀρά-
 τοιο ἔπρη, ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀνθὺς ἀροφίωμος,
 ἀπὸ καὶ βροχίῳ ὀλίγῳ ἴδωμεν. ὃ γὰρ
 ἐν ἀρχῇ χαμῶν τοῦτο ποιεῖ, τὴν μέ-
 λεσιν ψύξιν προφυλαττόμενος. ἀναβολὴ
 οὖν ἀρόφον ἀπὸ τοῦτο ὁ ἐμπροσθὶ ἄρκε-
 φρεσὶν ἐκκμήματο.

Ἡ δ' ὅτε μυκηθμοῖο πόριπλοι ἀγέρονται,
 ἔρχόμενα σαθρόν δὲ βόες βουλύσιον ὤρην,
 σκυθραὶ, λεμῶν πόριες καὶ βουδοσίαιο,
 αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχέμεροι ἐμπλήσεισθαι.
 οὐδ' αἶγες προνοιο πόριπλοισι ἀκαίνθαις,
 εὐδίοι, οὐδὲ σῦες φερυτῶ ἐπιμαργαίνουσαι.
 καὶ λύκος, ὅππότε μακρὰ μονόληκ ὤρνηται,
 ἢ ὅτ' ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένη ἀνδρῶν
 ἔργα κατέρχεται σκέπας χατέοντι εἰκόως
 ἐγγύθεν ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λείχῃ αὐτόθεν εἴη,
 τρεῖς πόριπλοισι νοῦς χαμῶνα δοκδίσιν.
 οὕτω καὶ προτέροις αὐτὸν σήμασι τεκμήρια
 ἔδοξεν ἀνέμων ἢ χέματ' ἢ ὑετοῖο.
 αὐτῶν, ἢ μετ' αὐτῶν, ἢ τριτάτῳ ἔτ' ἐς ἡμῶν.
 ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετριγότες, εἴποτε μέλλω
 εὐδίοι ἐσκήρτησαν, εἰκότες ὀρχηθμοῖσιν,
 ἄσκεπτοι ἐγγύθεν παλαιότεροις ἀνθρώποις.

Ἡ δ' ὅτι

Ἡ δ' ὅτε μυκηθμοῖτο. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ
ταρ μετὰ πλείονος μυκηθμοῦ οἱ βόες ἐπέ-
γονται ἐπὶ τῶν παθόντων, αἱ δὲ διαμάχης ἐ-
νάσσονται τοῖς ποσὶ, λαοῦ δ' ἐπὶ τῶν λα-
ῶν, χειμῶνα σημαίνει. τὸ οὐκ ἐκείνη-
σι, ἀντὶ τοῦ πεπληρωμέναι. σκυθρὰ δὲ,
σκυθρωπά. τὴν οὖν διήλυν σκυθρωπὰ
ἀπὸ τοῦ χειμῶντος καὶ τ' βουδοσίου, ἢ ἔσ-
του τὴν βόσιν καὶ προφῶν παρέχοντες τὸ
ποῦν, ἐπὶ τῶν παθόντων παραγενόμενοι, ὥς
πολυήμεροι βολόμενοι ἐμπενησάδῃ, καὶ
ὅσα τοῦτο ἐκνηρῶς ἐπὶ τῶν παθόντων ἐρχό-
ναι, χειμῶνα προσδίδονται καὶ συγκλησ-
μὲν, διὰ βούλοντι ἐμπενησάδῃ. Οὐ
δὲ αἶψα πρίνοιο. καὶ αἶψα δὲ ὅταν με-
τά τινος ἐπέξῃως ἐρίωνται τὰς πρίνας,
καὶ τοῖς λαοῖς ἀποσπῶσι, χειμῶνα ση-
μαίνει, προσπαθάνουσι τ' ἀπὸ τ' νομῆς
ἰόρορ. Οὐ γὰρ σὺν φορῶν. καὶ οἱ σὺν
δὲ πρὸς τῶν φορῶν, ὅταν βόρβορον, ὅ-
ταν ἀπλήσις ἔχωσι, τὰ ὅμοια σημαίνου-
σι. τῶν γὰρ ἐσόμενον διδοικότες χειμῶνα,
καὶ συγκλησμένον τοῖς βοσκήμασιν ἐχον-
τὶς βέλονται. Καὶ λυκος ὁπότι. καὶ λυ-
κοὶ ὁπόταν καταμύνας γυνόμηναι ἐπιμη-
κέρδορ ὠρύνοντες, καὶ ὅταν ἐμὴ γυνὴ πρᾶσι

νεδὴ τοῖς τ' γυνώσκοντες ἐργαίσι τελεῶσι, αὐ-
τὰς ἀπλησόμενοι τὰς ἀνθρώπων, ὅσα τὸ χεῖ-
ρα ἐν αὐτοῖς σκίπης, χειμῶνα σημαίνου-
σιν, καὶ τριῖς ἡμέρας. καὶ ἐπὶ τ' προσημέ-
νων γὰρ πάντων τὸ αὐτὸ δὲ πρᾶσι, ἀπὸ
τ' ἐκείνης ἡμέρας μέχρι τ' δυνάμεως, ἢ
καὶ ἑρτίης, λέγεται δὲ, οἱ μὲν τὴν ἰστίαν, οἱ δὲ
τὴν ἐνέσθην ἀναδόν, ἵνα τι ἀρπάσῃ.
τότε οὖν χειμῶνα δὲ προσδίδοντες τριῖς
ἡμέρας, τοῦτο γὰρ ποιεῖ, ὥστε τοῦ προπαθ-
τὴν τοῦ ἀέρος ταραχῇ, καὶ πρὶν συγκλη-
σθῆναι τὰ θέρμματα, ἀρπάσαι τι καὶ πα-
ραχῇ ἐαυτῶν προφῇ. τὸ οὖν ὅτις πρὸς
τελεμίνης ἡοῦς, ἀντὶ τοῦ τρίτον τῆς ἡμέ-
ρας παρελθούσης, ἤκουσιν μετὰ τ' ἡμέρας.

Οὕτω καὶ προτέρως. ὁμοίως φησὶν
καὶ πρὶ τῶν προσημνίων σημαίνοντες ἔχει.
ὥς ἡ παραχῇμα τοῦ ἀέρος σημαίνουμένης,
ἢ πρὶ δύο ἡμέρας ἢ τρεῖς. Ἀλλὰ γὰρ οὐ γὰρ
μύνες. καὶ οἱ μύνες φθιγγόμενοι καὶ σκιρτῶ-
ντες, ὁμοίως τε γινόμενοι ὀρχομένης, χειμῶ-
να σημαίνουσιν. καὶ γὰρ καὶ οὐ τὸς τ' ἀέ-
ρος πλῆσις αἰθανόμενοι, τοῦτο ποιοῦσιν.
ἢ ὅτι ἀδινῆς καὶ λυκὸν τὸ δέμα ἔχοντες,
ἐπὶ δὲ ψυχρὰν γυνόμηναι τὴν γυνὴν πα-
τήσασιν, καὶ φέροντες τὸ λυκὸν, ἀπονται.

Οὐ δὲ λιώεις. καὶ γὰρ τε λιῶν ὠρύξατο ποσσὶν
Ἀμφοτέρους χειμῶντος ἐπερχομένου δ' οὐκ ἐνῶν.
Καὶ μὲν δὲ ὑδατος καὶ λαρήντος ὥχετο χέρσῳ
Χειμῶνος μέλλοντος ἐπαίσια δα ὁλοῖο.
Καὶ μύνες ἡμέριοι ποσσὶ σιβάδ' αὖ σφῶντες
Κοίτης ἐμείρονται, ὅτ' ὄμβρου σήματα φαίνοι,
Καὶ ἑνοὶ χειμῶνα μύνες τότε μαντεύονται.
Τῶν μὲν ἐν λατόκην. λαλὸν δ' αὖτὶ σήματι σήμα
Σκέπη δα. μέλλον δὲ δυοῖν εἰς ταυτὸν ἰόντοι
Ἐλπωρὴν τελέθοι. τριτάτω δὲ καὶ θαρσύνσεως.
Αἰεὶ δ' αὖ πρὶόντος ἀριθμοῖς γνῶντος
Σήματα, συμβάλλων εἴπου καὶ ἐπὶ ἀξίῃ τοίῃ
Ἡὼς αὐτέλλοντι κατέρχεται ἢ κατιόντι

ὁπόδου

Τῶν ἄκνυδης πάντων ἐσκεμμένῳ ἔς ἐνιαυτὸν,
οὐδέποτε χεδίως κεν ἔω' αὐθέρει τεκμήριο.

Τῶν ἄκνυδης πάντων.) ὁρῶν ἀθρόως
ὡς ἔπομψεν ἐκινθόντων, ἥ τι ἀπὸ τῶν με-
τιώρων καὶ τῶν περὶ τῶν ζώων καὶ φυτῶν,
οὐκ ἄν χεδίως τεκμήριο, ἐπὶ ταῖς γινού-
μενάς τοῦ περὶ χεντῶν ἡμᾶς ἀέρος με-
ταβολαῖς, ἀλλ' ἀκρεβέστες τὰ περὶ αὐτῶν,
ἢ τούτων πάντων, εἰ ποίησαι κατὰληψιμ-
ν καὶ παρατήρησιμ ἀκείνῳ, τῶν τι ἀπὸ τῶν

μετιώρων καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσηκμέ-
νων, οὐδέποτε πιθανήσιν περὶ τὸν αἰ-
ρα, ἀντὶ περὶ τῶν πρὸ τῶν τοῦ λατασῆ-
ματῶ. τὸ οὐδ' οὐδέποτε χεδίως, ἀντὶ τῶν
οὐκ ἄν χεδιάσθαι ἀκὴ τι σημειώσαιο, ὅ-
ταν ταῦτα μὴ σκοπῇ, μέτρον ἢ τῆς τυρῆ-
σις τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐνέχῃ. τὸ χεδίως οὐδ',
ἀντὶ τῶν προσφάτως, ἀσκόπως, παρέργως,
προσπῶς, καὶ ὡς ἐτυχε.

Ε Π Ι Λ Ο Γ Ο Σ.

Ταῦτά γε ὧ ἰουλιανὲ σωμαγαγόντες, ταχέϊον πεποιή-
μεθα τῶν ἐπαγγελίᾳ, ἄλλοις μὲν μελέτω γραφὰς ἁλ-
λοίας ποιῆν. καὶ εἰ μὲν πρῶτος ὁ Ἄρατῶ μνησθεῖν, πάντα τὰ
πρὸς περὶ τῶν διερομένων. εἰ ἡ πρὸς βοώτων, τὰ πρὸς ἐκείνων. εἰ ἡ
πρὸς ἀργῶν, τὰ πρὸς τῶν ἀργοναύτας. τοῖς γὰρ βελομένοις τὰ
πρὸς μήκισα βιβλία καταλιπεῖν, καὶ πλείονα καὶ τοῖς ἀναγκαῖς
ἐκτός, ὅσα αἰδέομαι. ἡμᾶς ἡ ἐγκαίρως τὰς ἐξηγήσεις ποιησά-
μενοι, καταλείπομεν τὸ πρὸς τῶν ἐκ σωματικῆς ἐκδόσεως.
εἰρητῇ ἡ πάντα τὰ ἀναγκαῖα ἐκ σωτελούντων πρὸς τὸ σαφές
ἐκπιδείκναι, ὥς ἀν' αὐτοῖς εἰς τὰ μαθημάτων φιλοσοφούντι
ἐξηγήσασθαι πρὸς τὸν ὡς. τὰ ποιήματα δὲ λίαν φανερώς (ὡς
λέγουσιν) ἐξ ἀγωνίας πρὸς ἀλέλειπται. τί γὰρ ἡ πρὸς ἡ καίρου
ἐνδύκνυδι πολυμάθειαν, καὶ καταλέγειν ὅσων καὶ ἡλικῶν ἄσ-
εως ἐκαστον ἄστρον, ἐκ θύσεως διηγεῖται ἐκλύκων πολλῶν,
μηδὲν εἰς τὸ ποίημα σωτελούντων, καὶ τὰ ὅ-
λα, ὅσα γράφουσιν ἀμέτρως, οὐ πολὺ
μάθειαν τῶν αὐτῶν εἰς μέτρον
τιθέντες, πάντες δὲ τοῖς
λόσοφοι δέλονται
εἶναι.

Τίλῳ τῶν τοῦ Ἀράτου φαινομέ-
νων καὶ διόσημείων,
καὶ τῶν τοῦ Θέωνος χολίων.

RODVLPHI ²²⁷

BRVGHENSIS AD THEO:

dorichum Platonium, in tra-
ductionem planisphaerii
Claudij Ptolemæi,
Præfatio.

QVEM AD MODVM Ptolemæus, et an-
te eum nonnulli ueteris authoritatis
uiri antiquas scribunt historias: quæ
cunctis disciplinalib. scientijs finis
est, ipsa earundem omnium principium extat,
naturæ comitata seriem, cuius omnis ferè termi-
nus in originis meta concluditur. Quod quo-
niam præsentis est negocij, locus exigit ab in-
tegro exponi, ut plane constet, quò nam præ-
sentis instituti spectet auspiciu: ac ne longe
fiat digressio, nihil prohibet, quin ad imita-
tionem alterius translationis nostræ, hic quoq;
breuiter commemoremus, ne si diutius immo-
remur, scribentis intentionem suspendamus.
Narrat quippe, transacto primo & uniuersali di-
luuio, quando primum undis ad priorem alue-
um reuersis arida apparuit, senem cum filijs su-
perstitè, cum ex Armenia, temperatiores auras
sequutum inter Tigrin & Euphraten desedisse,
& in quarto climate, quo postea Babylonia sur-
rexit, constituisse. Hic ex nepotibus eius quidam,
filius (ut ferunt) primogeniti, planè quidem an-
tequam nepotum successio longe à Mesopota-
miae ter-

miæ terminis diffunderetur, diuino nutu com-
 motus, primus sidereos cursus, sequutus effe-
 ctus, mirari coepit, à quo paulatim sequentis æ-
 tatis studium in orbe deriuatum, eo usq; accre-
 uit, quoad plane demum deprehenderent scien-
 tiam, principe loco in geminas diuidi species, in
 motus coelestes, & motuum effectus: tanto qui-
 dem interuallo discretas, quanta est inter disci-
 plinale studium & naturalem speculationē di-
 stantia. Quare eius, quæ motum sequitur, om-
 nis uis & ratio, in numero, mensura & ponde-
 re cōstat, ut omnis matheseos disciplinæ, & pri-
 mordialis & finalis extiterit causa. Est enim mo-
 tus stellarū bipartitus, in eundem & diuersum,
 quorum alter accidentalis omnibus idem, alter
 proprius omnifariam diuersus, atq; eidem con-
 trarius, uterq; circularis, ut necesse fuerit ad con-
 cepti artificij constitutionem & dimensionem
 circulorum, & habitudinem mutuā, motuum
 diuersa proponi studia: quorum, quoniā pri-
 mi traduntur autores Indi, & Persæ, inuentio-
 nem Ægyptij quoq; sequuti sunt. Idem ergo
 motus, quoniam est æquabilis circuli super cen-
 trum, & axem immobilem omnia continentis
 sphaeræ, seorsum hunc scribendum duxit Pto-
 lemæus: quippe in ipso tanquā uestibulo astro-
 nomia, quasi thema quoddā totius studij pro-
 ponēs, ita ut idem diuersi principium, & æqua-
 litatem inæqualitatis cardinū intellexit. Nec ut
 opinor

opinor falsa imaginatione abstrahor, quòd in
omni coelesti motu, & in motus effectu, sic eum
autorē habet sine imitatiōe. Ex quib. & Ionica
lingua duo uolumina collegit, primam Theori-
cen, alterum Tetrastin appellans, arabice dicta
Almagesti & Alarba: quorum Almagesti qui-
dem, Albeten commodissime restringit: Tetras-
tin uero, Albumazar non minus commodissi-
mē ampliavit. In utroq; & ipse & sequētes eum,
illas diuidentes ordinant, ut quoniā altera sub-
mota, relinqui altera nō possit, nec conuertitur.
Illa naturaliter ut finis est disciplinalis studiū, na-
turalis quoq; speculationis existit origo, cuius
prior pars superioris mundi, sequens inferioris
naturam contemplatur: id autem est, mate-
riales rerum causas, quemadmodum illa forma-
les, omnis uidelicet geniturae principia post pri-
mam ipsam causam utranq; originantem, ut in
eo quod de essentijs instituimus planius pate-
bit. Cum itaq; motus quidē sit huius: effectus
uero motum consequens, omne hoc studium
ab eodem motu rectissimē inchoat. Quod er-
go omniū humanitatis studiorum, summa ratio
& principiū est, cui potius destinare quam
tibi, quem primam hoc tempore philosophiæ
sedem, atq; immobiliter fixam uaria tempestate
fluctuantium studiorum anchorā quandam, pla-
ne & noui et fateor. Nec etiam (dijs placeat) me,
ut iners uulgus solet, inuidia teneat, ut sponte
ff : quidam

quidem aut mendatio locum præstem, aut ueritatem dissimulem: tibi inquā dignissime præceptor Theodoriche, in quo haud equidem ambigam, Platonis animam coelitus rursus mortalibus accommodatam. Quo factum est, quod haud aliter quā aureis culmis Cererē, maturo palmitē Bacchū, unū te Latini studiū patrem, principis astronomiæ donandum iudicarem: quippe cū nec ego quo offerre, melius haberem, nec tibi quicquā acceptius sapientiæ dono cognoscerem. Secundo uero (quod solertiam tuam minime latere potest) ut id alijs quoque per te innotescat, quanta præsumptione nomen astronomiæ sibi usurpant, qui nondum principiū eius uiderunt: quæ sine rebus præmissis ita possibilis est, ut Icarus uolare potuit: nisi his qui nouo ingenio, conuersis disciplinæ gradibus à fine incipiunt, qui tanquam neglecto naturali gressu retrocedentes, postpositis nimirum luminibus, cæcum carpant iter necesse est. Tertio uero, ut quoniam tanti uiri primarium hoc opus coelestis scientiæ, quasi clauem quandam labor noster nunc tandē Latio cōfert, antequam in profanas insidiantium manus incideret, tua sanctissima constaret autoritate. Quantā enim putas hominū partem hoc tempore superstitem, quæ priuata contenta sorte, non alieni cupiditate boni ferueat, aut potius odio cōtabescat: quæ passio maximā Latinitatis inopiam huc usque fecit, nec dum

nec dum licet pereunte materia quiescēs. Quin
me quoq; qui longe inter alios latere optabam,
usq; adeo sapius impellit, ut tanquam cedens
inuidiæ uoto, remissoq; tanto labore, potius ad
commune quodlibet mundi negocium cōfugi
am: cum præsertim cunctis iam animi diuitijs
postpositis, nihil præter fortuitas opum sarcina
nas in pretio haberi uideam: nisi te tantum uir-
tutis exemplar habeam, quem nec labor uincit,
nec deliciæ corrumpunt, nec potentissima per-
uertit ambitio, iterum quoq; cæteris diffugien-
tibus, desertæ, & tanquam medijs expositæ flu-
ctibus, philosophiæ naufragium patiaris. Tu-
am ergo uirtutem quasi proprium speculum
intuentes, ego & unicus atq; illustris Rober-
tus Cataneus, nequiciæ licet displicere plurimū
possit, perpetuum habemus propositum, cum
(ut Tullius meminit) misera sit fortuna, cui ne-
mo inuideat. His habitis ne diu differamus, ab
ipsis eius uerbis tractatus initiū statuamus, non
aliā transferendi lege, quā qua antea ipsum in
Arabiam Maslem transtulit. Facta est transla-
tio hæc Tholosæ Calendis Iunij, anno domini
M CXLIIII.

CLAVDII PTOLEMAEI SPHAERÆ

A PLANETIS PROIECTIO

in planum, incipit.

Vm sit possibile o Syre, & plurimū ne-
cessariū, ut in plano representent circuli
in sphæ

in sphæram corporeā incidentes, tanquam esset plana, consultum uisum est in ueritate scientiæ, ut qui hæc scire uoluerit, describat demonstrantem rationem, qua assignari conueniat circulum decliuem: & circulos æquidistantes circulo æquinoctiali: pariter & circulos notos, per circulum meridianū: & quicquid intenditur, adaptatū ei quod apparet in sphæra corporea. Cogit ergo huiusmodi ratio, loco meridiani circuli rectis uti lineis. Decliuem uero inter circulos æquidistantes, recto pari utrinque distantia, quem medium secet in hunc modum. Describamus itaque circulum æquinoctialē notis A B G D circa centrum E, cuius diametri orthogonaliter se secēt A G & B D. Intelligamus ergo alteram diametrum meridianū circulum, punctum uero E, polum septentrionalem. Nec enim alterū cōuenit apponi in planicie, spectantē ad hunc, quemadmodum in sequentibus cōstabit: quoniam septentrionalis in parte nostra perpetuo appareat, is potius accommodus est ad planitiem, cuius est nostra assignatio. Oportet ergo circulorum æquidistantium recto, septentrionalem intrinsecus describi, australem uero extrinsecus. Quod ut recte fiat producimus lineā A G utranque in partē, sicque de circulo A B G D ex utraque parte G duos arcus equales resecimus. De super G H infra G N, cōtinuamusque rectis D lineis cū utrisque notis: ita quidē, ut D H M lineā A G perueniat

ueniat, & locum K assignabis. D N uero in lineam A G, quā quo loco tetigerit G notabit. Quo facto, fixo centro ad mensurā E K, fiet circulus super diametro K M, sicq; non moto centro, consequenter & alter fiet ad mensuram E C lineæ, super diametro C L. Diuisa deinde C M per medium circa diuisionis punctū K, describatur circulus ad mensuram medietatis. Dico ergo illos duos circulos æquidistantes, æquinoctiali pari utrinq; distantia. Tertium uero super K centro declinem, quem C M linea per æqualia secat, quousq; utrunq; illorum attingat, alterum ad notam M, alterum ad notam C, æquinoctialem per medium, quem ad opposita duo puncta B & D intercipit. Quod ut ratione constet, continebis linea recta D M, ad punctum Z, æquinoctialem circulum transiens. Quoniā ergo arcus

A Z æqualis est arcui G H, qui æqualis datus est arcui G N, arcui Z D N, totius circuli dimidium esse necesse est, unde angulum M D C rectū esse necesse est. Quoniam ergo circulus

culus super lineam CM descriptum triangulum
 rectangulum MDC circumscribens, transit per
 punctum D , & super punctum B transire neces-
 se habet. Consequenter ergo circulum æquino-
 ctialem secat per æqualia. Hinc itaq; constat in-
 ter circulos æquidistantes recto, cū duplicamus
 ex utraq; parte puncti G arcus æquales, quanti-
 tatem eorū metiri arcum totius declinationis;
 quorū fines ubi continuamus rectis lineis cum
 puncto D ponimus, quas resecant lineas rectas
 de linea EK , distantias circulorū quos circa cen-
 trum E describimus artificio dati exempli, ut sit
 intrinsecus quidē tropicus cancri, extrinsecus
 uero tropicus capricorni, attingentis hos zodia-
 ci, æquinoctialem per æqualia secantis, ut descri-
 ptum est. Metitur itaq; (ait Ptolemæus) descri-
 ptio nostra utrunq; arcum NG , & GH partibus
 $xxij$. punctis ferè li . ex eis quæ $ccclx$. totum AB
 GDC circulum metiuntur, quæ par est distantia
 utriusq; tropici à circulo æquinoctiali. Quem
 locum à Ptolemæo minus diligenter perspectū
 cum Albatene miratur & Alchoarismus: quo-
 rum hunc quidem ope nostra Latium habet, il-
 lius uero cōmodissima translatio Roberti mei
 industria, Latine orationis thesaurum accumu-
 lat. Nos discutiendi uerbi rationem in libro no-
 stro decirculis damus. Est ergo hinc inde æqui-
 distantium circulorum, LC quidem tropicus æsti-
 mus, KM tropicus hybernus, ex quo cōstans est

$MBCD$

M B C D esse mediū: quem Arabes uocant signo-
rum cingulum, contingentem singulos tropi-
cos, apud C quidem solstitiū æstiuum, apud M
uero hybernum, æquinoctialem per equalia se-
cantē, ac si principio apud B sumpto, per A tran-
siens, ad D perducatur: propter quod declinan-
tis circuli partes, non conuenit ut sint æquali-
um arcuum, sed quemadmodum in sequenti
exemplo adaptabitur. Id autem dico, ut su-
mamus principia signorum ex punctis, ubi se-
cant circulos æquidistantes æquinoctiali desig-
natos, ratione qua docuimus, ad distantia uni-
uscuiusq; signi à circulo recto, ut est in sphæra
corporea circuli signorum. Hac itaq; ratione, e-
rit omnis recta linea, quæ per polum transierit
loco meridiani circuli, deducta per zodiacū in
partes denotantes eas, quæ per diametrum op-
ponantur in sphæra corporea. In hunc locum
Maslem commentans ait, ut descriptis æquidi-
stantibus recto hinc inde circulis, deducatur zo-
diacus: & ubi singulos interceperit, signorum
initia statuantur. Quo artificio & singulorum
graduum initia statuantur.

Designabitur deinde omnis horizon,
quemadmodum circulum decliuem de-
signauimus, qui non solum æquinoctialem
per æqualia secat, sed & zodiacum potentia
per medium secet. Id autem dico, quoniam
designari habet per partes, potentia respici-

gg² entes

entes eas, quæ per diametrum opponuntur in
 sphæra corporea. Describatur enim circulus æ-
 quinoctialis ut ante, notis $ABGD$ circa centrū
 E . decliuis uero circulus notis $ZHBD$, medium
 æquinoctialem secans ad puncta B & D . dedu-
 cemus deinde per polum E , loco circuli meridia-
 ni lineā rectā utrinq; atq; si placet per $ZAEHG$.
 Dico puncta ZH respicientia ea quæ per diame-

trū opponū-
 tur in sphæ-
 ra: id autem
 dico ut circu-
 li æquidistā-
 tes recto ad
 hæc puncta
 designata res-
 secant arcus
 æquales, ex
 utraque par-
 te circuli æ-
 quinoctialis,
 quomodo ex

posuimus, ac si esset in sphæra ipsa. quod utra-
 tum stet, cōsurget à puncto E lineā rectā perpen-
 dicularis ipsi AG , in punctū T usq; in circunfe-
 rentiā perducentur, deinde lineæ rectæ TKZ , &
 TA , sicq; THL , & TG . Quoniam ergo in semicir-
 culo est angulus ATG , cum rectum esse cons-
 tans est. At uero quoniā quanta est ZE in EH ,
 tanta

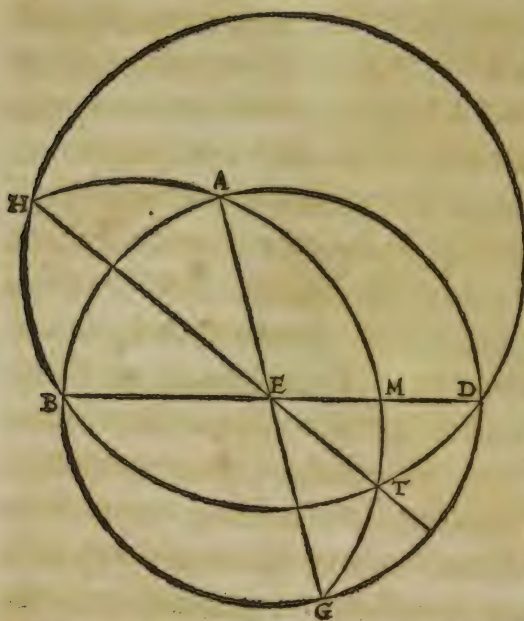

tanta ED in seipsam ducta erit, & tanta ET in seipsam. unde necesse est ut quæ fuerit proportio ZE ad ET , ea sit ET ad EH . rectus est ergo angulus ZTH . Constatautē rectus & ATG . Sublato ergo cōmuni medio, anguli ATK , & CTL , necessario æquales relinquuntur. unde & arcus AK & LG necessario æquales relinquuntur. unde & arcus AK & LG æquos esse consequens est. Ex his ergo, quoniā lineæ TK & TL applicant ad arcus, quorum est eadem distantia à puncto de circulo æquinoctiali: quæeductæ à puncto T , æquidistante oppositis punctis A & G , per quadrantes fuerint in linea ZG puncta Z et H , per quæ designari habent circuli duo æquidistantes recto utrinque distantia. Quare necesse est lineam ZE H , continuare puncta potentia diametrum circuli decliuis terminantia.

DEsignabimus deinde circulum alium decliuem, à circulo æquinoctiali loco horizontis, quousque secet æquinoctialem per medium: unde puncta duo ut hic & zodiacus se intercepterint, potentialiter per diametrum esse opposita necesse sit. Id autem dico ut linea continuans ea puncta, per centrum æquinoctialis transeat. Sit enim, ut cōstituimus, circulus æquinoctialis $ABGD$ circa centrum E , zodiacus uero HBT , quorum sectionis puncta continuantis diametros BDE . Horizon autem $HATG$, æquinoctialem per æqualia secans sup diametrum AE G , cuius

gg , &

& zodiaci
cōmunise
ctio ad pū
cta H & T.
Dico ergo
si applicue
rit punctū
H cū cētro
E, linea re-
ctaloco me
ridiani cir-
culi, produ-
caturq; in
directū, ne

cessario per punctum T transibit. Applicet ergo
HE linea recta atq; in directum, & quousq; ho-
rizontem feriat, atq; decliuem circulo in pun-
cto T. dico itaq; punctū T commune zodiaco
quoq; circulo. Quoniā enim in circulo HATG,
lineæ duæ se inuicem secant AG, & HT, eritq; A
E in EG, tanta HE in ET. ergo & quanta BE in E
D. unde & BD & HT in eodem esse circulo ne-
cesse est: quapropter & super zodiacū T signa-
tum esse consequēs est. Fuit autem signatum su-
per horizontem: etenim quorum sectionē con-
tinuat linea TH, quam per centrū æquinoctialis
transire cōstans est. unde manifestū est & zodia-
ci inclinationem ab horizonte secari ad puncta
per diametrū opposita. Addit Maslem argumē-
tum

tum, lineā in directum ductam non posse horizontem præter punctū attingere. Esto enim ut ex parte altera attingat, atq; si placet ad punctū M , producatūq; in directū EM , usq; in circumferentiam zodiaci in punctum Z . quoniā ergo quanta est AE in EG , tanta HE in EM erit, & quāta BE in ED , est aut quanta HE in EZ . Eiusdem est ergo HE in EM , & HE in EZ . unde EG & EZ , æquales esse consequens est. Impossibile est ergo lineā HE in directū productā, horizontem præter punctū T attingere. Ex his cōsequens est, quod omnis circulus, qui alterutrū horum per medium secat, & alterū per æqualia secabit.

His ita constitutis, nunc metienda est proportio semidiametrorū æquidistantium circularū, qui designati sunt supra signa circuli decliui ad semidiametrū circuli recti, quousq; deprehendamus ortū eorū, certoq; metiamur numero, pro ut apparet in sphaera corporea aplanete & decliui. Describatur itaq; circulus æquinoctialis $ABGD$, circa centrū E , cuius diametri orthogonaliter se secantes AG et DB , deinde circa G rescabimus duos arcus æquales GT et GH producētūq; pariter lineę DKH , & DTZ , ea quidē ratione, qua cōstituimus equidistantiū circularū septentrionalē quidē fieri circa centrum E ad mensurā K , australem uero circa idem centrum ad mensuram Z . Dico ergo quod proportio EZ ad ED eadem sit, quę ED ad EK : siquidem ar-

dem arcus GH , et GT , et arcus BT , & BH semicir-
culū æquāt. unde angulos BD , & BDK recto æ-
quales esse cōsequens est. Sunt aut anguli EDK
atq; EKD recto æquales. Sunt ergo similes res

Et anguli duo trianguli EDK , & EDZ . unde ne-
cesse est ut quæ fuerit proportio EZ ad DE eadē
sit ED ad EK . Deinde et arcū eorū, chordarūq;
proportiones assumimus. Manifestū est enim
quod proportio quæ est anguli BDT , ad angu-
lum EZD , eam esse arcus BT ad arcū HD cum sit
æqualis BH quæ nimirū et arcus EZ ad arcū ED ,
de circulo uidelicet designato sup triangulo EDZ .
unde cōsequēs est, ut quæ fuerit linearū EZ ad
 ED atq; ED ad EK , eadē sit chordæ BT ad chordā
 TD proportionū trianguli BDT , et EZD , sunt si-
miles. His ergo habitis, metiemur in primis ut-
trunq; arcum GH & GT partibus $xxiij$. punctis
 li . secundis xx . ex eis quæ $ccclx$. circulum metie-
untur rectū, qui par est (ut prius diximus) utri-
usq;

usq; tropicorum distantia, ab æquinoctiali in
 sphaera corporea: quod quanquā ut supra me-
 minimus, alij xvi. alij xviij. punctis minus inue-
 niant, non tamen in ortu signorum magnope-
 re curandam gignit discordiam. Erit ergo se-
 cundum hanc distantia quantitatem arcus B T
 gradus cxiij. punctali. secunda xx. ex eo nume-
 ro qui totum circulum metitur ccclx. gradib. ar-
 cus aut B H residuus de semicirculo gradus lxvi.
 puncta viij. secunda xl. linea uero recta chorda
 arcus B T partes C puncta xxxiij. secunda xxviij.
 ex eis partibus quæ cxx. totam circuli diametru
 metiuntur, quemadmodum in Almagesti con-
 stitutum est. chorda uero B H partes lxv. puncta
 xxix. secunda lviij. Est ergo quæ proportio par-
 tium est centū, punctis xxxiij. secundis xxviij.
 ad partes lxv. puncta xxix. secunda lviij. ea est li-
 nea E Z ad lineā E D, atq; E T ad E K lineā. Quo-
 niam ergo E D semidiameter circuli recti absolu-
 tē lx partium est, metiuntur quidem ex eis parti-
 bus xcij. puncta viij. secunda xx. lineam E Z se-
 midiametrum hyemalis tropici, semidiametru
 autē æstiuū partes xxix, puncta iij. secunda xix.
 Ex his consequens est, quoniam hæc semidia-
 metra simul iuncta, totam zodiaci diametrum
 faciant. Simul autem accepta, sunt partes cxxxi.
 puncta xij. secunda xxxiij. centrumq; eius ab
 æquinoctiali centro distare partibus xxvi. pun-
 ctis xxxi, secundis lviij. Ponemus ergo deinde
 h h truncq;

utrunq; arcū GH & GT, partes xx. puncta xxx.
 secunda ix. quanta est distantia inter æquino-
 ctialem, & æquidistantes infra puncta tropica
 tricenis gradibus zodiaci, eritq; arcus BT gra-
 dus xc. puncta xxx. secunda xix. cuius arcus
 chorda partes lxvi. puncta xxiiij. secunda li. Hic
 ergo quæ fuerit proportio partium xcviij. cum
 punctis xxxviij. secundis lix. ad partes lxvi. cum
 punctis xxiiij. secundis li. eam est necesse esse li-
 neæ EZ ad lineam ED, atq; ED ad lineam EK.
 unde ex partibus qua lineam ED minuitur, nume-
 rari necesse est in linea EZ partes lxxxvi. puncta
 xxix. secunda xliij. in linea uero EK partes xli. pun-
 cta xxxix. secunda xv. Hoc aliter, si ponamus ut-
 runq; arcū GH & GT partes xi. puncta xxxix.
 secunda lix. quanta est distantia inter æquino-
 ctialem & æquidistantes infra tropica puncta
 sexagenis partibus, arcus BT totus fuerit gradu-
 um ci. puncta xxxix. secunda lix. Chorda eius
 partes xciij. puncta ij. secunda xxiiij. arcus uero
 BH gradus lxxviij. puncta xx. secunda i. Chor-
 da eius partes lxxv. puncta xlvij. secunda xxiiij.
 Quæ ergo est proportio partium xciij. cum pun-
 ctis duobus, secundis xiiij. ad partes lxxv. cum
 punctis xlvij. secundis xxiiij. eadem est lineæ EZ
 ad lineam ED, atq; ED ad lineam EK, ex eis par-
 tibus quæ lx. lineam ED cōplent, lineam EZ ne-
 cesse est metiri partes lxxiiij. puncta xxxix. secun-
 da viij. lineam uero EK partes xlvij. puncta liij.
 secunda

Secunda xliij. Quod si utrūq; arcū GH & GT po-
 namus partes liij. quanta est distantia ab æqui-
 noctiali equidistantiū, quos tangit horizon in
 climate Rhodos (quod clima exēpli gratia assu-
 mimus in sphaera corporea) erit ibidem arcus
 BT gradus cxliij. chorda eius partes cxiiij.
 puncta viij. secunda xxviij. Arcus uero BH gra-
 dus xxxvi. cuius chorda partes xxxviij. pun-
 cta iij. secunda lv. Sic ergo quæ est proportio
 partiū cxiiij. cum punctis viij. secundis xxviij.
 ad partes xxxviij. cū punctis iij. secundis lv. ea-
 dem linea EZ ad lineam ED, atq; ED ad line-
 am EK de partibus quæ lx. lineam ED faciunt.
 habebit linea EZ partes clxxxiiij. puncta xxxix.
 secunda xliij. Ex his constans est, siquidem li-
 neæ duæ simul iunctæ, faciunt diametrum ho-
 rizontis, cuius modo mentionem fecimus,
 quem admodum diametrum zodiaci semidia-
 metra tropicorum, eam diametron metiri par-
 tes ciiij. puncta ix. secunda xxx. ex eis quæ cxx.
 diametron æquinoctialis metiuntur. unde se-
 midiametron horizontis esse necesse est partes
 cij. puncta iij. secunda xliij. centriq; eius ab æ-
 quinoctialis centro distantiam partes lxij. pun-
 cta xxxv. secunda iij. Hic locus est argumenti
 Maslem. Quia deprehensum est (inquit) quo-
 ta distantia æquidistantes recto circulo termi-
 nant lineam DTZ, & DKH, ut semidiametros
 australis circuli à puncto T porrigatur usque
 hh 2 quo

quo linea TD concurrat cum EG : uelut si arcus
 cum G T ponamus gradus $lxxxix$. necesse est li-
 nearum concursum fieri super diametro circuli
 distantis ab æquinoctiali ad austrum gradibus
 $xcix$. Scimus autem distantiam poli ab æquinoctiali
 circulo integris xc . gradibus, quantus totus GD
 arcus. si ergo in linea planicie polum australem
 inuenire debeamus, illic oportet, quâ linea EG
 æquidistans ei à puncto D producta continget.
 Æquidistantes uero nunquam concurrunt,
 ergo impossibile est in hanc planiciem polum
 australem repræsentari. Nam nec si polum
 australem posuerimus, adesse septentrionalem
 possibile est. Sic enim rectæ lineæ propositum
 polum transcentes, eos notant circulos, qui se
 se ad utrumque polum interfecant. Si uterque
 adesset, eas lineas in duobus locis se
 se intercipere necesse foret. Quod quoniam
 in rectis lineis impossibile est, nec in una
 repræsentari planicie utrumque polum possibile est.

His habitis, deinceps metiri cōuenit quantitatē
 ortus signorum, prout accidit in sphaera corporea.
 Esto enim (ut solet) circulus æquinoctialis
 $ABGD$ circa centrum E , zodiacus uero
 $ZBHD$ circa centrum T , diametrorum
 super E orthogonaliter deductarum loco
 meridiani circuli, alterum puncta sectionum
 continuat B & D , quæ & signa æquinoctialia.
 alterum per utrumque centrum GH & AZ , quorum pun-

rum puncta tropica H & Z. Quoniam ergo ratio cinatio nostra demonstrandi est, quantum in sphaera recta oriatur de circulo æquinoctiali cum quotlibet gradibus zodiaci. Horizontis autem recti in sphaera recta positio, quasi circuli meridiani, potentia quidem rectarum linearum per polum æquinoctialis circuli punctum uidelicet E transeuntium, quæ est positio meridiani. Constat ergo, quoniam arcus Z B & D H sunt quadrantes circuli decliuis, eos oriri cum arcubus A B & G D quadrantibus æquinoctialis, cum eisq; coelum mediare pariter, & cum eis occumbere. lineam siquidem B D M circulo A B G D, cum per medium secet diametrum T H, & orthogonaliter ad punctum E, æquales duos arcus de zodiaco resecari necesse est, B K uidelicet & D L. producentur itaq; lineæ K M, E N & L C E Y. Quo facto, quoniam per puncta K L & Y N transeunt circuli æquidistantes, quorum par utrinq; ab æquinoctiali circulo distantia, quousq; punctum K sit potentia oppositum puncto N, sicq; punctum L puncto Y, si ponamus arcum B K signum piscium, erit L D signum libræ. eodem modo B Y signum arietis, sicq; D N loco uirginis. producta itaq; lineæ K T L, quoniam triangulus K T E æqualium est laterum & angulorum cum triangulo L T E, erit & angulus K E T æqualis angulo L E T, sicq; reliqui anguli K E B & L E D, sicq; his oppositi, qui quoniam

h h ; niam

niā apud centrū æquinoctialis circuli, arcus & eiusdē circuli sub his angulī, qui cū singulis his oriuntur æquos esse necesse est, ex quibus unus ad cuiusq; ortum metiendum quantitatem sufficit indagari, atq; si placet B M. Producimus itaq; super K E perpendicularem T F. quo facto, quoniam de eis quæ lx. diametron æquinoctialis continent, lineam quidem T K semidiametron zodiaci metiuntur partes lxxv. puncta xxxvi. secunda xviij. linea uero E T inter cir-

culorū centro partes quidē xxvi. puncta xxxi. secunda lviij. Linea autē K E semidiametros eq̃di stantis circuli æquinoctiali designati ad caput pisciū & caput scorpiōis, puncta uidelicet A & L, partes quidem lxxiij. puncta xxxix, secunda ex viij.

ex vii. notus est triangulus KTE. Si ergo cōparemus ad lineā KE tetragonū KT, subtracto ei tetragono TE determinabit augmentum lineæ KF super lineam EF. Quoties enim duorum se inuicem secantium circularum maior minorē per medium secat, de maioris semidiametro in se ducto, si tetragonus distantiae centrorū subtrahatur, relinquitur tetragonus semidiametri minoris circuli. Hic ergo quoniā in hunc modum decliuis æquinoctialem medium secat, semidiameter maioris TK in se ducta maior est tetragono, & centrorum distantiae quantum semidiametrus minoris EB ex seipsa producit, cum & rectus sit angulus BET. et lineā TB æqualis lineæ EK. lineā autē EB semidiametron æquinoctialis circuli, quoniā partes lx. metiuntur. Ex eisdem tetragonū eius iij. MDC continere necesse est. de quibus inter supradictam lineam EK metiuntur partes quidem lxxxiiij. puncta xxxix. secunda vii. ad quam si differentiā illam uidelicet tetragonum EB paremus (id est si quadratum EB per lineam EK diuidamus) procedet augmentum super lineam FE quæ sunt partes xlviiij. puncta liij. secunda xliij. quod cum subtractum fuerit de lineā KE reliquuntur partes xxiiij. puncta xlviiij. secunda xxv. cuius dimidium metietur lineā EE quæ sunt partes xij. ex eis uidelicet quarum xxvi. cum punctis xxxi. secundis lyiiij. lineā ET metiuntur. Ex eis itaq;

eis itaq; partibus quæ fiunt in linea EC cxx . op-
 posita, scilicet recto angulo EF G , necesse est nu-
 merari in linea FT partes lv . cū punctis ferè lix .
 arcum uero chordæ FE metiri gradus lv . cum
 punctis xl . ex $ccclx$ totius circuli rectangulum
 triangulum EFT continentis. Ex gradibus er-
 go qui fuerint in quatuor rectis angulis $ccclx$.
 continebit angulus FTE $xxvij$. cum punctis l .
 hic autem cū angulo FET angulo recto æqua-
 tur, qui ipse cum angulo BEK nihilominus re-
 ctum angulum complet. Subtracto ergo com-
 muni medio, relinquitur angulus BEK æqua-
 lis angulo FTE . metiuntur itaq; angulū BEK
 gradus $xxvij$. puncta l . qui quoniā apud cen-
 trū æquinoctialis circuli, & subiectum ei arcum
 BM metiri necesse est gradus $xxvij$. puncta l . ex
 $ccclx$. totius circuli æquinoctialis. Hi sunt itaq;
 gradus & puncta, prout in sphæra corporea
 positum est, ex gradibus æquinoctialis circuli,
 cum quibus $iiij$. signa circumposita punctis æ-
 quinoctialibus in sphæra aplanete sic oriūtur.
 Possumus aut & leniori modo ad hoc perueni-
 re. Quanta enim KE in EN , tanta EB in ED . Est
 aut BE in ED partes $iiij$. MDC . quod cū diuisum
 fuerit per lineā EK , colligitur lineā EN . itaq; no-
 tam esse constans est, quā quoniam TE supe-
 rat duplo lineæ FE , pariter & FE notam esse
 consequens est. Est aut ET nota, quoniā recto
 angulo apud F opponitur, erit & angulus FTE
ENO

Et notus angulo uidelicet $\angle KEB$ æqualis, quam
arcus ipsius BEG noticia consequitur.

Simili modo metiri licet sequentium ortum.
Sut si ponamus arcum decliuis circuli B K, ar-
cum duorum signorum, quousq; punctum
K notet principium aquarij, punctumq; L
principium sagittarij, quorum opposita per
diametron, N quidē caput leonis, V uero prin-

stantis circuli designati ad principium aquarij
& sagittarij, metiri partes lxviij. puncta xxxix.
secunda xliij. Si ergo differentia supradicta, id
est iij. m d c per eam lineam diuidentur, collige
tur augmentū lineæ KF, super lineam FE, quæ
sunt partes xli. puncta xxxviij. secunda xviij.
quod ubi subtractum fuerit ut de lineæ KE, res
manebūt partes xliiij. puncta li. secunda xxiij.

ii cuius

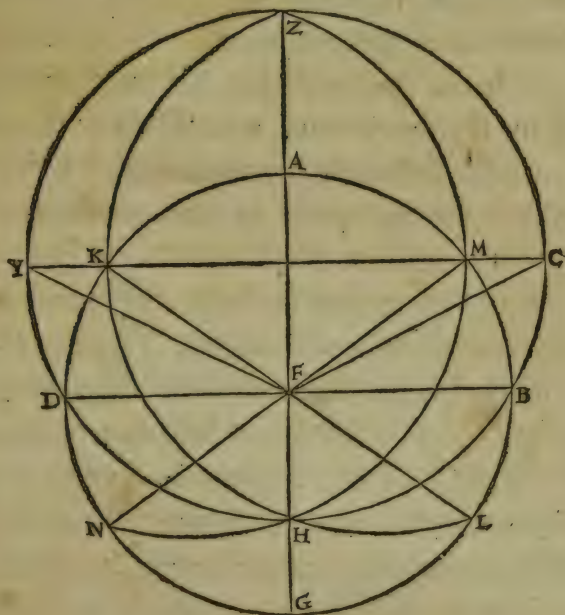

cuius dimidium partes xxij. puncta xxv. secun-
da xliij. lineam FE terminare consequens est, ex
eis uidelicet partibus quarum xxvi. cum pun-
ctis xxxi. secundis lviij. lineam ET terminant.
Ex eis itaq; partibus quæ cxx. lineam ET , & re-
cto angulo oppositum constituerat, erit linea FE
partium ci. cum punctis xxviij. Arcus chorde
 FE , gradus xv. puncta xxviij. ex ccclx. parti-
bus totius circuli æquinoctialis, rectangulum
triangulum FET continentes. Ex eis itaq; gra-
dibus qui fuerint in iij. rectis angulis ccclx. ha-
bebit angulus FTE gradus lviij. puncta xliij.
cui æqualis est angulus BEK , qui quoniã apud
centrũ æquinoctialis circuli, & arcũ BEA eius
quantitatis esse necesse est. unde portione pisci-
um sublata, portio aquarii erit reliquarum par-
tium xxix. cum punctis liij. Quam eandem
esse & reliquorum trium, eadem ab æquino-
ctialibus punctis quantitate distantium, id est
tauri, leonis & scorpionis supra data necessi-
tate consequi. unde reliquum de quadrante, id
est gradibus xc. reliquorum iij. uidelicet gemi-
norum, cancri, sagittarij & capricorni ortus,
quantitatem metiri consequens est.

His ita firmatis, intuendum est deinceps,
Hidẽm ne sit ortus signorum in ipsa sphæ-
ra decliui, an alium exigat ratio quàm in sphæ-
ra recta constitutus est. Sequamur itaq; mo-
dum exempli dati, in libro Almagesti de circulo
lo tran

Io transeunte per Rhodon insulam, cuius hori-
zontis polus septentrionalis xxxvi. gradib. a-
scendit, cuius semidiametron, sicut inter supra-
dicta constitutum est, metiuntur partes cii. pun-
cta iiii. secunda xlv. centriq; eius ab equinoctia-
li centro distantia partes lxxxii. puncta xxxv.
secunda iiii. Esto itaq; (ut mos est) circulus æqui-
noctialis A B G D, circa centrum E, zodiacus ue-
ro Z B H D circa centrū T. Quo facto, intelliga-
mus motum sphaeræ tanquam in puncto E, se-

ptentrionali puncto fixo, ex pūcto D per pun-
cta G & B in punctū A. Intelligemus itaq; pri-
mum de his circulis horizontis, duos arcus cō-
tingentes pariter utrumq; tropicū punctum,
ii a quæ

que sunt $Z \& H$, quorum alter $Z K H L$, alter $Z M H N$. Constat itaq; cum fuerit horizontis positio ut situs est arcus $Z K H L$, necessario simul oriri punctum Z , & K punctum, oppositaq; his $H \& L$, illo momento occumbere. Cum uero ut situs est arcus $Z M H N$ econuerso, id est $N \& H$ puncta simul oriri eademq; hora $M \& Z$ occumbere, dum motus sphaerae intelligatur qualem assignauimus, fixo scilicet in nota E polo septentrionali. His constitutis, quoniam ut supra dictum est, non solum zodiacus æquinoctialem secat circulum, uerum & horizon omnibus, tam hunc quam illum. Cum eos in hunc modum signauerimus, necesse est ut lineæ rectæ puncta sectionum continuantes $K L \& M N$, transeant per centrum E , ex quo constans est arcum $M N$ æqualem esse arcui $K L$, sicq; arcum $A M$, æqualem arcui $G N$. Superest ut arcus $A M$ arcui $A K$ æqualis constituatur. Figemus itaq; secundum hos arcus horizontis duo centra in puncto C & puncto Y , producemusq; lineas $C T$, & $T Y$, & $E C$ & $E Y$. Quoniam ergo quotiens duo circuli se inuicem secant, si lineam puncta sectionum continuantem centra, continuans linea secet, necesse est per æqualia & orthogonaliter secare unam & rectam esse lineam $C T Y$, consequens est lineam $Z H$ medio & orthogonaliter secantem. Hoc aliter $C E$ perpendicularis $H L$, sicq; $Y E$ perpendicularis $M N$. Sunt ergo utrinque

que

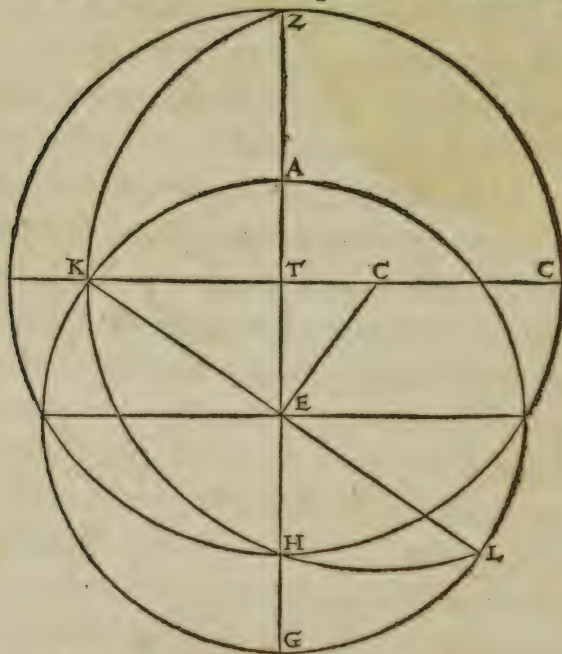

que trianguli circa E T inter C & Y, tam lateribus quàm angulis, pro ut sese respiciunt, æquales uidelicet angulo Y E T. sunt autem & anguli Y E M & C E K, ut qui recti æquales. unde residuos quoq; angulos uidelicet A E M, atq; A E K æquos esse consequens est. sicq; & arcus A M atq; A K æquales esse manifestum est, sicq; L G & G N, ipsiq; utriq; utrisq;. Quoniam ergo arcus A B oritur cū arcu H B, sicq; arcus B Z cum arcu B K, qui est æqualis B N, rursusq; arcus Z D cum arcu K D, atq; arcus D H cū arcu D N, qui est æqualis D K. Ex his constat arcus decliuis circuli ut æqualiter utrinq; ab æquinoctialib. punctis distans, æquali oriri quantitate. Amplius, quoniā arcus B Z, decrescit ab ortu suo sphæræ rectæ quantitate arcus K A, oppositus uero arcus D H, tanto accrescit quantus est arcus D N, æqualis uidelicet K A, æstiuus tropicus punctus H cōstans est, signa circa uernale tēpus æquinoctiū, tanto quidē ab ortu suo sphæræ rectæ decrescere, quanto opposita his oriū suum sphæræ rectæ superant. unde consequens est eius climatis minimum diem, tanto æquinoctiali die minorem, quantum constituunt utriq; arcus A K & G N maximum, tantoq; maiorem.

His quoq; cognitīs, uidendum est primū in hoc climate, utrū ne dierum eius differentia quam exposuimus, concordet ei quæ in sphæra corporea accidit. Describemus ergo hu
ii , ius figu

ius figurā, in eaq̃ (ut antè) horizontē per puncta *Z H L* singulariter. Vt ergo qđ intendimus deprehendamus, quantitātē uidelicet arcus *A K*, figemus (ut ante) centrū horizontis in puncto *C*. producemusq̃ lineas *E C*, & *C T* perpendiculares, lineis *Z H* & *K L*. Quoniā ergo ut est cōstitutum, lineam *C E* distantiam centrorum æquinoctialis circuli, atq̃ horizontis eius dis-

mat̃is metiuntur partes lxxxiiij. puncta xxxv. secunda iij. ex partibus uidelicet, quarum lineam *E T*, distantiam centrorum æquinoctialis & zodiaci continent partes xxvi. puncta xxxi. secunda lviij. Ex partibus ergo quarum in linea *E T*, uel recto angulo opposita numeremus partes cxx,

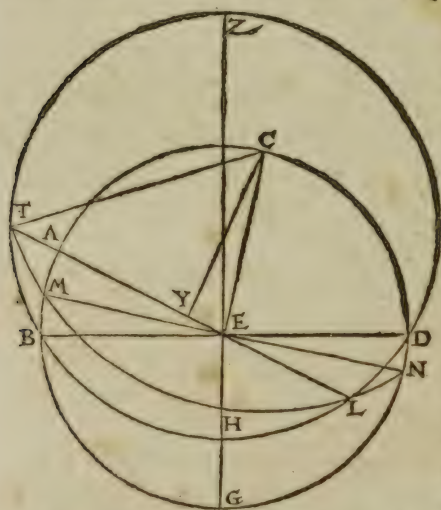
tes cxx. erit in linea ET partes xxxviij. puncta xxxiij. cuius chordæ arcus graduū xxxviij. cū punctis xxx. ex cclx. gradib. itaq; cclx. quos in quatuor rectis angulis numeremus, continebit angulus ETC gradus xxxviij. puncta xlv. angulus uero CET, rectum cum hoc perficiens, gradus lxxi. cum punctis xv. Necessse est ergo & angulum AEK, cōstare ex gradib. xvij. lxxi. xvij. punctis xlv. unde & arcum AK eiusdem esse quantitatis cōsequens est. Metiuntur ergo ortū utriusq; quadrātis à uernali æquinoctio, gradus lxxi. puncta xv. ab autumnali uero gradus cvij. puncta xlv. unde dierum longissimi & breuissimi, ab æquinoctiali die differentia graduum xxxviij. cum punctis xxx. quæ sunt æquales horæ duæ & semis, prout in sphaera corporea est constitutum.

DEinceps ergo ad metiendum signorum ortum, in hoc climate constituemus iterum æquinoctialem circulum ABGD, circa centrum E, zodiacum HDZB. Quo facto, de zodiaco resecabimus arcum BT, primumq; ad mensuram unius signi, quod esse pisces cōstans est, continuabimus TEL lineam rectam, pariterq; circinabimus circulum horizontis latitudine graduum xxxvi. ut ante per puncta T & L transeuntem, atq; æquinoctialem ad puncta M & N secantem, producemusq; lineam MEN, sicq; ad centrum horizontis ut ante locato D, ducemus
lineas

lineas rectas CE & ET , postremo & perpendi-
cularem lineam TL lineam TY . Est ergo ut supra
dictum est, arcus A , in ea differentia qua aries et
pisces, utrunq; in hoc climate decrescit ab ortu
sphaerae rectae, eademq; qua oppositorum his
utrinq; superortu suu, in sphaerae aplanete ac-
crescit. Constat autem et lineam ET , semidiamete-
trum aequidistantis circuli designati ad caput
piscium, partium $lxxij$. cum punctis $xxxix$. se-
cundis vij , ex eis quaru linea ET distantia cen-
trorum continet partes $lxxij$. puncta xxv . secun-

da iij. Quoniã
ergo augmentũ
tetragonĩ T C, su
pra tetragonum
E T, in partibus
iij. M D C. Is nu
merus si per line
am E T diuidať,
prosequamurq̃
sequentia per or
dinẽ, quẽadmo
dum in sphæra

recta, colligemus lineam EY , ut ante partium xij .
cū punctis $xxij$. & secundis xij . Ex partib. ue-
ro quarum in linea ET , recto angulo opposita
numeramus cxx . habebit linea EY partes xvi .
& fert punctum, cuius chordę arcus graduum
 $xyij$. cum punctis xvi . ex $ccclx$. totius circuli tri
angulum

angulum ET Y cōtinens. Ex gradib. ergo quos
 in iij. rectis angulis numeramus ccclx. habebit
 angulus ET Y grad. vi. puncta xxxvij. ex ccclx.
 totius circuli æquinoctialis. Quoniā ergo, ut su-
 pra dictū est, unumquodq; ex iij. signis circa
 puncta æquinoctialia in sphæra aplanete, orit̃
 cū gradib. xxvij. pūctis l. cū de hac summa gra-
 dus viij. cū suis punctis suprapositæ summæ
 adiiciamus, accrescet numerus ortus uirginis,
 ortusq; libræ gradus uidelicet xxxvi. puncta
Simili exemplo, metiri licet & sequē (xxvij.
 tium ortū: ut si resecemus arcū BT, ad quan-
 titatem duorū signorū pisciū & aquarij, quo-
 usq; & cætera modo superiori perficiantur. un-
 de lineā ET, ut pote semidiametrū æquidistan-
 tis circuli designati, ad caput aquarij accrescere
 necesse est, quousq; partes quidē lxvi. puncta
 xxix. secunda xliij. cōtineat: per quā ubi diuise-
 rimus supradictā differentiā iij. MDC, sequen-
 tiaq; per ordinem modo supradicto expleueri-
 mus, colligemus, ut ante, lineā CY partiū xxij.
 cū punctis xxy. secundis xliij. Ex partib. ergo
 quas in lineā ET recto angulo opposita nume-
 remus cxx. continebit lineā EY partes xxxij.
 pūcta xxxij. cuius chordæ arcus gradus xxxi.
 pūcta xxxij. ex ccclx. totius circuli triangulū E
 CY attinētis. Ex gradib. ergo quos ccclx. in iij.
 rectis angulis numeramus, habebit angulus E
 CY gradus xy. puncta xlv. qui quoniā est æ-
 kk qualis

qualis angulo TEM, metientur etiā arcum AM gradus xv. puncta xlv. augmentū uidelicet ortus horū duorū signorū super ortum eorū in sphæra aplanete, quē ut supra dictū est, metiuntur gradus lvij. puncta xliij. de qua summa nisi gradus xv. puncta xlv. subtraxerimus, relinquetur ortus piscium simul & aquarii graduum xli. cum punctis lvij. unde portione piscium dempta, relinquitur ortus aquarii in gradi

bus xxij. punctis xlv. Quod si prædictæ summae eorū gradus xv. cum suis punctis adiiciamus, accrescet ortus leonis simul & uirginis graduū lxxij. cū punctis xxx. unde portione uirginis dempta, relinquitur ortus leonis graduum xxvij. cū punctis duobus. Constat autem tau

tem taurum æqualiter oriri aquario, sicq̃ scor-
pionem leoni: nam geminis & capricorno in
residuis temporis spatijs, quæ Arabes Zeme-
nen uocant, sui utrinq; quadrantis, quoniam
& cancer & sagittarius in sui utrinq; quadran-
tis temporis spatijs residuis oriuntur. Gemino-
rum quidem & capricorni gradus xxix. Can-
cri uero & sagittarij gradus xxv puncta xv. ex
ccclx. æqualis circuli gradibus, in quarto uide-
licet climate Rhodi insulæ, quod medium ha-
bitabilium exempli causa assumimus in sphæ-
ra: cæteris ad imitationem eius ad eundem mo-
dum contrahendis.

PLANISPHAERII PARS

S E C V D A.

SUPERIORIS tractatus particula
de circulis æquidistantibus recto,
usq; ad signorū ortū continet. Hu-
ius habet æquidistantes zodiaco,
quousq; assignent loca stellarum fixarū, qua
tione eas contineat, id quod in horoscopio in-
strumento aranea uocatur. Assumimus ergo
ex descriptis circulis eum qui extrinsecus ambi-
ens, omnes alios intra se continet, eumq; descri-
bimus notis A B G D circa centrum E, cum circu-
lis meridianis, cuius diametri se inuicem ortho-
gonaliter secantes A G & B D. quo facto resec-
amus ex puncto D arcū D Z, cuius quantitas ter-
kk 2 minetur

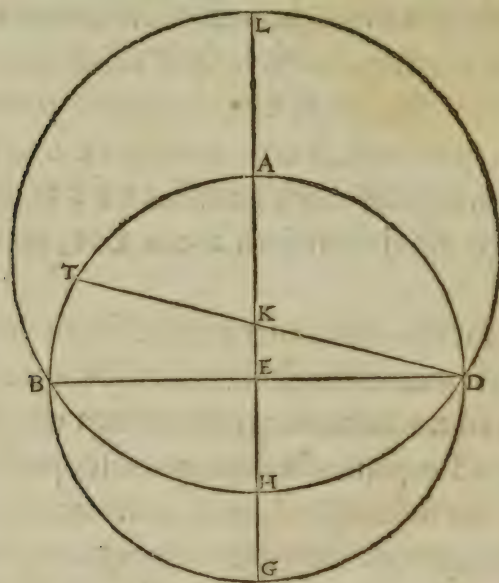

plane sumi potest. Est enim quanta DE ad lineam EG , tanta DT ad lineam EK . Est autem DE æqualis GE , est ergo & DT æqualis TK . at uero TK , æqualis TM . Est ergo EM æqualis TD . accepta ergo TM in communi, erit ET æqualis MD , extitit autē æqualis equidem & GH . sic ergo & MD , æquidistans est, æqualis & eidem GH . unde & HD atq; GM , & æquales & æquidistantes esse necesse est. Est ergo angulus GME , æqualis angulo ZDE . unde arcū CLN , arcui LBZ simile esse consequens est. sicq; & residuū residuo de semicirculis, id est MN , ei qui est ZD , similem esse cōsequens est. Si ergo circulus CLM , statuetur æquinoctialis, erit circulus $ABGD$, designatus ab eo ad distantiam arcus LN , arcui GZ similis.

DEinceps conuenit propositum insequi, designandi uidelicet circulos, quorū habitudo ad zodiacum, qualis eorum qui descripti sunt ad æquinoctialem, quousq; pateat nobis positio stellarū, habitudine earum ad hunc circulum, præter eam quæ ad æquinoctialem. Esto enim primo loco circulus æquinoctialis, de circulis planisphærij descriptis notis $ABGD$, circa centrum E . zodiacus uero $LBHD$ circa centrum K , linea recta per utrunq; centrum transiens $LHAG$, sectiones uero circulorū continuans linea BED . refecamus itaq; arcum BT ad quantitatem arcus distantie, inter polum æ
kk ; quino

ctialis circuli & polum zodiaci, transibit & linea per DKT, punctum uero K, potentia respiciens polum zodiaci. Constat ergo, quod si hæc distantia statuto terminetur computo, circulus ab hoc puncto per gemina zodiaci puncta per diametrum opposita transiens, secet & æquinoctialem circulum per medium. Constat enim circulum omnē, qui alterutrum horum per diametrum secuerit, & alterum per diametrum se-

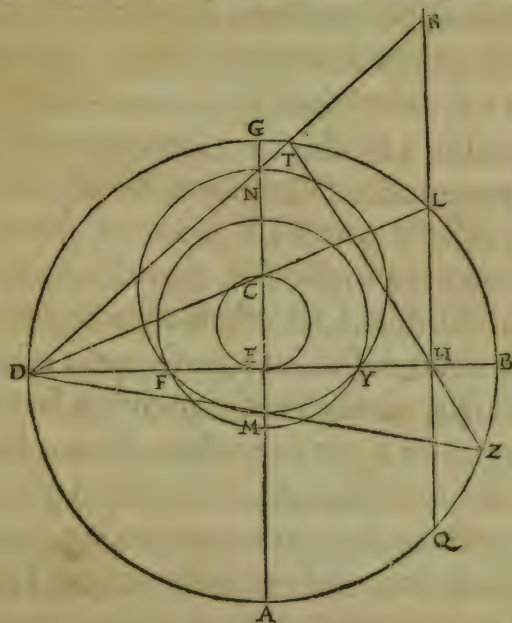

care, eritq; circulus hic magnus, ambiēs utrinq; orthogonaliter intercipiēs. Hic subiūgit Maslem, quod cum huiusmodi circulus in planisphærio describatur, si per gradum stellæ transeat, utrunque sita sit, transire quoq; hunc per ipsum corpus stellæ, & si per ipsum corpus stellæ tran

læ transeat, transibit etiam per gradum stellæ. Amplius, lineæ rectæ per centrum æquinoctialis circuli in planisphærio transeuntes, super corpus stellæ transeant, transibunt & per gradum, quo cum cœlum mediat, id est, cum quo ipsa transibit meridianā lineā. Cōuerso quoq;, si per hunc gradum transeant, transibunt & per ipsum corpus stellæ, ubicunq; sita fuerit.

Nunc æquidistantium zodiaco in planisphærio descriptio notanda, Describas

mus itaq; circulum meridianū per utrūq; pos-
lum transeuntē A B G D circa centrum E, axem
intelligibilem lineam D E B, punctum D austra-
lem polum, intelligentes diametrum circuli æ-
quidistantium

quidistantis zodiaco CHT , quē in planisphærio describere propositū sit. Deducimus itaq; per punctum H , lineam æquidistantem lineæ AG , notis KL , terminantē lineas DMZ , & DCL , atq; DNT , continuantes. Dico ergo circulum cuius diameter ZT , designari posse circa diametrū MN . cōtinget enim hinc inde duos circulos æquidistantes æquinoctiali: quorum ab eo distantia in quantitate arcuū AZ & GT , secabit & circulum æquidistantē æquinoctiali, cuius diameter LK , per medium apud circulum meridianum, cuius diameter BD , quem ad quantitatem CE , describimus inter notas CYF , quam per medium secabit circulus circa MN , descriptus per puncta FY trāsiens. Applicabūt itaq; lineæ rectæ B cum Z , & B cum Q , procedunt & KL atq; DT in directū, quousq; concurrant ad punctum K . Quoniam ergo anguli duo DZB , & BHQ recti sunt, consequens est $BHQZ$ puncta per circumferentiam circuli locata. unde angulum BQH , æqualem esse necesse est angulo BZH , qui æqualis est angulo BDT , quorū eadem bases. sic ergo angulus BQK , equalis est angulo BDK . unde puncta $BDKQ$ super circumferentia circuli esse locata constans est. Est ergo, quantū BH in YD , tantum KH , in HQ ducta. quantū uero BH in HD , tantum quod HL in seipsum producit. Est ergo quantum HL in seipsum ducta, tantum KH in HQ , æquidistans lineæ

Circulorum æquidistantium zodiaco in
hunc modum designatorum, diuersa sem-
per esse centra necesse est. Sit enim (ut ante) cir-
culus meridianus $ABGD$ circa centrū E , axis li-
nea BED , diameter circuli æquinoctialis linea
 AG , diameter circulorum æquidistantium zo-
diaco lineæ ZH & TK , producentur & lineæ D
 LZ , DMH , DNT , DCK . designamus deinde cir-
ca triangulū DNC circulum DYE , producta Y
 F , deinde diuidemus lineam LM per medium

apud punctum
 O . Cum ergo cō-
stans sit circulos
circa diametros
 ZH , describi pos-
se circa diame-
trū LM , sicq̃ cir-
culum eius circa
diametrum TK .
Dico hos duos
circulos nequa-

quam esse eiusdem centri, id est punctum O
in diametro AC , minime medium esse. Quo-
niam enim arcus ZT æqualis arcui KH , erit arc-
us YN æqualis arcui CF , unde lineæ LM & FY
æquidistantes. Ergo quæ proportio lineæ DL ,
ad BY , eadem lineæ DM ad MF . at uero quæ pro-
portio lineæ DL , ad lineā LY , eadē lineæ in se du-
ctæ ad DL in LY ductā. Eademq̃ lineæ DM in se
ductæ

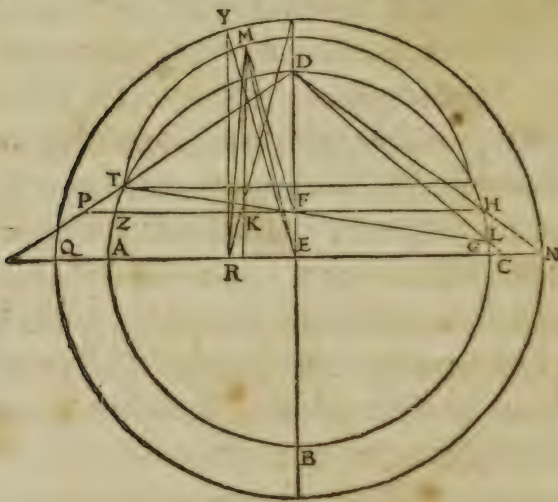
ductæ ad DM in MF ductâ, quæ DM ad DF lineâ
 proportio. Quoniâ itaq; loco circuli DL , in L
 Y equalis est LT , in LM , sicq; LD , in MF , æqualis
 MN in CM , eritq; proportio CL in se ductæ ad
 CL in LN , eademq; lineâ in seipsam ad MN in C
 M alternatim. ergo quæ proportio tetragoni D
 L ad tetragonû DM , eadē superficiē CL ex LN
 productæ ad superficiē ex NM & CM cōstitutâ.
 Est aut tetragonus DM , maior tetragono DL ,
 pro ut DM longior q̃ DL , sic ergo NM in CM ma
 ior, q̃ CL in LN . Cum ergo cōmune mediû N
 C , maius sit cū MC in MC , quàm cū LN in NL ,
 maiore esse CM quàm LN cōstans est. Dâta ue
 ro est MO equalis LO , minore ergo esse OC quâ
 ON cōsequēs est. Nūc ergo punctû in O diame
 tro NC medium esse possibile est: qđ cum me
 dium sit in diametro ML , circulorū equidistan
 tium zodiaco, idem esse centrū impossibile est.

DEinceps quoniâ æquidistans zodiaco,
 nec in planisphærio descriptus, nec in
 sphæra designatus, cuius portio in parte appa
 rente, secat æquidistantes circulo recto, non ap
 parentes penes polum australem: quorum di
 stantia à zodiaco aut à capite cancri minus alti
 tudine eius in loco definito, aut à capite capri
 corni minus eius altitudine in loco determina
 to. Ponemus circulū meridianū $ABGD$ circa
 centrum E . intelligemus itaq; punctum D po
 lum australem, axem uero BD , diametrū circu

ll 2 liæqui

li æquinoctialis, A G diametrum circuli æquidi-
 distantis ei nunquam apparentis, lineam Z H
 diametrum circuli hunc secantis, ab æquidi-
 stantibus zodiaco, lineam T K L. Quibus ita po-
 sitis, designamus super lineã Z H semicirculum
 Z M, erigimusq; lineam à puncto K in M, æqui-
 distantem E D. Ex quo itaque produximus
 lineas A G N, & D H N atq; D L C, erit circulus qui
 describatur ad quantitatem E N, inter notas N
 Y Q, de circulis planisphærio perpetuo negatis.

Circulus uero qui describatur uice circuli, qui
 super lineã T K L transire necesse habet, per pun-
 ctum E, circulum N Y Q, secans in arcus similes
 arcibus H M & M Z, cum sit lineam K M cominu-
 ne medium superficiibus corũ. Applicet igitur
 F cum M, eatq; ad punctum E, super lineam E A
 angulus æqualis angulo M F K, unde linea pro-
 ducta

ducta in punctum Y proueniens, arcum Y Q similem arcui M Z demonstret. Esto itaque circulus designatus uice circuli, qui super lineam T K L æquidistans zodiaco, cuius distantia ab æquinoctiali in quantitate arcus G L, perpetuo latentes circulos recto æquidistantes, huiusmodi similitudinem secans hic circulo, tanquam in descriptione figuræ appposito intelligendum est, ut per C & Y transiens in opposito puncto O deprehendat, qua D T & T A in directum productæ cōcurrunt, ea ratione qua D H & E G ad punctum N conducit. Deinde argumentum quod Maslem subiungit addēs, producimus lineam D Z in directū, quo ad punctum Q necessario perueniat, quemadmodum & D H in punctum N peruenit, ut quemadmodum super predictis descriptionibus cōstat. Sit circulus, cuius diameter Z H circa lineam Q N describitur: sicut circulus cuius diameter T K L, describi possit circa lineam O C. placet itaque D cum K, eatque in directum usque ad punctum K. sicque E H in directum usque ad punctum P, procedat à puncto T in punctum X, linea æquidistans lineæ H P. diuisa ergo linea C N D, ad similitudinē proportionis partium æquidistantis sibi H P, quoniam angulus D T Z, æqualis est angulo D L T, angulus uero D T Z æqualis angulo D T H, erit angulus D T L, æqualis angulo D P H. Sunt itaque puncta L S T P, super diametrum circuli locata.

II unde

unde quanta SB in KP ducta, tanta TK in KL .
 Existit autē quanta KT in KL , tanta KZ in KH .
 æqualis ergo KZ , in KH ducta, quod K sex KP
 producit. unde ad eundem modum, quanta K
 in KN , tanta in OR in YC . Applicet itaq; K cum
 Z , eritq; F angulus K ei similis KFM , cum & an-
 gulus apud F , æqualis sit angulo apud E , & li-
 neæ eos angulos continentes, proportionales
 erunt. Erunt ergo & reliqui eorum anguli æ-
 quales: ut cū rectus sit angulus KMF , & angu-
 lus EKY , rectū esse cōsequens est. æqualis ergo
 QK in KQ , lineæ HZ in seipsa ductæ, quæ cum
 perpendicularis sit lineæ EO , puncta YC o su-
 per circumferentiā circuli esse consequens est. Ex
 his palā fit, quod in sphaera dum super idem
 centrum æquidistans recto, & æquidistans zo-
 diaco, medius medium secat: quod quoniam
 planities ferre non potest, descriptione, quam
 Maslem ad id demonstrandū hic interponit,
 supersedemus, ne quid præter Ptolomaicæ de-
 scriptionis intentum, ut minus cauemus plus
 apponamus, præsertim cū nulla necessitas co-
 gat: quod tamen in ipsis descriptionibus eius
 qua locus exigit, imitatione Maslem nō negli-
 gimus. Nec enim desperet quisquā, quin nos
 quoq; & ea quæ Maslem interponit, etiam ex
 nobis ipsis quā plurima equè rationabiliter,
 ut illi uisum est, inferere possemus, nisi autorē
 ipsum ut decet castigatē sequi mallems, ueriti,
 ne immo-

Quod ut planius constet: esto diameter circuli æquidistantis recto perpetuo latenti linea ZF KH , eritq; circulus descriptus ad distantiam AZ , de perpetuo latentibus. Fiet itaq; super lineam ZH semicirculus, eatq; à puncto K linea KM , æquidistans lineæ ED . Quemadmodum itaq; circulus æquidistans zodiaco designatus super diametrum DL , secet in sphaera circulum latentē ad punctū N , in arcubus HM & MZ , sic linea BY . circulū enim YQ in arcus NY , et YQ arcub. BM , & MZ similes: cuius argumento applicabit C cū Y , & F cum M . Quoniā itaq; linea FM æquidistans est lineæ NE . eritq; proportio NE ad EC , quæ FH ad FK , sed NE æqualis EY . sicq; FH æqualis FM . Quæ uero proportio EY ad EC eadē MF ad KF , atq; angulus YCE rectus, sicq; angulus MKF . similis est itaq; triangulus MFK triangulo YEC . sic ergo & angulus YEC æqualis est angulo MFK , unde arcum NY arcui BN . sicq; reliquū reliquo de semicirculis similes esse consequens est. Secat itaq; linea BY circulū NYQ in arcus similes arcub. quos circulus æquidistans zodiaco, de circulo latente refecat in sphaera corporea. Cum ergo circulus per polum latentem transeat in ea planicie, polus ille incidit M , cuius partem cum planicies poli apparentis incidat minime, cum usq; ad polum peruenit illum. sic linea BY licet in infinitum protrahatur, nunquam secum concurret. Ex his manifestum est

stum est, quod consequens est, cū hic circulus æquidistans zodiaco, per polum circuli transiens, hic æquidistantem recto medium secet, & hunc per polum zodiaci necessario transire.

HAc itaq; ratione, conuenit in planisphærio fieri constitutionē eorū, quæ in sphæra corporea circuloꝝ: quorum inuentio causa circuli æquinoctialis, qui eorum æquidistantes ei, qui & circuli meridiani. Circuloꝝ quoque inuentio, qui causa zodiaci, & qui eorum æquidistantes ei, qui & horizontis, cum quidē in huius constructione, polus æquinoctialis circuli centri locū obtinet, & ipsi circulo recto, & cunctis recto æquidistantibus. Quæ ratio, cogit septentrionales semper esse minores, australes maiores: illos quidē decrecendo, ut in sphæra, hos uero crescendo, uersa uice atq; in sphæra, pariter meridianos omnes in rectum extendens. Polus autem zodiaci, neq; ipsi centrum est, neq; ulli æquidistantiū ei. Quibus euenit, idq; unus eorū sine centro est, & linea sit recta. In circulus uero magnis per hunc polum transeuntib. aliter, transeuntes quidem per polum utrunq; rectæ fiunt lineæ, in quibus centra æquidistantium zodiaco, locantur minime equaliū. Vnde in assignationibus stellarum, utrumlibet fiat prima habitudine ad circulum æquinoctialem, siue habitudine ad zodiacum, in utraq; & zodiacum & æquinoctialem distans

lem diuidimus. Sed si fuerit habitudine ad æquinoctialem, diuidemus cum ipso pariter equidistantes ei. Si uero habitudine ad zodiacum, cum ipso & equidistantes ei. Vtrumlibet itaq; fiat, positionē stellarum assignat certissimam, inter hoc ut utroq; modo adæquetur ei quod sit in sphaera corporea: determinatis uidelicet eis, quorum inuentio propter circulum æquinoctialem. Hi qui ad zodiacum adhibentur, ad exemplum fiant quantū fieri potest propinquum Aegypto. Nec est necesse omnia in planisphaerio exequi, obseruatis circulis transeuntibus gradus binos uel ternos, uel & senos in mediocri: qui numeri communes, trigenis uidelicet signorum gradibus, qui inter æquinoctialem, & inter utrunq; punctū tropicum, quousq; incidant cum ipsis circulis tropicis, & cum circulis meridianis, signa distinguentibus.

IORDANVS

277

DE PLANISPHERII FIGV²

R A T I O N E.

SPHAERA in plano describere, est
singula puncta eius in plano quoli
bet ordinare, secundum similitudi-
nem situs: in quo conspiciens alter
polorū, uidebit sphæra contingētē planum
in reliquo polo. Imaginamur enim, qd' plana
superficies sphæram in altero polorū suorum
contingat. Reliquum polum, uirtutem puta-
mus habere uisuiam. Partes autē sphære, non
posseradium terminare, sed ipsum usq; ad pla-
num (quod propositum est sphæram contin-
gere) deferri, & ab eo ostendi, ibiq; quodlibet
punctum sphære uideri, ubi radius à polo ui-
dente, per punctum ipsum transitus planum
contigerit, & ad ipsum inciderit. Eritq; plana
superficies hæc, ex radiorum à polo uenientia-
um, occursu secundum similitudinem sphæra
um punctorum distincta: illudq; planisphæri-
um siue astrolabium nominamus. Quippe,
quæcunq; passionēs uariationem situs pun-
ctorum in sphæra (qualis ex perpetuo motu ei-
us accidit) mutuo se comitantur: eadem simpli-
citer uariationē situs eorundem, in plano mo-
do representatorum consequuntur. Oportet
autem superficiē hanc, indefinitæ quantitatis
mm 2 intellige

intelligere, eò quod sit omnium punctorum, qui in superficie sphæræ sunt, polo, cui uisua uirtus attribuitur duntaxat excepto, receptiua. Possibile enim est, ut quilibet punctus sphæræ, in concava superficie signatus, omnia puncta eiusdem cauæ superficie uisibiliter apprehendat, se excepto. Idque de punctis conuexæ superficie, obiectu soliditatis sphæræ circumscriptis, intelligendum est. Quilibet enim punctus, etiam in conuexa superficie signatus, omnia puncta in eadem superficie visu percipiet, si sphæræ soliditas non resistat. Quia uero in plano solam sphæræ superficiem representamus, nihil de ipsius profunditate animaduertimus. Nam quæ passionnes sequuntur motum sphæræ, omnes & eadem sequuntur motum, uel solius superficie ipsius, utpote, si opinemur inanem. Hanc uero superficiem, intellexero indifferenter esse concuam eius uel conuexam: nihil enim horum utrumlibet differt. Et quia in superficie tantum puncta & lineæ distinguuntur, aut partiales superficies, quæ mediantribus lineis ex toto separantur. Idcirco in opere planisphæræ, solas lineas necesse est protrahere, aut puncta figere. At uero omnis linea, quæ in ratiocinatione adduci potest, in superficie sphæræ protracta est, aut circumferentia, aut arcus. Nullam enim rectam lineam sphæræ superficies recipit. Ergo omnis linea quam in astrolabio protrahimus, circumfer-

circunferentiam alicui circuli sphaeræ, aut arcū ipsius in plano repræsentat. Primo igitur docet, sub qua figura quilibet circulus, qui est in sphaera, in plano repræsentetur, quia uel per circulum, uel per lineā rectam. Attende autem diligenter, quod nullus circulus, quē linea recta repræsentat in plano, potest totus repræsentari. Nam omnes tales, siue sint de maiorib. siue de minimis, per polum, cui ut uideat tributū est, transeunt: itaq; non cadunt omnia puncta eorum in planum. Polus enim eorū, est extra planum. Sed nec omnia etiam præter polum: nam ubi istud, fieret linea infinita. Cuncti aut circuli sphaeræ, qui per circulos in plano designantur, ex toto possunt repræsentari in plano. Secundo docet, qualiter omnis circuli, quorū in cōparatione ad rectum sunt situs noti ex recto, aut qualiter rectus ex singulis eorū eliciatur. Et qd' quāspiam eorū ex altero non elicitur, etiā cognito situ, nō medianter recto. Vocata aut rectum circum maiore, cuius poli sunt poli sphaeræ. Hunc aut, in coelesti sphaera uocamus equatorē. Per hunc itaq; scimus omnes circulos, quorū declinationes à recto sunt notæ, siue de maiorib. sint, siue de minorib. in plano depingere: ut equatorem, tropicos, signiferū, horizontes, meridianos, circulos altitudinū, discretos horarū, domorum, & plures his, ita ut uoluerimus, & utile iudicabimus. Tercio docet omnia puncta

mm , sphaeræ

sphære, quorum à notis punctis orbis recti nota est latitudo, in plano figere. Per hoc ergo, sciemus polos omnium circularum in plano locare, sed & stellas fixas in rete disponere, cognito gradu, quo cum singulæ mediant cœlum. Quarto, docet quemlibet circulum maiorem, per partes æquales uel notæ proportionis diuidere. Per hoc quoque sciemus orbem signorum in dodecatamoria, & hæc in suos gradus partiri. Horizontem quoque, & quæcunque notæ quantitatis, in partes ut uoluerimus, diuidere, & ex unoquoque quantam uoluerimus partem refecare. Quinto & postremo loco, docet omne punctum, cuius in sphæra à notis punctis orbis decliuis nota est latitudo, in plano locare. Per quod sciemus omnes stellas fixas in reti ordinare, cognitis locis earum in orbe signorum, & latitudinibus ab eo. Scire autem debes, quod omnis superficies contenta, à qualibet linea circulari in plano repræsentat curuam superficiem, contentam ab ea quæ per ipsam repræsentatur in sphæra. Exëpli causa. Circulus capricorni, in plano repræsentat curuam superficië sphæræ, quæ separat ex sphæra tropicus capricorni, poli arcticū uersus. Et hanc similitudinē intellige in cæteris. Hactenus Protheoria.

Sphæra in uno polorum planū contingente, in cuius superficie sit circulus, per utrūque polum transiens, si quotlibet lineæ à superiori polo

polo ad circumferentiam illius circuli descendant in planum, puncta in quibus planum contingunt, in recta linea sita erunt. Quod si idem circulus per polos non transierit, in circuli circumferentia sita erunt. Alia lectio sic. Quod si iste circulus per polum, illum oppositum polo contingenti planum, non contingit, in circuli circumferentia disponentur super puncta, in quibus linea planum contingunt. Sit polus planum contingens B, & oppositus (videlicet superior) sit A, circulusque per hos transiens, sit A H B K, & linea G B D sit communis sectio superficiiei huius circuli & plani, quae ipsum planum & sphaeram continget. Dico ergo quod ipsa linea G B D eundem circulum A H B K habet in plano repraesentare. Omnis enim linea recta ab A, per circumferentiam eius ad planum transiens, in illa linea terminabitur. Sola autem linea contingens sphaeram in A, quia est equidistans ipsi G B D, non continget planum. Ideo punctum A solum, de sphaera non potest repraesentari in plano: sed omnis alius poterit, eo quod linea ab A ad ipsum ducta & ultra protracta, poterit convenire cum plano. Et punctus, in quo dicta linea planum tetigerit, geret vicem illius puncti, dico, per quem in sphaera transiit. Similiter omnis circulus per A & B transiens, in plano repraesentabitur per lineam rectam. Et ipsa erit communis differentia plani & superficiiei, in qua ille circ-

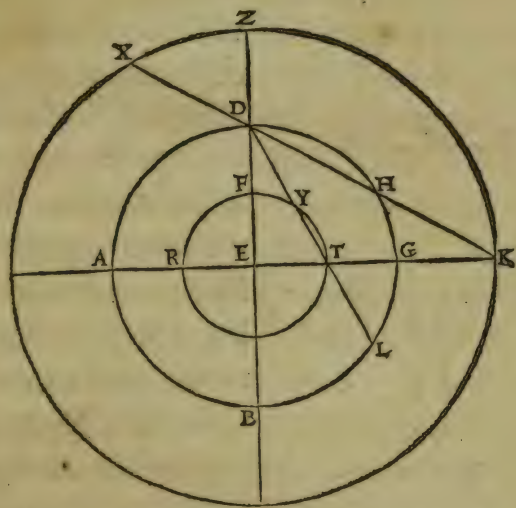

trorum dicti circuli, secant se in puncto B, & inter earū sectiones est proportionalitas transitive sumpta: manifestum est, quod ipsæ omnes circulo inscriptibiles erunt, & ipse circulus nō super punctum B, sed super punctum aliud describitur in plano. Et per hoc patet ratio descriptionis signiferi, quantum ad hoc, quod super centro astrolabij non potuit designari. Item sit unus de minoribus nō æquidistantibus equinoctiali, cuius diameter HK, & sit postea unus æquidistantium recto, cuius diameter sit ZC, secans illum quocunq; modo: quorum communis differentia signetur linea LPV, quæ per superficiem circuli AZBK per polos euntis orthogonaliter transibit, & equaliter hinc inde, eritq; VP equalis LP. itaq; protrahantur lineæ AKN, AHM, & KB, exeatq; linea ZC usq; in F. Item ex puncto T, ducatur TQ æquidistans ipsi LEV, & eam in plano repræsentans, ductis ALT, APR, & AVQ. Cum igitur anguli, AKB & FYA sint recti, et angulus FAY, sit communis utriq; triangulo, erit angulus AFY angulo KBA æqualis. sed angulus KBA per xx. tertij est æqualis angulo KHA: igitur erunt duo trianguli similes, scilicet KFP, & OHP. Posito O in sectione AH, & YP. Ergo sicut KP, ad OP, ita FP, ad PH. Quare quod continetur sub KP, & PH æquatur ei quod cōtinetur sub FP, & PO, sed quod sub KP & PH continetur, est æquale: quia in eodem circulo

dem circulo se secant, ei quod sub LP , & PV ,
quod ergo continetur sub NR , & æquatur ei qd
sub TR & RQ , propter æquidistantiũ linearũ.
Ergo circumferentia circuli cuius diameter est KH , si in plano debet repræsentari, transibit per
puncta $MTNQ$. Et hoc est quod uolumus
demonstrare. Per hoc intelligitur qua ratio-
ne in astrolabio, horizon & illi æquidistantes
ducantur.

Circuli omnis, cuius in sphaera portio est no-
ta, eius & in plano descriptio erit nota, ha-

bito recto. Rectus quidem hic est, uel per se se-
cundum quamlibet quantitatem formatis, uel
per quemlibet suorum æquidistantiũ. Primo
itaq; ipse ponatur in plano, designatus notis A
 BGD circa centrum E , ductis diametris $AGBD$.

nn a Si igitur

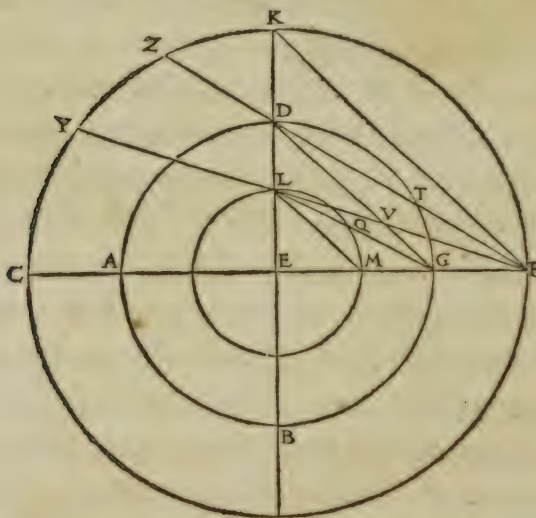

qualis $E G$, ex hypothesi erit $B A$ æqualis $E D$, quia etiam arcus $H G G L$ sumpti, erant similes arcibus $C Y$ & $Y X$. Erunt & toti arcus $B L$, $B H$ similes arcub. $B X B C$, & anguli qui cadunt in eos æquales, qui sunt ad A & D . Igitur similes sunt trianguli $B A V$, $E D K$, & trianguli $B A M$, & $E D T$. Cum sit ergo $B A$ æqualis $C D$, erunt & $B M$, & $B V$ æquales ipsi $E T$ & $C K$. ipsi ergo sunt semidiametri circulorum æquidistantium recto in plano positorum. Adhuc trianguli $B A M$, $B A V$ sunt similes triangulis $E D T$, $E D K$. Itaq; ponantur notæ ubi $C D$ secat alios circulos, exempli causa F & Z , & ubi $D T$ interiorem secat, ponatur Y , & ubi $K D$ exteriorem, X . Quoniam igitur anguli $D T E$, & $E D H$ sunt æquales, erunt arcus medij & minoris circuli super quos consistunt similes. unde detractis quartis uidelicet $R F$, $B G$ remanebunt arcus $F Y$ & $G H$ similes, itemq; arcus $X Z$ & $G L$ similes. Patet ergo, per extremum uel per intimum descriptum ad libitum. Mediis eadem uia inuenietur, scilicet sumpto arcu $C Z$, uel $F Y$ secundum distantiam cuiuslibet eorum à recto, & ducta $K D X$, uel $T Y D$, terminabitur semidiameter medij, qui pro recto ponitur in D . Amplius, si unus inuenitur per aliud, per ipsum similiter alius inuenietur. sint circa centrū E , circuli ducti $A B G D$ & $C H F K$, ductis $C F H K$ diametris, ducantur lineæ $G D$, $F D Z$ & $F D$, quia ergo nota diametro $E G$, & arcu G
 nn ; T, inue-

T, inuenietur EF, cum sint KF & GD æquidistantes, erit angulus ZFK, æqualis angulo GD F. ideo arcus ZK similis erit arcui GT, & ob hoc notus, & sic conuerso modo, nota EF & arcu KZ, ducta linea FDZ, habebitur similiter & alterius. Itaq; per rectum omnes ei æquidistantes inueniuntur, & ipse sumetur per quemlibet. Nullus autem tertius per alium inuenitur per eorum distantiam. Sit itaq; tertius LM circa centrū E, sit medius loco recti, transeatq; linea FV

LY. Dico ergo arcum KY non esse distantiam illorum in sphaera. Esto ergo, si fieri potest, et protrahantur lineæ ML, GQL. Quia igitur KZ secundū hypothesim, est distantia extremi ad medium, erit ZY, ut distantia medij ad tertium. Ponitur autem QM pro ipsa: quare angulus MLQ est æqualis angulo ZFY, sed totus angulus KFY

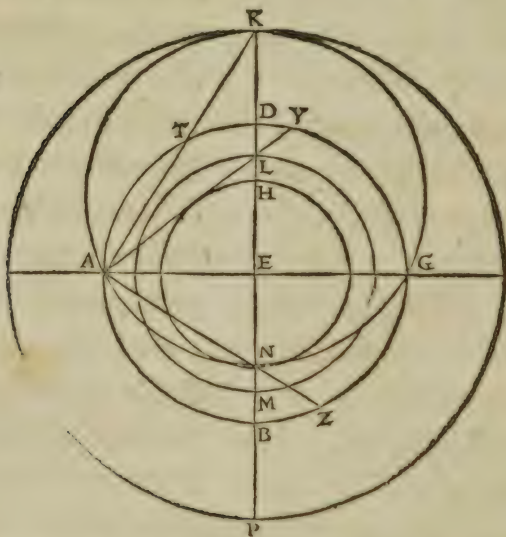
KFY

munis differentia eorum illius circuli diameter
 que sit BD , poliꝑ ipsius sint ZT , & producantur
 orthogonaliter AG , CF diametri, & erit CF
 semidiameter circuli recti. Item linea contin-
 gens LGK , trahanturꝑ lineæ ABL , ad K . Quia
 igitur in arcubus TAD , & ZGB , qui à polis cir-
 culi BD ueniunt, sunt A & G , erunt arcus ADG
 B distantia eius minima à duobus polis: sed &
 arcus $DFVBC$, erūt maxima eius declinatio à
 recto. unde & æquidistantes circuli per B & D
 transeuntes, ipsam contingent lineam, quā pa-
 tet esse diametrum in plano. Et ipsa est linea re-
 cta, quæ est uice circuli $ABGD$ in eodem plano.

Sit igitur in plano circulus rectus signatus no-
 tis $ABGD$ circa centrum E , & sit linea BE uice
 circuli prædicti, per polos quatuor transeuntis,
 & ortho-

& orthogonaliter eam secans, sit $AE G$, & circa
 D sumantur arcus DT similis DF , & BZ similis
 CB , & ducantur lineæ ATK , ANZ , & circundu-
cantur circuli $KPNH$, qui erunt loco æquidi-
stantium, qui in sphaera circulum datum con-
tingebant. Cuius circuli diameter erit NK , ut su-
pra fuit LGK : quare in medio eius posito cen-
tro, describitur circulus uicē eius in plano obti-
nens. Quod si idem circulus in sphaera rectum
per mediū secet, palamest, quòd et in plano seca-
bit, ut hic circulus $AKGM$, cuius diameter in
sphaera est DEM , cuius est cōmunis sectio cum
recta linea $AE G$. Palam igitur quod omnis cir-
culus in plano, præter æquidistantes per duos
eorum habet inueniri. Et licet alius eorum in
plano ad libitū ponatur, ad reliqui descriptio-
nem oportet primo rectum sumi, & ideo ad
quamlibet declinationē habendam, est habenda
rectus. Ex prædictis colligitur ratio, secun-
dum quā circulus equalitatis, & duo tropici, si-
gnifer & horizon in astrolabio depingantur.

PVncti, cuius in sphaera à dato puncto cir-
culi recti, latitudo nota est: eius positio in
plano nota erit. Latitudinem eius determinat
arcus circuli per polos, & super ipsum transe-
untis, qui arcus est inter eum, & datum pun-
ctum circuli recti. Sit ergo rectus in plano
 $ABGD$ super centro E , & diameter BD , sit loco
circuli per polos, & datum punctum circuli

oo li recti

li recti trāseuntis. Et sit ille punctus D, latitudo uero illius puncti ex D, sit ut arcus DK. Ducta igitur orthogonalī diametro AG, & similiter protracta linea AK, fiet locus puncti illius in H. æquidistās. n. EK, de

scriptus est qui in sphaera per ipsum transit. Ad huius igitur rei exemplum, poli omnium circulorum declinantium à recto, inueniētur in plano.

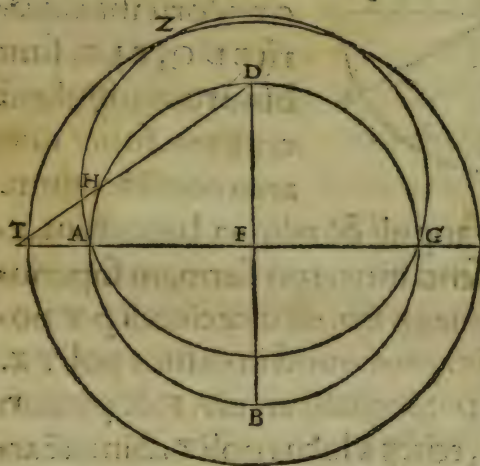
Circuli notæ declinationis à recto, diuisione in sphaera habita, in plano quoq; haberi poterit. Tribus modis probat qđ dicitur, quia uel per lineas rectas, uel per æquidistātes, uel circulos maximos. Per lineas rectas hoc modo. Sit circulus in plano ABGD circa centrū T, & decliuīs

circulus secet eum in A & G, punctū oppositū per diametrum quæ sit ATG. sitq; arcus AD, quem resecat in sphaera, circulus transiens per polos cum prima sectione decliuīs circuli, quæ incipit

incipit ab A. Sit igitur linea recta per centrū, & per D transeat in loco circuli transeuntis per polos, ut linea B H T D E, fiet A E loco primę sectionis circuli A E G H, sed & G H in opposito eius. Per æquidistantes hoc modo. In forma similiter sit centrum E, & transeat orthogonalis B E D, & sumatur arcus A H pro declinatione primę sectionis

declivis circuli, quę incipit ab A, & transeat linea recta D H T, & æquidistans recto descriptus per T, secet declivem in Z: & patet

quod ibi terminabitur sectio prima. Per polos maximos hoc modo. Sit primo circulus A B G D, transiens per polos recti & declivis, & sit diameter recti A E G, declivis uero B E D, sectisq; arcibus D A G B, per eua protrahatur diameter H E K circuli maximi, cuius poli sunt T Z, ductaq; linea T Z. Dico ergo qđ omnis circulus maximus, cuius est diameter T Z, uel transeat per puncta sectionū recti & declivis, uel æquales arcus de ipsis secat, sectionis uersus, quia ipsi æqualiter hinc inde declinant à circulo, cuius

oo 2 ius

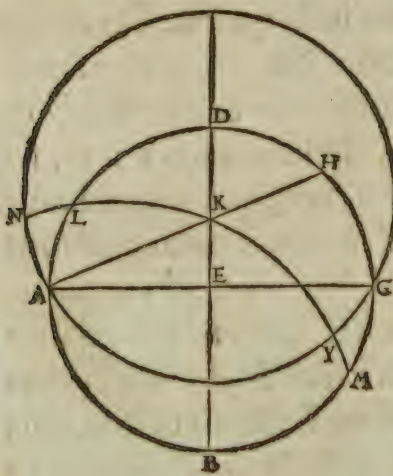

ius poli sunt TZ , et eius diameter TEZ . Nam anguli ADL sunt recti, et totalis anguli GEB distantia est pæqua. Et iā intellige qd' GE, HE, BE sint

tanquā quartæ circulorū maximorū in sphaera. Duo itaq; trianguli ex arcub. circulorū maximorū ELQ, ELR , sunt binorum angulorū centrum, super uno arcu consistentium.

Igitur reliqui anguli & reliqua latera, sunt æqualia. Representamus ergo formam superiorem. Et quia linea BED , est uice circuli per polos transeuntis: patet quod in ea sunt poli TZ . Sit ergo arcus DH , æqualis arcui AZ , & pertranseat linea AKH , eritq; K locus poli Z . Sint itē arcus $ALGM$ æquales

primæ sectioni circuli decliuis, quæ incipit ab A , & describatur arcus circuli per MKL qui fuerit $MYKLN$. & quia diuidit rectū per æqua, & transit per K , palā est, quia ipse est ut arcus circuli max:

ximi per polos TZ, & arcus recti similes AL & GM in sphaera transeuntis. Abscindit ergo & AN similem illi, qui est decliuis in sphaera, quem & ille æqualem sectionē circuli recti abscondit. Et hoc erat ostendendū. Ex premissis apparet ratio, per quam in astrolabio signifer & horizon diuiditur. Et in similibus similiter.

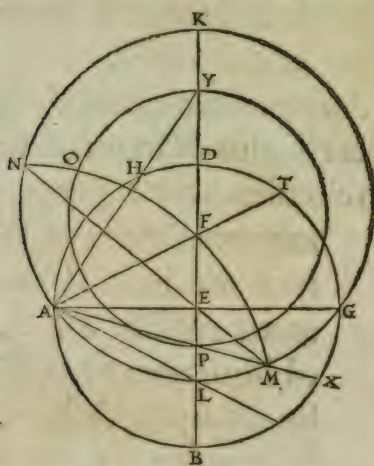
CVius latitudo, à dato puncto circuli decliuis in sphaera data est, eius & in plano situs, cognitus erit. Esto circulus ABGD, per polos circuli decliuis, & recti transiens. Diameter recti sit AEG, obliqui uero BED, & linea TK equidistetei, & sit arcus DT, uel BK, ut latitudo eius de quo agit à decliui quare circulus equidistans à decliui cuius diame-

ter TK trāsit p ipsū in sphaera. Et pa arcus GB, A esse notos oportet. similiter BKDT noti sunt: igit̃ noti erūt ATGK. Sit itaq; circulus rectus in plano descriptus ABGD, diametri AEG, BLEDK, decliuis circulus LAKG, sumptoq; arcu DT assimile BG in alia figuratiōe, quæ est declinatio obliqui à recto, & ducta linea AFT, erit F polus circuli decliuis ALGK. Item sit arcus BX, similis arcui DT in sphaera, & DH sit similis GK, & du-

o o 3 ctis li

Etis lineis APX , AHY , erit PEY linea, & PY diameter æquidistantis decliui. Diuisa ergo PY per medium, & posito ibi centro, circunducatur POY circulus, qui est uice circuli æquidistantis decliui transeuntis per illum, cuius latitudo à

decliui circulo data fuit. Sitq; N punctus in circumferentia decliuis circuli à quo alterius latitudo sumitur, & pertranseat linea NEM , eritq; in oppositum ipsi N in sphaera. Describat ergo arcus circuli, transeuntis per puncta M &

N , eritq; hic ut circulus maximus, qui in sphaera diuidens decliuẽ per equalia, trãsit p; polũ eius. Equia trãsit per N , transibit etiã per illud, cuius latitudo sumit̃ ab N . Ergo in cõmunis sectione ipsius, et circuli POY , hoc est in O erit situs illius, qd' proponebatur. Ex nunc dictis perpendit̃, qua ratione stelle ponuntur in reti, respectu signiferi.

PLANISPHAERII IORDANI FINIS.

